

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دَفْعَ مَا تَمَّ

جلد سوم

865 تا 1427

نوح جات

1985ء تا 1989ء

شہزادہ فصیح البیان

رشحات قلم

السید محمد حفص الزمان نقوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتاب ما تم

جلد سوم

نوحہ جات 865 تا 1427
1985ء تا 1989ء

شہزادہ فصیح البیان

رُشحاتِ قلم

السید محمد جعفر الزمان نقوی

مصنف کا نام	:	مخدوم السید محمد جعفر الزمان نقوی البخاری
کتاب	:	داغ ماتم جلد سوم
مرتب	:	مہتاب اذفر
تکنیکی معاونین	:	علی رضا، بلال حسین
سنہ اشاعت	:	2022ء
تعداد	:	500
ایڈیشن	:	اول
پرٹرز	:	فدک پرنٹنگ پریس لاہور
پبلشرز	:	القائم ویلفیئر ٹرسٹ (رجسٹرڈ) کراچی
		کمرہ نمبر 11 اے اینڈ کے چیمبر 14 ویسٹ اینڈ ہارف روڈ
		کراچی نمبر 2 پوسٹ کوڈ 74000 پاکستان
فون نمبرز	:	021-3 2205037,32311979,32311482
	:	Email: klbehaider@yahoo.com
ملنے کا پتہ	:	المنتظرین پبلی کیشنز جن شاہ ضلع لیہ
فون نمبر	:	whatsapp No 03007314573
ویب سائٹ	:	www.Khrooj.com
ای میل	:	Email.jammanshah@gmail.com
یوٹیوب چینل	:	Jamanshah Media
		ISBN-978-969-8806-

با موللا کرغ

انتساب

جناب مولا سید الساجدین صلوات اللہ علیہ کے نام کہ جو
چالیس سال تک خون کے آنسو روتے رہے اور دعا ہے کہ
ان کا خون رونا بند ہو اور منتقم آل محمد صعل اللہ فرجہ الشریف
جلد تشریف لائیں

جمعہ نفوی

با موللا کرغ

انڈیکس

نوحہ جات 1985ء
کل نوے 96

صفحہ نمبر	موضوع	نوحہ پاک	نمبر شمار
2	تاری	میکوں چالھی گھر دیاں ڈے کنجیاں	865
3	تاری	سراندی پاک دختر دے سید سرکوں جھکائی بیٹھائے	866
5	تاری	رو آ کھیا دکھیا بابا سائیں کیوں بیٹھے نیر و ہندے ہو	867
7	تاری	رو آ کھے شہیر سچ ہے اکبر شریف دھیاں ٹکا نہیں ٹر دے	868
8	تاری	سارے سجنز پئے ٹردن ڈیکھن دے کیتے	869
10	تاری	اے اوچن ہے جیندے ڈسن سیتی ہے روند احسن دالعل	870
12	عید	سادات کیوں سفریں اے عید منائی ہے	871
14	بیڑا پاک	یثرب دے پتن توں جنیں ویلے چھٹیا بیڑا اہل احیادا	872
16	بیڑا پاک	آیا یکدم ظلم دے ساحل تے جڈاں بیڑا آل عبادا	873
18	پیاس	گل دریا حق مہر ہن جیندے	874
19	شہزادہ علی اصغر	آتوں سمہہ پولوری ڈیواں جانی	875
21	شہزادہ علی اصغر	علی اصغر گوں خیمے دے اگوں ظالم ہے چا بیٹھا	876
22	شہزادہ علی اصغر	انہاں مانواں دے پچھو جگر کنوں	877
23	شہزادہ علی اصغر	تیڈی یاد آ وال کھلیسی جڈاں پنگھا ڈیکھساں	878

24	شہزادہ علی اصغرؑ	کردوردے پیار قبول وے اصغرؑ لعلؑ مسافر امڑی	879
25	شہزادہ امیر قاسمؑ	حیددی ڈولی چانوں دی دل وچ رہی حسرت	880
26	شہزادہ امیر قاسمؑ	جسدم ڈیکھاں ڈاج بنی دادل محسوس کریندائے	881
27	شہزادہ امیر قاسمؑ	آؤ بنری دے ویر توڑے کرو رخصت خود بنری گوں	882
28	شہزادہ امیر قاسمؑ	گجد اکھڑا ہے سرتے یکدم بدل قضا دا	883
29	شہزادہ امیر قاسمؑ	وری دی رسم رب جانڑے کیویں بنرا ادا ہوسی	884
30	شہزادہ امیر قاسمؑ	جیویں توں بنری قاسم دی بنری ہنڑ ہتھ ودھا توں	885
32	شہزادہ امیر قاسمؑ	قاسم جنہاں بھینیں دے بھرا سہرے سجانوں	886
33	شہزادہ امیر قاسمؑ	بیٹھی بنری پاک ہے سچ کے محسوس ہے کانڈھ کوں تھیندا	887
34	شہزادہ امیر قاسمؑ	جیویں میں تیکوں پرنا یا ہے ایویں پترتاں نہیں پریندا	888
36	شہزادہ امیر قاسمؑ	کھارے پیارے چڑھدا بنرے دے سہریاں تے	889
37	شہزادہ امیر قاسمؑ	جو سچ تیں نہ مانڑی او سچ آج تیارے	890
38	شہزادہ امیر قاسمؑ	تیڈی سچ کیویں تیار کراں، ہائے ہائے بنرا	891
41	شب عاشور	میڈی سین دے تھیون درد سوا، جوں جوں رات ڈھلے	892
42	شب عاشور	جگ تے اخیری آل عبادی اے رات ہے	893
44	شب عاشور	آکھے بی بی شب عاشور ڈھل آہستہ آہستہ	894
45	شہزادہ علی اکبرؑ	ذرا جھل آذان جوان میڈا سیڈی اے آذان اخیر دی ہے	895
46	شہزادہ علی اکبرؑ	ہو وے جوان یکدم ٹرے جہاں توں	896
47	شہزادہ علی اکبرؑ	اکبر دی جوانی کوں ہی صرف بقا ٹھہندی	897
48	شہزادہ علی اکبرؑ	مانڑیں جوانی اکبر تیں جہیں حسین جواں دا	898
49	شہزادہ علی اکبرؑ	انوں اکبر چڑھیا گھوڑے تے آکھے رو عابد بیمار	899
50	شہزادہ علی اکبرؑ	ہے پتر جوان ضعیف ہا میں	900

52	شہزادہ علی اکبرؑ	ودا اوکھالا ہندائیں گھوڑے توں	901
53	شہزادہ علی اکبرؑ	شالا مانڑیں پاک سہاگ بنی اے دختر حلب دے شاہ دی	902
54	شہنشاہ وفاقاً	اس عباس دے علم نوں آج وی آن وفاقوں جھکدیاں	903
55	شہنشاہ وفاقاً	عباس کے پرچم تلے ماتم کرو، ماتم کرو	904
56	شہنشاہ وفاقاً	عباس با وفاقوں اے درد کھا گیا ہے	905
57	شہنشاہ وفاقاً	اے کون کھڑائے دریا وچ نہیں بالکل پانی پیندا	906
58	امام مظلومؑ	آکھے ظالم کوں میڈی سین دا چن	907
59	امام مظلومؑ	پٹھی ضر باں گنڑ دی ہے ظالم دیاں	908
61	امام مظلومؑ	ذوالجناح ذوالجناح، اے ڈسا ذوالجناح	909
63	تعز یہ پاک	جئیں تے امت نے لائیاں پابندیاں	910
65	مکانڑ پاک	حسین حسین حسین شہید کر بلا حسینؑ	911
67	مکانڑ پاک	ہووے آمد خیر دی کل سینیں ہووے ڈاڈھیاں	912
69	وداعِ مقتل	کیویں لاش تیڈی دفنائواں میں ہائے ہائے مظلومؑ	913
71	وداعِ مقتل	توڑے بھین وی ہے پر رب جانڑے	914
73	وداعِ مقتل	اتنی ڈیوا جازت تکلیف کوئی نہ ڈسین	915
74	وداعِ مقتل	کھڑیاں سکیاں بھینیں پچھدیاں ہن آج کولھ بھرا دے	916
75	شام	پیاں سینیں آندین ہر پاسے جبریل قناتاں لیندا ہے	917
76	شام	شامیو شام میں یہ حشر پپارہنے دو	918
78	چہلم پاک	مدت کے بعد لوگو زنداں کا در کھلا ہے	919
79	چہلم پاک	زنداں سے بیبیوں کو سجاد لارہے ہیں	920
80	چہلم پاک	سجاد کے زنجیر اتاریں بھی تو کیسے	921
81	چہلم پاک	بھیا میں تیری قبر سے اب جان نہیں سکتی	922

82	چہلم پاک	میرے بھیا چلو ساتھ میرے	923
83	مکانز پاک	پندھ کر کے شام دے میں اُجڑی گھن نال اپنے بھر جائیاں	924
85	چہلم پاک	نگری ہے بھرانواں دی کھڑی عون دی ما آکھے	925
87	چہلم پاک	آ ڈکھتوں بھینیں کوں عباس بھرا اُردا	926
88	چہلم پاک	اصغر کا خالی جھولا لوٹا یا جا رہا ہے	927
89	چہلم پاک	اُٹھی جاگ میڈا چین اکبر محل نال میڈے وطن تے	928
90	چہلم پاک	میں توں چکھسن سارے وطن اُتے کیویں ول اکبر دی ما	929
91	چہلم پاک	تیڈی رحلت میکوں غازی ہر ہک صدمہ ڈکھایا ہے	930
92	چہلم پاک	ویروے شام دابا زار کدی نہیں بھلدا	931
93	چہلم پاک	ساڈے سامنے قاتل بھائیاں دے	932
94	چہلم پاک	ترائے محملاں تے مبنی لٹیاں دا کارواں ہے	933
95	چہلم پاک	اُٹھی گل لاویر نمازی تیڈے ملن دی میں سدھرائیاں	934
97	چہلم پاک	آکھے اُم العباس ڈسامیکوں جلدی عون دی ما	935
98	چہلم پاک	اصغر توں ماتادے ڈکھڑے ودھا کے سمہہ گئیں	936
99	چہلم پاک	آجا، تو اصغر آجا، تو اصغر آجا	937
101	معصومہ سین	غازی کوں ونج کے آکھو خا کاں رواروا کے	938
102	معصومہ سین	تساں ویسو وطن تے ویر میڈا	939
103	معصومہ سین	بیٹھی وین کرے ما اصغر دی نو، ہی ترس جہان کوں آیا	940
105	معصومہ سین	بیٹھا چمداے بھین دے پا جھولی اُج ہتھ اطہر	941
107	معصومہ سین	توں ونج کے آکھ ظالم کوں جو میں لاچار کیا کرناے	942
108	معصومہ سین	روندی ہے پاک اصغر دی امڑی ڈکھ پریشاں وال	943
109	معصومہ سین	کھڑائے پچھداے عابد پچھپھیاں توں جیڑھی سمہہ گئی	944

111	معصومہ سین	آ غر بت وچ اشرف گنیں نہیں کرن سوال دا ڈا آندا	945
112	بیمار مدینہ	ہونٹاں تے دم ہے بھین داول وچ ہے غم جوان دا	946
113	بیمار مدینہ	آکھے فضہ سن بھین اکبر دی جڈاں آخری وقت اکبر داہا	947
114	بیمار مدینہ	جڈاں ویرتوں نکھڑیاں بھینیں دا وقت آخری سرتے آندا	948
116	ملکہ عالمین	اے ابوالحسن میڈیاں دھیاں داتساں خاص خیال رکھا ہے	949
117	ملکہ عالمین	میڈی لائق دھی اے یاد رکھیں ہر پاک بھرا دی پارت	950
118	ملکہ عالمین	تابوت ہے اوں بی بی دا جیکوں ظالم رہے جھنڈ کیندے	951
120	ملکہ عالمین	دھیاں دے ہے سرتوں ڈھلد اکھن کے بخت اقبال	952
122	ملکہ عالمین	ہک لحظہ نہ پاک جنازہ چاؤ ہنڑ وری ڈکھی دا	953
123	امیر کائنات	ظالم تیغ چلانہیں، رب داعرش ہلانہیں	954
124	امیر کائنات	اے لوگو کرو پردہ مظلوم دے آج سرتے	955
125	امیر کائنات	رُخ پاک توں کفن ہٹا کے آکھے سین اے نیر دہا کے	956
127	امیر کائنات	ذرا جھل جھل کے تابوت نیو	957
128	امام حسن مجتبیٰ	اے امت جنازہ وری دہا ہم نہ خالی مول ولاؤ ہا	958
130	زین العبا	بستر تے ہے تڑپدا ہونٹاں توں خون جاری	959
132	زین العبا	تیار ہے جنازہ بیمار گربلا داکل پردہ دار روندن	960

نوحہ جات 1986ء

کل نوے 113

صفحہ نمبر	موضوع	نوحہ پاک	نمبر شمار
135	تیاری	محمل تیار ڈسڈن اج آل مصطفیٰ دے	961
136	تیاری	اکبر دی سفر تیاری ہے پئے آخری آج گل لیدے ہن	962
137	تیاری	ویروے بھین گوں نہ رُوا، توں نہ رو	963
139	تیاری	تیڈی آس تے سین دیاں جانیاں پیاں ویندیاں	964
140	تیاری	اصغر دی پاک امڑی آہدی ہے سر جھکا کے	965
141	تیاری	رو آکھے علی اکبر میں وینداں توں ویرن کوں	966
142	تیاری	درد میں ڈوب گئے کرب و بلا یاد آئی	967
144	تیاری	حسین تربت مادر پہ جب چلا آئے	968
145	تیاری	کرب و بلا کی جانب مظلوم جار ہے ہیں	969
146	جوڑی امیر مسلم	غازی دے بھڑتے غربت وِچ رہے بے تقصیر مریندے	970
147	جناب امیر مسلم	کوفے دے شہر دے وِچ آندی ایہا صدا ہے	971
148	جناب عون و محمد	جے عون و محمد ٹر گئے ہن اُجڑی دا بھرا توں	972
149	بیڑا پاک	تیار کھڑا ہے بیڑا ڈکھی دے بھائی دا	973
150	شہزادہ علی اصغر	تیڈے خالی پینگھے تے اصغر جڈاں یکدم نظر کرسیاں	974
151	شہزادہ علی اصغر	سمہہ پومیڈا ویر، سمہہ پوسمہہ پو	975
152	شہزادہ علی اصغر	سید صغیر گوں جھولی دے وِچ سمہائی بیٹھائے	976
154	شہزادہ علی اصغر	میں توں پچھ اصغر دا بالعل گوں چانوں داڈا	977
155	شہزادہ علی اصغر	ناہی گھٹ توڑے چند قطرے ہا خون اصغر دا	978

156	شہزادہ امیر قاسمؑ	ہے مہندی لائی بنریؑ	979
157	شہزادہ امیر قاسمؑ	توں مہندی لائ بنریؑ سدا بھاگ سہاگ ہنڈھانویں	980
158	شہزادہ امیر قاسمؑ	آج میڈے لعلؑ نے تیج سجائی ہے	981
160	شہزادہ امیر قاسمؑ	حسینؑ تیج بنے دی سجا کے روند ا ہے	982
162	شہزادہ امیر قاسمؑ	سہریاں والا چر جگ جیویں تیڈے سہرے سدا مسکا نون	993
163	شہزادہ امیر قاسمؑ	روندی ہے بیوہ امرٹی درداں دی انتہائے	984
164	شہزادہ امیر قاسمؑ	پوئیاں روروسینؑ دیاں جائیاں لڑیاں سہرے دیاں	985
166	شہزادہ امیر قاسمؑ	سنوئراں دا اے نہیں موسم خوشیاں دی اے تاں جاہ نہیں	986
168	شہزادہ امیر قاسمؑ	قاسمؑ دی مابنی دے دامن چھے ردادے	987
169	شہزادہ امیر قاسمؑ	اے کیندی لاش ہے جو پیکس ودا چنڑ دائے کمر جھکا کے	988
171	شہزادہ امیر قاسمؑ	اے عونؑ دی ماٹیج گئی ہیں جوزین توں چن حسنؑ دا لہہ گئے	989
172	شہزادہ امیر قاسمؑ	بنے دی لاش کوں شبیرؑ گیویں چائی آندائے	990
173	شہزادہ امیر قاسمؑ	جے موت دوتوں ویندائیں بنرؑ توڑے ڈسائی و نچ	991
175	شب عاشور	رات رُک و نچ چن توں کھڑ و نچ	992
176	شب عاشور	رات ڈھل گئی ہے، ہائے، اے رات ڈھل گئی ہے	993
177	شب عاشور	مہمان لُحٹے پل داشہ کر بلا حسینؑ	994
179	شب عاشور	آج رات عاشور دی ہر ظالم بیٹھا ظلم دے سبق سنڑ پیدا ہے	995
181	شب عاشور	رات ڈاھویں دی رووے سینؑ دی دھی گھبرا کے	996
182	شہزادہ علی اکبرؑ	لاشہ علیؑ اکبر کا اٹھایا نہیں جاتا	997
184	شہزادہ علی اکبرؑ	علیؑ اکبر علیؑ اکبر، میڈا سوہنٹراں علیؑ اکبر	998
186	شہزادہ علی اکبرؑ	میکیوں کھا گئے درد جوانی دا کوئی کمر بدھانوں آوے	999
187	شہزادہ علی اکبرؑ	لاش نہیں تیج ہے اے چن اکبرؑ دی	1000

188	شہزادہ علی اکبرؑ	جیڑھیاں بھینیں ویردی شادی دی نت تا نگھ تگھیندیاں	1001
190	شہزادہ علی اکبرؑ	اٹھی وے لعل تیدی بھین دا ہے خط آیا	1002
191	شہنشاہ وفاقا	خیام ڈکھ کے عباس با و فاروندائے	1003
193	شہنشاہ وفاقا	ہر سین ہے رو آ ہدی ول خیمے توں آ غازی	1004
195	شہنشاہ وفاقا	حسین روندا ہے عباس با و فا ٹر گئے	1005
197	شہنشاہ وفاقا	عباس اُتے پابندیاں سائیں لائیاں ہن	1006
199	شہنشاہ وفاقا	اے بہن مجھ کو منادو کہ خفا ہے غازی	1007
201	امام مظلومؑ	غریب زخماں توں چور ڈسدائے	1008
202	امام مظلومؑ	ویرگوں لاہندا گھوڑے توں ڈکھ کے آکھے عون دی ما	1009
204	تعزیہ پاک	اے تعزیہ ہے اوندا جو شاہ کربلا ہے	1010
205	تعزیہ پاک	اے تعزیہ ہے اوں شہنشاہ داجیکوں وچ کربل دے	1011
206	شام غریباں	غازی ڈسا اے بھین گوں گھن پردہ دارکن و نجاں	1012
207	وداعِ مقتل	شامیو ہنتر سا کوں گل ویرکوں لانون ڈیو	1013
209	وداعِ مقتل	مجبور ہاں میں ویروے فرصت نمی	1014
210	وداعِ مقتل	اے بھیا کیا تیری بہنیا یہ منظر بھول سکتی ہے	1015
211	وداعِ مقتل	اعلاں ہوا نبوی چمن پامال کرو	1016
212	وداعِ مقتل	گلشن پہ خزاں کا عالم ہے اور گرم ہوا میں آتی ہیں	1017
213	وداعِ مقتل	میں دھی ہاں فدک دی ملکہ دی کونین دی ہاں شہزادی	1018
214	شام	چوٹھ سادات دیاں مستوراں ہن وچ زندان دے آئیاں	1019
216	شام	ایہو ڈکھ ہے نبی جائیاں ڈٹھے بازار باپردہ	1020
217	شام	شمر اعلان کریندائے لوگو شہر سجاؤ	1021
218	شام	ناموس نبی لوگوں سے کیا مانگ رہے ہیں	1022

220	شام	تظہیرِ دا ہے پردہ غربت دا کارواں ہے	1023
221	شام	پردہ دار نظر جب آتے ہیں، بازار نظر جب آتے ہیں	1024
223	چہلم پاک	منگی سین دعا اے شام دے وچ، میڈ اللہ درد ستائیاں	1025
224	چہلم پاک	وَنج جا برتوں عباس توں کچھ کیا شہر تیڈے لنگھ آ نواں	1026
226	چہلم پاک	میکوں سمجھ نہیں آندی کیڑھے ماہ لقا کوں رونواں	1027
227	چہلم پاک	میڈے ایں جاؤتے عباس بنڑائے ہن پردے	1028
228	چہلم پاک	میرے اکبر تیری کس نے جوانی کی ادائیں لوٹ لی ہیں	1029
229	چہلم پاک	آؤ عباس مجھے آکے ذرا لے جاؤ	1030
230	چہلم پاک	تجھ کو بلارہی ہوں قاسم کہاں ہے تو	1031
232	چہلم پاک	آؤ آؤ میرے عون و محمد آؤ ماں ترستی ہے	1032
234	چہلم پاک	نہ کر منظور سا کوں اے مدینہ	1033
235	چہلم پاک	اصغر کی قبر کو ماں لوری سنا رہی ہے	1034
236	چہلم پاک	عون دی امڑی ہے آہدی ڈیکھ کے ویرن داسر	1035
237	چہلم پاک	سامان کر بلا دا پیا رگھن کھڑا ہے	1036
238	چہلم پاک	زند ان شام دے وچ کہرام کیوں پیا ہے	1037
239	چہلم پاک	ہا ایں بن وچ میڈا چن ویر تھا گھوڑے توں	1038
240	معصومہ سین	نہ گھبرانویں اے معصومہ میں ول ایں شام ول آساں	1039
241	معصومہ سین	آکھے معصومہ میں خواب ڈٹھائے میکوں بابے آج فرمایا	1040
242	معصومہ سین	ڈکھی دا ویر معصومہ کوں چا کے روند اے	1041
243	معصومہ سین	چا چا توں روند اڈیکھ ہنڑ آکے توڑے رہا نویں ہا	1042
244	معصومہ سین	ڈکھی رووے ڈکھی رووے تے چم سر کوں ڈکھی رووے	1043
245	معصومہ سین	رووے سجا دتیکوں غسل ڈیوانواں کیویں	1044

246	معصومہ سین ^م	میڈے کیتے توں میڈا چن ^م ویرن احسان نہ چا	1045
247	معصومہ سین ^م	آج قبرستان غریباں وِچ حسرت دے نیر و پندے ہن	1046
248	بیمار مدینہ ^م	تیڈے بعد جہاں تے چن اکبر ^م مہی حوصلہ ہنڑ زندگی دا	1047
249	بیمار مدینہ ^م	میڈا اکبر ^م جڈاں آکے توں ول سہرا سجانویں	1048
250	بیمار مدینہ ^م	سجا ^م دکر بلا دوا ہدا ہے ہتھ و دھا کے	1049
251	بیمار مدینہ ^م	بیٹھی روندی ہے آج ما ^م اصغر ^م دی کر کوچ میڈی بیمارگی	1050
252	بیمار مدینہ ^م	تیڈا لہنڑاں ویر وے گھوڑے توں نہیں اُجڑی بھین بھلایا	1051
253	بیمار مدینہ ^م	اکبر ^م جوانی ماٹریں وعدہ توڑے نبھیند وں	1052
254	بیمار مدینہ ^م	تیڈے سینے دا اے و ہندا لہو ہے، نہیں میڈے آنسو	1053
255	بیمار مدینہ ^م	تیڈی یاد دے وِچ ڈینہ رات میں اکبر ^م روندی ہاں	1054
256	بیمار مدینہ ^م	عابد پیا ہے پڑھدا ہمیشیر ^م داجنازہ	1055
257	بیمار مدینہ ^م	تابوت کوں رکھ کے قبر اُتے ہے عابد نیر و ہیندا	1056
258	ملکہ عالمین ^م	منبر ہے مصطفیٰ ^م دا مسجد ہے مصطفیٰ ^م دی	1057
259	ملکہ عالمین ^م	اے کون ہے جو سوا لیاں والی شکل اپنی بنڑا کے	1058
260	ملکہ عالمین ^م	ولی دربار توں خالی نبی ^م دی پاک جانی ہے	1059
261	ملکہ عالمین ^م	رکھیں یاد توں عون ^م دی ما ^م ہوی بہوں مظلوم بھرا	1060
263	ملکہ عالمین ^م	عصمت دی شہزادی پارت ہووی بھرا دی	1061
264	ملکہ عالمین ^م	ادھ وِچ ہے امڑی ^م دی مسند چوگر دوں کل کمسن آکے	1062
265	ملکہ عالمین ^م	روندیں روندیں آج میڈی سین ^م دیاں جانیاں کوں	1063
266	ملکہ عالمین ^م	اماں ہنڑتاں بولو، کھڑائے مظلوم ^م سڈیندا	1064
267	ملکہ عالمین ^م	آکھے دائی سین ^م دیاں جانیاں آوا ^م امڑی ^م دادیدار کرو	1065
268	امیر کائنات ^م	روک تلوار کوں اے تیج چلانوں والا	1066

270	امیر کائنات	انوی دی رات ڈیکھو طوفان ہن جھادے	1067
272	امیر کائنات	اکوی ماہ رمضان دی شب ہے سینیں نیرو ہندیاں ہن	1068
273	امیر کائنات	آکھن علی دیاں جائیاں بھائیاں دے کولھ آکے	1069
275	زین العبا	سجاد اُتے امت کیا ظلم کمایا ہے	1070
276	زین العبا	جیڑھار وندا ہاسدا شام دے بازاراں کوں	1071
277	تبلیغی	اے مسلمانو! یہ اسلام دیا ہے کس نے	1072
278	تبلیغی	مظلوم کا ماتم ہوگا، چاہے روکے زمانہ سارا	1073

www.khrooj.com

نوحہ جات 1987ء

کل نوے 104

صفحہ نمبر	موضوع	نوحہ پاک	نمبر شمار
280	تیاری	سادات اُتے ہوسی آخراے جفا کے تائیں	1074
281	تیاری	میڈے ہجر فراق دا بنڑ ویسن چن ویردوا	1075
282	تیاری	میکیوں کہیں تے گلہ کوئی نہیں لکھیا ہے نصیباں دا	1076
284	تیاری	دشمن کوں وی شام دے ویلے نہیں کوئی	1077
285	تیاری	آکھے قبر نبی تے سین دا چن پیاں آج میں وطن توں ویندا	1078
286	تیاری	امڑی دی مزار تے آکھے چن دکھیا دا	1079
287	تیاری	میکیوں تاں ہے ڈسیندا میڈی روندیں زندگی نمھسی	1080
288	تیاری	ول تیکوں ویردو دیدار نہ ملسی شاید	1081
289	بیڑا پاک	سادات دا ہے بیڑا طوفان ہن جفا دے	1082
291	شہزادہ علی اصغر	معصوم ہے اپنے ویردو اپنگھا سجا ئی کھڑی	1083
292	شہزادہ علی اصغر	آج لخت جگر کوں رخصت پیا کریندائے	1084
293	شہزادہ علی اصغر	کیویں لوری ڈیواں لعل تیکوں کیڑھے رنگ دے	1085
294	شہزادہ علی اصغر	آج رُس کے پاک ماتوں میڈا لعل گتھاں سمہہ گئیں	1086
295	شہزادہ علی اصغر	پیا جئیں تے تیر چلیندا ئیں اے نازک دل ہی ماڈا	1087
296	شہزادہ علی اصغر	کسں کوں پاک سید تترت دے وچ سمہا کے	1088
297	شہزادہ امیر قاسم	ضعیف مڑی خدا جانے ہوسن سہرے بنڑائے کیویں	1089
298	شہزادہ امیر قاسم	بیٹھی روندی ہے تیج تے آکے، آج سارے سنون مکا کے	1090
299	شہزادہ امیر قاسم	آکھو وچ قاسم دے بابے گوں میں پتر کوں سہرا	1091

300	شہزادہ امیر قاسم	چکھدی ہے کانڈھ ساری دلہن دیاں ہتھاں تے	1092
301	شہزادہ امیر قاسم	ڈکھ کے تیج کھڑے نیر و ہیندن کانڈھی	1093
302	شہزادہ امیر قاسم	میں اُجڑی ہن وریاں چائیاں، اپنے لعل دیاں	1094
304	شہزادہ امیر قاسم	چا کے وریاں تیڈیاں بنری میں کراں ہردم دعا	1095
306	شہزادہ امیر قاسم	بڑگئی دلہن ہے دھی شبیردی	1096
308	شہزادہ امیر قاسم	مہندی دی رسم بنرا میں کیوں ادا کراں	1097
310	شہزادہ امیر قاسم	میل میں لانون آئی ہاں بناں شالا جویں حسن دالعل	1098
312	شہزادہ امیر قاسم	آگئی ہے بارات بنے دی	1099
313	شہزادہ امیر قاسم	ہے تیج تیڈی تیار بناں، توں آپ ہنڈھا لکھ وار بناں	1100
315	شہزادہ امیر قاسم	زخماں توں چور بنرا پیا زین ہے چھوڑیندا	1101
316	شہزادہ امیر قاسم	بنری کوں موت بنے دی نہ کوئی آن کے خبر سناوے	1102
318	شب عاشور	ڈاھویں دی رات ڈکھوا کبرگوں پاک مادر	1103
319	شب عاشور	عاشور کی شب مجھ بیکس پہ احسان یہ لگا	1104
320	شب عاشور	نہ ونج خیام توں باہر میڈا بھرا بہہ ونج	1105
322	شہزادہ علی اکبر	تیڈاوں ویلے خط آئے جڈاں اکبر سہرے پاسمہ گئے	1106
323	شہزادہ علی اکبر	ونج کر بلا دے ونج کے وعدے چاکل بھلائے نی	1107
324	شہزادہ علی اکبر	چڑھیا اکبر جسم گھوڑے تے آکھے عابد کمر جھکا کے	1108
325	شہزادہ علی اکبر	تیکوں شباب راس نہیں آیا میراجواں	1109
326	شہزادہ علی اکبر	اے ہے آخری خواہش میڈی احسان اے پترتے لا	1110
327	شہزادہ علی اکبر	آما اکبردی اکبرگوں گل لاگن پیا ڈرائی پتر جوان	1111
328	شہزادہ علی اکبر	ونج جھولی دے اکبرگوں امڑی ہے سمہائی بیٹھی	1112
329	شہنشاہِ وفا	کونین کوں رُو اگئی عباس دی خموشی	1113

330	شہنشاہِ وفا	رہیاں چپ میں ایں امید دے وچ میگوں	1114
331	شہنشاہِ وفا	غازی دی جوانی کوں پابندیاں مکایا ہے	1115
332	شہنشاہِ وفا	عباس دی کل کمسن کھڑے تا نگھ تنگھیندے ہن	1116
333	شہنشاہِ وفا	تیں چونتری سال عباس میڈا ہے خود نو کرسڈ وایا	1117
334	شہنشاہِ وفا	بھینیں کوں روکے آکھے مظلوم کربلا د اشاہد عباس ٹر گئے	1118
336	تعز یہ پاک	اے تعز یہ ہے اوں مظلوم دا	1119
337	امامِ مظلوم	سر ہے جو دے وچ ظلماں دی انتہا ہے	1120
338	امامِ مظلوم	بیکس دی بیکسی کوں عرشِ خدا ہے روند ا	1121
339	امامِ مظلوم	آکھے معصوم گھوڑے کوں قدم جھل گھن ذرا گھوڑا	1122
340	امامِ مظلوم	توں لحظہ کھڑ ظالم، توں لحظہ رک ظالم	1123
342	امامِ مظلوم	کس کے گلے پہ ظالم خنجر چلا رہا ہے	1124
343	امامِ مظلوم	لہہ گیا ہے زین توں میڈا بھرا، آ میڈا عباس توں	1125
345	امامِ مظلوم	اس دشت میں رور و کر جبریل یہ کہتا ہے	1126
346	مکانزِ پاک	پرسہ جھلن ہے آگئی میڈی سین آج بھرا دا	1127
347	مکانزِ پاک	جھل سین مکانز توں اپنے پاک بھرا دی	1128
349	مکانزِ پاک	آئیاں جھلن مکانز اں کر کے سفر زیادہ	1129
351	شامِ غریباں	خیمیاں دے چارے پاسوں گھوڑے شقی بھجیندن	1130
352	وداعِ مقتل	آکھے فضہ ڈیکھ توں عون دی ماتید اویرن شام	1131
353	وداعِ مقتل	مصروف ہم میں ویرن صدے اٹھیندی رہی ہاں	1132
354	وداعِ مقتل	آج کل ہم پردہ دار ہن ویرن شام تیار	1133
355	وداعِ مقتل	آج دکھی شام دو تیار ہے ہائے حسین شاہ حسین	1134
356	شام	گرم ہے شام دابازار میں کیویں جانواں	1135

357	شام	اے بابا نجف دا والی وچ شام دیاں گلیاں دے	1136
358	شام	وچ شام دے سیداں کوں اتنا نہ ٹراؤ لوگو	1137
359	چہلم پاک	میں ٹرن دی عادی تھی آئی ہاں	1138
360	چہلم پاک	آئی ہے بنت حیدر گرا کس لینے	1139
361	چہلم پاک	آئی ہے کرنے چہلم ہمشیر بے کفن کی	1140
362	چہلم پاک	میکوں ڈس اے زمین کرب و بلا	1141
363	چہلم پاک	آج سجا دے زیور وچ دربار دے لہہ گئے	1142
364	چہلم پاک	کہاں ہو میرے اکبر تم کہاں ہو	1143
365	چہلم پاک	ویرن ہائے ویرن، ویرن میڈا ویرن	1144
366	چہلم پاک	اکبر دی بھین آکھے ڈاڈی دے کولھ آکے	1145
368	چہلم پاک	امڑی دی قبر تے اے آکھے علی دی جانی	1146
369	چہلم پاک	آکھے ویر دی قبر تے عون دی ما	1147
370	چہلم پاک	عباس دی تربت اتے آکھے فضل دی پاک ما	1148
371	معصومہ سین	آکھے معصومہ زندان دیو چہ کیڑھا میں مظلوم کوں	1149
372	معصومہ سین	کوئی ونج آکھے ہا اصغر گوں تیکوں ہے	1150
373	معصومہ سین	آکھے معصومہ توں عابد میکوں ملا بابا	1151
374	معصومہ سین	بابا ملن کوں آیائی اُجڑی	1152
375	معصومہ سین	تیکوں آبا باگل لاناواں میں، تیڈا سر جھولی وچ پاناواں	1153
377	معصومہ سین	ہے سر جھولی وچ بابے دا ہے کمسن سین قضا کر گئی	1154
378	معصومہ سین	معصوم کوں اے فضہ ہولے ہولے دھناتوں	1155
379	معصومہ سین	تابوت ہے اے اوں معصوم دا	1156
380	بیار مدینہ	چیڑھی بھین دا ویر جوانی چڑھدیں ہی ٹر جاوے	1157

381	بیمارِ مدینہ	جیکوں سکھ دی موت نصیب ہووے	1158
383	بیمارِ مدینہ	سجّاد دی جھولی وِچ بیمارِ دا اُج سر ہے	1159
384	بیمارِ مدینہ	میں وانگ نہ دیرن توں کوئی بھین جدا ہووے	1160
385	بیمارِ مدینہ	ہن خوش قسمت او بھینیں جیڑھیاں ویرکوں سہرے	1161
387	بیمارِ مدینہ	کیوں بھل گئیں ویر میں اُجڑی دا پیار	1162
388	ملکہِ عالمین	جیڑھے اُج ہن امت دے تیور ہی آل عباد دے چنتے	1163
389	ملکہِ عالمین	ہووی پارت عون دی ما بہوں نازک ہی شبیر	1164
390	ملکہِ عالمین	یتیم دھیاں ضعیف اٹری دے ہتھ وی اکھیاں	1165
391	ملکہِ عالمین	کولھ اٹری دے آئے کر بل داسر دار	1166
392	امیرِ کائنات	چل گئی تیغ ہے امیر تے، آندی ہے آسمان توں صدّ	1167
394	امیرِ کائنات	ظالم چلانہ تیغ اے سر ہے امیر دا	1168
395	امیرِ کائنات	محراب وِچ تڑپدائے اُج ویرِ مصطفیٰ دا	1169
396	امیرِ کائنات	قد قتل دے سن آوازے سنیں نیرو ہندیاں ہن	1170
397	امیرِ کائنات	لاکے گل دیواراں کوں غازی نیرو ہندا ہے	1171
398	امیرِ کائنات	ذراتا بوت رکھ چھوڑوا بیہوا احسان لاؤچا	1172
399	زین العبا	رووے عابدخون اکھیاں توں بازار جڈاں یاد آوے	1173
400	زین العبا	عابد ہاپیوکوں روند اڈکھ ہا کیڑھا جہاں کوں	1174
401	تبلیغی	ابھی ہم زندہ ہیں، زندہ ہیں، ابھی ہم زندہ ہیں	1175
403	تبلیغی	اے عالیہ سنین دی سنت ہے، جیڑھا ماتم اساں	1176
404	تبلیغی	ہم نے مظلوم کا تابوت اٹھا رکھا ہے	1177

نوحہ جات 1988ء

کل نوے 119

صفحہ نمبر	موضوع	نوحہ پاک	نمبر شمار
406	تیاری	مادرِ عباس کے رُخ پر شفق چھائی بھی ہے	1178
407	تیاری	میکوں ناز ہاتیں تے ویرن میڈی آس مکا نہیں	1179
408	تیاری	بیٹھی ڈہدی ہے آج بیمار ڈے محلاں کوں	1180
409	تیاری	غازی ڈہدائے نیر و ہاکے بھین رُکیندی ہے اکبر ڈردائے	1181
410	تیاری	رو آکھے محمد حنفیہ کیوں سفریں بھین بھراٹوراں	1182
411	تیاری	بھینیں دے آج تاں غازی حمل سجا کے روندائے	1183
412	تیاری	پیار آکھے اے بابا سائیں تساں ٹرسو میں ٹروسیاں	1184
414	تیاری	بھائیاں کوں ٹریندے ویلے رونون تاں نہیں مناسب	1185
415	جناب حڑ	حڑ ویر آج گالھ صلح دی وَج کہیں دے نال چلا توں	1186
416	جوڑی امیر مسلم	ہے تاگھ ہوندی پتراں دی ڈینہ عید دے مانواں کوں	1187
418	جناب عون و محمد	ہیں چل بے میرے بچے تو کیا ہوا بھیا	1188
419	جناب عون و محمد	شبیر آب ہے تیری بہن سرخرو ہوئی	1189
420	بیڑا پاک	ہے وطن کوں تیار بیڑا ڈکھیاں دا	1190
421	بیڑا پاک	بیڑا مسافراں دا پیائے وَج طوفان دے آندا	1191
422	پیاس	کیوں میں آج پانی پیواں، میکوں مار مکایائے ایں پانی	1192
424	پیاس	آج تاں ہن تسیاں سین دیاں جائیاں	1193
425	شہزادہ علی اصغر	اصغر تہیں تو اب تک جھولا بلارہا ہے	1194
426	شہزادہ علی اصغر	تیری ادا اصغر ڈھونڈے نہیں ملتی	1195

427	شہزادہ علی اصغرؑ	گلشن پہ خزاں کا عالم ہے اور گرم ہوا سیں آتی ہیں	1196
428	شہزادہ علی اصغرؑ	جیرہا پیٹنگھے وچ وی نہا آرام کریندا	1197
429	شہزادہ علی اصغرؑ	پینگھا نصیب ہو وی اے مان اُجڑی مادا	1198
430	شہزادہ علی اصغرؑ	میں لوری کیا ڈیواں میڈیاں اکھیاں جڑ جڑ آ نون	1199
431	شہزادہ علی اصغرؑ	میں لوری کیا ڈیواں تیڈی زندگی دی تاگلہ لہا کے	1200
432	شہزادہ علی اصغرؑ	معلوم ہے میکوں تھیندا اُج ڈیکھ کے حال امڑی دا	1201
434	شہزادہ علی اصغرؑ	پینگھا اصغر دارور و بھین جھلاوے	1202
435	شہزادہ علی اصغرؑ	بہوں عرصے توں میں ہر جاہ تے علی اصغر لعل گولیندی	1203
436	شہزادہ امیر قاسمؑ	وریاں دیاں رسماں کراں ہنڑا د میں	1204
438	شہزادہ امیر قاسمؑ	جڈاں پتر جوانیاں چڑھ پونون لگ آس ویندی	1205
439	شہزادہ امیر قاسمؑ	ہے دل مظلوم دا چا ہندا ٹرونج قاسم دی ماتوں	1206
440	شہزادہ امیر قاسمؑ	توں مہندی لا بنریؑ	1207
442	شہزادہ امیر قاسمؑ	اے مہندی کیویں لاناواں	1208
444	شہزادہ امیر قاسمؑ	قاسم تمہاری سچ سجالی تو کیا ہوا	1209
445	شہزادہ امیر قاسمؑ	مہندی تو لگی ہے ہاتھوں پر خاک سر میں دھرے	1210
446	شہزادہ امیر قاسمؑ	پھل چنہ کے سچ دے میں ول جو کیتی نگا ہے	1211
447	شہزادہ امیر قاسمؑ	آکھے سیدرو کے دشت دے وچ میڈا قاسم لعل ونجی گئے	1212
449	شہزادہ امیر قاسمؑ	قاسم کوں آکھے پاک ماگانا توں چن بدھا کھڑائیں	1213
450	شہزادہ امیر قاسمؑ	متاں بنرا آن ہنڈھاوے تہوں ہے ہر سال سچیدی	1214
451	شہزادہ امیر قاسمؑ	ستا بنرا ڈسیندا ہے لہودی سرخ چادر تے	1215
453	شہزادہ امیر قاسمؑ	اُج سچ تے ہن آئیاں کلہم نبی دیاں جانیاں	1216
454	شب عاشور	بیٹھی رووے گل لاویرن کوں خود عون دی ما	1217

455	شبِ عاشور	آہدی ہے روکے ویریدی بھائیوال آج دی رات	1218
456	شبِ عاشور	آہہ و نچ بھین دی چادرتے، میں توں نہ ہو جد اتوں	1219
457	شبِ عاشور	شبِ عاشور ڈیکھو، شبِ عاشور ڈیکھو	1220
459	شہزادہ علی اکبرؑ	سنڑ کے آذان علی اکبردی	1221
461	شہزادہ علی اکبرؑ	جوانی دا تقاضہ ہے تیڈے ہوندے سنون اکبرؑ	1222
462	شہزادہ علی اکبرؑ	سرچا سجدے توں ما اکبردی تیڈا لعل آج سہرے	1223
463	شہزادہ علی اکبرؑ	ہے تھی گئی دیدِ ضعیف انوں ہے کمر دے وچ خم آیا	1224
465	شہزادہ علی اکبرؑ	اکبردی بھین آکھے اصغر دی پاک ما کوں	1225
466	شہزادہ علی اکبرؑ	اٹھا کے نیزے پہ لائے شبیہ پیغمبرؐ	1226
467	شہزادہ علی اکبرؑ	اکبرؑ ہے کیوں جوانی میرے نو جواں سے روٹھی	1227
468	شہزادہ علی اکبرؑ	خبر نہ تھی علی اکبر خوشی کو ترسیں گے	1228
469	شہزادہ علی اکبرؑ	اکبردی امڑی آکھے سینیں ذرا نجھا کے	1229
470	شہنشاہِ وفاؑ	آکھے حسینِ غازی سب کجھ بھلا کے سمہ گئے	1230
471	شہنشاہِ وفاؑ	عباس روکے آکھے خیمے ہٹا نہیں سنگدا	1231
473	شہنشاہِ وفاؑ	دریا کے کنارے وہ علمدار گھڑے ہیں	1232
474	شہنشاہِ وفاؑ	خادم ہوں تمہارا میں نمک خوار ہوں آقاؐ	1233
475	شہنشاہِ وفاؑ	سوچتا ہوں میں تیری لاش اٹھاؤں کیسے	1234
476	شہنشاہِ وفاؑ	بھینیں گوں سڈ کے آکھے سلطانِ کربلا دا	1235
477	امامِ مظلومؑ	بن میں کھڑا ہوا وہ سلطانِ کربلا ہے	1236
478	امامِ مظلومؑ	حال ڈے توں ذوالجناح واگاں کیوں ترڑا	1237
479	امامِ مظلومؑ	آیائے ہسوار لہا پڑ درد آج شکل بنڑا	1238
480	مکانِ پاک	میڈا پاک امام زمانہ ڈیکھیں وسدا پاک گھرانہ	1239

481	تقریہ پاک	اے تقریہ حسرت سین دے دی ہے ناہی گل جنیں ویرکوں لایا	1240
483	شام غریباں	کہتا ہے شمر خیمے آل عبا کے لوٹو	1241
484	شام غریباں	کہتی ہے فضہ گو گو جو کچھ پڑا ہے لے لو	1242
485	شام غریباں	تظہیر کے خیموں پر چھائی باطل کی گھٹا جب شام ڈھلی	1243
486	شام غریباں	خیموں کو تم بچانے عباس اب تو آؤ	1244
487	شام غریباں	کر و ہر ستم اے لوگو ساڈا آسرا جو کوئے نہیں	1245
488	وداعِ مقتل	ہے وسدا باغ لٹا بیٹھی میڈی سین دے دی دھی کربل وچ	1246
489	وداعِ مقتل	اہل حرم نہ لاش عزیزاں پہ آسکے	1247
490	وداعِ مقتل	اٹھی اصغر اپنی امری کوں گل آخری وارتاں لا	1248
492	شام	لوگو بازار میں ناموس نبی آتے ہیں	1249
493	شام	سید مسافر آئے ہن	1250
495	چہلم پاک	عباس شام توں کئی پردہ دار آئے ہن	1251
496	چہلم پاک	آفضہ جھل بہہ عابدکوں ہی کرنی رسم ادا	1252
497	چہلم پاک	سنڑ ویر حسن گل شامی ہن ظلم کر بندے رہ گئے	1253
498	چہلم پاک	اے ناناڈ کیکھ جسارت اے توں امت دی	1254
499	چہلم پاک	سجا دکہر رہے ہیں چلو کر بلا چلیں	1255
500	چہلم پاک	میں شام توں گھن آئی ہاں قاسم دی بنی ویرن	1256
502	چہلم پاک	ہنڑ آپ توں محل توں میکوں آن لہا غازی	1257
503	چہلم پاک	چہلم کرن دے کیتے میڈی سین ہے آئی کھڑی	1258
504	چہلم پاک	جاگ توں شبیر، جاگ توں شبیر	1259
505	چہلم پاک	ہئی بھین اٹھار ہاں بھائیاں دی کھڑی روندی ہے	1260
506	چہلم پاک	بازردیاں تھکیاں بھینیں کوں نہ غازی ویرٹرا	1261

507	چہلم پاک	معافی توں بیٹھا منگدائیں ساڈا سا راکھ لٹا کے	1262
508	معصومہ سین ^م	ویراے احسان لاجلدی میکوں ملا بابا	1263
509	معصومہ سین ^م	آکھے عابد ویرکوں کلبا چھوڑ سفر وچ میڈی بھین ہے ٹرگئی	1264
510	معصومہ سین ^م	زندان وچ معصومہ آرام نہیں کریندی	1265
511	معصومہ سین ^م	معصومہ نیر و پیندی ہے آج نپ زندان دے درکوں	1266
512	معصومہ سین ^م	تابوت وچ پئے عابد ہمشیرکوں سمہیندا	1267
513	معصومہ سین ^م	ہمشیر دامیت آج عابدکوں وچ سفر دے چا نوناں	1268
514	معصومہ سین ^م	اُتوں خاک دے میت معصومہ داکیوں آن کے چایا	1269
515	بیمارِ مدینہ ^م	کوئی بھین کیوں ویردا اے ڈکھ پچا ونجے	1270
516	بیمارِ مدینہ ^م	ہم آہدی اکبر ویر تیکوں خود سہرے سکن دے پیساں میں	1271
518	بیمارِ مدینہ ^م	صدمہ بھرا دی موت داکیوں ڈکھی بھلا سنگے	1272
519	بیمارِ مدینہ ^م	وقت آخردے میڈا چن اکبر میکوں یاد کریندا ہوسی	1273
520	بیمارِ مدینہ ^م	جیویں ڈھلیا ہازین توں چن اکبر	1274
521	بیمارِ مدینہ ^م	بعد تیڈے ویر میکوں ہر غمی راس آگئی ہے	1275
522	بیمارِ مدینہ ^م	میڈے سرتے توں بے ہوندوں خود ریش وی چمیدوں	1276
523	ملکہ عالمین ^م	ہر قدم تے عون دی پاک اٹری تیکوں فرض نبھانوناں	1277
524	ملکہ عالمین ^م	ہک ڈینہ ہوسی آسی درداں وچ کل پاک رسول دی آل	1278
525	ملکہ عالمین ^م	اکھیاں توں کھول اٹری بند کفن ہٹا کے	1279
526	ملکہ عالمین ^م	اے اوں سین داتا بوت ہے جیکوں ظالم امت ستایا ہے	1280
527	امیر کائنات ^م	جھل گھن تلوار ظالم، ہنڑ کرنہ وار ظالم	1281
528	امیر کائنات ^م	قد قتل دے سن آوزے سین بہوں گھبرا گئی ہے	1282
529	امیر کائنات ^م	جبریل دے اے تاج لہا نون دی رات ہے	1283

530	امیر کائنات	آج در اطہرتے کوئی کوئی نہ کرن عیادت آوے	1284
531	امیر کائنات	آج عباس دے وین سنڑ یندن وچ کوفے دیاں	1285
532	امیر کائنات	نہیں اے تابوت حیدر دہیاں دا آسرا اے ہے	1286
534	زین العبا	سجاً دکوں ہمیشہ بازار شام ڈسدن	1287
535	تبلیغی	ہنٹر عالیہ سین دے درداں دی کرو رسم ادا	1288
537	تبلیغی	ہر فرد یا حسین کی ایسی صدا کرے	1289
538	تبلیغی	آواز دے رہا ہے زمانہ حسین کو	1290
539	تبلیغی	اسلام کے پجاری وحدت کولوٹتے ہیں	1291
540	تبلیغی	حسین تجھ کو جہاں والے پھر صدا دیں گے	1292
541	تبلیغی	تمہارے نام کا پرچم بنا کے دم لیں گے	1293
542	تبلیغی	یہ کون اپنے لہو میں نہائے جاتا ہے	1294
543	تبلیغی	وہ کون ہوتا رہا سرفراز تیروں میں	1295
544	تبلیغی	لاکھوں یزید آئیں ماتم نہ رُک سکے گا	1296

نوحہ جات 1989ء

کل نوے 131

صفحہ نمبر	موضوع	نوحہ پاک	نمبر شمار
546	تیاری	چن ڈٹھاسین دیاں جائیاں	1297
547	تیاری	میں میڈی تا نگھ تنگھیاں توں ویرن دیرنہ لائوس	1298
548	تیاری	میکوں محسوس ہے تھیند اتیں اکبر گورے نہیں ولناں	1299
549	تیاری	جے ساتھ رہیا زندگی دامیڈی بھین نہ رو میں ولساں	1300
550	تیاری	ہنٹر بھین اکبر دی درتوں کھڑی ڈہدی ہے کنڈ سجنڑاں دی	1301
551	تیاری	تیار ہے عون دی ما، کھڑے روندن عون و محمد	1302
552	تیاری	فارغ نمھی ڈکھاں توں میڈے لعل کیا کراں مجبور ہاں	1303
553	تیاری	ہے کہیں مجبوری سیدآں دی پے ٹردن وقت عشاء دے	1304
554	تیاری	ہے موسم گرمی داشبیر کیوں تیارے	1305
556	تیاری	میڈے سفر اں داستگتی ہے عابد	1306
557	تیاری	اکبر دی بھین آکھے تکلیف کوئی نہ ڈیاں	1307
558	تیاری	لکھاں عزتاں نال آج محمل تے پئی چڑھدی	1308
559	عید	کیوں عید ہے آئی وچ سفر اں دے	1309
560	امیر مسلم	مسلم ہائے مسلم، مسلم ہائے مسلم	1310
561	فرزند امیر مسلم	مسلم دے لعل آج بیٹھے ہن تلواریں صاف کریندے	1311
562	جناب عون و محمد	آؤ عون و محمد جیوو، میڈے عون و محمد جیوو	1312
563	شہزادہ علی اصغر	تیڈے کھیر داویلا اصغر میکوں نندروں آن جگلیسی	1313
664	شہزادہ علی اصغر	اصغر تیڈے تصور میڈی زندگی تے چھاگئے	1314

565	شہزادہ علی اصغرؑ	سرتاج میں ڈکھی دا اپنا اے لعل گھن توں	1315
566	شہزادہ علی اصغرؑ	تیڈی پیاس اُتوں اصغر ہمشیر فدا ہووے	1316
567	شہزادہ علی اصغرؑ	میکوں ڈاڈھی سخت ضرورت ہے میکوں اصغر لعل ولاڈے	1317
568	شہزادہ علی اصغرؑ	اے بادِ صبا چل آہستہ میڈا نور نظر سمہہ گئے	1318
569	شہزادہ علی اصغرؑ	وزن توں ڈیکھ پھل دانظر اصغرؑ تے کر کے	1319
570	شہزادہ علی اصغرؑ	رب جائزے کیوں آج اصغرؑ پیو دے ہتھاں تے چپ ہے	1320
571	شہزادہ امیر قاسمؑ	کھڑی نال علی اکبر دے قاسم دی بنی رووے	1321
572	شہزادہ امیر قاسمؑ	روندی ہے عون دی ماہندی تیار کر کے	1322
573	شہزادہ امیر قاسمؑ	سہرا بنے دے رُخ تے ہے سرتے قضا داسا یہ ہے	1323
574	شہزادہ امیر قاسمؑ	سہرا بے ہووے سرتے سرتے قضا نہ ہووے	1324
575	شہزادہ امیر قاسمؑ	رہی حسرت تیج سبحانوں دی میڈے دل وچ تیر ہاں سال	1325
576	شہزادہ امیر قاسمؑ	قاسم میں تیڈی بنری دے ہنڑوین نمی سن سنگدا	1326
578	شہزادہ امیر قاسمؑ	توں ہولے ہولے ٹرقاسم قرآن شریف دے سائے	1327
579	شہزادہ امیر قاسمؑ	آل نبی گوں ہووے بنت نبی دا کاٹھھا	1328
580	شہزادہ امیر قاسمؑ	میں سرتے تھال مہندی دا آئیاں رو رو کے چا قاسم	1329
581	شہزادہ امیر قاسمؑ	آج چا کے گھڑولی ویرن دی کھڑی سسے سسے نیرو ہانواں	1330
582	شہزادہ امیر قاسمؑ	دلہن دے گھر آج بھین تیڈی ہے پاک وری چا آئی	1331
583	شہزادہ امیر قاسمؑ	کل ہم جن آڈیکھو بنری دا گھنڈ چویندا	1332
584	شہزادہ امیر قاسمؑ	آکھے باقر دی پاک امڑی کیویں وریاں اے چانواں	1333
585	شہزادہ امیر قاسمؑ	ذرا گھوڑیاں کوں رو کو بنرے گوں چا گھناں میں	1334
586	شہزادہ امیر قاسمؑ	پتراں دی موت توں ہونداے پیو ما کوں درد سوا	1335
587	شہزادہ امیر قاسمؑ	ہے روند اکرب و بلا پھلاں دے برگاں تے	1336

588	شہزادہ امیر قاسم	پچھدی ہے بنری لاش تے ہنڑ کیا سنون ادا کراں	1337
590	شہزادہ امیر قاسم	بنرے دی لاش دے اُتے روندی بنی ہے آکھڑی	1338
591	شب عاشور	شب عاشور ہے اے، شب عاشور ہے اے	1339
592	شب عاشور	رُک وَنَج اے رات وریکوں گل بھین لاگنے	1340
593	شب عاشور	دُکھاں دی رات ہے اے	1341
594	شب عاشور	ڈاھویں دی رات ہے تے غریباں دا کارواں	1342
596	شب عاشور	اللہ دے حوالے خدا حافظ	1343
599	شب عاشور	میکوں آخری وارد گل لاگن اے وقت ولانہ ملسی	1344
600	شہزادہ علی اکبر	میڈا اَج لعل آگئے، میڈا اَج لعل آگئے	1345
601	شہزادہ علی اکبر	اکبر توں میکوں شکل ڈکھانوں دے کیتے آ	1346
602	شہزادہ علی اکبر	ہمی رُجھ گئی پتر دے سکناں وَنَج نہی خیمے دا	1347
603	شہزادہ علی اکبر	پاسر جھولی وَنَج بچوے دا بیٹھی رووے ما اکبر دی	1348
604	شہزادہ علی اکبر	اکبر دی ماجوان دی میت تے آتاں سہی	1349
605	شہزادہ علی اکبر	بھینیں دا جگر سا ہندائے اے درد کڈاں اکبر	1350
606	شہزادہ علی اکبر	کنیں جاہ تے تھائے اکبر اتا تاں ڈساؤ لوگو	1351
607	شہزادہ علی اکبر	وَر دِزباں شباب کی پھر داستاں نہیں	1352
608	شہنشاہ وفا	علم کوں چاکے وفادا پیکر عجیب جنگ اَج کریندا	1353
609	شہنشاہ وفا	عباس چم کے روندائے ہرہک اداس سردیاں	1354
610	شہنشاہ وفا	میڈا عباس نہ وَنَج، میڈا عباس نہ وَنَج	1355
611	شہنشاہ وفا	میکوں نہ روک ہنڑ آقا ذراتلوار چانوں ڈے	1356
612	شہنشاہ وفا	چیندائے لاش عباس دی چیندائے	1357
613	شہنشاہ وفا	بے آس نبی جانی وَنَج دشت دے تھی گئی ہے	1358
614	شہنشاہ وفا	میڈا زور کمر دا ٹر گئے اوندی لاش میں کیویں چانواں	1359

615	شہنشاہِ وفا	آءِ عونِ دى پاك امڑى ميڈا پاك بھرا آگئے	1360
616	امامِ مظلوم	آءِ ندى پنى ہے صدا، ناصر ہے كوئى ميڈا	1361
617	امامِ مظلوم	دوشِ نبى دازيب ہے، زخمى ہے زين تے	1362
618	امامِ مظلوم	آكھے كھڑى معصومہ بابے دے كولھ آكے	1363
619	امامِ مظلوم	تيكوں بابا سناواں ميں كيويں خيمے توں آئى ہاں	1364
620	امامِ مظلوم	نہ ضرباں لا ظالم	1365
621	امامِ مظلوم	گھوڑے دے اُتوں بھينين ڈٹھا ويركوں لا ہندا	1366
622	مکانزِ پاك	رونون دى ہاں ميں سكدى ہم درد بہوں زيادے	1367
624	مکانزِ پاك	ڈيون مكانز آئے ہيں پر سے توں جھل بھرا دے	1368
626	مکانزِ پاك	تھاڈى جھلن مكانز ميں آئى ہاں ہائے غريب كر بلا	1369
628	شامِ غريباں	ڈسا اے شامِ غريباں جو ساڈا كيانچ گئے	1370
629	شامِ غريباں	شبير مَنوں بھين بہوں دور كھڑى ہے	1371
630	شامِ غريباں	خيمے نبى دى دھى دے ظلم اچ وڑھى گئے ہن	1372
631	شامِ غريباں	هنڑ جاگ ميڈا عا بد حالات بدل گئے ني	1373
632	شامِ غريباں	ڈينہ لہن تائين سادات تے رہے ہر شامى ظلم وسيندا	1374
633	شامِ غريباں	دنيا تے ٹرگياں كوں كوئى شخص نہيں ستيندا	1375
634	وداعِ مقتل	تساں سرفدا چا كيتائے ميں گھر لٹا كھڑى ہاں	1376
635	شام	قرآن دياں تفسيراں جسد م باجھ غلاف دے آئياں	1377
637	چہلمِ پاك	كو فيواے شاميو! پنى ہاں ميں آج وطن تے ويندى	1378
639	چہلمِ پاك	آكھے جابرونج كے غازى كوں آج شام دے امن نبھا	1379
640	چہلمِ پاك	شبير دے سركوں شام دے وچ آكھے روا صغردى ما	1380
641	چہلمِ پاك	پا سر بھرا داجھولى آہدى ہے عون دى ما	1381
642	چہلمِ پاك	ميڈا وسدا اے سو ہنڑاں چمن	1382

644	چہلم پاک	کہے وسدی ہامی وطن اُتے نہا کوئی وسدا میں جیہاں	1383
645	چہلم پاک	پچھیا محتارِ حصین کنوں تیں کیڑھا ظلم وسایا ہا	1384
647	چہلم پاک	فضہ گوئی میڈے ویرکوں وَنَج کے ڈساوے ہا	1385
648	چہلم پاک	میکوں ایہو جیہاں شام وسایائے میں وسن دے قابل	1386
649	چہلم پاک	جیکوں ویرن چار وانون اونہ کیوں رووے	1387
650	چہلم پاک	میں وانگ بازاراں وِچ میڈا ویرنہ کوئی جاوے	1388
652	چہلم پاک	اُٹھی اکبرتوں جل نال میڈے تیکوں نکھڑی بھین ملیساں میں	1389
653	چہلم پاک	اُٹھی اکبرتیڈی امڑی حسرت دے نال آئی ہے	1390
654	چہلم پاک	میں ویرتیڈی جاگیر دے وِچ ہے منگدی قبردی جا نہیں	1391
655	چہلم پاک	کیوں وطن تے ویرن ویساں میں باجھ بھرانواں دے	1392
656	چہلم پاک	کوئی وَنَج عبّاس کوں آکھے تیڈی بھین رہا تھی گئی ہے	1393
657	چہلم پاک	بازار کیتائے ویرن اُجڑی دا جگر زخمی	1394
658	چہلم پاک	میڈا ویرسلام ہووی	1395
659	چہلم پاک	بھین آئی ہے شام توں باپردہ اجہ سرتے چادر پاکے	1396
660	چہلم پاک	میکوں موت بھرا دی نہیں بھل سنگدی، ہائے اکبر	1397
661	چہلم پاک	آؤ بسم اللہ بھینیں لکھ وارا آکھاں جی آئیاں کوں	1398
662	چہلم پاک	اے ویر محمد حنفیہ سا ڈابخت لٹیندا ڈیکھیں ہا	1399
663	معصومہ سین	غازی کوں وَنَج کے آکھو اے دل بیقرار ہے	1400
664	معصومہ سین	توڑے زندان وِچ میکوں ملن بابا تاں آوے ہا	1401
666	معصومہ سین	اصغر دی بھین سدا زندان دے وِچ کھڑ رووے	1402
668	معصومہ سین	میڈی معصوم نہ رو، میڈی معصوم نہ رو	1403
669	معصومہ سین	میڈی بھین او ہا آج ٹرگئی ہے	1404
670	معصومہ سین	تابوت بھین دا ہے تے عابد بیمار ہے	1405

671	معصومہ سین	تو شام دی زمیں ہیں، اے ناز دی پلی ہے	1406
672	بیمار مدینہ	میکوں ویردا حال سنا فضہ کیوں ٹریا سین دا جایا ہئی	1407
673	بیمار مدینہ	توں سنو آج بھین اکبر دی کیوں اکبر سدھایا ہا	1408
674	بیمار مدینہ	ذرا ڈیکھ ہاں فضہ چن اکبر گھڑا میڈے نام سڈیندا ہے	1409
675	بیمار مدینہ	آج ڈوجھی بھین علی عابد دی پئی شام ایچ کوچ کریندی	1410
677	بیمار مدینہ	کوئی وَنج کے میڈے ویریگوں اتنا ڈساوے ہا	1411
678	ملکہ عالمین	در بار دے وَنج گئی ہاں ہر وعدہ وفا تھی گئے	1412
679	ملکہ عالمین	رہیائے بے تائیں سایہ بابے دا ہامی عرش دی میں شہزادی	1413
680	ملکہ عالمین	در بار وَنج میں ڈٹھن آثار کر بلا دے	1414
681	ملکہ عالمین	ذراتا بوت رکھ چھوڑ ودھیاں امڑی گوں گل لانون	1415
682	امیر کائنات	آکھے عون دی امڑی بابے کوں کوئی ظلم نہ آج تھیندا	1416
683	امیر کائنات	عباس دے ہتھ وَنج بھینیں دے ہتھ ڈے کے شاہ فرمایا	1417
684	امیر کائنات	نپ دامن نجف دے والی دا آواز آیا دھیاں دا	1418
685	امیر کائنات	بابا اکھیاں کھولو، آج دھیاں نال الاؤ	1419
686	امام حسن مجتبیٰ	نانے دی مزار توں ویرن دا شبیر جنازہ چائی آندائے	1420
687	امام حسن مجتبیٰ	کیندا ہے اے جنازہ شبیر چاکے روندائے	1421
688	زین العبا	ملی خبر اے سین گوں شام دے وَنج پیا ہنٹر بیمار	1422
689	زین العبا	کوئی شام دی ملکہ گوں وَنج کے وَنج شام دے	1423
690	گیار ہویں سرکار	والد ہے جیندا اڑدا او ہومیت سو ہیندا ہے	1424
691	تبلیغی	ماتم مظلوم دا، اے ہے، ماتم مظلوم دا	1425
693	تبلیغی	قوموں کے انقلاب کی منزل حسین ہے	1426
694	تبلیغی	اونچار ہے ہر دم علم غازی علمبردار کا	1427
695		القائم ویلفیئر ٹرسٹ (رجسٹرڈ) کراچی کی مطبوعات	

نوحہ جات 1985ء
کل نوے 96

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{865}

میکوں چالھی گھر دیاں ڈے کنجیاں پئے ملک عراق دو ویندے ہو
انہاں کنجیاں کول اوں کیا کرنائے جیکوں پئے بے وقت اُجڑیندے ہو

.....☆.....

میڈی عمر گزری روندیں ہوئیں تہاڈی تانگھ اِچ کھڑ دروازے تے
اے کنجیاں کیوں پئے رکھدے ہو میڈے مایوں جنازے تے
میں شامل نہیں وِچ جیندیاں دے جیویں اِج پئے خود نکھڑیندے ہو

.....☆.....

ڈسو کیڑھے در کول دل بدھ کھولنڈ دی جرأت کریساں میں
بابے دی خالی مسند کول کیڑھے جگر دے نال پچھساں میں
جہاں کنجیاں دی نہیں لوڑ میکوں کیوں پئے اُجڑی کول ڈیندے ہو

.....☆.....

جے کھولیا چا میں در چالھی کر میڈی روح پرواز ویسی
جڈاں کہیں در تے وِچ کھڑساں میں بنڑ رحلت دا آغاز ویسی
بیمار دے کیتے موت دا پئے نسخہ تجویز کریندے ہو

.....☆.....

کل گھر دیاں کندھاں کر لاسن اَتے خالی پنگھا اصغر دا
مایوں ہوسی ماحول اَتے ویران مصلی اکبر دا
محسوس تھیندائے اِج ڈے کنجیاں پئے کنجیاں وِچ کفنیدے ہو

.....☆.....

جعفر وں پوے اے دکھیا جیڑھی اِج تائیں کر لاندی ہے
جیندی قبر وی باہروں شام دے ہے آواز اے اِج تائیں آندی ہے
اے لعل حسن دا ! خوشیاں وِچ پئے کیوں تاخیر کریندے ہو

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{866}

سراندی پاک دختر دے سید سر کون جھکائی بیٹھائے
تے بند اکھیاں اُتے سید نگاہ یاس لائی بیٹھائے

.....☆.....

بہوں بیمار ہے دکھیا تے سجنڑاں دی تیاری ہے
سجنڑ چوگرد بیٹھے ہن تے غش اُجڑی تے طاری ہے
تے بچڑی دی حیاتی دیاں سید تانگھاں لہائی بیٹھائے

.....☆.....

ایہو جنیں حال وچ دھیاں توں تھیون دور نہیں ٹھہندا
ایہو جنیں ڈکھ دے وچ چھوڑن جگر ما پیو دا نہیں ساہندا
انہاں سوچاں دے وچ ڈاڑھی سید اپنی پسائی بیٹھائے

.....☆.....

گرم پیشانی بچڑی دی سید چمدائے تاں رو ڈیندائے
نحیف و زار ہتھاں کون اکھیں تے لا کے بڈ ویندائے
جیویں منہ آخری ڈہدن ردا ایویں ہٹائی بیٹھائے

.....☆.....

اکھیں بند ہن سیاہ حلقے اکھیں دے گرد چھائے ہن
اے رک رک ساہ گھندی ہے تے دم ہوشاں تے آئے ہن
تے ہتھ تے پیر بچڑی دے سید مضطر بنڑائی بیٹھائے

.....☆.....

ہے رو آہدا اینکوں کیویں ڈسانواں اَج تیری ہے
 تیں رہنڈائے گھر دے وِچ کلہا تے سجنڈاں دی لچاری ہے
 ہن اکھیں وسدیاں چہرے اُتے نظراں جمائی بیٹھائے

.....☆.....

وسے جعفر ہنڈ او بی بی جیکوں شبیر گل لا کے
 آکھے میڈی تیری ہے اے سر جھولی دے وِچ پا کے
 چیدا ڈکھ درد سید کوں ضعیفی وِچ روائی بیٹھائے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{867}

رو آکھیا دکھیا بابا سائیں کیوں بیٹھے نیر وہیندے ہو
کجھ آکھن کیتے جڑدے ہو ول آہدیں ہوئیں رُک ویندے ہو

.....☆.....

میڈے ٹرن دا جے وقت آ گیا ہے تاں انجہ گھرانون ٹھیک تاں نہیں
میڈی زندگی مل نہیں ہنجواں دا انجہ نیر وہانوں ٹھیک تاں نہیں
دستار دا صدقہ ہے اُجڑی کیوں درد جگر کوں لیندے ہو

.....☆.....

مظلوم نے رو کے فرمایا تیڈے بابے دی لاچاری ہے
توں ہیں بیمار تے سفر ڈھوں تیڈے بابے دی تیاری ہے
رو آکھیا دکھیا کیوں بابا تساں میڈی فکر کریندے ہو

.....☆.....

جیوے چاچا غازی سرتے ہے بیا پاک پھوپھی دا سایہ ہے
میڈا اکبر جیوے کولھ ہوسی امڑی دا پیار سوایا ہے
میکوں پیار کریسی گھر سارا میڈا چنتا کیوں فرمیندے ہو

.....☆.....

مظلوم نے رو کر فرمایا کل سجنڑ وی میڈے نال ہوسن
تیں کلبا رہنڑائے گھر دے وچ ڈکھ ہجر تیڈے بھائیوال ہوسن
رو آکھیا دکھیا بابا سائیں میکوں کیوں بے وقت ٹریندے ہو

.....☆.....

میڈی حالت ڈیکھو بابا سائیں کمزور اُتے لاچار ہاں میں
 میڈے حال اُتے کجھ رحم کرو بہوں مضطرتے بیمار ہاں میں
 بیمار کوں وچ بیماری دے پئے ہجر دا کفن پویندے ہو

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دا ہجر مکے جیکوں درداں کر لاچار ڈتا
 خود اپنے ہجر دا کوئی شکوہ نہ بابے کوں بیمار ڈتا
 آکھے رو بابے دے ہتھ چم کے میڈی پئے ہر آس ودھیندے ہو

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{868}

رو آکھے شبیرؑ سچ ہے اکبرؑ شریف دھیاں ٹکا نہیں ٹردے
جیڈا جو مجبور ہووے ما پیو جگر کوں ناسور لا نہیں ٹردے

.....☆.....

توں پچھ تاں سہی میڈے دل توں اکبرؑ ہے کیڈی پر درد اے جدائی
یتیم دھیاں کوں لگڑے ویڑھے دے وِج ہکلا رُوا نہیں ٹردے

.....☆.....

ہے میکوں معلوم میڈی بچری اے ہجر دا ڈُکھ اٹھا نہیں سنگدی
اے درد ہے درد زندگی دا ، اے درد دھیاں کوں لا نہیں ٹردے

.....☆.....

نہ کولھ ما ہے نہ کولھ بابا نہ قُرب تیں جہیں جوان چن دا
جدائی دے ڈے نویلکے ڈُکھ یتیم ایویں بنڑا نہیں ٹردے

.....☆.....

ہو جعفرؑ آباد ہنڑ تاں جگ تے او دھیاں پتراں دے نال بے کس
جو لعلؑ کوں رو کے آکھے پیو ما ایں کھیاں دھیاں رہا نہیں ٹردے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{869}

سارے سجنڑ پئے ٹردن ڈیکھن دے کیتے دُکھیا اَج در تے آئی کھڑی ہے
لرزہ ہے وِچ بدن دے بیمار ہے زیادہ دُکھ دل کوں لائی کھڑی ہے

.....☆.....

جس وقت کوئی ہے ٹردا نپ کے جگر کوں رووے
رب دی امان آکھے ویران گھر کوں رووے
بایں کوں رکھ کے سرتے بالکل یتیمیاں والا حلیہ بنڑائی کھڑی ہے

.....☆.....

اکبرؑ پیا ہے ٹردا رووے بھرا دے کیتے
اُجڑی دے ہونٹ ول ول کنبدن دعا دے کیتے
دل کوں ہے ایڈا چننا اکبرؑ دے ول ول دیاں تانگھاں لہائی کھڑی ہے

.....☆.....

پھوپھیاں دے محملاں تے حسرت بھری نگا ہے
دل وِچ ہے جوش غم دا ہونٹاں تے سرد آ ہے
محملاں اجاں وی پٹھن دل کوں ایسے تسلیاں رو رو ڈیوائی کھڑی ہے

.....☆.....

چاچے دو جاں ہے ڈہدی عباسؑ اکھ نہیں چیندا
ڈہدی ہے ول بھرا دو اکھ او وی نہیں ملیندا
بہوں نا امید تھی کے بابے دی پاک کنڈ تے نظراں جمائی کھڑی ہے

.....☆.....

آہدا ہے دل چا آکھاں بابا میں بہوں بیماراں
 مہمان ہاں میں ڈُو ڈینہ بس موت دو تیاراں
 لیکن نہیں آکھ سنگدی ہونٹاں دے وچ ہے لرزہ سر کوں جھکائی کھڑی ہے

.....☆.....

بچپن دے وچ ضعیفی جعفر جنیں سرتے آ گئی
 بابے دی پاک غربت حیدی کمر جھکا گئی
 روندی ہوئی جو اُجڑی محمل دے کولھ آ کے خاکاں روائی کھڑی ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحه پاک﴾

{870}

اے او چن ہے جیندے دُن سیتی ہے روندا حسنِ دا لعل
اے او چن ہے
آ یاد ویندن کئی او منظر تھیندائے ہنجواں دا رنگ لال

.....☆.....

ایں چن کول ڈکھ کے سین دا چن ہے روندا چن اکبر کول
جیندی مس ہئی خون توں تر روندائے گلگون کفن اکبر کول
گن یاد اکبر دی برچھی دی ہے چڑھدا پنجر مثال اے او چن ہے

.....☆.....

ساڈے پاک امام زمانہ دے تھیندے کل صدے ہن تازے
اُتے ریت گرم دے نظر آندن تر خون توں پاک جنازے
جیندے وچ امت ایندے گلشن دے کیتے کھلدے گل پامال اے او چن ہے

.....☆.....

ہن رو آہدے اے جد اطہر میں وچ کربل دے ہوندا
عباس تے اکبر نال تیڈی نصرت وچ آن کھڑوندا
جیندے وچ نصرت دی حسرت وچ رونداں خون ہنجوں دے نال اے او چن ہے

.....☆.....

ہر لمحہ دُسدائے کربل وچ مظلوم نماز کول پڑھدا
ہر وقت نظر دائے بن دے وچ قرآن سنان تے چڑھدا
جیندے وچ لئیا ہا امت شقی میڈی سین دا بخت اقبال اے او چن ہے

ہن شام غریباں دے منظر سرگار کوں روز نظر دے
 مستوراں دے کہرام دے وچ ہن ڈسدے نیچے ٹھردے
 ہن گرد آلودہ نظر آندے مجبور پریشان وال اے او چن ہے

.....☆.....

جعفرؑ ایں چن وچ رنگ لیسن میڈی سین دیاں پاک دعائیں
 وس پوسن جگ تے بھین بھرا آسی کل کونین دا سائیں
 جیندے وچ اعلان خروج دا ہے ساڈے کرناں سائیں لچپال اے او چن ہے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{871}

سادات کیوں سفریں اے عید منائی ہے
سر خاک روا روندی ہر سین دی جانی ہے

.....☆.....

ڈینہ عید دے کل لوگاں حق اپنا ادا کیتا
قربانی دے ڈینہ مسلم سر اپنا فدا کیتا
کر قتل مسافر کوں جگ عید ونڈائی ہے

.....☆.....

بازار دے وچ ہر کوئی ڈینہ عید دے ویندا ہے
آراستہ گلایاں دی وچ سیر کریندا ہے
اتھاں لاش کوں گلایاں دی جگ سیر کرائی ہے

.....☆.....

ڈینہ عید دے بھینیں کوں ہوندی تاگھ بھرانواں دی
سک پتراں کوں ہوندی ہے ڈینہ عید دے مانواں دی
اتھاں جوڑی دی موت امت امری کوں ڈکھائی ہے

.....☆.....

آ عید نماز ایچ خود شامل ہے جہاں تھیندا
پے لوگ اتھاں آندن ہے جیویں آ پرچیندا
وچ گھر دے صف ماتم شبیر وچھائی ہے

.....☆.....

ڈینہ عید دے ہک بے کوں لوگ آن کے گل لیندن
 لیکن اتھاں غازی کوں کل سجزہ آ پرچیندن
 عباس کوں گل لا کے روندن سین دا بھائی ہے

.....☆.....

جعفر ہو نصیب عید ہن مسلم دے گھر اطہر کوں
 ڈیوے سین مبارک ہنڑ عباس تے اکبر کوں
 وس پوے زمانے تے ہر درد ستائی ہے

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{872}

یثرب دے پتن توں جمیں ویلے چھٹیا بیڑا بل احیا دا رُخ ہا گستاخ ہوا دا
ہئی نازک پور نفیس طبع ہا سارا پندھ دریا دا رُخ ہا گستاخ ہوا دا

.....☆.....

بے سارے تھی ہسوار گئے ہا جوش وڈا موجاں دا
رہیا منڑتے ہک معصوم دا جی بس کونج وانگوں کرلاندا
بیار دی نہ کہیں کوک سنی کیوں جو آہی وقت عشاء دا رُخ ہا گستاخ ہوا دا

.....☆.....

لگا آکے دی ٹانگ اُتے جڈاں بیڑا درد و الم دا
ایہو جہیں رنگ دا طوفان ڈٹھا گیا بدلا جڑ ماتم دا
ہک شام دے پاسوں موج اُٹھی ہک ظلم دا جوڑ ارادہ رُخ ہا گستاخ ہوا دا

.....☆.....

کجھ پور لڑھیا چڑھیا وَنَج کوفے اگوں ہئی کوفے کون ڈھاہے
ڈو بال تے چار جوان لڑھے بند ہن جیون دے راہے
رہے سڈ سڈ آہدے ہک بے کون اتھاں ہے بہوں زور جفا دا رُخ ہا گستاخ ہوا دا

.....☆.....

ڈٹھا چھیواں چن وِج سِفران دے تطہیر دیاں پردہ داراں
آ ڈو چن دی لگا کر بل وِج ہن گھسن گھیر ہزاراں
ہویا لنگر انداز فرات اُتے اے بیڑا آل عبا دا رُخ ہا گستاخ ہوا دا

.....☆.....

ڈینہ ستویں دے کن کپرتے آ رُکیا پاک سفینہ
 لایا روز ملاحاں ترائے ڈینہ تائیں لڑھیا تھی خود خون پسینہ
 لتھے وار و وار ملاح سارے منجھ دھار ہا بحر قضا دا رُخ ہا گستاخ ہوا دا

.....☆.....

جعفرؑ اے بھریا بیڑا ہنڑ ڈیکھے ساحل آ خوشیاں دا
 دُو سال مسلسل درداں دے ریہا سخت تھیڑے کھاندا
 جیندا نکھڑیا پور نہیں ول رلیا آہی انجہ طوفان قضا دا رُخ ہا گستاخ ہوا دا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{873}

آیا یکدم ظلم دے ساحل تے جڈاں بیڑا آلِ عبا دا ہا دشمن رُخ دریا دا
ڈٹھیاں ظلم دیاں ویلاں دریا وِچ ہئی پل پل جوش زیادہ ہا دشمن رُخ دریا دا

.....☆.....

عباسؑ نے اپنے بازواں دا وِجھ وِچ دریا دے لایا
لڑھیا مٹک تے علم وی سیڑھ دے وِچ میڈی سینؑ دا چن گھبرایا
جڈاں اکبرؑ تاسم وِچ لہہ گئے چھٹیا حوصلہ بھین بھرا دا ہا دشمن رُخ دریا دا

.....☆.....

ڈینہ ڈھلن دے ویلے بدل سیاہ چھا گئے یکدم چودھاراں
لتھی غضب دی واچھڑ یک طرفہ شبیرؑ رُناں لاچاروں
چڑھیا ظلم دی سیڑھ تے پاک ملاح گھن آسرا ذاتِ خدا دا ہا دشمن رُخ دریا دا

.....☆.....

اجاں کشتی ہئی ادھوانے وِچ ٹریا مانجھی چھوڑ سفینہ
کرلانڈے پردہ دار رہے کیتی آ امداد کہیں نہ
لگے سخت تھیڑے کشتی کوں تھیا کوچ جاں شاہ شہدا دا ہا دشمن رُخ دریا دا

.....☆.....

ہئی عین قیامت اوں ویلے چھا ظلم و ستم دی گھنڑ گئی
چو طرفوں آ گرداب گئے ہر سینؑ تے اوکھی بنڑ گئی
ہویا داخل پانی کشتی وِچ ہاں لہہ گیا عونؑ دی ما دا ہا دشمن رُخ دریا دا

.....☆.....

آکھے سڈ کے بی بی بھینیں کوں جیڑھا پاک ملاح ہک رہ گئے
 ڈیو لائنہ بیڑے دی ہتھ اوندے میڈے بچڑے دا ہاں لہہ گے
 ہر سین کوں لائونزراں پوندا ہے کچھ اپنی پاک ردا دا ہا دشمن رُخ دریا دا

.....☆.....

لگے جعفر خیر دیاں کندھیاں تے اے کشتی آلِ عبا دی
 آوے پور کوں گھن کے وطن اُتے کونین دی او شہزادی
 جیڑھی ویر کوں رو رو آہدی ہئی کر خوف نہ چن دکھیا دا ہا دشمن رُخ دریا دا

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{874}

گل دریا حق مہر ہن جیندے اوندیاں نونہاں دھیاں ہن تسیاں کندھیاں تے
چھوٹے چھوٹے بال اُنہاں دے ہن کرلانڈے چا کے خالی جام ہتھاں تے

.....☆.....

سامنے ٹھاٹھاں مار کے واہندا ڈسدا جو دریائے
کسمن تے معصوم پھیریندن خشک زباں ہونٹاں تے

.....☆.....

شیر تے شربت جنیں سید ہی دشمن کوں پلوایا
ڈوجھا ڈینہ ہے بند ہے پانی آج اوندیاں دھیاں تے

.....☆.....

شامی پیندن شامیاں دے پئے گھوڑے پانی پیندن
رب جائزے کیوں پانی بند ہے غربت وچ سیداں تے

.....☆.....

پیاں کنوں معصوم بتالی ہر خیمے وچ ویندن
کہیں ویلے عباس توں پانی منگدن رب دے ناں تے

.....☆.....

سین دیاں دھیاں کر کے تیمم کرن نماز ادائے
ظلم دے ماشکی پانی چھڑکن گھوڑیاں دیاں سنبھاں تے

.....☆.....

جعفر آوے حسن دا جانی مل پونون تسیاں دے
کل ظالم برباد ہونون وسے آلِ عبا وطنان تے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{875}

آ توں سمہہ پو لوری ڈیواں جانی
بھین دعائیں ڈیندی ہئی ماٹریں پاک جوانی
.....☆.....

جئیں ویلے توں روندہ ہیں میڈا دل گھبراندا ہے
تیڈا پینگھا ہلدا ہے عرش ہلاوے کھاندا ہے
.....☆.....

زرد تیڈیاں رُخساراں تے ہونٹ میں رکھ رکھ روندی ہاں
ہونٹ کھلیندائیں پانی کیتے بہوں شرمندہ ہوندی ہاں
.....☆.....

منہ وچ پا کے بھین دیاں انگلیں حسرت نال چوسیندا ہیں
شاید خشک زباں ڈکھلا کے توں پانی طلبیندا ہیں
.....☆.....

پانی وس ہے غیراں دے امڑی نیر وپیندی ہے
آج لوری دے بدلے تیکوں کیوں لیسین سنڑیندی ہے
.....☆.....

تیڈے رُخ تے نظر کرن توں ہر کوئی آج گھبراندا ہے
بھین دی آس دا وقت اخیری نظر جہاں کوں آندا ہے
.....☆.....

حسرت بھریاں نظراں تیڈو امڑی پاک کریندی ہے
کھیر پلانوں دے بدلے کیوں ہتھ تے پیر بنڑیندی ہے

آ میں پانواں جھولی دے وچ تھکیاں نال سمہانواں میں
بھین دے سر دی چادر جیویں چم سینے نال لانواں میں

.....☆.....

رات دا لحظ صبر چا کر پچھے فجر کوں چارے لیساں میں
خود چاچے عباس کوں تیڈے پانی کانڑ بھجھیاں میں

.....☆.....

اللہ بھانویں خیر دا ڈینہ توں دیکھسیں اصغر تھیندا ہے
جعفر دا سائیں آندائے ساڈا اے ڈکھ درد کٹیندا ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{876}

علیٰ اصغرؑ کوں خیمے دے اگوں ظالم ہے چا بیٹھا
تے ہتھ پیر جھولی وِچ ہے خود ظالم بنڑا بیٹھا

.....☆.....

کھڑے خیمے دے دروازے تے مستورات ڈہدے ہن
شقی القلب ظالم دے یکے حرکات ڈہدے ہن
خدا جانے ہے کیوں ظالم اگوں خیمے دے آ بیٹھا

.....☆.....

سمہا اصغرؑ کوں جھولی وِچ شقی نظراں جمائی بیٹھے
تے زخمی گل تے ہن نظراں ہتھیں کوئی چیز چائی بیٹھائے
ارادے لوری ڈیون دے ہے وِچ دل دے جما بیٹھا

.....☆.....

جیڑھے بھینیں پوائے ہن او بیٹھا زیور لہیندا ہے
اگوں امری دے کسن لاش کوں بیٹھا لٹھیرا ہے
ہے ڈہدا ظلم دیاں نظراں ہے کل زیور لہا بیٹھا

.....☆.....

ارادے ڈیکھ ظالم دے زمیں رووے سما رووے
تے چلدا ڈیکھ خنجر کوں کھری مجبور ما رووے
تے ظالم ظلم دے نال آج ہے محشر کر پپا بیٹھا

.....☆.....

وسے جعفرؑ ہنڑ او مظلومؑ جنیں معصومؑ دفنایا
مگر معصومؑ کوں گوشہ قبر دا راس نہا آیا
لہو جیندا ہا خود مظلومؑ چہرے تے سجا بیٹھا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{877}

انہاں مانواں دے پچھو جگر کنوں جہاں ڈہدیں لعلؑ ٹرائے ہوسن
کچھ جگر دے ٹکڑے اکھیاں نے ہنجواں دے نال وہائے ہوسن
.....☆.....

ہوسی کیا حالت اوں امری دی ڈٹھا ہوسی جنیں در خیمہ تے
معصوم دے تن کوں طور اُتے جڈاں ظالم چا گھن آئے ہوسن
.....☆.....

خود ڈیکھ کے نیت ظالم دی کیتا ہوسی ماتم معصومہ
ملعون جڈاں وِچ جھولی دے بہہ ہتھ تے پیر بڑائے ہوسن
.....☆.....

نال ضبط رہیا ہوسی درداں تے غش کر گیاں ہوسن کئی سینیںؑ
اصغرؑ دے کڑے جڈاں ظالم نے بے دردی نال لہائے ہوسن
.....☆.....

ایں گالھوں طور دی منزل تے تر ڈسدائے چولا اصغرؑ دا
ارمان بھرے کئی اشک سیدؑ نال اصغرؑ دے دفنائے ہوسن
.....☆.....

جیڑھی نوک سناں تے اصغرؑ دے والاں وِچ شبنم ڈسدی ہے
اے شاید آخری منہ ڈہدیں ما اُجڑی نیر وہائے ہوسن
.....☆.....

جعفرؑ جڈاں آسی حسنؑ دا چنؑ ملؑ ہک ہک ظلم دا پئے ویسی
برباد ہوسن او کلؑ ظالم جہاں کہیں تے ظلم وسائے ہوسن

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{878}

تیڈی یاد آ وال کھلیسی جڈاں پینگھا ڈیکھساں خالی
میڈی ممتا وین کرلیسی جڈاں پینگھا ڈیکھساں خالی
.....☆.....

میڈی گود دی گرمی حشر تائیں تیڈی یاد ایج تازہ راہسی
تیڈی تانگھ دے وچ دل امری دا نت کونج مثل کرلاسی
میکوں کون تسلیاں ڈیسی جڈاں پینگھا ڈیکھساں خالی
.....☆.....

او مانواں ہوندیاں خوش قسمت جیڑھیاں جھولیاں لعل کھڈائے
بہوں چاہواں نال جوان کیتے دل سہرے پتر کوں پائے
ایہو ڈکھ ڈینہ رات ودھسی جڈاں پینگھا ڈیکھساں خالی
.....☆.....

ہے حسرت ہوندی مانواں دی پتر امری نال الانون
تیڈے بولن دی رت دور آہی اے وقت نہ ماتے آنون
تیڈی لوری جگر ہلیسی جڈاں پینگھا ڈیکھساں خالی
.....☆.....

توں وی پروان جے چڑھ پوندوں میکوں پیار دے نال سڈیندوں
میں منہ چمدی چنن پچڑے دا توں وی مٹھڑے بول الیدوں
ایہا حسرت نت تڑپسی جڈاں پینگھا ڈیکھساں خالی
.....☆.....

ٹھرے جعفر دل اوں امری دا جیندا پتر ٹریا وچ جھولی
جیندا لٹیا امت سہاگ دا جگ آتے کچھلی رات دی لولی
آکھے اجڑی نیر وپسی جڈاں پینگھا ڈیکھساں خالی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{879}

کر دور دے پیار قبول دے اصغر لعل مسافر امڑی دے
راہسی میڈے پیار دی خوشبو چن نت نال مسافر امڑی دے

.....☆.....

میڈا وس نہیں لگدا لعل تیکوں میں ہاں دے نال وی لانواں ہا
وچ شام دے راہاں دے اصغر تیکوں رو رو کھیر پلانواں ہا
بے وقت لے ہن کر بل بخت اقبال مسافر امڑی اے

.....☆.....

میں تاں منتاں من من پالیا ہا لکھاں نازاں وچ ہانویں توں پلپا
میڈے ہک ہک ساہ دا پورھیا ہے آج ریت گرم دے وچ رلیا
نت نال کفن دے ڈکھ راہسن ہر حال مسافر امڑی دے

.....☆.....

انہاں تپدیاں ٹپیاں وچ اصغر میڈی ممتا آج کرلاندی ہے
توں سمہ گئیں گرم زمین تے پر مجبوری آج ڈکھیاں دی ہے
میڈے جسم دی چھاں کوں کافی ہن اے وال مسافر امڑی دے

.....☆.....

میڈا پینگھا جوڑ کے پکاں دا تیکوں لوری آپ سزوانواں ہا
نہا پانی توڑے کیا ہويا ہنجواں دی واس وسانواں ہا
کراں کیا اصغر نہیں وس لگدے لچپال مسافر امڑی دے

.....☆.....

وس پووے جعفر وطنان تے جئیں دھپ تے وقت گزارے ہن
رہے گرم زمیں تے جئیں اُجڑی دیاں پاک اکھیں دے تارے ہن
تہوں گزرے روندیں دھیاں تے ڈو سال مسافر امڑی دے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{880}

جیندی ڈولی چانون دی دل وچ رہی حسرت پاک بھرا دی اے اوندی ڈولی ہے
جیندی ڈولی کوں رنگین کیتا سرخی پر درد حنا دی اے اوندی ڈولی ہے
.....☆.....

جیندے سہریاں دی جا سنوٹراں وچ رہے سجتڑ یکے کرلانڈے
جینیں بنری دے ہن گھونگھٹ وچ وین ہائے قسمت دے آندے
تھئی رخصتی جیندی شام ڈھوں لا مہندی بل احیا دی اے اوندی ڈولی ہے
.....☆.....

جیندے ڈاج کوں ڈینہ دے ڈھلایاں تائیں رہے امتی آپ وٹھیندے
جینیں توں زیور گھن کے بے رنگ دے رہے تھے پیش کریندے
جیندے پاک عروسی خیمے تے جھم تھئی ہی قوم جفا دی اے اوندی ڈولی ہے
.....☆.....

نہیں سنڑیا کہیں ہووے شادی دی پوشاک سیاہ چا پائی
ہک اے بنری ہے جینیں آہی پوشاک سیاہ بدلانی
جیکوں آپ رنڈپے لانواں وچ ڈتی آپ مبارک بادی اے اوندی ڈولی ہے
.....☆.....

جیرھی بنری تخت سہاگ اُتے ہا بھیا سگن دا چوڑا
جیکوں شام غریباں امت شقی ڈتا تحفہ امن دا چوڑا
نویں رنگ دی کیتی درداں وچ شمیر نے جیندی شادی اے اوندی ڈولی ہے
.....☆.....

جعفر ول ہنڑ او پاک بنی آ سکھ دی بیج ہنڈھاوے
جیرھی وچ ڈولی دے کر بل وچ بیٹھی رو سر خاک رواوے
چڑھے خیر دی ڈولی ول بنری آکھے خوشیاں دی شاہزادی اے اوندی ڈولی ہے

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{881}

جسدم ڈیکھاں ڈاج بنی دا دل محسوس کریندائے اللہ جانڑے کیا ہوسی
میڈے دل کوں ڈاج دا ہر ہک جوڑا سرخ ڈریندائے اللہ جانڑے کیا ہوسی
.....☆.....

ڈاج دے ہر ہک زیور تے ہاں جسدم غور کریندی
ڈسدائے جیویں اے زیور پیا کوئی غیر لٹیندائے اللہ جانڑے کیا ہوسی
.....☆.....

کہیں ظالم دیاں انگلیں دے میکوں صاف نشان نظر دن
جئیں زیور تے غور کراں دل درد توں لہہ لہہ ویندائے اللہ جانڑے کیا ہوسی
.....☆.....

ڈاج دی ہر ہک پاک ردا تے ہن تطہیر دے موتی
موتی شکل ہنجواں دی ڈیندن ایہو درد رویندائے اللہ جانڑے کیا ہوسی
.....☆.....

ڈاج دے ایں جوڑے تے چمکدے ڈسدن پاک ستارے
ریت دے وچ جیویں ابرک چمکے ، اے غم خاک رویندائے اللہ جانڑے کیا ہوسی
.....☆.....

ڈیکھ جھیز کوں دل امڑی دا ڈیوے ڈھیر دعائیں
ڈسدا ہے آثار توں جیویں غیر کوئی ہتھ لیندائے اللہ جانڑے کیا ہوسی
.....☆.....

بیوہ امڑی بد سنونی توں ہے ڈاڈھی گھبرانندی
ڈاج دے نیڑے نہیں آندی توڑے کوئی لکھ وار سڈیندائے اللہ جانڑے کیا ہوسی
.....☆.....

جعفر آ کے حسن دا جانی ڈیکھ ڈاج بنی دا
درد جھیز دا آج تائیں پاک بنی دا دل تڑپیندائے اللہ جانڑے کیا ہوسی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{882}

آؤ بنری دے ویر توڑے کرو رخصت خود بنری کون
ہنڑ دستور مطابق آ کے مونڈھا ڈیو ڈولی کون

.....☆.....

بھینیں دی نہیں ڈولی ہوندی لیندائے دل اندازہ
اصل دے وچ اے دھیاں دا ہے آندا باہر جنازہ
ہنجواں وچ کفنا کے ڈیندائے ہر پیو لائق دھی کون

.....☆.....

بھائیاں دا دستور ہے آخری گل بھینیں کون لیندن
ہنجواں پیار دا صدقہ ڈے کے رخصت آن کریندن
اکبر تے سجاد ڈوہیں کرو رخصت بھین ڈکھی کون

.....☆.....

ہک واریں توڑے اللہ حافظ آکھو بھین کون آ کے
پیشانی تے بوسہ ڈیو گھونگھٹ پاک اٹھا کے
شاید ول تقدیر نہ ڈیوے موقع اے زندگی کون

.....☆.....

ڈولی چڑھ کے پاک بنی ہے بیٹھی نیر وپندی
اکبر تے سجاد تے اصغر کون آج یاد کریندی
کوئی تاں آن تسلیاں ڈیوے درداں دی اُجڑی کون

.....☆.....

جعفر دھی مظلوم دی خیر دی آن چڑھے ول ڈولی
جیڑھی سیج سہاگ توں لہہ گئی بھر درداں توں جھولی
ہنجواں نال لہایا جیڑھی بنری خود مہندی کون

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{883}

گجدا کھڑا ہے سر تے یکدم بدل قضا دا وریاں میں کیویں چانواں
نہیں حوصلہ بدھیندا مدت دی بیوہ ما دا وریاں میں کیویں چانواں

.....☆.....

نہیں سامنے بنے دے نہ موت دا چویندا
لیکن میکیوں بنے دا انجام ہے ڈسیندا
میکیوں لٹن تے جڑ گئے تقدیر دا ارادہ وریاں میں کیویں چانواں

.....☆.....

شادی ویلے گھنیدائے ہر ہک شگون پل پل
میکیوں فقط نظر دائے بنرے دا خون پل پل
بنری دا کیویں جو میکیوں احساس ہے زیادہ وریاں میں کیویں چانواں

.....☆.....

اپنا نصیب میکیوں بن وچ لٹپندا ڈسدائے
ابدی سہاگ نونہہ دا پامال تھیندا ڈسدائے
مہمان لکھے پل دا اُجڑی دا شہزادہ وریاں میں کیویں چانواں

.....☆.....

چا کے وری جو ویساں کنیں رنگ دے نال ویساں
لکھے دی اس خوشی دی کیا گالھ ورنج کریساں
جاں ڈیکھساں بنی کوں تھیسیم اے ڈکھ زیادہ وریاں میں کیویں چانواں

.....☆.....

جعفر اے پاک امڑی وری آ خوشی دی چاوے
جیرھی وری کوں چا کے ہنجوں کھڑی وھاوے
آکھے ہے بنزیا بنرا درداں دا شہزادہ وریاں میں کیویں چانواں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{884}

وری دی رسم رب جاڑے کیوں بنرا ادا ہوئی
جے سر وچ خاک بنری دے جڈاں سہرے دی جا ہوئی
.....☆.....

جے کوئی پچھسی ہیں کیا گھن آئی شرم توں سر جھکا ڈیاں
شرمسار این غریبی توں بہوں اے بیوہ ما ہوئی
.....☆.....

ڈکھاں دے وچ بہوں احسان اے شبیر لایا ہے
وفا کیتی نہ جے قاسم ڈکھی دے نال کیا ہوئی
.....☆.....

یتیسی ہس غریبی ہس تے بے وطنی دا صدمہ ہے
جے ٹریا موت دے پاسے تاں ڈکھ کیندا سوا ہوئی
.....☆.....

او ہے شبیر جہیں سلطان دی پجڑی سدا جیوے
اے بوسیدہ میڈا خیمہ کیا اوندی شان دا ہوئی
.....☆.....

اونکوں تاں پیکوں ملسی زمانے بھر دی ہر ہک شئے
میڈے دامن دے وچ بنری دے کیتے ہک دعا ہوئی
.....☆.....

جڈاں جعفر زمانے تے ولا آسی حسن دا چن
تڈاں این پاک بنری دے ہتھاں تے ول حنا ہوئی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{885}

جیویں توں بڑی قاسم دی بڑی ہنڑ ہتھ ودھا توں
 مہندی لوا توں
 خوشیاں دیاں سیجاں ماٹریں توں بڑی قاسم دی ما توں

.....☆.....

پھوپھیاں تے مانواں ہنڑ آیاں نی بڑی
 خوشیاں دیاں سیجاں سجااں نی بڑی
 بنرے دی امڑی ایں سک تے آئی ہے
 ہنڑ منہ ڈکھا توں مہندی لوا توں

.....☆.....

گھونگھٹ تے راہوی نت رب دا سایہ
 رنگ ہووے خوشیاں دا مہندی نے چایا
 مہندی دا تھال آج چا آئی ہے امڑی
 گھونگھٹ اٹھا توں مہندی لوا توں

.....☆.....

ایں مہندی تے لکھیا ہے شادی مبارک
 ہووی پاک گھر دی آبادی مبارک
 آغاز ہوندائے مہندی دا بڑی
 صرف ایں دعا توں مہندی لوا توں

.....☆.....

ہے تطہیر گھونگھٹ تے ویلاں وتیندی
 ہے عصمت دی دیوی آ سجدے کریندی
 محفوظ راہون ہتھ پاک تیڈے
 رنج و بلا توں مہندی لوا توں

.....☆.....

سرتاج دا سر تے نت بخت راہوے
 سجیا اے خوشیاں دا نت تخت راہوے
 محفوظ بنرے دا پاک تن ہو
 رنگ حنا توں مہندی لوا توں

.....☆.....

جعفرؑ وسے پاک بنریؑ جہاں تے
 باہوے ہمیشہ خوشیاں دی چھاں تے
 جیکوں ہی امڑی رو رو کے آہدی
 ہنڑ ڈکھ نہ لا توں مہندی لوا توں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{886}

قاسم جہاں بھینیں دے بھرا سہرے سجانوں
او بھینیں میڈا ویر نہ کیوں خوشیاں منانوں

.....☆.....

ہر بھین دا دل چاہندائے بھائیاں دی خوشی ڈیکھن
سہرے دی چک ڈیکھن ہر کھلدی لڑی ڈیکھن
ہوندی ہے تمنا جو پلوں ویر بدھانوں

.....☆.....

اُجڑی دے مقدر تے ڈکھ درد دے سائے ہن
قسمت نے میکوں تیڈے انج سہرے ڈکھائے ہن
پھلاں دے عیوض سیج تے ٹکڑے نظر آنوں

.....☆.....

تقدیر میکوں وین اُج بنری دے سنائے ہن
میں سیج اُتے ٹکڑے تیڈے تن دے سجائے ہن
جیون او کیوں بھینیں جو انج سیج ٹھہانوں

.....☆.....

قسمت دا کراں شکوہ یا رونواں نصیباں کوں
نہیں راس خوشی آندی دنیا تے غریباں کوں
ایں ڈکھ توں تاں بہتر ہے جو گل موت کوں لانوں

.....☆.....

آباد ہووے جعفر میڈی سین دا چن دلبر
ول سہرے بدھن جگ تے قاسم تے جواں اکبر
کل بھینیں دلاں توں چا یکے صدمے بھلانوں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{887}

بیٹھی بنری پاک ہے سچ کے محسوس ہے کانڈھ کوں تھیدا
مقتول دا کفن نظر دائے اے سرخ لباس بنی دا

.....☆.....

جیڑھے ہن گھونگھٹ دے موتی ہن اشک اے بیوہ ما دے
اے شرم توں بوجھل پکاں جیویں جھکدن بدل قضا دے
جیویں جاری مینہ تیراں دا ایویں وسدائے بدل اکھیں دا

.....☆.....

تھہ پاک اے سرخ حنائی ایویں لیندن تیر جگر وچ
جیویں کہیں دی لاش دے کلڑے پامال ہونون بن بر وچ
تھہ اے جہیں سرخ نظر دن جیویں ہووے جگر کہیں دا

.....☆.....

اے جوڑا پاک بنی دا ہے ایویں سرخ نظر دا
جیویں کہیں مظلوم دا خیمہ پیا ہووے بن وچ ٹھردا
ایویں چپ ہن وچ درداں دے جیویں کوئی مجبور لٹھیدا

.....☆.....

چوگرد بنی دے ڈسدن ایویں سارے سجنڑ سمالے
جیویں کہیں بیوہ دے کولھوں ہونون آئے پرچانوں والے
یا جیویں کہیں ٹر گئے دا منہ آخری وقت ڈکھیدا

.....☆.....

ڈیکھے جعفر پاک اے بنری سر سیت امن ست بھاگ
چے قدم حنا خوشیاں دی جھلے چتر مثال سہاگ
سچے سچ سہاگ سکھاں دی رہے بخت دا باغ پھلیدا

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{888}

جیویں میں تیکوں پر نایا ہے ایویں پتر تاں نہیں پریندا وے میڈا چن قاسم
میڈے نال جیویں تیں کیتی ہے نہیں مانواں نال کریندا وے میڈا چن قاسم

.....☆.....

رُخسار سمجھ کے ہر ٹکڑا ہم اکھیاں نال رلایا
منہ چن دی حسرت ہونٹاں تے ہے رنگ مہندی دا لایا
جیویں تیں منہ آج چوایا ہے ایویں پتر نہیں منہ چویندا وے میڈا چن قاسم

.....☆.....

تیڈا جسم نفیس لطیف آہی کل بخت ضعیفہ ما دا
سنہ گھوڑیاں دے بھلا کیا جانڑن اے گل عصمت ممتا دا
رہیوں سامنے میڈیاں اکھیاں دے ول ول پامال کریندا وے میڈا چن قاسم

.....☆.....

تیڈے پاک مزاج توں نا واقف ہن ظالم ظلم دے بانی
ناہی ورنہ قابل تیراں دے تیڈی پر کیف جوانی
گستاخ نگاہ دے وار توں ہا تیڈا نازک تن زخمیدا وے میڈا چن قاسم

.....☆.....

کتھاں گرم زمیں کتھاں نازک تن کتھاں سنہ او نعلوں والے
ہانویں انجہ نازک جو گرم نظر ہی پیندی جسم تے چھالے
رُخسار تیڈے ہن انجہ نازک جیویں نازک دل بھینیں دا وے میڈا چن قاسم

.....☆.....

لکھ پردیاں وِچ ، لکھ نازاں وِچ ، لکھاں شرماں نال توں پلپوں
 تیڈی قسمت اے میڈا نازک گل آ گرم زمین اِچ رلیوں
 جیڑھا حال ہے تیڈا بیج اُتے نہوی ما توں مول ڈکھیدا وے میڈا چن قاسم

.....☆.....

آسی جعفر ہک ڈینہ حسن دا چن اے سنوڑ تھسین دوبارہ
 تھسی آن سلامی امڑی دے میڈی سین دا نور نظارہ
 منہ چم فرمیں پچڑے دا ایہو ڈینہ ہا مان اکھیں دا وے میڈا چن قاسم

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{889}

کھارے پیا ہے چڑھدا بنرے دے سہریاں تے ڈسدائے قضا دا سایہ
سہرے دی ہر لڑی تے لڑیاں دے کل پھلاں تے ڈسدائے قضا دا سایہ
.....☆.....

کانڈھی تمام روندن شادی بہوں عجیبے
گھونگھٹ ہے بیوگی دا بنری دا واہ نصیبے
گانے سچی کلائی ، مہندی لگے ہتھاں تے ڈسدائے قضا دا سایہ
.....☆.....

چنتے توں دل دھڑکدن ہر رُخ اداس ڈسدائے
بنرے دے ڈیکھ سہرے مونجھا عباس ڈسدائے
موقع تاں ہے خوشی دا جملہ براتیاں تے ڈسدائے قضا دا سایہ
.....☆.....

متا دے زخمی دل کوں جسم ہے غم ڈریندا
رُخ توں ہٹا کے سہرا چمدی ہے منہ بنے دا
ڈہدی ہے منہ جو چن دا چہرے دیاں حسرتاں تے ڈسدائے قضا دا سایہ
.....☆.....

بلدن جبین تے سہرے پھلاں دا رنگ زردے
سجیا ہے سر تے مقنع ہر شے تے غم دی گردے
مسکان ہے لبناں تے ہونٹاں دیاں زردیاں تے ڈسدائے قضا دا سایہ
.....☆.....

جعفر او پاک بنرا بڑے جہاں تے
لائی موت دی جئیں مہندی شادی دے سہریاں تے
حیدری بنی ہی آہدی بنرے دے پاک ناں تے ڈسدائے قضا دا سایہ

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{890}

جو سچ تیں نہ ماٹری او سچ آج تیارے آ ڈیکھ چنّ حسنّ دا
موجود آج ہے ہر شے ، ہر شے کوں انتظارے آ ڈیکھ چنّ حسنّ دا

.....☆.....

جو ٹکڑے ٹکڑے بن وچ تیڈا نفیس تن ہا
امڑی دی پاک چادر خونی جیندا کفن ہا
ہر پھل تیڈے بدن دے برگاں دی یادگارے آ ڈیکھ چنّ حسنّ دا

.....☆.....

چھایا ہا خون جیندے پر آب موتیاں تے
آراستہ رہیا جو مقنع تیڈا سنان تے
ایں سچ دی سراندی آج دی او اشکبارے آ ڈیکھ چنّ حسنّ دا

.....☆.....

کربل ہے ایسا لٹیا ایں سچ دا سہاگ
صدیاں توں ہے سچیدی آج تائیں نہیں بخت جاگے
آج تائیں بنی بنے دے ہجر اچ اے سوگوارے آ ڈیکھ چنّ حسنّ دا

.....☆.....

جئیں ڈینہ دا ایندا بن وچ قسمت دا مان جھنڈ گئے
تیڈے لہو دی سرخی ایندا نصیب بٹڑ گئے
کانڈھی تمام پچھدن نہ گھوٹ نہ کنوارے آ ڈیکھ چنّ حسنّ دا

.....☆.....

جعفرّ دعا کریندائے سبیاں سجن دوبارہ
ایک سچ دا وی چمکے قسمت دا ول ستارہ
آج تائیں ہے سچ سنور کے کردی سدا پکارے آ ڈیکھ چنّ حسنّ دا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{891}

تیڈی سیج کیویں تیار کراں ، ہائے ہائے بنرا
کیویں ممتا دا اظہار کراں ، ہائے ہائے بنرا

.....☆.....

لکھاں نازاں وچ پلیوں امیر بنڑ کے ہائے ہائے بنرا
تیراں سال رہیوں اُجڑی دی دھیر بنڑ کے ہائے ہائے بنرا
ڈٹھوں خاک تے توں بیوگی دا نیر بنڑ کے ہائے ہائے بنرا
گیوں رُل میڈا جانی توں فقیر بنڑ کے ہائے ہائے بنرا
جند صدقے میں لکھوار کراں ، ہائے ہائے بنرا

.....☆.....

تیڈی سیج تے میں لاش کوں سجائی پٹھیاں ہائے ہائے بنرا
ترتیب جیویں بنڑی ہے بنڑائی پٹھیاں ہائے ہائے بنرا
ہر بند بند اکھیاں تے لائی پٹھیاں ہائے ہائے بنرا
مہندی وری دا سہاگ وی لٹائی پٹھیاں ہائے ہائے بنرا
کیویں ہک ہک برگ شمار کراں ، ہائے ہائے بنرا

.....☆.....

تیڈی سیج اُتے پھلاں دی بہار کوئی نہیں ہائے ہائے بنرا
رنگ خون دا ہے سیج دا سنگار کوئی نہیں ہائے ہائے بنرا
ہن سنبھاں دے نشاں تے دلدار کوئی نہیں ہائے ہائے بنرا
منہ چماں تیڈا کیویں رُخسار کوئی نہیں ہائے ہائے بنرا
تیکوں لعل میں کیویں پیار کراں ، ہائے ہائے بنرا

ڈیکھ بیچ تیڈی سگن تمام بھل گئے ہائے ہائے بنرا
 تیرہاں سال دے رنڈپے دا وی پئے مل گئے ہائے ہائے بنرا
 میڈا گھوڑیاں دے سنبھاں تلے بھاگ رُل گئے ہائے ہائے بنرا
 تیڈی بیچ تے نی بنری دے وال کھل گئے ہائے ہائے بنرا
 کیویں نال اوندے اکھیاں چار کراں ، ہائے ہائے بنرا

.....☆.....

بک واری توڑے اکھیاں تاں بھال بنرا ہائے ہائے بنرا
 کر بیوہ بنری دے نال گالھ بنرا ہائے ہائے بنرا
 بیٹھی روندی ہے جو بیچ دے وی نال بنرا ہائے ہائے بنرا
 ہسی مینڈھیاں لہو دے نال لال بنرا ہائے ہائے بنرا
 کیویں آہدی ہے میں بیدار کراں ، ہائے ہائے بنرا

.....☆.....

بنی چہرے اُتے نظراں جمائی بیٹھی ہے ہائے ہائے بنرا
 سارے بیوگی دے سنون بنزائی بیٹھی ہے ہائے ہائے بنرا
 ہتھ گانے والا بیچ اُتوں چائی بیٹھی ہے ہائے ہائے بنرا
 مہندی سگناں دی چہرے اُتے لائی بیٹھی ہے ہائے ہائے بنرا
 ایندے صاف کیویں رُخسار کراں ، ہائے ہائے بنرا

.....☆.....

وچ مانگ دے اے خاک وی رَلائی بیٹھی ہے ہائے ہائے بنرا
 تے سہاگ دیاں چوڑیاں لہائی بیٹھی ہے ہائے ہائے بنرا
 سارے زیور اَج اے لاش تے سجائی بیٹھی ہے ہائے ہائے بنرا
 ہتھیں مندری سہاگ دی اے چائی بیٹھی ہے ہائے ہائے بنرا
 کیویں نال ایندے گفتار کراں ، ہائے ہائے بنرا

.....☆.....

وین کر کے ہے بنریٰ نے کیتی اے دعا ہائے ہائے بنراً
 جیوے جعفرؑ دا سائیں ہے میڈے ڈکھاں دی دوا ہائے ہائے بنراً
 ساڈیاں خوشیاں دا آوے ہنڑ او جگ تے خدا ہائے ہائے بنراً
 میں وی مگیاں اوں توں بنرے دا خون بہا ہائے ہائے بنراً
 اوندے پیش تیڈی دستار کراں ، ہائے ہائے بنراً

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{892}

میڈی سین دے تھیون درد سوا ، جوں جوں رات ڈھلے
 ودھ ودھ کے رووے عون دی ما ، جوں جوں رات ڈھلے
☆.....

ویندے چنتے ودھدن بھین اُجڑی کوں بھائی دے
 بیا درد رُویندن ویرن دی تنہائی دے
 ویندی ڈھلدی ہے سرتوں پاک ردا ، جوں جوں رات ڈھلے
☆.....

ہک لحظہ ویر جاں باہر ونجن گھبرانڈے ہن
 جے باہروں کوئی آواز ڈیوے غش آندے ہن
 نہیں بھین توں وسدا پاک بھرا ، جوں جوں رات ڈھلے
☆.....

جیویں جیویں ویندائے چن ڈھلدا دل لاہندا ہے
 احساس فراق تے ہجر دا دل کوں کھاندا ہے
 ویندا ودھدائے گریہ آہ و بکا ، جوں جوں رات ڈھلے
☆.....

ہر آنون والا لحظہ درد ودھیندا ہے
 چن ویر توں نکھرن دا احساس ڈریندا ہے
 عباس کوں آکھن پہریاں دا ، جوں جوں رات ڈھلے
☆.....

جعفر اوں سین دے ویر وسن جو روندی ہے
 جیرھی ڈھلدی رات کوں ڈیکھ کے منجھی ہوندی ہے
 بیٹھی ڈیندی ہے ویر کوں پاک دعا ، جوں جوں رات ڈھلے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{893}

جگ تے انیری آلِ عبا دی اے رات ہے
اَجِ آخری ڈکھی دے بھرا دی اے رات ہے

.....☆.....

اکبرِ دو ڈکھی ڈکھی کے روندی ہے ما کھڑی
آیائے شباب سرتے ، جدائی ہے آ کھڑی
میتا دے دل دے کیتے دعا دی اے رات ہے

.....☆.....

ڈیندائے تسلیاں کہیں ویلے ہر پردہ دار کوں
ول حوصلہ ڈیویندا ہے ہر غمگسار کوں
بہوں اوکھی شاہِ کرب و بلا دی اے رات ہے

.....☆.....

بھینیں بھرا دے رُخ توں نظر نہیں ہٹیدیاں
ابدی جدائیاں ہنے پل پل ڈریندیاں
پُر درد ہر توں عونِ دی ما دی اے رات ہے

.....☆.....

منہ ڈکھی اپنے ویر دا معصومِ روندی ہے
چاچے دے کولھ آ کے حقیقت ڈسیندی ہے
ڈسدائے انیری ماہِ لقا دی اے رات ہے

.....☆.....

قاسم دے چم کے سہرے ہے روندی ضعیف ما
 بنی دی بیوگی دا ہے احساس کھا گیا
 آج چھکیری ہتھوں تے حنا دی اے رات ہے

.....☆.....

جعفرؑ وسے او سینؑ جو گل لا کے ویر کوں
 آہدی ہے رات درداں دی اے ہے شبیرؑ کوں
 اُجڑی دے کیتے آہ و بکا دی اے رات ہے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{894}

آکھے بی بی شب عاشور ڈھل آہستہ آہستہ
اے چن ڈاھویں دا توں قدماں کوں جھل آہستہ آہستہ
.....☆.....

فراق و ہجر دا طوفان وچ دل دے اٹھیندا ہے
بھرا اُجڑی کوں نہیں پچدا ایہو احساس تھیندا ہے
ایہیں چنتے کنوں چندی ہاں گل آہستہ آہستہ
.....☆.....

جو غم دا جوش دل وچ ہے اوکوں ول ول جھلیندی ہاں
متاں مونجھا بھرا ہووم بیٹھی آنسو ڈکیندی ہاں
مگر بے ساختہ آدن نکل آہستہ آہستہ
.....☆.....

نگاہ ہے ویر دے رُخ تے ہے ایسی بے خودی چھائی
ذرا بھر نہیں خیال اپنا ہے انجہ منجھی علیٰ جائی
گئی ہے چادر سر اطہر توں ڈھل آہستہ آہستہ
.....☆.....

ہے احساسِ جدائی سارے پردہ دار گریاں ہن
نہ گرد آلود ہونوں وال سینیں دے پریشان ہن
اے کربل دی ہوا خمیاں دو چل آہستہ آہستہ
.....☆.....

حسن دا چن دعا جعفر کریندا ہے مکا غمیاں
اے ظلم و جور دی گھپ رات ہے ہنڑتاں مٹا غمیاں
توں وچ خوشیاں دے درداں کوں بدل آہستہ آہستہ

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{895}

ذرا جھل آذان جوان میڈا تیڈی اے آذان اخیر دی ہے
سنواں رَج کے میں آواز تیڈی ایہا حسرت ما دلگیر دی ہے

.....☆.....

تیڈیاں پھوپھیاں مانواں خیمے دے در پاک اُتے کل آئیاں ہن
تیڈے ہر فقرے تے رَج رَج کے کھڑیاں روندیاں موت رُلائیاں ہن
آوے سزُن متاں آذان اکبر ساکوں تاگھ تیڈی ہمیشہ دی ہے

.....☆.....

آذان توں ڈیندیں رو ڈیندائیں رب جائزے کنیں ڈکھ لایا ہئی
آذان دے ہک ہک فقرے وچ امڑی دا جگر ہلایا ہئی
نوہیں چچدا شاید امڑی کوں جیڑھی حالت آج شبیر دی ہے

.....☆.....

تیڈی لاہندی مس وچ ہنواں دے پئے موتی صاف نظر دے ہن
کیڑھا ہجر جگر کوں لایا ہئی پئے ڈکھ دے باغ سنوردے ہن
ہے یاد آ گئی بیمار تیکوں جیڑھی رنگت آج ہر نیر دی ہے

.....☆.....

تیڈی اے آواز مدینے وچ تیڈی بھین وی سن گھبرا گئی ہے
ایں درد کوں انجہ محسوس کیتس رُخ پاک تے زردی آ گئی ہے
بہوں نازک حالت چن اکبر آج ڈاڈی دی تصویر دی ہے

.....☆.....

ہنڑ وں پووے ہم شکل نبی ہر سین دعا فرمندی ہے
نت وچھڑی ویر دے ملن کیتے ہر آن دعائیں ڈیندی ہے
ڈیکھے جعفر سہرے اکبر دے ایہا حسرت پاک شبیر دی ہے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{896}

ہوئے جوان یکدم ٹرے جہاں توں ما پیو کڈاہیں نہیں جیندے
ڈیکھن گرم زمین تے خود چور برچھیاں توں ما پیو کڈاہیں نہیں جیندے

.....☆.....

جیندا شباب اٹھدا گھر دی بہار ہووے
پتراں وچوں جو بچڑا گھر دا سنگار ہووے
ڈیکھن چھکیدی برچھی اے جہیں جواں دے ہاں توں

.....☆.....

اکبرؑ دا پاک بابا چمدا ہا مس جواں دی
گھندا ہا پاک خوشبو رنگین گیسواں دی
ناں موت دا سنڑن جے پتراں دی خود زباں توں

.....☆.....

برچھی دے وچ جاں ہتھ ہو چہرے اُتے نظر ہو
کیوں ضعیف پیو دی پپلی نہ مول تر ہو
برچھی تاں چھک وی گھنسن لیکن انہاں ڈکھاں توں

.....☆.....

جعفرؑ وسے جہاں تے سینیں دا مان اکبرؑ
شبیرؑ بہہ سراندی آہدا ہا جیکوں رو کر
ایں رُت ٹرے جو بچڑا جیندا بھرے جہاں توں

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{897}

اکبرِ دی جوانی کوں ہی صرف بقا ٹھہندی
مقنعے دی چمک ٹھہندی سہرے دی ادا ٹھہندی

.....☆.....

رحمت دیاں گھٹائیں ہن وایل نما زلفاں
سک کر کے سچیدی ہی خود عونُ دی ما زلفاں
انہاں زلفاں دے وچ واللہ ناہی سرخ حنا ٹھہندی

.....☆.....

نانے دی آہی صورت بھر پور جوانی ہی
لجہ ہا محمد دا بیٹھق دی روانی ہی
انہاں ہونٹاں اُتے ناہی ، ہائے تریہہ دی صدا ٹھہندی

.....☆.....

رُخسار نزاکت وچ پھلاں کوں وی شرمانون
مسکن تاں بہاراں وی پیاں جھوم کے نت آنون
ناہی رُخ تے خزائیں دی اے زردی ذرا ٹھہندی

.....☆.....

خوشیاں دے ایں موسم وچ گلزار مناسب ہن
سینے اُتے شادی دے نت ہار مناسب ہن
سہرے دی کلی آہی سینے تے سدا ٹھہندی

.....☆.....

گستاخ نظر جیندو عباس نہ ساہندا ہا
جعفر اوہیں سینے توں خون اُچھل کے واہندا ہا
ایں سینے اُتے آہی خوشیاں دی قبا ٹھہندی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{898}

ماٹریں جوانی اکبرتیں جہیں حسین جواں دا موسم تاں نہیں ٹرن دا
جو بن تے ہن بہاراں ممتا دے گلستاں دا موسم تاں نہیں ٹرن دا

.....☆.....

پہلائے سوال تیڈا خالی ولا نہیں سنگدی
ممتا دے دل دی حالت او وی ڈسا نہیں سنگدی
کل کائنات میڈی سکھ دے بھرے جہاں دا موسم تاں نہیں ٹرن دا

.....☆.....

روکن دی وی نہیں جرأت ٹورن دا حوصلہ نہیں
ہنجواں تے ضبط اوکھائے رونوں دا حوصلہ نہیں
ویندائیں تاں ونج پر اکبر اٹھدیاں جوانیاں دا موسم تاں نہیں ٹرن دا

.....☆.....

توں موت دو تیار ہیں لیکن اے میڈا جانی
سہرے دا ہے تقاضہ کردی سدا جوانی
رُت اے شباب دی بہی خوشیاں دے کارواں دا موسم تاں نہیں ٹرن دا

.....☆.....

امڑی دا دل تاں چاہندائے سر پا کے تیڈا جھولی
تھکاں نہ پیار کردیں بچپن دی ڈیواں لولی
میں پتر وی نہیں سڈیا امڑی دیاں حسرتاں دا موسم تاں نہیں ٹرن دا

.....☆.....

جعفرؑ ضعیف امڑی بچڑے دی ڈیکھے شادی
پوری نہ تھئی جہاں تے حسرت ضعیف ما دی
آہدی رہی جو چن کوں ممتا دے سر دی چھاں دا موسم تاں نہیں ٹرن دا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{899}

اُنوں اکبر چڑھیا گھوڑے تے آکھے رو عابد بیمار ویرن گل لائی ونج
ول حشر کوں میلے پئے تھیں سجاد کوں توں ہک وار ویرن گل لائی ونج

.....☆.....

تساں خوش قسمت ہو ویر میڈے تھئے جنگ دا اذن عطائے
تساں ڈاڈے کوں ونج گل لیسو کرو میکوں ویر دعائے
اے درد نہ راہوے حشر تائیں توڑے ڈیکھساں ونج بازار ویرن گل لائی ونج

.....☆.....

بیمار ہاں میں کمزور ہاں میں بے وقت بڈھپا آیائے
سدا جیویں عین جوان ہیں توں سر عین شباب دا سایائے
میڈے ٹرن دے موسم ہن اکبر ذرا میکوں ڈے تلوار ویرن گل لائی ونج

.....☆.....

ناہے لحظہ ویر جدا تھیندے ہاسے دُو قالب یک جان
میکوں لاہندی مس چوایو نہ ایں گالھ دا بہوں ارمان
آج موت دیاں خوشیاں ونج اکبر ہئی بھل گیا ویر دا پیار ویرن گل لائی ونج

.....☆.....

متاں گل لانوں دا ول موقع تقدیر نہ میکوں ڈیوے
اے ممکن ہے پابندیاں ونج میکوں قسمت شام دو نیوے
تیڈے حصے دے ڈکھ میں ڈیکھاں ایہو چاہندا ہے لاچار ویرن گل لائی ونج

.....☆.....

جعفر ہنڑ پاک علی اکبر دیاں ڈیکھے خوشیاں آج سجادے
جیرہا ٹردے ویلے آہدا ہا ہتھ چم کے پاک بھرا دے
کیوں ڈھیر اُلھا ہیں اکبر جے موت دو ہیں تیار ویرن گل لائی ونج

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{900}

ہے پتر جوان ضعیف ہاں میں ہنڑ عونِ دی مآ میڈی مدد کوں آ
ایں صدے توں جھک کمر گئی ہے آ لاش چوا میڈی مدد کوں آ

.....☆.....

ہے رعشہ میڈے بدن دے وچ یک لخت ضعیفی آ گئی ہے
جیڑھی حالت ہے علیٰ اکبر دی میڈی روح یکدم گھبرا گئی ہے
کڑیل ہے جوان اے چن اکبر احسان اے لا میڈی مدد کوں آ

.....☆.....

ذرا ڈیکھ تاں سہی ایندی مس لاہندی ہے واہندے خون توں تر ساری
رُخ زرد ہسی ہتھ جگر تے ہس ہے سینے پاک توں رت جاری
میکوں آبدائے پھل چھکو برچھی دا ، ہے درد سوا میڈی مدد کوں آ

.....☆.....

میں برچھی دا پھل چھکناں ہے توں نال غریب دے آ باہسیں
ہوندائے اوکھا ٹرن جواناں دا توں سر جھولی وچ پا باہسیں
آ رل مل کے چھکوں آج برچھی ڈوہیں بھین بھرا میڈی مدد کوں آ

.....☆.....

میں ہتھ پنیداں پھل برچھی وچ اُنوں اُچھل کے خون نکلدا ہے
ایں گرم لہو توں تر ہم ہتھ اُنوں پھل ہلدائے دل ہلدا ہے
متاں برچھی نال جگر آوے میڈی ہمت بدھا میڈی مدد کوں آ

.....☆.....

میں چنیداں لاش چویندی نہیں ہتھ کنبن دل گھبراندا ہے
 انوں آخری وقت ہے اکبر دا پیا رک رک کے ساہ آندا ہے
 میں آنڑناں چاہنداں نیمیاں وچ نمہی پھر سنگدا میڈی مدد کوں آ

.....☆.....

جعفر شبر دے چن پچڑے ہنڑ مانڑیں پاک جوانی ہے
 اوں پاک شبر کوں شاد کرے ہنڑ پاک حسن دی جانی ہے
 جیڑھا لاش کوں چنیدیں بھین کوں ہا رو رو آہدا میڈی مدد کوں آ

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{901}

ودا اوکھا لاہندا میں گھوڑے توں نوہی لگدا وس امڑی دا ہائے او میڈا مس لاہندا
کھڑی ڈہدی ہاں میں در خیمے توں جیویں لتھا ہیں لعل ڈکھی دا ہائے او میڈا مس لاہندا

.....☆.....

ٹیڈیاں باہیں ہن گل گھوڑے دے کھڑی میں راہوار کون ڈہدی ہاں
تلواریں دے لسکار وی ہن ہر تھیدے وار کون ڈہدی ہاں
نوہی آندا ترس زمانے کون ہیں پورھیا میں اُجڑی دا ہائے او میڈا مس لاہندا

.....☆.....

ودا گھوڑا بھجداے ہر پاسے ہر پاسوں تیغاں چلدیاں ہن
میڈے جگر دے خون توں تر تھی کے زخماں توں باہر نکلدیاں ہن
توڑے کرے ہا کوئی تاں شرم تیڈی ایس سوہنڑیں مس لاہندی دا ہائے او میڈا مس لاہندا

.....☆.....

جیڑھا تحفہ ڈتا ہی امت شتی او میڈے جگر توں پار تھیائے
جیویں تازے خون توں لعل تیڈا رنگین یکا رہوار تھیائے
ایویں خون جگر دا اکھیاں توں ودا روندائی لعل علی دا ہائے او میڈا مس لاہندا

.....☆.....

ہانویں ساگی شکل رسول دی چن ہانویں آسرا توں کل بھینیں دا
رہ چادراں دا نہیں ہوش گیا اے حال ہے کل ہم سینیں دا
نہیں ڈیکھیا ویندا ماتم آج ساتھوں قاسم دی بنری دا ہائے او میڈا مس لاہندا

.....☆.....

وسے جعفر ہنڑ شبیر دا گھر جیڑھا پتر دی لاش کون گل لا کے
رہیا روندنا کافی دیر تائیں جیڑھا لاش کون جھولی وچ پا کے
رُخساراں تے منہ رکھ رکھ کے ہا آہدا لعل علی دا ہائے او میڈا مس لاہندا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{902}

شالا ماٹریں پاک سہاگ بنی اے دختر حلب دے شاہ دی
بیٹھی روندی ہیں کیوں وچ گھونگھٹ دے توں حلب دی ہیں شہزادی

.....☆.....

منہ ڈیکھن ویلے لکھ ڈیندن دستور اے ہن دنیا دے
ساکوں اے جیہاں لئیائے امت جو نہیں کجھ کولھ ہنڑ باجھ دعا دے
رہی قائم پاک سہاگ بنی نت ہووی شان زیادی

.....☆.....

ذرا رُخ انور توں گھونگھٹ چاؤ بد نظر رہی نت دورے
اساں وسدے ہیں علی اکبر دے تہوں کردا دل مجبورے
منہ ڈیکھنا ہے اساں بنری دا ، ہے پوتری شاہ کسری دی

.....☆.....

اُنوں اُٹھیا گھونگھٹ چہرے توں ، انوں نین بدل پھس لتھے
آئی یاد جوانی اکبر دی لگے آن زمین تے متھے
ڈیندی رنگ اکبر دے سینے دے آہی سرخی لال حنا دی

.....☆.....

جڈاں پاک بنی تے سینیں دیاں ہن چار نگاہیں تھیاں
جھڑوی غش کھا بنری خاک اُتے ، انوں ڈو سینیں جھڑ پیاں
مچ خمیاں وچ کھرام گیا سُنویں کوک جاں بیوہ ما دی

.....☆.....

گل لا اکبر دی بنری کوں آکھے امڑی چن اکبر دی
ہووی آمد خیر دی سین دی نونہہ ، اے بنری چن اکبر دی
میڈا اکبر سہرے پا سمہ گئے ، تھئی نال قبر دے شادی

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{903}

اس عباسؑ دے علم نوں آج وی آن و فانواں جھکدیاں نے
پیار عقیدت توں بھریاں ہونٹاں دیاں دعاواں جھکدیاں نے

.....☆.....

بچے سن سادات دے پیاسے اے نہ دہنیا جاندا سی
اکھیاں خون دے اتھرو چک لے جوش جگر نوں کھاندا سی
اس جذبے نوں آج وی کل کونین دیاں مانواں جھکدیاں نے

.....☆.....

ماتم دے زخماں توں ڈل کے خون ہلارے کھاندا ہے
سرتے علم عباسؑ دا ماتم داراں دے لہراندا ہے
عرش ولوں اللہ دیاں رحمتاں کرن نوں چھانواں جھکدیاں نے

.....☆.....

اے منظر تے شام دا منظر اکو جیہاں نگاوندا ہے
اُتھے سر نیزے تے سی اتھے نظر فریرا آوندا ہے
اوتھے اکھاں اُٹھدیاں سن پر اتھے نگانواں جھکدیاں نے

.....☆.....

جعفرؑ قلب اڈیکدا رہندائے اے گھر ہنڑتے وس جاندا
اے عباسؑ دا علم خوشی دیاں ہیلاں دے وچ لہراندا
اے امیدیاں لے کے علم نوں دل دیاں چانواں جھکدیاں نے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{904}

عباسؑ کے پرچم تلے ماتم کرو ، ماتم کرو
پرچم ہے جرأت کا نشان ، اپنی عقیدت کا نشان ، آ کے یہاں سرختم کرو

.....☆.....

اس کی سلامی کیلئے جھکتا ہے خود عرشِ بریں
رحمت کو برساتا ہے ہر لمحہ وہ ربِ عالمیں
آئے صدایہ دم بہ دم ، اُونچا رہے حق کا علم ، عالم کو تم برہم کرو

.....☆.....

بہتی تھی نہرِ علقہ عباسؑ جب پیاسے رہے
پانی کے عیوض شاہ کے بازو وہاں کاٹے گئے
لازم ہے اس شدت کا غم ، پیاسہ تھا سقائے حرم ، آنکھوں کو تم پر غم کرو

.....☆.....

حیدرؑ کے لختِ قلب کو اس ظلم سے مارا گیا
عباسؑ کا لاشہ بھی بہنوں سے نہ پہچانا گیا
پہلے تو بازو تھے قلم ، اس پر ہوئے لاکھوں ستم ، تازہ وہ پھر سے غم کرو

.....☆.....

جعفرؑ شمیمِ پرچمِ عباسؑ ہے اپنا لوا
سر پر ہمارے حشر تک سایہ رہے اس کا سدا
خالق کی عظمت کی قسم ، یہ بھی ہے اتنا محترم ، سجدے یہاں پیہم کرو

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{905}

عباسؑ با وفا کوں اے درد کھا گیا ہے سینیںؑ کیوں باہر آئیاں
غیور دے جگر تے صدمے دی انتہا ہے سینیںؑ کیوں باہر آئیاں

.....☆.....

آہدائے عباسؑ پیڑی بے سود زندگی ہے
ہے شامیاں دا نرغہ کلہی علیؑ دی دھیؑ ہے
آہدائے نانی مناسب گستاخ اے فضا ہے

.....☆.....

نیمیاں دو دید کر کے ہنجوں کھڑا وپندائے
غیرت توں اکھیاں سرخن کھڑا ہونٹ آج چپندائے
مدا نہیں اذن جگ دا دل وچ حشر پپا ہے

.....☆.....

ساگی امیرؑ بٹڑ کے دل وچ ہے اے سوچیندا
آج پردیاں دا ضامن اے درد نہیں چچیندا
غیرت توں خون روندائے غیرت دا فیصلہ ہے

.....☆.....

قبضے تے ہتھ رکھیندائے ڈہدائے ولا بھرا دو
ہک ڈو قدم اٹھیندائے دل قوم اشقیا دو
ہر مصلحت توں ہٹ کے غیرت دی اے صدا ہے

.....☆.....

جعفرؑ اے پاک غازیؑ بدلے گھنے انہاں توں
سینیںؑ کوں کیتا واقف جہاں ستم دے ناں توں
آج تائیں عباسؑ کیتے اے درد لا دوا ہے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{906}

اے کون کھڑائے دریا وچ نہیں بالکل پانی پیندا توڑے پیاسہ ہے
پیا رو رو مشک بھریندائے نہیں خود آمادہ تھیندا توڑے پیاسہ ہے

.....☆.....

ہس مشک بھری ہتھ پس پئے گئے ہن اے وی بہوں محسوس کریندائے
ہتھ لوہے دی گرم زرہ دے نال اے سوچ کے آپ پوچھیندائے
متاں آوے فرق وفا وچ رُخ بھاندا نس پانی دا توڑے پیاسہ ہے

.....☆.....

اے مشک بھریندیں رو آہن شالا خیمے خیر دی جانویں
میڈی معصومہ دے ویرن دی شالا وچ کے پیاس بھجانویں
جڈاں یاد آوے تریہہ اصغر دی رو ڈیندائے جگ بھینیں دا توڑے پیاسہ ہے

.....☆.....

بھر بک پانی دا رو آہدائے ساڈیاں حشر کوں گالھیں تھیں
عباس نہ تیکوں منہ لیس تیکوں پیون والے پس
نہیں پانی دو اکھ بھر ڈہدا رنگ سرخ ہے پاک اکھیں دا توڑے پیاسہ ہے

.....☆.....

پیا تہ نہر توں باہر آندائے کل غیرت دا سرمایا
ترائے ڈینہ دے تسیاں ہونٹاں تے نہیں ناں پانی دا آیا
اے مشک ونجے شالا خیمیاں تائیں ودائے صرف ایں آس تے چیندا توڑے پیاسہ ہے

.....☆.....

جعفر کربل دے تسیاں وچ جو ہر توں ڈھیر ہے پیاسہ
او وس پووے جیڑھا روندا ہے ہر بال دا ڈکھ کے کاسہ
ہس بھل ویندی خودتس اپنی جڈاں ڈہدائے رنگ سینیں دا توڑے پیاسہ ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{907}

آکھے ظالم کوں میڈی سین دا چن تیکوں کیڑھے درد رویندے ہن
تیڈا خنجر کیوں رک ویندا ہے
میڈا قتل کرن تیڈا مقصد ہا تیڈے ہتھ کیوں ساتھ چھڑیندے ہن

.....☆.....

میڈے سجدے وچ نہ فرق آسی توں ضرب توں ضرب ودھیندا رہے
قرآن کوں چا کے کیا ہویا جے پردہ دار روکیندے ہن

.....☆.....

توں خنجر دی دھار توں دید نہ چا نہ ڈیکھ غریب دے خمیاں دو
ناموس میڈے در خیمے تے جے سر وچ خاک رویندے ہن

.....☆.....

کھڑی ضرباں گزودی ہے دھی میڈی اوندے کرلانوں تے غور نہ کر
میڈی معصومہ دے وین اگر خالق دا عرش ہلیندے ہن

.....☆.....

میڈی مظلومی دی آخری حد توں ڈیکھ کے کیوں گھبراندا ہیں
میڈے پردہ داراں دے دل کوں جے ظلم تیڈے تڑپیندے ہن

.....☆.....

جعفر ہنر او مظلوم سے جیڑھا قاتل کوں ہا رو آہدا
مقتول تاں ہر دم قتل ویلے سے کروٹاں خود بدلیندے ہن

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{908}

بیٹھی ضرباں گزردی ہے ظالم دیاں آج کھول کے سر مظلوم دی دھی
رُخ زرد ہے لب خاموش ، کرے خنجر تے نظر مظلوم دی دھی

.....☆.....

آج پہلی وار ہن معصومہ اے تھیندے ظلم و ستم ڈٹھے
پیا وہندا خون ہے زخماں توں ہس پہلی وار اے غم ڈٹھے
پیا اکھیں ڈھدیں پو ٹردائے ہے بہوں مضطر مظلوم دی دھی

.....☆.....

سر سجدے وچ مظلوم دا ہے رت جاری ریش اطہر توں ہے
پئی تیرہویں ضرب ہنٹر چلدی ہے خاموش لعین دے ڈر توں ہے
نہیں کوئی ایں بن وچ سہہ سنگدا ڈٹھائے جو منظر مظلوم دی دھی

.....☆.....

تھی فارغ ظلم توں ہنٹر ظالم پیا سر اطہر کوں چیندا ہے
کھڑا نال غریب دے کپڑیاں دے ہنٹر خنجر صاف کریندا ہے
کھڑی ڈھدی ہے تڑپدا بابے دا خود جسم اطہر مظلوم دی دھی

.....☆.....

سر چا مظلوم دا ٹر جلیائے ، معصوم ٹری جسم اطہر دو
ہن قدم روانہ لاش ڈھوں پر دید ہے بابے دے سر دو
ہس تڑپدے جسم کوں گل لایا ہے خون توں تر مظلوم دی دھی

.....☆.....

پئی ہے گل توں اُچھل کے رت واہندی بگ خون دا آپ بھریندی ہے
 ول کھول کے زلفاں معصومہ سر پاک خضاب کریندی ہے
 جھڑ پوندی ہے پیو دے سینے تے ہے چاک جگر مظلوم دی دھی

.....☆.....

جعفر ہنڑ اوں معصومہ کول ول پیو دا بخت نصیب ہووے
 جیڑھے سینے تے نت سمہدی ہئی او سیت دا تخت نصیب ہووے
 ڈکھے تھیدی اپنے صحن دے وچ خوشیاں دی سحر مظلوم دی دھی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{909}

ذوالجناح ذوالجناح ، اے ڈسا ذوالجناح
چور زخماں توں ہا میڈا بیکس بھرا آیا میں کنیں جاہ لہا

.....☆.....

میں جیندی آس تے ہن اے کیتے سفر
بھین توں رُس پیائے کن گيائے کیا خبر
آ کے ڈیکھے تاں ہا اے کھلے پاک سر
دیر ہس لا ڈتی ، خیر دی کوئی خبر ہنتر سنا ذوالجناح

.....☆.....

صدمہ عباس دا گئے کمر کوں جھکا
اوندے سینے دے وچ زخم اکبر دا ہا
پردیاں دا وی غم گئے جگہ کوں مکا
بیوہ دھی ہس سڈیندی کھڑی در اُتے گھن کے آ ذوالجناح

.....☆.....

سامنے بن دے وچ شور ہے اے کیاہاں
ہن پیاں چلداں کنیں تے اے برچھیاں
دل ڈرایا ہے بتکیر دے نعریاں
بھانویں تاں اللہ راسی تے ہے ظلم دی انتہا ذوالجناح

.....☆.....

ہے پریشان بہوں میڈی معصوم دھی
ہنتر اجازت اے میں توں ہے منگدی کھڑی
ونجراں میدان وچ ہنتر ہے چاہندی ڈکھی
جتھ لہایا ہیٰ مظلوم کوں ہنتر اینکوں اُتھ پچا ذوالجناح

پاک با بے تے وَنَج کے بنڑیسی اے چھاں
 جسم توں وَنَج چھلکیسی اے خود برچھیاں
 پا کے جھولی دے وَنَج سر کوں چُجسی جڈاں
 کجھ تاں ملسی سکوں اینکوں مظلوم تائیں گھن کے جا ذوالجناح
☆.....

اے تیڈی زین توں خون ہے کیوں رواں
 تیڈیاں واگاں رکاباں وی ہن ترٹ گیاں
 ہے کیندا کوچ تے اے جہیں دا نشان
 آیا مظلوم نہیں صرف دستار کیوں آئیں چا ذوالجناح
☆.....

ویر تائیں تاں پچا توڑے ہمیشہ کوں
 توڑے وَنَج کے بچانواں میں چن ویر کوں
 گھن کے خیمے دو آنواں میں شبیر کوں
 غش ہے سجاد کوں میڈا باقی نہیں کوئی رہیا ذوالجناح
☆.....

ہم دھیاں بھریا گھر تے بھرا ٹر گیم
 آج ہے دشمن جہاں آسرا ٹر گیم
 کلاہی کشتی ہے ہنڑ ناخدا ٹر گیم
 کن ونجاں کیا کراں چنتا ہم بہوں لٹے پور دا ذوالجناح
☆.....

میڈے وارث دی ہو خضر دی زندگی
 ڈیکھے جعفر دا سائیں ہنڑ تاں ابدی خوشی
 بھینیں ڈیکھن آ شاہی اوں شبیر دی
 جیکوں بلدی ہوئی ریت تے خود سمہا آیا ہا ذوالجناح
☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{910}

جئیں تے امت نے لائیاں پابندیاں اسماں آج او رسم نبھیندے ہیں
تہوں تعزیے پاک کوں چنیدے ہیں
عابد دی نیابت وچ ہر جاہ اوندے دل دی آس پُچھندے ہیں

.....☆.....

جیندیاں بھینیں کوں وی لاش اُتے ناہی آنون ڈیندی امت شقی
ناہی جیندے پردہ داراں کوں ہتھ لانون ڈیندی امت شقی
رہے دل وچ جو ارمان گئے اسماں او ارمان مٹیندے ہیں

.....☆.....

ہئی حسرت دل وچ بھینیں دے اسماں سوہٹریں قبر بڑاؤں ہا
جد اطہر دے تابوت وانگوں تیڈا آن کے میت سہاؤں ہا
جیکوں مونڈھا نہا سجاد ڈتا اسماں آن کے مونڈھا ڈیندے ہیں

.....☆.....

ساڈا ہے ایمان ایں تعزیے وچ شہیر آج وی موجود ہوندائے
کیفیت نال اوں کربل دی اوندی زخمی پاک وجود ہوندائے
ایں جذبے دا ایمان سیتی ہر جاہ اعلان کریندے ہیں

.....☆.....

جہاں بھین کوں پرچانوں دے عیوض ہن امت پوائے زیور
گستاخ مکاڑیں فاتحہ دے عیوض خود چا گھن آئے زیور
انہاں بھینیں کوں اسماں آج توڑیں آ ویر کیتے پرچیندے ہیں

جعفرؑ وس پونون بھین بھرا خوشیاں دا راج نصیب ہووے
 جئیں ویر دا میت سہایا نہا شالا او ہمیشیر آج وس پووے
 جیکوں آج تائیں کل حبار آ کے خود ویر دا پرسہ ڈیندے ہیں
☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{911}

نوٹ..... یہ نوحہ پاک قبلہ سید علی شاہ کا لکھا ہوا ہے یہ 1950ء سے یہاں پڑھا جا رہا ہے اس لئے اس کتاب میں لکھ رہے ہیں

حسینؑ حسینؑ حسینؑ
شہید کر بلا حسینؑ ، بے جرم و بے خطا حسینؑ
اسیرِ اشیاء حسینؑ ، غریب بے نوا حسینؑ

.....☆.....

تیکوں خیمے بھینؑ سڈیندی ہے
او تاں در توں تھی تھی ویندی ہے
کئی راز دی گالھ ڈسیندی ہے
حسینؑ آ خیمے واری ہک

.....☆.....

تیڈے سہریاں والے سمہہ وی گئے
تیڈے چوٹیاں والے سمہہ وی گئے
تیڈے ماہ متوالے سمہہ وی گئے
حسینؑ جگا کون ستیاں کون آنڑ جگا

.....☆.....

سادے خیمیاں کون لگ ڈھاہ گئی ہے
چوگردوں ویڑھ سپاہ گئی ہے
تیڈے عابدؑ کون غش آ گئی ہے
حسینؑ جگا پتر کون آنڑ جگا

تیں	بن	وچ	لائی	کچھری	ہے
ساڈی	ہوگئی	شام	تاری	ہے	ہے
ڈیوے	جھڑکاں	شمرا	ناری	ہے	ہے
		ساڈے	پر دے	آنڑ	بچا

حسینؑ

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{912}

ہوے آمد خیر دی کل سینیں ہوے ڈاڈھیاں درد ستائیاں
اساں ڈیون مکائراں آئے ہیں
کوئی ڈکھ نہ ڈیکھو دنیا تے ہوے ویر دیاں موت رُلائیاں

.....☆.....

ارمان ہے تہاڈے اکبر دا ناہی ایویں ٹرن دے ڈا دا
جیندے ٹرن سیتی بھل ہوش گیا ہر سین کوں پاک ردا دا
اوں مس لاہندے دی لاش اُتے ہوے رونون دیاں سدھرائیاں

.....☆.....

شالا وس پوے او گھر جیڑھا ہاوے دیگر کوں لٹوایا
جیکوں رونون دی حسرت دل وچ رہی ، ہا امت نے پہرہ لایا
ہر لاش تے رَج کے رونون توں ہاوے لوہندیاں امت ٹرائیاں

.....☆.....

ارمان ہے اوں تیڈے ویر دا جو تہہ مل ٹر دنیا توں
کر جند اپنی قربان ڈتی تطہیر دی پاک ردا توں
اوندے ٹرن زباناں خلقت دیاں تہاڈے حق وچ ہن کھلوائیاں

.....☆.....

ہا سوہنٹراں وسدا گھر تہاڈا ہن سوہنٹریں جگ پتراں دے
لگی نظر تاں ربط ناہن جڑدے کہیں غنچے دے برگاں دے
تساں جھولیاں چھنڈک کے دیگر کوں ہاوے شام دی طرف سدھائیاں

پرچانونی ہووی قاسم دی جیڑھا ٹر پیا سہرے پیندیں
 کل سینیں دی جھک کمر گئی جیندی سوہنٹریں تیج سچیدی
 جیندی بنری پاک نے گھنڈ دے وچ ہن خون دیاں مہندیاں لائیاں

.....☆.....

جھل پرے سوہنٹریں پتراں دے کیتو ویر توں جو قربان
 ناں چڑھے پروان تے سہرے پائے ، ایں گالھ دا بہوں ارمان
 منگی موت دی رخصت امڑی توں چم قدم مسافر بھائیاں

.....☆.....

شالا وس پووو میڈی سین تساں ہنڑ جعفر دا سائیں آوے
 صف ماتم تیڈے صحن وچوں ہنڑ حسن دا لعل اٹھاوے
 مکن اے غمیاں جیڑھیاں صدیاں توں ہوے سین پسند فرمائیاں

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{913}

کیویں لاش تیڈی دفنانواں میں ، ہائے ہائے مظلوم
کھڑی دور توں نیر وہانواں میں ، ہائے ہائے مظلوم

.....☆.....

سر صدقہ حبیب دا گنڑا کے سمہہ گئیں
لاش لعل دی توں سینے نال لا کے سمہہ گئیں
توں صغیر کوں وی سینے تے سمہا کے سمہہ گئیں
اُتے ظالماں دے پھل وی سجا کے سمہہ گئیں

کیویں گل پتھراں کوں لانواں میں ، ہائے ہائے مظلوم

.....☆.....

جیویں آئی ہاں میں لاش تے وی آئی کھڑیاں
جیویں نبھی ہے اے رات میں نبھائی کھڑیاں
ہتھیں زیور ای مکانڈ دے میں پائی کھڑیاں
تیڈیاں دھیاں کوں وی سینے نال لائی کھڑیاں

کیڑھے کیڑھے حال سنانواں میں ، ہائے ہائے مظلوم

.....☆.....

توں تاں ریت کوں معلیٰ وی بنڑا کے سمہہ گئیں
ڈکھی بھین دے وی ڈکھاں کوں ودھا کے سمہہ گئیں
نال اپنے جوناں کوں رلا کے سمہہ گئیں
لٹیا پور وی اے میڈے ذمے لا کے سمہہ گئیں

کیویں روندے بال رہانواں میں ، ہائے ہائے مظلوم

تیکوں رونواں یا میں اپنے ایں حال کوں رونواں
 رونواں پردے کوں یا میں تیڈے لعل کوں رونواں
 رونواں دھیاں کوں یا غازی لچپال کوں رونواں
 انہاں دھیاں دے میں کھلے ہر وال کوں رونواں
 کیڑھا کیڑھا درد چچانواں میں ، ہائے ہائے مظلوم

.....☆.....

میکوں سامنے نی ویر پئے بازار ڈسڈے
 انوں سر نال سائگاں تے سوار ڈسڈے
 انوں بالاں دے نی نیلے رُخسار ڈسڈے
 ڈکھ آندے ہنی ویر لگاتار ڈسڈے
 دس بھین کوں ہنڑکن جانواں میں ، ہائے ہائے مظلوم

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{914}

توڑے بھین دی ہے پر رب جائزے کیوں ویر کوں نہیں گل لا سنگدی
رب جائزے کیا پابندیاں ہن نہیں کولھ بھرا دے آ سنگدی

.....☆.....

گھن اوہلا بلدیاں ٹیاں دا بیٹھی لاش تے نظر جمائی ہے
ہے آہدی گرم زمین تے ہنڑ بے کفن ڈکھی دا بھائی ہے
مجبوریاں ہن بھین اجڑی دیاں نہیں ویر کوں کفن پوا سنگدی

.....☆.....

دشمن پئے اپنے سبھڑاں دیاں لاشاں کوں دفن کریندے ہن
مظلوم دے پردہ دار بیٹھے چپ کر کے نیر ویندے ہن
ہن کیا لاچاریاں بھین ڈکھی چن ویر کوں نہیں دفنا سنگدی

.....☆.....

ہے گرم زمیں اتے گرم ہے لو سورج دی تمنازت کھاندی ہے
ڈکھ بھین کوں سارے بھل ویندن جڈاں لاش نظارے آندی ہے
جے کولھوں بھین دے چادر ہے ، کیوں چھاں نہیں آن بنڑا سنگدی

.....☆.....

پابندیاں ہن آج وینڑاں تے پیاں ہنجوں ترٹ ترٹ ڈھندیاں ہن
کئی یاداں ون دے موسم دیاں پیاں یاد ہمیشہ کوں آندیاں ہن
ہن پہرے بھین دے ہونٹاں تے نہیں اپنا ڈکھ سنڑوا سنگدی

.....☆.....

بیٹھی ڈہدی ہے ایں اُمید دے وِچ جڈاں بجن شقی دفنا کھڑسن
 مظلوم کوں دفن کرن کیتے ایں لاش دے سرتے آ کھڑسن
 کتنی مجبور ہے سین جو کجھ نہیں امت توں منوا سنگدی

.....☆.....

جعفر اے شام دی ملکہ ہنڑ عباس دی شاہی آ ڈیکھے
 ڈیکھے وسدا کل گھر اطہر کوں دشمن دی تباہی آ ڈیکھے
 جیڑھی ویرن دی بے کفنی دا نہیں دل توں درد بھلا سنگدی

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{915}

اتنی ڈیو اجازت تکلیف کوئی نہ ڈیسن اے پردہ دار میڈے
سجڑاں دیاں آپ آ کے لاشاں دفن کریسن اے پردہ دار میڈے

.....☆.....

آزاد ہنڑ کرو چا توڑے جو پردہ ردا ہن
آ کے دفن کریسن ، ہر سین دے بھرا ہن
اپنے ہر ہک سجن دی سوہنڑیں قبر بنڑیسن اے پردہ دار میڈے

.....☆.....

گو نہیں شریعت آہدی مستوراں لاش چانوں
آ کے پڑھن جنازہ یا خود کفن پوانوں
مجبوریاں دے ویڑھ ایج ہر ہک رسم نبھیسن اے پردہ دار میڈے

.....☆.....

راہوے نہ بے کفن ہنڑ شبیر ایں زمیں تے
پہلے وی زخم گھٹ نہیں ایندے جسم نازیں تے
ہر لاش بے گناہ کوں ہنجواں دا غسل ڈیسن اے پردہ دار میڈے

.....☆.....

رونوں نہ شام تائیں ارمان گھن کفن دا
کرے انتظام کجھ تاں ہر سین اپنے چن دا
اتنی ڈیو اجازت دفنا کے شام ویسن اے پردہ دار میڈے

.....☆.....

جعفر او پاک سید ہنڑ تاں وسے جہاں تے
رہیا دید کر جو روندا پھوپھیاں دیاں گسناں تے
امت کوں ہا جو آہدا اے درد نہ بھلیسن اے پردہ دار میڈے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{916}

کھڑیاں سکیاں بھینیں پچھدیاں ہن آج کولھ بھرا دے آ کے اے کون مسافر ہے
جیکوں امت لعین ہے ٹرگئی آج ، اتھ خاک دا کفن پوا کے اے کون مسافر ہے

.....☆.....

تھی ہر دیاں لاشاں دفن گنیں ایندی لاش تے کوئی نہیں آیا
معلوم تھیدائے ایندیاں بھینیں تے ہے پہرہ امت نے لایا
جیندی لاش دا وارث کوئی نہیں جو ملدا پتھر ہٹا کے اے کون مسافر ہے

.....☆.....

شہزادہ ہے کہیں نگری دا رہے بن وچ ڈھیر لٹھیدا
ایندی انگلی توں معلوم تھیدائے رہے ظلم غریب تے تھیندا
ہوسی مندری قیمتی تہوں شاید ہے سمہ گیا انگل کٹا کے اے کون مسافر ہے

.....☆.....

ایندا پاک لباس غریبواں ہا اتوں بارش ہی تیراں دی
ایندے پاک لباس دے لٹن دی نہیں ساکوں گالھ سمجھ وچ آندی
اپنے بوسیدہ کپڑے وی جیڑھا سمہ گئے آپ لٹا کے اے کون مسافر ہے

.....☆.....

مل پوندی مہلت بھینیں کوں گل آن غریب کوں لانون
ڈینہ گرم زمین وی گرم ہے بہوں چھاں ویر تے آن بڑانون
ہک لاش صغیر دی جو بیکس پئے ہاں دے نال رلا کے اے کون مسافر ہے

.....☆.....

وس پوے جعفر اے مضطر جیکوں بھینیں نہیں گل لایا
بہوں دور توں وانگ ان جانڑاں دے ہا آن سلام ولایا
ہن آہداں کون غریب ہے جو پئے خاک تے دیرہ لا کے اے کون مسافر ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{917}

پیاں سببیں آندین ہر پاسے جبریل قناتاں لیندا ہے بازار دے وِج
متاں قداماں تے آ ورم وِجَن اپنے پر آن وِجھیندا ہے بازار دے وِج
.....☆.....

اے پتھرتاں نہیں سجاد تے جو پئے شامی لوگ وسیندے ہن
در اصل شبیر دا ماتم ہے ودا جو سجاد کریندا ہے بازار دے وِج
.....☆.....

بیار دی کنڈ تے جو ضرباں ودا لیندا ہے خود شمر شتی
ہے اصل زنجیراں دا ماتم ودا جو سجاد کریندا ہے بازار دے وِج
.....☆.....

اے سین دے خطبے نہیں شہر اِج شبیر دی مجلس جاری ہے
مظلوم دیاں بھینیں دے ڈکھ تے ہر شامی نیر ویندا ہے بازار دے وِج
.....☆.....

او شامیاں ہو کجھ شرم کرو اے ہن ناموس محمد دے
عباس دا سراگوں سانگ اُتے آندا اے اعلان کریندا ہے بازار دے وِج
.....☆.....

آبدن جو بیہماں دے سر تے ہتھ پھیرن نال ثواب ہوندائے
معصومہ سین دے سر تے ہر پھل ہتھ خود آن پھریندا ہے بازار دے وِج
.....☆.....

جعفر سلطان زمانہ نے ایں وقت دے بدلے گھننے ہن
جیویں تھی گستاخ ہر ہک شامی پیا ظلم توں ظلم وسیندا ہے بازار دے وِج
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{918}

شامیو شام میں یہ حشر پھا رہنے دو
شہر دلہن کی طرح آج سجا رہنے دو

.....☆.....

شمر بازار میں کرتا ہے یہ اعلان سدا
آج بازار میں آنے کو ہے کل آلِ عبا
پھول برسائے پہ لوگوں کو تلا رہنے دو

.....☆.....

جن کا سورج بھی سر اوج حیا کرتا ہے
نورِ وحدت ہے جو پردے میں رہا کرتا ہے
ان کی تعظیم کو گستاخ فضا رہنے دو

.....☆.....

جو کہ خود اپنے ہی سائے سے حیا کرتے ہیں
جن کے ہاں شب گئے تابوت اٹھا کرتے ہیں
ان کی آمد ہے تو بازار کھلا رہنے دو

.....☆.....

پرسہ لینے کو بہتر (2 7) کے عزادار آئے
پرسہ دینے کو ہیں ہر سمت جفا کار آئے
چند گھنٹے یہاں عابد کو کھڑا رہنے دو

.....☆.....

کتنے لوگوں کے یہاں ہار ابھی باقی ہیں
 کتنے پھولوں کے بھی انبار ابھی باقی ہیں
 قافلے پاک کو کچھ اور رُکا رہنے دو

.....☆.....

جعفرؑ اس ظلم پہ خاموش ہے کیوں آج خدا
 ہو چکے ہیں سر ناموس نبیؐ اب تو حنا
 شامی کہتے ہیں یہ طوفانِ جفا رہنے دو

.....☆.....

www.khrooj.com

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{919}

مدت کے بعد لوگو زنداں کا در کھلا ہے
لیکن خوشی کے بدلے سجادؑ رو رہا ہے

.....☆.....

کہتا ہے زندگی سے مایوس ہو چکے ہیں
زنداں کی اس فضا سے مانوس ہو چکے ہیں
جانے یہ کس کے حق میں قدرت کا فیصلہ ہے

.....☆.....

زنداں کے در کا کھلنا سجادؑ پر گراں ہے
سادانیوں کا میرا خستہ یہ کارواں ہے
ان کیلئے وطن پر دیکھیں تو کیا دھرا ہے

.....☆.....

زیور اتر بھی جائیں احساس تو رہے گا
ہر فرد بے کسوں کو قیدی یونہی کہے گا
ہو کر رہا بھی عابدؑ، اس غم سے کب رہا ہے

.....☆.....

جو مائیں بیٹیوں کو اس میں گنوا چکی ہیں
زنداں میں ان کی قبریں خود ہی بنا چکی ہیں
زنداں میں مطمئن اب ان سب کی مامتا ہے

.....☆.....

جعفرؑ اب ان کے گھر میں ابدی بہار آئے
جھومیں خوشی سے غنچے ہر پھول مسکرائے
سجادؑ کے غموں کی واحد یہی دوا ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{920}

زنداں سے بیبیوں کو سجادؑ لا رہے ہیں
واپس وطن کو شاید بیمارؑ جا رہے ہیں

.....☆.....

مڑ مڑ کے دیکھتے ہیں زنداں کے در کی جانب
پھر رو کے دیکھتے ہیں بابا کے سر کی جانب
اک ایک کر کے سارے دکھ یاد آ رہے ہیں

.....☆.....

پھوپھیؑ کا ہاتھ تھامے چلتے ہیں رو رہے ہیں
زنداں کی گرد رُخ سے گرم اشک دھو رہے ہیں
پیا سوں کے غم میں ڈوبے ، آنسو بہا رہے ہیں

.....☆.....

کہتی ہیں شہزادی جانا نہیں گوارا
اب لگ چکا ہے بیٹا زنداں میں دل ہمارا
زنداں میں بیبیوں کے چہلم منا رہے ہیں

.....☆.....

سجادؑ کہہ رہا ہیں پھوپھیؑ حضور آئیں
مدت سے ہیں ترستے اب کربلا کو جائیں
کن چاہتوں سے دیکھیں اکبرؑ بلا رہے ہیں

.....☆.....

جعفرؑ میری دعائیں اب مستجاب ہوں گی
خوشیوں کی پاک گھڑیاں وقف شباب ہوں گی
تلوارِ انتقام اب آقاؑ اٹھا رہے ہیں

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{921}

سجاد کے زنجیر اُتاریں بھی تو کیسے
اک اور مصیبت سے گزاریں بھی تو کیسے

.....☆.....

ہر ایک کڑی جسم کے زخموں میں دھنسی ہے
ہر تارِ رگِ جاں کے تسلسل میں پھنسی ہے
نکلیں بدن پاک سے خاریں بھی تو کیسے

.....☆.....

زنگ خوردہ ہیں زنجیر اُتارے سے نہ اُتریں
ملعون کے ہر ظلم اشارے سے نہ اُتریں
گردن سے رُکیں خون کی دھاریں بھی تو کیسے

.....☆.....

شبیر کی ضربوں سے یہ غم کم تو نہیں ہے
گردن سے لہو جاری ہے اور سرخ زمیں ہے
ناموسِ نبی دھاڑیں نہ ماریں بھی تو کیسے

.....☆.....

شبیر کا لختِ دلِ اطہر ہے یہ سجاد
اور صبرِ خداوندی کا پیکر ہے یہ سجاد
اب حوصلہ اس ظلم پہ ہاریں بھی تو کیسے

.....☆.....

جعفر نہ ہو جب تک شاہِ دلگیر کا بدلہ
جب تک نہ لیا جائے گا شبیر کا بدلہ
آئیں سر گلزار بہاریں بھی تو کیسے

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{922}

بھیا میں تیری قبر سے اب جا نہیں سکتی
اس دل کو میں سمجھاؤں تو سمجھا نہیں سکتی

.....☆.....

آئی تھی تیرے ساتھ تیرے ساتھ رہوں گی
اس دشت کے صدمات تیرے ساتھ سہوں گی
جز اس کے دل زار کو بہلا نہیں سکتی

.....☆.....

اشکوں سے تیری قبر پہ رکھوں گی چراغاں
ماتم سے کھلا دوں گی مصائب کے گلستاں
میں پھول تو گلشن سے ابھی لا نہیں سکتی

.....☆.....

زیبا ہے مجھے بیٹھنا اس خستہ لحد پر
میں نے ہی تو دیکھا ہے تیرے قتل کا منظر
اب آنکھوں کو رونے سے میں ترسا نہیں سکتی

.....☆.....

حسرت تھی کہ روؤں گی میں سینے سے لگا کر
ہر زخم پہ کر دوں گی میں یہ زیت نچھاور
اب جاؤں کہاں سینہ سے لپٹا نہیں سکتی

.....☆.....

جعفرؑ یہ بہن آج ہو آباد جہاں میں
دُکھ اپنے سناتی تھی جو اشکوں کی زباں میں
جو شام کے دُکھ بھائی کو بتلا نہیں سکتی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{923}

میرے بھیا چلو ساتھ میرے تیری بہنا وطن جا رہی ہے
اپنے خورشید سے کیوں مچھڑ کر غم رسیدہ کرن جا رہی ہے

.....☆.....

کوئی پوچھے میرے دل سے بھیا یہ مچھڑنا یہ تیری جدائی
دردِ محشر سے کچھ کم نہیں ہے بہن کے دل کا یہ درد بھائی
اک بہن اپنے بھائی کو بھیا چھوڑ کر بے کفن جا رہی ہے

.....☆.....

تیرا سینہ تو خالی نہیں ہے ، میری بیٹی نہیں بھی تو کیا ہے
تیرے سینے پہ اب میرا اصغرؑ پیار کی نیند تو سو رہا ہے
میری آغوش خالی تو دیکھو لے کے غم کا چمن جا رہی ہے

.....☆.....

اس بہن کے مقدر پہ بھیا آسماں گر بھی روئے تو کم ہے
جس کی نظروں میں بھیا مسلسل دستِ قاتل کا ہر اک ستم ہے
چھوڑ کر اپنے بھائی کا بن میں پتھروں میں بدن جا رہی ہے

.....☆.....

انتقام اب تو جعفرؑ ہو ان کا جن کو امت نے پل پل رُلایا
اپنے بھائی کی میت سے جس کو جھڑکیاں دے دلا کر اٹھایا
کہتی تھی بھیا مجھ کو تو دیکھو ، بہن پہنے رسن جا رہی ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{924}

پندھ کر کے شام دے میں اُجڑی گھن نال اپنے بھرجائیاں
تھاڈیاں جھلن مکاٹراں آئی ہاں
ہن اُج تائیں سر وِچ خون دیاں ہن امت جو مہندیاں لائیاں

.....☆.....

تساں نہا ڈٹھا میڈے اکبر کول جیویں لتھا ہا وِچ کربل دے
اوندے زین توں لہن دے نال رہے سادات دے پردے ڈھلدے
اوں سوہٹریں پتر دی لاش اُتے میں رونون دی سدھرائی ہاں

.....☆.....

میڈا وسدا گھر لٹ امت گھدا کہیں آن کے نہا پرچایا
پرچانوں جائے خود بہنچواں تے ہا پہرہ امت نے لایا
ہی اُج تائیں پیاسی رونون دی کیوں جو ویر دی موت رُلائی ہاں

.....☆.....

میڈا جیوے ضامن پردیاں دا ہم دل دی ٹیک سہارا
کونین توں ودھ شبیر ہامی ، ہم اے شبیر توں پیارا
اوندی موت زباناں امت دیاں ساڈے حق وِچ ہن کھلوائیاں

.....☆.....

میڈا دھیاں بھریا ویڑھا ہا اُتے پتراں بھریا گھر ہا
لگی اے جہیں نظر جو بھریا گھر چوں پہراں وِچ بن بر ہا
میں دھیاں پتراں دیاں لاشاں ہن شام غریباں چائیاں

میکوں پرسہ ڈیو اوں بنرے دا جیڑھا خیر دا چڑھیا کھارے
 تھی بن دے وچ پامال گئے جیندے سہریاں دے گل سارے
 جیندی لاش تے بیوہ بنری دیاں ہن مینڈھیاں امت کھلایاں

.....☆.....

پرچانونی ڈیو میکوں جوڑی دی ہن نازک گل ممتا دے
 رہے موت دی رخصت منگدے جو چم قدم مسافر ما دے
 کیتا ویر توں سرخرو امڑی کوں سوہنڑیں جنگ کر کے ڈوہاں بھانیاں

.....☆.....

سارے رل کے کرو اے دعا میکوں میڈے درد اے ہنڑ مک جانون
 آوے جعفر دا سائیں گھن خوشیاں میڈے ویر سلامت آنون
 ایں غرض کوں پھوڑیاں موت دیاں ہن میں مجبور وچھانیاں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{925}

نگری ہے بھرانواں دی کھڑی عون دی ما آکھ
لکھ وار ٹراں جیکر عباس بھرا آکھ

.....☆.....

اے ناز وی کیا کم ہے پئے حکم منیدے ہن
میڈے ویر مسافر پئے سلطان سڈیندے ہن
پیدل میں ٹراں جیکر سلطان وفا آکھ

.....☆.....

خالم دے میں آکھ تے کئی میل ٹری پیدل
بازاراں دے وچ توڑے جھنڈی میں ریہم ول ول
کیویں نہ ٹراں پیدل ویرن جے میڈا آکھ

.....☆.....

محمل توں میں آج لہہ کے کھڑی شکر کریندی ہاں
ہم پاک ردا سرتے کھڑی نیر وہیندی ہاں
ٹرساں توڑے لکھ واریں سجاد کھڑا آکھ

.....☆.....

آج حکم بھرانواں دے منے نہ جے ہمیشیراں
کیا سوچنائے رب جاڑے اُجڑی دیاں چن ویراں
عباس توں اُجڑی کوں ، لکھ وار ٹرا آکھ

.....☆.....

ہن زخمی توڑے تلیاں پیراں تے ورم آ گئے
 بازار دے وچ ٹرناں اُجڑی کوں توڑے کھا گئے
 لکھ وار ٹرے اُجڑی غازی جو ولا آکھے

.....☆.....

جعفرؑ میڈے وَاُرت دیاں ول شاد ہونون بھینیںؑ
 عباسؑ دیاں وطنان تے آباد ہونون بھینیںؑ
 شالا میڈیاں دعائیں تے آمین خدا آکھے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{926}

آ ڈیکھ توں بھینیں کوں عباسؑ بھراؑ ٹردا
میں شام ای رہیاں ٹردی آج ڈیکھ ولا ٹردا

.....☆.....

ڈیکھ اجڑی کوں لگدی ہے کیا ویر ردا سوہنٹریں
آ ڈیکھ مسافر دے پردے دی ادا سوہنٹریں
کل پور ودائے غازیؑ آج پا کے ردا ٹردا

.....☆.....

امڑی دی ایہا چادر ایں جاہ تے لٹا گئی ہم
زلفاں دے اُتے بن دی اے خاک سجا گئی ہم
مل گئی ہے ردا غازیؑ ڈیکھ آپ توں آ ٹردا

.....☆.....

بازار دیاں تھکیاں کوں پیدل تیں ٹرایا ہے
لہہ پئی ہاں کھڑے اٹھ توں تیڈا حکم جو آیا ہے
آج ڈیکھ تاں سہی میکوں کل ساتھ رلا ٹردا

.....☆.....

ہر سینؑ دی جھولی وچ ہر بجن دا آج سر ہے
اے شام غریباں توں ودھ درد دا منظر ہے
سر چا کے تیڈا عابدؑ جھک جھک ہے ودا ٹردا

.....☆.....

جعفرؑ اے ون سنیںؑ ہنٹر نال بھرانواں دے
آباد ہونون پچڑے نال آن کے مانواں دے
اے پور وسے جو ہے ودا خاک روا ٹردا

.....☆.....

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{927}

اصغرؑ کا خالی جھولا لوٹایا جا رہا ہے
ممتا کو زخمی بیٹا پھر یاد آ رہا ہے

.....☆.....

زندگیاں میں ہو رہا ہے اصغرؑ کا آج ماتم
سادانیوں کا حلقہ ، آنکھیں سبھی کی پر نم
پہلی شبیہ عابدؑ جھولے کی لا رہا ہے

.....☆.....

جھولے کو بڑھ کے مادر چھاتی سے ہے لگاتی
کہتی ہے میرے چندا ماں ہے تجھے بلاتی
جانے کہاں مقدر تجھ کو سلا رہا ہے

.....☆.....

جھولے میں تم تھے سوتے یہ کس کو کیا خبر ہے
دیکھو تو آج اصغرؑ جھولے میں تیرا سر ہے
یہ سر میرے جگر میں محشر جگا رہا ہے

.....☆.....

تو سو چکا ہے بیٹے لوری میں کیا سناؤں
اس حال میں میں کیسے لے کر وطن کو جاؤں
میں تجھ کو رو رہی ہوں تو مسکرا رہا ہے

.....☆.....

جعفرؑ کی یہ دعائیں مقبول ہوں خدایا
اصغرؑ کے سر پہ دیکھیں پھر ممتا کا سایہ
صدیوں سے جس کا یہ دکھ سب کو رُلا رہا ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{928}

اُٹھی جاگ میڈا چن اکبرِ جل نال میڈے وطن تے
میں چھٹ زندان توں آئی ہاں ہنی زخمِ غریب دے ہاں تے

.....☆.....

میں تاں نجف دیاں منٹاں منیاں ہن تیکوں کھارے لعلِ چڑھیاں
گھن نونہ تے پتر کون نجف دا سائیں تیڈا آن سلام کریاں
نوہی لحظہ بیٹھی ما اُجڑی تیڈے پاکِ شباب دی چھاں تے

.....☆.....

رب جانڑے کیندی نظر لگی تیڈی سوہنڑیں مس لاہندی کون
گھدا لٹ کنیں تیڈے گلشنِ وچ ایں پاکِ بہارِ آندی کون
بیٹھی خاکِ چھنڑیندی ہاں کر بل دی نمہی ضبط رہیا اکھیاں تے

.....☆.....

ہوندائے ناز مانواں کون پتراں تے جڈاں خیر دی چڑھن جوانی
نت اکھیاں وچ جاہ ڈیندیاں ہن سکھ سیت دی سمجھ نشانی
تیڈے ٹرن دا صدمہ حشر تائیں راہسی ما اُجڑی دے ہاں تے

.....☆.....

جے ویسی اُجڑی وطن اُتے تیڈی بھین تاں آ گل لیسے
میں توں پچھسی تیڈی شادی دا آ ڈھیر سوال کر لیسے
کیوں لعلِ انیساں اوں ویلے تیڈی موت دا لفظ زباں تے

.....☆.....

جعفرِ ہنڑ چن علی اکبر کون پاوے عونِ دی امڑی سہرا
وچ سہریاں دے مسرور ڈیکھے محبوبِ خدا دا چہرہ
ہر نظر دے نال دعائیں دے گلزارِ کھلن ہونٹاں تے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{929}

میں توں پچھسن سارے وطن اُتے کیویں ول اکبر دی ما آئی ہیں
اتھوں ہانویں بچڑیاں نال گئی ول واپس کیوں تنہا آئی ہیں

.....☆.....

ہانویں آکھ ٹری کل عورتاں کوں میں کرنی پتر دی شادی ہے
بہوں چٹھ جو ہاوی شادی دی ڈس بچڑے کوں پرنا آئی ہیں

.....☆.....

ہس پیکے مالک مکاں دے ہس ساہورے حلب دے شاہ بی بی
بہوں کانڈھی ہوسن اکبر دے کیویں پتر کوں سہرا پا آئی ہیں

.....☆.....

اے ڈس بی بی کیوں نال تیڈے نہیں آئی بنری اکبر دی
کیا حلب دے شاہ دے کولھ ڈکھی توں نونہہ تے پتر ٹکا آئی ہیں

.....☆.....

تیڈا اکبر چن چوڈی دا ہا ہوسی سہریاں حسن سوا کیتا
توں تاں خوش تھی چن پرنا آئی ہیں ، اے کے جہیں شکل بنڑا آئی ہیں

.....☆.....

نہ اکبر ڈسدائے نہ قاسم ڈوہیں گھوٹ سبالا نہیں آئے
کیا آکھساں اکبر اوں ویلے جڈاں پچھسن پتر ٹرا آئی ہیں

.....☆.....

پاوے سہرا اکبر خوشیاں دا جعفر وں پووے سین میڈی
جئیں توں بچھیا عورتاں وطن اُتے کیویں بنڑا پتر بنڑا آئی ہیں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{930}

تیڈی رحلت میکوں غازی ہر ہک صدمہ ڈکھایا ہے
میڈے درداں دا بئڑ آغاز ڈینہ ڈاہویں دا آیا ہے

.....☆.....

عصر توں گھن کے بے ڈینہ تائیں ساکوں شامی لئیدے رہے
میڈے قاسم دی بنری دیاں شتی وریاں چکیندے رہے
بنی دا ڈاج ڈینہ لاهوڑ توں پہلے میں لٹایا ہے

.....☆.....

جیوے میڈا ضعیف عابد رہیائے بھائیوال پھوپھیاں دا
گیائے جو شام تائیں ڈہدا اے خستہ حال پھوپھیاں دا
ساڈے پیدل ٹرن اینکوں لہو پل پل روایا ہے

.....☆.....

اے وچ بازار دے لوگاں کوں آہدا ہئی بئڑاؤ پردے
ہے پردہ دار گھر ساڈا نہ بے ادبو بھلاؤ پردے
میڈے غبور بچڑے دا جگر امت ڈکھایا ہے

.....☆.....

میڈا بازار وچ ٹرناں چا عابد دل کو انجہ لایا
جگر دا خون اکھیاں توں ہا ہنجواں نال باہر آیا
لہو دا مینہ میڈے بچڑے کئی گھنٹے وسایا ہے

.....☆.....

دعا منگدائے سدا جعفر انہاں درداں دے مل پونون
شالا بازار دے صدمے علی جائیاں کوں بھل پونون
ایہیں صدمے حسن دے لعل کوں صدیاں روایا ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{931}

ویرِ وے شام دا بازار کدی نہیں بھلدا
خون روندنا ہويا بیمار کدی نہیں بھلدا

.....☆.....

رہی ہاں عباس دے سائے تے میں ساری زندگی
نگی تلوار دے پہرے تے گزاری زندگی
میکوں نوں گھنٹے دا زوار کدی نہیں بھلدا

.....☆.....

گزریم شہر توں امت دیاں دعائیں جھل کے
پرے ڈیندے رہے شامی میکوں سارے رل کے
وسدا صلوات دا انبار کدی نہیں بھلدا

.....☆.....

ترہاسے خون توں پھل آ کے جڈاں لگدے ہن
ساڈے پیراں دے اٹھاں سرخ نشان لگدے ہن
جھڑناں وچ شہر دے کئی وار کدی نہیں بھلدا

.....☆.....

مستحق جانڑ کے ہن ظلم وسیندے شامی
سرتے بالاں دے ہن ہتھ آن پھریندے شامی
ظلم دا تھیندا ہر ہک وار کدی نہیں بھلدا

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین کوں امت دے ستم ہنڑتاں بھلن
ونجناں دربار تے دربار دے غم ہنڑتاں بھلن
آج وی آہدی ہے جو دربار کدی نہیں بھلدا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{932}

ساڈے سامنے قاتل بھائیاں دے انعام وی پیندے رہ گئے میں چپ رہیاں
اللہ راسیاں دے خود قتل اُتے ہن فخر کریندے رہ گئے میں چپ رہیاں

.....☆.....

آیا حرمل جاں دربار دے وچ ہن نعریاں دے لکارے
اوندے ہتھ وچ سر ہا اصغر دا ہن سرخ اجاں رُخسارے
ملعون کوں داد نشانے دی کل شامی ڈیندے رہ گئے میں چپ رہیاں

.....☆.....

رہی ڈھدی امڑی اکبر دی آیا قاتل جاں اکبر دا
میڈے سوہنڑیں پتر دے قتل اُتے ہا بہوں مغرور نظر دا
میڈے زخمی جگرتے ہاسیاں دے اونخبر چلیندے رہ گئے میں چپ رہیاں

.....☆.....

عباس دے قاتل کوں ظالم ساڈے سامنے پگ بدھوائی
ہا آہدا ظالم کربل دی جنگ میں ہے اصل مکائی
اونکوں نال اشرفیاں دے شامی کئی وار تلیندے رہ گئے میں چپ رہیاں

.....☆.....

تیڈے سر اطہر دے نال رہی ہر ہک بے ادبی تھیدی
توں ہانویں عرش معلیٰ تے رہی بھین دی روح زخمیدی
دندان مبارک تے شامی صلوات بھیندے رہ گئے میں چپ رہیاں

.....☆.....

جعفر وں پوے سین میڈی جیندا امت نے دل زخمایا
رہی ویر کوں آہدی رو رو کے سن درد وے امڑی جایا
میڈیاں نونہاں دھیاں کوں شامی بازار ٹریندے رہ گئے میں چپ رہیاں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{933}

ترائے محملاں تے مبنی لٹیاں دا کارواں ہے
محمل سیاہ پوش ہن سجاد سارباں ہے

.....☆.....

طاقت جو نہیں ٹرن دی کیویں اے ٹر کے آنون
رونون توں نہیں جو فرصت کیا حال اے سزوانون
کل صدمیاں دا مظہر زخماں دا ہر نشاں ہے

.....☆.....

چالہی گھراں دا کنبہ انجہ مختصر نہیں ہوندا
شاید ایہو سوچیندائے عابد لہو ہے روندا
مالک تاں ہن جہاں دے آج جگ غریباں ہے

.....☆.....

ہن جھولیاں وی خالی حسرت بھری نظر ہے
پتراں دے بدلے ہر دے وچ جھولیاں دے سر ہے
زلفاں وی ہن پریشان ماتم دا آج سماں ہے

.....☆.....

پردیس وچ نہ شالا کوئی غریب اُجڑے
ایویں نہ وچ سفر دے کہیں دا نصیب اُجڑے
ہونٹاں تے ہر کہیں دے ہر ہک بجن دا ناں ہے

.....☆.....

جعفرؑ دن جہاں تے مالک اے کل جہاں دے
پتراں دے شہر ڈیکھن کل فرد این کارواں دے
آج تائیں جہاں دے سر تے درد و الم دی چھاں ہے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{934}

اُٹھی گل لا ویرِ نمازی تیڈے ملن دی میں سدھرائیاں
تیڈی لاش توں سکدی ٹریم ہٹر نیر وہانوں آئیاں

.....☆.....

میکوں فرصت نہیں رونوں توں کیا شام دا حال سناواں
ہم رونوں دی سک دل وچ توڑے آج تاں نیر وہانوں
تیڈی لاش توں امت نے بھینیں ہن ادب دے نال اُٹھائیاں

.....☆.....

تیکوں گل لانون دی حسرت رہی دل وچ بھین ڈکھی دے
تڈاں وقت وفا ناہی کیتی ہتھ ہن پابند اجڑی دے
بک وین کوں لوہندی ٹریم ہن جگ پابندیاں لائیاں

.....☆.....

تیڈی لاش ہی گرم زمیں تے ناہی چارا بھین دا لگدا
رہی ہاں ڈہدی خاک تے رُلدا ہر پیچ غریب دی پگ دا
وچ کفن دے اے ڈکھ رسن تیڈیاں بھینیں درد ستائیاں

.....☆.....

بک سال دے بعد آج آئی ہاں توڑے گل ہمیشہ کوں لا توں
کھڑائے عابد قبر تے روندنا توڑے لعل کوں آپ رہا توں
غیور نے کئی پردے دیاں ہن گالھیں جگر کوں لائیاں

.....☆.....

میں جیویں وقت نبھایئے کیا ڈیواں حال سفر دا
 تیکوں درد عابدِ دیاں اکھیاں توں پیا ہوسی صاف نظر دا
 بھل ویسن درد اکبرِ دے جڈاں گسٹیاں بھین ڈکھائیاں

.....☆.....

جعفرؑ جو جگ تے اُجڑن ہک ڈینہ آباد او تھیندن
 لیکن اے سین دے گھر کیوں آج تائیں ویران ڈسیندن
 کیوں آج تائیں سوگ دے وچ ہن مخدومہ سین دیاں جائیاں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{935}

آکھے اُمّ العباس ڈسا میکوں جلدی عون دی ما عباس کن گیا ہا
جڈاں شامی کل سادات تے ظلم وسیندے رہے عباس کن گیا ہا

.....☆.....

میڈے سوہنٹریں پتر علی اکبر دا رہیا پاک شاب لئیندا
میڈے چن قاسم دی بنری دا رہیا بن وچ ڈاج گنڑیندا
جڈاں ظالم بنری پاک دا ڈاج لئیندے رہے عباس کن گیا ہا

.....☆.....

ہس کیا مجبوری چپ کر کے رہیا ڈہدا پتر ٹریندے
میڈے اصغر جہیں معصوم رہے قبریں توں باہر کڈھیندے
ظالم جڈاں لاش کوں طور دا زیب بنڑیندے رہے عباس کن گیا ہا

.....☆.....

شبیر ہا اصلی پتر میڈا او کھر مظلوم سڈاؤے
عباس جو اوندنا نوکر ہا او کیوں تلوار نہ چاؤے
جڈاں گھوڑے توں شبیر کوں لوگ لہیندے رہے عباس کن گیا ہا

.....☆.....

جڈاں گھن بنری ہاؤے شام گیاں کیا ہا عباس وی نالے
رہے نام چویندے ہک ہک دے ظالم دربار وچالے
جڈاں وچ بازار دے پردے لوگ بنڑیندے رہے عباس کن گیا ہا

.....☆.....

جعفر ہنڑ فضل دی ڈاڈی کوں اے درد بھلن دھیاں دے
جیرھی چم کے چادر پچھدی رہی خود حال یکے سفریں دے
رہی آہدی جاں ملعون آ پھل برسیندے رہے عباس کن گیا ہا

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{936}

اصغرؑ توں مامتا دے ڈکھڑے ودھا کے سمہہ گئیں
چھوٹی جہیں قبر اپنا پینگھا بنڑا کے سمہہ گئیں

.....☆.....

تیڈے بغیر میکوں راتیں نہیں نندر آندی
روندی ہاں رات ساری تیڈی ہے تانگھ راہندی
ممتا دے دل تے اصغرؑ محشرؑ جگا کے سمہہ گئیں

.....☆.....

ہر وقت تیڈا پینگھا امڑی دے کولھ راہندائے
لوری ہاں میں سنزیندی خالی اے وی جھٹاندائے
پینگھے دے نال میڈی قسمت سمہا کے سمہہ گئیں

.....☆.....

بابے دا پاک سینہ تیکوں نصیب ہوسی
احساس میکوں تھیندائے زخمی غریب ہوسی
زخماں دے چارے پاسے گل پھل کھلا کے سمہہ گئیں

.....☆.....

ہئی پیو دا سینہ زخمی تیڈا گلا ہے زخمی
پیو پتر کوں چا کیتا قوم جفا ہے زخمی
زخماں دی میڈا جانی مسند ٹھہا کے سمہہ گئیں

.....☆.....

جعفرؑ دا پاک وارث تیڈے اے غم مکیسی
سہرا سچسی سر تے کھارے تیکوں چڑھسی
آج تاں ڈکھی دی ساری پونجی لٹا کے سمہہ گئیں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{937}

آ جا ، تو اصغر آ جا ، تو اصغر آ جا
ڈھونڈتی پھر رہی ہوں تجھے میں ، آ تجھے زندگی کا حسین پیار دوں

.....☆.....

تو کہاں چھپ کے سویا ہے مجھ سے آؤ بیٹے میں گھر جا رہی ہوں
گود میں تجھ کو لینے میں اصغر دیکھو قتل میں خود آ رہی ہوں
بس چلے تو تیری اس ادا پر ، اپنی ممتا بھری زندگی وار دوں

.....☆.....

اس لئے مجھ سے روٹھے ہوئے ہو دودھ ماں نے پلایا نہیں ہے
گرم دھرتی پہ سوتے رہے ہو ماں نے بڑھ کر اٹھایا نہیں ہے
معاف کر دو کہ مجبور تھی ماں ، آؤ اب اپنی ممتا کا گلزار دوں

.....☆.....

تم تو کسمن ہو اے میرے چندا کیسے جنگل میں تنہا رہو گے
میری پلکوں کے پلنے کے پالے یہ صعوبات کیسے سہو گے
گود میری ترستی ہے بیٹا ، گرم آغوش کی تجھ کو مہکار دوں

.....☆.....

یہ زمیں پتھریلی زمیں ہے اس پہ سونے سے ایذا نہیں ہے
جب بھی گرمی سے تپتے ہے پتھر کیا تیرا زخم دکھتا نہیں ہے
تیرے زخموں کا مرہم ہے لوری ، آ تجھے اپنی الفت کا شہکار دوں

.....☆.....

باپ کے زخمی سینے پہ بیٹا چین کی نیند تم سو رہے ہو
 دے رہی ہوں مسلسل صدائیں اب نہ بیدار تم ہو رہے ہو
 تیرا جھولا بلاتا ہے تجھ کو ، تھپکیاں دوں سلانے کے اطوار دوں

.....☆.....

جعفر اس ماں کے دل کی صدائیں آئے خوشیوں کا موسم جہاں میں
 دیکھے بیٹے کو سہرا سجائے ، اور کہے مامتا کی زباں میں
 میں بری تیری لاتی ہوں اصغر آ تیرے سر پہ شگنوں کی دستار دوں

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{938}

غازمی کون وَنَج کے آکھو خاکاں روا روا کے ، معصومِ ہئی سڈیندی
زندان وِج ہے موخھی ہنجوں وہا وہا کے ، معصومِ ہئی سڈیندی

.....☆.....

جے تائیں ہا بخت میڈا لُحظہ توں وِسدا ناہویں
سینے اُتے توں میکوں پل پل سمہیندا ہانویں
ہنڑ وی تاں آ کے سر چم ، چادر سروں ودھا کے ، معصومِ ہئی سڈیندی

.....☆.....

سر تے رہیا ہے جے تائیں بابے دا پاک سایہ
ایں سر تے پیار تیڈا پل پل رہیائے سوایا
پچمدا ہانویں توں جو سر ہنڑ آپ ڈیکھ آ کے ، معصومِ ہئی سڈیندی

.....☆.....

سر وِج ہے خاک جم گئی بابے دا خون ای جم گئے
امت دے تحفیاں توں زخماں دا رَل اے غم گئے
ہنڑ ہئی چمن دے قابل سر وِج جو خون و خاک ، معصومِ ہئی سڈیندی

.....☆.....

میں ہاں یتیم غازی قابل ہاں پیار دے میں
ڈاڈھے ڈٹھے ہن اوکھے صدمے بازار دے میں
کل ڈکھ تیکوں سنڑسیاں سینے دے نال لا کے ، معصومِ ہئی سڈیندی

.....☆.....

جعفر دی التجا ہے بابا فضل دا آ توں
ہنڑ تاں توڑے ڈکھی دے صدمے یکے بھلا توں
آج توڑیں شام دے وِج موخھی شکل بنڑا کے ، معصومِ ہئی سڈیندی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{939}

تساں ویسو وطن تے ویر میڈا کل حال اے ہر کون سنڑا ہے چا
میڈی طرفوں ڈاڈی ام العباس کون اے پیغام ڈیوا ہے چا

.....☆.....

رہے بابا جے تائیں دنیا تے عباس دا پیار وی نال رہیا
ستویں دے ڈینہ تائیں اُجڑی دا نت اوج تے بخت اقبال رہیا
ڈاھویں دے ڈینہ دے کل قصے ڈاڈی کون آپ سنڑا ہے چا

.....☆.....

اے آکھ ڈیوا ہے ڈاڈی کون تہاڈا پیار صغیر کون نہیں بھلیا
تہاڈی جھولی دے وچ سمہہ ونجناں کئی وار صغیر کون نہیں بھلیا
جیویں چاچے نہیں میڈی خبر لدھی اے ساری گالھ دَسا ہے چا

.....☆.....

میکوں عین تیتی دے ڈکھ وچ چاچا عباس تاں چھوڑ گئے
ہامی بہوں امیدیاں چاچے تے او کل امیدیاں تروڑ گئے
نسی قید چھڑائی اُجڑی دی اے درد وی کھول دَسا ہے چا

.....☆.....

میڈی پاروں چم کے قداماں کون اے کل پیغام وی ڈیونے ہن
میڈی طرفوں ونج کے ویر تساں بہوں ڈھیر سلام وی ڈیونے ہن
میڈے پاروں فضل دی ڈاڈی کون گل حسرت نال لوا ہے چا

.....☆.....

جعفر وس پوے اے بی بی جمیں اوکھے امن نبھائے ہن
عباس دی پاک امری دو جمیں اپنے پیغام بھجائے ہن
رہی آہدی ویر کون سبھڑاں کون میڈے ڈھیر سلام ڈیوا ہے چا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{940}

بیٹھی وین کرے ماِ اصغرِ دی نوہی ترس جہان کون آیا
ہائے او میڈی معصومہ
میں تاں پالیا ہا سئے نازاں وِچ ہوئی در در امت پھرایا

.....☆.....

میڈا اصغرِ ٹریائے بن دے وِچ میں صبر دے نال نبھا آئی ہاں
میڈی جھولی لٹی ہئی امت مگر تیکوں وِچ جھولی دے پا آئی ہاں
میڈا وِس نہا گدا ، شام تائیں ہوئی پل پل امت رُوایا

.....☆.....

ہانویں عادی پیو دے سینے دی تئیں خاک تے وقت نبھایا ہے
ہاوی چنیدا غازی ہر ویلے تیکوں پیدل امت ٹرایا ہے
نوں میل ٹرن دے بعد امت ہاوی کئی کئی پھر کھڑایا

.....☆.....

میڈے جگر توں کوئی نہا پچھ ڈہدا تیڈا ٹرناں وِچ بازاراں دے
تیڈے سر دے زخم دا خون رہیا اُتے وہندا خود رُخسار دے
تیکوں ہر ہر چوک تے امت شقی ہئی جھنڑکاں نال رہایا

.....☆.....

وِچ شام دی ظالم نگری دے اَنج پاک امری کون چھوڑ گئی ہیں
جیرھے رشتے ہن میڈے این گھر وِچ او کل ہُم رشتے تروڑ گئی ہیں
تیڈے ٹرن این وانگ اللہ راسیاں دے ، ہوئی ما دا جگر بلایا

دل چاہندا ہم بازاراں وچ تیکوں وچ جھولی دے پانوواں میں
 تیڈے پیراں توں رت جاری ہئی میں چاہندی ہم آ چانوواں میں
 مجبوریاں ہن ما اُجڑی دیاں کریں معاف جو ناہم چایا

.....☆.....

جعفرؑ جنیں سینؑ دے درداں کوں رہی روندی پاک اصغرؑ دی ما
 او وس پوے جیندی لاش اُتے کرلاندی رہی کل آلؑ عبا
 رہی آہدی سینؑ اے رو رو کے ہوی ما دا جگر ازمایا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{941}

بیٹھا چُمدائے بھین دے پا جھولی اَج ہتھ اطہر شبیر دا چن
رو رو کے کریدائے زلفاں تے حسرت دی نظر شبیر دا چن

.....☆.....

ہے رو آہدا تیں بچپن وچ ہن وکھرے درد و الم ڈٹھے
ڈٹھی سخت یتیمی ، بابے تے ہانی تھیندے ظلم و ستم ڈٹھے
تیڈی آس تے کیتے ہن اُجڑی ، پُر درد سفر شبیر دے چن

.....☆.....

بھائیواں ہانویں میڈے درداں دی ہانویں آس مسافر بھائی دی
ہانویں حال سزیندی بابے دے ، ہانویں توں مونس تنہائی دی
ذرا ڈکھ تان سہی کیوں مل روندائے زنداں دا در شبیر دا چن

.....☆.....

ہانویں خار کڈھیندی تلیاں دے ہانویں درد وٹھیندی رو رو کے
ہانویں پانی گرم زنجیراں تے خود آ چھنڑکیندی رو رو کے
تیڈے ٹرن دے بعد زمانے تے ہے بہوں مضطر شبیر دا چن

.....☆.....

ہے ڈہدا بھین دے چہرے دو پر کفن دے کانڑ سوچیندا ہے
جڈاں بھین دا پیار اُٹھیندا ہے ، رُخ پاک اُتے جھک ویندا ہے
بیٹھائے خون آلودہ ہنجواں توں کیتی ریش کوں تر مظلوم دا چن

.....☆.....

خود بھین دے ٹھنڈے ہتھوں کوں اکھیاں دے نال چا لیندا ہے
 ہے دھوڑ نظردی انگلیاں تے ہتھ چم چم کے بڈ ویندا ہے
 کل صدے آج یکجا ڈسدن ہے چاک جگر شبیر دا چن

.....☆.....

جعفرؑ وس پونون بھین بھرا جلدی نت خوشیاں دا معراج ہووے
 میڈی سین دے چن علیؑ اصغر دا آج کل کونین تے راج ہووے
 آباد کرے ول دنیا تے میڈی سین دا گھر شبیر دا چن

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{942}

توں وَنَج کے آکھ ظالم کوں جو میں لاچار کیا کرنائے
جیندے درداں دی حد کوئی نہیں ول اوں اظہار کیا کرنائے

.....☆.....

میں ہاں مہمان دُو ڈینہ دی میڈا ہنڑ دل دُکھاؤ نہیں
میں آج کل جگ توں ٹر ویساں میڈا رونون رکاؤ نہیں
جو تنگ ہووے ، اُوندا جیون ولا دُشوار کیا کرنائے

.....☆.....

اے دنیا لکھ دی لکھ تھیوے میکوں بابا تاں نہیں ملناں
لکھاں گلشن کھلن توڑے کلی دل دی تاں نہیں کھلناں
ہو اوکھی قید وِچ جو اوں کہیں دا پیار کیا کرنائے

.....☆.....

تسلیاں نال کیا کوئی میڈا غازی ولا سگدائے
جیندا رونون ہووے قسمت اوکوں کیڑھا رہا سگدائے
جو گل ٹہنی توں ترٹ پووے اوں ول گلزار کیا کرنائے

.....☆.....

ہے جو امڑی دی جھولی ، پیو دے سینے دے برابر نہیں
میڈے کیستے جہاں ویران ہے جو میڈا اصغر نہیں
اتھاں رہ کے لُٹے پیو دی ایں ورشہ دار کیا کرنائے

.....☆.....

وسے جعفر ہنڑ او بی بی رہی آہدی جو بھائی کوں
کیویں رونون توں باز آنواں ڈسا درداں ستائی کوں
بجز ماتم دے جگ تے پیو دی ماتم دار کیا کرنائے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{943}

روندی ہے پاک اصغرُ دی امڑی ڈکھ پریشاں وال دھی معصومہ دے
آہدی ہے درد ڈکھی گھن ویسی قبر دیاں کندھاں نال دھی معصومہ دے

.....☆.....

رات ڈینہاں ہئی کھڑ کے روندی گل دیوار کوں لا کے
میکوں آن تسلیاں ڈیوے ہتھ اکھیاں تے لا کے
کفن دے وچ وی نہیں اے بھلنے درد رسیدہ حال دھی معصومہ دے

.....☆.....

میڈیاں اکھیں ڈھیریں اُجڑی ہن دُر آپ لہوائے
سرخ حنائی قطرے ہن کئی نال دُراں دے آئے
ڈیندے ہن رُخسار مسلسل سرخ گلابی جھال دھی معصومہ دے

.....☆.....

وچ بازار دے پیدل ٹردیں ڈٹھا ہم وین کریندا
ما دے جگر توں کوئی پچھ ڈہدا ہم اے درد زویندا
وال آہن بازار اچ ڈسدے خون کنوں کل لال دھی معصومہ دے

.....☆.....

اتھاں کیویں قبر بنڑانواں ہم ایں شہر ڈرایا
قبر دے وچ وی شاید سکھ نہ ڈیوے ملک پرایا
حشر دے ڈینہ تائیں ما اُجڑی کوں راہسن ڈھیر خیال دھی معصومہ دے

.....☆.....

رو آہدی ہئی جعفرُ دا سائیں گھن بدلے توں آ کے
ڈکھ ذرا رُخسارے آ کے رُخ توں کفن ہٹا کے
میں توں ہنڑ برداش نہیں تھیندے ڈکھ جگ دا لچپال دھی معصومہ دے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{944}

کھڑائے پچھدائے عابد پھپھیاں توں جیڑھی سمہہ گئی درد ودھا کے اے کون مسافر ہے
جو اپنے نازک بدن تے ہے سستی زیور پاک سجا کے اے کون مسافر ہے

.....☆.....

شہزادی ہے کہیں نگری دی پروردہ ہے نازں دی
ایندے کپڑیاں دی بوسیدگی دی نہیں گالھ سمجھ وچ آندی
رب جانڑے کیوں ہے جو سمہہ گئی لہہ خاک کون عرش بنڑا کے اے کون مسافر ہے

.....☆.....

رخسار نفیس گلاب توں ہن پر گئے ہن رنگ بدلانے
معلوم تھیدانے وچہ بچپن دے ہسی ظلم توں ظلم اٹھانے
ہے سمہہ گئی وانگ یتیمیاں دے جو باہیں گل وچ پا کے اے کون مسافر ہے

.....☆.....

ایں سن دے بال تاں مانواں دی جھولی وچ نندر کریندن
ایندی لاش دی ایں کیفیت دے اج صدمے جگر ہلیندن
جیندے کہیں ہتھ پیر بنڑانے نہیں گئی ٹر جو ستم اٹھا کے اے کون مسافر ہے

.....☆.....

ایندی آخر ہوسی کوئی امڑیٰ نسی سر جھولی وچ پایا
رب جانڑے کہیں مجبوری توں نسی ویر سراندی آیا
ڈتے کہیں نہیں ہتھ اکھیاں تے سستی ہے جو غربت اپنا کے اے کون مسافر ہے

.....☆.....

ايندے هوٹھاں توں معلوم تھيندائے ہے پياسى كئى پهراں دى
 بے ريتے شايد ظلم دُٹھن جيڙھى رنگت ہے زلفاں دى
 سنگلاخ زمين تے سمبه گئى ہے جو سر وچ خاك رلا كے اے كون مسافر ہے

.....☆.....

شالا وس پونون اے بهين بھرا آوے جعفر سين دا جاياء
 جيس بجين دا ميت سھايا نہا وسے ہنڑ او امت ستايا
 رھيا آہدا رو جو پھپھياں کون جيڙھى ٿر گئى ہے كئى ڏكھ لا كے اے كون مسافر ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{945}

آ غربت وچ اشرف گنبن نہیں کرن سوال دا ڈا آندا ، گھبراندا ہے
زندان دے وچ ٹر بھین گئی ہے ویندائے دل بیمار دا آج لاہندا ، گھبراندا ہے

.....☆.....

دستور مطابق غسل کیتے پانی دی سخت ضرورت ہے
لیکن اتھاں پیاسی کئی ڈینہ دی خود پاک رسول دی عترت ہے
ہنر غسل دی کیا تدبیر کراں ایں سوچ دے وچ ہے بہہ راہندا ، گھبراندا ہے

.....☆.....

دستور تاں ہے ہر ٹر گئے کوں آ سوہنڑاں کفن پویندا ہے
ہے ملک پرایا جگ دشمن کل جگ تاریک ڈسیندا ہے
کیویں بھین دا کفن منگانواں میں اے مرحلہ سخت ہے ڈکھیاں دا ، گھبراندا ہے

.....☆.....

کافور و کفن دی لوڑھ وی ہے انوں عابد دی لاچاری ہے
ہے دشمن جگ نہیں کہیں منڑیں کھڑا روندا سید آزاری ہے
ہوندا موت توں گھٹ نہیں دنیا تے رد تھیون سوال شریفاں دا ، گھبراندا ہے

.....☆.....

ہے رو رو ڈہدا پھوپھیاں دو کیڑھی غسل دی میں تدبیر کراں
اے نہیں ٹھہندا تدفین دے وچ ہک لچلے دی تاخیر کراں
ہن غلط ارادے امت دے رنگ سرخ تھیائے تہوں اکھیاں دا ، گھبراندا ہے

.....☆.....

آوے جعفر جگ تے حسن دا چن وں پونون بھین تے بھائی ہے
ڈکھے ابدی خوشیاں بھائیاں دیاں ہنر پاک شبیر دی جانی ہے
جیندی لاش کوں چا کے آج عابد جاں ڈہدائے رخ پھوپھیاں دا ، گھبراندا ہے

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{946}

ہونٹاں تے دم ہے بھین دا دل وچ ہے غم جوان دا چہرہ اُداس ہے
پلکاں تے ہنجوں جم گئین ویلھا ہے امتحان دا چہرہ اُداس ہے

.....☆.....

توڑے جو لب خموش ہن وینڑاں دا جذب ہے لہو
اکھیاں توں عکس ریز ہے ویرن دے رُخ دی آرزو
مخشر توں گھٹ سماں اے نہیں منظر ہے اطمینان دا چہرہ اُداس ہے

.....☆.....

روندے جاں پردہ دار ہن اکھیاں توں واہندے نیر ہن
آہدی ہے کیوں نہ ہنڑ تائیں آئے ڈکھی دے ویر ہن
طوفانِ غم ہے دل دے وچ نہیں حوصلہ بیان دا چہرہ اُداس ہے

.....☆.....

خستہ بہوں لباس ہے زلفاں دے وچ وی گرد ہے
سرت زدہ مزاج ہے چہرہ ڈکھی دا زرد ہے
ڈاڈھا نحیف جسم ہے ودھ گئے اثر تھکان دا چہرہ اُداس ہے

.....☆.....

اکبر دا چاوے نام جو ، ڈہدی ہے ہر اُوں سین دو
آہدی ہے پھیرا پانویں ہا آج تاں ڈکھی ایں بھین دو
پچھلاندا میڈے دل دے وچ نت زخم ہے سنان دا چہرہ اُداس ہے

.....☆.....

جعفر توڑے ایں بھین دے ڈکھ ہنڑ مکن جہاں توں
سایہ ڈکھاں دا دُور ہو ایں سارے خاندان توں
زخمی جگر ہے آج تائیں کزور و ناتوان دا چہرہ اُداس ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{947}

آکھے فضہ سن بھین اکبر دی جڈاں آخری وقت اکبر دا ہا ، بہوں روندنا ہا
تیڈا نام مسلسل چا چا کے توڑے آخری وقت نظر دا ہا ، بہوں روندنا ہا

.....☆.....

جیڑھی مس لاہندی ہادی آپ ڈٹھی اُوا خون دے وچ ہی تر ڈسدی
جیڑھی چھاتی توں ہانویں نت چمدی ہی ظلم دے زیر اثر ڈسدی
ہا ہتھ سینے تے انگلیں توں پیا وہندا خون جگر دا ہا ، بہوں روندنا ہا

.....☆.....

ہاوے نت سنوریندے جو زلفاں اُوہے ریت تے رت وچ رلیاں ہن
جیڑھے ہونٹ ہن مثل پیبر دے بہوں پیاس توں زرد او کلیاں ہن
توڑے اکھیاں خون آلودہ ہن تیڈی تانگھ اِج محو نظر دا ہا ، بہوں روندنا ہا

.....☆.....

ہا چھکیا جاں شبیر نے پھل ، پھل نال جگر کچھ آیا ہا
پھل چھکن سیتی تیڈا نہ گھن کے غش کر گیا سین دا جایا ہا
ہن آخری دم پر سین تیڈا نہ وعدہ مول وسدا ہا ، بہوں روندنا ہا

.....☆.....

جڈاں گل لایا ہا عون دی ما ہی پاک ردا رنگین تھی
ہا بند بند زخمی اکبر دا رت نال ہی سرخ جبین تھی
توڑے اے رنگ ہی پر ہر ویلے ہک یاد تہاکوں کردا ہا ، بہوں روندنا ہا

.....☆.....

جعفر وس پوے سین دا چن لٹی جیدی پاک جوانی ہے
جیدی آخری ویلے رو رو کے مظلوم چھی پیشانی ہے
رہیا ڈہدا بڈھرا پیو ول ول جیڑھا منظر رخ انور دا ہا ، بہوں روندنا ہا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{948}

جڈاں ویر توں نکھڑیاں بھینیں دا وقت آخری سرتے آندا ہے
لگ روح کوں دم دم چھک ویندی دل حد توں ودھ گھبراندا ہے
.....☆.....

لب نہیں ہلدے رہ دید ویندی ہے ہر پاسے دو بھینیں دی
ودھ آس تے حسرت ویندی ہے دل ملن کیتے سدھراندا ہے
.....☆.....

رو ہک ہک سجن دا منہ ڈیکھن متاں خبر سانوں بھائی دی
اظہار تے نوبت نہیں آندی نت درد اندر کوں کھاندا ہے
.....☆.....

تقدیر کوں آکھن رو رو کے میکوں ہک لچھے دی مہلت ڈے
توڑے منہ ڈیکھاں میں ویرن دا دل ہک پل دیر نہ ساہندا ہے
.....☆.....

توڑے کوئی تاں آکھسی ویرن کوں تیڈی بھین پئی آج ٹردی ہے
نت ویر دی تانگھ ، ہجر دا ڈکھ ، راہندا درد مسلسل ہاں دا ہے
.....☆.....

ہئی آخری ویلا دکھیاں دا اکھیاں وچ تانگھ اکبر دی ہئی
ہئی آس مسلسل دل دے وچ اُرے ویر ملن کوں آندا ہے
.....☆.....

بہوں مدت کنوں سدھرانندی ہاں سن بیٹھی ہاں ویر توڑے ٹر گئے
رب جائزے انتظار میکوں کیوں ٹر گئے ویر دا راہندا ہے

توڑے ہم درداں دی حد مک گئی ہے ہجر کنوں خم کمر تھنی
توڑے سر بے وقت سفید تھیائے گل بھین دی ویر نہ لاہندا ہے

.....☆.....

جعفر ہنڑ جگ تے وس پونون اے بھین بھرا کل گھر ڈیکھے
پلوں بھین بدھے ، ڈیکھے ویر دا رخ کیوں سہرا سر لہر اندا ہے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{949}

اے ابوالحسنؑ میڈیاں دھیاں دا تساں خاص خیال رکھا ہے بہوں شرماندیاں ہن
تساں ڈینہ کوں ایں گھر پاک دے وچ بہوں تھوڑا وقت آوا ہے بہوں شرماندیاں ہن

.....☆.....

تورے کمسن ہن میں غور کیتائے احساس ہنے بہوں راہندا
ودیاں گھنسن اولے امڑی دے جڈاں ڈیکھن آپ کوں آندا
میڈے بعد تساں گھر آنون توں پہلے درتے آپ ڈسا ہے بہوں شرماندیاں ہن

.....☆.....

تساں کرنی ہووے گالھ جے کوئی چا فضہ کوں فرما ہے
تساں پاک دھیاں کوں ابوالحسنؑ نہ خود کئی گالھ ڈسا ہے
ہن مالک شرم حیا دیاں اے نہ مول تساں ازما ہے بہوں شرماندیاں ہن

.....☆.....

جڈاں دید کرن اے سائے تے ویندی زردی رُخ تے چھائے
جڈاں نام سنون بازاراں دا ویندا شرم توں دل گھبرائے
نہ سامنے ساری زندگی وچ بازار دا نام چوا ہے بہوں شرماندیاں ہن

.....☆.....

ہوندائے اوکھا وقت یتیمی دا احساس راہندائے نت غم دا
معمولی ڈکھ بنڑ اوکھ ویندائے توڑے ہووے ضبط شرم دا
کوئی حکم ہووے تاں بعد میڈے بہوں نرمی نال ڈسا ہے بہوں شرماندیاں ہن

.....☆.....

جعفرؑ او سینؑ آج وس پوے ، رہی آہدی ابوالحسنؑ کوں
ہر درد کنوں محفوظ رکھیں تطہیر دے پاک چچن کوں
میڈی قبر تے گھن کے دھیاں کوں تساں رات دے وقت آوا ہے بہوں شرماندیاں ہن

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{950}

میڈی لائق دھی اے یاد رکھیں ہر پاک بھرا دی پارت ہووی
ہنڑ توں امڑی حسنین دی ہیں ہر ماہ لقا دی پارت ہووی

.....☆.....

توڑے بچپن ہی پر ما بنڑ کے تیں پالنائے پاک بھرانواں کوں
ڈیویں اتنا پیار بھرانواں کوں جیڈا پیار ہوندا ہے مانواں کوں
ہنڑ آپ سنبھال اے گھر سارا کل آل عبا دی پارت ہووی

.....☆.....

شبیر کوں تریہ بہوں لگدی ہے تس بہوں محسوس کریندا ہے
توڑے نندر ہووے آتے پیاس لکس امڑی دے نام سڈیندا ہے
نہ غافل ہونویں ایں چن توں ایڈی آب و غذا دی پارت ہووی

.....☆.....

میڈی دائی پاک نے گھر دے وچ میڈیاں بھینیں وانگ گزاری ہے
تیڈیاں پردیاں دی نگران ہے اے میکوں ہر توں ڈھیر پیاری ہے
تیڈے ڈکھ سکھ دی بھائیوال راہسی ایں بڈھڑی ما دی پارت ہووی

.....☆.....

شبیر تے کئی ڈکھ آنوڑیں ہن تھیویں نہ جدا ایں بھائی توں
ایندے درد رویندن اُجڑی کوں شالا نکھڑے نہ امڑی جائی توں
ہوی حد تو ددھ مظلوم اے چن گلگون قبا دی پارت ہووی

.....☆.....

جعفر اے سین اَج وں پووے پتراں دے شہر آباد ڈیکھے
ڈیکھے شاہی قائم بچوے دی کل آل عبا کوں شاد ڈیکھے
رہی سر چم آہدی دھیاں دے امڑی دی ردا دی پارت ہووی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{951}

تاہوت ہے اوں بی بی دا جیکوں ظالم رہے جھڑکیندے بعد یتیمی دے
حق دار جو آہن بابے دے اوندے حق رہے لوگ لٹیندے بعد یتیمی دے

.....☆.....

چیندے سر دستار رسالت دی آہی ہر دم ناز کریندی
اوبا سین مسلسل کئی گھنٹے حق پاک رہی طلبیندی
اوندی شان تے عظمت دے بارے رہے امتی بول بولیندے بعد یتیمی دے

.....☆.....

رہیا بخت دا موسم جے تائیں تعظیم کرے ہا بابا
ڈھل بخت گئے نہ امت کیتا سرور دا پاک محابا
اوں پاک زباں تے بے غیرت رہے بھلن دے فتوے لیندے بعد یتیمی دے

.....☆.....

جیڑھے در تے ادب توں کھڑدے ہن سرور سر پاک جھکا کے
اوں در تے آ گئے کل امتی کئی ظلم دے تحفے چا کے
ایں سین نے آ دروازے تے ڈٹھے تھی گستاخ الیندے بعد یتیمی دے

.....☆.....

ایندا گھر نہا گھٹ بیت اللہ توں آہی اللہ دا دروازہ
نہا جبرائیل وی کر سنگدا چیندی عظمت دا اندازہ
اوں در اطہر کوں آپ شتی رہے پانی نال ٹھہریندے بعد یتیمی دے

.....☆.....

تعظیم کریندے ہن حیدری سرور دستار کوں چا کے
 اوندے در اطہر تے امت آئی گستاخ مکانز بنڑا کے
 اوندے پہلو پاک تے رہے ظالم کئی طاق دیاں ضرباں لیندے بعد یتیمی دے

.....☆.....

جعفرؑ این سین دے درداں دا مل پاوے حسن دا جانی
 ڈھل گئی پر درد ضعیفی وچ جنیں سین دی پاک جوانی
 حیدے در تے آ کے کل ظالم رہے تھے پیش کریندے بعد یتیمی دے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{952}

دھیان دے ہے سر توں ڈھلدا گھن کے بخت اقبال سایہ مانواں دا
مانواں ٹھنڈیاں چھانواں ہونون ڈھلداے سیت دے نال سایہ مانواں دا

.....☆.....

خود ڈکھ ڈیکھن پر اولاد تے ڈکھ نہ آنون ڈیون
خود بہہ دھپ تے مول اولاد تے دھپ نہ چھانون ڈیون
پیار دی چھاں اولاد کوں ڈیوے ہر صورت ہر حال سایہ مانواں دا

.....☆.....

مانواں باجھ اولاد کوں ڈسدا چارے طرف اندھارا
روندیاں کوں ترسلیاں ڈیوے نہ کوئی آن سہارا
ڈھلداے کر بے وارث تے بے آس مسافر بال سایہ مانواں دا

.....☆.....

ہک ہک کوں گل لا کے رونون پاک امیر دیاں جائیاں
کہیں ویلے آ کفن ہٹا منہ ڈیکھن درد ستائیاں
رو آکھن ہر ڈکھ وچ ہوندائے درداں دا بھائیوال سایہ مانواں دا

.....☆.....

ڈھل گئے آج حسنین دے سر توں پاک امڑی دا سایہ
گل لا حسن کو رو آکھے کل غربت دا سرمایہ
سر توں ڈھل کے کر ڈیندائے ہر حسرت کوں پامال سایہ مانواں دا

.....☆.....

تھپکیاں ، لوری ، پیار دے بوسے ، زندگی بھر یاد آسن
 امڑی دی آغوش کوں کمسن ہر دم سگدے راہسن
 وچ درداں دے کرے نہ شالا انجہ بے وقت زوال سایہ مانواں دا

.....☆.....

جعفرؑ وس پونون او دھیاں رُنیاں جو گل لا کے
 ہک ہئی کوں رو رو کے آکھن رُخ توں کفن ہٹا کے
 سچ آہدن جو دھیاں کیتے ہے ہر درد دی ڈھال سایہ مانواں دا

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{953}

بک لحظہ نہ پاک جنازہ چاؤ ہنٹر ویرِ ڈکھ سی دا
آخری منہ ہنٹر ڈکھ گھنوں آساں بھینیں پاک امڑی دا

.....☆.....

پاسے تے میں پٹیاں بہدیں روندیں وقت نبھایا
مہلت نہیں تکلیف ڈتی نہیں گل امڑی کوں لایا
آخری گل ہنٹر لانوں ڈیو اے درد ہی زندگی دا

.....☆.....

جو ہتھ ہن ساڈے سر تے راہندے بنڑ رحمت دا سایہ
ترائے ڈینہ توں او ہتھ امڑی نہیں پہلو پاک توں چایا
لانوں ڈیو میکوں ہتھ اکھیاں تے ، پاک امڑی زخی دا

.....☆.....

جیرھے ہونٹ ہن پیار کریندے ناں ہن پیار دا چیندے
رب جانڑے کیوں آج خاموش ہن کیوں نہیں پیار کریندے
آخری بوسہ گھنن ڈیوو رُخساراں دی زردی دا

.....☆.....

سینیں جھکیاں پاک امڑی تے رُخ توں کفن ہٹایا
رُخساراں تے ہونٹ رہے چا اکھیاں ساون لایا
کب گیا میت سینے نے جسم حال ڈٹھا بچڑی دا

.....☆.....

جعفر ہنٹر اے سین دیاں دھیاں نال وسن امڑی دے
بھائیاں دے نت جوڑ سلامت راہون نال خوشی دے
بدلہ سین دے ہر بک درد دا گھن آج پتر علی دا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{954}

عالم تیغ چلا نہیں ، رب دا عرش ہلا نہیں
کھڑیاں دھیاں روندیاں درتے ، جیڑھے آ نہیں سنگدے سرتے اُوہے پردہ دار رُوا نہیں

.....☆.....

محراب اِچ خون جاں لڑھ جلسی اَتے جسم جڈاں تڑپاسی
اینڈیاں پاک دھیاں کوں نال ایندے بیا منظر وی یاد آسی
مسموم حسن دی رحلت توں انہاں بھینیں کوں ڈکھلا نہیں

.....☆.....

کئی پیچ عمامے دے گل وِچ رت جاری ریش اطہر توں
ایہو رنگ ہوسی شبیر جڈاں تھسی رخصت صاحب ستر توں
ہک لُحظے وِچ توں سینیں کوں کل واقعے یاد ڈپوا نہیں

.....☆.....

امڑی دے زخمی پہلو تے رہی ہے پٹیاں سین بدھیدی
اَج ول قسمت پئی ہے بابے دا اینکوں زخمی سر ڈکھلیدی
اِس ہک صدمے وِچ کئی صدمے میڈیاں سینیں کوں ڈکھلا نہیں

.....☆.....

جئیں ویلے دی قد قتل دی آواز سنی ہے سینیں
کھڑیاں در اطہر تے روندیاں ہن گل لگ ہک بے دے بھینیں
توں قبل از وقت اَج ڈاھویں دی دیگر دے ڈکھ دُہرا نہیں

.....☆.....

اِس پاک عمامے دا صدقہ آوے جعفر حسن دا جانی
رہے راج ابد تائیں وارث دا ماڑے ابد تائیں سلطانی
ہر زخمی جگر دی دنیا تے جز ایندے ہور دعا نہیں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{955}

اے لوگو کرو پردہ مظلوم دے آج سرتے دھیاں تاں توڑے آنون
بابے دی ضعیفی ہے تلوار دا صدمہ ہے سر جھولی تاں آ پانون

.....☆.....

پردیس دے وچ صدمہ محسوس بہوں تھیندائے
صدمہ وی ہے بابے دا دل خون دے گھٹ پیندائے
کوفہ ہے یکا دشمن تطہیر دیاں پلپاں آج وینڑاں توں وی گھبرانوں

.....☆.....

جینیں ویلے دی قتل دی پر درد ہے صدا آئی
دروازے تے رکھ متھا روندی ہے علی جانی
باہر وی نہیں آسنگدے گھر بہہ وی نہیں سنگدے چنتے وی ویندے کھانوں

.....☆.....

فضہ کوں بھجیندن جو مسجد تائیں ہے آندی
لوگاں دا ہے رش ڈسدا ہے بھیڑ توں گھبرانندی
آہدی ہے ہٹو لوگو راہ ڈیو جو میڈیاں سنیں بابے کوں آ گل لانوں

.....☆.....

بابا پیا سنیں توں آج سفریں جدا تھیندائے
دھیاں کوں جدائی دا احساس سوا تھیندائے
وقت اتنا توڑے ملدا اے سرخ عمائے دے کٹڑے تاں توڑے چانون

.....☆.....

جعفرؑ ایں شہنشاہ دے بچڑے دی ہووے شاہی
رحمت جیندی دھیاں دے ہر سر دی ردا آہی
خوشیاں دے یکے لمحے ، ہنڑ قدم چمن آ کے ، کوئی ڈکھ نہ ولا آنون

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{956}

رُخ پاک توں کفن ہٹا کے آکھے سین اے نیر دبا کے
ساکوں کیندی آس تے بابا سفریں چھوڑ گیا میں

.....☆.....

تطہیر دیاں پروردہ نے کڈاں ڈٹھے ہن شہر بازارے
ایں کوفے شہر اچ منگواوے خود ازل دے پردہ دارے
لکھاں عزتاں نال سڈا کے بیگانے ملک ڈکھا کے

.....☆.....

پہلے امڑی پاک دے درداں کوں ہاسے بھینیں روندیاں رل کے
آج آپ دی ضرب کوں روندیاں ہیں اسان بابا جگر کوں جھل کے
بے آسرا آپ بنڑا کے ، دھیاں دے درد ودھا کے

.....☆.....

منہ ڈیکھن توں دل رجدا نہیں ڈٹھا رج نہیں منہ اُجڑی نے
ایں رُخ دے ڈیکھن دی حسرت رکھی شرم بھری زندگی نے
آج رُخ تے دید جما کے ، بیٹھی آہدی ہے خاک روا کے

.....☆.....

میڈے جیون ویر اٹھاراں ہن ، ہم ناز توڑے بھایاں تے
پر پیو ما بخت دا بدل ہوندن دھیاں رھندیاں نت جیں چھاں تے
ساکوں ڈکھ زندگی دے لا کے ، ہتھ پیار دا سر توں چا کے

.....☆.....

اے یثرب نہیں اے کوفہ ہے ، ہے دشمن دنیا ساری
 ہن لوگ شرافت دے ویری ہم ازل دی پردہ داری
 ساکوں دشمنان وچ سڈوا کے ، ڈکھ ہجر فراق دا لا کے

.....☆.....

جعفرؑ وس پونوں او سینیں جیڑھیاں گل بابے کوں لا کے
 پیڑھیاں رو رو شام دے حال پچھن رُخ پاک تے نظر جما کے
 جیڑھیاں آکھن نیر وبا کے ، انہاں درداں وچ منگوا کے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{957}

ذرا جھل جھل کے تابوت نیو ساکوں رَج کے نیر وہانوں ڈیو
ول حشر کوں میلے چے تھیں ساکوں گل بابے کوں لانوں ڈیو

.....☆.....

ہر اٹھدا قدم اے دھیاں توں بابے کوں دور کریندا ہے
ہک لحظہ جھل گھنوں قدماں کوں ساکوں ہجر طویل ڈریندا ہے
نہیں سدھر لتھی اجاں اکھیاں دی ساکوں رُخ توں کفن ہٹانوں ڈیو

.....☆.....

ایڈی جلدی نہ کر ویر میڈا بابے دی جدائی ڈکھ تان سہی
لگ نال دیوار دے روندی ہے ہر درد ستائی ڈکھ تان سہی
تابوت کوں لحظہ رکھ چھوڑو ساکوں دل دی سدھر لہانوں ڈیو

.....☆.....

ہک واری ول منہ ڈیکھن ڈیو نہیں روکیں نیر جھلیندے
ڈٹھا شرم توں منہ نہ زندگی بھر بہوں ہم ارمان اکھیں دے
چماں ریش سفید آج بابے دی ہونٹ اکھیاں نال رلانوں ڈیو

.....☆.....

تابوت جاں باہر دو نیندے ہو ساڈا باہر کلیجہ آندا ہے
یا جند نکلے جیویں بدن کنوں اے دل اتنا گھبراندا ہے
ساڈا امڑی بابا آج ٹریائے ہک واری میت تے آنوں ڈیو

.....☆.....

جعفرؑ وس پونوں او سینیں جیڑھیاں در تے نیر ویندیاں ہن
جڈاں ویر جنازہ چیندے ہن اے رو رو عرض کریندیاں ہن
ہوندیاں دھیاں وارث میت دیاں ساکوں آج تان میت سہانوں ڈیو

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{958}

اے امت جنازہ ویر دا ہم نہ خالی مول ولاؤ ہا
 احسان غریب تے لاؤ ہا
 ہاں منگدا صرف میں قبر دی جاہ نہ روضے توں ہٹکاؤ ہا

.....☆.....

ہوے زہر دے نال شہید کیتا اے درد وی میں آج بھل ویساں
 ڈیو قبر دی جاہ میڈے ویرن کوں ہر ظلم معاف چا فرمیاں
 دل نازک ہوندائے بھینیں دا میڈی بھین نہ مول رواؤ ہا

.....☆.....

ایں مسجد دے دروازے تے میڈیاں بھینیں وی نال آئیاں ہن
 کھڑیاں خاک روا کے روندیاں آج در پاک اُتے بھرجائیاں ہن
 جنگ ٹھہندی ہے جیندیاں نال ، تساں نہ لاش تے تیر وساؤ ہا

.....☆.....

جہاں جگر دے ٹکڑے دہن کنوں ڈٹھے تے دے نال ہن باہر آندے
 جیڑھے پردہ دار ہن لاش اُتے کئی پہر تائیں رہے کرلانڈے
 انہاں ذی عزت مستوراں دے نہ ہنڑ تاں وال کھلاؤ ہا

.....☆.....

دستور ہوندائے اے دنیا دا لوگ آن کے درد ونڈیندے ہن
 اے نہیں سنڑیا کہیں میت اُتے چڑھ خچر تے تیر وسیندے ہن
 میکوں ویر دی موت مکا چھوڑیائے توڑے مونڈھا آن ڈیوؤ ہا

میڈے امر دی بند وِچ بند تھی کے عباسُ اَج نیر وِہندا ہے
 توڑے اکبرُ دا سن چھوٹا ہے کھڑا میت دے تیر چھکیندا ہے
 توڑے اَج قاسم دی امری کوں ایں رنگ وِچ نہ پرچاؤ ہا

.....☆.....

جعفرُ وس پونون ویر ڈوہیں شبیرُ دا گھر آباد ہووے
 جیڑھا مونڈھا ڈے چنُ ویرن کوں ہر آندے تیر تے کھڑ رووے
 رہیا آہدا امت کوں شرم کرو ، ایں ظلم کوں ہنڑ رُکواؤ ہا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{959}

بستر تے ہے تڑپدا ہونٹاں توں خون جاری ، وقت آخری ڈسیندائے
ہن پردہ دار روندے ٹردا پیائے آزاری ، وقت آخری ڈسیندائے

.....☆.....

پچڑے پیٹھن سراندی تلیاں بیٹھے ملیندن
بابے دی ڈیکھ حالت ہنجوں بیٹھے وہیندن
سینیں دے وین آندن عابد تے غش ہے طاری ، وقت آخری ڈسیندائے

.....☆.....

روندا ہا خون عابد تکلیف ناہی جہاں کون
ڈینہ رات ہا اے روندنا پھوپھیاں دے پردیاں کون
آج حد توں ودھ گئی ہے سید دی بے قراری ، وقت آخری ڈسیندائے

.....☆.....

قنہ خون دی کریندائے اکھیاں توں خون واہندائے
زخمی جگر سید دا قنہ نال باہر آندائے
باقر دی پئی ہے وسدی آج کائنات ساری ، وقت آخری ڈسیندائے

.....☆.....

دھیاں دو جاں اے ڈہدن بازار یاد آندن
آ کھڑدین جو نیڑے نروار یاد آندن
پل پل ویندی ہے ودھدی سجاد دی بیماری ، وقت آخری ڈسیندائے

.....☆.....

آج زہر دے اثر توں پاسے پئے ولیندن
اٹھدا ہے درد دل وچ باقر کوں گل چا لیندن
آہن ہے میکوں کھا گئی پھوپھیاں دی پردہ داری ، وقت آخری ڈسیندائے

.....☆.....

جعفرؑ ہر ہک سجن کوں بیمار وطنیں آنڑے
ہر سینؑ ول وطن تے ابدی آ راج ماڑے
ڈیکھے کڈاہیں نہ مونجھاں مضطر ہے جو مہاریؑ وقت آخری ڈسیندائے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{960}

تیار ہے جنازہ پیارِ کربلا دا کل پردہ دار روندن
باہروں کفن دے ڈسدائے رنگ آج نواں حنا دا کل پردہ دار روندن

.....☆.....

جسدم سجن خود آ کے بند کفن کھولیدن
چہرے دی ڈیکھ زردی ہنجوں کھڑے وہیندن
آج ٹر گیا ہے جگ توں درداں دا شاہزادہ کل پردہ دار روندن

.....☆.....

نانے دے کولھ چاہندن تربت دی جاہ بنڑتیجے
چنتائے حسن دے وانگوں خالی نہ ول ویلجے
گستاخ آج وی ڈسدائے کونین دا ارادہ کل پردہ دار روندن

.....☆.....

غسل و کفن وی ہو گئے ہے انتظار کیندا
ہر پتر دور کھڑ کے ہنجوں ہے آج وہیندا
گھر پاک دے وچالے کہرام ہے زیادہ کل پردہ دار روندن

.....☆.....

باقر ہے رو کے آہدا اکبر توں ہنڑتاں آ وِنج
ویرن کوں ڈے توں موٹھا تابوت آج چوا وِنج
آ کے بھرا سوہیندن میت سدا بھرا دا کل پردہ دار روندن

.....☆.....

اکبرؑ دا نام سن کے کھاوے میت کنبارے
 تر کر ڈیون کفن کوں اکھیاں دے سرخ دھارے
 صدمہ تھیا ہے تازہ باقر دی پاک ما دا کل پردہ دار روندن

.....☆.....

جعفرؑ وسے جہاں تے ول اے سجادؑ آ کے
 باقرؑ کھڑا ہا آہدا جیندا کفن ہٹا کے
 ہنٹر حال ڈیکھ ساڈا درداں دا شاہزادہ کل پردہ دار روندن

.....☆.....

www.khrooj.com

نوحہ جات 1986ء
کل نوے 113

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{961}

محل تیار ڈسڈن آج آل مصطفیٰ دے
کل پردہ دار ڈسڈن مایوس بہوں زیادے

.....☆.....

عباس تاں ہے چاہندا گھر پردہ دار راہون
تظہیر دیاں اے مالک روضے دی چھاں تے بہون
لیکن سمجھ نہیں آندے شبیر دے ارادے

.....☆.....

عباس جہیں بھرا کول تاکید رو کریندن
رکھنئے خیال کیوں ہر دیر کول ڈسیندن
آداب خود ڈسیندن منہ چم کے ہر بھرا دے

.....☆.....

سر پوش مھلاں تے رو رو دے سچیندن
پھوپھیاں کول گھن کے آؤ عابد کول حکم ڈیندن
ہر سین نال آؤ پردے بڑا ردا دے

.....☆.....

اکھیاں اُتے رومالے ، ہنجوں ودا پونجھیندائے
سرخ ہن جلالی اکھیاں رب جاڑے کیا سوچیندائے
سینیں دا باہر آنوڑے ، ہن درد انتہا دے

.....☆.....

جعفر فضل دا بابا گھنے انتقام آ کے
پردے دا ڈکھ مٹاوے ہر ہک شتی مٹا کے
لتھا جو زین توں خود ہتھ مل کے وچ رضا دے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{962}

اکبر دی سفر تیاری ہے پئے آخری آج گل لیندے ہن ڈوہیں بھین بھرا
آج وقت وداع دے ہک بے دا پئے دل دا پیار ازمیندے ہن ڈوہیں بھین بھرا
.....☆.....

گل باہیں ویر دے پائی کھڑی ہے ، ول ملن دی تاگھ لہائی کھڑی ہے
کل گھر وچ ہے کہرام پیا کئی اے جہیں وین کریندے ہن ڈوہیں بھین بھرا
.....☆.....

ہے نظراں وچ ڈینہ ڈاھویں دا ، پیا ٹردائے سین دا پاک بھرا
ہے ڈیکھ کے روندی عون دی ما ، جیویں باہیں گل وچ پیندے ہن ڈوہیں بھین بھرا
.....☆.....

پر درد وداع جنیں رنگ دا ہے ، گویا موت دی رخصت منگدا ہے
ہک بے دے رُخ تے ہن نظراں کھڑے دل دی سدھر لہیندے ہن ڈوہیں بھین بھرا
.....☆.....

ٹرے ویر تاں بھین ہے جھل گھندی ، ٹر ویر دا ہے چم گل گھندی
رب جانڑے کے جہیں رنگ دا پئے وداع ہک بے نال کریندے ہن ڈوہیں بھین بھرا
.....☆.....

وس پونون جعفر بھین بھرا ، جیڑھے زندگی دی اُمید لہا
پلوں بدھن دی رسم جو رو رو کے پئے ٹردے وقت نبھیندے ہن ڈوہیں بھین بھرا
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{963}

ویرِ وے بھین کوں نہ رُوا ، توں نہ رو
تیوں روندا نمہی ڈیکھ سنگدی ذرا ، توں نہ رو

.....☆.....

تیڈے چہرے اُتے مونجھ ٹھہندی نہیں
تیڈیاں ہنجواں اے ہمیشہ سہندی نہیں
بھین کوں خوش چا کر ہنٹر ذرا مسکرا ، توں نہ رو

.....☆.....

کر نہ رو رو کے توں تاں بے وس بھین کوں
توں جے رونویں تاں لگدی ہے کس بھین کوں
تیڈا رونون رُویسی ڈُکھی کوں سدا ، توں نہ رو

.....☆.....

تیں ناں ہنجواں کوں جھلیا اگر میڈا چن
ترٹ ویسن بھین دے صبر دے سارے بن
میں جے روساں تاں ہو ویسی محشر پپا ، توں نہ رو

.....☆.....

تیڈا آنسو جاں لڑدا ہے رُخسار تے
بھین دا دل ہے تلوار دی دھار تے
میڈے زخمی جگر تے نہ نخجر چلا ، توں نہ رو

.....☆.....

ڈاڈھا نازک ہوندائے ویر بھینیں دا دل
پونجھ ہنجوں ذرا ڈکھ میڈو تے کھل

میڈی قسمت دے وچ تاں ہے رونون سدا ، توں نہ رو

.....☆.....

جعفر ہنڑ اوں ڈکھی دا وسے پاک گھر
جو رہی آہدی اے امڑی دا نورِ نظر

ٹردے ویلے توں ہمیشہ کوں ناں رُوا ، توں نہ رو

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{964}

میڈی آس تے سین دیاں جائیاں پیاں ویندیاں نال بھرا دے میڈا چن غازی
جیڑھیاں باہر کڈاہیں نہیں آیاں ہنے سفر دے لعل ارادے میڈا چن غازی
.....☆.....

میکوں نہیں اعتبار زمانے تے آج دے حالات ڈریندے ہن
ہے دھوکے باز شقی امت ایسے چنتے لعل رُویندے ہن
نہیں لحظہ و سناں پردیاں توں ہن بے رُخ گرم ہوا دے میڈا چن غازی
.....☆.....

میں ما بڑ کے پئی آہدی ہاں عباس اے گالھ بھلانویں نال
میں ڈری ہوئی ہاں انہاں کوفیاں دی انہاں کوفیاں تے وس جانویں نال
میڈی زندگی وچ نال لٹن شقی اے پردے عون دی ما دے میڈا چن غازی
.....☆.....

اگے بک دا کرن سوال آتے دربار وچن نہیں بھل سنکیا
دروازہ ٹھرن تے ڈھکیا دا او ضرب جھلن نہیں بھل سنکیا
رہیں ہر مشکل وچ نال سدا توں ہردم بھین بھرا دے میڈا چن غازی
.....☆.....

اللہ نہ پھراوے دشمن کوں کہیں ظلم کنوں انہاں نہیں ٹلناں
شالا دل دیاں آونے پیش اپنے کہیں ستم کنوں انہاں نہیں ولناں
اے نسل ہے ہند دے بچڑے دی رکھیں خاص خیال ردا دے میڈا چن غازی
.....☆.....

جعفر سلطانِ وفا کوں جنیں ڈتی پارت سین دیاں جائیاں دی
ڈیکھے آن کے شاہی ابد تائیں عباس تے کل ہم بھائیاں دی
ہنڑ وس پونون جیڑھے آہدے ہن اے ڈے کے سبق وفا دے میڈا چن غازی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{965}

اصغرِ دی پاک امڑی آہدی ہے سر جھکا کے
مانواں تاں ٹردیاں نہیں دھیاں توں منہ لکا کے

.....☆.....

کیویں ونجاں میں آقا اوہلا بنڑا ڈکھی توں
گزراں میں پردہ کر کے کیویں یتیم دھی توں
بیٹھی ہے در تے روندی کنجیاں ہتھاں تے چا کے

.....☆.....

بیٹھا یتیمیاں وانگوں روندنا تاں ڈکھیہ در تے
ہنجوں اکھیں توں جاری ہتھ ہن ڈکھی دے سر تے
ڈاڈی دے وانگ روندی آج خاک سر روا کے

.....☆.....

آخر جگر ہے ما دا ممتا دا دل نہیں ساہندا
معصوم دیاں اکھیں توں ہنجوں کوں ڈکھیہ واہندا
کیویں ونجاں میں اینکوں بے آسرا بنڑا کے

.....☆.....

اتنی چا ڈے اجازت سر چم گھناں میں دھی دا
منظر پچا نہیں سنگدی ہجراں دی بیکسی دا
لُحظہ تاں رو گھناں میں ہاں نال دھی کوں لا کے

.....☆.....

جعفرِ او سینِ آ کے گل پاک ما کوں لاوے
روندی رہی جیڑھی در تے ٹردے رہے کچاوے
ڈیندی رہی دعائیں دست دعا اٹھا کے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{966}

رو آکھے علیٰ اکبر میں وینداں توں ویرن کوں پیار بھلا ڈیویں
رل و سن دے ڈینہ تیکوں کئی وار اے یاد آسن ہر وار بھلا ڈیویں

.....☆.....

اے نقش قدم میڈے نت ڈیکھ کے بہہ روسیں
آخر انہاں مٹ و نجانے مایوس بہوں ہوسیں
جیں ڈینہ اے مٹن میڈے ایں گھر دے وچوں سارے آثار بھلا ڈیویں

.....☆.....

اے وعدہ رہیا آساں جیں ڈینہ وی تھئی شادی
لیکن اے وی آہدا ہاں کچھ صبراں دی تھی عادی
حالات دے جو رُخ ہن توں ستویں تے آنون دے اقرار بھلا ڈیویں

.....☆.....

میکوں پک ہے تصور وچ میکوں سہرا بدھا بہسیں
میڈے چہرے اُتے سہرے شادی دے سجا بہسیں
لیکن انہاں سہریاں وچ ویرن دے سچے اُجڑی رُخسار بھلا ڈیویں

.....☆.....

تیڈے ویر تیکوں اُجڑی رَج پیار نہیں کیتا
ہا جتنا میڈے دل وچ اظہار نہیں کیتا
تیکوں پیار اے یاد آسن رونویں نہ توں ویرن دے اے پیار بھلا ڈیویں

.....☆.....

دل جگ تے وسے جعفر ایں سین دا ویر آ کے
ہا آہدا جو اُجڑی کوں گل وقت وداع لا کے
میڈے ٹرن تے نہ رونویں دل توں ایں مسافر کوں پیار بھلا ڈیویں

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{967}

درد میں ڈوب گئے کرب و بلا یاد آئی
پھر غریبوں پہ زمانے کی جفا یاد آئی

.....☆.....

چاند ٹوٹی ہوئی چوڑی کی ادا دیتا ہے
بیوہ دلہن کے مصائب کو جگا دیتا ہے
محو ماتم لٹے ہاتھوں کی حنا یاد آئی

.....☆.....

چاند ٹوٹی ہوئی بالی کی جھلک دیتا ہے
زخمی کانوں کے دُروں کی بھی چمک دیتا ہے
ظلم سے بالیاں چھننے کی ادا یاد آئی

.....☆.....

چاند جب ابر کے پردے سے عیاں ہوتا ہے
دل کو بے ساختہ خیمے کا گماں ہوتا ہے
پھر نبیؐ زادی کی لٹتی وہ ردا یاد آئی

.....☆.....

چاند کو موجِ شفق میں یوں حنائی دیکھا
غرقِ خون گویا نبیؐ زادی نے بھائی دیکھا
نوکِ نیزہ پہ تلاوت کی صدا یاد آئی

.....☆.....

چاند جب کالی گھٹاؤں میں نہاں ہوتا ہے
 اس میں اک شام غریباں کا سماں ہوتا ہے
 پردہ رُخ کو وہ زلفوں کی گھٹا یاد آئی

.....☆.....

جعفر آباد ہو دنیا پہ سدا آلِ نبی
 حشر تک راج کرے دنیا پہ اولادِ علی
 چاند کو دیکھا تو یہ ایک دعا یاد آئی

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{968}

حسینؑ تربتِ مادرِ پہ جب چلا آئے
تو یادِ ماں کی ہر اک بات بارہا آئے

.....☆.....

لیٹ کے قبر سے سونا وہ بچنے کی طرح
تو ماں کی گود میں سونے کا پھر مزا آئے

.....☆.....

وہ ماں کی قبر پہ سر رکھ کے جب بھی روتے ہیں
تو قبرِ پاک سے لوری کی تب صدا آئے

.....☆.....

وداع کی صبح یہ کہتے تھے قبرِ مادر سے
ضرور آنا کہ ہل من کی جب صدا آئے

.....☆.....

ترا غریب تو اماں کبھی نہ آئے گا
گلے لگانا جو پیارِ کربلا آئے

.....☆.....

اُسے حسینؑ سمجھنا اُسی کو بہلانا
میری طرف سے جو رنگیں میری قبا آئے

.....☆.....

دعا ہے جعفرؑ مضطر کی منتقم تیرا
زمانے والوں سے خود لینے خوں بہا آئے

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{969}

کرب و بلا کی جانب مظلوم جا رہے ہیں
عباس ہر قدم پر آنسو بہا رہے ہیں

.....☆.....

شہزادیوں کی اُلفت طوفاں کشا ہے پیہم
کھینچے ہے خود مہاریں روحِ نبی اکرم
تھامے ہوئے کلیجہ خود ساتھ آ رہے ہیں

.....☆.....

شہزادیءِ دو عالم لیتی ہیں خود بلائیں
محو طوافِ محمل ہونٹوں پہ ہیں دعائیں
اور بین درد و غم کے محشر جگا رہے ہیں

.....☆.....

شہزادیوں کی ہردم ہیں چومتی ردائیں
کہتی ہیں بیٹیوں سے مائیں ضرور جائیں
بازارِ شام ظالم تجھ کو بلا رہے ہیں

.....☆.....

جاؤ گی تم جہاں بھی ماں ساتھ ساتھ ہو گی
ہردم مہارِ ناقہ میرے ہی ہاتھ ہو گی
لیکن سفر تمہارے ماں کو رُلا رہے ہیں

.....☆.....

یہ کاروانِ غربت جعفرؑ وطن کو آئے
ان شاہزادیوں کو ہر دُکھ بھی بھول جائے
صدیوں سے جو دُکھوں میں نت مبتلا رہے ہیں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{970}

غازی دے بھڑتیجے غربت وِچ رہے بے تقصیر مریندے دریا دے کنارے تے
ارمان ہے دُو معصوماں تے بے انت رہ ظلم وسیندے دریا دے کنارے تے

.....☆.....

ہتھ حارث دے ہن ظلم بھرے اُنوں ہن نازک رُخسارے
جم نیل گئے رُخساراں تے ہن اتنے سخت اشارے
بے وارث تھی جھڑکیندے رہے کل مان تے جگ بھینیں دے

.....☆.....

جیردھیاں زُلفاں دھوئے ہا پاک امڑی رکھ سئے سئے آپ خیالے
اُنہاں خاک آلودہ زُلفاں وِچ ہتھ بے ادبی دے نالے
جیردھے واقف ناہن جھڑکاں دے رہے غربت وِچ جھڑکیندے

.....☆.....

ملی اتنی مہلت معصوماں پڑھی حسرت نال نمازے
رہے رو رو پڑھدے ہک بے دے دُوہیں کسمن ویر جنازے
بے ریتے ظلم یتیمیاں تے رہے بے وطنی وِچ تھیدے

.....☆.....

ہک بے دے چولے ویر دُوہیں رہے رو رو آپ لہیندے
ہن خوف توں کسمن ہتھ کنبدے ہن ڈر توں نیر وہیندے
لاہور دی ملکہ سین دے چن رہے روندے نور اکھیں دے

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دی جوڑی دے ہنڑ سوہنڑیں شہر بدھیجن
امڑی توں بدھانوں آ سہرا خوشیاں دے سگن کریجن
جیردھے تھی بے آسرا روندے ہن رہے وار ستم دے تھیدے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{971}

کونے دے شہر دے وچ آندی ایہا صدا ہے مہمان نہیں مریندے
میں ہاں نبی دی جائی میڈا اے مہ لقا ہے مہمان نہیں مریندے

.....☆.....

دستور ہے اے جگ دا دعوت جیکوں ڈوتجے
آہدی ہے ساری دنیا عزت اوندی کرتجے
خط لکھ ہوئے سڈایا ایندا قصور کیا ہے مہمان نہیں مریندے

.....☆.....

ہے خود تساں بلایا آپے تاں اے نہیں آیا
ٹر آئے کوں در تے کہیں دی نقصان نہیں پچایا
قانون ایندے کیئے آج کیوں بدل گیا ہے مہمان نہیں مریندے

.....☆.....

سید ہے ، بے وطن ہے ، زخمی ہے ، بے خطا ہے
مہمان ہے تہاڈا ، غربت دی انتہا ہے
جگ دے شریف آہدن فطرت دا فیصلہ ہے مہمان نہیں مریندے

.....☆.....

گھر وچ سڈا کے تساں پئے ہو ستم وسیندے
دھوکے دے نال پئے ہو مظلوم کوں مریندے
کافر جے ہووے توڑے ، فرماں رسول دا ہے مہمان نہیں مریندے

.....☆.....

جعفر اے سین ڈیکھے لخت جگر دیاں خوشیاں
آ کے سہاوے دکھیا نور نظر دیاں خوشیاں
آہدی رہی جو رو کے کہیں وچ اگر حیا ہے مہمان نہیں مریندے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{972}

جے عون و محمد ٹر گئے ہن اُجڑی دا بھرا توں کیوں روندائیں
او صدقہ ہن تیڈے اکبر دا تھی گنہیں فدا توں کیوں روندائیں

.....☆.....

نہیں فکر دی ضرورت رونون دی اے تاں جا نہیں
انہاں ڈوہاں دے کیتے ہنجوں توں ہنڑ وہا نہیں
تیڈیاں ہنجواں دی او قیمت نہیں اے دل کوں نہ لا توں کیوں روندائیں

.....☆.....

جیکر او تھی کے زخمی جھنڑ پئین کہیں جگہ تے
احسان کر گئے ہن ڈکھ وچ ضعیف ماتے
میں لکھ کھٹھائے توں بچ پونویں ہے شکر خدا توں کیوں روندائیں

.....☆.....

پتراں دا میکوں غم نہیں رونون تیکوں نہیں ٹھہندا
تر ریش تیڈی ہووے اُجڑی دا دل نہیں سہندا
میڈا بھریا گھر ہے ذات تیڈی گل بھین کوں لا توں کیوں روندائیں

.....☆.....

اے وقت قیمتی ہے رونون دے وچ نبھا نہیں
بہہ رہ توں کولھ میڈے چانوں انہاں کوں جا نہیں
چھاں رَج رَج ویر میں منہ تیڈا مان اُجڑی دا توں کیوں روندائیں

.....☆.....

جعفر و سہ جہاں تے ہنڑ ول اے شہزادی
آہدی رہی جو چم کے ڈاڑھی تھی بھرا دی
میڈی جوڑی ٹر گئی کیا ہويا جیویں ویر میڈا توں کیوں روندائیں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{973}

تیار کھڑا ہے بیڑا ڈکھی دے بھائی دا
عباس کوں ڈکھ ہے ڈھیر نبی دی جائی دا

.....☆.....

رب جانڑے کیڑھے ولسن وطن تے
پئے ٹردن سارے ہن وین ہونٹاں تے
دا کوئی منظر آن کے ڈیکھے خاک روئی دا

.....☆.....

بیمار ہے روندی گل لا سبھڑاں کوں
غم ہجر دا کھاندائے بیمار دے ہاں کوں
دا منہ زرد نظر دائے یکدم ہجر ستائی دا

.....☆.....

رو رو بالاں کوں جڈاں سینیں چانوں
عباس کوں پل پل اے درد روانوں
دا رُخ ڈیکھ کے روندائے غازی ہر بھرجائی دا

.....☆.....

کوئی کرے ہا سفارش بیمار ہے چاہندی
امید ڈکھی کوں کوئی نظر نہیں آندی
دا منہ ڈھدی ہے رو رو سین آج ہر ہک بھائی دا

.....☆.....

جعفر اے بیڑا ول وطن تے آوے
تھیوے پور سمالا ڈکھ درد مکاوے
دا دل شاد ہووے ہنڑ ہر ہک موت رُلائی دا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{974}

تیڈے خالی پینگھے تے اصغرؑ جڈاں یکدم نظر کریساں توں یاد آسیں
وچ شام دیاں راہاں تے جسدِ معصومہ کوں گل لیساں توں یاد آسیں

.....☆.....

ہوسی جنیں ڈینہ گرمی شدت دی میڈا دل ڈاڈھا گھبراسی
تیڈا گرم زمین تے سمہہ رہنڑاں ما اُجڑی کوں یاد آسی
میں گرم زمین تے بہہ تیڈے کل واقعے خود دُھریساں توں یاد آسیں

.....☆.....

جڈاں لُو چلسی تیڈی تریہہ اصغرؑ آ یاد امری کوں ویسی
کر یاد اے کرن سوال تیڈا میڈی ممتا نیر وپسی
جڈاں پانی دا میں جامِ اصغرؑ ہونٹاں دے نال رلیساں توں یاد آسیں

.....☆.....

تیڈے کھیر پلانوں دا ویلا میکوں نندروں آن جگسیسی
تیڈا خالی پینگھا ڈکھ میڈی اے ممتا وین کریسی
میں وقت تہجد دے اصغرؑ ڈس کیوں کھیر پلیساں توں یاد آسیں

.....☆.....

تیڈے سمہن دی گرمی نت میڈی جھولی محسوس کریسی
تیڈی لوری ما دیاں ہونٹاں تے بے ساختہ نت آ ویسی
تیڈے چولے جھولی وچ پا کے نت پیار دی لولی ڈیساں توں یاد آسیں

.....☆.....

جعفرؑ ایں سینؑ دی ول اصغرؑ آ جھولی پاک سہاوے
جیرھئی آہدی ہی اے شام فجر جڈاں چولے لعلؑ دے چاوے
نہ جے تائیں ولسیں چن اصغرؑ تیڈی یاد اِچ نیر وپساں توں یاد آسیں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{975}

سمہہ پو میڈا ویر ، سمہہ پو سمہہ پو
لوری ڈیوی خود ہمیشیر ، سمہہ پو سمہہ پو

.....☆.....

تیڈے نازک نازک ہونٹاں زرد ہے رنگ بدلایا
پیاس کنوں تیڈیاں اکھیاں وچ رنگ سرخ ہے اصغر چھایا
بھین کوں ڈسدائے وقت اخیر ، سمہہ پو سمہہ پو

.....☆.....

چپ کر کے انج پھیر کے اکھیاں ڈکھ نہ بھین دے پاس
بھین تیڈی مجبور ہے تیکوں ول وی بھین تے آسے
کر نہیں درد دی انج تفسیر ، سمہہ پو سمہہ پو

.....☆.....

تیڈے رُخ تے ہنجاں چھڑکاں توں چا ہونٹ کھلیندائیں
پانی سمجھ کے پیوں دی توں کوشش ویر کریندائیں
پانی نہیں ہن بھین دے نیر ، سمہہ پو سمہہ پو

.....☆.....

جعفر ول اے بھین اصغر دی ویر کوں رَج کے چاوے
جیڑھی ویر دا چم کے چہرہ ول ول نیر وھاوے
آکھے بھین دے دل دی دھیر ، سمہہ پو سمہہ پو

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{976}

سید صغیرؑ کوں جھولی دے وِچ سہائی بیٹھائے
تے ہتھ تے پیر وی جھولی دے وِچ بڑائی بیٹھائے

.....☆.....

صغیرؑ لعلؑ کوں دھرتی اُتے رکھیندا ہے
گرم زمیں جڈاں ڈہدائے تاں چم کے چیندا ہے
لحد کھٹن دے کیتے ذوالفقار چائی بیٹھائے

.....☆.....

ہے لعلؑ جھولی دے وِچ قبر وی کھٹیندے ہن
تے خاک زخمی ہتھاں نال خود کڈھیندے ہن
تے خاک قبر کوں خود ریش تے سجائی بیٹھائے

.....☆.....

شریعت آہدی ہے پو پتر کوں نہ دفاوے
ہے رو کے آہدا کوئی آ کے دفن کرواوے
ایں سوچ وِچ ہے تے غربت کوں آج سہائی بیٹھائے

.....☆.....

سہا کے قبر دے وِچ چنؑ دا منہ چھیندا ہے
ہے خاک ڈیندا تے رو رو نظر کریندا ہے
ہے روندنا رب جانڑے کیا گالھ دل کوں لائی بیٹھائے

.....☆.....

ہے رو کے آہدا جو پنگھا نہیں تیکوں راس آیا
 شالا اے قبر تاں پچ پوی اے علیٰ جایا
 ضعیف پیو تاں اے تانگھاں وی چن لہائی بیٹھائے

.....☆.....

وسے صغیر اے جعفر دعا کریندا ہے
 غریب رو کے حیدی قبر بہہ بڑیندا ہے
 تے جیڑھا قبر تے ہنجواں دی واس لائی بیٹھائے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{977}

میں توں پچھ اصغرُ دا بابا لعلُ کوں چانوں دا ڈا
مانواں کوں آندا ہے چن جھولی دے وچ پانوں دا ڈا

.....☆.....

ڈاڈھا نازک ہے میڈا کمسن توں اَج ما بنڑ کے چا
گھن ڈوہاں ہتھاں تے منہ چم کے چا دل ہاں نال لا
کیکوں آوے ما پناں ہاں نال وی لانوں دا ڈا

.....☆.....

ڈاڈھی گرمی ہے توں ہاں دے نال لا ول ڈے ردا
چا کے جھولی وچ چا کر لوری دے کئی فقرے ادا
ہے سکھیدی مامتا اے لوریاں گانوں دا ڈا

.....☆.....

مانواں دے دل توں بہوں نازک ہوندائے کمسن دا تن
لو وی کجھ زخما ڈتائے میڈے ایں کمسن دا بدن
مامتا ہے جانڑی آرام پہنچانوں دا ڈا

.....☆.....

پانی جیکر مل پووے اے پیاس توں مجبور ہے
میں پلیساں لعلُ کوں پانی جیویں دستور ہے
صرف مانواں جانڑدین بالاں کوں پلونوں دا ڈا

.....☆.....

جعفرُ اوں متا دی حسرت دا ہو پورا مدعا
سہرے پاوے لعلُ کوں وارث کوں چن جئیں سوپیا
اَج تائیں آہدن جو نہیں آیا اے بھل جانوں دا ڈا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{978}

ناہی گھٹ توڑے چند قطرے ہا خون اصغرؑ دا
رہے کبدے ڈکھ کے ارض و سما خون اصغرؑ دا

.....☆.....

لڑھیا خون جڈاں پھل اصغرؑ دا آ گل چمیا
مظلومؑ نے ریش اطہر کول خود رنگین کینا
دا اصغرؑ خون حنا مثل ڈاڑھی تے مشل خون اصغرؑ دا

.....☆.....

جڈاں ول میدان توں پینگھے وچ معصوم ستا
چمیا بھین نے منہ چنؑ ویر دا تھنی رنگین ردا
رہے روندے ڈکھ کے بھین بھرا خون اصغرؑ دا

.....☆.....

ستا قبر دے وچ معصوم جو قبلہ رو ہویا
ہونٹاں توں جاری کھیر دے نال لہو ہویا
دا جھڑیا لعلؑ تے جاں مظلوم ڈٹھا خون اصغرؑ دا

.....☆.....

معراج تے پہنچیا جنیں ویلے تن اصغرؑ دا
رنگ بدل گیا ہر سانگ دی چنچ تے ہر سر دا
دا کھڑا رسدا ہا یا قوت نما خون اصغرؑ دا

.....☆.....

جعفرؑ ہنڑ خیر دا ڈینہ ہووے آوے سینؑ دا چنؑ
ہن آج تائیں اکھیاں وارث دیاں اصغرؑ دا بدن
دا اکھیاں توں ہے جاری صبح و مسا خون اصغرؑ دا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{979}

ہے مہندی لائی بنری
کیا آکھاں جو ہے کیوں

.....☆.....

ہر برگ ہتھاں تے چایا ، لڑھ خون ہتھاں وچ آیا
رنگ مہندی دا اپنایا ، رو آکھے سین دا چایا

.....☆.....

ستا بن وچ حسن دا چایا ، بنی گھونگھٹ پاک اٹھایا
لڑھ خون اکھیاں وچ آیا ، ہنجوں رنگ مہندی دا پایا

.....☆.....

آئی لاش جڈاں نوشاہ دی ، کیتا انجہ ماتم شہزادی
لڑھی سرخی بل احیا دی ، ہتھ سرخ ہن مثل حنا دی

.....☆.....

اُتے مہندی پاک ہتھاں دے ، مینہ جاری ہن ہنجواں دے
برسات اُتے تلیاں دے ، لڑھی مہندی نال ہنجواں دے

.....☆.....

جڈاں وچ مقتل دے آئی ، چا سر وچ خاک روائی
تھئی خاک وی سرخ حنائی ، آکھے رو شبیر دی جائی

.....☆.....

وچ شام دیاں گلگیاں دے ، ہن وسدے مینہ پھلاں دے
رنگ سرخ ہن پاک سراں دے ، ایسے وین ہن سین دے آندے

.....☆.....

آسی جعفر حسن دا چایا ، ہوسی ول خوشیاں دا سایہ
ہر رسم مکمل ہوسی ، ہوسی ڈینہ ڈینہ رنگ سوایا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{980}

توں مہندی لا بنری ، سدا بھاگ سہاگ ہنڈھانویں

.....☆.....

ہن پانی وس غیراں دے ، ہن سنون ادھورے راہندے
اے جو مہندی لو کے آئی ہاں ، احسان اے ہن اکھیاں دے

.....☆.....

ڈٹائے اکھیاں ساتھ ڈکھی دا ، ہی منجھی ستم رسیدہ
ہنجواں وچ خون ہے شامل ، رنگ سرخ ہے تہوں مہندی دا

.....☆.....

نہ درداں توں گھبرا توں ، جھل ما دی پاک دعا توں
ہے رسم مکمل کرنی ، ہنڑ مہندی خیر دی لا توں

.....☆.....

تر مارے ہم خوشیاں دے ، چھا گئے ہن بدل ڈکھاں دے
سرتے پڑ درد رنڈپے ، بنری کول نظر ہن آندے

.....☆.....

بناں چڑھسی بن وچ کھارے ، ڈیسن آن سلام سوارے
بارت ہے شام دو ونجناں ، گھن تیکوں پاک کنوارے

.....☆.....

جعفرؑ ول لعلؑ حسنؑ دا ، گل ممتا دے گلشن دا
آسی بنہہ سہرے چڑھ کھارے ، ول بھاگ لٹی دلہن دا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{981}

آج میڈے لعلؑ نے سچ سجائی ہے لعلؑ کوں سہرا پائی آندیاں
آج میڈا ماہ لقا ، برا ہے بٹڑ گیا، آن کے ڈیکھے نجف دا والی پتر دی سچ سجائی آندیاں

.....☆.....

بیوہ ما دیاں کل اُمیداں بٹڑ سہرے لہراندیاں ہن
سچ تے ما دیاں کل ہم آساں بٹڑ کلیاں مسکاندیاں ہن
کانڈھی خاکاں روا ، روندے ہن کیوں سدا
سچ دی جاتے کیا میں پتر دا پاک جنازہ چائی آندیاں

.....☆.....

پورے کر کے سنون تمامی سچ تے حسنؑ دا چنؑ سمہ گئے
قاسمؑ ما دی ہر حسرت دا کر تقسیم بدنؑ سمہ گئے
میڈیاں آساں جو ہن ، ہن او زیر کفن
تیرہاں سال دا کل سرمایا جھولی چھنڈک لٹائی آندیاں

.....☆.....

محمل نجف دے نالوں گزرے وین کیتا بنرے دی ما
نتاں نیاں نجف دا سائیں ہم سہرا بدھیا ماہ لقا
ڈیکھے معراج تے ، ہنڑ توں سہرے سچے
پوری کرن آج منت تہاڈی نونہ تے پتر رلائی آندیاں

.....☆.....

بیج دا رنگ تھی سرخ گئے جو مہندی ہے کجھ لگ ڈھیر گئی
 بنری دا رہے ڈاج گنڈیندا ساکوں ہے تہوں تھی دیر گئی
 ڈاج گو لٹ گیا ، نہیں اے رونون دی جا
 جیو جہیں دی ہن آج بنری کوں زیور پاک پوائی آندیاں

.....☆.....

عالم دے سردار دی نونہ ہم ہر شے ڈھیر بنڑائی ہے
 مہندی اتی ڈھیر بنڑی ہی ہر شے مہندی لائی ہے
 سنبھال تے گھوڑیاں ، لائیاں ہن مہندیاں
 بیج گئی ہے جو بنری بنے توں سرتے او مہندی لائی آندیاں

.....☆.....

شام دے لوگو پھل برسواؤ قاسم دی بارات اُتے
 سہرے ڈیکھو نوک سناں تے لہراندے ہر بات اُتے
 ویلاں رَج کے ڈیو ، خوش بنی کوں کرو
 آج پیدل میں جج پچڑے دی قسمت نال چڑھائی آندیاں

.....☆.....

جعفر اوں بیوہ امڑی دیاں آج کل آساں بر آنون
 ول سکدیاں اکھیاں سہریاں دے گھن بوسے نت مسکانون
 آکھے بنرے دی ما ، ڈیکھو آل عبا
 اپنے پتر یتیم کوں بنرا ول سک نال بنڑائی آندیاں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{982}

حسینؑ سیج بنے دی سجا کے روندا ہے
تمام برگ بنے دے ٹھہرا کے روندا ہے

.....☆.....

اے ٹکڑے لاش دے رکھدا تے بیٹھا چیندا ہے
نہیں بنڑدی جیڑھی وی ترتیب او بنڑیندا ہے
نہیں کئی ٹکڑے اے سب کوں ڈسا کے روندا ہے

.....☆.....

ہے رو کے آہدا جو گولن دے لائے تاں ہم چارے
لدھے نہیں میکوں تاں بنرے دے برگ وی سارے
سمجھ نہیں آندی تہوں سر جھکا کے روندا ہے

.....☆.....

میں ایندی لاش تے بنری کوں کیوں گھن آنواں
اے لاش ، لاش وی نہیں کیا بنی کوں ڈکھلانواں
تے کولھوں سیج دے دستار چا کے روندا ہے

.....☆.....

ہے بیوہ امڑی جاں پچھدی جو لعلؑ نہیں آیا
جواب کیا ڈیواں ایں سوچ وچ ہے گھبرایا
تے سرخ گنڈھڑی تے نظراں جما کے روندا ہے

.....☆.....

نہ لہذا مقنع نہ سہرا نہ ہتھ نہ گانا ہے
 فقط اے خون ہے جو سیج تے روانہ ہے
 غریب لاش کو ہاں نال لا کے روندنا ہے

.....☆.....

وسے زمانے تے جعفرؑ حسنؑ دا چنؑ ہنڑ تاں
 کرے حسینؑ ایندے خود سنون سگن ہنڑ تاں
 جو لاش بنری کوں ول ول ڈکھا کے روندنا ہے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

سہرا پاک

{983}

سہریاں والا چر جگ جیویں تیڈے سہرے سدا مسکانوں
کھلدے کھلدے پھل مکھڑے تے تیڈیاں خوشیاں دی خوشبو جگانوں
.....☆.....

ہر پھل لکھ لکھ سیت جگ کے برگاں دے خود ہونٹ بنڑا کے
نکھرے نکھرے رُخساراں کوں سدا دل دل چمنز جھک آنوں
.....☆.....

چاہتا ہن ہر پھل انجہ رکھیاں جوڑ کے ہک ہک برگ ایچ اکھیاں
مانواں پھوپھیاں دا دل بنڑ کے تیڈے ڈیکھن دیاں سدھراں لہانوں
.....☆.....

توں پیڑھے تے بہہ مسکانوں ہر دل کوں گلزار بنڑانویں
کل ہم سینیں چادراں چا کے تیڈے سر توں آ صدقے وتانوں
.....☆.....

ویلاں ڈیون پھوپھیاں مانواں کوشش کیتی ہے بھین بھرانواں
دو جگ دے سکھ سیت تے خوشیاں تیڈیاں سہریاں نال سجانوں
.....☆.....

آکھن سارے شادی مبارک ویڑھے دی آبادی مبارک
غم دیاں گھڑیاں وچ سگناں دے جھاتی آ کے کڈاہیں ناں پانوں
.....☆.....

بیوہ امڑی کولھ نہ آوے بد سنونی توں بہوں گھبرائے
آکھے نہ پووے میڈا پچھانواں بنی بنرا اے خوشیاں ہنڈھانوں
.....☆.....

جعفر ہونوں سنوں دوبارہ میل خوشی دا ہووے سارا
ہک ہک رسم کوں بھین بھرا آ ستے بختیں ادا فرمانوں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{984}

روندی ہے بیوہ امڑی درداں دی انتہائے
وریاں میں کیوں چانواں
ہم بیوگی ڈریندی کرنی رسم ادائے

.....☆.....

درداں دے ویڑھ دے وچ وریاں چویندیاں نہیں
بہہ کے قضا دی چھاں تے رساں نبھیندیاں نہیں
بنری سہاگ مانڑے چاہندی ضعیف مائے وریاں میں کیوں چانواں

.....☆.....

سامان اے وری دا ہنجوں نہ چا پسانون
بدسنونیاں دے سائے شادی دے وچ نہ آنون
رہے دُور نت رنڈیپا بنی بیج نت ہنڈھائے وریاں میں کیوں چانواں

.....☆.....

جوڑے وری دے میڈی اُمید دا چمن ہن
ڈُسدے ڈُکھی دے دل دی حسرت دا اے کفن ہن
تھہ لیندیں جوڑیاں کول کنب ویندی مامتائے وریاں میں کیوں چانواں

.....☆.....

جعفرؑ ولا اے وریاں امڑی بنے دی چاوے
جیرھئی وری دے کولھوں ہنجوں کھڑی وھاوے
آکھے بنی دے سر تے ڈُسدن قضا دے سائے وریاں میں کیوں چانواں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{985}

پوئیاں رو رو سین دیاں جائیاں لڑیاں سہرے دیاں
بہوں حسرت نال ٹھہریاں لڑیاں سہرے دیاں

.....☆.....

ستا بنرا سچ سجائے بند بند تے مہندی لائے
منہ چمنوں ہا ما بنرے دی رُخسار نظر نہ آئے
جداں منہ توں آن ہٹایاں لڑیاں سہرے دیاں

.....☆.....

کئی موتی چنڑ ہنجواں دے کئی پھل مایوس دلاں دے
کئی لعل سنوار لہو دے کئی غنچے گھن زخماں دے
بنے شوق دے نال سجایاں لڑیاں سہرے دیاں

.....☆.....

جاں لاش بنے دی آئی شاہ گنڈھڑی کھول ڈکھائی
بناں آپ ہا بنڑیا مہندی ڈٹھا جاں شبیر دی جائی
تر خون توں باہر آئیاں لڑیاں سہرے دیاں

.....☆.....

آئیاں سینیں جاں وچ بن دے ڈٹھے کلڑے حسن دے چن دے
ہن ریت تے رت دے اندر کل برگ نفیس بدن دے
چنڑیاں رو رو امت ستایاں لڑیاں سہرے دیاں

.....☆.....

تھئے شامی شام تیارے کل سر تھئے ساگ سوارے
 بنی وین کیتا قسمت دا غش کر گئے پردہ دارے
 جڈاں ساگ اُتے لہریاں لڑیاں سہرے دیاں

.....☆.....

بارت جاں شام اِج آئی رُنی بہوں شبیرِ دی جائی
 پچھیا شامیاں کتھ ہے بنرا جنیں اِج ہے سچ سجائی
 سنڑ ساگ اُتے مسکائیاں لڑیاں سہرے دیاں

.....☆.....

وسے جعفرِ حسنِ دا جایا وِت ڈیکھے بخت دا سایہ
 ڈیکھے ول بنری نوشاہ کوں سر سہرا پاک سجایا
 رُخ پاک تے ہونون چھائیاں لڑیاں سہرے دیاں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{986}

سنوئوں دا اے نہیں موسم خوشیاں دی اے تاں جاہ نہیں
ڈکھ درد زندگی دے بنری میکوں بنڑیسن اے مہندی کیا لانواں

.....☆.....

اُتے سیج دے رنڈیپا گھونگٹ میڈا اٹھیسے
اَج منہ ڈکھائی دے عیوض ڈکھ بیوگی دے ڈیسی
بنڑ پھل بنے دے ٹکڑے آ سیج کوں سچسین اے مہندی کیا لانواں

.....☆.....

میڈی مانگ وچ ہے آ کے بھرناں سیندور درداں
میڈے نال زندگی بھر راہنڑائے ضرور درداں
آنسو ڈکھاں دے لڑھ کے مہندی کوں چا لہیسین اے مہندی کیا لانواں

.....☆.....

بیوہ دیاں ہتھاں تے مہندی نہیں مول ٹھہندی
نوشاہ دی لاش رلے ڈولی نہیں چودی راہندی
ڈولی کوں یا میت کوں میڈے ویر مونڈھا ڈیسن اے مہندی کیا لانواں

.....☆.....

خیمیاں دی راکھ میڈی اَج مانگ آ بھریسی
ماتم دا خون لڑھ کے سگناں دی مہندی لیسے
شام غریباں شامی سارے سنون کرین اے مہندی کیا لانواں

.....☆.....

ہتھ گانے والا چا کے پورے سنون کریساں
 ہتھاں اُتے لہو دی مہندی سگن دی لیاں
 قطرے لہو دے میڈے رُخسار کوں سُبھین اے مہندی کیا لاناواں

.....☆.....

لُحھے دے کیتے میڈیاں وریاں جیڑھیاں چوہین
 میڈے ڈاج دے او رتے لُحھے تائیں گنڑھین
 کل زندگی اے اکھیاں مہندی دا رنگ و سین اے مہندی کیا لاناواں

.....☆.....

جعفر اے پل دی بنری دلہن بنڑے دوبارہ
 ہک ڈینہ طلوع کریسی قسمت ایندی دا تارہ
 اُجڑی کوں لٹیاں ہوئیاں خوشیاں ولا ڈیولین اے مہندی کیا لاناواں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{987}

قاسم دی ما بنی دے دامن چے ردا دے روندی ہے سر جھکا کے
رخصت منگاں بنے دی ہن دل دے اے ارادے روندی ہے سر جھکا کے

.....☆.....

دل وچ ہے اے سوچندی کیوں منگاں اجازت
آج رخصتی ہی ایندی ڈیسی اے کیوں رخصت
چہرے اُتوں پسینے واہندن شرم حیا دے روندی ہے سر جھکا کے

.....☆.....

گھونگھٹ وی جیندے رُخ دا بنرے نہیں اٹھایا
دل موت دی اجازت الٹا منگن ہے آیا
بنری اے کیا سوچیںسی احساس جس زیادے روندی ہے سر جھکا کے

.....☆.....

شبیر دی ہے غربت ونجناں وی ہے ضروری
شادی مگر بنی دی قسمت کیتی ادھوری
لازم ہے لعل ٹورن ڈکھ آگئین زیادے روندی ہے سر جھکا کے

.....☆.....

آہدی ہے چم کے گھونگھٹ بنرے کول ڈے اجازت
چپ ہے شرم توں بنرا چاہندا ہے جنگ دی رخصت
میں خود وی شرمساراں شیوے اے نہیں وفا دے روندی ہے سر جھکا کے

.....☆.....

جعفر او پاک امڑی بچوے دی ڈیکھے شادی
بنری کول رہی جو آہدی ملکہ شرم حیا دی
قاسم کول ڈے اجازت سر ہن بدل قضا دے روندی ہے سر جھکا کے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{988}

اے کیندی لاش ہے جو بیکس ودا چھڑدائے کمر جھکا کے
بہہ راہندائے گرم زمین اُتے خود چادر پاک وچھا کے

.....☆.....

کہیں جاہ توں چیندائے مقنعے دیاں پامال شدہ کئی لڑیاں
اے ڈکھ کے حالت اکھیاں نہیں ہن بجر فراق دیاں جھڑیاں
ہے رکھدا آن کے چادر وچ ہر برگ اکھیں تے لا کے

.....☆.....

کہیں جاہ توں چیندائے سہرے دے ہن بکھرے پھل مرچھائے
ہر پھل دے برگ تے ریت رلے ہن رنگ مہندی دے چھائے
اے کیڑھا برگ ہے قاسم دا ہے ڈہدا سید نجھا کے

.....☆.....

کہیں جاہ توں چیندا گانے نال آراستہ پاک کلائی
کہیں جاہ تے ڈسدن ریت دے وچ ہتھ سنورے سرخ حنائی
ہر برگ تے جھڑدا ہے بیکس حالات کنوں گھبرا کے

.....☆.....

ہے رو آہدا میں گول تھکاں کل ٹکڑے پاک بدن دے
کئی لہدے ہن کئی نہیں لہدے میکوں برگ حسن دے چن دے
ایندی پاک امڑی دو گھن جانواں کیویں وچ چادر دے پا کے

.....☆.....

ایندی پاک امری جڈاں سچ اُتے ایندی آ ترتیب بنڑیسی
 ترتیب ایندی نہ بنڑ سنگسی توڑے لکھ ترتیبیاں ڈیسی
 کر روح یکدم پرواز ویسی جڈاں دیکھسی لعل کوں آ کے

.....☆.....

جعفرؑ وس پوے حسنؑ دا چنؑ مکے ہنڑ درداں دی راتے
 دل خوشیاں نال آوے وطن اُتے قاسم دی پاک براتے
 آوے بیوہ ما چنؑ بچڑے دے سر سہرا پاک سجا کے

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{989}

اے عونُ دی ما لیج گئی ہیں جو زین توں چنُ حسنُ دا لہہ گئے
تے ڈیکھ پامال لاش تھیدی حسینُ دھرتی تے باہندا بہہ گئے

.....☆.....

جیکوں تساں لُحطے پل دے کیتے ڈکھاں دے وِچ بنرا ہا بنڑایا
عجیب انداز نال اونکوں ہے اوکھا امت شتی لہایا
تے وسدی بارش اے نیزیاں دی عبّاس رو رو کے ڈہدا رہ گئے

.....☆.....

پھلاں توں نازک بنے دا تن ہا ذرا نہیں امت کول رحم آیا
ہر ہک شتی نے اوندے بدن تے ستم دا گھوڑا ہے آ بھجایا
تے خون بنرے دا بنڑ کے مہندی زمین کرب و بلا تے وہہ گئے

.....☆.....

میں آپ ڈُٹھائے جو ہک شتی گرز دا ہے سینے تے وار کیتا
جھڑی ہے تلوار چھٹیاں واگاں ہے جام بنرے بقا دا پیتا
ہے غازی آقا کول رو رو آہدا عمامہ مقنّے دے نال ڈہہہ گئے

.....☆.....

عبّاس آہدا ہے پاک آقا چا ڈے اجازت میں تیغ چانواں
میکوں سڈیندائے حسنُ دا جانی میں بھجڈے گھوڑے تاں وَنچ ہٹانواں
جلال توں خون میڈے جگر دا اکھیں توں ہنجواں دے نال وہہ گئے

.....☆.....

دعا کریندائے ہمیشہ جعفرُ گھنِیجے بدلہ حسنُ دے چنُ دا
ہے صدیاں توں انتقام چاہندا نفیس ہر برگ جیندے تن دا
مزارج رب جانڑے مصلحت دا کیویں اے صدیاں دا درد سہہ گئے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{990}

بنے دی لاش کوں شبیر کیوں چائی آندائے
ردا دے وچ کئی سہرے سید سجائی آندائے

.....☆.....

نہ جانے کیوں اے ردا آج تاں سرخ ہے ساری
سید دے موٹھے تے چادر توں خون ہے جاری
ہے لاش بھاری جو سید کمر جھکائی آندائے

.....☆.....

جوان پتراں دیاں لاش ایویں تاں چنڈے نہیں
ردا دے وچ تاں کہیں لاش کوں سچنڈے نہیں
حسین اپنی غربتی کوں آج بجھائی آندائے

.....☆.....

ہے رات بنرا بنڑایا حسن دے جانی کوں
نہیں راس آئے سنون شاید ایں جوانی کوں
سید جوان کوں کھارے تاں ہنڑ چڑھائی آندائے

.....☆.....

ہے ٹردا لاش کوں چا کے ولا ہے بہہ راہندا
ڈکھانواں لاش اے بنری کوں دل نہیں چاہندا
ایں فکر وچ سروں دستار دی لہائی آندائے

.....☆.....

حسن دے جانی کوں جعفر خوش نصیب ہووے
تے جیدی لاش کوں مظلوم چا کے کھڑ رووے
آکھے غریب کوں بنری دا ڈکھ روائی آندائے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{991}

جے موت دو توں ویندائیں بنراً توڑے ڈسائی وَنَج
جیدا ساہورا گھر ناں پیکا ہے اوکوں کوئی در تاں ڈکھلائی وَنَج

.....☆.....

جیساں کیندے سہارے بنراً اے تاں ڈسا توں
ڈکھ بیوگی دا کیا ہے پچھ گھن ضعیف ما توں
ہوندائے اوکھا وقت رنڈپے دا کتھاں کٹنائے اے سمجھائی وَنَج

.....☆.....

تھی رُخت پل دی بنری توں اجاں ٹپسیں ناں دروازہ
تیڈی درد رسیدہ بنری دا ویسی تھی تیار جنازہ
خود پڑھ کے جنازہ اُجڑی دا جتھاں چاہیں دفن کرائی وَنَج

.....☆.....

ما پیو نے میڈیاں باہیں کیتیاں تیڈے حوالے
توں میکوں چھوڑی ویندائیں ڈے غم ڈکھاں وچالے
جیویں آس مکائی ہئی زندگی دی اونویں زندگی آپ مکائی وَنَج

.....☆.....

کہیں بد نظرے دی نظر میڈے ہے پاک سہاگ کوں کھا گئی
پُر درد اے رات رنڈپے دی یک لخت بنی تے آ گئی
میڈے مانگ دے ایس سیندور دے وچ توڑے خود توں خاک روائی وَنَج

.....☆.....

مہندی میڈے ہتھوں تے خونِ جگر ہے بنڑ گئی
 گھونگھٹ دی آج ردا ہے سر توں دُکھی دے جھنڑ گئی
 شادی دی انگوٹھی خود اپنے توڑے ہتھ دے نال لہائی وَنچ

.....☆.....

جعفرؑ اے پل دی بنڑی ابدی سہاگ ماڑے
 آہدی ہئی جو بنے کوں کیا بنڑسی اللہ جانڑے
 جے لیدائیں داغ رنڈپے دے میکوں خود بیوہ سڈوائی وَنچ

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{992}

رات رُک وَنَج چن توں کھڑ وَنَج اے وداع دی رات ہے اے نہ گزرے
میں اُجڑی دے سر تے راہوے نت بھائیاں دا سایہ

.....☆.....

تیڈا ڈھلناں تھوڑی جہیں گل نہیں ڈُکھی دے واسطے
ڈینہ قیامت دا اُبھر کھڑی لٹی دے واسطے
شالا میں توں دور نہ تھیوے ہک پل سین دا جایا

.....☆.....

دل تاں چاہندا ہے قیامت تائیں رہے نت رات اے
نال سجنواں دے رہن وسدے اے مستورات ہے
نظر آندن پر درد وچھوڑے دل ہے بہوں گھبرایا

.....☆.....

حشر تائیں منہ ویر دا ڈیکھاں نہ دل دی سک لہے
ویر کوں ڈھدیں نہ تھکاں نت ڈُکھی ڈھدی رہے
بھینیں نال رہے نت وسدا امڑی دا سرمایا

.....☆.....

ڈینہ دے چڑھدیں چھوڑ کے بھینیں کوں ٹر ویسی بھرا
بے سہارا تھی ویسی دنیا اُتے اکبر دی ما
سارا پور ہے مستورات دا ہے کل ملک پرایا

.....☆.....

جعفر آوے ہنڑ زمانے تے بہارِ جاویداں
نال خوشیاں دے سدہ مہکے ڈُکھی دا گلستاں
میل ہونون خوشیاں دے ہووے بدلا کرم دا چھایا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{993}

رات ڈھل گئی ہے ، ہائے ، اے رات ڈھل گئی ہے
تظہیر دیاں مالک سینیئیں اَج رو رو کے وین کریندیاں ہن

.....☆.....

ترائے بھینیں وار و وار بیٹھیاں ڈاڑھی چن بھرا دی
ہے تر ہنجواں توں ریش اطہر مظلوم کربلا دی
اَج ویر غریب کوں ڈیکھن دی بیٹھیاں بھین سدھر لہیندیاں ہن

.....☆.....

جیویں کھول کے کفن دے بند کوئی منہ ڈہدا آخری ہے
ایویں ویر دی تحت الحکک ہٹا ڈہدی نبی دی دھی ہے
مظلوم دے چہرے توں ہک پل نہ سینیئیں نظر ہٹیندیاں ہن

.....☆.....

رووے چم چم گسٹیاں بھینیں دیاں مظلوم کربلائے
اَج آخری رات غریب دی ہے حسرت بیٹھا لہائے
منہ کر آسمان دو کل بھینیں ویرن کوں دعائیں ڈیندیاں ہن

.....☆.....

ہن آہدیاں کل تئیں ٹر وخنائے اے مان زندگی دا
ڈینہ چڑھن سیتی ودھ مان ویسی ہر ہک امت لٹی دا
پئی جلدی رات گزردی ہے ایسے گالہیں ویر رویندیاں ہن

.....☆.....

جعفرؑ وس پونون بھین بھرا ہووے نہ دل جدائی
سدا ویرن نال آباد ہووے دل او نبی دی جانی
جیرھھی آہدی ہئی تیڈیاں بھینیں کوں ایسے گھڑیاں ویر ڈیندیاں ہن

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{994}

مہمان لُحطے پل دا شہ کربلا حسینؑ
بھینیں دو ڈیکھ ڈیکھ ہے روندا ودا حسینؑ

.....☆.....

قرآن دی صحابی تلاوت کریندے ہن
ڈکھ یاد کر کے سینیں دے ہنجوں وپندے ہن
محسوس ایں آواز کوں عابد کریندے ہن
پچڑے دا حال ڈیکھ ہے روندا بیٹھا حسینؑ

.....☆.....

سجاد رو کے آہدا ہے قرآن بند کرو
خیمے قریب ہن تے نہ اتنا بلند پڑھو
توڑے ہوئے صحابی مگر ول وی غیر ہو
پچڑے دا جوش ڈیکھ کے روندا کھڑا حسینؑ

.....☆.....

آہدن اے میڈا لعلؑ نہ اتنا جلال کر
آج رات ایں جلال توں کر لعلؑ در گزر
کل تیڈا حکم چلسی ہوسی تاج تیڈے سر
تیکوں نہ ول روکیسی اے بابا تیڈا حسینؑ

.....☆.....

کل توں انہاں غریباں دا کل آسرا ہوسیں
 میڈیاں غریب بھینیں دا کل توں بھرا ہوسیں
 بھینیں تے پھوپھیاں مانواں دے سر دی ردا ہوسیں
 آج تاں تمام پور دا ہے آسرا حسینؑ

.....☆.....

کل کوئی آواز آوے تاں بے شک رُکا ڈیویں
 آوے کوئی خیام دو بیشک ہٹا ڈیویں
 اُچی آواز ہووے تاں خود بند کرا ڈیویں
 آج کہیں کون کجھ نہ آکھ ہے آہدا ولا حسینؑ

.....☆.....

جعفرؑ وسے جہان تے بیمارِ کربلا
 پھوپھیاں کوں وسدا ڈیکھے زمانے اُتے سدا
 بدلے گھنے عباسؑ کے ڈکھ اے شام دا
 وسدا رہے اے سینؑ دا سوہنٹراں بھرا حسینؑ

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{995}

آج رات عاشور دی ہر ظالم بیٹھا ظلم دے سبق سنڑیندا ہے حر رو ڈیندائے
سادات دے لٹن دی کوئی ظالم تجویز جاں پیش کریندا ہے حر رو ڈیندائے

.....☆.....

کوئی ظالم آہدائے رات ڈھلے شب خون غریب تے مار ڈیو
چا آج دی رات ہجوم کرو مظلوم دے خیمے ٹھار ڈیو
انہاں ظلم دیاں تجویزاں توں جڈاں ہک ہک کون ہکلیدا ہے حر رو ڈیندائے

.....☆.....

ہے رو آہدا کچھ شرم کرو ہن خیمے سین دی جانی دے
بہوں اوکھے بال سمہائے ہوسن میڈی سین مسافر بھائی دے
جڈاں سین دے خیمے لٹن دا کوئی گستاخ شقی ناں چیندا ہے حر رو ڈیندائے

.....☆.....

کوئی ظالم آہدائے نیمیاں تے یکدم گھوڑے دوڑا ڈیو
اے رات وداع دی سیداں تے محشر دا روز بنڑا ڈیو
اللہ راسیاں نال انجہ نہیں کرنا جڈاں ظالماں کون سمجھیندا ہے حر رو ڈیندائے

.....☆.....

کوئی آہدائے اکبر قاسم دیاں آج لاشاں کر پامال ڈیو
ڈیو چادراں کل ہم سینیں کون ونج زیور وی ہر حال ڈیو
ہتھ رکھ تلوار دے قبضے تے جڈاں ظلم توں آپ روکیندا ہے حر رو ڈیندائے

.....☆.....

رو آہدائے حرا کیا کیتائی تیں کیڈا ظلم وسایا ہے
 تیں واگ نپی گستاخ تھیوں او صابر سین دا جایا ہے
 رب جائزے آج کیا تھی ویسی جڈاں حسرت نال سوچیندا ہے حر رو ڈیندائے

.....☆.....

جعفرؑ وس پونون او سینیں رُنیاں جو پر درد نصیباں کوں
 منصوبے ظلم دے بنڑدے ہن بے وارث سمجھ غریباں کوں
 جہاں پردہ داراں دی غربت جڈاں آج وی یاد کریندا ہے حر رو ڈیندائے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{996}

رات ڈاہویں دی رووے سین دی دھی گھبرا کے
پل نہیں ویر توں وِسدی روندی ہے اَج گل لا کے

.....☆.....

آہدی ہے میں چن ویرن کن تیکوں گھن جانواں
عون و محمد ڈے کے ویر تیکوں بچوانواں
اَجڑ گئی ہاں میں ویرن ایں بن بر وِچ آ کے

.....☆.....

کوئی وِچ عمر کوں آکھے زیور ڈیندی ہاں سارے
چادراں زیور ساکوں نہیں چن ویر توں پیارے
خود قربانی ڈیساں عون و محمد چا کے

.....☆.....

ہر شے توں بہوں پیارا ہے اے ویر ڈکھی کوں
پچ پوے ہا توڑے اَج شبیر ڈکھی کوں
لکھ کھ ٹیم جو ٹیم ویر اتھوں بچوا کے

.....☆.....

ساکوں راہ چا ڈیو منت ہاں ڈھیر کریندی
قسم چواؤ اے اَجڑی وطن اُتے نہیں ویندی
ہندوستان دو ویساں ویر کوں نال رلا کے

.....☆.....

جعفر سین دی جائی ڈیکھے راج بھرا دے
ابد تائیں مسکانون سین دے اے شہزادے
راج کرن خوشیاں دے سرتے تاج سجا کے

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{997}

لاشہ علیٰ اکبر کا اٹھایا نہیں جاتا
خیمے میں جواں بیٹے کو لایا نہیں جاتا

.....☆.....

سینے سے لہو جاری ہے ابرو پہ بھی بل ہے
چھاتی سے عیاں ٹوٹے ہوئے نیزے کا پھل ہے
بیٹے کو بھی سینے سے لگایا نہیں جاتا

.....☆.....

مائیں تو جواں بیٹوں کی لاشیں ہیں سجاتی
اکبر کی جواں لاش تو دیکھی نہیں جاتی
اور سہرا بھی ماتھے پہ سجایا نہیں جاتا

.....☆.....

ماں کہتی ہے سینے سے کوئی ہاتھ اٹھائے
اکبر تو یہ کہتے ہیں کوئی پاس نہ آئے
جو ہاتھ کے نیچے ہے دکھایا نہیں جاتا

.....☆.....

شادی کی سبھی رسمیں ادا کرتی ہے بی بی
فضہ ہے یہ کہتی کہ تو کیا کرتی ہے بی بی
دولہا کبھی لاشوں کو بنایا نہیں جاتا

.....☆.....

بابا کی ضعیفی ہے کمر خم ہے جھکے ہیں
 اور حلق میں دکھ درد کے طوفان رُکے ہیں
 امداد میں غازی کو بلایا نہیں جاتا

.....☆.....

جعفرؑ لٹی ممتا کی ہر امید بر آئے
 جس ماں کو شقی لاش سے اس طور سے لائے
 جس طرح سے لاشوں سے ہٹایا نہیں جاتا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{998}

علیٰ اکبر علیٰ اکبر ، میڈا سوہنٹراں علیٰ اکبر
نہ جانے ما توں کیوں رُس پئے میڈا دلبر علیٰ اکبر

.....☆.....

ودی رو رو کے مقتل دیاں میں آج خاکاں چھنڑیندی ہاں
خدا جانے کتھاں چھپ گئے روا خاکاں گولیندی ہاں
توڑے ڈہدا میڈے گولن دا آج منظر علیٰ اکبر

.....☆.....

اے ہو سنگدائے جو وعدہ بھین دا یاد آ گیا ہووِس
گیا ہووے ملن تے بھین نہ آنون ڈتا ہووِس
تے سمہہ گئے بھین دی جھولی دے وِج رکھ سر علیٰ اکبر

.....☆.....

اے ہو سنگدائے جو بہوں تہ تے نندرایا آہی جانی
زہ وی چن دی ہی تپ گئی تے آہی زرد پیشانی
نہ جانے سمہہ گیا ہے کنیں جگہ مضطر علیٰ اکبر

.....☆.....

اے ہو سنگدائے میڈا سر آج کھلا نہیں ڈیکھناں چاہندا
ہووے اے حال مانواں دا جگر پتراں دا نہیں سہندا
میڈی بھانویں منگن امت توں گئے چادر علیٰ اکبر

.....☆.....

اساڈے اَج لئیدے ڈیکھ کے خیمے نجف ٹر گئے
 متکن امداد ڈاڈے توں اساڈے واسطے ٹر پئے
 ہوسی آہدا جو دھیاں دی مدد جل کر ، علی اکبر

.....☆.....

ولا جعفر اے پاک امڑی بدھے نچڑے دے سر سہرے
 ڈیکھن پھوپھیاں سجاوے سین دا لخت جگر سہرے
 جہاں پھوپھیاں ڈٹھا ہا خون وچ آ تر علی اکبر

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{999}

میکوں کھا گئے درد جوانی دا کوئی کمر بدھانوں آوے ہا
جھک کمر گئی ہے میں بے کس دی کوئی لاش چوانوں آوے ہا

.....☆.....

نہیں لحظہ گزریا بابے توں رہے پانی منگدا چن اکبر
میڈی خشک زبان چوسیندا رہے ہنٹر رُس پے میں توں نورِ نظر
توڑے ترس کریندا غربت تے میکوں آپ منانوں آوے ہا

.....☆.....

میکوں کلہا کر گئے دشمنانِ وِج بے فکر اے سمہ گئے خاک اُتے
نہیں سنزدا وین ہمشیراں دے کھڑیاں روندین او در پاک اُتے
ہک واری توڑے بھینیں کوں آج ریش چمانوں آوے ہا

.....☆.....

لا مہندی خون دی بڑ بڑا ہنٹر سمہ گئے گرم زمین اُتے
لٹھائے ڈھیر اُبالھا گھوڑے توں دستار دے پیچ ہن زین اُتے
ایویں ناہی لہنزاں میڈے اکبر کوں توڑے کوئی سمجانوں آوے ہا

.....☆.....

میں کوشش کیتی ہے ترائے واری نہیں لاش چوتج آئی اکبر دی
تصویرِ غریب دے نانے دی ہے خون دیاں ندیاں وِج تردی
میں کلہاں کوئی تاں خیمیاں تائیں اے چن پچوانوں آوے ہا

.....☆.....

جعفر شہیر دے جگر اُتوں مٹے داغ حسین جوانی دا
جیرھا آہدا ہا وِج کربل دے گھن بوسہ خود پیشانی دا
وِج آکھو ایندی امڑی کوں گل پتر کوں لانوں آوے ہا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1000}

لاش نہیں سچ ہے اے چن اکبر دی میڈے لعل دی ہے شادی
رل کے زیارت کل سینیں آ کرو میڈے نوشا دی

.....☆.....

میں اکبر دی سچ سجائی ہے آج پھلاں دے نال
خون نہ سمجھو چن دا سینہ ہے مہندی توں لال
کھارے چڑھ کے آئے میڈا جانی اے حسرت ہی اُجڑی ما دی

.....☆.....

کوئی بی بی ہنٹر لعل دی خاطر میکوں نہ پرچاؤ
میں آج لعل کون سہرا پایائے ڈیون مبارک آؤ
ٹکڑے نہیں اے لاش دے، پھل ہن آس جو ہن ممتا دی

.....☆.....

منت اے ہم ایندی شادی تے سر پاک خضاب کریاں
لعل دے سینے دی مہندی آج سر تے آپ سجیاں
بنرا بنڑ گئے آج میڈا اکبر خواہش ہم اے منڈھ لا دی

.....☆.....

قاسم دی بنری کون آکھو پلوں بدھن تاں آوے
وچھڑی بھین دی طرفوں آ کے ویر کول گل تاں لاوے
جینیں بدھناں ہا ویر دا پلوں کن گئی ہے او شہزادی

.....☆.....

جعفر اے پاک امڑی ڈیکھے شادی ول اکبر دی
لاش تے رہی جو سنون کریندی سچ سمجھ دلبر دی
ہک ہک سین کول رہی جو آہدی نہ روو منو دکھیا دی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1001}

جیڑھیاں بھینیں ویر دی شادی دی نت تا نگھ تگھیندیاں ہونون
 انہاں بھینیں کوں رب خیر دی خبر سناوے
 جیڑھیاں ویر کوں سہرے پانوں دی نت آس آسیندیاں ہونون

.....☆.....

تھی پونوں ویر جوان جڈاں سے ناز منانوں بھینیں
 شادی دیاں کل ہم رسماں دی بہہ گیز گزانوں بھینیں
 جیڑھیاں دل وچ ویر دی شادی دی ترتیب بنڑیندیاں ہونون

.....☆.....

بہہ کھلسن بھایاں نال تیڈی انجہ شادی ویر بھیسوں
 انجہ وریاں چیسوں ویر تیڈیاں انجہ پلوں آن بدھیسوں
 جیڑھیاں خوشیاں دے انہاں خواہاں دے وچ وقت نہیندیاں ہونون

.....☆.....

طے شادی دی تاریخ ہووے بہہ گزسن ڈینہ انگلیں تے
 ہر گالھ متھینس ذہن دے وچ خود لیکے مار زمین تے
 جیڑھیاں شادی دی تاریخ کیتے ڈینہ گز گزیندیاں ہونون

.....☆.....

اکبر دی بھین کوں آس آہی ، تھیسے ویر میڈے دی شادی
 افسوس ہے عیوض شادی دے سنی اجڑی موت بھرا دی
 سر مار آکھے دیواراں تے جیڑھیاں بیج سچیندیاں ہونون

جعفرؑ ہنڑ شادی اکبرؑ دی ڈیکھے پاک ہمیشیر اکبرؑ دی
 سن ویر دا لہنڑاں گھوڑے توں جیکوں بھل گئی سدھ چادر دی
 ہئی آہدی جیڑھیاں بھینیں نت امید کریندیاں ہونون
 انہاں بھینیں کوں رب خیر دی خبر سناوے

.....☆.....

www.khrooj.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1002}

اُٹھی وے لعلؑ تیڈی بھین دا ہے خط آیا جواب ڈے اکبرؑ
ہے پچھدی بھین جو سہرا ہوئی کیوں پایا جواب ڈے اکبرؑ

.....☆.....

ہے پچھدی شادی تاں جانی وے تیڈی تھئی ہوئی
برات حلب دو شوکت دے نال گئی ہوئی
میکوں تاں شادی دے وچ ویر تئیں نہیں سڈوایا جواب ڈے اکبرؑ

.....☆.....

توں سمہ گیا میں تے کیا ڈیواں جواب اُجڑی کوں
کیوں لکھاں اے لٹی گئے شباب ، اُجڑی کوں
لکھاں میں کیوں جو امت ہی کیوں پرنا یا جواب ڈے اکبرؑ

.....☆.....

اے آس ہم جو پلوں ویر دا بدھیاں میں
گھڑولی چیاں تے سارے سنون کریاں میں
تئیں میڈی آس دا گلشن ہے کیوں چا گملا یا جواب ڈے اکبرؑ

.....☆.....

کیوں ڈسانواں لٹی گئی تیڈی جوانی ہے
اے رت تے ریت دے مہندی ہے میڈا جانی ہے
کیوں جواں کوں بنی موت دی ہے گل لایا جواب ڈے اکبرؑ

.....☆.....

جو تیڈی شادی دیاں آساں آسا کے چیندی ہے
پلوں بدھن دی جو امید لا کے چیندی ہے
اونکوں اے درد سناوے کیوں علیؑ جایا جواب ڈے اکبرؑ

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1003}

خیام ڈیکھ کے عبّاس با وفا رونداے
صغیر باللاں دے رونون دی سن صدا رونداے

.....☆.....

شقی خیام دو نظراں اٹھا کے کھلے ہن
تے نام سین دے سفران دے چا کے کھلے ہن
نہیں اذن جنگ دا تے غازی تہوں کھڑا رونداے

.....☆.....

ہے رو کے آہدا میکوں نال کیوں ہو گھن آئے
جے جنگ نہیں کرنی تاں آنون دا مدعا کیائے
ہے ڈہدا آقا دے قداماں دو ، سر جھکا رونداے

.....☆.....

ہے آہدا اذن ہو جیکر علی دے جانی دا
اٹھیدا غازی توڑے کچھ مزا جوانی دا
جلال ڈک کے تے مولاً دی من رضا رونداے

.....☆.....

شقی خیام دو جدم نظر کریندے ہن
جلال توں انوں عبّاس لب چپیندے ہن
جگر کوں کھاندا ہے پردے دا ڈکھ سدا رونداے

.....☆.....

جلالی ، ضبط دی کوشش کرن جھلندی نہیں
 اُنوں عباس دی کوئی ہک وی آج منیدی نہیں
 ہے پہلا تیغ دا چمدا ولا ولا روندائے

.....☆.....

فضل دا بابا گھنے انتقام ہنڑ جعفر
 نہ رووے درد توں او صبح و شام ہنڑ جعفر
 جو آج وی بھلینیں دی چم چم کے خود ردا روندائے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1004}

ہر سین ہے رو آہدی ول خیمے توں آ غازی
ساکوں لوڑھ نہیں پانی دی مشکاں نہ بچا غازی

.....☆.....

پانی توں بچانوں دی کوشش جو کریندا ہیں
ہر ظلم دے تیر اپنے سینے تے جھلیددا ہیں
بھینیں کوں توڑے روندنا آ ڈکھ ذرا غازی

.....☆.....

جنیں ویلے توں زخمی ہے تیڈا پاک بدن ڈسدا
ہے کمر جھکا ٹردا خود سین دا چن ڈسدا
تیڈے ٹرن تے ہے مونجھا مظلوم بھرا غازی

.....☆.....

معصومہ وی آہدی ہے چاچا توں ول آ خیمے
لکھ وار ٹرے اصغر ہنڑ ول توں ذرا خیمے
در تے ہے کھڑی روندی ہنڑ عون دی ما غازی

.....☆.....

شبیر ودا روندائے ہنڑ بھینیں کوں گل لا کے
کئی وار جھنوں آقا وچ ریش دے ہنڑ خاکے
آ ڈکھ جیویں چمدن بھینیں دی ردا غازی

.....☆.....

ہنٹر ڈیکھ شقی سارے نیمیاں دو پئے آندن
 بنری کون وی غش آندن کل بال وی کرلانن
 ہے عون دی ما آہدی ساڈے پردے بچا غازی

.....☆.....

جعفر میڈے وارٹ کون ہنٹر خوشیاں نصیب ہونون
 صدیاں دیاں ایسے موبجھاں ، خوشیاں دا بدل ہونون
 بھینیں کون ڈیکھے وسدا رہے شاد سدا غازی

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1005}

حسینؑ روندا ہے عباسؑ با وفا ٹر گئے
کمر دا زور تے درداں دا آسرا ٹر گئے

.....☆.....

رو آکھے بھین کوں سید کمر بدھا میڈی
ز میں تے جھڑ پی ہے دستار آ کے چا میڈی
گیاں لیچ میں سوہنٹراں میڈا بھرا ٹر گئے

.....☆.....

میں حیدری آس تے بھینیں کوں گھن کے آیا ہاں
حیدرے سہارے تے حیدرا امت ستایا ہاں
غریب ویر دی غربت کوں او ودھا ٹر گئے

.....☆.....

میکوں یقین ہے تیڈا بھرا وی نہیں بچدا
تیڈے خیام تے پردہ تیڈا وی نہیں بچدا
تمام بھینیں دے سر پاک دی ردا ٹر گئے

.....☆.....

کرو تیاری تساں شام دی نبیؐ جایاں
اے سمجھو آج توں ہوے سر مصیبتاں آیاں
تھاڈے پردے دا جگ ، ماٹر ویر دا ٹر گئے

.....☆.....

غریب کر کے لتھائے زین توں اے بھینیں کوں
 چا بے سہارا کیتا ہس ازل دیاں سینیں کوں
 گویا پتیاں دا بابا تے پاک ما ٹر گئے

.....☆.....

خوشی نصیب ہو جعفر دے سر دے سائیں کوں
 جو رُنیاں بعد حیدرے سینیں کُل رداں کوں
 ہن آہدیاں جو ساڈے پیار دا خدا ٹر گئے

.....☆.....

www.khrooj.com

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1006}

عبّاس اُتے پابندیاں سائیں لائیاں ہن
غازی دیاں اکھیاں سرخیاں چا اپنایاں ہن

.....☆.....

ہے روندا تھی کے اوہلے درد ستائیاں دے
لنگھ ویندائے پھیر کے منہ کولھوں بھرجائیاں دے
اے حالت ڈیکھ کے کل سینیں گھبرائیاں ہن

.....☆.....

کہیں ویلے ورنج کے منہ اصغر دا چمدا ہے
کہیں ویلے ورنج کے رنج اکبر دا چمدا ہے
رنج انور تے آج جوش دیاں سرخیاں چھائیاں ہن

.....☆.....

بھینیں دے پردے پاک دو ڈیکھ کے روندا ہے
چپ کر کے کولھ علم دے آن کھڑوندا ہے
ہے روندا جسم روندیاں سین دیاں جائیاں ہن

.....☆.....

قاسم دی لاش دا ہک ہک ٹکڑا چیندا ہے
بنری دو ڈیکھ کے ول ول نیر وپندا ہے
گھبرا ویندائے گل لیندیاں جاں بھرجائیاں ہن

.....☆.....

معصومہ کوں گل لا کے نیر وہا گھندائے
 آقا دو ڈیکھ کے اکھیاں آپ جھکا گھندائے
 ہے آہدا سر بے وقت مصیبتاں آئیاں ہن

.....☆.....

جعفرؑ وس پوے دنیا تے عباسؑ سخی
 گھنے بدلے پردے پاک دے ساگی پاک علیؑ
 آج تائیں مونجھاں عباسؑ پسند فرمائیاں ہن

.....☆.....

www.khrooj.com

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1007}

اے بہن مجھ کو منا دو کہ خفا ہے غازی
عین غربت میں مجھے چھوڑ گیا ہے غازی

.....☆.....

عمر بھر دعویٰ غلامی کا کیا کرتا تھا
جاں بھی مظلوم کے قدموں پہ فدا کرتا تھا
کیوں ہمیشہ کیلئے رُوٹھ چکا ہے غازی

.....☆.....

آج خاموش ہے غربت کی صدائیں سن کر
جاگتا کیوں نہیں حسرت کی صدائیں سن کر
جانے کس خواب میں اب کھویا ہوا ہے غازی

.....☆.....

جب اٹھاتا ہوں شکستہ یہ علم غازی کا
بھول جاتا ہوں میں اک لمحے کو غم غازی کا
ایسے لگتا ہے کہ سینے سے لگا ہے غازی

.....☆.....

جب علم اوٹ سے ٹیلے کی عیاں ہوتا ہے
سارے بچوں کو مسلسل یہ گماں ہوتا ہے
پانی لینے کو وہ دریا پہ کھڑا ہے غازی

.....☆.....

میری معصومہ ترستی ہے کہ خود پیار کریں
 خاک آلود چچا صاف یہ رُخسار کریں
 کس کو معلوم کہاں سویا ہوا ہے غازی

.....☆.....

جعفرؑ آلام و مصائب کو مٹانے والا
 کیوں نہیں آتا زمانے پہ وہ آنے والا
 صرف اس درد سے مصروفِ دعا ہے غازی

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1008}

غریب زخماں توں چور ڈسدائے کھڑا ہے ظالم وی چا کے خنجر
زرہ دیاں کڑیاں توں خون واہندائے ، چمکدائے محشر جگا کے خنجر

.....☆.....

ہے بیٹھی جھولی دے وچ معصومہ ضعیف بابے دا منہ چمبیدی
ہے سرخ چہرہ ڈکھی دا کیتا سید دی ڈاڑھی دی سرخ مہندی
اٹھایا جھولی وچوں ہے کمسن کوں آپ ظالم ڈکھا کے خنجر

.....☆.....

ہے روندی بابے دی ڈکھی حالت تے ڈر توں بالکل نہیں کولھ آندی
ہے دروہیاں ڈیندی تے ہتھ بھیندی ہے روندی بابے دی کھڑ سراندی
یتیم دے وین سن کے روندائے اے ظالم ازلی چلا کے خنجر

.....☆.....

ہے نوک خنجر توں جیڑھا جاری نہیں خون مظلوم کر بلا دا
اے قلب خنجر اُتے اثر ہے سید دی غربت دی انتہا دا
اے اصل بیکس دے ڈکھ کوں روندنا ہے خون ، ہر ضرب لا کے خنجر

.....☆.....

سید دیاں بھینیں قریب کھڑین ہے پاک سر تے قرآن چایا
ہے عرش بلدا زمین ہلدی شقی دے ظلم اِج نہیں فرق آیا
ہے صبر دا امتحان گھندا ، اے لختے لختے کھڑا کے خنجر

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1009}

ویرِ کوں لاهندا گھوڑے توں ڈیکھ کے آکھے عونِ دی مآ
ہائے مظلومِ کرب و بلا ، ہائے ہائے مظلومِ کرب و بلا
کوئی عبّاس کوں ونج آکھے پکڑ رکاب لہاوی ہا

.....☆.....

اتنی ہے واچھڑ تیراں دی ہے زخماں توں چور مسافر
زین توں وی پیا ہے ڈھلدا ہے بھینیں توں دُور مسافر
آپ لہانواں ویرن کوں فضہٴ جل پردہ کروا

.....☆.....

عابد تے غش طاری ہے ورنہ پتر بیمار بھجیدی
جے مجبور نہ ہوندی میں پیر رکاب توں آپ کڈھیدی
کوئی رھوار کوں سڈ آکھے جلدی کر ہنٹر پاسہ لا

.....☆.....

تھک پیا ہوسی زین اُتے لاشاں ڈھیر جو چیندا رہ گئے
یا وَت وقت نماز دا ہے سجدہ کرن زمین تے بہہ گئے
دل چاہندائے سجدہ ڈیندے آج رل کے ڈوہیں بھین بھرا

.....☆.....

زین زمین دے ادھ وچ سمہہ گئے آج پھلاں دی تیج سجا کے
امڑی روندی ہے جھولی وچ آج دستارِ غریب دی چا کے
آکھ توں اکبرِ بابے کوں آپ پھلاں توں آن لہا

جعفرؑ او مظلومؑ وسے روندائے جیکوں حسنؑ دا جانی
 ڈکھ کے لاش علیؑ اکبر دی ڈھل گئی حیندی عین جوانی
 آج تائیں حسنؑ دا چن آہدائے پاک اکھیاں توں خون و ہا
 ہائے مظلومؑ کرب و بلا ، ہائے ہائے مظلومؑ کرب و بلا

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1010}

اے تعزیر ہے اوندہ جو شاہِ کربلا ہے
جیندی لاش تے ظالم امت نے رنگ رنگ دے ظلم و سائے

.....☆.....

غربت دے ہوکے بن وِج رہیا جو غریب ڈیندا
ظالم زمانہ جنیں تے ہا پھل رہیا وسیندا
جیکوں بھجے گھوٹے توں بن وِج ہن تیر لہانوں آئے

.....☆.....

غازی دے نانویں بن وِج ہکلاں رہیا مریندا
امت دے ہر ستم تے غازی کوں ہا سڈیندا
جیندی بھین دا اے وین آندا ہا میڈا بہوں مظلوم بھرائے

.....☆.....

ظالم جیندی نماز اِچ عظمت بھلیندے رہ گئے
لا تیرہاں ضرباں جنیں توں سجدے ڈیویندے رہ گئے
جیندے آخری ویلے کمسن دھی ہتھ پیر نہ آن بنڑائے

.....☆.....

جیندے زخمی سر کوں امت معراج تے چڑھایا
اجاں گل توں رت ہئی جاری چا عرش تے پچایا
ایں منظر کل مستوراں دے ہن بن وِج وال کھلائے

.....☆.....

جعفرؑ وسے جہاں تے مظلومؑ کربلا دا
ڈیکھے راج ابدی جگ تے عصمت دا شاہزادہ
جیندی لاش دے ٹکڑے چالھی ڈینہ ہن خاکِ شفا دفنائے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1011}

اے تعزیه ہے اوں شہنشاہ دا جیکوں وِچ کربل دے رعیت ہا خط لکھ کے سڈوایا
جئیں بے نوا کوں، جئیں بے وطن کوں ویڑھ کے وِچ ہک بلدے بن دے جگ مظلوم بنڑایا

.....☆.....

ختم رسلؐ جئیں شہزادے کوں نت مونڈھے تے چاوے
زُلفاں جوڑ مہاراں ڈیوے کل بازار پھراوے
اوندے سر کوں چا معراج تے در در امت پھرایا

.....☆.....

ختم رسلؐ دی پشت تے جیڑھا سجدے وِچ چڑھ جاوے
جے تائیں آپ حسینؑ نہ لہے نہ سر سجدے توں چاوے
اوں مظلومؑ دے سر اطہر کوں ساگ تے امت نے چایا

.....☆.....

ختم رسلؐ دی بوسہ گاہ نت جیندا گل اطہر ہئی
جیندے گل دے بوسے گھندی رب دی پاک نظر ہئی
اوندے گل تے امت شقی نے ظلم توں ظلم وسایا

.....☆.....

ختم رسلؐ جیندیاں پوشاکاں خود جنت وِچوں منگواوے
جیندے عید دے کپڑے بنڑ درزی جبریل پچاوے
چالہی ڈینہ تائیں اوندی لاش کوں کہیں نہ کفن پوایا

.....☆.....

ختم رسلؐ اوں لخت جگر کوں ڈیکھن شاد جہاں تے
جعفرؑ جئیں مظلومؑ کوں امت نے زخم لائے زخماں تے
کفن تاں جائے خود امت نے جیندا آن لباس لہایا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1012}

غازی ڈسا اے بھین کوں گھن پردہ دار کن ونجاں
چارے طرف خیام دے ڈس دن سوار کن ونجاں

.....☆.....

خیمے رہن دے ڈا دے نہیں باہر ونجن دی جا وی نہیں
ٹھردے پینن خیام تے سر تے کوئی بھرا وی نہیں
قربان تھی خیام گئے ہنڑ وار و وار کن ونجاں

.....☆.....

چوگرد ہر خیام دے گھوڑے بھچدے ہن شقی
باہر جیڑھا قدم رکھے ظلم آ وسندے ہن شقی
سجھدا نہیں پاسہ کوئی میکوں چا کے بیمار کن ونجاں

.....☆.....

ہک پہر ڈینہ کھڑائے اجاں چوگرد مجمع عام ہے
قاسم دی امڑی روندی ہے درداں دا اہتمام ہے
پچھدی ہے رو کے میں کنوں گھن کے کنوار کن ونجاں

.....☆.....

روندے تیڈے یتیم ہن کیویں رہانواں میں ڈکھی
ہک ہک کوں ظلم و جور توں کیویں بچانواں میں ڈکھی
ہر بال منگدائے میں کنوں غازی دا پیار کن ونجاں

.....☆.....

جعفر خوشی نصیب ہو عباس دی ایں سین کوں
آہدی رہی جو ویر کوں ڈس ہنڑ توں اُجڑی بھین کوں
غربت دے وچ ڈکھی کوں جو ہن غم ہزار کن ونجاں

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1013}

شامیو ہنڑ ساکوں گل ویر کوں لانوں ڈیوو
ساڈا راہ چھوڑو ساکوں لاش تے آنوں ڈیوو

.....☆.....

اتنی مہلت چا ڈیوو لاش تے آنوں بھینیں
وال کھلون تے آ خود نیر وہانوں بھینیں
ساکوں مظلوم دی ہنڑ لاش سہانوں ڈیوو

.....☆.....

ہے زمیں گرم تے لو گرم ، تے نازک ہے بدن
پھل وی تپ گئیں تے زخمی ہے میڈا باجھ کفن
گرم پھلاں کوں تاں زخماں توں ہٹانوں ڈیوو

.....☆.....

شامی کل اپنے عزیزاں کوں تاں دفنا پیٹھن
شاہ مظلوم کوں وچ ریت دے کفنا پیٹھن
ساکوں وی ویر دی تربت تاں ہٹانوں ڈیوو

.....☆.....

ڈاڈھا نازک میڈا اصغر ہے اے چا ڈیوو ساکوں
خون آلودہ او پینگھا وی منگا ڈیوو ساکوں
وچ توڑے پینگھے دے کسن کوں سہانوں ڈیوو

.....☆.....

واہندے دریا توں جو پیاسا ہے ٹریا چن اصغرؑ
 ڈاڈھی گرمی ہے تے تسہ ہا ساڈا نورِ نظر
 ایندے تن تے توڑے ہنجوں تاں وہانوں ڈیو

.....☆.....

جعفرؑ او سنینؑ بھرا نال ولا شاد و سن
 جیرھیاں وِچ گنج شہیداں دے اے فریاد کرن
 جھولی پتراں دیاں لاشاں توڑے پانوں ڈیو

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1014}

مجبور ہاں میں ویرِ وے فرصتِ نمہی جو میں تیڈی تربت بنڑا گھناں
ککڑے میڈے زمین تے بکھرن پر اتنا وس نہیں اے چم کے چا گھناں

.....☆.....

ڈہدی کھڑی ہاں دور توں قاسم تیڈا زمین تے
سہرے نظر دے ہن اونویں آراستہ جین تے
پابندیاں وی سخت ہن چاہندا ہے دل بنے کوں میں ہاں نال لا گھناں

.....☆.....

پینگھے دا جیڑھا زیب ہا معراج تے صغیر ہے
گل توں ٹپکدا خون ہے ہونٹاں توں جاری کھیر ہے
لگدا نہیں وس جو لعل کوں ہک وار پینگھا جوڑ کے لحظہ سمہا گھناں

.....☆.....

آئی ہم میں جیندی آس تے ضامن میڈی ردا دا ہا
بہوں آسرا ایں پور کوں میڈے جواں بھرا دا ہا
چاہندی ہاں میں عباس کوں مجبور سارے پور دیاں گسٹیاں ڈکھا گھناں

.....☆.....

اکبر دی لاہندی ریش وچ رت ریت رل کے جم گئی
غسل و کفن دی دل وچوں ہے آس تھی ختم گئی
پھردی نمہی جو لعل کوں بچپن دے وانگ ہک دفعہ میں دل دھنوا گھناں

.....☆.....

جعفر سے اے سین ہنڑ آہدی ہے جیڑھی ویر کوں
جوڑی میڈی ہے کن گئی لیدے آ گل اسیر کوں
حسرت ہے تیڈی لاش توں ہک وار توڑے عون کوں میں ول وتا گھناں

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1015}

اے بھیا کیا تیری بہنا یہ منظر بھول سکتی ہے
تیرا دھرتی پہ یہ گلگون پیکر بھول سکتی ہے

.....☆.....

نفاست میں تیرا یہ جسم پھولوں کو بھی شرمائے
نزاکت کو تیری رحمت کی شبنم چومنے آئے
برستے تجھ پہ بہنا کیسے پتھر بھول سکتی ہے

.....☆.....

تیرا یہ زخم سہنا ، خون میں ناؤ جسم کی کھینا
یہ تپتی ریت پر آغوشِ مادر کے مزے لینا
جو دیکھے وہ بہن تا حشر کیونکر بھول سکتی ہے

.....☆.....

تیرے سینے پہ اصغر کا یہ سونا بے نیازانہ
یہ جھولے کی مہک لوری کی لے سے بھی ہے بیگانہ
تو کیا اس رنگ کو آغوشِ مادر بھول سکتی ہے

.....☆.....

ذرا چاروں طرف سوکھے لہو کی پڑیاں دیکھو
اور اپنے جسم پر خاک شفا اور سرخیاں دیکھو
بہن کی روح یہ غربت کی چادر بھول سکتی ہے

.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1016}

اعلان ہوا نبویؐ چمن پامال کرو
کڑیل جواں غنچہ دہن پامال کرو

.....☆.....

غازی کی لاش دیکھو ہے علقمہ سنبھالے
تپتی زرہ کے دیکھو نازک بدن پہ چھالے
ڈوبا ہوا خون میں یہ تن پامال کرو

.....☆.....

دہکی ہوئی زمیں پر مظلومؑ سو رہے ہیں
اور اُن کی غربتوں پر قدسی بھی رو رہے ہیں
اُن کے حسین زخمی بدن پامال کرو

.....☆.....

دھرتی پہ سو رہا ہے شبیرؑ کا وہ جانی
پانی ہے مصطفیٰؐ کی جس نے حسین جوانی
اُس حسن کی ابدی پھبن پامال کرو

.....☆.....

اصغرؑ وہ مامتا کے ناز و نعم کا پالا
مظلومؑ کربلا کا سینے پہ سونے والا
کول کلی غنچہ بدن پامال کرو

.....☆.....

جعفرؑ یہ شانزادے آباد ہوں جہاں میں
کہتے ہیں جن کے بارے شامی کھلی زباں میں
ہر بے نوا ہر بے کفن پامال کرو

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1017}

گلشن پہ خزاں کا عالم ہے اور گرم ہوائیں آتی ہیں
غنجوں پر تیر برستے ہیں اور کلیاں اشک بہاتی ہیں

.....☆.....

خاروں کی دہکتی نوکوں سے چھانی ہیں بدن کل پھولوں کے
اور آندھیاں ظلم کی برگوں پر صحرا کی گرد اڑاتی ہیں

.....☆.....

زردائے ہوئے رُخ چٹوں کے پانی کی کمی پر روتے ہیں
اُدھر علقمہ کی بے بس موجیں سر ساحل سے ٹکراتی ہیں

.....☆.....

پچھڑے ہوئے ڈالوں سے غنچے مسلے سے پڑے ہیں دھرتی پر
کرتی ہیں بین ہوائیں جب ان زخموں سے چھو جاتی ہیں

.....☆.....

معصوم سے کول غنجوں پر ہے گرد جی مایوسی کی
اور نرگسی آنکھیں جھک جھک کر ہر پل شبنم برساتی ہیں

.....☆.....

جعفرؑ ہو دعا منظور میری اعلان ہو پھر اس گلشن کو
مخمر بہاریں خوشیوں سے اک دن مہکانے آتی ہیں

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1018}

میں دھیٰ ہاں فدک دی ملکہ دی کونین دی ہاں شہزادیٰ
میں بھین جو ہاں نمہی سہہ سنگدی آج دھپ تے لاش بھرا دی

.....☆.....

میڈا ویر ہے گرم زمین اُتے رنگ غیر ہے پاک بدن دا
حیدے جوڑے عرش توں آندے ہن آج ہے محتاج کفن دا
نہ باج کفن دے رہ جاوے تصویرِ رسولِ خدا دی

.....☆.....

میڈے چھوٹے چھوٹے بال پٹھن آج اوہلا گھن ٹبیاں دا
اُنوں بلدی ریت دے پینگھے وِج میکوں اصغرِ نظر ہے آندا
ساکوں خیمہ ڈیو معصوم ساڈے نہیں دھپ تے بہڑ دے عادی

.....☆.....

جیڑھے پھل ہن زینت لاشاں دی ہن تپ گئے گرم ہوا توں
بیا زیور پتر دے ہم تپ گئے ایں ڈاڈھی گرم فضا توں
آج ہتھاں دی کرے چھاں توڑے ، ہے خواہش ہر دکھیا دی

.....☆.....

میڈا ویر رئیس ہا ملکاں دا ایذا نرم نفیس بدن ہے
ہے بہوں گرمی اُتے ریت گرم زخی مظلوم دا تن ہے
ساکوں لاشاں اے دفنانون ڈیو پڑھو آیت فی القربیٰ دی

.....☆.....

ہنڑ جعفرِ سین دے گلشن وِج آوے پاک بہار خوشی دی
تھیوے پوری آس ہنڑ خوشیاں دی مخدومہ سین دی دھی دی
گھنے بدلے پردے پاک دے ہنڑ آ خود کونین دا ہادی

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1019}

چوٹھ سادات دیاں مستوراں ہن وچ زندان دے آئیاں
چھٹی قید تاں عابد گزریاں ہن کل بارہاں موت رُلائیاں

.....☆.....

شاید زندان دی گرمی ہی ایں نازک پور کو کھا گئی
ہن کلیاں چمن نبوت دیاں ہوسی گرم فضا کلا گئی
سجاد ہوسن کیویں رب جائزے ہر سین دیاں لاشاں چائیاں

.....☆.....

اے وی ہو سنگدائے جہاں مستوراں ہن ڈہدیں گھر لٹوائے
مس لاہندے سوہنٹریں پتراں کول ہانے سہرے آپ بدھائے
اکبر قاسم دے صدمیاں توں ٹریاں ہوسن سین دیاں جائیاں

.....☆.....

اے وی ہو سنگدائے بازاراں وچ ہن امت جو پھل برسائے
بڑے موجب ہونون رحلت دا ہن زخم شدید جو آئے
نہیں سمجھ آندی سجاد ہوسن کیویں لاشاں آپ اٹھائیاں

.....☆.....

ہن مچھلیاں بحر شریعت دیاں گیاں باہر خیام توں آئے
ددھ موت توں ہن اے ڈکھ جیڑھے ہن ہر ہک سین اٹھائے
ہک سال شرابی محفل وچ جیڑھیاں پیشیاں ہن بھگتائیاں

.....☆.....

زندانی شام حقیقت وِج دُوجھا گنج شہدائے
 زندان بونجھا (5 2) سینیں دا ہویا ثابت مقتل گاہے
 رب جانے کنیں جا عابد نے ہن کل لاشاں دفنائیاں

.....☆.....

جعفر ہر سین کوں وطن اُتے تھیوے سکھ دا راج نصیب
 ہنڑ لعل حسن دا ایں گھر دیاں ڈیوے خوشیاں ول ترتیب
 کرن ابدی راج زمانے تے میڈی سین دے در دیاں دایاں

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1020}

ایہو ڈکھ ہے نبیؐ جائیاں ڈٹھے بازار با پردہ
ٹرے بازار وچ ازلاں دے پردہ دار با پردہ

.....☆.....

زناں کئی سال خون عابد اثر غیرت دا ہا دل تے
ڈٹھا پھوپھیاں کوں کھڑ رونا سر دربار با پردہ

.....☆.....

کہیں پچھیا ہا عابد توں ہے ودھ ہر شے توں ڈکھ کیڑھا
ہا رو آہا میڈیاں بھینیں ڈتے نروار با پردہ

.....☆.....

تے رو آکھے ، اگر ہوندا میڈا غازی تاں مل پوندا
ڈٹھائے پھوپھیاں کوں گلایاں وچ جیویں بیمار با پردہ

.....☆.....

ہا رش مخلوق دا وسدی رہی برسات کئی گھنٹے
اٹھاں پروردہ وحدت جھنڑے کئی وار با پردہ

.....☆.....

آوے جعفرؑ حسنؑ دا چن پچھے امت شقی کوھوں
جو کنیں ہن شام وچ آندے اے پردہ دار با پردہ

.....☆.....

باموللا کرئ

﴿نوحه پاک﴾

{1021}

شمر اعلان کریدائے لوگو شہر سجاؤ آیائین سین دیاں جائیاں
استقبال دے کیتے ہتھاں وچ پھل چاؤ آیائین سین دیاں جائیاں

.....☆.....

کرنی ہے کوشش ہر جاتے سجاؤ کون کھڑناں پووے
ہر ہک چوک تے سین دی دھی کون خطبہ پڑھناں پووے
لازم ہے ہر موڑ اُتے تساں کئی کئی پھر کھڑاؤ آیائین سین دیاں جائیاں

.....☆.....

ہر قیمت تے اتنے پھل محفوظ کرو ہر حالے
پتر دی موت سفید کیتے جو ، سرخ تھیون او والے
ہک ہک سین کون پتراں کیتے رنج رنج کے پرچاؤ آیائین سین دیاں جائیاں

.....☆.....

رات دی تاریکی وچ جیڑھیاں قبر نبی تے جانون
چاہندے ہیں اسان چٹے ڈینہ کون وچ بازار دے آنون
سرخ تھیون دیواراں اتنے وزنی پھل برسائو آیائین سین دیاں جائیاں

.....☆.....

اے جیہاں استقبال کرو بھلے بھین کون موت بھرا دی
اتنی دیر ٹراؤو تھیوے سین ٹرن دی عادی
چوٹھ رات دیاں تھکیاں ہوئیاں دی کل تھکن لہاؤ آیائین سین دیاں جائیاں

.....☆.....

جعفر ہنڑ تاں حسن دا جانی عدل دی تیج اٹھاوے
پردے دا ڈکھ غازی پاک دے دل توں آن مٹاوے
سر جیہاں ہا شام اچ آہا سب پردہ کر چاؤ آیائین سین دیاں جائیاں

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1022}

ناموسِ نبیؐ لوگوں سے کیا مانگ رہے ہیں
امت سے رسالت کا صلہ مانگ رہے ہیں

.....☆.....

ہستی کیلئے جن کا کرم وجہ بقا ہے
کونین کی یہ زندگی خود جن کی عطا ہے
کیوں جانے وہ رحلت کی دعا مانگ رہے ہیں

.....☆.....

جس باب پہ پردے کے مراسم ہوئے ایجاد
پردے سے کیا ملک شرافت کو بھی آباد
لو آج وہ امت سے ردا مانگ رہے ہیں

.....☆.....

بینوں ہی سے معمور یہ خیموں کا دھواں ہے
جاتا ہے تبھی عرش پہ ، یہ آہ و فغاں ہے
امت سے اماں آلِ عبا مانگ رہے ہیں

.....☆.....

جو دنیا و عقبیٰ میں اماں بخش جہاں ہیں
جو اصل پناہ گاہِ زمیں اور زماں ہیں
وہ آج اماں بہر خدا مانگ رہے ہیں

.....☆.....

بے گور و کفن لاش پہ حسرت کی نظر ہے
 نیزوں پہ اُدھر جھومتا ہر ایک کا سر ہے
 اس دور میں سب اذن عزا مانگ رہے ہیں

.....☆.....

جعفرؑ شہِ مظلومؑ کا آباد یہ گھر ہو
 کونین کی خوشیوں کی اسی گھر پہ نظر ہو
 حیدار دعائیں یہ سدا مانگ رہے ہیں

.....☆.....

www.khrooj.com

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1023}

تظہیر دا ہے پردہ غربت دا کارواں ہے
سجاد دیاں اکھیں توں خونِ جگر رواں ہے

.....☆.....

شامِ غریباں ایسا لٹیا ایں پاک گھر کوں
خاکِ شفا دی چادر مل گئی ہے ہر دے سر کوں
ہر زُلفِ پاک رُخ تے پردے دی ترجمان ہے

.....☆.....

پیاسے یتیم ڈُہدن مانواں دے زرد منہ کوں
قاسم دی امڑی ڈکھے رو رو کے بیوہ نونہہ کوں
ہر رُخ اُتے نظر دا مقتل دا آج سماں ہے

.....☆.....

مانواں دیاں جھولیاں وچ سہے یتیم کنبدن
طاری جو ہے جفا دا خوفِ عظیم کنبدن
کل صدمیاں دا ہر ہک چہرے اُتے نشان ہے

.....☆.....

جعفرؑ ہر ہک ستم دا بدلہ ہنٹریں گھنیجے
ہر دل توں داغِ ڈُکھ دا خوشیاں سیتی دھوتیجے
ایہا دعا کریندی ہر غمزدہ زباں ہے

.....☆.....

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1024}

پردہ دار نظر جب آتے ہیں ، بازار نظر جب آتے ہیں
سجاد سجاد سجاد لہو کیوں روتا ہے

.....☆.....

ہنستا ہوا یہ مجمع اور شام کی یہ گلیاں
اک جشن بے حیائی چاروں طرف چراغاں
بدبو شراب کی اور تطہیر کی یہ کلیاں

.....☆.....

سادانیوں کی محفل اک درد بے ردائی
ہر اک اداس رُخ ہے ، زردی رُخوں پہ چھائی
چہروں پہ بکھری زلفیں برسات سے حنائی

.....☆.....

کمن یتیم بچے پیدل نہ چلنے والے
گرتے ہیں چلتے چلتے آ کر کوئی سنبھالے
پاؤں گلوں سے نازک پھوٹے پڑے ہیں چھالے

.....☆.....

امت شقی کے پتھر آ آ کے چومتے ہیں
سر بیکسوں کے پل پل نیزوں پہ جھومتے ہیں
اور مھملوں کی جانب ہر بار گھومتے ہیں

.....☆.....

گستاخیوں کے لمحے گستاخ ہو رہے ہیں
 ماؤں کے بین سن کر معصوم رو رہے ہیں
 جانے ضمیر کیسے امت کے سو رہے ہیں

.....☆.....

جعفرؑ یہ درد اب تو سجادؑ بھول جائے
 اب منتقم حقیقی ان بیکسوں کا آئے
 دل سے یہ زخم آ کر سجادؑ کے مٹائے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1025}

منگی سین دعا اے شام دے وچ ، میڈا اللہ درد ستائیاں ساکوں ول بازار نہ آئیں
ہی بھل گئی موت بھرانواں دی جئیں ڈینہ دی شام اچ آئیاں ساکوں ول بازار نہ آئیں

.....☆.....

لتھا زین توں اوکھا چن اکبر ہی کھا گیا درد جگر کوں
میں شام اچ آ کے بھل گئی ہاں ہر درد بھرے منظر کوں
چھٹ قید توں صرف اے منگدیاں ہن تیڈے پاک حبیب دیاں جائیاں

.....☆.....

بھلیاں تیرہاں ضرباں ویرن دیاں ہن امت جاں ظلم وسائے
میڈی ہر مستور بازاراں وچ ہن اوکھے وقت نبھائے
ڈے واسطے کل ہم درداں دے ہن چاہندیاں موت رُلائیاں

.....☆.....

معصوم دا ڈیکھ کے زخمی سر میکوں بھل گیا تیر اصغر دا
اصغر دے ڈکھ توں ودھ میکوں ہا ایندا درد نظر دا
رہیاں آہدیاں رو ہر چوک دے وچ میڈیاں روندیاں کل بھرجائیاں

.....☆.....

بھل لاش گئی میکوں قاسم دی جیرھی بن وچ تھئی پامالے
جیویں گزری ہامی میں بازار وچوں خود پاک نبی دے نالے
نہی بھلدیاں جیڑھیاں برساتاں ہن امت نے آن وسائیاں

.....☆.....

جعفر دے سر دے وارث دی ہووے حضرت توں ودھ زندگی ہے
انہاں درد ستائیاں سینیں کوں ڈیوے ابدی آن خوشی ہے
رہیاں آہدیاں جو ہر موڑ اُتے اے کل کونین دے سائیاں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1026}

وَنَحْ جابر توں عباس توں پچھ کیا شہر میڈے لنگھ آنواں
مسافر شام دی ہاں
میں سال برابر شام رہی ہاں آ شام دے حال ستراناواں

.....☆.....

تساں ویر امیر ہو ملکاں دے تہاڈی نگری کوں رب رنگ لائے ہن
ہووے حکم تاں کرن زیارت ہنڑ چیڑے ویر مسافر ٹر آئے ہن
رہی ہاں سکدی سال میں شام دے وچ توڑے قبر کوں آ گل لاناواں

.....☆.....

جج مک ویندی ہے بھینیں دی جڈاں ویر غریبی آندی ہے
جڈاں بھینیں ویر لیٹج وئجن کیڑھی جج بھائیآں تے راہندی ہے
میکوں شرم آندائے جو ہنڑ کیویں عباس دی بھین سڈاناواں

.....☆.....

جیندا تیں جیہاں ویر جوان ہووے کیویں او بھین اسیر ہووے
کھڑے ڈینہ دے نال لیٹج وئجے عباس جیہاں جیندا ویر ہووے
انصاف تاں کر میڈا چن ویرن کیویں اے صدمات پچاناواں

.....☆.....

تساں شاہیاں ماٹرو راج کرو پتراں دے شہر بدھج وئجن
نہیں ٹھہندا بھلن انہاں بھینیں کوں جیڑھیاں ویر دے شہر لیٹج وئجن
ہک سال نوہے میڈی خبر لدھی ، ڈسو رشتہ کیا جتاناواں

نہی منگدی میں ہنڑ قبر دی جاہ صرف اتنی اجازت چاہندی ہاں
 تہاڈی قبر کوں چم کے ٹر ویساں کچھ وقت دی مہلت چاہندی ہاں
 گھناں گل لا ہک ہک تربت کوں ہک ہک کوں بہہ پرچانواں

.....☆.....

جعفرؑ دے سر دا تاج سچّی نت جگ تے ابدی راج کرے
 کونین دا بخت تے بھاگ اینکوں نت کر سجدے معراج کرے
 گھر پاک کوں وسدا ڈکھیہ کے نت اکھیاں دی پیاس بھجانواں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1027}

میکوں سمجھ نہیں آندی کیڑھے ماہ لقا کوں رونواں
عباس کوں میں رونواں یا حر بھرا کوں رونواں

.....☆.....

ایں کربلا دے بن وچ کئی لعل ہم ونجائے
ہک بھی ولا نہیں ملیا چارے تاں ہن میں لائے
اپنے نصیب کوں یا بن کربلا کوں رونواں

.....☆.....

ویساں وطن تے کیوں اے جہیں میں چن ونجا کے
جیون دے رہی نہیں قابل وسدا چن لٹا کے
غربت کوں یا میں جگ دی ہک ہک جفا کوں رونواں

.....☆.....

خیمے ٹھرن دا یا میں کراں غربتاں دا ماتم
بنری دے ڈانج دا یا کراں حسرتاں دا ماتم
آج زیوراں کوں یا میں اپنی ردا کوں رونواں

.....☆.....

بھائیاں دے شہر دے وچ ہر شے لٹا کھڑی ہم
عابد کوں چا کے کنڈتے میں درتے آ کھڑی ہم
اوں وقت دی یا آج دی آہ و بکا کوں رونواں

.....☆.....

جعفر او سین جگ تے وسدا ڈیکھے بھرا کوں
رو رو کے رہی جو آہدی اصغر دی پاک ما کوں
معصومہ کوں یا اوندے کمسن بھرا کوں رونواں

بامولاً کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1028}

میڈے ایں جا اُتے عبّاس بنڑائے ہن پردے
اُدے پکھیاں توں میڈے غازی کرائے ہن پردے

.....☆.....

پہلی واری جڈاں ایں جاہ تے ڈُکھی آئی ہئی
خود قنات آن کے عبّاس اتھان لائی ہئی
آخر ایں جاہ اُتے اُجڑی نے لٹائے ہن پردے

.....☆.....

پہلی واری ہا میکیوں اُٹھ توں لہایا بھائیاں
غازی نعلین رکھی پردہ بنڑایا بھائیاں
میڈی قسمت جو میکیوں راس نہ آئے ہن پردے

.....☆.....

پہلی واری جو ایں بن وچ میڈے آئے ہن محل
ست قناتاں دے اندر بھائیاں بلھائے ہن محل
بعد غازی دے امت میڈے ودھائے ہن پردے

.....☆.....

شامِ غربت نے ڈُکھی آن غربتی ساڈی
ڈہدے رہے شامی ولا شانِ غربتی ساڈی
ساڈے تطہیر دی چادر نے بنڑائے ہن پردے

.....☆.....

جعفر ہنڑ آ کے پچھے جگ توں حسن دا جایا
کنیں ہا دیگر ویلے نیمیاں کوں آ پانی لایا
کوں دیگر کوں لٹن سین دے آئے ہن پردے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1029}

میرے اکبر تیری کس نے جوانی کی ادائیں لوٹ لی ہیں
تیری دلیل سی زلفیں وہ رحمت کی گٹھائیں لوٹ لی ہیں

.....☆.....

میرے گلشن میں آتی تھیں بہاریں جس کے دم سے
کھلا کرتی تھیں کلیاں تیری زلف خم بہ خم سے
نہ جانے کس نے ان زلفوں سے وہ مہکی ہوائیں لوٹ لی ہیں

.....☆.....

نظر تیری جوانی کو لگی ہے کس کی جانی
میں کہتی تھی سدا قائم رہے تیری جوانی
میرے ہونٹوں کی اس ظالم جہاں نے کل دعائیں لوٹ لی ہیں

.....☆.....

تجھے میں ڈھونڈتی پھرتی ہوں اس صحرا میں ہر سو
ہر اک ذرے سے آتی ہے تیری زلفوں کی خوشبو
زمین کربلا نے اس دکھی دل کی صدائیں لوٹ لی ہیں

.....☆.....

بلائی ہے بہن اکبر وطن کو لوٹ جاؤ
تیری شادی کی حسرت ہے اُسے سہرا دکھاؤ
اُسے کیا علم قسمت نے خوشی کی سب فضائیں لوٹ لی ہیں

.....☆.....

دعا کرتا ہے جعفر پھر سے ہو آباد وہ گھر
علی اکبر کی صورت میں تھا جس گھر کا مقدر
کہ جس کی موت نے سر ہائے اطہر کی ردائیں لوٹ لی ہیں

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1030}

آؤ عباس مجھے آ کے ذرا لے جاؤ
اپنی تربت کی طرف بہر خدا لے جاؤ

.....☆.....

اپنی ہمیشہ کی خود آ کے ضعیفی دیکھو
اور تھکن شام کی ، مضطر کی نحفی دیکھو
میرے حمل کو سوئے کرب و بلا لے جاؤ

.....☆.....

بیٹھ کر اب تو نمازیں میں ادا کرتی ہوں
لے کے فضہ کا سہارا میں چلا کرتی ہوں
تم میرے بن کے ضعیفی کا عصا لے جاؤ

.....☆.....

لڑکھراتے ہیں ضعیفی سے قدم چلتی ہوں
خود اُکھڑ جاتے ہیں کمزور سے دم چلتی ہوں
جب میں تھک جاتی ہوں دیتی ہوں صدا لے جاؤ

.....☆.....

میری آغوش میں شبیر کا سر ہے بھائی
چلنا مشکل ہے کہ مقتل پہ نظر ہے بھائی
جانا کس سمت ہے خود مجھ کو بلا لے جاؤ

.....☆.....

جعفر آباد ہو مخدومہ کونین کا گھر
لے کے کہتی تھی جو خود گود میں عباس کا سر
ساتھ بہنوں کو بھی سلطانِ وفا لے جاؤ

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1031}

تجھ کو بلا رہی ہوں قاسم کہاں ہے تو
مقتل میں آ رہی ہوں قاسم کہاں ہے تو

.....☆.....

سہروں کی چن کے لڑیاں سہرا بنا چکی ہوں
ہر گل کو اشکباری کر کے سجا چکی ہوں
تو سببیں سجا رہی ہوں قاسم کہاں ہے تو

.....☆.....

اک سال بعد مجھ کو قسمت نے دی ہے فرصت
شادی کی ساری رسمیں اب بن چکی ہیں حسرت
تو رسمیں نبھا رہی ہوں قاسم کہاں ہے تو

.....☆.....

رُوٹھے ہوئے ہو شاید تجھ کو بھی ہے منانا
اس کیلئے ہے لازم بیٹے کوئی بہانہ
تو دلہن کو لا رہی ہوں قاسم کہاں ہے تو

.....☆.....

آ پھر تجھے میں قاسم دولہا بنا تو دیکھوں
تیری حسین جبین پر سہرا سجا تو دیکھوں
سہرے بنا رہی ہوں قاسم کہاں ہے تو

.....☆.....

دیکھو تو تیری دلہن دلہن بنی ہوئی ہے
 سر میں لہو کی مہندی اب تک سچی ہوئی ہے
 گھونگھٹ اٹھا رہی ہوں قاسم کہاں ہے تو

.....☆.....

جعفرؑ ضعیف ماں کی پوری یہ آرزو ہو
 کہتی ہے ، سہرا باندھے پھر بیٹا روبرو ہو
 دے یہ دعا رہی ہوں قاسم کہاں ہے تو

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1032}

آؤ آؤ میرے عون و محمد آؤ ماں ترستی ہے
آ کے میرے تم گلے لگ جاؤ ماں ترستی ہے

.....☆.....

دسویں کے دن میں نے تمہیں تو جی بھر کے نہ پیار کیا
بھیا کی الفت میں تمہارے پیار سے بھی انکار کیا
اب تو کہتی ہوں ماں کہہ کر مجھے پھر سے بلاؤ ماں ترستی ہے

.....☆.....

سرخرو ماں کو تم نے کیا ہے پاس مگر میں آ نہ سکی
دور پڑے تھے لا وارث سے سینے سے لپٹا نہ سکی
کتنی حسرت ہے چوم لوں رُخ اب منہ تو دکھاؤ ماں ترستی ہے

.....☆.....

بچپن کے انداز میں ہنس کر موت کو جانا کیا کہنا
اس بچپن میں زخموں پر نہ ماں کو بلانا کیا کہنا
تم پہ کیا گزری آ کے مجھے حال سناؤ ماں ترستی ہے

.....

میری ترستی آنکھیں نہ جانے کتنی پیار کی پیاسی ہیں
ترسی ہوئی یہ نظریں اک اک کے دیدار کی پیاسی ہیں
رو کے کہتی ہوں آنکھوں کی تم پیاس بجھاؤ ماں ترستی ہے

.....☆.....

دل میں بسا کے کتنی حسرت میں اب شام سے آئی ہوں
 ماں سے رُوٹھ گئے ہو شاید سوچ کے یہ گھبرائی ہوں
 اب تو مان جاؤ میرے لعلؑ نہ ماں کو رُلاؤ ماں ترستی ہے

.....☆.....

جعفرؑ اک دن یہ شہزادے سہرا بندھائے آئیں گے
 سامنے ماں کے دولہا بن کر پھول سے گل مسکائیں گے
 ماں پکارے گی آ کے میرا دل بہلاؤ ماں ترستی ہے

.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1033}

نہ کر منظور ساکوں اے مدینہ مَدِیْنَةُ جَدِّنَا لَا تَقْبَلِیْنَا
لکھاں درداں دے نال اَج پئے ہیں آندے فَبِالْحَسْرَاتِ وَ الْاَحْزَانِ جِیْنَا
.....☆.....

بھریا گھر گھن کے میں ایں جا توں گئی ہم خَرَجْنَا مِنْكَ بِالْاَهْلِيْنَ جَمَعًا
دھیاں پتراں دے باجھوں پئے ہیں آندے رَجَعْنَا لَا رِجَالَ وَلَا بَنِيْنَا
.....☆.....

ڈکھاں درداں دا ہا جیڑھا سہارا وَمَوْلَانَا الْحُسَيْنُ لَنَا اَنْیْسُ
ہے کلہا کر گیا درداں وچالے رَجَعْنَا وَالْحُسَيْنُ بِهٖ رَهِيْنَا
.....☆.....

اے نانا ٹر گئے شبیرؑ تہ اَلَا يَا جَدِّنَا قُتِلُوا حُسَيْنًا
نہیں کہیں رب دا حیا کیتا لئیدیں وَلَمْ يَرْعُوا جَنَابَ اللّٰهِ فِيْنَا
.....☆.....

تھاڈیاں دھیاں کوں باپردہ اُٹھاں تہ لَقَدْ هَتَكَوْا نِسَاءَ وَ حَمْلُوْهَا
ڈکھائے بازار پردے لٹ اساڈے عَلٰی الْاَقْطَابِ قَهْرًا اَجْمَعِيْنَا
.....☆.....

اے جعفرؑ سینؑ نے کیتیاں دعائیں تَقَبَّلْ رَبَّنَا هٰذَا دَعَاْنَا
ساکوں خوشیاں کنوں سیراب کر ڈے وَ نَحْنُ الْبَاكِيَاتِ عَلٰی اَخِيْنَا
.....☆.....

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1034}

اصغرؑ کی قبر کو ماں لوری سنا رہی ہے
پیاسے لبوں کے غم میں آنسو بہا رہی ہے

.....☆.....

پر درد بین سن کر عابد ہے کانپ جاتا
ہر بین پر زمیں کو ہے زلزلہ سا آتا
ہے گویا زمیں کا جھولا ممتا جھلا رہی ہے

.....☆.....

اصغرؑ کا سرخ کرتہ آغوش میں اٹھائے
گم ہے تصوروں میں سر پاک کو جھکائے
مقتل میں ہے قیامت ، کچھ گنگنا رہی ہے

.....☆.....

کہتی ہے میرے چندا آ گود میں سلا دوں
جتنے ہیں اشک دل میں آ تجھ پہ میں بہا دوں
آؤ ناں لعل! تجھ کو ممتا بلا رہی ہے

.....☆.....

یہ وقت دودھ کا ہے پیاسا بھی ہے تو اصغرؑ
تو بھی اداس ہو گا مجھ سے لپٹ جا آ کر
روٹھے ہوئے ہو دیکھو ، ماں خود منا رہی ہے

.....☆.....

جعفرؑ یہ شاہزادی آباد ہو جہاں میں
کرتی تھی بین بن میں جو درد کی زباں میں
کہتی تھی آؤ اصغرؑ ماں گھر کو جا رہی ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1035}

عونِ دی امڑی ہے آہدی ڈیکھ کے ویرن دا سر آ وے ویرن گھر جلوں
بھین اَج آزاد تھی ہی کھل گئے زنداں دا در آ وے ویرن گھر جلوں

.....☆.....

ڈھیر ڈینہ لگ گنبن ساکوں شام وچ اُجڑی دا چن
ہوسی سارے قافلے دی تاگھ وچ سارا وطن
اتنے طولانی مناسب نہیں ہوندے ویرن سفر آ وے ویرن گھر جلوں

.....☆.....

ہوسی وطن دے اُتے مچھی تیڈی بیمار دھی
ہوسی اکبر کوں سڈیندی در اُتے ہرم ڈکھی
سال بھر کہیں وی سنائی نہیں خیر دی کوئی خبر آ وے ویرن گھر جلوں

.....☆.....

میں کیوں کھی ونجاں وطن تے ڈس ہمیشہ کوں
چھوڑ کے وچ شام دے کیوں ونجاں چن ویر کوں
تیڈے باجھوں کیا وطن دے ڈا دی ہاں انصاف کر آ وے ویرن گھر جلوں

.....☆.....

اکبر و عباس و قاسم کوں وی گھن جل نال توں
آپ وطن تے پچا بھینیں کوں ہنڑ ہر حال توں
میں وی نہیں ویندی وطن تے توں بے نہیں ویندا اگر آ وے ویرن گھر جلوں

.....☆.....

جعفر ہنڑ آباد ہووے ویر دی بھائیوال ہے
آہدی رہی جو ویر کوں کر کے پریشاں وال ہے
ویر وے توں شام دے حالات تے کر چا نظر آ وے ویرن گھر جلوں

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1036}

سامان کربلا دا بیمار گھن کھڑا ہے
لٹ کربلا دی ساری سالار گھن کھڑا ہے

.....☆.....

وقت آخری جیڑھی ہی شہیرے نے ودھائی
نوک سنا تے جیڑھی سید نے ہی سجائی
امت توں آج او پیو دی دستار گھن کھڑا ہے

.....☆.....

امراں دی بند دی بند وچ پابند جو رہی ہی
جیڑھی ہتھ سمیت بن وچ غازی توں چھٹ گئی ہی
نوفل توں آج او قیدی تلوار گھن کھڑا ہے

.....☆.....

مظلوم کربلا دی رنگیں عبا ہے مل گئی
جو شے لٹی ہی کر بل ہر شے اوبا ہے مل گئی
بابے دی پاک مندری لاچار گھن کھڑا ہے

.....☆.....

پھپھیاں دے سر دے کیتے آج ول ردا ہے مل گئی
رونون دی وی اجازت سب کوں ولا ہے مل گئی
پھپھیاں دیاں آج رداں ڈو چار گھن کھڑا ہے

.....☆.....

آباد ہووے جعفر بیمار کربلا دا
آہدا ہی جیڑھا رو کے سر چم ضعیف ما دا
ہر چیز اُجڑے گھر دا حقدار گھن کھڑا ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1037}

زندانی شام دے وچ کھرام کیوں پنا ہے
آج تاں ہے قید چھٹ گئی رونوں دی کیوں صدا ہے

.....☆.....

پھوپھیاں دے کولھوں عابد روندا ہے سر جھکا کے
رو رو کے ہے ڈسیندا دستار پیو دی چا کے
ہے ہتی جو آخری ویلے دستار اے اوبا ہے

.....☆.....

تھیندن رہا جاں قیدی ہوندی وڈی خوشی ہے
رب جائزے آج کیوں روندی آقا دی پاک دھی ہے
شاید بھرا ڈکھی کون آج یاد آ گیا ہے

.....☆.....

ہک بے دو ڈیکھ سارے ہنجوں کھڑے وہیندن
ڈسدا جو کوئی سجن نہیں غازی دے ناں سڈیندن
آہن آ ڈیکھ غازی بھینیں دے سر ردا ہے

.....☆.....

ہک سال دیاں مسلسل ہے پیشیاں تھکایا
پھوپھیاں دی خستہ حالت عابد کون ہے رُوایا
ہک ہک دے منہ دو ڈہدا بیمار کربلا ہے

.....☆.....

جعفر سے جہاں تے سرمایہ پاک گھر دا
جیوں ہے پاک ویرھا ویران آج نظردا
غیبت دے وچ کیوں روندا خضرا دا شہنشاہ ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1038}

ہا ایں بن وچ میڈا چن ویر لتھا گھوڑے توں
لاہندا ہمیشیر ہا شبیر ڈٹھا گھوڑے توں

.....☆.....

رو کے میں آہدی رہیم کوئی تاں کھڑاے گھوڑا
میڈے چن ویر کوں اوکھا نہ لہاوے گھوڑا
توں جھنڈیا گھوڑے توں

.....☆.....

وسدی بارش رہی پھلاں دی ڈکھی دے چن تے
ہک ہزار آ کے لگا پھل جاں سید دے تن تے
خون مظلوم دا ہا واہندا رہیا گھوڑے توں

.....☆.....

زین توں جمیں ویلے ڈھل جلیا ڈکھی دا جایا
امڑی بہوں گولیا لیکن نہ زمیں تے آیا
آخر ہم لعل کتھاں آ کے پچھا گھوڑے توں

.....☆.....

ہا میڈا ویر نمازی ہوسی احساس تھیا
وقت اول توں نماز آج نہ ہووے میڈی قضا
آ کے ہا دھرتی اُتے سجدہ ڈتا گھوڑے توں

.....☆.....

جعفر آباد ہووے ہنڑ تاں میڈی سین دی دھی
چا کے قرآن در خیمہ تے جو آہدی رہی
آ کے عباس توں ویرن کوں لہا گھوڑے توں

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1039}

نہ گھبرانویں اے معصومہ میں ول این شام ول آساں
نہ تھی منجھی میڈی بچڑی میں تیڈے کولھ آ راہساں

.....☆.....

آکھے معصومہ اوہ جانڑے توڑے اجڑی ڈکھی راہوے
پھوپھی نعلین وی تیڈی نہ شالا شام ول آوے
تو نہ آنویں ول این جاتے میں ڈکھ ساہساں نہ گھبراساں

.....☆.....

آکھے بی بی کیویں کم سن تیکوں کلہا ٹکانواں میں
چا سنگدل شام دیاں وسدیاں دے وچ کلہا راہانواں میں
کوئی آوی یا نہ ول آوی میں خود تربت تے آ بہساں

.....☆.....

آکھے معصومہ اے نگری نہیں ہرگز تیڈے ڈا دی
نہ دشمن کون خدا آنڑے اتھاں ہک پل اے شہزادی
تیڈے حصے دے ڈکھ وی میں پھوپھی کل زندگی ساہساں

.....☆.....

آکھے بی بی امانت ہیں بھرا دی میں کیویں چھوڑاں
تیڈی پارت ڈتی ویرن کیوں پارت توں منہ موڑاں
تیڈا پچھسی جڈاں ویرن ڈسا کیا میں نہ شرماساں

.....☆.....

آکھے بی بی تیکوں ہک ڈینہ وطن گھن کے میں ول ویساں
آسی جعفر دا سائیں تیڈے بھرا کون سہرا وونج پیساں
تھیں پوریاں میڈے دل دیاں اوہیں ڈینہ کل دیاں کل آساں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1040}

آکھے معصومہ میں خواب ڈٹھائے میکیوں بابے آج فرمایا ہے میں ٹر ونبجائے
میکیوں بابے آج بہوں پیار کیتائے سینے تے آن سمہایا ہے میں ٹر ونبجائے
.....☆.....

جیڑھا حال ڈٹھائے میں بابے دا میکیوں یاد آ گئے ڈینہ ڈاہویں دا
پیا وسدا ہا جو میدان دے وچ ول ڈکھ گھدم مینہ ڈاہویں دا
جیویں وقت اخیری لایا ہس ، اونویں آج بابے گل لایا ہے میں ٹر ونبجائے
.....☆.....

اصغر دے خون دے قطرے ہن اجاں تازے ریش دے والاں تے
ہن روندے رہ بہوں دیر تائیں میڈیاں درد رسیدہ حالاں تے
نہ مٹھی تھی میڈے کولھ آ ونج کر پیار میکیوں سمجھایا ہے میں ٹر ونبجائے
.....☆.....

میڈیاں گرد آلودہ والاں تے منہ رکھ کے نیر وپندے ہن
میڈیاں زلفاں دے وچ پھیر انگلیں کئی وار دلا سے ڈیندے ہن
ہن بہوں روندے جڈاں بابے کوں میں سر دا زخم ڈکھایا ہے میں ٹر ونبجائے
.....☆.....

میڈی رحلت دا آ وقت گئیائے محسوس یتیم کوں تھیدا ہے
آج ونج ملساں میں بابے کوں اُجڑی کوں صاف ڈسیندا ہے
جیں ملنائے آج گھنول میکیوں میڈا وقت اخیری آیا ہے میں ٹر ونبجائے
.....☆.....

وسے جعفر اے بھین اصغر دی جو گل ہک ہک کوں لیندی ہے
رحلت دی خبر جو سینیں کوں لا کے خود سز ویندی ہے
سجاد دے چم زنجیر آکھے میکیوں درداں مار مکایا ہے میں ٹر ونبجائے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1041}

ڈکھی دا ویر معصومہ کوں چا کے روندنا ہے
تسلیاں ڈیندا ہے ہاں نال لا کے روندنا ہے

.....☆.....

معصومہ آہدی ہے بابا میکوں مٹگا ڈیو
میں ہاں یتیم تے بابا میکوں سڈا ڈیو
غریب درد توں آج سر جھکا کے روندنا ہے

.....☆.....

ہے رو کے آہدا توں بابے کوں ہنڑ بھلا ڈکھیا
زمانہ دشمن ہے بابے دا نال نہ چا ڈکھیا
تے واقعات تمامی سنا کے روندنا ہے

.....☆.....

ہے آہدا تیکوں آ جھولی دے وچ وی پانواں میں
کراں میں پیار تے سینے اُتے سمہانواں میں
تے روندی بھین کوں پل پل رہا کے روندنا ہے

.....☆.....

معصوم آہدی ہے سینے تے کوئی سمہیندا نہیں
میں روندی رہی ہاں کوئی پیار وی کریندا نہیں
تے منہ دے نال سید منہ رلا کے روندنا ہے

.....☆.....

وسے جہاں تے او پیار کر بلا جعفر
جو چا کے بھین کوں آہدا سدا رہیا جعفر
تیڈی یتیمی دا ڈکھ ویر لا کے روندنا ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1042}

چاچا توں روندا ڈیکھ ہنڑ آ کے توڑے رہانویں ہا
خاکاں تے سمہدا ڈیکھ کے سینے تے آ سمہانویں ہا

.....☆.....

سنگلاخ ایں زمین تے سمہدی کوں کوئی وی چیندا نہیں
زُلفاں دے وِچ وی خاک ہے کوئی سر میڈا دھویندا نہیں
توڑے یتیم جانڑ کے میڈے امن چھڑانویں ہا

.....☆.....

فرصت نہیں امڑی پاک کوں لحظہ وی درد و غم کنوں
بیمار کوں وی ویلھ نہیں ابرِ الم کرم کنوں
بیٹھی ہاں میں زمین تے جھولی دے وِچ تاں پانویں ہا

.....☆.....

بے دردی نال لٹیا ہے قسمت نے میں غریب کوں
زندہ وِچ میں روندی ہاں ڈینہ رات بہہ نصیب کوں
بخت و امن دے ول توڑے موسم تاں آ ڈکھانویں ہا

.....☆.....

جعفرؑ وسے جہان تے ول او معصومہ سینؑ ہے
روندی ہے اَج وی شام وِچ اصغرؑ دی پاک بھینؑ ہے
آہدی ہے اَج وی ویر کوں میکیوں گھنن تاں آنویں ہا

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1043}

دُکھی رووے دُکھی رووے تے چم سر کوں دُکھی رووے
اے چم بابے دا زخمی گل سیدِ دی پاک دھی رووے

.....☆.....

ہے آہدی دُکھیہ اَج بابا میڈا اے حال درداں توں
پریشاں تے اے گرد آلود ہن اَج وال درداں توں
سنا کے حال درداں دے تے سر کوں چا بیٹھی رووے

.....☆.....

رہی ہاں بازار وِچ بابا ستم دے پھل جھلیدی میں
رہی ہاں ہر چوک تے عباس دے نانوں سڈینی میں
نہیں کہیں امداد آ کیتی ، اے شکوے کر لئی رووے

.....☆.....

ٹری پیدل میں کئی گھنٹے تھئے قداماں اُتے چھالے
تے وسدے پھل کریندے رہے لباس اُجڑی دا کل لالے
اے سن فقرے دُکھی دے ، عون دی اٹری کھڑی رووے

.....☆.....

ہے آہدی رو کے بابے کوں میں ہنڑ دربار دُکھیہ آئی ہاں
تے تھیندے ظلم دے دربار وِچ نروار دُکھیہ آئی ہاں
اے سن کے حال بچوی دا سیدِ دی بیکسی رووے

.....☆.....

شالا دنیا تے وس پووے ، اے گھر آباد ہو پونوں
جیڑھے صدمات نے کیتے او زخمی قلب شاد ہونوں
نہ ہنڑ وِچ شام دے جعفر سیدِ دی پاک دھی رووے

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1044}

رووے سجاد تیکوں غسل ڈیوانوں کیوں
شامی لوگاں دا میں احسان اے چانواں کیوں
.....☆.....

غسل کیتے تاں ہے پانی دی ضرورت ہوندی
پانی پیون دا وی ملدا نہیں ، ہے عبرت ہوندی
میں تیڈے غسل دے اسباب بنزانواں کیوں
.....☆.....

جہاں اصغر دے کیتے پانی دا ہک گھٹ نہ ڈتا
پانی ڈیسن او کیوں غسل دا ہے چننا وڈا
بنز کے سائل میکوں شرم آندا ہے جانواں کیوں
.....☆.....

جانڑدی ہیں جو یکی آل عبا پیاسی ہے
سارے معصوم تے خود عون دی ما پیاسی ہے
اتنا مجبور ہاں میں پانی منگانواں کیوں
.....☆.....

تیڈے ہونٹاں دے اُتے پیاس دے اثرات وی ہن
پاک چہرے اُتے زندان دے صدمات وی ہن
گرد آلود تیڈیاں زلفاں دھوانواں کیوں
.....☆.....

جعفر ہنڑ دنیا تے وس پووے اے سجاد سخی
جیڑھے بیمار نے رت روندیں اے فریاد کیتی
تیکوں معصومہ ڈسا وطنیں پچانواں کیوں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1045}

میڈے کیسے توں میڈا چن ویرن احسان نہ چا
ایں میلے چولے دا توں میکیوں کفن پوا

.....☆.....

میڈے اصغر کون وی گھٹ پانی دا نہا ملیا
میڈے غسل دا پانی نہ ملسی تاں کیا ہویا
میکیوں اصغر وانگوں چن ویرن چا دن کرا

.....☆.....

رہی گروی مہندی بنری دی میڈا چن ویرن
ایں پانی ہوٹوں پورے تھے نہ سنون سگن
میکیوں غسل نہ ملسی کیا ہویا توں نہ گھبرا

.....☆.....

میڈے بابے کون ڈس کہیں آ غسل ڈیوایا ہا
تیکوں علم ہے جیویں امت نے کفن پوایا ہا
اے ورثہ ہے میڈے بابے دا نہ نیر وھا

.....☆.....

میں راضی ہاں ایں چولے وچ کفنا میکیوں
توں پڑھ کے جنازہ ایویں چا دفنا میکیوں
جوڑ اصغر وانگوں قبر میڈی مظلوم بھرا

.....☆.....

جعفر ہنڑ شاد ہووے دل سین دی جانی دا
رہی روندی ڈکھ جو حال مسافر بھائی دا
رہی آہدی کفن دے وچ نہ میکیوں ویر رُوا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1046}

اَج قبرستانِ غریباں وِج حسرت دے نیر ویندے ہن پیو پتر دُوہیں
ہن ہتھ وِج زیورِ غربت دے ، بیٹھے رو رو قبر کھٹیندے ہن پیو پتر دُوہیں
.....☆.....

جڈاں باقرِ قبر کھٹیندا ہے سجادِ ہمیشہ کول چیندا ہے
کوئی اَج امداد کریندا نہیں ہر پاسے نظر کریندے ہن پیو پتر دُوہیں
.....☆.....

ہتھ زیوراں وِج مجبورِ دی ہن بیا وطن کول بہوں دورِ دی ہن
رب جانے اَج کنیں حالت وِج معصوم کول پئے دفنیدے ہن پیو پتر دُوہیں
.....☆.....

اَج آہنِ غازی آنویں ہا تلقین تاں پڑھ سزوانویں ہا
منہ کر کے پاسے کربل دے عباس دے نام سڈیندے ہن پیو پتر دُوہیں
.....☆.....

رو آہنِ غربت ڈیکھ تاں سہی آ سینِ دی تربت ڈیکھ تاں سہی
کنیں رنگ دے نال اَج اُجڑی کول پئے قبر اِج آپ لہیندے ہن پیو پتر دُوہیں
.....☆.....

وِج قبر دے رکھن ول چیندن ول وار و واری گل لیندن
وِج قبر دے اَج منہ چمن کیتے کئی واریں جھک جھک ویندے ہن پیو پتر دُوہیں
.....☆.....

جعفرِ اصغرِ دی بھین وسے میڈے پاکِ عباسِ دی سینِ وسے
چیندی لاش تے عینِ غریبی وِج بیٹھے ول ول وین کریندے ہن پیو پتر دُوہیں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1047}

تیڈے بعد جہاں تے چن اکبرؑ نمہی حوصلہ ہنڑ زندگی دا ہے جیون کوڑ ڈکھی دا
تیڈا حال سنایائے فضہؑ نے ہم تھی گئی کمر نمیدہ ہے جیون کوڑ ڈکھی دا

.....☆.....

جیویں ڈینہ ڈاھویں دے زین اُتوں ہا تیکوں امت لہایا
اونویں میڈے جگر تے چن اکبرؑ ہا زخم سنان دا آیا
میکوں لگدائے جیویں جگر دے وچ ہووے اُج تائیں پھل برچھی دا

.....☆.....

تیڈے رُخساراں تے ویر جیویں ہا خون جگر دا واہندا
میڈے جگر دا خون وی اکھیاں توں بنڑ ہنجوں باہر ہے آندا
اوہو خون ہے اُج تائیں اکھیاں توں نت جاری بخت لٹی دا

.....☆.....

جیویں تیڈی لاش وچوں بن دے ہئی بابے پاک نے چائی
اُونویں نانی میکوں روضے توں ہئی گھر دے وچ چا آئی
تیڈے حال واگلوں ہا حال میڈا اے مان غریب دی دھی دا

.....☆.....

رہیا ڈہدا لاہندا گھوڑے توں میڈا پیار تیکوں اے جانی
ہم ریت تے رت دے وچ ڈٹھی تردی بھرپور جوانی
تیڈا سر جھولی نہ پا سنگیم ناہی وس لگدا اُجڑی دا

.....☆.....

جعفرؑ وس پوے دنیا تے میڈی سینؑ دا ویر جوانے
جیرھی آہدی ہے میڈا چن اکبرؑ ایہو دل دے وچ ارمانے
ہے موت دے وچ کیوں بدل گیا تیڈا ہر ہک سنون خوشی دا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1048}

میڈا اکبر جڈاں آ کے توں ول سہرا سجانویں میں اُجڑی کوں سڈانویں
پئی ہاں ٹردی میں دنیا توں نہ نکھڑی کوں بھلانویں میں اُجڑی کوں سڈانویں

.....☆.....

میکوں پک ہے جو ول ہک ڈینہ ڈکھاں دی رات دھم پوسی
تیڈی شادی دے ڈھنگ ہون تیڈی بارات خوش ہوسی
ضرور اکبر توں سکدی کوں چا شادی وچ بلانویں میں اُجڑی کوں سڈانویں

.....☆.....

جیویں کربل دے وچ وچ کے میں اُجڑی کوں بھلایو چا
نہ ایویں بھل ونجیں اکبر جیویں مدتاں رُوائو چا
وڈی حسرت ہی پلوں میں اُجڑی توں بدھانویں میں اُجڑی کوں سڈانویں

.....☆.....

تیڈی شادی دی گھن حسرت پئی بیمار ٹردی ہے
تے ڈکھ تیڈی جوانی دا پئی گھن لاچار ٹردی ہے
تیڈے جلدی سنون ہونون جڈاں وطاناں تے آنویں میں اُجڑی کوں سڈانویں

.....☆.....

اے ڈکھ آخر تاں مک وین ساڈا لچپال آ ویسی
تیڈیاں خوشیاں دیاں گھن گھڑیاں حسن دا لعل آ ویسی
توں ایں خوشیاں دے موقع وچ میں توں سہرا چمانویں میں اُجڑی کوں سڈانویں

.....☆.....

وسے جعفر اے بھین اکبر دے نال آ کے سدا وطنیں
رہی آہدی جو ویرن کوں توں گھن بارات آ وطنیں
توں گھن بنری کوں پہلے میں ڈکھی کوں منہ ڈکھانویں میں اُجڑی کوں سڈانویں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1049}

سجاد کربلا دو آہدا ہے ہتھ ودھا کے اکبرؑ توں ہنڑ تاں آ وَنَج
تیڈی ہے بھین ٹر گئی تانگھاں تیڈیاں لہا کے اکبرؑ توں ہنڑ تاں آ وَنَج

.....☆.....

بھینیں دا پیار اکبرؑ بختاں دی پاک چھاں ہے
توڑے کفن ہے رُخ تے ہونٹاں تے تیڈا ناں ہے
ہے راہ پئی بھلیدی حسرت دی دید لا کے اکبرؑ توں ہنڑ تاں آ وَنَج

.....☆.....

ماحول شام دا ہے عصمت دی شاہزادی
وِج شام دے نہ آوے کوئی شریف زادی
اے وَت نواں ہے صدمہ روندا ہاں سر جھکا کے اکبرؑ توں ہنڑ تاں آ وَنَج

.....☆.....

تیڈی بھین کوں وی اکبرؑ نہیں شام راس آئی
ڈینہ رات روندیں روندیں ٹری ہے دُکھاں ستائی
ہنڑ ڈیکھ منہ توں اکبرؑ رُخ توں کفن ہٹا کے اکبرؑ توں ہنڑ تاں آ وَنَج

.....☆.....

اَج وِج کفن دے تیکوں ہمیشہ ہے سڈیندی
سن نام تیں بھرا دا ہنجوں وی ہے وپندی
آہدی ہے وِج کفن دے تیڈا اے نام چا کے اکبرؑ توں ہنڑ تاں آ وَنَج

.....☆.....

جعفرؑ اے پاک دُکھیا وِج شام دے ہے روندی
اکبرؑ کوں ہے سڈیندی ، توڑے اے خوش تاں ہوندی
آہدی ہے وِج لحد دے دستِ دعا اٹھا کے اکبرؑ توں ہنڑ تاں آ وَنَج

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1050}

بیٹھی روندی ہے اَج ما اصرؑ دی کر کوچ میڈی بیمار گئی ہے
گھن دل وچ داغ یتیمی دا ٹر ویر دی ماتم دار گئی ہے
.....☆.....

جیڑھے ایں چند روز گزارے ہن ہس دید رہی دروازے تے
نسی آیا ویر ایں تانگھ دے وچ ٹر دنیا توں لاچار گئی ہے
.....☆.....

میکوں نہیں بھلدا جڈاں گل لایس میکوں آ کے وانگ یتیمان دے
ناہی لُحظہ وسدی امڑی توں بھل اَج کیوں ما دا پیار گئی ہے
.....☆.....

ڈُکھ درد وچھوڑے زندگی دے بے وقت ضیعنی گھن آئے
اے ڈاڈی وانگوں دنیا تے بہوں اوکھے وقت گزار گئی ہے
.....☆.....

ہئی کمر نوا ایویں جھک ٹردی جیویں سینؑ ولے دربار وچوں
ہمشکل نبیؑ دے ہجر دے وچ تھی اَج درداں توں پار گئی ہے
.....☆.....

اَج اکبرؑ ہوندا دنیا تے آ بھین دی لاش چواوے ہا
ایہا حسرت گھن کے دل دے وچ ٹر سینؑ دی ورثہ دار گئی ہے
.....☆.....

ایڈا دل وچ درد ہس پھوپھیاں دا ، محسوس کیتس دربار وچن
ہئی ایویں روندی پردے کول جیویں ڈیون خود نروار گئی ہے
.....☆.....

جعفرؑ وس پووے اے نکھڑی جئیں ویر کول سہرے نہیں پائے
چنؑ ویر دی شادی دے گھن کے اے دل وچ درد ہزار گئی ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1051}

تیڈا لہنڑاں ویر وے گھوڑے توں نہیں اُجڑی بھین بھلایا ہائے وے جوان بھرا
یک لخت ضعیفی آ گئی ہئی جڈاں فضہ آن سنایا ہائے وے جوان بھرا

.....☆.....

تیں آخری جو آذان ڈتی ہئی کربل وچ اے سین دا چن
اوا بھین سنی ہئی وطن اُتے ہم جگر کنبارا کھلایا ہائے وے جوان بھرا

.....☆.....

ترائے واریں منگیا بابے توں تیں وی پانی ویر جوان میڈا
میں وی ترائے واریں بھر جام اکبر ہا درتے آن پچایا ہائے وے جوان بھرا

.....☆.....

رہیاں ملدیاں پھوپھیاں ہک گھنٹہ منہ چمدیاں ہن گل لیندیاں ہن
میں وی تیڈی سک وچ ترائے واریں ہا ڈاڈی کوں گل لایا ہائے وے جوان بھرا

.....☆.....

تیڈے سینے وچ لگا ظلم دا پھل تھی میڈے جگر توں پار گیا
تیکوں جھلن کیتے دروازے توں ناہی باہر قدم ودھایا ہائے وے جوان بھرا

.....☆.....

توں جھنڑیوں زین توں دھرتی تے ہتھ رکھ کے جگر تے چن اکبر
میں وی نپ کے جگر کوں جھنڑ پئی ہم ہئی نانی آن اٹھایا ہائے وے جوان بھرا

.....☆.....

جعفر چے سہرے اکبر دے آ وطن اُتے اے بھین ڈکھی
ہے آہدی شام اِج اِنج تائیں ہوی بھین کوں مار مکایا ہائے وے جوان بھرا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1052}

اکبرؑ جوانی مانٹیں وعدہ توڑے نبھیندوں
کیا تھی پووے ہا ویرن آ کے توں گل چا لیندوں

.....☆.....

درد و الم دیاں گھڑیاں مک ویندیاں وے ویرن
لحطے دے کیتے ہنجوں سک ویندیاں وے ویرن
وقت اخیر توڑے آ کے چا منہ ڈکھیندوں

.....☆.....

تیڈے ڈکھاں تے درداں ہنڑ تاں مکا ڈتا ہم
آنون دی تاگھ ول وی کجھ حوصلہ ڈتا ہم
ٹردے ویلے تاں توڑے منہ آن کے چمپیندوں

.....☆.....

رونواں جے ویر اکبرؑ لگدی ہے چوٹ دل تے
بھینیں تاں چاہندیاں ہن ویرن ملے ہا کھل تے
روندی ہوئی بھین تے اے احسان چا کریندوں

.....☆.....

بیمار دی عیادت کرنا ثوابے اکبرؑ
میڈا علاج تیڈا سوہنڑاں شابے اکبرؑ
کیا حرج ہئی ڈکھی دا جھولی جے سر چا پیندوں

.....☆.....

جعفرؑ وسے جہاں تے اکبرؑ دی بھین پیاری
ویرن کوں رہی جو آہدی رو کے درداں ماری
ہنڑ تاں ڈکھی کوں ویرن وطنان تے چا سڈیندوں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1053}

تیڈے سینے دا اے وہندا لہو ہے ، نہیں میڈے آنسو
تیڈے ڈیکھن دی وسدی آرزو ہے ، نہیں میڈے آنسو

.....☆.....

تیڈے ڈیکھن کیتے نت بے قرار ہن اے میڈیاں اکھیاں
تیڈی سک وچ سراپا انتظار ہن اے میڈیاں اکھیاں
نمازِ چشم دا تھیندا وضو ہے ، نہیں میڈے آنسو

.....☆.....

میڈے دل دی ہر ہک حسرت تیڈے نانویں سڈیندی ہے
تمنا قلب مضطر دی تیکوں پل پل گولیندی ہے
اے پکاں تے مچلدی جستو ہے ، نہیں میڈے آنسو

.....☆.....

فراق و ہجر وچ الفت جگر دے وچ مچلدی ہے
ثبوت الفت دا گھن کے ہر کنڑیں ہنجواں دی ڈھلدی ہے
میڈی الفت دی سچی آبرو ہے ، نہیں میڈے آنسو

.....☆.....

توں خود آ ڈیکھ چن ویرن میڈیاں ہنجواں دے اے موتی
توڑے ڈہدوں جیڑھے بیٹھی ہاں میں ہنجوں دے پھل پوتی
تیڈے خون جگر دا رنگ و بو ہے ، نہیں میڈے آنسو

.....☆.....

وسے جعفر اے شہزادی رہی آہدی جو اے بھائی
ہے آج تائیں شام وچ قائم میڈا احساسِ تنہائی
ایہو احساس تیڈے روبرو ہے ، نہیں میڈے آنسو

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1054}

تیڈی یاد دے وِج ڈینہ رات میں اکبرؑ روندی ہاں
ہن بہوں مشکل حالات میں اکبرؑ روندی ہاں

.....☆.....

میکوں ڈسدا ہے ایں دنیا تے چند گھڑیاں دی مہمان ہاں میں
بچپن دی ضعیفی وِج اکبرؑ کل درداں دا سامان ہاں میں
کر یاد تیڈی ہر بات میں اکبرؑ روندی ہاں

.....☆.....

اے حسرت ہم میڈے میت کوں توں آن کے مونڈھا لانویں ہا
توں ویر جنازہ اُجڑی دا توڑے قبر تائیں پچوانویں ہا
ہے دھم گئی درد دی رات میں اکبرؑ روندی ہاں

.....☆.....

دل ٹھر ویندا جڈاں ڈے مونڈھا تابوت کوں اکبرؑ چانویں ہا
تیڈا لہجہ سنوڑی کفن دے وِج تلقین جاں پڑھ سنوانویں ہا
ہے جانوڑی رب دی ذات میں اکبرؑ روندی ہاں

.....☆.....

تیڈا آخری منہ نہا بھین ڈٹھا توڑے توں منہ ڈیکھن آنویں ہا
میں وی ڈہدی تیڈی مس لاہندی جڈاں رُخ توں کفن ہٹانویں ہا
ڈے پیار دی ہنتر خیرات ، میں اکبرؑ روندی ہاں

.....☆.....

جعفرؑ وس پوے سینؑ میڈی رہی آہدی جو چن اکبرؑ کوں
آج اپنے ہتھیں چنؑ ویرن کر دفن توں آ کے مضطر کوں
توڑے رُکدی اے برسات ، میں اکبرؑ روندی ہاں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1055}

عابدِ پیا ہے پڑھدا ہمشیرِ دا جنازہ
ڈاڈی دی پاک سوہنڑیں تصویرِ دا جنازہ

.....☆.....

کلبا کھڑوتا روندائے کوئی شخص نہیں ڈسیندا
ڈو فرد ہن تے کوئی شامل نہیں آ کے تھیندا
جنازہ دا تاخیرِ پیا پڑھیندائے

.....☆.....

منظرِ عجیب ڈسدائے غربتِ دا اے سماں ہے
مظلومِ کربلا دی غربتِ دی داستاں ہے
جنازہ دا شہیرِ جیویں وارثا ہئی

.....☆.....

ڈسدائے جیویں جو بن وچ درداں دا ہے سمندر
عابدِ پڑھدا ایویں غربتِ دے ویڑھ اندر
جنازہ دا شہیرِ جیویں پڑھیا بے شیر

.....☆.....

ہوندے سجن جے سارے غربتِ تاں اے نہ ہوندی
ایویں کفن دے وچ نہ اکبرِ دی بھین روندی
جنازہ دا ہمشیرِ ویرن سوہندے توڑے

.....☆.....

جعفرِ وسے اے عابدِ روندائے جو سر جھکا کے
تابوتِ دو ہے ڈہدا حسرتِ دی اکھ اٹھا کے
جنازہ دا تطہیرِ خالی ہے اعرابِ توں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1056}

تابوت کوں رکھ کے قبر اُتے ہے عابد نیر وہیندا
منہ کر کے پاسے کربل دے ہے ویر دے نام سڈیندا

.....☆.....

ہے رو آہدا میڈا چن اکبر سجاد دے درد ونڈا توں
جیڑھی ٹرگئی ہے تیڈی تاگھ دے وِج اُوندا منہ ڈیکھن تاں آ توں
ہر ویر ہمیشیر دی میت کوں ہے مونڈھا آن کے ڈیندا

.....☆.....

وِج سفر دے غربت ویڑھ گئی ہے ہن روہ درداں دے آ گئے
تیڈی بھین دی رحلت ڈیکھ کے ہن کل سجن میڈے گھبرا گئے
ایندا ٹرناں وانگ غریباں دے نہیں دل برداشت کریندا

.....☆.....

جھک کمر گئی ہے میڈی درداں توں خود بھین کوں دفن کرا توں
گھن نال عباس تے قاسم کوں ایندا پڑھن جنازہ آ توں
اِس ظالم شام اِج نال میڈے نہیں کوئی تابوت چویندا

.....☆.....

میڈا اکبر اِج ہے بھین تیڈی پئی تیڈی تاگھ تنگھیدی
وِج کفن دے وی بند اکھیاں کوں نہیں تیڈی بھین کریندی
کوئی سجن وی اکبر تیں وانگوں نہیں ایتیاں دیراں لیندا

.....☆.....

جعفر شہیر دی جانی کوں ملے آن مسافر بھائی
رہی آہدی جیڑھی کفن دے وِج ہے رب دی بے پرواہی
توڑے وقت اخیر دے چن اکبر اِج ڈاڑھی آن چھیندا

باموللا کرئ

﴿نوحه پاک﴾

{1057}

منبر ہے مصطفیٰؐ دا مسجد ہے مصطفیٰؐ دی
سائل ہے بنڑ کے آئی تصویر انما دی

.....☆.....

اصحاب دا ہے مجمع تعظیم نہیں کریندے
کسمن گواہ چپ ہن کئی گالھ نہیں منیدے
روندی کھڑی ہے در تے عصمت دی شاہزادی

.....☆.....

پہلے جڈاں ہن آندے تعظیم ہئی او تھیندی
پجڑی کون ڈیکھ آندا دستار ہئی ودھیندی
آج ڈیکھ رُخ جہاں دے منجھی ہے بہوں زیادی

.....☆.....

جڑدن سوال کیتے ہمت جو نہیں بدھیندی
منگناں ہے حق مگر اے جرأت نہیں مول تھیندی
رُخ پاک تے ہے ظاہر سرخی شرم حیا دی

.....☆.....

اتنی امید ناہی امت جیویں رنجایا
خالی وی چا ولایا ، پاسے تے ہتھ رکھایا
تھی سرخ گئی ہے رنگت تطہیر دی ردا دی

.....☆.....

جعفرؑ دا پاک وارث ایں سین کون وساوے
صدے یکے بھلاوے پاسے توں ہتھ چواوے
پتراں دے شہر ڈیکھاں ، حسرت ہے پاک ما دی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1058}

اے کون ہے جو سوالیاں والی شکل اپنی بنڑا کے چپ ہے
کرن تاں آئی ہے سوال لیکن سمجھ نہیں آندی کیوں آ کے چپ ہے

.....☆.....

خدا دا محبوب ایندی تعظیم کوں اٹھیندا زمانے ڈٹھا
لہا کے دستار مرحبا آکھ سر چمیندا زمانے ڈٹھا
مگر ہے گستاخ آج زمانہ اے سارے صدمے پچا کے چپ ہے

.....☆.....

خدا دے پردے دی پاک وارث تے عصمت کبریا ہے بی بی
تے پاک پردے دے دائرے دی اے ناخدا نہیں خدا ہے بی بی
اے درد سہنواں خدا دا کم ہا جو درد آج اے اٹھا کے چپ ہے

.....☆.....

نہیں شرم آیا زمانے مشکوک جاتی اللہ دی ہے صداقت
گواہ طلب کے تے رد چا کیتے اے ول وی چپ ہے مثال وحدت
اے حوصلہ جز خدا دے کیندائے جو اپنا سب کچھ کھسا کے چپ ہے

.....☆.....

ہے آج دے نمرود زخمی کیتا خدائے واحد دا پاک پہلو
ایہیں کوں جب اللہ رب نے سڈیا تھیا ہے آج جیڑھا چاک پہلو
دلیل ہے ایندیاں عظمتاں دی بدن تے ہر زخم کھا کے چپ ہے

.....☆.....

دعا کیندائے ہمیشہ جعفرؑ وسے او عصمت دی شہزادی
جو پاک جوڑی کوں نال لا کے نموش رہی زیب ہل اتی دی
عجیب رنگ ہا جو پاک جاگیر مصطفیٰ دی لٹا کے چپ ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1059}

ولی دربار توں خالی نبی دی پاک جائی ہے
ڈٹائے حق اے جیہاں امت جو زردی رُخ تے چھائی ہے

.....☆.....

ڈوہیں ہتھ رکھ کے پاسے تے قدم رو رو اٹھیندی ہے
ہے منہ حسنین دا ڈھدی ڈکھی ہنجوں وہیندی ہے
تے آج حالت یتیمی دی چا جوڑی نے بنڑائی ہے

.....☆.....

ہے آہدی میں نہیں خالی ولی ، اے جگ ڈسایا ہے
گویا شبیر کوں پانی توں خالی جگ ولایا ہے
تے پہلو دے زخم میکوں ڈکھی اے گل دَسائی ہے

.....☆.....

میڈے وانگوں ویسی شبیر سائل بن کے امت دا
کھلیسی در شقی امت مصائب دی قیامت دا
نہیں جھنڈیا در اے تیغ امت چا کمن تے چلائی ہے

.....☆.....

میڈا شبیر نہیں بچدا جو حالت ہے زمانے دی
ہے چننا اپنی چادر دا جو جرأت ہے زمانے دی
شالا کربل دو نہ جاوے کوئی میں اُجڑی دی جائی ہے

.....☆.....

آوے جعفر دا پاک آقا خوشی دی رت ولا آوے
وسے گھر پاک ول ہردم کڈاہیں نیڑے نہ ڈکھ آوے
وسے بابے دے نت سائے سدا درواں ستائی ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1060}

رکھیں یاد توں عونِ دی مآ ہوی بہوں مظلوم بھرا
پارت ہووی بھرا دی
میکوں آنون والے وقت دا درد رویندا ہے پارت ہووی بھرا دی

.....☆.....

ہئی امت دی نیت بدل گئی وس لگدے چارے لانویں
ما بنڑ کے پاک بھرانواں دی ، ہر حال بھرا بچوانویں
ہم ڈسدا آج قئے خون دی حسن کریندا ہے پارت ہووی بھرا دی

.....☆.....

شبیر ہے بہوں مظلوم میڈا ہئی پورہیا دکھیا ما دا
تیڈے دل توں ودھ کے نازک ہے میڈی متا دا شہزادہ
اے خیال رکھیں تریہہ بہوں محسوس کریندا ہے پارت ہووی بھرا دی

.....☆.....

ہمی چنتا تیڈی چادر دا رہی قائم ہمیش ردائے
ہوسی ضامن تیڈے پردیاں دا تیڈا عباس بھرائے
اودنا زین توں لہنڑاں آج وی جگر ہلیندا ہے پارت ہووی بھرا دی

.....☆.....

شبیر ٹرے جڈاں وطن کنوں توں نال بھرا دے جانویں
میڈے نازک پھل کوں گرمی وچ مرجھانوں توں بچواویں
ہسی دل نازک اے مونجھ کوں ڈھیر بھیندا ہے پارت ہووی بھرا دی

توڑے ونجناں پووی شام دے وچ آوی ڈیکھناں گو بازارے
 شبیر دا خون بچانوناں ہے توڑے ڈیویں ونج نروارے
 میکیوں تے پتر دا خون پیا تڑپیندا ہے پارت ہووی بھرا دی

.....☆.....

جعفر وں پوے گھر سارا وسے جگ تے اے شہزادی
 رہی پارت ڈیندی بچدی کوں جگ تے مظلوم بھرا دی
 رہی آہدی امت دا اے ماحول ڈریندا ہے پارت ہووی بھرا دی

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1061}

عصمت دی شہزادی پارت ہووی بھرا دی
ممتا دا پیار ڈیویں میڈے پیار دا ہے عادی
.....☆.....

پیہہ کے چکیاں اینکوں پروان ہم چڑھایا
نازک مزاج ڈاڈھا میڈے پیار دا اے سایا
ہک پل نہ ہووے موبنجا ، اے ناز پاک ما دی
.....☆.....

ہر چیز توں سمجھنائے این ویر کوں تیں پیارا
درداں دے وچ تیں بنزنائے مظلوم دا سہارا
بھائیواں ہیں درد و غم دی مظلوم کربلا دی
.....☆.....

جینے ڈینہ وطن کوں چھوڑے ایندا توں ساتھ ڈیویں
صدقہ بنزا کے ایندا پتراں کوں نال نیویں
رکھیں یاد میڈے چن کوں گدی ہے تریہہ زیادہ
.....☆.....

تیکوں بھرا دی خاطر بازار ونجناں پوسی
میں وانگ ظالماں دے دربار ونجناں پوسی
مخت بچانونی ہے تیں آل مصطفیٰ دی
.....☆.....

جعفر اے شہزادی وسدا ڈیکھے بھرا کوں
آ کے ڈیویں مبارک خوشیاں دی ، پاک ما کوں
مخت سجائی ہووے میڈی سین دی ردا دی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1062}

اُدھ وِچ ہے امڑی دی مسند چوگردوں کل کمسن آ کے روندے ہن
چھوٹے چھوٹے پاک ہتھاں کوں امڑی پاک دے کفن تے لا کے روندے ہن

.....☆.....

کہیں ویلے گل بھینیں کوں آ لیدے ہن
گل بھینیں کوں لا کے نیر وہندے ہن
پاک ستہری زلفاں دے وِچ درد و الم دی خاک روا کے روندے ہن

.....☆.....

کہیں ویلے رُخ پاک توں کفن ہٹیندے ہن
ڈکھ کے منہ امڑی دا وین کریندے ہن
ہنجواں توں تر رُخساراں کوں امڑی دے رُخ پاک تے لا کے روندے ہن

.....☆.....

رو آہدن اے پاک امڑی کر پیار ولا
روندے ہوئے شبیر دے چم رُخسار ذرا
ٹھنڈے ٹھنڈے ہتھ امڑی دے پاک اکھیاں دے نال رلا کے روندے ہن

.....☆.....

پاک حسن جاں امڑی کوں گل لیندا ہے
رُخسارے رُخساراں نال رلیندا ہے
کفن دے اندروں پاک امڑی دے پہلو پاک اُتوں ہتھ چا کے روندے ہن

.....☆.....

جعفر پاک حسنین دا گھر آباد ہووے
پاک امڑی دا مضطر دل ول شاد ہووے
جیسی دُکھیاں کوں رات دے ویلے لعل دُکھی دے ذن کرا کے روندے ہن

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1063}

رونڈیں رونڈیں آج میڈی سین دیاں جائیاں کوں رات ڈھل گئی ہے
کون تسلیاں ڈپوے آ موت رُلایاں کوں رات ڈھل گئی ہے

.....☆.....

چپ کر کے حسنین دا بابا لاش دو دید کریندا ہے
روندا ڈکھ کے پاک دھیاں کوں رو کے ٹر ویندا ہے
ڈپوے کون دلا سے امت ستایاں کوں رات ڈھل گئی ہے

.....☆.....

چانوناں ہے تابوت ڈکھی دا دھیاں نیر وپندیاں ہن
ویرن چیندن پاک جنازہ منتاں نال رکھیندیاں ہن
رو رو ویر ڈسیندن امت رُوایاں کوں رات ڈھل گئی ہے

.....☆.....

وار و واری کمسن دھیاں گل امری کوں لیندیاں ہن
گل لا کے رو پاک امری دا دھیاں کفن پُسنیدیاں ہن
نہ نیوو تابوت کوں آکھن بھایاں کوں رات ڈھل گئی ہے

.....☆.....

ایں ویلے تاں کوئی سبزداں کوں گھر توں مول ٹریندا نہیں
رات دے ویلے کوئی سبزداں کوں گھر توں باہر بھجیندا نہیں
لکھ لکھ چنتے پوندن آج گھبرایاں کوں رات ڈھل گئی ہے

.....☆.....

جعفر ہنڑ وں پووے جگ تے پاک نبی دی جانی
آج جیندے تابوت کوں مونڈھا ڈے روندن ڈوہیں بھائی
فجر توں لاش تے روندیں موت مکایاں کوں رات ڈھل گئی ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1064}

اماں ہنڑ تاں بولو ، کھڑائے مظلوم سڈیندا
آج تیڈے مظلوم دیاں کوئی نہیں ہنجوں آن پونجھیندا

.....☆.....

کیوں رُس پئے ہو مضطر توں آج آواز وی ڈیندے نہیں
پا کے جھولی کیوں میکوں پیار تاں فرمیندے نہیں
نانے وانگوں چھوڑ وئجن نہیں زیب تہاکوں ڈیندا

.....☆.....

پہلے میں جڈاں رونواں ہا جھولی وچ ہاوے خود پیندے
پونجھ کے ہنجوں چم چم کے پیار دے نال ہاوے گل لیدے
آج نوہے ڈہدے اے یکس کھڑا ہے پیہم نیر وہیندا

.....☆.....

کھول کے باہیں آج میکوں گل دے نال تاں لاؤ چا
روندے پتر کوں ہک واریں پیار دے نال رہاؤ چا
جے شبیر توں رُس پئے ہو آج آپ ہاں آن منیندا

.....☆.....

میں ہاں مسافر کربل دا ہک ڈینہ سفر دو ٹر ویساں
نال رلا کے بھینیں کوں درداں کوں وئج گل لیاں
منہ رکھ کے رُخساراں تے آج بیٹھاں منت کریندا

.....☆.....

جعفر اے شبیر سے سائے نت پاک امڑی دے
اے جہیں ون جو بھل جانوں درد یکے کل زندگی دے
کفن ہٹا کے چہرے توں جیڑھا دید نہیں رُخ توں چیندا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1065}

آکھے دائی سین دیاں جائیاں آؤ امڑی دا دیدار کرو
ہوے ہنڑ پر درد جدائیاں آؤ امڑی دا دیدار کرو

.....☆.....

میں غسل و کفن توں تھی فارغ ہنڑ ہے تابوت بڑایا
کھجیاں دیاں چھڑیاں دا پردہ ہم حسب الحکم سجایا
ہوے ہجر دیاں گھڑیاں آئیاں آؤ امڑی دا دیدار کرو

.....☆.....

ڈیکھو آخری منہ رنج امڑی دا رُخ پاک توں کفن ہٹا کے
ڈیکھن دی سدھر لہا گھنو چہرے تے نظر جما کے
ہوے ڈکھ دیاں بدلیاں چھائیاں آؤ امڑی دا دیدار کرو

.....☆.....

میں غسل ڈٹائے تہاڑی پاک امڑی نہیں ہتھ پاسے توں چایا
تہاڑے سن کے وین ہے پاسے دا صدمہ آج سین بھلایا
ہن اکھیاں واساں لائیاں آؤ امڑی دا دیدار کرو

.....☆.....

منہ آخری ڈیکھن فرض ہوندائے تصویر ہے دل وچ راہندی
ڈکھ سکھ وچ صورت امڑی دی ہے نظر دھیاں کول آندی
ہوے کنیں گالھوں گھبرائیاں آؤ امڑی دا دیدار کرو

.....☆.....

جعفر اے سینیں وں پونون جیڑھیاں روندیاں ہن امڑی کول
رہی دائی آہدی رو رو کے میڈی سین دی ہر ہک دھی کول
اُٹھو جلدی درد ستائیاں آؤ امڑی دا دیدار کرو

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1066}

روک تلوار کوں اے تیج چلانوں والا
خوف کر رب دا توں اے عرش ہلانوں والا

.....☆.....

روزہ دارے تے ضعیفی ہے تے سجدے سر ہے
رب دا چہرہ ہے تے اللہ دا مقدس گھر ہے
سوچ تاں سہی جو ہیں کیا ظلم وسانوں والا

.....☆.....

ہن ایندی آس تے وِچ سفران دے دھیاں آئیاں
بے سہارا نہ تھیوں سفریں علیٰ دیاں جائیاں
رب توں ڈر سین دیاں دھیاں کوں رُونوں والا

.....☆.....

تیج چل گئی ہے تے محراب ہے رنگین تھیا
کٹ گنیں پیچ عمائے دے تے ہے ریش حنا
کوئی نہیں مظلوم دے ہتھ پیر بڑانوں والا

.....☆.....

ریش اطہر دیاں والاں توں لہو جاری ہے
سر ہے وِچ سجدے دے سید اُتے غش طاری ہے
سر تے کوئی نہیں سجدے توں اُٹھانوں والا

.....☆.....

کروٹاں خون دے وچ آج پئے بدلیندے ہن
 سرخ ہن پہلو تے غازی دی ادا ڈیندے ہن
 کوئی مظلوم دا نہیں سر جھولی پانون والا

.....☆.....

جعفرؑ ایں گھر دے یکے درد وی تھی دُور وین
 جملہ لمحات تھی خوشیاں کنوں معمور وین
 اللہ بھانویں جڈاں آ ویسی او آنون والا

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1067}

اُنوی دی رات ڈیکھو طوفان ہن جفا دے ہے کائنات روندی
کعبہ گرانوناں ہے ، ظالم دے ہن ارادے ہے کائنات روندی

.....☆.....

سجدے دے وِج سچی تے شمشیر چل گئی ہے
چادر ڈکھی دی دھی دی ہنڑ سر توں ڈھل گئی ہے
روندی ہے عون دی ما دامن اٹھا ردا دے ہے کائنات روندی

.....☆.....

محراب وِج تڑپدائے جسدِ بدن علی دا
بالکل ہے حال ایویں گھر وِج سچی دی دھی دا
رو رو جگانوں آوے آج کولھ ہر بھرا دے ہے کائنات روندی

.....☆.....

محراب وِج عمامہ ہے وِج لہو دے تردا
درداں توں بے نیاز آج مظلوم ہے نظر دا
رُخسارے سرخ ڈسدن آج وجہ کبریا دے ہے کائنات روندی

.....☆.....

ہے ریش دی سفیدی ہو گئی یکی حنائی
جائے نماز تے ہے سرخی حنا دی چھائی
روندائے فضل دا بابا منظر جو ہن حنا دے ہے کائنات روندی

.....☆.....

دستار دے وی ٹکڑے ترے ودن لہو وِچ
 مصروف ریش اطہر اَج خون دے وضو وِچ
 غلطان ہن لہو وِچ دامن عبا قبا دے ہے کائنات روندی

.....☆.....

جعفرؑ امیرؑ کل دا پچڑا جہاں تے آوے
 سینیاں دے دل توں آ کے بابے دے غم بھلاوے
 نت ڈکھ کے مصائب کل آلِ مصطفیٰؐ دے ہے کائنات روندی

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1068}

اکوی ماہ رمضان دی شب ہے سینیں نیر و پندیاں ہن
آج بابے مظلوم دے رو رو خود ہتھ پیر بٹھندیاں ہن

.....☆.....

پاک امیر دے رُخ انور تے موت دی زردی چھائی ہے
پیشانی دا سرد پسینہ ڈیکھ کے روح گھبرائی ہے
روندن سین دے ویر جڈاں کل بھینیں وین کریندیاں ہن

.....☆.....

سامنے بابے پاک دے جیڑھیاں شرم کنوں نہ آندیاں ہن
آندا ڈیکھ کے پاک امیر کوں اوہلے گھن گھن باہندیاں ہن
آج او دھیاں منہ زخمی پیشانی نال آ لیدیاں ہن

.....☆.....

ہک ہک دھی دے چہرے تے حسرت دی نظر کریندے ہن
پاک امیر آج زندگی بھر دی بیٹھے سدھر لہیندے ہن
دھیاں نال حسرت دے آ کے سر جھولی وچ پیندیاں ہن

.....☆.....

رو آکھن اساں سکدیاں ہاسے بابے کوں گل لانون توں
زندگی بھر رہیاں لوہندیاں ہردم پردہ پاک چمانوں توں
اجھک لہائی ہے آج قسمت پٹھیاں پردہ پاک چمیدیاں ہن

.....☆.....

جعفر پاک امیر دیاں دھیاں ول جگ تے آباد ہونوں
بابے پاک دے سائے تے نت بھایاں نال اے شاد ہونوں
جیڑھیاں پیو دی ریش چن دی پٹھیاں سدھر لہیندیاں ہن

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1069}

آکھن علیٰ دیاں جائیاں بھائیاں دے کولھ آ کے بابے دا منہ تاں ڈیکھوں
تھیں حشر کوں میلے ، رُخ توں کفن ہٹا کے بابے دا منہ تاں ڈیکھوں

.....☆.....

امڑی دے بعد ساڈا بابا جو آسرا ہئی
غازی دے وانگوں بابا ہر سین دی ردا ہئی
حسرت ہے ساڈے دل وچ بند کفن ودھا کے بابے دا منہ تاں ڈیکھوں

.....☆.....

چھوڑی ویندا ہے بابا ساکوں کیندے سہارے
شالا رہن سلامت بھائیاں دے جوڑ سارے
توڑے اخیری واریں منہ نال منہ رلا کے بابے دا منہ تاں ڈیکھوں

.....☆.....

ڈیکھن کیتے ایں رُخ دے سکدیاں رہیاں ہیں ہردم
بابے دے منہ چمن دی فرصت ڈتی نہیں ماتم
کھولو چا بند کفن دے احسان توڑے لا کے بابے دا منہ تاں ڈیکھوں

.....☆.....

بابا سڈن دی دل وچ رہی ہے ہمیشہ حسرت
شرم و حیا اساکوں بخشی نہیں اتنی مہلت
آج تاں سڈوں ہا بابا ہر ہک اجھک لہا کے بابے دا منہ تاں ڈیکھوں

.....☆.....

جگ دا امیرؑ بابا دھیاں کوں کلہا کر گئے
 کوفے سڈا کے ساکوں دنیا توں کر سفر گئے
 توڑے وطن چچیندے آکھوں تاں سہی جگا کے بابے دا منہ تاں ڈیکھوں

.....☆.....

جعفرؑ اے پاک دھیاں شاہی ڈیکھن پدرا دی
 تاریک ہئی جہاں کوں دنیا اے کل نظردی
 ہن آہدیاں اے رو کے ، لڑخود کفن دا چا کے بابے دا منہ تاں ڈیکھوں

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1070}

سجاد اُتے امت کیا ظلم کمایا ہے
بستر تے تڑپدا آج مظلوم دا جایا ہے

.....☆.....

کئی سال توں اکھیاں توں جو خون وسیندا ہا
مظلوم دی غربت تے نت نیر وہیندا ہا
ہے ادنکوں زہر دا کیوں صدمہ امت نے ڈکھایا ہے

.....☆.....

اکھیاں توں لہو وسدائے ہوٹاں توں لہو جاری
ہے جسم ریکا نیلا سید تے ہے غش طاری
مظلوم دا کنیں جگ تے اے حال بنڑایا ہے

.....☆.....

باقر وی بیٹھا روندائے چم بابے دیاں تلیاں
آ یاد ویندین پل پل کل شام دیاں گلیاں
جہاں گلیاں دے وچ امت سینیں کوں ٹرایا ہے

.....☆.....

قداں دے اُتے آج وی زخماں دے نشان ڈسدن
گل رنگ کئی قطرے قداں توں رواں ڈسدن
بابے دی ایں مظلومی باقر کوں روایا ہے

.....☆.....

کل درد بھلن جعفر ایں سین دے جانی کوں
ہن درد جیڑھے کھا گئے عابد دی جوانی کوں
ول ابدی خوشی ڈیکھے اے سین دا جایا ہے

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1071}

جیڑھا روندا ہا سدا شام دے بازاراں کوں
رحم کیوں اوں تے وی آیا نہ ستم گاراں کوں

.....☆.....

ٹردا پھوپھیاں کوں ڈٹھا ظلم دی برسات ڈٹھی
تر لہو نال اوں قاسم دی وی بارات ڈٹھی
لا کے گل روندا ہا نت گھر دیاں دیواراں کوں

.....☆.....

رو کے آہدا ہا جو ہر ظلم ستم نہیں بھلدا
وسدا بازار دا نت ابر کرم نہیں بھلدا
سرخرو کیتا جیندے قدماں نے کوہساراں کوں

.....☆.....

ظالم امت نے ہے آج زہر ڈیوانی اونکوں
آج بیٹھی روندی ہے خود سین دی جانی اونکوں
جو لہو روندا ہا نت ظلم دیاں نرواراں کوں

.....☆.....

پہلے اکھیاں توں ہا ، ہنڑ منہ توں لہو جاری ہے
سر ہے تیکے اُتے سید تے غشی طاری ہے
بوسے ڈیندا ہے لہو اکھیاں دا رُخساراں کوں

.....☆.....

ڈیکھے پھوپھیاں کوں ولا وسدا اے بیمار سدا
ڈیکھے وسدا اے زمانے اُتے گلزار سدا
ہنڑ تاں بیمار بھلے ظلم دیاں درباراں کوں

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1072}

اے مسلمانو ! یہ اسلام دیا ہے کس نے
شانِ توحید کو محفوظ رکھا ہے کس نے

.....☆.....

ہاں وہ شبیرؑ ہے قرآن کو بچانے والا
کلمہ و دین کو ایماں کو بچانے والا
یہ بھی سوچو کہ شہید اُس کو کیا ہے کس نے

.....☆.....

کلمہ پڑھتے تھے مسلمان بھی تو کہلاتے تھے
شانِ خالق پہ وہی ظلم کینے جاتے تھے
راضی اللہ یہ یزیدوں کو لکھا ہے کس نے

.....☆.....

ماں کو ماں بہن کو وہ بہن بنانے والی
شام کی گلیوں میں ہر ظلم اٹھانے والی
اس معظّمہ کی کہو لوٹی ردا ہے کس نے

.....☆.....

تعزیے اٹھیں گے اٹھتے ہی رہیں گے ہر دم
ہوگا مسلم کے ان اقدام کا ہر دم ماتم
جعفرؑ اس ظلم کو بھی ظلم کہا ہے کس نے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1073}

مظلوم کا ماتم ہوگا ، چاہے روکے زمانہ سارا
صدائے یا حسین سے بلیں گے آسمان

.....☆.....

ذرا دیکھو محمدؐ عربی کا حمزہ کی لاش پہ ماتم
ماتم ہمراہ صحابہ کے کرتے ہیں رسولؐ اکرم
ذرا رسولؐ پاک پر بھی کھول دو زباں

.....☆.....

ذرا دیکھو خلیفہ ثانی کا تم زید کے غم میں رونا
بھائی کی موت پہ دیکھو تو ذرا منہ اشکوں سے دھونا
کہو عمر سے تم ذرا کہ جرم ہے یہاں

.....☆.....

بیٹی ہے خلیفہ اول کی اور حرم رسولؐ اکرم
خالد کی لاش پہ کرتی ہے شیعوں کی طرح سے ماتم
تمہی کہو کہ کفر پر تھی مومنوں کی ماں

.....☆.....

تم معاویہ کے درباروں میں عثمان کا ماتم دیکھو
تم معاویہ کا ماتم کرنا پھر سوگ بھی اور غم دیکھو
تمہارے فتوے کس لیے خاموش ہیں وہاں

.....☆.....

اب جعفرؑ ماتم داروں پر وہ لاکھ لگائیں فتوے
بڑھتا ہی رہے گا یہ ماتم وہ لاکھ بڑھائیں فتوے
کریں گے روز و شب عزا عباس کے جواں

نوحہ جات 1987ء
کل نوے 104

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1074}

سادات اُتے ہوسے آخر اے جفا کے تائیں
دنیا تے طلوع ہوسے اے ماہِ عزا کے تائیں
.....☆.....

گھن درد و الم اے چن ہر سال طلوع ہوندائے
ڈکھ شامِ غریباں دے کر یاد سخی روندائے
دنیا تے راہسی مونجھا سلطانِ وفا کے تائیں
.....☆.....

ایں چن دے ڈسن سیتی روندی ہے نبی جانی
ڈسدا ہے جدا تھیندا میڈی سین کول چن بھائی
گل لا کے ایویں روسن اے بھین بھرا کے تائیں
.....☆.....

اے چن ہے جڈاں ڈسدا دل سینیں دا ہل ویندائے
پردیاں دے لٹیجن دا احساس وی تڑپندائے
میڈی سین دے گھر راہسی اے آہ و بکا کے تائیں
.....☆.....

ہر سین ہے رو آہدی خوشیاں نہ نصیب ہویاں
ہاسے سفران دے وچ آ کے کل سینیں غریب ہویاں
آسی یاد غریباں کول ہر ظلم ولا کے تائیں
.....☆.....

بک ڈینہ تاں ہوسے جعفر گھر سین دا وس پوسی
امرئی علی اکبر دی آباد ولا ہوسی
راہسی پردہ غیبت وچ خوشیاں دا خدا کے تائیں

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1075}

میڈے ہجر فراق دا بنڑ ویسں چنّ ویر دوا تیڈے نقش قدم
تیڈی لاہندی مس دے عیوض میں راہساں چمدی سدا تیڈے نقش قدم
.....☆.....

جڈاں منجھی تھیاں چنّ ویرن کوئی ہور سہارا نہ ملیسی
تیڈے باجھ ڈیسن توڑے اُجڑی دی کجھ مونجھ لہا تیڈے نقش قدم
.....☆.....

میکوں نظر آندائے میڈا چنّ ویرن تیں ونجنائے تے ول نہیں ولناں
میکوں پیار کریسن بعد تیڈے بنڑ پاک بھرا تیڈے نقش قدم
.....☆.....

میں ملن کیتے نہیں آ سنگناں ، تیں وچ کربل دے راہنراں ہے
مجبور محبت کاٹھ ہون نت کرب و بلا تیڈے نقش قدم
.....☆.....

جڈاں ڈیکھساں تیڈے قدماں کوں توڑے کچھ تاں تسلی تھی ویسی
مجبور تھیاں تاں چم گھنساں تیڈی ریش دی جا تیڈے نقش قدم
.....☆.....

جڈاں ہنجواں دی برسات دے وچ تیڈا پاک سراپا ڈس پوسی
بنڑ ویسں پیار تے الفت دا خود عرش علی تیڈے نقش قدم
.....☆.....

جعفرؑ وس پوے او مضطر جیڑھی ویر کوں رو رو آہدی ہئی
نت روسی ڈیکھ کے چنّ ویرن عباس دی ما تیڈے نقش قدم
.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1076}

میکوں کہیں تے گلہ کوئی نہیں لکھیا ہے نصیباں دا
پرساں کیڑھا ہوندائے دنیا تے غریباں دا

.....☆.....

کیا ہو یا جو نہیں لکھیا عباس میرا ناناواں
شکوہ میں کراں کیندا کیڑھے سجن دو ٹر جانواں
پرواہ جو نہیں کہیں کوں کیکوں حال اے سنواواں

.....☆.....

ہا علم اے با بے کوں پیار ہاں ٹر ویساں
مہمان ہاں ڈو ڈینے دی ورنج قبر کوں گل لیساں
ہا ہجر مقدر وچ ایہو دل کوں میں سمجھیاں

.....☆.....

کنڈ کر کے وی دھیاں توں نہیں ٹردیاں کڈاہیں مانواں
امڑی دا ایں ٹر پوون کیوں دل کوں چا میں لانواں
قسمت اے ہوسی میڈی کنیں کنیں کوں میں سمجھانواں

.....☆.....

بھینیں کوں بھرا اٹھ توں ایویں تاں لہیندے نہیں
چیویں ویر روائے میکوں ایویں ویر رُویندے نہیں
کل سجن سفارش وی اُجڑی دی کریندے نہیں

.....☆.....

تقدیر دا ہے لکھیا کوئی کیویں مٹا سنگدائے
 سمہ بخت ونجے جیندا او کیویں جگا سنگدائے
 صرف اپنے مقدر تے ہنجواں او وا سنگدائے

.....☆.....

جعفرؑ ایں چمن دے وچ ہنڑ ابدی بہار آوے
 خوشیاں دی وسے شبنم کلیاں تے نکھار آوے
 ایں سینؑ دا چنؑ ویرن گھن صدیاں دا پیار آوے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1077}

دشمن کوں وی شام دے ویلے نہیں کوئی بے وقت ٹریندا
کیوں وقت عشاء دے سین دا چن پیائے وطنوں جھوک لڈیندا

.....☆.....

ایں وقت دا ٹرن زمانے تے نہیں گزردے نیک شگونے
پر ظلم دے نال ٹرایا ہے آج کیوں امت ملعونے
شبیر کوں ٹردا ڈیکھ کے ہے کھڑا غازی نیر وہیندا

.....☆.....

بھر محمل پردہ داراں دے پیائے ٹردا وقت عشاء دے
ہن سینیں روندیاں محملاں وچ امت دے سمجھ ارادے
جڈاں وین کریندی ہے عون دی ما شبیر تسلیاں ڈیندا

.....☆.....

توڑے آج دی رات تاں رہ ویندے بیمار دا دل ٹھر ویندا
کجھ روح کوں تسلی آ ویندی نہ اتنا ہجر ستیندا
ہمشیر دے نال ہک رات توڑے علی اکبر چا گزریندا

.....☆.....

چن ویر دی ڈاڑھی چمن دی کجھ ہمشیر چا سدھر لہیدری
منہ ڈہدی رنج کے ویرن دا اکھیاں دی پیاس کجھیدری
ایں بھین بھرا دی الفت دا نہیں کوئی احساس کریندا

.....☆.....

جعفر وس پونون بھین بھرا نت ہونون جگ خوشیاں دے
آوے حسن دا لعل زمانے تے ڈیکھوں وطن تے محمل آندے
اے ون دے ڈا دے وس پونون ہر دل ہے دعائیں ڈیندا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1078}

آکھے قبر نبیؐ تے سینؐ دا چنؐ پیاں اَج میں وطن توں ویندا گھن کے بھینیں کوں
ملاقات ہوسی ول محشر کوں پیاں تیڈا شہر چھوڑیندا گھن کے بھینیں کوں

.....☆.....

اے پور ہے کل سادانیاں دا ماحول بہوں گستاخے
کریں نانا پاک دعا میکوں پیاں طرف عراق دے ویندا گھن کے بھینیں کوں

.....☆.....

تیڈی امت نہیں وطن تے رہن ڈیندی ہن بدل گئے حالاتے
وَنج جنگلاں وِچ آباد تھیسوں ٹریا وینداں نیر ویندا گھن کے بھینیں کوں

.....☆.....

نہیں ہوندا وطن غریباں دا جتھاں ٹک پونوں او گھر ہے
تھاڈی قبر تے آخری وار دا میں پیاں اَج اے سلام کریںدا گھن کے بھینیں کوں

.....☆.....

میکوں خون دیاں وہندیاں ندیاں ہن بہوں پیار دے نال سڈیندیاں
پیا وینداں تہوں جو بھینیں کوں کھڑا ہے بازار سڈیندا گھن کے بھینیں کوں

.....☆.....

جعفرؑ ہنڑ اے مظلومؑ وسے نت امری پاک دے سائے
ہوی پتر دی شاہی امری کوں شبیرؑ مبارک ڈیندا گھن کے بھینیں کوں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1079}

امڑی دی مزار تے آکھے چن دُکھیا دا اُٹھی اماں گل لا دھیاں کوں
تھاڈے پیار کیجے دل سکدائے بھین بھرا دا اُٹھی اماں گل لا دھیاں کوں

.....☆.....

تھی توڑے پتر ضعیف و نجن سک ما دے پیار دی راہسی
وچ ہر تکلیف دے پتراں کوں ما یاد مسلسل آسی
ساڈے سرتے اَج جگ جڑ گئے جور و جفا دا اُٹھی اماں گل لا دھیاں کوں

.....☆.....

تیڈی پاک مزار تے جو دھیاں ہن آندیاں رات دے ویلے
پیاں ٹردین او اَج وطن اُتوں ول تھیں حشر کوں میلے
تیڈے غازی پتر کوں چنتائے پاک ردا دا اُٹھی اماں گل لا دھیاں کوں

.....☆.....

ذرا ڈیکھ تاں سہی تیڈی تربت تے پئی ہے ہر شہزادی آندی
آ کھرسن وانگ غریباں دے تیڈیاں دھیاں نال سراندی
اُونویں رخصت کر دستورے جیویں ہر ما دا اُٹھی اماں گل لا دھیاں کوں

.....☆.....

تیڈیاں پردیاں والیاں دھیاں کوں بازار نظر ہن آندے
تیڈی شرماں والی ہر دھی کوں ڈکھ ہن پردے دے کھاندے
ڈے آپ تسلیاں ہن غمگین زیادہ اُٹھی اماں گل لا دھیاں کوں

.....☆.....

جعفر شہزادیاں عصمت دیاں آباد وطن تے ہونون
اے ویر مسافر بھینیں کوں گھن وطن تے آن کھڑونون
آکھے امڑی پاک کوں سین دا اے شہزادہ اُٹھی اماں گل لا دھیاں کوں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1080}

میکوں تاں ہے ڈسیندا میڈی روندیں زندگی نبھسی
تیڈا چن ویر راہ ڈھدیں ہے زندگی بھین دی نبھسی
.....☆.....

میڈا ہر ڈینہ گزری لا کے دیداں تیڈے راہاں تے
تیڈے نقش قدم چمدیں تے روندیں رات وی نبھسی
.....☆.....

توڑے ہک وار لاہندی مس تاں ول اُجڑی توں چوا گھن
انہاں گھڑیاں دیاں یاداں وچ میڈی ہر ہک گھڑی نبھسی
.....☆.....

میڈا اکبر شالا ایں ساتھ سارے توں نہ توں نکھڑیں
توں سجزاں نال وسدا رہیں تے اُجڑی دی ودی نبھسی
.....☆.....

محرم دا تیڈا وعدائے تے عیداں وی تاں ڈو آسن
تیڈے ہجر اِچ وہندیں نیر میڈی ہر خوشی نبھسی
.....☆.....

میں نال ہنجوں دے دھرتی تے تہاڈا نام بہہ لکھساں
تے ول چمدیں ایں تیڈے سوہنڑیں ناں کوں بیکسی نبھسی
.....☆.....

وسے جعفرؑ ول اے پیار جو اکبرؑ کوں آہدی ہئی
تیڈے ہجر اِچ اے زندگی موت توں ودھ کے ودی نبھسی

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1081}

دل تیکوں ویر دا دیدار نہ ملسی شاید
آج کرو پیار دل اے پیار نہ ملسی شاید

.....☆.....

اے سمجھ گھن جو ولا تیکوں نہ ملسی اے بھرا
توں کفن وانگ میڈے رُخ توں نقاباں کوں ہٹا
منہ اے ڈیکھن تیکوں بی وار نہ ملسی شاید

.....☆.....

پا کے گل باہیں تے کر پیار تے سڈ ویر ولا
آخری وار ملن دی تاں توڑے پیاس بجھا
تیڈیاں باہیں دا میکوں ہار نہ ملسی شاید

.....☆.....

میڈی مایوس جوانی دی چا امید لہا
میڈی شادی دی تمنا کوں چا توں دل توں بھلا
اے او گل ہے جیکوں گلزار نہ ملسی شاید

.....☆.....

جعفر اے بھین بھرا نال دل آباد ہووے
جیکوں ویر آکھیا جنیں ویلے آ رُخسار چے
دل چمن کیتے اے رُخسار نہ ملسی شاید

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1082}

سادات دا ہے بیڑا طوفان ہن جفا دے کل پردہ دار روندن
وطنوں پیا ہے ٹردا آج وقت اے عشاء دے کل پردہ دار روندن

.....☆.....

بک نکھڑی سین دی ہے ساحل تے کوک آندی
روساں میں پاک ما دی تربت دے بہہ سراندی
میکوں یتیم سمجھئے سلطان کربلا دے

.....☆.....

وچ کربلا دے اٹھیاں موجاں کجھ انجہ جفا دیاں
بھائیاں دو ڈیکھ رونون عصمت دیاں شاہزادیاں
بھینیں سڈیندیاں نانویں عباس با وفا دے

.....☆.....

ڈاہویں دے روز ودھ گئی دریا دی انجہ روانی
اصغر دا لڑھیا بچپن عباس دی جوانی
خود ڈیکھ لڑھدے خون ایچ عصمت دے شہزادے

.....☆.....

گرداب ظلم دے وچ لڑھ گئے ملاح سارے
مظلوم کلبا رووے درداں دے گھن کنارے
کشتی کول چھوڑیا جسم مالک خود انما دے

.....☆.....

شام غریباں ہو گئی کل کشتی پارے پارے
 کئی چادراں دے رلے لڑھ گئے یتیم سارے
 کچھ ہر ڈکھی نے جوڑے مجبور تھی ردا دے

.....☆.....

جعفرؑ اے پاک بیڑا جلدی وطن تے آوے
 جیڑھا سہہ ستم دے دھیڑے کھاندا رہیا ہلاوے
 جنیں شام دے پن تے ڈٹھے ستم زیادے

.....☆.....

www.khrooj.com

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1083}

معصوم ہے اپنے ویر دا پینگھا سجائی کھڑی
حسرت دے نال لعل کوں ہے خود سمہائی کھڑی
.....☆.....

آندی ہے پیاس یاد جاں معصوم ویر دی
اکھیاں کوں علقہ دی ہے غیرت بڑائی کھڑی
.....☆.....

کسن دے خشک ہونٹ جاں چمدی ہے آج ڈکھی
پیاسے لبوں دے کیتے ہے ہنجواں وہائی کھڑی
.....☆.....

ہے خالی جام گھن کے گئی کل خیاں وچ
پانی دے وانگوں تانگھ ہے چن دی لبائی کھڑی
.....☆.....

ہنجواں دی سیڑھ وچ جو ہے طوفان درد و غم
آنسو نہیں ، ہے فرات دا نقشہ بڑائی کھڑی
.....☆.....

رو رو کے لب صغیر دے کھلدن جاں پیاس توں
پانی دے کیتے کولھ ہے چاچے دے آئی کھڑی
.....☆.....

جعفر سے ایس سین دا ویرن جہاں تے
تہہ پیر جیندے پینگھے دے وچ ہے بڑائی کھڑی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1084}

آج لختِ جگر کوں رخصتِ پیا کریندائے ، پیارِ ممتا دا
مظلومِ دی نصرتِ کرنِ پیا آج ویندائے ، پیارِ ممتا دا
.....☆.....

آج موتِ دی پیشانی تے پسینہ موتِ دا ہے
آج کلِ کونینِ دا جگرِ پیا ازمیندائے ، پیارِ ممتا دا
.....☆.....

پئی مآ اصرغُ دی لعلِ کوں آج سنوریندی ہے
دھرتی اُتوں ڈھلدے سجھ دے قدمِ روکیندائے ، پیارِ ممتا دا
.....☆.....

کم سن دے لبان تے ہلکی جہیں مسکانِ وی ہے
ہر نازکِ دل تے ٹھیسِ پیا آج لیندائے ، پیارِ ممتا دا
.....☆.....

چا پیارِ کرے ، ڈُو قدمِ ودھے ، ولِ اجھکِ ونجے
شاید آج سینِ دے ولِ ولِ قدمِ نپندائے ، پیارِ ممتا دا
.....☆.....

جعفرُ ایں سینِ دی جھولی ولِ آبادِ ہووے
وِچِ لحدِ دے دی اصرغُ دے نامِ سڈیندائے ، پیارِ ممتا دا
.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1085}

کیوں لوری ڈیواں لعل تیکوں کیڑھے رنگ دے نال سمہانواں
تیکوں پیاس کنوں نہیں نندر آندی تیڈی کیوں پیاس بجھانواں

.....☆.....

توں ول ول ہونٹ کھلیدا ہیں ول آپں سرد بھریندا ہیں
میکوں علم ہے چن توں پیاسہ ہیں کتھوں پانی میں گھن آنواں

.....☆.....

کر بند اکھیاں متاں نندر آدی متاں پیاس توڑے کجھ گھٹ جاوی
میں ہنجوں باجھ نہیں کجھ پھردی جے آکھیں تاں چھنڑکانواں

.....☆.....

گلہ کیا ہو پھوپھیاں مانواں تے ہے پیرہ اَج دریاواں تے
چاچے کوں اجازت نہیں ملدی توڑے حال تیڈا ڈکھلانواں

.....☆.....

رنگ موت دا رُخ تے آیا ہے میڈا دل ڈاڈھا گھبرایا ہے
ہم آس جوانی چڑھ پوسیں کیوں پڑھ لیسین سنانواں

.....☆.....

جعفر آباد اے سین ہووے خوش ول اصغر دی بھین ہووے
آکھے ویر کوں پا کے جھولی وچ تیکوں لوری ویر سنانواں

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1086}

آج رُس کے پاک ما توں میڈا لعل کتھاں سمہہ گئیں
امڑی کوں ہنڑ ڈسا توں میڈا لعل کتھاں سمہہ گئیں

.....☆.....

مانواں دیاں جھولیاں وچ تیکوں ہاں میں گولیندی
توں جو نہیں لہدا میکوں بہہ وین ہاں کریندی
ہک وار چا الا توں میڈا لعل کتھاں سمہہ گئیں

.....☆.....

دنیا دے پینگھیاں وچ تیکوں گول میں تھکی ہاں
میکوں تاں توں نہیں ملدا مایوس تھی چکی ہاں
ڈکھ پچھ توں مامتا توں میڈا لعل کتھاں سمہہ گئیں

.....☆.....

جتھ جتھ وی تیڈا پینگھا حیدار ہن بنزیندے
ارمان میڈے دل دے اتھ ہن تیکوں گولیندے
ما کوں ملن تاں آ توں میڈا لعل کتھاں سمہہ گئیں

.....☆.....

میڈیاں لوریاں دی سن توں عالم تے گنگناہٹ
میں ہاں سزوں کوں لوہندی قداماں تیڈیاں دی آہٹ
پچھاں دشت کربلا توں میڈا لعل کتھاں سمہہ گئیں

.....☆.....

جعفرؑ وسے جہاں تے اصغرؑ دی پاک مادر
جو ہے لعل کوں گولیندی سر توں ودھا کے چادر
آہدی ہے ہنڑ تاں آ توں میڈا لعل کتھاں سمہہ گئیں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1087}

پیا جنیں تے تیر چلیندائیں اے نازک دل ہی مآ دا
میڈے لخت جگر دے وزن کنوں ہے تیر دا وزن زیادہ
.....☆.....

کوئی نازک غچہ ٹہنی توں نہیں تیر دے نال ترڑیندا
اے ڈھیر نفیس ہے غنچیاں توں ملعون توں بدل ارادہ
.....☆.....

بالاں دا حلق تاں کھیر بناں کئی شے برداشت نہیں کردا
نہیں نازک حلق اے زہر بجھے فولادی تیر دے ڈا دا
.....☆.....

ہن نرم گلاب دی پگھڑی توں میڈے لعل دیاں نازک تلیاں
میں تاں منتاں من من پالیا ہا کجھ کر توں خوف خدا دا
.....☆.....

ہے انجہ نازک جو جسم ایندا تھیوے تیز ہوا توں زخمی
ذرا اپنے تیر دو ڈیکھ تاں سہی پچھے ڈیکھ اے گل ممتا دا
.....☆.....

تطہیر دے پاک گھرانے نال ایہو رشتہ ہے اجڑی دا
میڈے دعوے ترور نہ توں ظالم کل ناز ہی اے دکھیا دا
.....☆.....

جعفر ہنڑ سین دا اے بچوا چڑھے خیر دے نال جوانی
آوے سہرے بنہہ کے گھر دے وچ میڈی سین دا اے شہزادہ

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1088}

کسمن کوں پاک سیدِ تربت دے وچ سمہا کے حسرت دے نال ڈہدائے
کیوں میں خاک پانواں آہدا ہے سر جھکا کے حسرت دے نال ڈہدائے
.....☆.....

نانے دی ہم شریعت ہردم خیال آوے
کوئی پیو وی پتر کوں نہ تربت دے وچ لہاوے
مجبوریاں کوں روندائے ، دستار خود لہا کے حسرت دے نال ڈہدائے
.....☆.....

آہدائے اے میڈا جانی نانے کوں چا ڈسانویں
میڈا کوئی رہیا نہیں جگ تے مجبوریاں سنانویں
کسمن دا منہ ہے چمدا ، رُخ توں کفن ہٹا کے حسرت دے نال ڈہدائے
.....☆.....

جسدم صغیر کوں بہہ اے قبلہ رُو سمہیدائے
ہونشاں توں کھیر مآ دا آ منہ توں باہر ویندائے
شامل لہو ہے کھیر اچ ڈہدائے جڈاں بچھا کے حسرت دے نال ڈہدائے
.....☆.....

پیراں دے پاسوں رو رو بیٹھا خاک ہے گھریندا
کیوں خاک ڈیواں رُخ تے نہیں حوصلہ بدھیندا
ڈیندا ہے خاک رُخ تے ، پاسے تے منہ ولا کے حسرت دے نال ڈہدائے
.....☆.....

جعفرؑ اے پاک اصغرؑ امڑی دی مانڑے جھولی
جیندی قبر کوں سزاوے رو رو غریب لولی
رُخسار رکھ قبر تے ، سوہنڑیں لحد بنڑا کے حسرت دے نال ڈہدائے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1089}

ضعیف امڑیٰ خدا جانے ہوسن سہرے بڑائے کیویں
خوشی دے سہریاں کیپتے ہوسن گل پھل منگائے کیویں
.....☆.....

کئی سالوں دی حسرت ہی جو چسپاں لعل دیاں وریاں
وری دی جاتے نکلے لاش دے ہوسن اٹھائے کیویں
.....☆.....

تمنا ہی بڑیاں سیج بچڑے دی نویں رنگ دی
ڈکھی نے سیج تے گل پھل ہوسن رو رو سجائے کیویں
.....☆.....

کوئی ما ڈکھ نہیں سنگدی جوانی پتر دی ترڈی
تے پاسے موت دے ہوسن ڈکھی بچڑے ٹرائے کیویں
.....☆.....

جوانی ڈکھ پتراں دی ونجے لگ آس شادی دی
انہاں آساں امیدوں وچ ہوسن اے ڈکھ پچائے کیویں
.....☆.....

بیٹھی آکھے اے رو رو کے بڑائے ہم سک دے اے سہرے
ایسے سہرے خدا جانے تیکوں نہیں راس آئے کیویں
.....☆.....

وسے جعفر حسن دا چن جیدی امڑی تے حیرت ہے
ضعیفی وچ جوان بچڑے دے سہرے ہن ودھائے کیویں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1090}

بیٹھی روندی ہے سچ تے آ کے ، اَج سارے سنون مکا کے توں نال بنی دے بول بناں
بد سنونیاں کوں گل لا کے ، آئی ہے سوہ دے ویس وٹا کے توں نال بنی دے بول بناں

.....☆.....

دستور مطابق سچ اُتے بناں گھونگھٹ چا بنری دا
منہ آخری واری ڈیکھ تاں سہی مظلوم دی بنری دھی دا
آئی ہے کتیاں آساں لا کے ، بیٹھی آہدی ہے نیر وہا کے

.....☆.....

اینکوں پیکا ساہورا گھر بنرا ہے ڈسدا اَج ویرانے
کتھاں عمر نبھاوے اے بنری گھن دل وچ کل ارمانے
توڑے وَنج توں آپ ڈسا کے ، بیٹھی چکھدی ہے ہر گل چا کے

.....☆.....

ہے مانگ دے وچ سیندور دی جا اَج خون بنے دا پایا
ہے پاک ہتھاں تے خون بناں رنگ مہندی دا اپنایا
پا وچ زلفاں دے خاکے ، بیٹھی ڈہدی ہے لاش نبھا کے

.....☆.....

ایہو ہک لچلے دا گھونگھٹ ہے کچھے امت ردا گھن ویسی
آ شام غریباں بنری دا اے گھونگھٹ پاک اٹھسی
آکھے برگ اکھیں تے لا کے ، بیٹھی روندی ہے گھونگھٹ چا کے

.....☆.....

جعفر شیری دی دھی بنری سدا پاک سہاگ ہنڈھاوے
ول بنرا بنڑ کے حسن دا چن آ سکھ دی سچ سہاوے
آکھے عون دی ما مسکا کے ، گل پاک بنے کوں لا کے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1091}

آکھو وَنَج قَاسِم دے بابے کوں میں پتر کوں سہرا پائی کھڑیاں
ہم حسرت تیرہاں سالاں دی کر سکن تے سدھر لہائی کھڑیاں

.....☆.....

آ ڈکھ توں سیج تے بنرے کوں ہے سمہہ گیا سنور بچی کے
کر سارے سنون ادا سمہہ گئے ہر رسم توں فارغ تھی کے
میں لچھے پل دے بنرے دے ہنڑ سارے سنون مکائی کھڑیاں

.....☆.....

میں وطن توں گھن کے کربل تائیں رہیاں سہرے لعل دے پوندی
کر سہریاں دی تکمیل کھڑی ہاں سیج دے کولھوں روندی
اوپے سہرے پتر دیاں خوشیاں دے اُتے لاش دے آپ سجائی کھڑیاں

.....☆.....

تقدیر دی ستم ظریفی تے کر غور توں لعل علی دا
اُتے لاش دے گھونگھٹ آج چویائے میڈے لعل دی پاک بنی دا
میں جوڑ کے گلڑے قاسم دے اوکوں بنریاں وانگ سمہائی کھڑیاں

.....☆.....

ہم سک وریاں دے چانون دی ہی لاش دے گل پھل چائے
گھن آئی ہم مہندی وطن اُتوں تقدیر ہن رنگ بدلانے
آج بیوہ نونہہ دے ہتھ رو رو میں خون دے نال رنگائی کھڑیاں

.....☆.....

جعفر اے امڑی بنری دے ول سگن کرے دوبارہ
جیڑھی لاش تے رو رو آہدی ہی اے حسن دا راج دلارا
ذرا ڈکھ بناں تیڈی بنری کوں گھن تیڈی لاش تے آئی کھڑیاں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1092}

چھدی ہے کانڈھ ساری دلہن دیاں ہتھاں تے اے خون ہے یا مہندی
ہے جو حنائی ڈسدی گھونگھٹ دے موتیاں تے اے خون ہے یا مہندی

.....☆.....

بنے دے رُخ تے ڈسدی کیوں سرخ ہر لڑی ہے
سرخی دے وچ نظر دی شبنم دی تازگی ہے
دل کوں ہے ہول پوندا بنے دے سہریاں تے اے خون ہے یا مہندی

.....☆.....

ایں رنگ دے نال مہندی آج تائیں کہیں وی لائی نہیں
پیراں توں گھن کے سر تائیں مہندی تاں کہیں سجائی نہیں
جو ہے بنی بنے دے مایوس چہریاں تے اے خون ہے یا مہندی

.....☆.....

اے تاں ہوندائے مناسب بنری سجاوے مہندی
بنرا وی سکناں والی لکھ وار لاوے مہندی
لیکن ہے جو نظر دی کل سچ دیاں پھلاں تے اے خون ہے یا مہندی

.....☆.....

دستور ہے جو مہندی ہتھاں تے ہے لویندی
لیکن کہیں بنے دے چہرے تے نہیں ملیندی
وانگنوں لہو دے جو ہے بنے دے عارضیاں تے اے خون ہے یا مہندی

.....☆.....

جعفرؑ توڑے اے بنری خوشیاں دی مہندی لیدی
کل کانڈھیاں کوں ایندی مہندی تاں نہ رُویندی
ہک بے توں ہن جو چھدے دلہن دے زیوراں تے اے خون ہے یا مہندی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1093}

ڈیکھ کے بیچ کھڑے نیر وہیندن کانڈھی
کیا ایویں جگ تے ہر ہک شادی سہیندن کانڈھی
.....☆.....

بیچ دی سرخی تے ڈسدا جو ہے بنرے دا لہو
بیچ دے کولھوں کھڑے وین کریندن کانڈھی
.....☆.....

برگ ہی برگ نظر دن تے نہیں بنرا ڈسدا
گل ہٹیندن تے اے بنرے کول گولیندن کانڈھی
.....☆.....

اے جہیں بارات زمانے تے نظر نہیں آندی
اپنی ہر چیز لٹا شام پے ویندن کانڈھی
.....☆.....

کوئی زیور جڈاں بنری کول پوانون لگدائے
زیوراں واسطے ہتھ اپنے ودھیندن کانڈھی
.....☆.....

ایسی بارات زمانے تے کہیں نہیں ڈٹھی
خون دی مہندی اُتے سر دے پے لیندن کانڈھی
.....☆.....

جعفر اے بنرا ولا خیر دے سہرے پاوے
بیچ دے کولھ دعائیں اے کریندن کانڈھی
.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1094}

میں اُجڑی ہن وریاں چائیاں ، اپنے لعلِ دیاں
وریاں سک دے نال سجائیاں ، اپنے لعلِ دیاں

.....☆.....

ہر جوڑے تے موتی لایم ، موتی ہنجواں دے برسایم
خوشیاں ہن تقدیر ڈکھائیاں ، اپنے لعلِ دیاں

.....☆.....

ست بسم اللہ پڑھ ہتھ لاناواں ، ہتھ لیندیں وی بہوں گھبراناواں
وریاں ہن میں اجھک بنڑائیاں ، اپنے لعلِ دیاں

.....☆.....

جوڑے نجف کنوں ہن آئے ، بنری دے ہن بھاگ سوائے
شادیاں ہم قسمت نے سوہائیاں ، اپنے لعلِ دیاں

.....☆.....

مہندی کوں ہم آپ سجایا ، لفظ مبارک ہم لکھوایا
پھوپھیاں مہندی ڈیکھن آئیاں ، اپنے لعلِ دیاں

.....☆.....

عیوض وری دے لاش سجائی ہم ، جاں رو کے ترتیب بنڑائی ہم
انگلیاں چم اکھیاں تے لائیاں ، اپنے لعلِ دیاں

.....☆.....

بد نظری توں ہاں میں ڈردی ، ہر شے دا احساس ہاں کردی
وریاں ڈر توں ہم رکھوآئیاں ، اپنے لعل دیاں

.....☆.....

پھوپھیاں استقبال کوں آئیاں ، چہرے تے مایوسیاں چھائیاں
میں جو وریاں چا گھن آئیاں ، اپنے لعل دیاں

.....☆.....

جھمی لائی دلہن دیاں بھینیں ، رونون ڈکھ کے کلہم سنیں
ویل ایچ چادراں ہم گنڈوآئیاں ، اپنے لعل دیاں

.....☆.....

جعفر آسی حسن دا جانی ، چہسی میڈا لعل جوانی
آکھساں آج ہن خوشیاں آئیاں ، اپنے لعل دیاں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1095}

چا کے وریاں تیڈیاں بنریٰ میں کراں ہردم دعا
سر دے سائیں دی خیر ہووی ہے ڈکھی دا آسرا

.....☆.....

اے کوئی تھوڑا فخر نہیں ہم نونہہ جو دھی شیریٰ دی
نیڑے تیڈے کیویں آوے آج ڈری تقدیر دی
بیوہ دا پووے پچھاناں دل میڈا ڈردائے سدا

.....☆.....

توں ہیں شہزادی میں تیڈا کیا ڈیواں سر وارناں
میکوں غربت جو پھرائیسی توں کریں انکار ناں
میں وی نونہہ ہاں سین دی پر ہم مقدر لٹ گھدا

.....☆.....

جھمی لیسن در تے جیویں بھینیں دا دستور ہے
کیا ڈیساں بنری دیاں بھینیں کون ڈکھی مجبور ہے
ڈکھ کے جھمی دے پاسے گھنساں میں خود سر جھکا

.....☆.....

ڈکھ کے جھمی دے پاسے شرم توں سر جھک گئیائے
کولھ میڈے کجھ وی نہیں ایں سوچ وچ دم رُک گئیائے
میں تاں نہیں آج کجھ وی پھردی چار ہنجواں دے سوا

.....☆.....

اے دعائیں ہم جو راہوی حشر تائیں قائم سہاگ
 مانگ وچ ہردم بھرے سیندور تیڈا بخت و بھاگ
 تیڈی جھولی کوں وی رنگ لگدے ڈیکھے اے بیوہ ما

.....☆.....

جعفرؑ اے غمیاں دے رنگ وچ کے تائیں تھیسن سکن
 گھن کے خوشیاں آ ونجے ہا ہنڑ توڑے ابن حسنؑ
 نال خوشیاں دے تھیون کل شادی دیاں رسماں ادا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1096}

بنڑ گئی دہن ہے دھی شیرِ دی
گھنڈ دے وچ رووے لئی تقدیر دی

.....☆.....

شادی دیاں رسماں ادا ہن ہو رہیاں
سین دیاں دھیاں وی ہن کل رو رہیاں

.....☆.....

کئی ڈکھی آکھے توں بنری ہتھ ودھا
ہنجوں دی لوئی ہوئی توں اے مہندی لوا

.....☆.....

مہندی دے وچ سرخیاں ہن خون دیاں
نوناہاں دھیاں روندین خاتون دیاں

.....☆.....

کوئی پویندی ہے ڈکھی کون زیورات
آج بہوں مایوس ہے ساری برات

.....☆.....

رات ڈاہویں دی تھی جاگے دی رات
رات بھر رہے جاگدے کل مستورات

.....☆.....

میل وچ سہریاں دی جاتے وین ہن
وین کیتے ہر معظّمہ سین ہن

آ کے خود ویلاں وتاوے ہر ڈکھی
ویل وِج زیور گنزاوے ہر ڈکھی

.....☆.....

کوئی ڈکھی آ کے وتاوے چادران
آکھے ما بنری دی ہنڑ میں کیا کراں

.....☆.....

کھاندین مضطر ہتھاں کون مہندیاں
نوعے آکھن وِج ہتھاں دے چوڑیاں

.....☆.....

بیج تے بنرے دا جیڑھا حال ہے
سہرا تے مقنع تمامی لال ہے

.....☆.....

گانے والا ہتھ کتھاں ہے سر کتھاں
برگاں وِج تقسیم ہے سارا بناں

.....☆.....

بنری گھونگھٹ وِج رووے خاکاں روا
تھی گنیں سارے سنون ہک دم ادا

.....☆.....

جعفر آوے ہنڑ حسن دا پاک چن
دل ادا تھیون سنون تے کل سکن

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1097}

مہندی دی رسم بنرا میں کیوں ادا کراں
میکوں سمجھ نہیں آندی ڈکھاں وچ میں کیا کراں

.....☆.....

سرتے جے ہووے موت دا سایہ میرا جواں
برے کوں کوئی نہیں لیندا زمانے تے مہندیاں
تیڈی ادا اے رسم کیوں ماہ لقا کراں

.....☆.....

خوشیاں دی تانگھ وچ میں کٹے تیرہاں سال ہن
ہن مہندیاں تاں پر اے لویجن مجال ہن
تیار تیڈی کیوں میں بنرا حنا کراں

.....☆.....

مینڈھی تیڈی کنوار دی توڑے جو کھل گئی ہے
تقدیر آپ مہندیاں لانوں تے تل گئی ہے
پھردی جو کجھ نمہی بیٹھی رو رو دعا کراں

.....☆.....

ڈیواں بنی دیاں پھوپھیاں کوں مہندی دا تھاں میں
لانوں بنی کوں مہندی کراں اے خیال میں
کیا ویل ڈیساں لعل اے سوچاں میں کیا کراں

.....☆.....

مہندی دے کیتے بڑی جڈاں ہتھ ودھانونائے
 مہندی دے نال ہتھ اوندی بھینیں سجانونائے
 مہندی لوئی ڈسا توں بناں کیا عطا کراں

.....☆.....

جعفر حسن دے لعل دی دلہن ولا سچے
 سرتاج دے سہاگ دا سایہ آ سر کجے
 آکھے بے دی ما میں سنون کل ولا کراں

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1098}

میل میں لانوں آئی ہاں بناں شالا جیویں حسن دا لعل
خوشیاں دے وچ غمیاں بنرا آن تھیں بھائیوال
.....☆.....

بنری بنرا نت مسکانوں ، سیت دیاں گھڑیاں پل پل آنوں
سکھ بنری دے پیر دھوانوں ، خوشیاں جھلن رومال
.....☆.....

گھونگھٹ آن مسرت چاوے ، بخت دا موسم چنور ہلاوے
پاک برات کوں رب رنگ لاوے ، عید رہے ہر حال
.....☆.....

مانگ بھرن راحت دیاں گھڑیاں ، خوشیاں چمن سہرے دیاں لڑیاں
سیندھ سنوارن سیت دی جھڑیاں ، کرم کریم دے نال
.....☆.....

میل لگن اے نت خوشیاں دے ، سارے سجن رہن مسکاندے
ٹھردے رہن جگر سجنڑاں دے ، ڈیکھ کے حسن و جمال
.....☆.....

بنری نال پلھانوں تکیوں ، سہرا لعل سجانوں تکیوں
مہندی سگن دی لانوں تکیوں ، رہیاں سکدی تیرہاں سال
.....☆.....

بھین آج نال حسرت دے آئی ہے ، مہندی ہنجواں نال بڑائی ہے
رب جاڑیں آج کیوں گھبرائی ہے ، چا مہندی دا تھال

جاگے دی ہے رات خوشی دی ، سہرے آکھے کانڈھ بنی دی
رنگت جیرھی ہے مہندی دی ، خون دی ڈیندی ہے جھال

.....☆.....

شالا سنون خوشی دے ہونون ، سینیں پھل سہرے دے پونون
سمجھ کے وقت خوشی دا رونون ، قائم رہی اقبال

.....☆.....

جعفر آوے حسن دا جانی ، گھن خوشیاں دے در نورانی
مانڑے قاسم لعل جوانی ، جیدی لاش تھئی پامال

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1099}

آ گئی ہے بارات بنے دی
سہرا حسن دے چن ہے پایا ، ہے سہرے تے موت دا سایا
.....☆.....

بر آئیاں ہن بیوہ امڑی دیاں کل ہم امیدیاں
ممتا دا دل چاہندائے ہونون خوشیاں دیاں آج عیدیاں
لیکن ڈیکھ کے آج ماحول کوں ہے اُجڑی دا دل گھبرایا
.....☆.....

ہر کانڈھی نے عیوض خوشی دے ہے آج خاک روانی
رب جانڑے آج کیوں بنرے ہے تحت الحک ولائی
شادی دا جوڑا ہے بنرے کفن دے وانگوں آپ سجایا
.....☆.....

وج مقتل دے ہر بی بی جڈاں زیور پا کے آئی
عون دی امڑی رو آکھے آ ڈیکھ مسافر بھائی
پاک بنی کوں دیگر ویلے امت ہے زیوراں نال سجایا
.....☆.....

طور دی منزل تے کل سر ہن ہر سر ہے آج روندا
غازی پاک دا سر معراج تے آج نہیں مول کھڑوندا
رو آکھے جو مول نہ ڈیکھے اے منظر آج کوئی ہمسایہ
.....☆.....

جعفر آوے وطن اُتے ول قاسم سہرا پا کے
بیوہ ما دا دل خوش ہووے قاسم کوں پرنا کے
کل کونین کوں خبر وی پووے آکھے خوش تھی حسن دا جایا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1100}

ہے سچ تیڈی تیار بناؤ ، توں آپ ہنڈھا لکھ وار بناؤ
تیڈی ہک ہک چیز ولا چن کے میں کھڑیاں سچ سنوار بناں

.....☆.....

ساوی دستار جو بابے دی ہانویں ٹریا آپ سجا کے
او ناہی سنجھیندی اُجڑی توں آئی ہاں وچ دامن دے پا کے
پئی سوہنڑیں لگدی ہے سچ اُتے تیڈے بابے دی دستار بناں

.....☆.....

مسلی گیاں ہوسن سنوناں وچ تیڈے سہرے دیاں کجھ لڑیاں
بہوں تھوڑیاں لدھین اُجڑی کوں میں ہر کوشش کر کھڑیاں
جیڑھے پھل مل گئین او ول پو کے میں کھڑیاں سچ سنگار بناں

.....☆.....

تیڈی لاش توں کافی دور ملیاے تیڈا مقنع خون توں لالے
ہوسی سکنان ویلے اُجھ گیا کہیں گھوڑے دے سنبھ نالے
ہی آپ سنبھالی رو رو کے تیڈے مقنعے دی ہر تار بناں

.....☆.....

تیڈے سمہن دی جاتے گئی ہامی کر خوشبو توں اندازہ
جھٹاں لعل تیں مہندی لائی ہی اُتھاں آج وی خون ہے تازہ
اول خون وچوں میں گول آئی ہاں آج زرد تیڈے رُخسار بناں

.....☆.....

تیڈا گانے والا ہتھ بنرا ہم ملیا من دریا توں
 کیتا آن سپرد میں بنری دے ہن انگلیاں لال حنا توں
 منگنی دی انگوٹھی چم چم کے تیڈی روندی ہے پاک کنوار بناں

.....☆.....

تیڈیاں مہندی لگیاں چند انگلیں ہم مشکل نال گولائیاں
 تیڈا بازو بند میکوں نہا ملیا کل مقتل چھان کے آئیاں
 ہی چم چم رکھیاں سیج اُتے تیڈیاں پاک انگلیں کئی وار بناں

.....☆.....

آوے جعفر حسن دا لخت جگر اے سیج سچے خوشیاں دی
 ڈیکھے پتر دے رخ تے پاک امڑی نت پاک بہار پھلاں دی
 آکھے خوش تھی پتر دے چم سہرے آرج کے کراں میں پیار بناں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1101}

زخماں توں چور بنرا پیا زین ہے چھوڑیندا
وقتِ اخیرى قاسمِ غازی کوں ہے سڈیندا
.....☆.....

سرخی حنا دی چھا گئی ہے زین ذوالجناح تے
ما کوں پیا ہے قاسمِ انجہ سرخرو کریندا
.....☆.....

نازک نفیس تن تے زخماں بہار لائی ہے
ہر زخم پھلاں وانگوں شبنم کھڑائے وسیندا
.....☆.....

تقدیر دے لبان تے قاسم دے وین ڈسدن
عرشِ خدا دی جھک کے ماتم ہے آج کریندا
.....☆.....

کئی برگ سہریاں دے سنبھال دے پیٹھ ڈسدن
کنیں رنگ دے نال سہرے بنرا پیائے ہنڈھیندا
.....☆.....

سارا بدن ہے ڈسدا پھلاں دے برگاں وانگوں
لُحے دا بنرا بن وچ مہندی پیا ہے لیندا
.....☆.....

جعفرؑ دل ایں بنے دی بارات ڈکھے امڑی
ہر دل حسن دے چن کوں ہے اے دعا کریندا
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1102}

بنریؑ کوں موت بے دی نہ کوئی آن کے خبر سناوے
 دے وچ گھونگھٹ
 ودھ موت توں شادی ہو ویندی بے ایسی خبر کوئی آوے

.....☆.....

ہوندی کتنی حسرت دل دے وچ ہوندے سے ارمان خوشی دے
 ہوندیاں لکھ امیدیاں من دے وچ دستور ہن ہر بنری دے
 شالا کہیں بنریؑ کوں بیوگی دا نہ خالق منہ ڈکھلاوے

.....☆.....

اجاں لاناواں والے بنری دے کجھ سنون ادھورے ہونون
 بناں چڑھدا کھارے ٹر پووے نہ سگن دی پورے ہونون
 اے او صدمائے جیڑھا بنریاں دا نہ ہرگز جگر پچاوے

.....☆.....

ارمان ہے قاسم بنرے دی بنی گھونگھٹ وی نہا چایا
 بنرے دی جاتے گھنڈ چانوں ہا سر بنرے دا آیا
 پا سر جھولی وچ ، سین دی دھی بیٹھی مہندی آپ لہاوے

.....☆.....

کل سگناں والیاں سہریاں تے ہی خون دی سرخی چھا گئی
 بنرے دے لاش کوں بیج اُتے خود ڈیکھ بنی گھبرا گئی
 بیٹھی لاش کوں خود ترتیب ڈیوے کوئی ربط سمجھ نہ آوے

خود بیوہ نونہہ دا چم متھا بیٹھی رووے ما بنرے دی
 بیٹھی چوڑیاں تروڑے خود بنری دستار اٹھا بنرے دی
 نہ وین کرن دا ڈا آوے ، بیٹھی اجھک کے نیر وھاوے

.....☆.....

جعفرؑ وس پووے او بنری جیندے سنون ادھورے رہ گئے
 جیندے بیج تے نال ہن آنسواں دے ارمان جگر دے وہہ گئے
 جیڑھی دلہن کوں نوشاہ کیتے خود کاٹھھ بیٹھی پرچاوے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1103}

ڈاہویں دی رات ڈیکھو اکبرؑ کوں پاک مادر بیٹھی پیار ہے کریندی
اَج پتر بن کے سمہ گئے جھولی دے وِچ جو اکبرؑ بیٹھی پیار ہے کریندی

.....☆.....

ہک ہتھ دے وِچ چراغے ، بیٹھی ہے سک لہیندی
بے ہتھ دے نال چنؑ کوں کنگھیاں بیٹھی ہے ڈیندی
بے خود ایں ماما ہے ڈھل گئی ہے سرتوں چادر بیٹھی پیار ہے کریندی

.....☆.....

پچڑے دی لاہندی مس تے جھک کے ہے پیار ڈیندی
ڈیکھن دی سک نہیں لاہندی نہیں دید رُخ توں چیندی
اَج رات آخری ہے ، آندائے خیال اکثر بیٹھی پیار ہے کریندی

.....☆.....

اکبرؑ کوں رو کے آکھے میکوں ما تاں سڈ اے جانی
مدت دی ہاں میں لوہندی ماٹریں سدا جوانی
اکبرؑ جو ما سڈیندائے ، چمدی ہے ہونٹ جھک کر بیٹھی پیار ہے کریندی

.....☆.....

رو رو کے سینؑ آکھے ، اَج رات آخری ہے
میڈے پیار کوں نہ جانے کیندی نظر لگی ہے
غازی کھڑا ہے ڈہدا ممتا دے غم دا منظر بیٹھی پیار ہے کریندی

.....☆.....

جعفرؑ اے شاہزادہ سہرے خوشی دے پاوے
اے ما جوان چنؑ کوں سہرا خود آ بدھاوے
ڈاہویں دی رات جیڑھی پچڑے دا چمدی ہے سر بیٹھی پیار ہے کریندی

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1104}

عاشور کی شب مجھ بیکس پہ احسان یہ لگا ڈھل دھیرے دھیرے
بڑا قیمتی ہے یہ ہر لمحہ میری قسمت کا ڈھل دھیرے دھیرے

.....☆.....

مہمان ہیں اب دو گھڑیوں کے میرے بھائی اور بھتیجے
اس عجلت کے تو دیکھے گی خود اگلی رات نتیجے
تیرے ڈھلتے ہی ہو جائیں گے میرے سجن جدا ڈھل دھیرے دھیرے

.....☆.....

جی بھر کے پیار نہ کر پائی شبیر کے نور نظر کو
کچھ دیر آباد تو دیکھنے دے اس اپنے بستے گھر کو
تجھے ڈھلانا ہے تو بیشک ڈھل عجلت نہ دکھا ڈھل دھیرے دھیرے

.....☆.....

ماؤں کی گود میں بچوں کو آرام تو کر لینے دے
گودیں تو ہری رہنے دے ابھی سکھ گود میں بھر لینے دے
کچھ دیر خیام سے آنے دے لوری کی صدا ڈھل دھیرے دھیرے

.....☆.....

مائیں رُخ دیکھیں بیٹوں کا آنکھوں کی پیاس بجھا لیں
آغوش میں لے کر بچوں کو کچھ وقت تو جی بہلا لیں
کچھ دیر سکون کا سانس تو لے ہر اک ممتا ڈھل دھیرے دھیرے

.....☆.....

کونین کی اس شہزادی کا جعفر آباد ہو بھائی
عاشور کی رات رلاتا تھا جس کو احساسِ جدائی
جو ڈھلتی رات سے کہتی تھی اب بہر خدا ڈھل دھیرے دھیرے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1105}

نہ وَنَجْ خِیامِ توں باہر میڈا بھرا بہہ وَنَجْ
اے رات بھین دیاں باہیں دے وَجِ نبھا بہہ وَنَجْ

.....☆.....

انوں ضعیف تے کمسن تہاڈے پاسے ہن
لکھاں دا ویڑھے تیڈے خون دے اے پیاسے ہن
منت کریڈی ہاں احسان چا اے لا بہہ وَنَجْ

.....☆.....

گلہ کراں میں ایں قسمت دا یا نصیباں دا
تیڈے بغیر ڈسا کوں ہے غریباں دا
توں کولھ بھین دے چادر ڈیواں وچھا بہہ وَنَجْ

.....☆.....

دھے نہ رات میں ڈہدی رہاں اے منہ تیڈا
تے حشر توڑیں مسلسل چماں اے منہ تیڈا
توں باہیں بھین دے گل وَجِ ذرا چا پا بہہ وَنَجْ

.....☆.....

توں نام جنیں ویلے باہر وَنَجْ دا ہیں چیندا
تے دل ہے خطرے توں ہمیشہ دا وی رُک ویندا
نہ وَنَجْ توں باہر نہ ہمیشہ کوں رُوا بہہ وَنَجْ

.....☆.....

ذرا تاں سن جیڑھے آوازے ویر پئے آندن
 تے سن کے لوکاں دیاں گالھیں صغیر کرلانڈن
 توں کولھ ساڈے غریباں دا آسرا بہہ وَنِج
☆.....

خدا پھراوے نہ دشمن کون دل ہے بہوں ڈردا
 تے زرد ڈسدا ہے چہرہ وی میکوں اکبر دا
 نماز کر چا ساڈے نال ہنڑ ادا بہہ وَنِج
☆.....

دعا کریندا ہے جعفر اے سین وس پووے
 جو باہیں ویر دے گل پا کے خود بیٹھی رووے
 آکھے توں باہر ایں خیمے کنوں نہ جا بہہ وَنِج
☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1106}

تیڈا اوں ویلے خط آئیے جڈاں اکبر سہرے پا سمہ گئے
پیا خود میں جواب اے لکھدا ہاں تیڈا بن وچ پاک بھرا سمہ گئے

.....☆.....

توں ویر دی شادی دی اجڑی ہر تانگھ لہا امید لہا
کیوں جو وچ کربل دے تھی گئے ہن تیڈے ویر دے سارے سنون ادا
ایویں سمجھ جو اکبر پا سہرے وچ بن دے تیج سہا سمہ گئے

.....☆.....

تیڈے مس لاہندے چن ویرن کوں ہنڑ راس جوانی آ گئی ہے
سینے توں گھن کے پیراں تائیں ہنڑ مہندی سگن دی چھا گئی ہے
سکھ سیت دی تیج تے لختے دا تیڈا اکبر ہنڑ نوشا سمہ گئے

.....☆.....

ہانویں خوش قسمت ناہویں نال آئی کیویں تھیندے سنون ادا ڈہدوں
کیویں سنڑدوں وین توں پھوپھیاں دے کیویں ویر دی ریش حنا ڈہدوں
تیڈے خط پہنچن توں کجھ پہلے تیڈا ویر شباب ہنڈھا سمہ گئے

.....☆.....

تیڈے پاروں چن علی اکبر دی میں ریش وی ہے کئی وار چمی
ہا جم گیا خون جو والاں وچ کر کوشش ہم لاچار چمی
ناراض نہ ہونویں ویرن تے ، تیڈی ہر ہک آس مکا سمہ گئے

.....☆.....

جعفر وں پونون بھین بھرا ایں سین کوں اکبر مل پووے
جیندے خط کوں ڈیکھ کے کربل وچ کھڑا لاش جوان تے شاہ رووے
آکھے اجڑی دھی توں ڈیکھ تاں سہی میکوں چھوڑ اکبر تنہا سمہ گئے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1107}

وِج کربلا دے وَنِج کے وعدے چا کل بھلائے نی
ہجر و فراق دے وِج میڈے وال چا کھلائے نی
.....☆.....

شادی اُتے تیں اکبر میکوں سڈانوناں ہا
کیڑھی بھین توں نجانے ویرن پلوں بدھائے نی
.....☆.....

بنزدا ہا حق اے میڈا چانواں ہا میں گھڑولی
میڈے بغیر کیوں سارے سنون نبھائے نی
.....☆.....

تقدیر دا نہیں شکوہ کوئی گلہ نہیں تیں تے
میڈے نصیب میکوں درداں دے ڈینہ ڈکھائے نی
.....☆.....

ہک وار آ کے ویرن سہرا میکوں ڈکھا وَنِج
میڈیاں اکھیں وی ڈیکھن سہرے کیوں سجائے نی
.....☆.....

اِس تانگھ وِج ہاں جیندی پلوں بدھائی گھنساں
شادی دے وقت میڈے وعدے نہ یاد آئے نی
.....☆.....

وقت اخیر توڑے بنری دا منہ تاں ڈہدی
انہاں حسرتاں تے اُجڑی آنسو سدا وسائے نی
.....☆.....

جعفرؑ وسے او بی بیؑ آہدی جو رہی بھرا کوں
کیوں وَنِج کے کربلا وِج چن دیرے لائے نی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1108}

چڑھیا اکبرِ جسم گھوڑے تے آکھے عابد کمر جھکا کے میکیوں مل کے ونجہ چن ویرن
کیوں ڈھیر اباہلا تھیندا ہیں ہک واریں ریش پچما کے میکیوں مل کے ونجہ چن ویرن

.....☆.....

ذرا جھل قدمیاں کوں ویر میڈا بیہار کوں توڑے آونڑ ڈے
ول محشر کوں ملاقات ہوسی توڑے رجبہ کے اجہ گل لانوڑ ڈے
رکھ ہتھہ باقر دے مونڈھے تے کھرا آہداں نیر وہا کے

.....☆.....

تساں سوکھے کم چا ونڑجے ہن میڈے ذمے لا بازار ڈتن
وچہ ادھ دے چھوڑ کے عابد کوں لا ذمے پردہ دار ڈتن
دل چاہندائے رونواں رجبہ رجبہ کے چن ویر تیکوں گل لا کے

.....☆.....

میڈی حالت ڈکھ توں چن ویرن ول ڈکھ توں بارے بارے میڈے
میکیوں غش توں غش ہے آ ویندا چوگرد ہم پردہ دار میڈے
میکیوں فرصت ول تاں نہیں ملنوی ملاں توڑے سدھر لہا کے

.....☆.....

ہاوے سنگتی میڈے ڈکھ سکھ دے پے ادھ وچ چھوڑ کے ویندے ہو
میڈی حالت زار توں واقف ہو میکیوں اوکھا کم پے ڈیندے ہو
جیویں نمھسی ویر نبھا گھنساں ونجہ پیار توڑے کروا کے

.....☆.....

جعفر ہنڑ او بیہار وسے جیڑھا آکھے سڈ علی اکبر کوں
جے داغ جدائی ڈیندا ہیں توڑے گل تاں لا گھن مضطر کوں
میکیوں آخری وار چا منہ ڈکھلا چہرے توں نقاب ہٹا کے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1109}

تیکوں شباب راس نہیں آیا میرا جواں
 نہیں تیں شباب جگ تے ہنڈھایا میرا جواں
☆.....

سہرے بدھن دی تانگھ دے وچ عمر بھر رہی ہاں
 سہرا تیکوں ہے موت بدھایا میرا جواں
☆.....

وریاں میں تیڈیاں چساں کریندی رہی ہاں دعا
 قسمت تیڈا ہے لاشہ چوایا میرا جواں
☆.....

شادی تیڈی دی مہندی میں لیاں منت جو ہئی
 سرتے ہے تیڈا خون میں لایا میرا جواں
☆.....

تیڈے سنون تاں کرنے میں ہن خود نجف دے وچ
 کھارے اتھاں ہئی موت چڑھایا میرا جواں
☆.....

جعفر اے سین پتر کوں سہرا بدھاوے ہا
 آکھے بناں ہے بٹڑ کے ہنٹر آیا میرا جواں
☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1110}

اے ہے آخری خواہش میڈی احسان اے پتر تے لا میکیوں بابا بھین ملا
برچھی دے زخم توں گہرا ہے زخم جدائی دا میکیوں بابا بھین ملا
.....☆.....

میں ڈاڈھا پیاسہ ہاں بابا ودھ پیاس ہے میں توں اکھیاں دی
نمی منگدا میں ہنٹر پانی اکھیاں دی پیاس بجا میکیوں بابا بھین ملا
.....☆.....

زخماں دا درد ہے جسم دے وچ دل وچ ہے درد جدائی دا
ہوسی روندی پیرے کج کے اوندہ حال توڑے ڈکھلا میکیوں بابا بھین ملا
.....☆.....

میں آکھناں چاہنداں اجڑی کوں مجبوری ہئی چن ویرن دی
نہ راہ ہنٹر ڈیکھ توں میڈا چا میڈی تاگھ لہا میکیوں بابا بھین ملا
.....☆.....

میڈا سر ہوندا اوندی جھولی وچ میڈی روح پرواز جے کر ویندی
سکھ نال میں ٹردا جگ توں جے گھندا ریش چما میکیوں بابا بھین ملا
.....☆.....

میڈا وعدہ ہا ڈینہ ستویں دا اوندہ رب جانڑے کیا حال ہوسی
ہوسی قبر نبی تے روندی ڈے حال جدائی دا میکیوں بابا بھین ملا
.....☆.....

جعفر اکبر کوں مل پوے اے درد ستائی بھین ولا
جیندی خاطر وقت اخیری ہئی آہدا نیر وہا میکیوں بابا بھین ملا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1111}

آ ما اکبر دی اکبر کوں گل لا گھن پیا ٹردائی پتر جوان
توڑے آخری وار تاں پچوے نال الا گھن پیا ٹردائی پتر جوان

.....☆.....

ہوندی حسرت ہے کل مانواں دی پتراں کوں سہرے پیندیاں ہن
پتراں دی لاش کوں کل مانواں بنرے دے وانگ سچندیاں ہن
توں وی پتر جوان کوں سہرے آپ سجا گھن پیا ٹردائی پتر جوان

.....☆.....

ہن آخری دم علی اکبر دے پیا تیڈی تانگھ تنگھیندا ہے
ہن بند اکھیاں پر رہ رہ کے امری دے نام سڈیندا ہے
کر پوری حسرت لعل کوں سہرا پا گھن پیا ٹردائی پتر جوان

.....☆.....

دم ڈیکھ ابا بے اکبر دے بیٹھا سید نیر وہیندا ہے
اکبر دیاں کھلیاں اکھیاں تے مظلوم بیٹھا ہتھ ڈیندا ہے
توں وی پتر جوان دے ہتھ تے پیر بنڑا گھن پیا ٹردائی پتر جوان

.....☆.....

افسوس کریسو زندگی بھر جے نہ پتر کوں آج تساں گل لیسو
اے وقت ولا نہ ول آسی کل زندگی روندے رہ ویسو
چم ڈاڑھی پتر دی ملن دی سدھر لہا گھن پیا ٹردائی پتر جوان

.....☆.....

جعفر سے ما علی اکبر دی جیکوں ڈسیا آن کے دائی ہے
جل جلدی ما علی اکبر دی خیمے لاش اکبر دی آئی ہے
توڑے ہک واری سر پتر دا جھولی پا گھن پیا ٹردائی پتر جوان

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1112}

وِج جھولی دے اکبر کوں امریٰ ہے سمہائی بیٹھی
اکبر دا لہو گھن کے مہندی وی ہے لائی بیٹھی
.....☆.....

چہرے دی بدلی ہوئی رنگت توں پریشانے
وِج دل دے مچلے ہن متا دے کئی ارمانے
بیٹھی پچرے دی جوانی دی ہے تاگھ لہائی بیٹھی
.....☆.....

سینے توں اُبلدے ہوئے چشمتے تے نگاہیں ہن
دل ڈہدی ہے دم رُکدے ہونٹاں تے دعائیں ہن
بیٹھی بند تھیدیاں اکھیاں تے ہے دید جمائی بیٹھی
.....☆.....

وِج جھولی دے اکبر دا سر ڈھلیا جو ہک پاسے
جھڑی پتر دے سینے تے جیون دی ترٹی آسے
بیٹھی مس لاہندی دے نال اپنے رُخسار ہے رلائی بیٹھی
.....☆.....

ہک ہک توں کچھے رو کے میڈے لعل کوں کیا تھی گئے
میڈے نال بولیندا نہیں شاید اے خفا تھی گئے
بیٹھی سر کھول منانوں دی تدبیر ہے بنڑائی بیٹھی
.....☆.....

جعفرؑ ول اے پاک امریٰ بدھے لعل دے سر سہرے
ایں سین دا وطن تے پاوے نورِ نظر سہرے
بیٹھی جیڑھی لاش ہے پچرے دی وِج جھولی دے پائی بیٹھی

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1113}

کونین کوں رُوا گئی عبّاس دی خموشی
سینیں دے ڈُکھ ودھا گئی عبّاس دی خموشی
.....☆.....

کسمن صغیر رہ گئے پانی طلب کریندے
آخر لبّاں تے چھا گئی عبّاس دی خموشی
.....☆.....

آقا جے اذن ڈیندے خیمے تاں نہ لٹیندے
امت دے دل ودھا گئی عبّاس دی خموشی
.....☆.....

ہتھ مل کے لہہ گیا ہی جو زین ذوالجناح توں
عرشِ خدا ہلا گئی عبّاس دی خموشی
.....☆.....

بنری دے ڈاج کوں کوئی ظالم وی ہتھ نہ لیندا
ہر درد کوں پچا گئی عبّاس دی خموشی
.....☆.....

آقا دا حکم من کے غازی خموش رہیا
لیکن کمر جھکا گئی عبّاس دی خموشی
.....☆.....

جعفر دا پاک وارث گھنے انتقام آ کے
کیوں ہے جگ کوں راس آ گئی عبّاس دی خموشی
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1114}

رہیاں چپ میں ایں امید دے وچ میکوں جنگ دا اذن عطا ہوسی
میں بدلے گھنساں گنز گنز کے اے خبر ناہم جو کیا ہوسی
.....☆.....

کیوں گھن آئے ہاوے نال میکوں جے گھر دا گھر لٹوانوں ہا
اے خبر ناہی وچ سفران دے انجہ منجھی عون دی ما ہوسی
.....☆.....

پہلی توں گھن کے ڈاہویں تائیں ایہو سوچیا ہم مل اذن ویسی
تلوار دے نال ایں امت دے ہر ظلم دا قرض ادا ہوسی
.....☆.....

میکوں ہنڑ تلوار اٹھانوں ڈیو یا پتر سجاد لٹانوں ڈیو
قاسم دی بیج تاں نہیں ولناں ، محفوظ تاں پاک ردا ہوسی
.....☆.....

میڈی مجبور جوانی کوں توڑے لچھے پل دی مہلت ڈیو
نہ حشر تائیں سادات اُتے امت دا ظلم ولا ہوسی
.....☆.....

جعفر دے سر دا وارث ہے عباس گھنے آ ہنڑ بدلے
بھل ویسن صدمے پردیاں دے نہ ول کوئی مونجھ ذرا ہوسی
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1115}

غازی دی جوانی کوں پابندیاں مکایا ہے
ہر لاش اُتے روندنا کرار دا جایا ہے

.....☆.....

مہمان پئے ٹردن روندنا ہے جھکا سر کوں
متلدائے جاں اجازت کوئی ڈہدا ہے اٹھا سر کوں
کھڑا روندنا ہے قسمت تے ، تقدیر روایا ہے

.....☆.....

وچ نیمیاں دے جاں آندائے ویناں دی صدا آوے
معصوم منگن پانی غازی کوں حیا آوے
چہرے تے جلالی دا آج رنگ دی چھایا ہے

.....☆.....

آکھے ما علیٰ قاسم دی بنری دی صدا سن توں
بیٹھی روندی ہے وچ گھنڈ دے اُجڑی دی بکا سن توں
ذرا ڈیکھ اینکوں امت بیوہ چا بنڑایا ہے

.....☆.....

شبیر دے قدماں کوں چم چم کے ہے رو ڈیندا
مظلوم دے روکن تے رو رو کے ہے بڈ ویندا
رو آہدائے جو ویناں نے میڈا جگر ہلایا ہے

.....☆.....

جعفر اے میڈا وارث تلوار کوں چاوے ہا
بدلے دی ہر ہک حسرت تلوار بجھاوے ہا
پردے دا اے غم غازی کیوں ہاں کوں چا لایا ہے

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1116}

عباس دی کل کمن کھڑے تاگھ تنگھیندے ہن
غازی گئے بھرن پانی ہک بے کون ڈسیندے ہن

.....☆.....

معصوم ہے رو آہدی پہلے جام بھریاں میں
میڈا ویر ہے بہوں پیاسہ اصغر کون پلیساں میں
معصوم یکے رل کے تاسید کریندے ہن

.....☆.....

کوئی آہدا ہے آج میکوں بہوں پیاس ستایا ہے
ہن ہونٹ گواہ میڈے دم ہونٹاں تے آیا ہے
خود خشک زباں کمن ہک بے کون ڈکھیندے ہن

.....☆.....

غازی دی شہادت دی جنیں ویلے خبر آئی
چا موت دی زردی ہر کمن دے رُخ اپنائی
دھرتی تے کھڑے رو کل جام ترژیندے ہن

.....☆.....

ست بال جھڑے ایسے محشر دے ہن اندازے
رہے جام ہتھیں خالی روح کر گئی پروازے
ملکوت انہاں لاشاں تے کھڑے نیر وہیندے ہن

.....☆.....

جعفر اے یکے کمن ملن آن کے مانواں کون
گل بھینیں وی آ لانون معصوم بھرانواں کون
آج تائیں اے مصائب وچ پئے وقت ٹھیندے ہن

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1117}

تیں چونتری سال عباس میڈا ہے خود نوکر سڈوایا آج ویر چا سڈ میکیوں
ایں لفظ کیجے عباس میکیوں ہئی کافی مدت سکایا آج ویر چا سڈ میکیوں

.....☆.....

اے حسرت رہی ہم دل دے وچ میکیوں توں چا ویر سڈیندوں
چُج کر کے وانگ بھرانواں دے چا گل مظلوم کوں لیندوں
ایہا تانگہ تنگھیندیں قسمت ہے میکیوں آج دا روز ڈکھایا آج ویر چا سڈ میکیوں

.....☆.....

منہ چم عباس دا رو آکھے توں میں مظلوم دا ویریں
میڈا دل خوش کر سک لہہ جادے پیا کردا کیویں تاخیریں
ہم حسرت چونتری سالوں دی کر کرم کریم دا جایا آج ویر چا سڈ میکیوں

.....☆.....

تیڈا سر جھولی وچ پائی بیٹھاں ہم دل وچ صرف اے آسے
میکیوں گل چا لا کر پیار میکیوں سڈ ویر میکیوں عباسے
میڈے دل دی پوری آس چا کر ہی سائل بنڑ کے آیا آج ویر چا سڈ میکیوں

.....☆.....

آکھے غازی کیویں ویر سڈاں نہیں نوکر کوں اے ٹھہندا
تیکوں ویر سڈے تاں حسن سڈے ہے شرم غلام کوں آندا
بانہی دے بال کوں کیوں آقا اے امر ہوے فرمایا آج ویر چا سڈ میکیوں

.....☆.....

جعفر ہنڑ فضل دے بابے دیاں کل بر امیدیاں آنون
ڈوہیں ویر ہمیشہ شاد ون خوشیاں دے تاج ہنڈھانوں
نت او مظلوم آباد ہووے جئیں ویر کوں حکم سڈوایا آج ویر چا سڈ میکیوں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1118}

بھینیں کون رو کے آکھے مظلوم کربلا دا شاید عبّاس ٹر گئے
میڈی کمر ہے جھک گئی ، زور کمر بھرا دا شاید عبّاس ٹر گئے

.....☆.....

دریا دی من تے آندی نعریاں دی جو صدا ہے
گھوڑے توں ایویں ڈسدائے عبّاس لہہ گیا ہے
بیا سر توں جھڑ گیا ہے برقعہ فضل دی ما دا شاید عبّاس ٹر گئے

.....☆.....

ہر چوب خیمیاں دی آپے پئی ہے پٹیندی
ہر چوب نال ما دی ہے کوک وی سنزیندی
ہر سین دے ہے سر توں دامن جھڑیا ردا دا شاید عبّاس ٹر گئے

.....☆.....

ہنڑ تائیں امت نہیں کیتی اتنی بڑی جسارت
پے خیمیاں دو آندن کیوں کر کے ایڈی جرأت
بہوں خوش ڈسیندائے چہرہ آج قوم اشقیاء دا شاید عبّاس ٹر گئے

.....☆.....

غازمی دے ہتھ ڈسیندن نوافل دیاں ہتھاں تے
لوگاں دیاں ہن نگاہیں سینیں دیاں خیمیاں تے
بدلیا ہویا نظر دائے امت دا آج ارادہ شاید عبّاس ٹر گئے

.....☆.....

قاسم دے پاک سہرے وچ بن دے ہن لٹی گئے
 محسوس نہیں میں کیتا جیڈا ستم وی تھی گئے
 جھڑناں علم دا بن وچ ہر ڈکھ توں ہے زیادہ شاید عباس ٹر گئے

.....☆.....

جعفر دے سر دا وارث عباس شاد ہووے
 مظلوم کربلا دا ویرٹھا آباد ہووے
 چیڑھا ہا رو کے آہدا ، زور کمر بھرا دا شاید عباس ٹر گئے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1119}

اے تعزیه ہے اوں مظلومؑ دا
 جیندیاں بھینیں ڈھدیاں رہیاں کیتی لاش امت پامال
☆.....

جیندی بھین روندی رہ گئی قرآن سرتے چا کے
 امت دے گھوڑے بھج گئے عرش خدا ہلا کے
 کیتا اے جیہاں ماتم سینیںؑ نے تھئے سرخ پریشاں وال
☆.....

جیندی کفن دے عیوض بن وچ عبا لٹی گئی
 جیندے کفن دی چادر صحرا دی ریت تھی گئی
 رہیا گرم زمین تے ڈینہ چالھی جیڑھا ایں حالت دے نال
☆.....

جیندے کفن دفن کوں بھینیں ترسدیاں رہیاں
 ویناں تے ہن جو پہرے صرف اکھیں وسدیاں رہیاں
 جیکوں ہتھ مجبور ڈکھا آکھن کریں معاف بتولؑ دا لعلؑ
☆.....

جبریل دے پراں تے آرام ہئی کریندا
 جیندی لاش کوں زمانہ ول ول رہیا لٹیندا
 جیندیاں مستوراں دے پردے دا نہا کیتا امت خیال
☆.....

جعفرؑ وسے جہاں تے مظلومؑ کربلا دا
 پتراں دے شہر ڈیکھے عصمت دا شاہزادہ
 جیندے بدلے آن کے گھننے ہن ہنٹر پاک حسنؑ دے لعلؑ

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1120}

سر ہے سجود دے وِج ظلماں دی انتہا ہے ڈیکھو نماز تھیدی
گھوڑے توں سین دے چن سجدہ کیتا ادا ہے ڈیکھو نماز تھیدی
.....☆.....

ہے قاتلاں دا گھیرا ہر شے توں بے نیازے
تیراں دی چھاں دے وِج پئی تھیدی ادا نمازے
ہے بے خودی دا عالم ، وحدت دے وِج فنا ہے ڈیکھو نماز تھیدی
.....☆.....

ہر ہک کڑی زرہ دی چشمہ ہے اَج لہو دا
گویا اے اہتمائے مظلوم دے وضو دا
انگلیں دے وِج گھمبیدا خنجر شقی کھڑا ہے ڈیکھو نماز تھیدی
.....☆.....

سجدے توں سر نہیں چیندا توڑے بدن ہے زخمی
تیراں نے ایسا کیتا سید دا تن ہے زخمی
پئی پار گو گزردی زخماں وِچوں ہوا ہے ڈیکھو نماز تھیدی
.....☆.....

دل وِج اے ہے ارادہ عاشق جو سر جھکاوے
ہے عشق دا تقاضہ کوئی غیر آ کے چاوے
ضرباں توں بے نیازے ، اے عشق دا خدا ہے ڈیکھو نماز تھیدی
.....☆.....

جعفرؑ وسے جہاں تے مظلوم کربلا دا
جو پتر ہا سڈیندا غازی دی پاک ما دا
جیکوں ڈیکھ سر بہ سجدہ ، آہدی قوم اشتیاء ہے ڈیکھو نماز تھیدی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1121}

بیکس دی بیکسی کون عرشِ خدا ہے روندا
جبریل وی عمامہ سر توں لہا ہے روندا
.....☆.....

غربتِ غریب دی ہے دل تے اثر کریندی
ہر وار کر کے ظالم خود وی کھڑا ہے روندا
.....☆.....

بابے دی ڈکھ حالت بنری جڈاں ہے روندی
خنجر دی دھار تے خود رنگ حنا ہے روندا
.....☆.....

ہے جسم جاں تڑپدا وِج خون دے تلا دے
ڈھدائے جڈاں اے ظالم کر کے جفا ہے روندا
.....☆.....

ساحل دے نال موجاں ٹکرا کے سر کون رونون
پیاسے دی ڈکھ حالت دریا پیا ہے روندا
.....☆.....

قرآن چا کے سر تے ہر سین آ گئی ہے
ظالم نہیں ہتھ روکیندا دل بھین دا ہے روندا
.....☆.....

جعفر ہنڑ ایں سخی دا تھیوے انتقام جلدی
اینڈے غم دے وِج ہمیشہ خضراء دا شاہ ہے روندا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1122}

آکھے معصوم گھوڑے کون قدم جھل گھن ذرا گھوڑا
میڈے مظلوم بابے کون نہ کر میں تون جدا گھوڑا
.....☆.....

جیرہا خیمے کنوں ٹریائے او دل واپس تاں نہیں آیا
میکیوں بچپن دے وچ آج نہ یتیم ہرگز بنرا گھوڑا
.....☆.....

میکیوں پک ہے سمہن کیتے نہ ملسی پیو دا دل سینہ
میں لحظہ سمہ گھناں سینے تے بابے تون منا گھوڑا
.....☆.....

میں پچھناں ہے اے بابے تون کڈاں خیمے ولا ولسن
دلن دا میں گھناں وعدہ تون آقا کون لہا گھوڑا
.....☆.....

اے سارا ساتھ مستوراں دا ایندے نال آیا ہے
انہاں دے باجھ کوئی ساڈا سہارا ہے ، ڈسا گھوڑا
.....☆.....

ایہو احساس ہم شاید نہ ملسی دل میکیوں بابا
ہے دل چاہندا میں بابے کون گھناں ہاں نال لا گھوڑا
.....☆.....

وسے جعفر اے شہزادی جو نپ گھوڑے دے سنہ آکھے
میڈے مظلوم بابے کون نہ ہنڑ گھن کے تون جا گھوڑا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1123}

توں لحظہ کھڑ ظالم ، توں لحظہ رُک ظالم
اج زخمی پیو کوں ہک معصومہ بیٹھی ہے پیار کریندی

.....☆.....

مظلوم اُتے غش طاری ہے منہ چمدی کئی کئی واری ہے
بابے دی ریش دا خون اطہر ایندے رُخساراں توں جاری ہے
ہے نازک اُنگلیاں نال ڈکھی بیٹھی ریش توں خون پوٹھیدی

.....☆.....

خود ہوٹھ رلا نال ہوٹھاں دے بہوں درد دے نال سڈیندی ہے
مظلوم دی ڈکھیہ کے خاموشی مونڈھے توں پکڑ ہلیندی ہے
آہدی ہے بابا جل خیمے ہتھ زخمی ہے پکڑ اٹھیدی

.....☆.....

مجبور ہے پیو دے پیار دے وچ اَج ڈکھیہ ادائیں بچپن دیاں
رونون تے ہوٹھ جوڑیندی ہے ڈہدی ہے نگاہیں بچپن دیاں
ذرا ڈکھیہ کیویں رُخسار ڈکھیہ پی ہے ہوٹھاں نال رلیندی

.....☆.....

کسن دا لباس ہے سرخ تھیا جیڑھا خون ہے جاری زخماں توں
جیڑھے سینے سمہن دی عادی ہئی او سینہ وی پر ہے پھلاں توں
نہیں سینے سمہن دی جا ڈسدی پچھوں کنڈ دے ہے وَنچ گل لیندی

.....☆.....

عباس دی اے بہوں لاڈلی ہے اینکوں ظلم دے نال ڈرانویں نہ
 چند گھڑیاں پیو دی جھولی ہس ، اینکوں پڑھ صلوات اٹھانویں نہ
 اجہ سمجھ کے نندر اے بابے کوں ہے چم رخسار جگیدی

.....☆.....

وسے جعفر ہنڑ اے شاہزادی جیندے ڈھدیں ظلم وسیندے رہے
 ست قدم توں کھڑ کے ڈھدی رہی مظلوم تے ظلم جو تھیدے رہے
 ہر ضرب تے رو رو آہدی ہئی میں ہاں سر جھولی وچ پیندی
 توں لحظہ کھڑ ظالم ، توں لحظہ رک ظالم

.....☆.....

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1124}

کس کے گلے پہ ظالم خنجر چلا رہا ہے
خنجر چلا رہا ہے آنسو بہا رہا ہے
.....☆.....

مقصد ہے تیرا دولت وہ تجھ کو مل رہی ہے
خنجر چلانے والے کیوں ہچکچا رہا ہے
.....☆.....

قرآن گلے میں ڈالے قرآن کو لوٹتا ہے
پڑھ کر نماز ظالم کعبہ گرا رہا ہے
.....☆.....

اسلام کا پجاری وحدت پہ ڈاکہ زن ہے
کلمہ زباں پہ لا کر کلمہ مٹا رہا ہے
.....☆.....

تو صبر ایزدی کا مطلب نہیں ہے سمجھا
اس فح ظاہری میں تو مات کھا رہا ہے
.....☆.....

ہے موت ان کے در سے جیون کی بھیک لیتی
تو قتل کر رہا ہے ، وہ مسکرا رہا ہے
.....☆.....

مژدہ سنا دے جعفر سارا جہان سن لے
اب منتقم حقیقی دنیا پہ آ رہا ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1125}

لہ گیا ہے زین توں میڈا بھرا ، آ میڈا عباس توں
ویر کوں ظالم کنوں جلدی بچا ، آ میڈا عباس توں
.....☆.....

آ گنیں خیمیاں دے کولھوں ظالمیں ، آ میڈا عباس توں
کوئی تہاڑی بھین دا چارہ نہیں ، آ میڈا عباس توں
.....☆.....

چارے پاسوں خیمیاں وچ ہے دھواں ، آ میڈا عباس توں
پچھدی ہے ہر سین میں ہنٹر کن وچاں ، آ میڈا عباس توں
.....☆.....

خیمیاں وچ آ گئے ہن اشقیاء ، آ میڈا عباس توں
پئی لٹیدی ہے ہر ہک سر دی ردا ، آ میڈا عباس توں
.....☆.....

ہن یتیم آخر میڈے گھبرا گئے ، آ میڈا عباس توں
بال ہن کئی دین دے کم آ گئے ، آ میڈا عباس توں
.....☆.....

کر آئین گھوڑے قناتاں کوں عبور ، آ میڈا عباس توں
ڈر گئے میڈا اے مستوراں دا پور ، آ میڈا عباس توں
.....☆.....

مگدی ہے امت بنی دی زیورات ، آ میڈا عباس توں
ڈکھ کے روندی ہے آج ساری برات ، آ میڈا عباس توں

مأ علیٰ اصغر دی آہدی ہے سدا ، آ میڈا عباس توں
آ میڈے کسن دا توں پینگھا بچا ، آ میڈا عباس توں

.....☆.....

خیمہ ہے سجاد دا ٹھردا پیا ، آ میڈا عباس توں
شعلیاں دے وچ ہے عابد رہ گیا ، آ میڈا عباس توں

.....☆.....

کیا کراں چن ویر پردہ دار ہاں ، آ میڈا عباس توں
کیوں چانواں پتر میں لاچار ہاں ، آ میڈا عباس توں

.....☆.....

ہے لٹے کل پور دا اے ناخدا ، آ میڈا عباس توں
آ سرا پھوپھیاں دا ہے عابد بچا ، آ میڈا عباس توں

.....☆.....

گھن کے ساڈے منتقم ذیشان کوں ، آ میڈا عباس توں
گھن کے جعفر دے سخی سلطان کوں ، آ میڈا عباس توں

.....☆.....

بامولاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1126}

اس دشت میں رو رو کر جبریل یہ کہتا ہے
غربت میں گہرا لوگو احمدؑ کا نواسہ ہے

.....☆.....

ہر ضرب کی جنبش سے ہے عرش علی روتا
ہے قبر نبیؐ ہلتی محبوبؑ خدا روتا
ہے خنجر کے تلے ظالم ! سرورؑ کا کلیجہ ہے

.....☆.....

پیاسہ یہ کئی دن کا جو گرم زمیں پر ہے
اک زخم بھی گہرا سا یہ جس کی جبیں پر ہے
یہ بنت محمدؑ کی آغوش کا پالا ہے

.....☆.....

حیراں ہوں کہ ہیں کیوں کر یہ ارض و سما باقی
رہتی ہے زمانے میں کیا اور جفا باقی
ڈوبا جو یہ ہے خوں میں اللہ کا چہرہ ہے

.....☆.....

ہے بنت محمدؑ کے رونے کی صدا آتی
سر موج فرات اپنا ساحل سے ہے ٹکراتی
جب پیاس میں دھرتی پر شبیرؑ تڑپتا ہے

.....☆.....

جعفرؑ شہؑ والا کے بیٹے نے اب آنا ہے
بدلے سبھی لینا ہیں ، ہر قرض چکانا ہے
اس ظلم پہ غیبت میں جو آج بھی روتا ہے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1127}

پرسہ جھلن ہے آ گئی میڈی سین اَج بھرا دا
یاد آ گئین مصائب موسم سمجھ عزا دا

.....☆.....

آہدی ہے سین میکوں بھلدا نہیں لعل اکبر
برجھی جگر توں ظاہر ڈاڑھی لہو کنوں تر
ڈہدا ہا منہ مسلسل میڈا چن ضعیف ما دا

.....☆.....

اصغر دے اوکھے منظر مقتل دے ہن نظر دے
بابے دی زخمی چھاتی سمہناں بغیر سر دے
چھاتی کوں لپٹیاں باہیں ، باہیں تے رنگ حنا دا

.....☆.....

یاد آ گیا ہے یک دم قاسم دے سہرے چڑناں
غازی دا در تے کھڑ کے بنری دے وین سڑناں
چہرے اُتے جلالی ، سرخی پن زیادہ

.....☆.....

ویرن دا کھڑ کے در توں رخصت تھیون ڈکھی توں
منگناں لباس کہنہ بے وقت دی لٹی توں
پجڑی دا نیڑاں دامن پیو دا سمجھ ارادہ

.....☆.....

جعفر دا پاک وارث اے درد و غم مکا توں
ڈاڈے دے ہنڑ تاں بدلے جگ تے گھنن تاں آ توں
دنیا تے شاد ہووے سلطان اَج وفا دا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1128}

جھل سینؑ مکانڑ توں اپنے پاک بھراؑ دی
اساں ڈیون مکانڑاں آئے ہیں
کوئی ڈکھ نہ ڈیکھیں ملکہ شرم حیا دی

.....☆.....

حیدری لاہندی مس کوں ڈکھ ہاوے کیتیاں شادی دیاں تدبیراں
رہیاں وال کھولیدیاں اوندی لاش تے گل لگ لگ ہمیشراں
اوندی لاہندی مس ناہی خاک تے خون دے ڈا دی

.....☆.....

تساں رات ڈاہویں دی جنیں چن دیاں ہن سک دیاں وریاں چائیاں
اوندی لاش تے مینڈھیاں امت شقی ہن بنری دیاں کھلوائیاں
آئی راس نہ حسن دے سوہنڑیں پتر کوں شادی

.....☆.....

عباس دی لاش کوں ڈیکھن نال ہر سینؑ آہی گھبرا گئی
ست مستوراں دے چہرے تے ہئی موت دی زردی چھا گئی
ناہی کہیں مستور کوں رہ گئی سرت ردا دی

.....☆.....

ارمان ہے تہاڈے اصغرؑ دا ہا مان مسافر ما دا
ہئی زینت ما دی جھولی دی ناہی معراج دے ڈا دا
نہ کھیر پیٹس ماڑی آغوش نہ ما دی

جو امڑی دی آغوش سوا ہن ہر شے دے آنسوہیں
 معراج تے گرم ہوا توں گئے مرجھا ہر لعل دے مونہیں
 او ناہن اے جہیں اوکھے سفر دے عادی

.....☆.....

جعفر دے سر دا وارث ہنڑ صف ماتم آن چواوے
 ہر ظلم دے بدلے گھن سارے ڈکھ درد ہنڑ آن بھلاوے
 وسے وطن تے پتراں نال ہر بک شہزادی

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1129}

آئیاں جھلن مکاڑاں کر کے سفر زیادہ
میکوں ہنڑ تاں آن مکاڑ ڈیو
میڈا وچ کربل دے ودھ گئے مان بھرا دا

.....☆.....

میڈیاں اکھیں ڈھدیں پتر جوان ہا جھلیا پھل برچھی دا
ہامی آپ ڈتے ہتھ اکھیاں تے ہا مان جو میں اُجڑی دا
ارمان اے ہم ناہی ایویں ٹرن دے ڈا دا

.....☆.....

جیکوں بنرا جوڑ کے ٹوریا ہم اوندے سنون ادا انجہ تھئے ہن
ہا مہندی وانگ لوتج گیا جڈاں کانڈھی سیج تے گئے ہن
نہا ڈیکھن لائق حال ضعیفہ ما دا

.....☆.....

نہا رُناں کہیں دی لاش اُتے میڈا ویر خیام اچ آ کے
عبّاس دی لاش تے روندہ ہا گل ہک ہک بھین کوں لا کے
ہا آہدا ضامن ٹر گئی پاک ردا دا

.....☆.....

میکوں نہیں بھلدا معراج اُتے منظر ہر پتر دے سر دا
ہا نال سراں دے اصغر دا میکوں طور تے بدن نظر دا
اوندے دہن توں جاری کھیر ہا اُجڑی ما دا

ہر سینہ دیاں بھریاں جھولیاں ہن جڈاں وطن توں ہاسے گیاں
 گھن خالی جھولیاں کربل توں ہاسے شام روانہ تھیاں
 رہیا سانگ توں ڈہدا ما دو ہر شہزادہ

.....☆.....

کرو رل کے دعا ہنڑ جعفر دا لچال جہاں تے آوے
 صف ماتم میڈے ویڑھے توں میڈا لعل ہنڑ آن اٹھاوے
 تھیوے جلدی ختم اے ساڈا دور عزا دا

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1130}

خیمیاں دے چارے پاسوں گھوڑے شتی بھجیندن
تطہیر دے اے خیمے بھج بھج ودے ٹھریندن

.....☆.....

کسمن جو باہر آندن تھیندا انجہ احترامے
بے ساختہ زباں تے غازی دا آندا نامے
معصوم سارے رو رو اوہلے ودے گولیندن

.....☆.....

عصمت دی شاہزادی معصوم ہے گولیدی
زخمی یتیم سارے ہاں نال چا ہے لیدی
کل پردہ دار رل کے عباس کون سڈیندن

.....☆.....

خیمیاں دا رنگ ویندائے یکدم حنائی تھیندا
عابد دا پاک خیمہ وچ دھوں دے نہیں ڈیندا
کل پردہ دار باہروں ماتم کھڑے کریندن

.....☆.....

خیمے وی ٹھردے پئے ہن نعریاں دی وی صدا ہے
ٹاپاں توں دل لرزدائے گریہ آتے بکا ہے
سینیں دے وین آندن شامی ستم وسیندن

.....☆.....

جعفر حسن دا جانی گھنے انتقام آ کے
سینیں دے دل آ ٹھارے خود تاج سر سجا کے
خوشیاں سدا ہنڈھاوے ، کل رل دعا کریندن

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1131}

آکھے فضہ ڈیکھ توں عون دی ما تیڈا ویرن شام تیار کھڑائے
آج ڈیکھ تیری بابے دی رت روندہ پتر پیار کھڑائے
.....☆.....

توں جل یا نہ جل شام ڈھوں تیڈا ویر تاں ڈھیر ابا لھا ہے
معراج دی منزل مل گئی ہس چائی ظلم دے بارے بارے کھڑائے
.....☆.....

ہس رخ تے خون علیٰ اصغر دا اکبر دی سانگ تے دیداں ہن
ہسوار ہا مہر نبوت دا ، معراج تے آج ہسوار کھڑائے
.....☆.....

سر چاڑھ کے طور تے امت شقی تکبیر دے نعرے لیدی ہے
ہس درد ہمیشہ دے پردے دا شاہ روندہ نیر ہزار کھڑائے
.....☆.....

جیدے سانگے پنڈھ منظور کیتو جیدی خاطر سفر پسند کیتو
او شام وچن دی خاطر آج بہہ سانگ اُتے دستار کھڑائے
.....☆.....

ذرا ڈیکھ تاں سہی علیٰ اکبر دی آج سانگ دو ڈیکھ کے روندہ ہے
پچڑے دے سر تے دید جمائی میڈے قافلے دا سالار کھڑائے
.....☆.....

وسے جعفر ہنڑ او شہزادی جیکوں ڈسیا آن کے دائی نے
جل ڈیکھ تیار آج شام ڈھوں تیڈا ویر علمبردار کھڑائے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1132}

مصروف ہم میں ویرن صدے اٹھیدی رہی ہاں
خیمے ٹھہرندے رہ ہن کمسن بچیدی رہی ہاں

.....☆.....

شام غریباں میکوں فرصت ملی ذرا نہیں
درد و الم دے ویڑھ اچ میڈے نال گزری کیا نہیں
امت دے ظلم دیدہ کمسن گولیدی رہی ہاں

.....☆.....

دیگر دے ویلے اپنے خیمے لٹا کھڑی ہم
ہر سین دے میں بن وچ پردے بنڑا کھڑی ہم
نہا کوئی جو چارہ باقی تیکوں سڈیدی رہی ہاں

.....☆.....

شام غریباں میڈے کئی بال ہن ونجی گئے
کمسن ستارہاں ویرن گم ہن ڈکھی دے تھی گئے
انہاں کمسناں دیاں لاشاں وچوں بن دے چینی رہی ہاں

.....☆.....

تہوں لاش تے میں آئی نہیں مجبور ہم زیادہ
رہی ہاں راتیں پہرے ڈیندی ناہم جو توڑے عادی
ڈرے ہوئے یتیم ویرن اوکھیں سمہیدی رہی ہاں

.....☆.....

جعفر اے شہزادی کل درد و غم بھلاوے
ہنڑ آ حسن دا جانی ویڑھا ایندا وساوے
آہدی رہی جو ویرن پردے بچیدی رہی ہاں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1133}

آج کل ہم پردہ دار ہن ویرن شام تیار ، آساکوں رخصت کر
کھڑا روندائے خون بیمار کر مچھلاں تے ہسوار ، آساکوں رخصت کر
.....☆.....

آج بھین بہوں مجبور ہوی نہ تاں آن کے دن کریندی
تیڈا صدقہ ہر شے ڈے آئی ہاں نہ تاں ویر میں کفن پویندی
ہئی اُجڑی آج لاچار چوگرد ہن لوگ ہزار ، آساکوں رخصت کر
.....☆.....

دستور ہوندائے جڈاں بھین کوئی تیار سفر دو ہووے
جے ویر نہ رخصت کرن آوے ہر پاسے ڈیکھ کے رووے
کھڑی ڈہدی ہاں میں چودھار دل چاہندا ہے ہک وار ، آساکوں رخصت کر
.....☆.....

کربل تائیں سارے سفراں وچ ہانویں آپ سوار کریندا
کھڑی ڈہدی ہاں چارے پاسے میں نہویں اُٹھ تے آن چڑھیندا
ہوی بھین دے نال جے پیار اے عالم دا سردار ، آساکوں رخصت کر
.....☆.....

میں نال تہاڈے آئی ہامی پئی ہاں کلھی شام دو ویندی
ہن پندھ اوکھے تہوں ہک ہک کوں میں کھڑی ہاں ویر سڈیندی
پے ڈسدے ہم بازار تہوں ونجناں تھئے دشوار ، آساکوں رخصت کر
.....☆.....

جعفرؑ سے گھر سین عالیہؑ دا ڈیکھے شاہی پاک بھرا دی
جیرھی وچ مقتل دے آہدی رہی میں ہاں ملکہ شرم حیا دی
اگوں ظالم ہن دربار میں ڈیونے ہن نزوار ، آساکوں رخصت کر

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1134}

اج ڈکھی شام دو تیار ہے ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ
سر تیڈا سانگ تے سوار ہے ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ

.....☆.....

لاش وی ہے تیڈی بے کفن ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ
ہے تیڈا ڈاڈھا نازک بدن ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ

.....☆.....

ریت بہوں گرم وی ہے لو وی ہے ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ
حال اے تیڈا چن جو وی ہے ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ

.....☆.....

بھینؑ دا دل کیوں اے سہے ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ
دور کیوں بھینؑ اے رہ سنگے ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ

.....☆.....

روندی ہے بنرے دی بیوہ ما ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ
ڈیکھ کے حال اے بنریؑ دا ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ

.....☆.....

ہے میڈی غربتاں دی انتہا ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ
پاک غازیؑ تھی گیا ہے اجہ جدا ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ

.....☆.....

جعفرؑ اے سینؑ نے منگی دعا ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ
ہنڑ تاں آوے عسکریؑ دا ماہ لقا ہائے حسینؑ شاہ حسینؑ

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1135}

گرم ہے شام دا بازار میں کیویں جانواں
خون روندائے میڈا بیمار میں کیویں جانواں

.....☆.....

ہن چھتاں پرتے ہے چوگرد لکھاں دا مجمع
ہے شرابی اُتے گستاخ جہاں دا مجمع
پھل وسانون اُتے تیار میں کیویں جانواں

.....☆.....

ڈیکھ اے حال ہے گھبرا گئی قاسم دی بنی
میڈی غیرت کوں گوارا اے نہیں ابن علیؑ
گھن کے بنری سر دربار میں کیویں جانواں

.....☆.....

پردہ داری ہے تے بھرجائیاں وی ہن نال میڈے
پردیاں محفوظ خدا رکھی اے ہر حال میڈے
پر چراغاں جو ہے چودھار میں کیویں جانواں

.....☆.....

وسدے پھل ڈیکھ کے دل ساڈا نہیں گھبراندا
صرف ہر سین کوں پردے دا خیال ہے آندا
گھن کے مستوراں کوں لاچار میں کیویں جانواں

.....☆.....

جعفر آباد ہووے ہنڑ تاں میڈی شاہزادی
جو ہئی آہدی جو نہیں کوئی سین ٹرن دے ڈا دی
ڈیون ایں حال دے زوار میں کیویں جانواں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1136}

اے بابا نجف دا والی وچ شام دیاں گلیاں دے آ ٹردا ڈکھ دھیاں کوں
ہاوے پردے آپ بٹھیندے ، وچ شام دیاں فوجاں دے آ ٹردا ڈکھ دھیاں کوں

.....☆.....

ہاوے رات دے ویلے ساکوں گھن ما دی قبر تے ویندے
ہاوے پردیاں دی تساں ول ول ساکوں تاکید کریندے
چوگردوں لوگ ہزاراں میکوں چختے ہن دھیاں دے

.....☆.....

ساکوں پیدل ٹردیں شہر اچ ہے دھم گئی رات ڈکھاں دی
امت ہے مکائزاں ڈیندی برسات وسا پھلاں دی
میکوں شرم آندا ہے بابا کیا حال ڈیواں درداں دے

.....☆.....

سکھو ٹرن دا ڈا اے ساکوں تساں روز ہاوے فرمیندے
ساکوں شام نے ٹرن سکھایاے ویندے پیر ہن رنگ بدلیندے
توڑے ناسے ٹرن دے عادی ، پر نال آج بھرجائیاں دے

.....☆.....

چوگرد تماشائی ہن ہر سمت چراغاں ڈسدائے
ہن لیندیاں سڑکاں مہندی جیڑھا خون سراں توں رسدائے
لگ ویندی ہے دیر زیادی وچ ظلم بھرے چوکاں دے

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دا ویڑھا ہنٹر حسن دا لعل وساوے
رہی جو ہر موڑ تے آبدی کوئی پردے آن بٹھاوے
آکھے ونج کوئی نجف دے سائیں کوں وچ وسدے ہوئے پھلاں دے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1137}

وچ شام دے سیداں کوں اتنا نہ ٹراؤ لوگو
اے آل محمد ہن عزت نہ بھلاؤ لوگو

.....☆.....

عباس رہیائے جے تائیں پردے او بٹھیندا ہا
اڈدے ہوئے پکھیاں توں پردے او کریندا ہا
دھیاں اے نبی دیاں ہن تساں پردے بٹراؤ لوگو

.....☆.....

جو اجر رسالت ہے ، انہاں دی محبت ہے
دختر اے نبی دی ہے مریم دی اے غیرت ہے
ہر چوک اُتے اینکوں اتنا نہ کھراؤ لوگو

.....☆.....

نوہے پردہ جو کر سنگدے فانوس بچھا چھوڑو
جو لوگ شرابی ہن سرکاں توں ہٹا چھوڑو
اتنا وی نوہے کردے اے پھل نہ وساؤ لوگو

.....☆.....

رنگین ویندی تھیدی تطہیر دی چادر ہے
ہے بھین تے جھک آندا غازی دا سر اطہر ہے
اللہ دی جلالی کوں نہ جوش ڈپواؤ لوگو

.....☆.....

جعفر ساڈے وارث نے ہن بدلے وی آ گھننے
انہاں ڈکھیاں دے عیوضانے ہن آقا ولا گھننے
نہیں سید اے بے وارث وچ ہوش دے آؤ لوگو

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1138}

میں ٹرن دی عادی تھی آئی ہاں میڈا ہے عابد بیمار گواہ
کئی میل میں پیدل سفر کیتن ہے ہر ہک پردہ دار گواہ

.....☆.....

رہیاں ساہندی ظلم میں چپ کر کے تیڈے مقصد دی تکمیل کیتے
توڑے عادی ٹرن دی میں ناہم ہم پیدل نوں نوں میل کیتے
میڈے پیراں توں رت جاری ہئی ہے تلیاں دا ہر خار گواہ

.....☆.....

ہر شہر دے وچ ملعون امت تیڈیاں ویر مکاٹراں ڈیندی رہی
تیڈی بھین تہاڈی عظمت دے خطبات سدا سنڑویندی رہی
تیڈا دین مکمل کر آئی ہاں ہے شام والا بازار گواہ

.....☆.....

دربار دیاں لمبیاں پیشیاں وچ توڑے ساڈے نام چوندے رہے
کل پردہ دار ہک سال تائیں درباراں وچ پکیرندے رہے
تیڈا حق ثابت میں کر آئی ہاں ہے ظالم دا دربار گواہ

.....☆.....

کہیں ظلم تے میں نہیں اُف کیتی نہیں صبر کنوں میں ہتھ چایا
جڈاں لہہ پئی بارش پھلاں دی تیڈا حق اوں وقت ہم جتلیا
تیڈے ذکر دے وچ تھی سرخ گیم ہی چادر دی ہر تار گواہ

.....☆.....

آسی جعفر حسن دا لخت جگر ایں سین دے کل غم مک ویسن
جیڑھی آہدی ہئی میڈے ڈکھ سن کے ساہ کونین دے رُک ویسن
میں ہاں اُم المصاب ایں گل دی ہے شام دی ہر دیوار گواہ

بامولاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1139}

آئی ہے بنت حیدر کرار کس لیئے
سہا ہوا ہے ظلم کا دربار کس لیئے

.....☆.....

زندان سے رہائی کی جب سے خبر ملی
روتے ہیں خون عابد بیمار کس لیئے

.....☆.....

بنت علیٰ تو پڑھتی ہے نوحہ حسینؑ کا
ہلتی ہے قصر شاہی کی دیوار کس لیئے

.....☆.....

زنداں میں اب تو کوئی بھی قیدی نہیں رہا
زنجیر کی یہ آتی ہے جھنکار کس لیئے

.....☆.....

شہزادیوں کے ہاتھ ہیں آزاد ہو چکے
تر آنسوؤں سے اب ہیں یہ زُخسار کس لیئے

.....☆.....

کل تک تو سارے شہر میں پتھر برستے تھے
روتا ہے آج شام کا بازار کس لیئے

.....☆.....

جعفرؑ ستم کی ساری حدیں ٹوٹ بھی چکیں
غائب ابھی ہے عدل کی تلوار کس لیئے

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1140}

آئی ہے کرنے چہلم ہمشیرؑ بے کفن کی
خوشبو چلی ہے لینے عباسؑ کے بدن کی

.....☆.....

کل شانزادیوں کے اب ہیں لباس کالے
چہروں پہ مردنی ہے سر میں ہیں خاک ڈالے
مرجھا چکی ہیں کلیاں تطہیر کے چمن کی

.....☆.....

آئی ہیں شام سے ، ہے بچوں سے گود خالی
ہے بیوگی نے سب کی خستہ ردا سنبھالی
پھینکی پڑی ہے مہندی نوشاہ کی دلہن کی

.....☆.....

قاسم کی ماں سہارے چلتی ہے اب بہو کے
قطرے ہیں پاؤں چھوتے نوشاہ کے لہو کے
سہروں کو ڈھونڈتی ہے بیوہ سخی حسنؑ کی

.....☆.....

مقتل پہ ہر دکھی کی نظریں جمی ہوئی ہیں
پلکوں پہ آنسوؤں کی موجیں رُکی ہوئی ہیں
دینے چلی ہے پر سہ سرنخی اُداس بن کی

.....☆.....

اس کارواں کو جعفرؑ پھر سے عطا خوشی ہو
بیٹوں کے سہرا باندھیں پر کیف زندگی ہو
جن کو نہیں ہے آتی اب یاد تک وطن کی

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1141}

میکوں ڈس اے زمین کرب و بلا جیکوں چھوڑ اتھاں تنہا گئی ہم
اونکوں آ کے کنیں ہا دفن کیتا جیکوں ریت دا کفن پوا گئی ہم

.....☆.....

ہک شام و بچن دی جلدی ہئی بیا چٹھہ ہئی پردہ داراں کون
نہا گولن دا میکوں وقت ملیا ہئی تاگھ بہوں بازاراں کون
میڈے بعد ڈسا کنیں گولے ہن جیڑھے شام کون لعل و نجا گئی ہم

.....☆.....

ہا اصغر عادی پنگھے دا یا عادی ہا ما دی جھولی دا
اونکوں ایویں نندر تاں ناہی آندی ہا عادی بھین دی لولی دا
ہوسی کیویں گزریا وقت اوندا جیکوں پیو دے نال سمہا گئی ہم

.....☆.....

ہا جگ توں نازک ویر میڈا گزران ہئی گرم زمین اُتے
ہئی لوں لوں زخمی بیکس دی ہاسی گہرا زخم جیں اُتے
اوندی لاش دے کفن تے دفن دی میں اتھوں ہر ہک تاگھ لہا گئی ہم

.....☆.....

ناراض تاں ناہی بھینیں تے ناسے گل جو ویر کون لا سنکیاں
ملاقات دا وقت ہا بہوں تھوڑا ناسے درد دے حال ونڈا سنکیاں
ایہو کجھ فرصت ہئی اُجڑی کون جیڑھے پھل ڈو چار ہٹا گئی ہم

.....☆.....

وسے ہنڑ تاں نال بھرانواں دے جعفر کونین دی شہزادی
جیڑھی ویر دی تربت چم آکھے ناہویں موسم گرم دا توں عادی
نہمی بھلدا جیویں چن تیکوں میں پھلاں وچ دفنا گئی ہم

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1142}

آج سجاد دے زیور وچ دربار دے لہہ گئے
چم کے منہ باقر دا خاک تے باہندا بہہ گئے

.....☆.....

جاں گل پاک توں زیور کیتے امت جدائے
گھن کے خون دی سرخی زیور نال ہن آئے
ہن کنڈے کڑیاں دے نازک جسم اچ پہہ گئے

.....☆.....

سنیں دیاں اکھیاں وچ ہن آنسو خوشیاں دے
زیوراں توں پئے ڈسدن فارغ تن پتراں دے
ہن پیو پتر اے زیور سال ہنڈھیدے رہ گئے

.....☆.....

جسد فارغ تھی گئے باقر تے سجادے
چے پیو پتراں نے آ ہتھ عون دی ما دے
کئی آنسو درداں دے خون دے رنگ وچ وہہ گئے

.....☆.....

آکھے آج معصومہ ڈہدی زیور لاہندے
خوش تھی کے گل لیدی چم کے گھس کڑیاں دے
ہن ارمان ڈکھی دے ، دل دے دل وچ رہ گئے

.....☆.....

جعفر حسن دا جانی آوے درد مکاوے
ہنتر سجاد سخی کوں خوشیاں آن ڈکھاوے
جو بیمار جہاں دے ہر ہک ظلم کوں سہہ گئے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1143}

کہاں ہو میرے اکبر تم کہاں ہو
دے رہی ہوں صدا ، مجھ کو آواز دو ، تم جہاں ہو

.....☆.....

لے کے آئے تھے مجھ کو وطن سے کربلا میں کہاں کھو گئے ہو
میری آہوں کا محشر جگا کر خود اکیلے کہاں سو گئے ہو
دیکھو میری ضعیفی کا عالم ، تم سہارا بنو لعل آ کے ، تم جواں ہو

.....☆.....

میں تو لے کر چلی تھی وطن سے تیری شادی کے سامان سارے
جانے تو کس طرف چل دیا ہے رہ گئے دل میں ارمان ہمارے
جس کو لوٹا ہے ظالم خزاں نے ، تم وہی میری ممتا کا مہکا ، ہوا گلستاں ہو

.....☆.....

روٹھنے کا یہ موسم نہیں ہے روٹھنا ماں سے اچھا نہیں ہے
چھپ کے پڑ ہول صحرا میں اکبر اس طرح سونا چتتا نہیں ہے
میرے بیٹے میں تیری تو ماں ہوں اس ضعیفی میں تم لے رہے کیوں میرا امتحاں ہو

.....☆.....

لے کے پھرتی ہوں آنکھوں کا کاسہ اپنے دیدار کی بھیک دے دو
تیری خوشبو بھی روٹی ہوئی ہے اپنی مہکار کی بھیک دے دو
اک جھلک ہی تم اپنی دکھا دو ، تم تو حسرت زدہ اور ترستی ، ماں کی جاں ہو

.....☆.....

جعفرؑ اس غم رسیدہ دکھی کو لخت دل کی خوشی مل بھی جائے
کہہ رہی تھی جو مقتل میں آخر مجھ پہ روتے ہیں دردوں کے سائے
آ کے اکبر میرا ہاتھ تھامو ، کیونکہ تم میرے درد و الم کی ، داستاں ہو

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1144}

ویرن ہائے ویرن ، ویرن میڈا ویرن
ہک سال دے بعد توں ڈیکھ تاں سہی میں سر تے ردا آج پا آئی ہاں

.....☆.....

پندھ شام دے ہن اوکھے ناہم ٹرن دی عادی
برسات وچ ہاں ٹرناں واچھڑ وی ہئی جفا دی
خود ڈیکھ تاں سہی ہنٹر شام وچوں ہر سین کون ٹرن سکھا آئی ہاں

.....☆.....

عابد کون ہر قدم تے ویرن بچیدی رہی ہاں
وچوں قاتلاں دے ونج کے بچڑے کون چینی رہی ہاں
توڑے اپنی نسل مکا کھڑیاں میڈی نسل تاں ویر بچا آئی ہاں

.....☆.....

میڈی لاش توں ٹری ہم زیور ڈکھاں دے پا کے
واپس آج آئی کھڑی ہاں ہک سال تاں ہنڈھا کے
ہن تلیاں دے اے زخم گواہ میں کفر دا نام مٹا آئی ہاں

.....☆.....

قسمت نے ہن ڈکھی کون بازار ونج ڈکھائے
ست لکھ دا آہی مجمع خطبے جاں میں سنائے
میں شام دی ہر دیوار کنوں میڈی عظمت ہنٹر منوا آئی ہاں

.....☆.....

جعفر اے شاہزادی ہنٹر تاں وسے جہاں تے
جو ویر کون ہئی آہدی کر دید بیسیاں تے
ہر ہک مستور دی چادر تے تیڈے دین دی سند لکھا آئی ہاں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحه پاک﴾

{1145}

اکبر دی بھین آکھے ڈاڈی دے کولھ آ کے
میڈے سجن ہن آ گئے
اعلان چین تھیدے اکبر کون سہرے پا کے

.....☆.....

کل سینگیاں کون سڈ کے گھر صاف ہاں کریندی
بابے دی خالی مسد ہاں صحن وچ سچیدی
ہک ہک کون ہاں ڈسیندی سوہنٹریں سبده بنڑا کے

.....☆.....

اصغر دا پاک پینگھا اپنے وسوں سچیاں
امڑی توں گھن کے چن کون خود آپ ونج سمہیاں
پینگھا وی خود جھولیاں معصوم کون سمہا کے

.....☆.....

اکبر دی بنری کیتے میں بیج تاں بنڑانواں
ہنڑ وقت مختصر ہے میں پھل کتھوں منگانواں
تھوڑی خوشی تاں کوئے نہیں دلہن کون نال لا کے

.....☆.....

چاچے کون جاں میں ملساں قداماں تے ہتھ وی لیاں
دل رُس کے ٹر وی پوساں کوئی گالھ نہ کریاں
ول آکھساں ڈکھی کون ڈڈھ سال تاہیں رُوا کے

انہاں حسرتاں دے وچ کہیں آ سین کوں ڈسایا
 بابا وی ٹر گیا ہئی ، اکبر وی ول نہیں آیا
 وِج ڈس سہیلیاں کوں خاکاں سریں روا کے

.....☆.....

جعفر ایں سین دے ہنڑ آنون سجن وطن تے
 یکدم بہار آوے مظلوم دے چن تے
 خوشیاں کرے اے بی بی آکھے اے مسکرا کے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1146}

امریٰ دی قبر تے اے آکھے علیٰ دی جانی اماں حسینؑ ٹر گئے
میکوں بھرا دی سنگت جگ تے نہیں راس آئی اماں حسینؑ ٹر گئے

.....☆.....

یثرب توں کربلا تک ہر ناز گئے اٹھیندا
غازی وی نال ساڈے پردے گیائے بنڑیندا
ڈاہویں دے ڈینہ نہیں کیتی قسمت ساڈی رسائی اماں حسینؑ ٹر گئی

.....☆.....

اٹھی جھل مکاڑ اماں مظلوم کربلا دی
سمہ گئے گرم زمیں تے جھولی تیڈی دا عادی
بہوں بہوں سلام تیکوں ڈیندا ہا میڈا بھائی اماں حسینؑ ٹر گئی

.....☆.....

پرسہ میں ڈیون آئی ہاں تیکوں اوں پاک چن دا
چالھی ڈہاڑے رہ گئے محتاج جو کفن دا
گل لگ مکاڑ جھل توں ، ہاں اے ڈسانون آئی اماں حسینؑ ٹر گئی

.....☆.....

وچ کربلا دے کر گئے بھینیں کوں بے سہارا
جیون ہے کوڑ میڈا ڈسدا نہیں کوئی کنارا
میڈے نصیب میڈی ہر آس ہے ودھائی اماں حسینؑ ٹر گئی

.....☆.....

جعفرؑ اے سین ڈیکھے ہنڑ تاں خوشی بھرا دی
آہدی رہی جو ول ول چم کے مزار ما دی
درداں دی رات ساکوں تقدیر ہے ڈکھائی اماں حسینؑ ٹر گئی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1147}

آکھے ویرِ دی قبر تے عونِ دی مائیکوں آج جوڑی سڈوا ڈے میں ڈاڈھی منجھی ہاں
میں بارہاں میل نہیں ٹرسنگدی میڈے لعلِ اتھائیں منگوا ڈے میں ڈاڈھی منجھی ہاں

.....☆.....

میں جوڑ کے صدقہ اکبرِ دا ہا ٹوریا موت دے پاسے
گھن دل وچ ٹر گئے دنیا توں میڈے پیار کرن دی آسے
تھی نا امید خدا جانڑے کتھاں سمہہ گئے ہن گُلووا ڈے

.....☆.....

او ٹرن دے ویلے چمدے رہ جھک جھک کے قدم ڈکھی دے
میں ہاں دے نال وی نہا لایا گئے سکدے لعلِ اُجڑی دے
متاں رُس پئے ہونون امڑی توں میکیوں سوہنٹریں پتر منا ڈے

.....☆.....

کوئی آکھے عون و محمد کوں آخر میں تہاڑی ما ہاں
میڈی متا دی ہوے آس تساں بھرے جگ وچ میں تہا ہاں
میڈی زندگی تھی ویران گئی ہے کیوں جیواں باجھ تہاڈے

.....☆.....

میڈی جھولی سکدی ہے ، لعلِ ڈوہیں ہن سر رکھ کے سمہہ ویندے
ہامی انگلیں پھریندی والاں وچ ہن ہتھ رُخسار تے لیدے
بک لُحھے کیپتے چن ویرن میکیوں سوہنٹریں لعلِ ولا ڈے

.....☆.....

جعفر سے پتراں نال ولا اے عصمت دی شہزادی
رہی وین کریندی درد بھرے جیوھی چم کے قبر بھرا دی
ہئی آہدی نال توں جوڑی دے میکیوں ویرن قبر دی جا ڈے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1148}

عبّاس دی تربت اُتے آکھے فضل دی پاک ما کیوں سین کون ٹرایائی
آداب غازی بھل گئیں مشہور ہانویں با وفا کیوں سین کون ٹرایائی

.....☆.....

امت ٹرایائے اس قدر ڈاڈھی طبیعت لہہ گئی ہے
بی بی نمازاں شام وچ بہہ بہہ کے پڑھدی رہ گئی ہے
اے جہیں تاں ڈیندے حکم نہیں کمزور بھینیں کون بھرا کیوں سین کون ٹرایائی

.....☆.....

نون وار بیٹھی راہ دے وچ تھک کے اے تیڈی بھین ہے
باقر دے گھن کے آسرے پہنچی بمشکل سین ہے
تیکوں دعائیں ڈیندی رہی ہے، جیویں ڈکھی دا آسرا کیوں سین کون ٹرایائی

.....☆.....

جیرھی مصلے تک سدا آوے کنیراں نال ہے
بازار وچ ٹردیں ہوسی اودا ڈسا کیا حال ہے
ہنر تاں اٹھیدی ہے ڈکھی گھن آسرا سجاد دا کیوں سین کون ٹرایائی

.....☆.....

ویرن دی تربت دے اُتے آہدی ہے ڈاڈھی تھک پئی ہاں
عبّاس کون ملناں وی ہے لاچار تھی کے بہہ گئی ہاں
کیتس سفر جئیں حال دے دھیاں کنوں خود حال چا کیوں سین کون ٹرایائی

.....☆.....

جعفر فضل دی پاک ما آباد ڈیکھے پاک گھر
وارث دی تربت تے جیرھی آکھے توں غازی غور کر
روندی ولی ہے شام توں گھن کے لٹی آل عبا کیوں سین کون ٹرایائی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1149}

آکھے معصومہ زندان دے وچ کیڑھا میں مظلوم کون آ چاوے
ہن ہتھ مجبور جو عابد دے کیویں بھین کون پاک بھرا چاوے

.....☆.....

سنگلاخ زمین تے سمہندی ہے نہیں معصومہ کون نندر آندی
پہلو بدلیندیں رات کٹے بابے دی یاد ایچ کرلاندی
کرے یاد جاں سینہ بابے دا آ سین کون عون دی ما چاوے

.....☆.....

آوے رات دھمن دے جاں نیڑے مایوس ڈکھی دا دل ہووے
زندان دے در تے آن ڈکھی خود پکڑ سلاخاں کھڑ رووے
سر رکھ دہلیز تے سمہ پووے عابد بیمار ودا چاوے

.....☆.....

رووے جنیں ویلے زندان دے وچ دیواراں شام دیاں ہل جانوں
تلواراں پہرے دار سٹن دردیلی کوک توں گھبرانوں
بیمار کون آکھن بھین تیڈی نہ پیو دا نام ولا چاوے

.....☆.....

آوے یاد زمانہ غازی دا ڈکھی وچ زندان دے بہہ رووے
کل سجن تسلیاں آ ڈیون معصومہ سین نہ چپ ہووے
رہ رہ کے درد دے نال ڈکھی عباس دا نام سدا چاوے

.....☆.....

آوے حسن دا لعل زمانے تے جعفر ایس سین دے درد مکن
جیڑھے کئی صدیاں توں وسدے ہن او درد دے آنسو جلد رکن
ہنر فضل دا بابا خوش تھی کے میڈی سین دی دھی کون آ چاوے

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1150}

کوئی وَنَج آکھے ہا اصغرؑ کوں تیکوں ہے کیوں ڈکھی بھل گئی
ملن نہیں بھین کوں آیا ہی اُلفت بھین دی بھل گئی

.....☆.....

نہیں دستور بھائیاں دا جو بھینیں کوں بھلا چھوڑن
مصیبت ڈیکھ بھینیں دی چا ہمیشراں توں منہ موڑن
جیڑھی جھولا جھولیندی ہی او اُجڑی وی ہوئی بھل گئی

.....☆.....

میں پا جھولی دے وَنَج اصغرؑ تیکوں لوری سنڑیندی ہم
توں میڈا منہ ہانویں ڈہدا میں ہاں دے نال لیندی ہم
انہاں درداں دے وَنَج اصغرؑ ہی ہر ہک خوشی بھل گئی

.....☆.....

تیکوں بابے دا سینہ مل گئیائے تہوں چا بھلایا ہی
تیکوں جو آب کوثر مل گئیائے تہوں دل دی چایا ہی
تے ڈاہویں دے ڈوپہراں دی میڈی ہی بیکیسی بھل گئی

.....☆.....

میں بہوں مچھی ہاں چن اصغرؑ ملن ہک وار آ میکوں
توں اپنے زرد رُخسارے تے خشک آ لب چما میکوں
میکوں ہے شام وَنَج اصغرؑ تیڈی مسکان دی بھل گئی

.....☆.....

وسے جعفرؑ اے شہزادی خوشی ایکوں نصیب ہووے
ڈیکھے اصغرؑ دے سر سہرے نہ ہنڑ تائیں شام وَنَج رووے
امن دی رُت ہنڑ اے مظلومؑ دی معصوم دھی بھل گئی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1151}

آکھے معصومہ توں عابد میکوں ملا بابا
او جیسے حال دے وچ ہے میکوں ڈکھا بابا

.....☆.....

ہنٹریں تاں خواب دے وچ آ کے گل وی لایا ہے
تے کر کے پیار چا سینے اُتے سمہایا ہے
میں روندی راہساں نہ جے تائیں رہیسی آ بابا

.....☆.....

میں ہنٹر تاں لحظہ وی بابے بغیر نہیں رہنٹراں
اے ہجر ہنٹر میڈے نازک جگر نے نہیں سہنٹراں
جتھاں وی ہووے میڈے واسطے سڈا بابا

.....☆.....

بہوں اداس بہوں بیقرار ہاں ویرن
کریندی بابے دا نت انتظار ہاں ویرن
سمہاوے سینے تے ہک وار ہنٹر ولا بابا

.....☆.....

جڈاں دی آئی ہاں شام ایچ کوئی وی چیندا نہیں
سمہا کے سینے تے کوئی پیار وی کریندا نہیں
ہے کن گیا میڈے بچپن دا آسرا بابا

.....☆.....

دعا کریندا ہے جعفرؑ وسے اے شہزادی
جو پاک بابے دے سینے سمہن دی ہی عادی
جو آہدی ہی میڈے کل مان گئے مکا بابا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1152}

بابا ملن کون آیائی اُجڑی
سر اطہر وچ خاک روا کے ریش تے خون اصغر دا لا کے

.....☆.....

استقبال تون بابے دا کر ہنڑ تاں نیر وھا نہیں
ماتم تون ہتھ روک ڈکھی بیا سر وچ خاک روا نہیں
تیں کنوں اپنی ریش چمانون بل احیا دی مہندی لا کے

.....☆.....

ہانویں ہردم یاد کریدی تون مظلوم پدرا کون
پیار کرن دی سدھر لہا چم پیو مظلوم دے سر کون
تیکوں اپنا حال ڈکھانوں غربت دے انداز بھڑا کے

.....☆.....

ڈینہ ڈاہویں دے وقت وداع دے ہس جو رنگ اپنایا
آج ول خود او رنگ اپنا کے ملن ہے تیکوں آیا
سن کے وین تیڈے معصومہ ریش کون مہندی نال سجا کے

.....☆.....

بابے پاک دے سر اطہر کون جل جھولی وچ پا تون
بازاراں دے زخم وی جل کے بابے کون ڈکھلا تون
تیکوں پیار کرن دے کیٹے آج زندان دا در کھلوا کے

.....☆.....

جعفر ہنڑ تاں حسن دا جانی شاد کرے مضطر کون
عابد جیڑھی بھین کون آکھے چا بابے دے سر کون
سدھر لہا گھن پیار کرن دی کل کونین دے درد اٹھا کے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1153}

تیکوں آ باباً گل لانواں میں ، تیڈا سر جھولی وچ پانواں میں
میں پونجھاں خاک انہاں زلفاں دی بیا ریش توں دھوڑ ہٹانواں میں

.....☆.....

ہوندا پانی کولھ جے اُجڑی دے تیڈیاں زلفاں آپ دھویندی
میں آپ ہاں پیاسی کئی ڈینہ دی پر نہیں پانی طلبیندی
جے آکھیں تاں تیڈیاں زلفاں کوں آج ہنجواں نال دھوانواں میں

.....☆.....

ہن کیڈے ظالم لوگ جنہاں تیڈا نہیں سر پاک دھوایا
ہے خاک تے خون نے والاں وچ رنگ مہندی دا اپنایا
ہے دل چاہندا تیڈا سر دھوانواں کتھوں آج پانی منگوانواں میں

.....☆.....

میں ہنجواں باجھ نہیں کجھ پھردی ہن اے میڈا سرمایا
انہاں نال دھوانواں سر تیڈا ڈے اذن کریم دا جایا
ساون دے بدل دے وانگ ہنڑ تاں مینہ ہنجواں دا برسانواں میں

.....☆.....

تیڈی ریش دے ہک ہک وال دے وچ ہے جم گیا خون اصغر دا
بیا خاک شفا دی تہہ دے وچ تیڈا نہیں سر پاک نظر دا
کیوں صاف کراں تیڈا رُخ انور اے حال کیوں ڈکھلانواں میں

.....☆.....

جے اَج وی پانی مل پوندا میں مول نہ پیاس کجھیدی
 تیڈے سر اطہر کوں رو رو کے میں پیار دے نال دُھویندی
 کریں جے محسوس نہ توں بابا احسان امت دا چانواں میں

.....☆.....

جعفرؑ وسے ہنڑ او شہزادی جیڑھی چا بابے دے سر کوں
 بیٹھی آکھے رو رو پھوپھیاں کوں ڈیکھو سین دے نورِ نظر کوں
 ہن ہنجواں وسدیاں بابے دیاں جڈاں سر دا زخم ڈکھانواں میں

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1154}

ہے سر جھولی وچ بابے دا ہے کمسن سین قضا کر گئی
جیڑھا حق ہا پیو دے رونون دا او حق ہے سین ادا کر گئی

.....☆.....

ہس وعدہ کیتا مقتل وچ ایویں ہردم روندی راہساں میں
بے سارے شام توں ول آسن نہ واپس شام توں آساں میں
آج شام دے ویلے شام دے وچ ہے وعدہ سین وفا کر گئی

.....☆.....

رکھ منہ ہمیشیر دیاں زلفاں تے سجاد وی نیر وہیندا ہے
ہے آہدا اُجڑی ٹرن تیڈا میڈا جگر پیا ازمیندا ہے
ہانویں آس توں میڈے درداں دی ہویں عابد کوں تنہا کر گئی

.....☆.....

رکھ منہ پیو دے رُخساراں تے بک وین کیتائے مظلوم دی دھی
بک وین دے نال معصومہ دی کر جسم توں روح پرواز گئی
کھڑا عابد آکھے بھین میڈی ہے پیو دا سوگ سہا کر گئی

.....☆.....

معصوم دے رونون نال تھئی مظلوم دے گل توں رت جاری
بھر بک مظلوم دے خون دا ہے سر پاک رنگیا ایں کئی واریں
سر پیو دے خون دے نال ڈکھی ہے ڈوجھی وار حنا کر گئی

.....☆.....

جعفر ہنڑ او معصوم سے جیندی غربت عرش بلایا ہے
جیندے آخری وقت کوں آج توڑیں روندنا پاک حسن دا جایا ہے
جو کر کے وین یتیمی دے کونین کوں درد عطا کر گئی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1155}

معصوم کوں اے فضہ ہولے ہولے دھنوا توں
نازک بدن ہے زخمی ہتھ پیار نال لا توں

.....☆.....

عباس ایں دُکھی دے بہوں ناز ہن اٹھیندے
سینے سمہا کے اینکوں بہوں پیار ہن کریندے
غازمی کوں ہئی اے پیاری کل آلِ مصطفیٰ توں

.....☆.....

بابے دے سینے باجھوں آرام ناہی کریندی
او ناز ہن اٹھیندے اے ناز ہئی منیندی
بہوں ظلم ایں ڈٹھے ہن میدانِ کربلا توں

.....☆.....

بابے توں اے نکھر کے دُر وی گزرا کھڑی ہئی
امت دے گھن کے تحفے زیور وی پا کھڑی ہئی
زخمی جگر ہے ایندا امت دی ہر جہا توں

.....☆.....

زنداں وچ اے اُجڑی بابا گولیندی رہی ہے
ٹیاں تے سمہدی رہی ہے صدے اٹھیندی رہی ہے
ہنڑ ہولے ہولے فضہ اینکوں غسل ڈیوا توں

.....☆.....

جعفرؑ وسے جہاں تے درد و الم دی ملکہ
خوشیاں دے راج مانڑے اے ملک غم دی ملکہ
ہنڑ تاں آ سر چماوے عباس با وفا توں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1156}

تابوت ہے اے اوں معصوم دا
جیڑھی سینے سمہن دی عادی ہئی گئی خاک تے وقت گزار

.....☆.....

جین زندگی گزارى غازى دے سکھ دی چھاں تے
زندان وچ جو رہ گئی روندی سدا دھپاں تے
ہئی یاد کریندی ہر ویلے سلطانِ وفا دا پیار

.....☆.....

لکھاں عزتاں نال امت ہن جیندے دُر لہائے
با احترام لہہ گئے لیکن چا رنگ وٹائے
دُر لاهندے ڈیکھ کے غازى دی ہئی لاش کنھی کئی وار

.....☆.....

رہ گئی چھیاٹھ 66 ڈینہ تائیں سفران دے ڈکھ اٹھیندی
سفران دے وچ بھرا دے رہی خار وی کڈھیندی
سنگلاخ زمین تے سمہہ سمہہ کے جیندے تھئے نیلے رُخسار

.....☆.....

امت دے ظلم سہندیں ٹری جو امن وچالے
دُفایا جیکوں عابد میلے کفن دے نالے
جیندی قبرستانِ غریباں وچ جوڑی ویر بیمار مزار

.....☆.....

جعفرؑ وسے جہاں تے اصغرؑ دی بھین پیاری
جین مختصر حیاتی روندیں چا خود گزارى
لا گرہن گئے جیندے بچپن کوں دربار اُتے نزار

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1157}

جیڑھی بھین دا ویر جوانی چڑھدیں ہی ٹر جاوے بھین نہیں جیندی
جے کوئی بھین کون موت بھرا دی یکدم خبر سناوے بھین نہیں جیندی

.....☆.....

دل وچ آس ہووے شادی دی سہرے پوندی ہووے
سوچاں سوچاں وچ ویرن دے پلوں بنہہ کھڑووے
ایں موسم وچ لاش بھرا دی بھین کون رب ڈکھلاوے بھین نہیں جیندی

.....☆.....

تانگھ ہووے جنیں بھین کون ویرن سہرا بنہہ کے آسی
دہن کون سے تحفے ڈیساں دل اودنا ٹھر جاسی
اے امید بہار تے ہووے خبر قضا دی آوے بھین نہیں جیندی

.....☆.....

بھین کون کوئی اطلاع ڈیوے پیا ویر تینڈا ہے آندا
سر تے سہرا سکناں دا ہے جڑیا جگ خوشیاں دا
ہووے ویر دی تانگھ ایج بھین انوں لاش بھرا دی آوے بھین نہیں جیندی

.....☆.....

اکبر دی بھین کون دائی نے جڈاں آن کے خبر سنائی
تینڈا اکبر سہرے پا سمہہ گئے کر صبر شبیر دی جانی
میں جائز دی ہاں اے درد او ہے ، جے بھین دا جگر پچاوے بھین نہیں جیندی

.....☆.....

جعفر وں پووے او دکھیا جیڑھی رہی اے وین کریندی
تینڈی پاک جوانی دا صدمہ ودی ہے پیار اٹھیندی
تیں جہیں چن ویر دے باجھ اکبر جے جیوناں بھین کون آوے بھین نہیں جیندی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1158}

جیکوں سکھ دی موت نصیب ہووے اوندی بھین ہے درد پچا ویندی
ہے منہ تے منہ رکھ رو گھندی ہے دل کوں تسلی آ ویندی

.....☆.....

جیندا ویرن عین جوان ہووے اوندنا حسن شباب لیٹج ونجے
جیندی عین جوانی لاہندی مس رت ریت دے نال رنگج ونجے
ہے اے جہیں موت بھرانواں دی ہر ہک ہمیشہ کوں کھا ویندی

.....☆.....

جیڑھی بھین سنے تیڈے ویرن کوں جگ ظلم دے نال لہایا ہے
گھدائے نیزے بوسہ سینے دا تلواراں پیار ودھایا ہے
جیڈے حوصلے والی بھین ہووے ایں گالھ توں ہے گھبرا ویندی

.....☆.....

کوئی آن ڈسے تیڈے ویرن دی جگ لاش تے لوئی پائی ہئی
کہیں مندری کہیں نعلین گھدی کہیں آ دستار ودھائی ہئی
ہر بھین دے رُخ تے سڑن سیتی ہے زردی موت دی چھا ویندی

.....☆.....

جیندے ویر دا نازک تن اطہر تھی بن بر وچ پامال ونجے
چوڈھاں سومیل دے سفر دے وچ سر سانگ تے ما دے نال ونجے
اے گالھ سدا ہمشیراں دی ہے ہردم کمر جھکا ویندی

.....☆.....

اکبرؑ دی بھین ایسے صدے بہوں مشکل ناں پچا گئی ہئی
 ست سال دے وِچ جھک کمر گئی یک لخت ضعیفی آ گئی ہئی
 جڈاں چاوے ہا ناں علیؑ اکبر دا ہئی روح ہونٹاں تے آ ویندی

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دے درد مکن توڑے سہرے ویر کوں پا گھندی
 توڑے ہنڑ تاں پلوں بہہ گھندی کجھ دل دی سدھر لہا گھندی
 صدیاں دے مصائب ٹل ویندے گھن نجف جاں پاک بھرا ویندی

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1159}

سجادِ دی جھولی وچ بیمارِ دا اَج سر ہے اکھیاں توں لہو و سداے
بیمار دے پیکر تے اَج ڈاڈی دی چادر ہے اکھیاں توں لہو و سداے

.....☆.....

دیرن توں جدا ہو کے آرام جنیں نہیں پایا
عرصے پچھوں اَجڑی کوں اَج کجھ ہے سکون آیا
دکھیا دا کفن و سدا اَج خون کنوں تر ہے

.....☆.....

بیمار دے چہرے توں ہے کفن ہٹا روندا
ہتھ سرد وی چا عابد ہے اکھیاں تے لا روندا
ہمشیر کوں رو آہدائے تیڈا اپنا مقدر ہے

.....☆.....

اَج ہوندا علی اکبر وچ جھولی دے پاوے ہا
تیڈا ہجر وی مک ویندا جڈاں پیار و دھاوے ہا
مجبور ہاں اَج میں توں بہوں دور علی اکبر ہے

.....☆.....

وچ سفران دے اَج میکوں تقدیر ہے ازمایا
دیرن دا وچھوڑا وی تیکوں راس نہیں آیا
تیڈے رُخ دی ایں زردی وچ میڈے سوز دا منظر ہے

.....☆.....

جعفر سے دنیا تے اے بھین علی اکبر دی
عابد کوں رُویندی ہے جیندے چہرے دی اَج زردی
رو آہدائے تیڈے غم وچ تیڈا ویر وی مضطر ہے

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1160}

میں وانگ نہ ویرن توں کوئی بھین جدا ہووے
جز موت دے ایں ڈکھ دا کیا چیز دوا ہووے
.....☆.....

ہم تانگھ میڈا ویرن تیکوں سہرے میں پا کھڑساں
بنہہ پلوں تیڈا اکبر ہر سگن منا کھڑساں
تیں وانگ شہید اکبر نہ کہیں دا بھرا ہووے
.....☆.....

میڈی آس مکا ٹر گئیں جیون توں میں دل چایئے
رونون میکوں راس آ گئے ڈکھ آن کے گل لایئے
تیڈی لاش تے رونون دا حق کیویں ادا ہووے
.....☆.....

اے درد جوانی دا نہیں بھین پچا سنگدی
اے موت جوانی دی ہرگز نہیں بھلا سنگدی
جے بھین ضعیف اکبر نہ ہووے تاں کیا ہووے
.....☆.....

میں سنڑیائے تیڈے سر کوں بازار پھرایا گئے
تیڈی لاش تے چن اکبر ہر ظلم وسایا گئے
ہر درد کنوں کیویں اے ڈکھ نہ سوا ہووے
.....☆.....

جعفر میڈے وارث دی اے زندگی دراز ہووے
پروان چڑھے مقصد خوشیاں دا آغاز ہووے
انجہ سین وے جگ تے کوئی ڈکھ نہ ولا ہووے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1161}

ہن خوش قسمت او بھینیں جیڑھیاں ویر کوں سہرے پیندیاں ہن
ٹرے ویر جوان جنہاں دا او جیون توں دل چنیدیاں ہن

.....☆.....

میں کفن دے پاند دے نال تیڈی اے مندری تہوں بدھوائی ہے
اے نال ہوسی توڑے گھٹ ویسی میڈی قبر دی کجھ تنہائی ہے
جیڑھے تحفے ویرن ڈیون او بھینیں نال رکھیندیاں ہن

.....☆.....

تیڈے ہجر فراق دا داغ اکبر میڈی تربت دے وچ نال ہوسی
جیڑھا زندگی بھر رہے دنیا تے اوہو وچ تربت دے حال ہوسی
کل بھینیں تاگھ بھرا دی ٹر وچن دے بعد تنگھیندیاں ہن

.....☆.....

ہا وعدہ میڈا آنون دا اے دی پک ہم ٹر گئیں چن اکبر
پر تیڈی تاگھ تنگھیدی ہے میں اُجڑی دی مایوس نظر
میڈیاں اکھیاں کوں سمجھا وُنج کیوں تیڈی آس آسیندیاں ہن

.....☆.....

لڑ کفن دا میڈے چہرے توں میں آکھیاے ویر ہٹا رکھسن
تلقین توں پہلے رُخ میڈا کربل دی طرف ولا رکھسن
تیڈے آنون دیاں امیدیاں تیکوں اتنا یاد کریندیاں ہن

.....☆.....

تیڈی خون آلودہ پگ اکبرؑ میں کفن دے وچ رکھوائی ہے
 ایں پگ دی آس تے میں اکبرؑ چا ساری عمر نبھائی ہے
 ایندیاں سرخیاں میں اُجڑی کوں تیڈی رحلت یاد ڈیویندیاں ہن

.....☆.....

جعفرؑ وس پونون بھین بھرا منظور دعا اے آج ہووے
 نہ باہروں شام دی نگری دے اے بھین مسافر ہنٹر رووے
 میڈی سین دیاں ہنجوں آج تائیں اکبرؑ دے نام سڈیندیاں ہن

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1162}

کیوں بھل گئیں ویر میں اُجڑی دا پیار
میں سنڑیائے سہرے پائے نی کراں ڈکھ دا کیا اظہار

.....☆.....

معصومہ بھین ہے خوش قسمت جہیں سنون ادا ہن کیتے
ہوسی پلوں بدھیا ویر تیڈا کل بھینیں نے خوش تھی کے
انہاں خوشیاں توں محروم رہی ہک تیڈی بھین بیمار

.....☆.....

جے میں ہوندی وچ کرہل دے تیڈیاں آپ میں وریاں چینی
تیڈے سوہنڑیں سوہنڑیں ہتھ اکبر میں مہندی نال سچیدی
تیڈی دلہن دے میں کردی خود سولہاں ویر سنگار

.....☆.....

ہنڑ جلدی دل آ وطن اُتے ہی ہرم تاگھ تنگھیندی
دلہن دے عروسی جوڑے میں ہاں حسرت نال بنڑیندی
میڈا دل ٹھر ویسی اے جوڑے جڈاں پیسی پاک کنوار

.....☆.....

تقدیر دی اے آواز آئی ہنڑ تاگھ لہا اکبر دی
ہئی پاک جوانی ویرن دی ودی خون دے وچ ہنڑ تردی
لا سینے ویر دے ہجر ڈکھی ہنڑ درداں نال گزار

.....☆.....

جعفر وں پوے چن اکبر ڈیکھے بھین خوشی اکبر دی
جیں ویر دے ہجر اچ زندگی وی کٹی جیویں رات قبر دی
جیڑھی آہدی رہ گئی ویر توڑے ہمیشہ کول مل ہک وار

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1163}

جیڑھے اَج ہن امت دے تیر ہی آلِ عبا دے چنتے
دربار دے حال توں پئے گئے ہن میکیوں عونِ دی ما دے چنتے

.....☆.....

امت دیاں اکھیاں پھر گیاں ہن گستاخ آہن حالاتے
میں بدلیاں نیتاں ڈکھ آئی ہاں نہیں وِسناں قوم جفاتے
ہک گالھ توں میکیوں ہن پئے گئے اَج بھین بھرا دے چنتے

.....☆.....

خالمِ دربار دے وِچ میڈی تعظیم ذرا بھر تھئی نہیں
میکیوں خالی امت ولایا ہے ایں گالھ دی رنجگی کئی نہیں
ماحول توں میکیوں لگدے ہن میڈی پاک ردا دے چنتے

.....☆.....

میں اَج مسجد دے وِچ وَنَج کے ڈٹھے شام دے ہن بازارے
دربار اِچ کھڑ کے ڈکھ آئی ہاں تیڈے پہراں دے زوار
ایں امت پوائے ہن اُجڑی کوں ہر جور جفا دے چنتے

.....☆.....

کرہل دے منظر ڈکھ آئی ہاں ڈٹھے ہم خیمے اَج ٹھردے
کل شام غریباں والے اَج میں وین سنوے ہن ہر دے
ہن شام والے بازاراں دے اُجڑی کوں زیادے چنتے

.....☆.....

جعفرؑ ڈکھے وسدا پتراں کوں او عصمت دی شاہزادی
جیڑھی خالی ول دربار وِچوں تھئی بابے کوں فریادی
تیڈی امت دے حال توں ودھ گئے ہن حسنینؑ دی ما دے چنتے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1164}

ہوئی پارتِ عونِ دی ما بہوں نازک ہی شبیر
تیڈی زندگی وچ ایندیاں اکھیاں توں نہ جاری ہونوں نیر

.....☆.....

میں نازاں نال اینکوں پالیا ہے اے گرم ہوا نہوی سہہ سنگدا
ہی تریہہ شبیر کوں بہوں لگدی اے پیاس ذرا نہوی سہہ سنگدا
منگے پانی جسم لعل میڈا کریں لحظہ نہ تاخیر

.....☆.....

ما بنڑ کے ایندے نال رہیں چن ویر دا آپ خیال رکھیں
نہ اینکوں مونجھ ذرا آوے خوش اینکوں توں ہر حال رکھیں
ایندے سفر حضر وچ نال رہیں اے امڑی دی تصویر

.....☆.....

ایندے مقصد دی بھائیوال بنڑیں ایندے مقصد دے وچ نال رہیں
ایندا قدم قدم تے ساتھ ڈیویں بنڑ ویر توں ودھ لچپال رہیں
ایندے مقصد دی تکمیل کریں ونجیں نکھر جے بر تقدیر

.....☆.....

ہک ڈینہ ہوسی ایندے کرہل وچ تیں آپ یتیم رہانوں نے ہن
وچوں ٹھردے لڑھدے نیمیاں دے ایندے لعل تیں اُجڑی چانوں نے ہن
نہ پہرے ڈیندیں گھبرانویں ہویں غازی دی ہمیشیر

.....☆.....

جعفرؑ شالا اے بھینیں ول دنیا تے جلد آباد ہونوں
لگے رنگِ مظلوم دے ویڑھے کوں دھیاں پتراں نال اے شاد ہونوں
نت خوشیاں سین دے ویڑھے تے پڑھن آ آیتِ تطہیر

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1165}

یتیم دھیاں ضعیف امڑی دے ہتھ وی اکھیاں تے لا کے رونون
تے کنبے ہتھاں دے نال رُخ توں کفن دا دامن ہٹا کے رونون

.....☆.....

دھیاں دا دستور ہوندائے مانواں دے باجھ کہیں کون نہ حال ڈیون
شریف دھیاں اے پیٹھیاں ما کون ڈکھاں دے صدمے سزہا کے رونون

.....☆.....

چراغِ فضا دے ہتھ دے وچ ہے کفن دا دامن ہٹائی کھڑی ہے
نبی دیاں دھیاں وی رونمائی ویلے رُخ تے نظراں جما کے رونون

.....☆.....

حسن کون چینی ہے ام ایمن تے فضا چینی حسین کون ہے
ڈوہیں بھرا آج بیہماں والی اداس صورت بڑا کے رونون

.....☆.....

ڈٹھا جاں بابے کون آندا دھیاں شرم توں ٹریاں تاں آکھے سید
اے سامنے پیو دے آج تاں امڑی دے پاک میت تے آکے رونون

.....☆.....

ہنڑ آوے جعفر حسن دا جانی نبی دیاں دھیاں خوشی منانوں
جو ہنڑ تاں اے پردیاں دے مالک نہ خاک سر وچ روا کے رونون

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1166}

کولھ امڑی دے آئیے کر بل دا سردار
رو آکھے میکوں پاک امڑی توڑے پیار کرو ہک وار

.....☆.....

بند کفن دے کھول کے ڈہدائے امڑی دا رُخ انور
زردی ڈسدی ہے رُخ انور تے رو ڈیندا ہے مضطر
ما دے ٹھنڈے ہونٹاں تے کسن رکھدائے رُخسار

.....☆.....

آہدائے اماں ہک واریں توڑے میڈے نال الاؤ
سمہدا ہم سر رکھ جھولی وچ ول ہک وار سمہاؤ
رُخساراں تے تھکیاں ڈے کے آج وی کرو ہا پیار

.....☆.....

میڈا رونون ہک لحظہ ناہوے خود برداش کریںدے
آج میڈے رُخساراں توں نوہے ہنجوں آپ پونجھیندے
آج مظلوم دیاں اکھیاں توں ڈیکھو واہندے نیر ہزار

.....☆.....

بند کفن دے کھل گئے سن شبیر دی اے فریادے
ہاں دے نال چا پتر کوں لایا آنسو ڈھل پئے ما دے
رو آکھے لکھ وار کراں میں پیار میڈا دلدار

.....☆.....

جعفر امڑی پاک دے سائے وس پوے شبیرے
ویڑھے پاک کوں وسدا ڈیکھے غازی دی ہمیشیرے
گھر دے وچ گھن خوشیاں آوے سین دا نور البصار

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1167}

چل گئی تیغ ہے امیرؑ تے ، آندی ہے آسمان توں صدا ہائے علیؑ
مسجد اے کوفہ دی زمین نہیں ، ہے ڈسیندی آج زمین کربلا ہائے علیؑ

.....☆.....

سر اطہر تے وار تھیائے خون دا چشمہ جاری ہے
زُلفاں خون اِج تردیاں ہن ریشِ حنائی ساری ہے
تڑپدائے انجہ امیرؑ خونِ وِج ، سرخ تھیندی ویندی ہے عبا قبا ہائے ہائے

.....☆.....

خون دی سیڑھ دے وِج ڈسدے ٹکڑے کئی دستار دے ہن
پیشانی دیاں سیڑھاں توں وکھرے رنگِ رُخسار دے ہن
سرتے آج کوئی وی نہیں غریب دے ، ڈیکھے کوئی اے غربتاں دی انتہا ہائے ہائے

.....☆.....

عونؑ دی امڑی غاڑی کوں رو رو آن جگیندی ہے
اوکھی بن گئی ہے بابے تے حسرت نال ڈسیندی ہے
نوجوان ہو اٹھا رہاں پتر گو ، ہے ہکلا آج دھیاں دا آسرا ہائے ہائے

.....☆.....

آبدی ہے پردہ دار ہاں میں پئی بے ریتی تھیندی ہے
پاکِ ضعیفی بابے دی پئی بے وقت لٹیندی ہے
جھولی وِج سر میں آ کے پانواں ہا ، کوئی توڑے پردہ چا کراؤ ہا ہائے ہائے

.....☆.....

میں نہ جگیندی بھائیاں کوں جے نہ پردہ دار ہوندی
 امڑی پاک دی چادر دیاں پٹیاں بنہہ بنہہ بہہ روندی
 پونجھاں ہا میں خون ریش پاک توں ، پردیاں دی فکر ہم کھڑا ڈتا ہائے ہائے

.....☆.....

جعفرؑ فضلؑ دے بابے دیاں بر اُمیداں آنون ہا
 پردے پاک دے بدلے دی پل پل سدھر لہانوں ہا
 آوے چنؑ حسنؑ دا ایس زمین تے ، ہر شہید دا گھنے ہا خون بہا ہائے ہائے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1168}

ظالم چلا نہ تیج اے سر ہے امیرؑ دا
سجدے دے وِج نہ زخمی ہو چہرہ قدیرؑ دا

.....☆.....

سجدہ اے آخری ہے توں تلوار جھل ذرا
احساس کر غریب دی ڈاڑھی سفید دا
ڈیون تاں ڈے کریمؑ کوں سجدہ اخیرؑ دا

.....☆.....

پردیس وِج غریب دیاں دھیاں رُوا نہیں
سفر اے توں سینؑ دیاں زلفاں کھلا نہیں
کیوں جو ہے روزہ دار اے بابا شبیرؑ دا

.....☆.....

یارب انہاں یتیمیاں کوں بابا ملا ہنٹریں
بھینیں دے نال بھائیاں کوں وسدا ڈکھا ہنٹریں
جعفرؑ ہو راج جگ اُتے حق دے سفیرؑ دا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1169}

محرابِ وِج تڑپدائے اَج ویرِ مصطفیٰؐ دا
اَج ریشِ دی سفیدی چایا ہے رنگِ حنا دا

.....☆.....

رنگین ہے مصلیٰ کے جہاں ہے اے پسینہ
وِج رت دے غرقِ ڈسدائے تقدیرِ دا سفینہ
دا کبریا پاک کبریا کبریا

.....☆.....

دستار دے کئی ٹکڑے ہن وِج لہو دے تردے
زُلفاں دے پچ وی ہن سیڑھاں دے وِج نظر دے
کیوں دیر تھی گئی ہے سجدے دے وِج زیادہ

.....☆.....

درِ پاک توں نہ جانڑے اَج وین کیوں سنڑیندن
مولاً دے پاک گھر وِج ماتم کہیں پئے تھیندن
سینیں کوں اللہ جانڑے کیوں ہوش نہیں ردا دا

.....☆.....

سر توں لہا عمامہ عباسِ وی ہے روندا
بابے دی ڈکھ حالتِ دل وِج ہے درد ہوندا
شیرِ وی ہے روندا منہ چم کے اَج بھرا دا

.....☆.....

جعفرؑ امیرؑ کل ہنڑ خوشیاں دے راج ماٹرن
ابدی مسرتاں دے نت تحت و تاج ماٹرن
گنے انتقام آ کے عصمت دا شاہزادہ

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1170}

قد قتل دے سن آوازے سینیں نیر ویندیاں ہن
آ کے ہر ہک ویر دے کولھوں حسرت نال جگیندیاں ہن
.....☆.....

آہدیاں ہن ہنڑ جاگو ویرن بخت اساڈا ڈھل گیا ہے
غلط آوازے سن کے دل ہر ہک ہمیشیر دا ہل گیا ہے
ڈیکھ تاں سہی کوفے دیاں آج دیواراں وین کریندیاں ہن
.....☆.....

سارے پتر جوان ہوئے پئی آج بے ریتی تھیندی ہے
مسجد وچ بابے دی ضعیفی ظلم دے نال لٹیندی ہے
بابے پاک دے سرتے پہنچو بہوں بہوں چٹھ ڈویندیاں ہن
.....☆.....

جے پردے دی نتھ نہ ہوندی وچ مسجد دے جانواں ہا
زخمی سر تاں بابے دا خود وچ جھولی دے پانواں ہا
بابے پاک دیاں بھائیاں کوں رو رو کے پارتاں ڈیندیاں ہن
.....☆.....

آہدیاں ہن مسجد دے وچ آج سخت قیامت آئی ہے
ندرراں یاد تہاکوں ہن انوں بابے دی تہائی ہے
سن توڑے ہے چھوٹا پر عباس دے نام سڈیندیاں ہن
.....☆.....

بابے دے سائے تے جعفرؑ ول سینیں آباد ہونون
ڈیکھ کے جڑدے جگ پتراں دے ابد تائیں نت شاد ہونون
خوش ہونون جیڑھیاں ایں غم وچ پٹھیاں آج گریہ فرمیندیاں ہن

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1171}

لا کے گل دیواراں کوں غازی نیر ویندا ہے
وچ پردیس دے بھینیں دا آج پردہ پاک رُویندا ہے
.....☆.....

کتنی حسرت نال ہن ڈُکھیاں وچ کوفے دے آئیاں
شاہی سمجھ کے بابے دی ہن آئیاں درد ستائیاں
بھینیں دے کوفے آنون دا بہوں ارمان کریندا ہے
.....☆.....

وال پریشاں بھینیں دے نہیں دل برداش کریندا
سن کے وین ہمیشراں دے ہے رو رو کے بڈ ویندا
ہر ہمیشیر دے سر اطہر تے چادر آن جڑیندا ہے
.....☆.....

امڑی پاک کوں رو آہدائے جو دھیاں کوں گل لاؤ
صبر دی خود تلقین کرو وچ حوصلہ آپ بدھاؤ
کونی وین سزوں سینیں دے بہوں محسوس کریندا ہے
.....☆.....

دروازے تے ڈکھ کے مجمع دل ڈاڈھا گھبراندا
رو رو کے ہٹکیدائے جے کوئی در اطہر تے آندا
وین سنو نہ سین دی دھی دے ہک ہک کوں سمجھیندا ہے
.....☆.....

جعفر ہنڑ تاں فضل دا بابا مانڑے راج خوشی دے
پردیاں دے بھل درد ونجے ہنڑ ہر ہک سین دی دھی دے
آج تائیں ہتھ افسوس دے غازی بدلیاں کانڑ ملیندا ہے

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1172}

ذرا تابوت رکھ چھوڑو ایہو احسان لاؤ چا
ساکوں بابے دا منہ آخر دے واریں تاں ڈکھاؤ چا
.....☆.....

قیامت کوں تھیں میلے اے عمریں دی جدائی ہے
ڈکھاں دی رات محشر تائیں اساڈے سرتے آئی ہے
ذرا بند کفن کھولو ساکوں بابا ملاؤ چا
.....☆.....

توڑے رنگین ریش اطہر اساں اکھیاں تے لا گھنسون
پریشاں وال وی اپنے اے بابے کوں ڈکھا گھنسون
اے ڈکھ سارے سنا گھنسون کفن دا لڑ ہٹاؤ چا
.....☆.....

ہے حسرت زندگی بھر دی جو منہ بابے توں چھوہیوں
تے رکھ سر پیو دے سینے تے کڈاہیں تاں پیار کروہیوں
ہے پوری کرنی اے حسرت ایہو موقع ڈیواؤ چا
.....☆.....

ہے دل چاہندا سخی بابا دھیاں دا حال تاں ڈکھے
کجے ہوئے سر ڈٹھے ہانے کھلے ہوئے وال تاں ڈکھے
رکھو تابوت کوں ویرن کفن دے بند ودھاؤ چا
.....☆.....

ون جعفر زمانے تے امیر کل دیاں دھیاں
سراندی کھڑ کے بابے دے دعا جو منگدیاں رہیاں
حسن دا لعل جلد آوے ایہا حسرت پچاؤ چا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1173}

رووے عابد خون اکھیاں توں بازار جڈاں یاد آوے
ہر پردہ دار بازاراں وچ لاچار جڈاں یاد آوے
.....☆.....

ہوں اوکھا سفر تے گرم ہوا ہن ویندے تپ زنجیرے
آوے غش توں غش بیماری توں رووے کولھ ڈکھی ہمیشیرے
سنگلاخ زمین تے جھنڑ پوندا بیمار جڈاں یاد آوے
.....☆.....

کوفے تے شام دیاں گلیاں دے پھل نہیں بیمار کوں بھلدے
امت دیاں مکائزاں جھلن نہیں کہیں پردہ دار کوں بھلدے
رووے خون ، وسیندا پھل ہر ہک بدکار جڈاں یاد آوے
.....☆.....

چوڈہاں سو میل دے سفران توں دربار ونجن ودھ ڈسدائے
پیشی دا ہک ہک منٹ کھڑن کل سفران توں ادھ ڈسدائے
منہ ڈیکھے پردہ داراں دے دربار جڈاں یاد آوے
.....☆.....

تقدیر دی ستم ظریفی تے ہا روندائے سین دا جایا
ہا سین دیاں نونہاں دھیاں کوں کئی پہر جو امت کھڑایا
پھٹ جگر ونجے علی عابد دا نروار جڈاں یاد آوے
.....☆.....

جعفر ہنڑ ایں غیور کوں کل صدمات بھلن پھوپھیاں دے
جیکوں آج تائیں وین سزیندے ہن بازار ایج مستوراں دے
جیڑھا روندائے ہا طور تے عالم دا سردار جڈاں یاد آوے

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{1174}

عابد ہا پیو کوں روندا ڈکھ ہا کیڑھا جہاں کوں
کیوں زہر چا ڈیوانی ہے امت ایں ناتواں کوں
.....☆.....

پہلے وی غش ہن آندے ہئی ڈاڈھا بیقرارے
اکھیاں توں خون ودھ گئے آج غم حدان توں تارے
چم چم پیا ہے روندا بھینیں دیاں گسٹیاں کوں
.....☆.....

جام بقا ہے ملیا ایسا سچی دے چن کوں
اکھیاں توں رت ہئی جاری ، جاری ہے خون دین توں
چنتا ہے بہوں ملاح دا ڈکھیاں دے کارواں کوں
.....☆.....

باقر ہے آج پدر دے ہتھ پیر خود جوڑیندا
ڈہدا ہے دم اُبالھے لیسین ہے سنڑیندا
پل پل بدلا ڈہدائے چہرے دیاں زردیاں کوں
.....☆.....

ہونٹاں تے دم نظردائے ناں شام دا زباں تے
حسرت دی ہے کریندا آج دید کل دھیاں تے
ڈکھ آج وی پردیاں دا کھاندائے سید دے ہاں کوں
.....☆.....

جعفر جہاں تے ڈکھے خوشیاں دے راج عابد
ہنڑ تاں سجاوے سر تے خوشیاں دے تاج عابد
خوش تھی چھے مہاری پھوپھیاں دیاں چادراں کوں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1175}

ابھی ہم زندہ ہیں ، زندہ ہیں ، ابھی ہم زندہ ہیں
حالات سے کہہ دو اب نہ کریں یہ ہم سے آنکھیں چار

.....☆.....

باطل کی آندھیوں سے کہہ دو اسلام ابھی تک زندہ ہے زندہ ہے
مظلوم حسینؑ کی عظمت کا پیغام ابھی تک زندہ ہے زندہ ہے
آسان ہے مرنا عزت سے ، اور جینا ہمارا ذلت سے
ہے اک پل بھی دُشوار ، ابھی ہم زندہ ہیں

.....☆.....

سانسوں میں حرارت تازہ ہے اور خون میں گرمی باقی ہے
یہ مسئلہ میرا ملی ہے ، یہ جذبہ تو آفاقی ہے
ہم ظلم کا نام مٹائیں گے ، باطل کے خلاف اٹھائیں گے
آواز ، کہیں تلوار ، ابھی ہم زندہ ہیں

.....☆.....

دنیا میں زندہ قوموں کو حق ملتا ہے زندہ رہنے کا
بندوق کے سامنے بھی اپنا حق بنتا ہے حق کہنے کا
حق بھیک میں لینا ذلت ہے ، حق چھیننا عین عبادت ہے
زندہ ہیں یہی اقدار ، ابھی ہم زندہ ہیں

.....☆.....

ہر معرکہء حق و باطل میں ہم لائیں گے پرچمِ غازی کا
 جعفرؑ کوئین کے سینے پر لہرائیں گے پرچمِ غازی کا
 اب عدل کا سورج چڑھتا ہے ، حق تیغ اٹھا کر بڑھتا ہے
 زندہ ہے علمبردار ، ابھی ہم زندہ ہیں

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1176}

اے عالیہ سین دی سنت ہے ، جیڑھا ماتم اسماں اے کریندے ہیں
ہر ضرب دے نال ایں بی بی کوں چن ویر دا پرسہ ڈیندے ہیں
.....☆.....

ٹری ویر دی لاش توں چپ کر کے گھن دل وچ حسرت رونون دی
اے ماتم اوندی حسرت ہے اونکوں ویر کیجے پرچیندے ہیں
.....☆.....

اسماں نہ روندے اوں سین کوں جے ڈیندے رونون ویر دی لاش اُتے
رہے سگدے وارث لاشاں دے ، ایں گالھ تے نیر وہیندے ہیں
.....☆.....

کربل توں گھن کے شام تائیں جئیں ویر دا ناں ناہی چا ڈٹھا
اوں سین دیاں مجبوریاں دی اسماں آج تائیں یاد منیندے ہیں
.....☆.....

ولی شام توں جاں آ کربل وچ کیتا ویر دا ماتم انجہ اُجڑی
برسات ہئی خون دی تہوں آج تائیں اسماں ہردم خون وسیندے ہیں
.....☆.....

وسے جعفر ہنڑ ایں سین دا گھر صف ماتم جلد اُٹھج ونجے
خوش ہونون بھین بھرا جگ تے ہر وقت دعائیں ڈیندے ہیں
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1177}

ہم نے مظلوم کا تابوت اٹھا رکھا ہے
ہر ستم جس پہ زمانے نے روا رکھا ہے
.....☆.....

یہ تو اک حسرتِ ناکام دلِ عابد ہے
نام جس چیز کا لوگوں نے عزا رکھا ہے
.....☆.....

ہے یہ سجاد کی بہتی ہوئی آنکھوں کا لہو
ہم نے چھاتی سے جسے آج بہا رکھا ہے
.....☆.....

دشتِ کربل کے ہر اک ظلم کا نقشہ ہم نے
ضربِ زنجیر سے پیٹھوں پہ بنا رکھا ہے
.....☆.....

جس پہ پھولوں کی طرح سب نے چڑھائے پتھر
ہم نے اُس قبر کو سینوں سے لگا رکھا ہے
.....☆.....

جس کا جی چاہے وہ پر سے کیلئے آ جائے
ہم نے اب فرشِ عزا ہر سو بچھا رکھا ہے
.....☆.....

جعفر آباد ہو دنیا پہ وہ مظلوم جسے
آج تک دنیا نے مظلوم بنا رکھا ہے

نوحہ جات 1988ء
کل نوے 119

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1178}

مادرِ عباس کے رُخ پر شفق چھائی بھی ہے
بیٹیوں سے ہو کے رخصت آنکھ بھر آئی بھی ہے

.....☆.....

رو کے کہتی ہیں اے میرے عون اے جعفرِ عباس
دیکھو بہنیں ساتھ ہیں ، مولاً کی تنہائی بھی ہے

.....☆.....

دیکھو غازی جب نبی زادی ہے لیتی تیرا نام
کہتی ہیں غازی ہمارا اک سگا بھائی بھی ہے

.....☆.....

اس سفر میں ہر نبی زادی کا تم رکھنا خیال
خوفِ اعداء ہے ہر اک مستور گھبرائی بھی ہے

.....☆.....

ایک ہے شبیر اور ہیں کس قدر خوف و خطر
اک سفر ہے ، جنگ ہے ، اور ساتھ ماں جائی بھی ہے

.....☆.....

جعفر اب تو ہو منادی آ کے دیکھیں مومنین
ہر طرف جشن مسرت ، بزم آرائی بھی ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1179}

میکوں ناز ہا تیں تے ورنِ میڈی آس مکا نہیں اکبر
ہسوار تھئی محمل تے ہمیشہ لہا نہیں اکبر

.....☆.....

یثرب دیاں عورتاں آ کے میکوں طعنے ویر اے ڈسین
تیکوں ویر لہایا اٹھ توں اے چکھسن تے شرمین
تیڈے پیار تے مان ہے میکوں ایہو مان مکا نہیں اکبر

.....☆.....

کوئی ہور جو میکوں ورنِ محمل توں آن لہیدا
میڈا دل ایں گالھ کوں بالکل محسوس نہ ویر کریندا
میڈے دعوے ہج الفت دے توں آپ ودھا نہیں اکبر

.....☆.....

میں نال تاں ناہم ویندی ہم دل تیڈا ازمایا
دل رکھنی تیں نہیں کیتی ہی اٹھ توں آن لہایا
میں اٹھ توں لاہندی ہاں ورنِ توں نیر وہا نہیں اکبر

.....☆.....

بھینیں کوں ناز جہاں تے ہے صرف بھرا تے ہوندا
یا بعد بھرا دے اکبر کجھ مان ہے ماتے ہوندا
توں جائزدا ہیں جو سرتے مجبور دی ما نہیں اکبر

.....☆.....

جعفر او سین بھرا دی ڈیکھے نال خوشی دے شادی
جیرھی ٹرے وقت رہی آہدی چم ریش جوان بھرا دی
جیویں گزری میں گزریاں توں دل کوں لا نہیں اکبر

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1180}

بیٹھی ڈہدی ہے آج بیمار ٹردے مھملاں کون
کھڑی ڈہدی ہے تھی لاچار ٹردے مھملاں کون

.....☆.....

آ نانی پیار کریندی ہے ، ڈاڈی وی تسلیاں ڈیندی ہے
ہن آہدے بچڑا گھر ول جل ، نہ ڈکھ ، ایہو سبھیندی ہے
اے ڈاڈی دی ورثہ دار ٹردے مھملاں کون

.....☆.....

اٹھاں دے قدم اٹھیندے ہن اے در تے نیر وہیندی ہے
اے جگر کون نپ کے روندی ہے ، اُنوں عون دی ماکرک ویندی ہے
ہر قدم تے کئی کئی وار ٹردے مھملاں کون

.....☆.....

بیمار کون ہے غش آ ویندا ہر سین بہوں گھبرانندی ہے
اے حالت ڈکھ کے بچڑی دی ماکرک دی کرلانندی ہے
رو کے ہک ہک پردہ دار ٹردے مھملاں کون

.....☆.....

پیشانی رکھدی ہے طاق اُتے لہہ ہاں بیمار دا ویندا ہے
پرداز کریندی ہے روح ڈسدی خود پکڑ مہار رُکیندا ہے
عباس علمبردار ٹردے مھملاں کون

.....☆.....

جعفر ایں سین دے ویرن دی بارات وطن تے آوے ہا
بیمار دا جگر وی ٹھر ویندا ، آ قدم قدم سنوراوے ہا
خوشیاں دی مست پھنوار ، ٹردے مھملاں کون

باسمِ لاکر

﴿نوحه پاک﴾

{1181}

غازی ڈہدائے نیر و با کے بھین رُکیندی ہے اکبر ٹردائے
باہیں ویر دے گل وچ پا کے بھین رُکیندی ہے اکبر ٹردائے

.....☆.....

ویر دا پلوں بہہ کے رووے روند ا ڈکھ کے مونجھا ہووے
کئی کئی واریں ریش چما کے بھین رُکیندی ہے اکبر ٹردائے

.....☆.....

رُخصت منگدائے بھین توں بھائی رو ڈیندی ہے سین دی جائی
ویر دے ہتھ اکھیاں تے لا کے بھین رُکیندی ہے اکبر ٹردائے

.....☆.....

غازی ڈسیا آن سخی کوں ملدا ڈکھ ہنڑ پتر تے دھی کوں
ڈکھو آ کیوں آج گھبرا کے بھین رُکیندی ہے اکبر ٹردائے

.....☆.....

آن کے ڈٹھا سبٹ نبی نے پلوں بدھیائے بھین اُجڑی نے
سر دی ردا ہتھاں تے چا کے بھین رُکیندی ہے اکبر ٹردائے

.....☆.....

جعفر شاد ہو او شہزادی جیکوں ڈٹھا دین دے ہادی
رُخساراں تے اشک سجا کے بھین رُکیندی ہے اکبر ٹردائے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1182}

رو آکھے محمدؐ حنفیہ کیوں سفریں بھین بھرا ٹوراں
حالات دے تیور توں ڈرداں کیوں کلہیں آلِ عبا ٹوراں

.....☆.....

امت دے ارادے ٹھیک نہیں رب جانڑے سفریں کیا بنڑسی
خالق نہ پھراوے امت کوں اے ظلم تے سر توڑیں تڑسی
میکوں چنتا پردے پاک دا ہے کیوں گھر توں عونؑ دی ما ٹوراں

.....☆.....

اے ٹھیک ہے غازی نال وی ہے بیا نال جوان اٹھارہاں ہن
پر انہاں جنگ ہے کیا کرنی نال ازل دیاں پردہ داراں ہن
جتھاں خطرہ ہووے پردے دا میں اُنتے بھین کوں کیا ٹوراں

.....☆.....

دل چاہندائے میں وی نال وِجائاں پر آقاؐ اذن اے ڈیندا نہیں
بھینیں کوں ٹور کے گھر رہناں اے دل برداش کریندا نہیں
کیوں اکھیں ڈھدیں ظالماں وِج میں بنت رسولؐ خدا ٹوراں

.....☆.....

لگا جیکر وس اے امت دا بازار ڈکھانوں نہ چکسی
بازار دے مجمع عام دے وِج سینیں کوں ٹرانوں نہ چکسی
اے جہیں حالات دے وِج کیوں میں ملکہ شرم و حیا ٹوراں

.....☆.....

جعفرؑ اے محمدؐ حنفیہ ہنڑ گھنے بدلے پردہ داراں دے
جیڑھا آہدا ہا جگ ٹوریا ہے کیوں سین کوں وِج بازاراں دے
میڈا دل نہیں چاہندا وطن اُتوں میں آلِ دا سرمایا ٹوراں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1183}

بھینیں دے آج تاں غازی محل سجا کے روندائے
 پردے دا ہے جو چتا پردے بنڑا کے روندائے
☆.....

امڑی کوں رو کے آہدائے احسان اے چا لاؤ
 آقا کوں وَنج کے آکھو سفراں دا ناں نہ چاؤ
 ہر چیز دی تسلی ما کوں ڈیوا کے روندائے
☆.....

جے ہو سفر دو ویندے بھینیں کوں گھر ٹکاؤ
 عباس دے جگر دی غیرت نہ آزماؤ
 مجبوریاں ڈکھی کوں یکیاں ڈسا کے روندائے
☆.....

منت کرو وَنج اماں تساں آپ ہنڑ تھی کوں
 ہرگز نہ نیوے سفریں بنت نبی دی دھی کوں
 بھینیں دے پردیاں دے چنتے ڈیوا کے روندائے
☆.....

امڑی کوں رو کے آہدائے اے ڈکھ ہے دل کوں کھاندا
 بھینیں کوں کجھ وی ہووے ، حرف ہے بھرتے آندا
 کل درد پاک ما کوں غازی سنا کے روندائے
☆.....

جعفر سے او غازی جیکوں ہے ڈکھ ردا دا
 اے ڈکھ پچن دا ناہی آخر ہا دل بھرا دا
 آج وی علم کوں غازی ہاں نال لا کے روندائے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1184}

بیمار آکھے اے بابا سائیں تساں ٹرسو میں ٹر ویساں
میں اپنی قبر تے آنون توں چوں سجنواں کوں ہٹکیساں

.....☆.....

ہک نہ آوے میڈی قبر اُتے عباس علمبردارے
نسی لکھیا نام مسافراں وچ میں لکھ کیتے اصرارے
اے ہج دا جھیڑا چاچے نال میں آخری دم تائیں لیاں

.....☆.....

بئی میڈی قبر تے نہ آوے میڈے چن اصغر دی مائے
ہم مان انہاں دے پیار اُتے انہاں ہن کل مان مکائے
کنڈ کر کے ٹرن میں امڑی دا وچ کفن دے یاد رکھیاں

.....☆.....

بیا ویر حصے دا وی بابا نہ میڈی قبر تے آوے
اُندا آن لہانوناں محل توں کیوں اے بیمار بھلاوے
شالا خیر دے سہرے چن پاوے اے دعا ہر وقت کریاں

.....☆.....

بیا شکوہ تہاڈی ذات تے ہے تساں نہ محسوس کراہے
میں ٹر ویساں میڈی قبر اُتے نہ آپ حضور آواہے
تساں اپنی دھی میکوں سمجھیا نہیں اے ڈکھ نہ مول بھلیساں

.....☆.....

مظلوم نے رو کر فرمایا کوئی آسی یا نہ آسی
میں وعدہ کرینداں وطن تے دل نہ ولسی اللہ راسی
تیڈے بابے دی مظلومی کوں ہے لٹ گھنتاں پردیساں

.....☆.....

گل لا کے آکھے بابے کوں نہوے کیوں اے صاف ڈسیندے
انجہ کیوں نوہے آہدے اُجڑی کوں پئے کرن یتیم ہو ویندے
میڈی زندگی نہ ویران کرو ہر وقت میں نیر وپساں

.....☆.....

جعفر ہنڑ تائیں اے سین ڈکھی ہے تانگھ تتگھیندی راہندی
خود شاہ خضراء دی خدمت وچ ہے عرض کریندی راہندی
میکوں حسن دا چن آج سجن ملا تیکوں روز دعائیں ڈیساں

.....☆.....

باسمِ لاکر

﴿نوحہ پاک﴾

{1185}

بھائیاں کوں ٹریندے ویلے رونون تاں نہیں مناسب
گل ویر کوں لیندے ویلے رونون تاں نہیں مناسب

.....☆.....

تھی کے اداس دکھیا میکوں نہ کر توں رخصت
خوش تھی کے ڈے توں اُجڑی چن ویر کوں اجازت
رخصت ایں کریندے ویلے رونون تاں نہیں مناسب

.....☆.....

رو رو کے ٹورن اُجڑی چنگا تاں نہیں دَسیندے
رخصت کرن دے ویلے ہنجوں تاں نہیں ویندے
پلوں ایں بدھیندے ویلے رونون تاں نہیں مناسب

.....☆.....

شادی دے کجھ سنون وی رو کریندی پئی ہیں
حصے دے ویر دا توں پلوں بدھیندی پئی ہیں
پلوں ایں بدھیندے ویلے رونون تاں نہیں مناسب

.....☆.....

مجبوری گالھ بئی ہے ستویں کوں میں ول آساں
روسیں جے میڈے ٹردیں میں بیقرار راہساں
سفریں ایں بھچیندے ویلے رونون تاں نہیں مناسب

.....☆.....

جعفرؑ دا پاک وارث اکبرؑ کوں سہرے پیسی
سینیں اے آکھسن جاں پلوں دکھی بدھیں
ہنٹر سگن منیندے ویلے رونون تاں نہیں مناسب

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1186}

حٰ ویر آج گالھ صلح دی وَنَج کہیں دے نال چلا توں
ہن ساکوں اے کیا چاہندے پچھ ظالماں دی منشا توں
.....☆.....

جے زر دولت ہن چاہندے میں زیور ڈیندی ہاں سارے
نَج ویر پوے تاں ساکوں کہیں گالھ توں نہیں انکارے
شیرؑ میکوں ہے پیارا تطہیر دی پاک ردا توں
.....☆.....

چنؑ ویر بچا کے جیکر میں ول وطنان تے ویساں
نانے دی مزار تے وَنَج کے ایں گالھ تے فخر کریاں
وَنَج آکھساں آپ سنبھال ہنڑ ہمیشہ توں پاک بھرا توں
.....☆.....

شیرؑ دا میں ہتھ نپ کے امڑی دی مزار تے ویساں
گھن پتر سنبھال ڈکھی توں ، رو رو کے عرض کریاں
حٰ ویر توں سرخرو کر چا میکوں فدک دی مالک ما توں
.....☆.....

ساکوں راہ چا شامی ڈیون لگے ہندوستان دو ویسوں
گل زندگی وطن ولن دا اساں ہرگز نام نہ چیسوں
ساکوں کہیں صورت راہ ڈیون ایہا شامیاں توں منوا توں
.....☆.....

جعفرؑ آباد ہو جگ تے کونین دی او شہزادی
جیرھی سینؑ آہی نت جیندی خود صورت ڈکھ بھرا دی
ٹری ویر دے رونون کیتے جیرھی لوہندی ایں دنیا توں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1187}

ہے تانگھ ہوندی پتراں دی ڈینہ عید دے مانواں کوں
جے پتر ہونون بہوں دُورے ، ہوندی ما ڈاڈھی مجبورے
نہیں سک راہندی خوشیاں دی ڈینہ عید دے مانواں کوں
.....☆.....

جے لعل ہونون سفران وچ نت دید ہے راہندی در تے
ہر آہٹ تے دل دھڑکے رو دید کرن کل گھر تے
نہیں نندر سکون دی آندی ڈینہ عید دے مانواں کوں
.....☆.....

پتراں دیاں گالھیں کر کے بہہ اپنا دل وچانوں
پتراں دے لباس وی چا کے چم چم اکھیاں تے لانوں
چھک ہوندی ہے بہوں لعلان دی ڈینہ عید دے مانواں کوں
.....☆.....

عباس دی پاک ہمشیرہ انجہ عید کیتی سفران وچ
پتراں دی تانگھ تنگھیدیں کٹ رات ڈتی اکھیاں وچ
آکھے کئی شے مول نہیں بھاندی ڈینہ عید دے مانواں کوں
.....☆.....

آکھے وچ سفران دے ہوسن میڈے لعل کیویں گزریندے
کلبھیں سمہہ سمہہ کے مٹیاں تے میکوں ہوسن یاد کریندے
ہے سک پتراں دی راہندی ڈینہ عید دے مانواں کوں
.....☆.....

غازی دی بھین نے ڈٹھا پتراں کوں نمازاں پڑھدا
 آکھے کوئی ما ڈکھے نہیں سنگدی ممتا دا پیار اُجڑدا
 ڈسے روح اپنی کرلاندی ڈینہ عید دے مانواں کوں

.....☆.....

جعفرؑ اے دکھیا ڈکھے پتراں دی شادی تھیندی
 آ ڈیون مبارک بادی ، انوں سہریاں نال سچیدی
 ڈسے پتراں دی مس لاہندی ڈینہ عید دے مانواں کوں

.....☆.....

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1188}

ہیں چل بسے میرے بچے تو کیا ہوا بھیا
تو اتنی دور نہ لاشیں اٹھانے جا بھیا
.....☆.....

تو ہی تو ایک سہارا ہے بہن مضطر کا
تو ایک لمحہ بھی مجھ سے نہ ہو جدا بھیا
.....☆.....

میرے لیئے تو نکال اپنا وقت مل بیٹھیں
تو اپنے قیمتی لمحات کو بچا بھیا
.....☆.....

خدا کرے تجھے کچھ ہو نہ جائے اس بن میں
تمہاری جان کے دشمن ہیں اشقیاء بھیا
.....☆.....

وہ میرے لعل جہاں سو رہے ہیں سونے دو
تو ان کے غم میں اب آنسو نہ یوں بہا بھیا
.....☆.....

تمہارا صدقہ بنا کر ہی ان کو بھیجا تھا
تو اپنا صدقہ تو واپس نہ گھر میں لا بھیا
.....☆.....

علیٰ کی بیٹی یہ جعفرؑ دعائیں دیتی ہے
جہاں پہ اب تو ہو آباد گھر تیرا بھیا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1189}

شیرِ اب ہے تیری بہن سرخرو ہوئی
پوری ہے میرے دل کی ہر اک آرزو ہوئی

.....☆.....

بیٹوں نے لاج رکھ لی ہے اب ماں کے دودھ کی
دو چند میری گود کی ہے آبرو ہوئی

.....☆.....

بیٹوں کی میرے شادی ہے تربت سے ہو گئی
مقتل کی خاک سرخ ہے میری بہو ہوئی

.....☆.....

پالا تھا یوں کہ خون پسینہ کیا تھا ایک
میری وہ سب کمائی ہے بن میں لہو ہوئی

.....☆.....

دیکھا جو بند پانی تو وقت نماز پر
سرخی نمی یوں خون کی وقف وضو ہوئی

.....☆.....

جعفرؑ وہ شاہزادیءِ دیں اب تو شاد ہوں
جس کی نہ بن میں پوری کوئی آرزو ہوئی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1190}

ہے وطن کنوں تیار بیڑا ڈکھیاں دا
پیا ٹردائے تھی لاچار بیڑا ڈکھیاں دا

.....☆.....

ہے پور یکا سادانیاں دا پیا وطن توں کوچ کریندائے
بک نکھڑی ہے کسن سبجڑاں توں جیکوں اے ڈکھ ڈھیر رُویندائے
دا ڈکھیاں دا کھڑی ڈھدی ہے آج بیمار بیڑا

.....☆.....

کئی کونے توں طوفان اٹھے لڑھے مسلم دے قمرین
کم آ گیا خون جاں مسلم دا ہر سین تھی بے چین
دا ڈکھیاں دا رووے ڈکھ ہر پردہ دار بیڑا

.....☆.....

منزل شیراف تے موڑیا حر رُخ بیڑے دا کربل دو
رو رو مستوراں ڈھدیاں ہن کربل دے مارو تھل دو
دا ڈکھیاں دا ہر قدم کھڑے کئی وار بیڑا

.....☆.....

جاں بیڑا آیا کربل وچ اُتھاں ظلم دے بہوں طوفان اٹھے
گھبرا گئے پردہ دار جڈاں ہن محشر دے آثار ڈٹھے
دا ڈکھیاں دا رہیا ساہندا ظلم ہزار بیڑا

.....☆.....

جعفر اے بیڑا وطن اُتے ہنڑ نال خوشی دے آوے
تطہیر دیاں مالک سینیں کوں گھن وطن تے آن وساوے
دا ڈکھیاں دا کل ازل دے پردہ دار ، بیڑا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1191}

بیڑا مسافراں دا پینے وچ طوفان دے آندا
لڑھے جاں قاسم دے سہرے کہرام آہی حرماں دا
.....☆.....

اکبر دی جوانی جس دم وچ درد دی سیڑھ دے لہہ گئی
چن پتر کون خون اچ تردا ما عون دی ڈہدی رہ گئی
بچڑے دی ڈیکھ حالت ہا درد جگر کون کھاندا
.....☆.....

عباس دے بازواں رتے ہا مشک نشان وی لڑھیا
امیدیاں سین دیاں ترٹیاں ویرن دا مان وی لڑھیا
رنگ سرخ ہا نظردا ہر سین دیاں اکھیاں دا
.....☆.....

گرداب دے وچ بنرے دا سامان یکا کم آیا
بنرے دا صدقہ بنری چا سارا ڈانچ گنڈایا
بیڑے اُتے ہے وسدا ہر پاسوں بینہ درداں دا
.....☆.....

کشتی دا ضعیف ملاح جاں چڑھ خون دی سیڑھ تے گیا
بے وارث پور تے یکدم تاریک زمانہ تھیا
بیڑے تے شام چھا گئی گستاخ ہا رخ موجاں دا
.....☆.....

جعفر ول پاک اے بیڑا آوے خیر دا ول وطنان تے
رہے پور ہمیشہ وسدا نت پاک ملاح دی چھاں تے
ڈیکھے نہ ڈکھ کڈاہیں ذیشان ملاح ڈکھیاں دا

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1192}

کیوں میں آج پانی پیوں ، میوں مار مکایے میں پانی
جیوہا آہی عین بہاراں تے اوہو باغ لٹایے میں پانی

.....☆.....

اے حرّ دی زہجہ کربل دے انہاں تسیاں کوں مجبور نہ کر
میں نہر فرات دے پانی کوں دل سڈ آہدائے منظور نہ کر
میڈے چھوٹیاں چھوٹیاں بالاں کوں بہوں وقت رُوایے میں پانی

.....☆.....

میڈے اصغرؑ جہیں معصوم وی ہن ایہو پانی طلب کریندے گئے
اکبرؑ قاسم وقت آخر دے ہن خشک زبان ڈکھیندے گئے
ساڈیاں جھولیاں خالی کر ڈتین او ظلم وسایے میں پانی

.....☆.....

جڈاں دید کریندیاں مقتل دو میوں تہہ ویر ڈسیندا ہے
پیا پانی منگدائے امت توں معلوم اجاں وی تھیندا ہے
عبّاس دی لاش تے بھینیں دا سر پاک کھلایے میں پانی

.....☆.....

کیوں میں پانی کوں منہ لاناواں میوں تہہ سارا گھر ڈسدائے
میوں نہر فرات دا اے پانی پتراں دے خون توں تر ڈسدائے
اصغرؑ دیاں وہندیاں ہنجواں دا آج رنگ اپنایے میں پانی

.....☆.....

مکیوں ایں پانی دے وچ تردے عباس دے بازو ڈسدے ہن
 ہر جام دے وچ مکیوں لڑھدے ہوئے چن ویر دے گیسو ڈسدے ہن
 انہاں وہندیاں کندھیاں تے ساکوں آج مار مکھایئے ایں پانی

.....☆.....

جعفرؑ او سینیںؑ وس پونون جنہاں ٹوریا پاک بھرانواں کوں
 رہیاں گلے ڈیندیاں زندگی بھر کل دنیا دے دریانواں کوں
 ساکوں وسدے رسدے ویڑھے دا ہر درد ڈکھایئے ایں پانی

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1193}

اَج تَا ہن تسیاں سینِ دیاں جاییاں
امت دی مہمانی ڈیکھو وہندیاں کندھیاں تے
.....☆.....

ڈو دریا منہ تار پئے وہندن بن پانی دے چڑھ چڑھ لاہندن
چھوٹے چھوٹے بال پھربندن خشک زباں ہونٹاں تے
.....☆.....

ڈیکھو جگ اَج جور و جفا دے ساقی ء کوثر دی اولادے
پانی دے ہک گھٹ دی خاطر وین کرن کندھیاں تے
.....☆.....

شامی جاں دریا تے آنون دھانوں گھوڑے نال دھنوں
اُنوں تیمم سینِ دیاں دھیاں کردیاں ہن ٹیاں تے
.....☆.....

بال ہر ہک خیمے وچ آنون جام ڈکھانوں تے کرلانوں
شرم کنوں نہیں دید کریندا غازی اَج ہنجواں تے
.....☆.....

ہر شہزادی در تے آ کے رو کے عباس کوں آکھے
بال ہن ٹردے پانی گھن آ غازی رب دے ناں تے
.....☆.....

جعفر آل دے گھر وس پونوں پردہ دار نہ مونجھے ہونوں
جہاں سینیں دے ہاں لاہندن کر کے دید دھیاں تے
.....☆.....

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1194}

اصغر تمہیں تو اب تک جھولا بلا رہا ہے
 ممتا کا پیار اب بھی ڈوری ہلا رہا ہے
☆.....

آغوش میری جیسے موتی بناں صدف ہو
 محرومیوں کا صدمہ ہر پل رُلا رہا ہے
☆.....

میری گنگناہٹوں کو آئی ہے نیند لیکن
 میری لوریاں جہاں کو جھولا سنا رہا ہے
☆.....

بابا کا سینہ تجھ کو میری گود سے بھلا ہے
 لیکن تمہارا سونا مجھ کو جگا رہا ہے
☆.....

میری آنکھ کا ہر آنسو تصویر تیری کھینچے
 جتنا میں رو رہی ہوں تو مسکرا رہا ہے
☆.....

یارب ! یہ پاک گلشن پھر سے بہار پائے
 جعفر کے زخمی دل کا یہی مدعا رہا ہے
☆.....

با مولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1195}

تیری ادا اصغرؑ ڈھونڈے نہیں ملتی
کیا ڈھونڈے چشم تر ڈھونڈے نہیں ملتی

.....☆.....

جس میں تو سویا تھا جس میں تو کھیلا تھا
ممتا کی وہ چادر ڈھونڈے نہیں ملتی

.....☆.....

جو گنگناتی تھی تجھ کو سناتی تھی
لوری وہی لب پر ڈھونڈے نہیں ملتی

.....☆.....

پہلو میں سونے سے راحت جو ملتی تھی
ممتا کو وہ شب بھر ڈھونڈے نہیں ملتی

.....☆.....

صورت تیری ایسے میں نے گنوائی ہے
چھانا ہے سارا گھر ڈھونڈے نہیں ملتی

.....☆.....

جعفرؑ وہ خوش بختی اس ماں کو مل جائے
دنیا میں جو کھو کر ڈھونڈے نہیں ملتی

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1196}

گلشن پہ خزاں کا عالم ہے اور گرم ہوائیں آتی ہیں
غنجوں پر تیر برستے ہیں اور کلیاں اشک بہاتی ہیں

.....☆.....

خاروں کی دہکتی نوکوں سے چھانی ہیں بدن کل پھولوں کے
اور آندھیاں ظلم کی برگوں پر صحرا کی گرد اڑاتی ہیں

.....☆.....

زردائے ہوئے رُخ چٹوں کے پانی کی کمی پر روتے ہیں
ادھر علاقہ کی بے بس موجیں سر ساحل سے ٹکراتی ہیں

.....☆.....

پچھڑے ہوئے ڈالوں سے غنچے مسلے سے پڑے ہیں دھرتی پر
کرتی ہیں بین ہوائیں جب ان زخموں سے چھو جاتی ہیں

.....☆.....

معصوم سے کول غنجوں پر ہے گرد جی مایوسی کی
اور نرگسی آنکھیں جھک جھک کر ہر پل شبنم برساتی ہیں

.....☆.....

جعفرؑ ہو دعا منظور میری ، اعلان ہو ابدی خوشیوں کی
منحور بہاریں اب آ کر اس گلشن کو مہکاتی ہیں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1197}

جیڑھا پٹنگھے وِچ وی نہا آرام کریندا ، اَج ریت تے سمہہ گئے
جیندا نازک بدن ہا پھلاں کول شرمیندا ، اَج ریت تے سمہہ گئے

.....☆.....

جیندے پاک شباب دیاں تاگھاں وِچ ممتا ڈینہ رات گزارے
کل گھر دیاں اکھیاں چمدیاں ہن ڈینہ رات جیندے رُخسارے
جیکوں غازی ہا قرآن توں ودھ سمجھیندا ، اَج ریت تے سمہہ گئے

.....☆.....

جیندے نازک بدن تے تھیندے ہن تطہیر کول لکھ معراجے
جیڑھا معصومہ دیاں ہنجواں توں ہا ڈھیر نفیس مزاجے
جیندا پٹنگھا ہا ممتا دا پیار ہلیندا ، اَج ریت تے سمہہ گئے

.....☆.....

جیندے جسم دے وِچ اکبر دی پاک جوانی دی خوشبو ہئی
جیندی عصمت دے سر چشمے توں کردی تطہیر وضو ہئی
شیر جیندے ہتھ ہا اکھیاں تے لیندا ، اَج ریت تے سمہہ گئے

.....☆.....

ترائے ڈینہ دی تس توں چن معصوم کول نندر نہ ہک پل آئی
جیکوں ترائے ڈینہ چپ کرویندی رہی رو رو ہر سین دی جائی
رہے ترائے ڈینہ جیڑھا بھین دا دل ازمیندا ، اَج ریت تے سمہہ گئے

.....☆.....

جعفر او معصومہ ڈیکھے ہنڑ پاک شباب بھرا دا
جیں بے سر ویر دے لاشے تے ڈٹھے تھیندے ستم زیادہ
آکھے جو ہا مٹھی بھین دے درد وٹیندا ، اَج ریت تے سمہہ گئے

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1198}

پینگھا نصیب ہووی اے مان اُجڑی ما دا
بدلیا ہویا نظر دائے تقدیر دا ارادہ

.....☆.....

اِس رنگ دے نال جگ تے پینگھے تاں نہیں جھلیندے
پینگھے دیاں ڈوریاں توں کئی وین ہن سسڑیندے
زیادہ بہوں مایوس وی نظر دائے شہیر

.....☆.....

شالا چڑھیں جوانی ڈیندی ہاں میں دعائیں
سن کے ایسے دعائیں روندنا ہے سر دا سائیں
چہرہ اُداس ڈسدائے اَج بھین تے بھرا دا

.....☆.....

گرمی ہے بہوں زیادہ پانی وی نہیں میسر
اکھیاں کنوں ہے ظاہر تیدے ٹرن دا منظر
آکھیں تاں میڈا جانی سایہ کراں ردا دا

.....☆.....

وَس ہن کیتے نہیں ملدی عباس کوں اجازت
پانی کتھوں منگانواں دل وچ ایہا ہے حسرت
توں چڑھ پوندوں جوانی عصمت دا شاہزادہ

.....☆.....

جعفرؑ وسے جہاں تے اُجڑی دا لعل اصغرؑ
وسدا رہے ہمیشہ بھینیں دے نال اصغرؑ
دیڑھا آباد ہووے کل آل مصطفیٰؑ دا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1199}

میں لوری کیا ڈیواں
میڈیاں اکھیاں جڑ جڑ آنون ، جھلاں اکھیاں تے نیر وہانوں

.....☆.....

پینگھے وچ لعل سمہا کے ، کھڑی ڈہدی ہاں میں گھبرا کے
ہمی پینگھا سرخ ڈسیندا ، ویندائے درد توں جگر چریندا

.....☆.....

ہے لوری نندر ڈیویندی ، میکوں ایندی ہے نندر ڈریندی
میں تاں آہدیاں جاگ وے بھائی ، ہوی بھین دی روح گھبرائی

.....☆.....

ہے لوریاں نال سمہیندا ، میکوں ہے معلوم اے تھیندا
میڈے ویر کوں نندر ہے آ گئی ، کچھ سوچ کے ہاں گھبرا گئی

.....☆.....

امڑی آ کولھ کھڑندی ہے ، پینگھے دو ڈکھ کے روندی ہے
ہمی اکھیاں رم جھم لائی ، حالات توں ہاں گھبرائی

.....☆.....

جعفرؑ وں پووے سین دی دھی ، جیڑھی آہدی رہی اے ابن علیؑ
میکوں تیڈے حال ڈرایائے ، انہاں درداں مار مکایائے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1200}

میں لوری کیا ڈیواں
تیڈی زندگی دی تانگھ لہا کے ، کھڑی روندی ہاں میں گھبرا کے

.....☆.....

حیدرا پیاس کنوں ٹر ویر ونجے کیویں اُجڑی بھین پچاؤے
میں ہر نیچے گیاں نوں واریں کئی گالھ سمجھ نہ آوے
پانی توں وی نا امیدیاں ، ہی ویر دے رُخ تے دیدیاں

.....☆.....

آج کھول کے ہونٹ اشاریاں نال ہے بھین توں پانی منگدا
ہنڑ پیاس دی شدت توں میڈا معصوم وی رو نہیں سنگدا
ہے سک گئی واس اکھیاں دی ، نہیں تسیاں کوں نندر آندی

.....☆.....

ہے موت دی زردی چہرے تے ہے وقت نزع دا طاری
میں ہچکیاں گنزدیں اصغر دیاں ہے ساری رات گزاری
ہے اوکھا وقت اصغر دا ، ہے آخری وقت نظردا

.....☆.....

میڈیاں ہنجواں جس دم چہرے تے اصغر محسوس کریندائے
ہے انج پیاسہ ہر آنسو تے چا اپنے ہونٹ کھولیندائے
کتھوں پانی میں گھن آنواں ، ایں گالھ تے نیر دہانواں

.....☆.....

جعفر او بھین علی اصغر دی ڈیکھے وسدا ول اصغر کوں
جیرھی پا جھولی وچ آہدی ہی شہیر دے لخت جگر کوں
تیڈا درد پچا نہیں سنگدی ، یلین سنا نہیں سنگدی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1201}

معلوم ہے میوں تھیدا اَج ڈکھ کے حال امری دا
جو شاید اصغر ٹر گئے
پنگھے دو دید کریدی ہاں لہہ ویدائے ہاں اُجڑی دا

.....☆.....

میں لوری ڈیندی ہاں ویرن کوں ہے پنگھا آپ جھٹھیدا
وچوں پنگھے دے میوں رونون دا ہے کوئی آواز ستریدا
پنگھے دیاں ریشمی ڈوریاں نے اپنایے رنگ مہندی دا

.....☆.....

امری جڈاں وین کریدی ہے پنگھا ہے ہلاوے کھاندا
آواز اکبر دی بھین دا ہے وچوں پنگھے پاک دے آندا
معلوم اے میوں تھیدا ہے اے ڈکھ انداز ڈکھی دا

.....☆.....

اَج بابے پاک دی ڈاڑھی تے ہے ڈسدی سرخ حنائے
انوں شامیاں دے وچ خوشیاں دا ہک وکھرا جشن پپائے
حرل ملعون دے چہرے تے جیڑھا ڈسدائے رنگ خوشی دا

.....☆.....

توڑے عابد ویر ہے غش دے وچ ہے نام اصغر دا چنیدا
سر نہر فرات دا پانی ہے ساحل تے آن مریندا
نہیں آندا میڈے ہونٹاں تے اَج فقرہ کوئی لوری دا

جعفرؑ تھی پوے دنیا تے میڈی سینؑ دا لعلؑ جوانے
 جیڑھی آہدی ہئی میڈا چن اصغرؑ ایہو دل دے وچ ارمانے
 آج دل دا دل وچ رہ گیا ہے میڈا ہر ارمان خوشی دا
☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1202}

پینگھا اصغرُ دا رو رو بھین جھلاوے
کھڑی پینگھا بھین جھلاوے ، کئی گالھ سمجھ نہ آوے

.....☆.....

توڑے آپ پیاسی ہے لیکن ایندے کیتے پانی منگدی ہے
ہس اپنے سرتے ڈکھ توڑے نہ ایندے ڈکھ سہہ سنگدی ہے
ولے تھی بے آس جاں اُجڑی ماحول توں بہوں گھبراوے

.....☆.....

ہر سین کوں رو رو آہدی ہے میکوں ہک پانی دا جام ڈیو
میڈا ویر اُج پیاس توں ٹردا پئے عباس کوں اے پیغام ڈیو
میڈے ویر دی حالت توڑے اُج غازی ڈیکھن آوے

.....☆.....

احساس جو ہس مظلومی دا بابے کوں پیاس نہیں جتلیدی
ہر سین دے کولھوں چا اصغرُ وُج حالت آپ ہے ڈکھلیدی
نہیں ملدا جسم پانی ، پینگھے وُج آن سمہاوے

.....☆.....

سن کے آواز معصومہ دی دریا بہوں جوش مریندا ہے
دریا سادات دے شرم کنوں اُج پانی تھی تھی ویندا ہے
ہر موج اُج شرم حیا توں سر ساحل تے ٹکراوے

.....☆.....

پینگھے دا مالک شہزادہ ہنڑ کھیڈے نال بہاراں دے
جعفرُ دل شاد ہونون جگ تے کل ازل دیاں پردہ داراں دے
رہیاں ڈہدیاں جو وُج کربل دے معصوم جاں نیر وھاوے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1203}

بہوں عرصے توں میں ہر جاہ تے علیٰ اصغر لعل گولیندی ہاں میکوں نہیں لبھدا
میڈی متا کوں نہیں چین آندا بہوں حسرت نال گولیندی ہاں میکوں نہیں لبھدا

.....☆.....

جیڑھی اپنے لعل کوں ڈیندی ہم او لوری میکوں بھل گئی ہے
رہی ہے لوری جے تائیں لعل رہیائے ہنٹر کھول کے وال گولیندی ہاں میکوں نہیں لبھدا

.....☆.....

میں پچھپھپھ نھر فرات کنوں میں مقتل وچ وی گولیا ہے
دنیا دے ہر ہک پینگھے وچ میں آہر سال گولیندی ہاں میکوں نہیں لبھدا

.....☆.....

میں کل دنیا دی امڑی دی جھولی وچ لعل کوں گولیا ہے
متاں چایا ہووے کہیں امڑی کر کے اے خیال گولیندی ہاں میکوں نہیں لبھدا

.....☆.....

جئیں ویلے شام دو گئی ہامی میں بابے نال سمہا گئی ہم
سرتاج کوں ڈسیم لعل اپنا میں آج لچال گولیندی ہاں میکوں نہیں لبھدا

.....☆.....

جعفر ہنٹر اوں پاک امڑی کوں جھولی دی رونق مل پووے
جیڑھی آہدی ہی تیکوں نندر اچ وی میں اکھیاں بھال گولیندی ہاں میکوں نہیں لبھدا

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1204}

وریاں دیاں رسماں کراں ہنڑ ادا میں
ہنجوں وہانواں خوشیاں دی جا میں

.....☆.....

وریاں دے کیتے سامان ہوندن
حالات ہوندن عنوان ہوندن
پوری کریساں آج چیز کیا میں

.....☆.....

مہندی ہے لیکن پانی دی کوئے نہیں
تہوں ہنڑ سکن اے بنرے دے ہوئے نہیں
مہندی ہنڑانواں ہنڑانواں وہا میں

.....☆.....

مقنع ہے لیکن پھل نہیں میسر
سہرا مکمل ہو یا نہ جیکر
شادی تے روساں خاکاں روا میں

.....☆.....

کانڈھے وی ڈیواں در تے سڈانواں
ہم شرم آندا پیاسے بلھانواں
کیا منہ ڈکھساں کانڈھی سڈا میں

.....☆.....

گھن آس کیرھی دریاں میں چانواں
 کیویں خوشی دیاں رسماں نبھانواں
 وریاں تے کھڑساں خاکاں روا میں

.....☆.....

جعفرؑ دا وارث دنیا تے آوے
 سکناں دیاں ول آ وریاں چواوے
 ہر دم کریاں لکھ لکھ دعا میں

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1205}

جڈاں پتر جوانیاں چڑھ پونون لگ آس ویندی خوشیاں دی سکیاں مانواں کوں
ہے سہریاں وانگوں نظر آندی نت پتراں دی مس لاہندی سکیاں مانواں کوں

.....☆.....

ڈینہ رات شباب دے وچ نظرے کل گھر دا بخت تے بھاگے
پتراں دی جوانی وچ ڈسدا نونہاں دا پاک سہاگے
مہندی تیار نظر دی ہے نت سنوناں تے سگناں دی سکیاں مانواں کوں

.....☆.....

تدبیراں سوچن شادی دیاں پتراں دی سچ سجانوں
وچ خواب دے سہرے بہہ پونون سوچاں وچ وقت نبھانوں
جے تائیں شادی نہ ڈھنگ بہون نہیں مندر سکون دی آندی سکیاں مانواں کوں

.....☆.....

ہر ویلے ما علی اکبر دی ہئی ایہا سوچ سوچیندی
آکھے میڈی پاک ضعیفی ہے اے شئے تسلیم کریندی
کر ڈوجھی وار جوان ڈیوے جڈاں سچ بچے پتراں دی سکیاں مانواں کوں

.....☆.....

بی بی آسرے گھن کے دائی دے جڈاں لاش جوان تے آئی
آکھے تیڈی شادی دی مہندی ہے واہ تقدیر ڈکھائی
آکھے اکبر اے ڈکھ آنون نال نہیں سرت اٹھن دی راہندی سکیاں مانواں کوں

.....☆.....

آسی جعفر جسم حسن دا چن ایس چن دیاں خوشیاں تھیسن
ایندی شادی دے ول از سر نو پھل سہریاں وانگ پوسین
کیوں جو زندگی بھر ہے رہ ویندی بہوں تاگھ انہاں رساں دی سکیاں مانواں کوں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1206}

ہے دل مظلومؑ دا چاہندا ٹر وَنَج قَاسمِ دِی مَآ تُوں پِکیاں وِطناں تے
 ٹھَرے دِل مَظلوُم دا وَنَج کِے اِیں لَعْلَ کُوں سِہرے پا تُوں پِکیاں وِطناں تے

.....☆.....

اپنے مایوس رنڈپے دے کر پورے کل ارمانے
 ہسی موسم سنوناں سکناں دا تیڈا قَاسمِ عینِ جوآنے
 مَظلوُم دا کوئی تاں بچِ ویسی وَنَج بچڑے کوں پرنا تُوں پِکیاں وِطناں تے

.....☆.....

میڈی گالھ منن دے نال تیڈی بر وقت خوشی بچِ ویسی
 میں وی خوش تھیاں توڑے بیوگی تُوں مَظلوُم دِی دھی بچِ ویسی
 تُوں نونہہ تے پتر دیاں خوشیاں دِی وَنَج سوہنڑیں سِج سجا تُوں پِکیاں وِطناں تے

.....☆.....

دھیاں دے رنڈپے دا صدمہ ودھ پتر دِی موت تُوں ہوندائے
 ٹرے پتر تاں پیو ہے سہہ ویندا ایں ڈُکھ کوں کفنِ اِج روندائے
 میڈی روح کوں مل تسکینِ ویسی وَنَج لَعْلَ دے سنونِ منا تُوں پِکیاں وِطناں تے

.....☆.....

تیڈا قَاسمِ میڈی قبر اُتے آسی نال جاں لا پتراں کوں
 ٹھَر قبر ویسی جڈاں وا لگسی ٹھنڈی مَظلوُم دے ہاں کوں
 مَظلوُم دِی بنری دختر کوں وَنَج پتر دے نال وسا تُوں پِکیاں وِطناں تے

.....☆.....

جعفرؑ شہیرؑ دا زخمی دل ہنڑ ڈیکھے دور خوشی دا
 ڈیکھے وسدا ویڑھا دنیا تے شہیرؑ اِج بنری دھی دا
 آکھے راج بنے دے دل تے کر محفوظ ہیں گرم ہوا تُوں پِکیاں وِطناں تے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1207}

تو مہندی لا بنری
سدا بھاگ سلامت راہوی ، نہ سچ دا پھل کملاوی

.....☆.....

اے ٹھیک ہے آج ماحول نہیں خوشیاں دی اجازت ڈیندا
اے جہیں ماحول اچ بنریاں کون نہیں کوئی وی مہندی لیندا
توڑے نہیں بیوہ کون ٹھہندی ، پر حسرت ہے پھوپھیاں دی

.....☆.....

تیڈا وقت گزرنا ہے بنری توڑے بیوگی دی نت چھاں تے
توں اپنا ڈکھ نہ طاری کر انہاں خوشیاں دیاں گھڑیاں تے
ہوی تھوڑا وقت خوشی دا ، پر دل چاہندائے امڑی دا

.....☆.....

ایں وقت دی یاد اچ چپ کر کے تیڈا گزر رنڈیپا ویسی
ایہو لمحہ واہندیاں ہنجواں دی کجھ دیر آ سیڑھ جھلیسی
جیویں بنریاں دا دستورے ، کر سنون خوشی دے پورے

.....☆.....

تقدیر نے جگ تے آج توڑیں کہیں نال وفا نہیں کیتی
ہے او کیڑھی تقریب جیڑھی ڈکھ درد ادا نہیں کیتی
ڈکھ سکھ پھردی دھپ چھاں ہے ، ہک کافی رب دا ناں ہے

.....☆.....

ڈتی ما قاسم دی ونج مہندی خود بنری پاک دی ما کوں
 آکھے حسن دی نونہہ دے ہتھاں تے ایہا مہندی آپ سجا توں
 ہے چاہندی ما اکبر دی ، ہے وین مسلسل کردی

.....☆.....

آکھے ما قاسم دی بنری کوں میں کیویں مہندی لاناواں
 نہیں ٹھیک بنی تے بیوہ دا جے پووے گرم پچھاناواں
 آکھے بنی نہ نیر وہا توں ، کہیں گالھ توں نہ گھبرا توں

.....☆.....

ول جعفر جگ تے اے بنری خوشیاں دی بیج سجاوے
 ول ابدی خوشی دیاں رسماں وچ ہر سین ایہو فرماوے
 ہنڑ آگے لعل حسن دا ، ہے موقع سنون سکن دا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1208}

اے مہندی کیوں لاناں ، اے مہندی کیوں لاناں
ہے ڈکھاں دی سچ بھی گئی ، ہے سہاگ دی دیگر تھی گئی

.....☆.....

مہندی تاں میں اے لیاں آ بیوگی لہیسی
شام غریباں آ کے گھونگھٹ میڈا اٹھسی
جڈاں بنے دی لاش سہیساں ، مہندی ہتھاں توں کیوں لہیساں

.....☆.....

بازار شام جیکر ونجناں ڈکھی کوں پووے
مہندی دا رنگ توڑے ہتھاں اُتے نہ ہووے
کوئی گالھ جے شہر اچ تھسی ، میڈی بیوگی بہوں شریسی

.....☆.....

زیور تاں ڈاج دے میں شام غریباں پیساں
بنرے دی لاش تے میں سکناں دی مہندی لیاں
ہتھ خون دے نال رنگیساں ، کچھے بنریٰ بہہ سڈویساں

.....☆.....

اے لہو سہاگ دا ہے مہندی اے نہیں خوشی دی
مہندی میں کیوں لاناں اے اپنی بیوگی دی
جیرھھی ہنجوں دے نال لویسی ، دل او ہنجوں دے نال لہیسی

.....☆.....

سہریاں دے وچ ڈکھی دا لٹیا ہویا چن ہے
 جوڑا سہاگ دا نہیں اُجڑی دا اے کفن ہے
 جہاں ہتھاں ہے ماتم کرناں ، انہاں مہندی توں کیا ہے سنورناں

.....☆.....

مہندی دے وچ ہے ڈسدا بنرے دا خون تازہ
 ڈولی ہے آج ڈسندی مجبور دا جنازہ
 اے ڈولی نہ رخصت تھیسے ، اے سہاگ دا میت چویسی

.....☆.....

میڈی بیوگی دا منظر عابد کیوں چھپی
 مہندی دا رنگ اکھیوں کل زندگی وہیسی
 جڈاں مہندی تے دید کریسی ، میڈی بیوگی خون رویسی

.....☆.....

جعفرؑ دا پاک وارث مہندی اے آ لویسی
 سارے سنون دوبارہ خوشیاں دے وچ کریسی
 جڈاں مہندی او پیش کریسی ، بنی مول نہ اے فریسی

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1209}

قاسم تمہاری بیچ سجا لی تو کیا ہوا
پل بھر کی یہ خوشی بھی منا لی تو کیا ہوا

.....☆.....

پورا تیرا بدن ہے لہو میں نہا گیا
ہاتھوں پہ تیرے مہندی لگا لی تو کیا ہوا

.....☆.....

در اصل یہ عزا ہی کی محفل ہے میرے لعل
بارات جیسی شکل بنا لی تو کیا ہوا

.....☆.....

اس بیچ پر تو آ کے سب گے تمہاری لاش
اس پر تیری دلہن جو بٹھا لی تو کیا ہوا

.....☆.....

ممتا کی حسرتوں کا مداوا تو یہ نہیں
شادی کی رسم پل میں نبھا لی تو کیا ہوا

.....☆.....

بخشنے گا رونق آ کے دولہا اس کو ایک دن
جعفر ہے آج بیچ یہ خالی تو کیا ہوا

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1210}

مہندی تو لگی ہے ہاتھوں پر خاک سر میں دھرے
 یہ دہن ہے یا بیوہ ہے
 تن پر تو عروسی جوڑا ہے اور ماتم کرے
☆.....

گھونگٹ بھی نکالے ہے دہن اور خاک پہ بھی بیٹھی سچ کے
 بیٹھی ہے نہ جانے پلکوں پر کیوں آنسو دھرے
 یہ دہن ہے یا بیوہ ہے
☆.....

یوں لاج کی ماری دردوں کے ماحول سے ہے گھبرائی ہوئی
 خوشیوں کا نام بھی ہونٹوں پر لانے سے ڈرے
 یہ دہن ہے یا بیوہ ہے
☆.....

یہ سچ پہ کہتی ہے دولہا سے سرتاج مجھے کیوں چھوڑ دیا
 شکوہ بھی کروں تو کس سے کروں بے وفا سانورے
 یہ دہن ہے یا بیوہ ہے
☆.....

جعفر آباد ہو وہ دہن کہتی تھی جسے بارات سبھی
 یہ کرب و بلا کی خاک سے نہ مانگ اپنی بھرے
 یہ دہن ہے یا بیوہ ہے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1211}

پھل چنر کے بیج دے میں ول جو کیتی نگاہے ٹکڑے او ہن بنے دے
اپنے وسوں تاں میں ہن پھل بیج تے سجائے ٹکڑے او ہن بنے دے

.....☆.....

دل وچ اے آرزو ہم بنری کوں میں سجانواں
دستور جیویں ہوندائے مہندی بنی کوں لانواں
بنری دیاں ہتھاں تے لایم سمجھ حنائے ٹکڑے او ہن بنے دے

.....☆.....

بنرے دا منہ ہا چنناں میں بیج تے جو آئیاں
کمزور دید لڑیاں سہرے دیاں ہن ڈکھائیاں
مقنعے دے پھل سمجھ کے جو ہم اکھیں تے لائے ٹکڑے او ہن بنے دے

.....☆.....

میڈے دل دی ہئی تمنا سہرے بنے دے پوساں
کر کے سنون ادا میں ڈاڈھی نہال ہوساں
جو میڈیاں حسرتاں دے ثابت تھئے گواہے ٹکڑے او ہن بنے دے

.....☆.....

چا کے وری جو آئی ہاں بھینیں ہئی جھمی لائی
دامن وچوں بنے دی میں ویل چا گنڑائی
میں جو سمجھ ودھائی ہن وچ جھمی دے پائے ٹکڑے او ہن بنے دے

.....☆.....

جعفرؑ او پاک امڑی پچڑے دی ڈیکھے شادی
آہدی رہی جو چن کوں قسمت توں ڈیکھ ما دی
ہنجواں دی جاتے اُجڑی اکھیاں توں جو وسائے ٹکڑے او ہن بنے دے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1212}

آکھے سید رو کے دشت دے وِج میڈا قاسم لعل ونجی گئے
کوئی گول ڈیوے
انہاں چوں ٹبیاں دے وِج بنرا گم ہک لُحطے وِج تھی گئے

.....☆.....

ہن بکھریاں ہوئیاں بن دے وِج اوندے سہرے دیاں کجھ لٹریاں
رب جانڑے ٹر گئے کن بنرا ہسی پھوپھیاں تاگلھ اج کھڑیاں
اے جہیں ظالم ماحول دے وِج اَج کلہی چھوڑ بنی گئے

.....☆.....

ہنٹریں سہریاں نال سجایا ہم ہی کیتے سنون تمارے
ہتھ رکھ قداماں تے کیتا ہس میں توں آن وصول سلاے
میڈی زندگی دا سرمایا کر بیوہ مظلوم دی دھی گئے

.....☆.....

سہرے دے ہک ہک برگ کنوں میں پچھیا کئی کئی وارے
نہیں خبر ڈسیندے بنرے دی پر خون توں ہن تر سارے
کیڑھی جاہ تے بھاگ بنی دا اَج بے دردی نال لٹی گئے

.....☆.....

اوندی تیج وی تاگلھ تنگھیدی ہے بیٹھی بنری نیر وھاوے
کوئی ہے جیڑھا ہتھ نپ میڈا وِج بنرے کولھ کھڑاوے
اونکوں گھر واپس گھن جانواں ہا ماحول توں شاید منجھی گئے

ہا واحد سہارا امڑی دا ایویں چھوڑ وِجن نہا ٹھہندا
 رب جائڑے کہیں مجبوری ہس نہیں ملن غریب کون آندا
 ناہی واقف او ٹہیاں دا بھانویں سفران تون گھبری گئے

.....☆.....

جعفرؑ وسے ہنڑ او پاک بنی جیڑھی چم سہرے دیاں لڑیاں
 آکھے کوئی وِنج آکھے قاسم کون ڈیکھے آ اکھیاں دیاں جھڑیاں
 ہنڑ شام غریباں دیاں سنونزاں وِج میڈا ڈاج گنڑی گئے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1213}

قاسم کوں آکھے پاک ما گانا توں چن بدھا کھڑائیں توں ونج میدان دو
تھی گئے سکن تمام ہن سہرا وی توں سجا کھڑائیں توں ونج میدان دو

.....☆.....

غربت میڈی دا آسرا لُحظ نہ دیر لا بناں
امڑی کوں سرخرو چا کر چاچے توں تھی فدا بناں
اے وی سنون ادا چا کر جیویں بے سنون نبھا کھڑائیں توں ونج میدان دو

.....☆.....

کن لا کے سن وے لعل ہنڑ اکبر دی ما دے وین اے
میکوں ڈیویندے شرم ہن بھینیں بھرا دے وین اے
مہندی لہو دی لا کے آ مہندی جیویں لوا کھڑائیں توں ونج میدان دو

.....☆.....

رُخصت بنی توں تھی کے ہنڑ لُج رکھ دُکھی دے کھیر دی
ٹورے چا تیکوں موت دو مرضی تاں نہیں شبیر دی
میدان کوں سہا وے چن جیویں سیج کوں سہا کھڑائیں توں ونج میدان دو

.....☆.....

شادی تیڈی دی لعل وے میڈی بیوگی کوں آس ہئی
شادی دے ویلے لعل بہوں امڑی تیڈی اداس ہئی
ویلھا ایہو ہے موت دا ، سہرے جیویں جو پا کھڑائیں توں ونج میدان دو

.....☆.....

جعفر وے او پاک ما آکھے جو اپنے لعل کوں
پورا چا کر توں لعل ہنڑ امڑی دے این سوال کوں
ونج لعل ہنڑ توں موت دو امڑی کوں گل تاں لا کھڑائیں توں ونج میدان دو

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1214}

ماتاں بنرا آن ہنڈھاوے تہوں ہے ہر سال سچیدی سچ اے قاسم دی
رکھ آس بنے دیاں خوشیاں دی ہے سک کر کے سنوریندی سچ اے قاسم دی

.....☆.....

ہر کوئی آ ڈہدائے سچ اُتے ماتاں آوے حسن دا جانی
اساں بیوہ ما دی محنت دی ڈیکھوں بھرپور جوانی
تھی نا امید ہے جگ رونا جڈاں ہے ویران ڈسیندی سچ اے قاسم دی

.....☆.....

پھل چن حسرت دے سچ کول ہے چاہت دے نال سچیدا
لیکن جنیں ویلے سچ اُتے نہیں حسن دا لعل ڈسیندا
بنرے دا سرخ جنازہ ہے معلوم جہان کول تھیندی سچ اے قاسم دی

.....☆.....

جیڑھی حسرت بیوہ امڑی دے رہی دل وچ حشر جگیندی
او حسرت پوری کرن دی ہے کوشش کونین کریندی
او حسرت دی تکمیل کیتے ہے تہوں ہر سال بنڑیندی سچ اے قاسم دی

.....☆.....

کرہل دی سچ حقیقت وچ ہی سرخ زمیں مقل دی
سنگریزیاں دی رہی شکل لہو توں پھلاں دے وچ ڈھلدی
بنڑج کے تانگھ تنگھیندی ہے ، آج توڑیں پاک بنی دی سچ اے قاسم دی

.....☆.....

جعفر ہنڑ حسن دے جانی دی سچے سچ اے ول دوبارہ
ایں سچی ہوئی سچ تے آن سمبے ول حسن دا نور نظارا
ایں حسرت نال ہے ہر جاتے ہر سال تیار کریندی سچ اے قاسم دی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1215}

ستا بنراً ڈسیندا ہے لہو دی سرخ چادر تے
بنائ معلوم تھیندا ہے لہو دی سرخ چادر تے

.....☆.....

آکھے بنری میڈے درداں دی ہے اے انتہا بنراً
بنی کوں چھوڑ کے وچ دشمنان دے اے ڈسا بنراً
ایویں رُس کے سمہیندا ہے لہو دی سرخ چادر تے

.....☆.....

تیڈی شادی دیاں رسماں آج کرن امڑی ادا آئی ہے
تیڈے سگناں دا جوڑا گو بھری جج وچ لٹا آئی ہے
مقدر آج بنی دا ہے لہو دی سرخ چادر تے

.....☆.....

آکھے قاسم دی ما میکوں اتھاں دستار نہیں لبھدی
بیا بنرے دے مقبے دی میکوں کوئی تار نہیں لبھدی
نہ جائڑے چن کہیں دا ہے لہو دی سرخ چادر تے

.....☆.....

جڈاں مقتل دے وچ آئیاں نبی جابیاں اے فرمایا
بناں بنڑ کے سنور سج کے خوشی وچ اے حسن جابیا
ڈسا ایویں سمہیندا ہے لہو دی سرخ چادر تے

.....☆.....

جڈاں آ سیج تے لاشے کوں مآ قاسم دی گل لایا
 تے ہنجواں دے سجا موتی بنے کوں رو کے فرمایا
 ایویں بنرا سچیدا ہے لہو دی سرخ چادر تے

.....☆.....

وسے جعفرؑ او شہزادی جو ہتھ بنرے دے چا آکھے
 انہاں ہتھاں دے نال آج خاک چا سر وچ روا آکھے
 سنون اے وی کریندا ہے لہو دی سرخ چادر تے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1216}

اَج سِج تے ہن آئیاں کلہم نبیٰ دیاں جائیاں
اَج آ کے سِج دے ہر پھل کوں اکھیاں تے لا کے رونون

.....☆.....

ساڈے ڈکھے دلاں دی حسرت جو رہی ادھوری
صدیاں توں ہے او حسرت سیجاں تے ہوندی پوری
اَج کلڑے سمجھ کے بنرے دے ہر پھل کوں چا کے رونون

.....☆.....

سیجاں تے سرخ چادر ڈیکھن نبیٰ دیاں جائیاں
آکھن جو ہن ایں شکلاں مقتل دیاں بنڑائیاں
رنگ خون دا ڈکھ کے سِج اُتے ہر پھل اُٹھا کے رونون

.....☆.....

بارتیاں دے وچ جاں ماتم دا رنگ ڈسیندائے
بنرے دے ٹر وچن دا ول درد تازہ تھیندائے
کولھوں سِج دے شکل مکاڑیاں دی سینیں بڑا کے رونون

.....☆.....

ہک ہک توں چچھدیاں ہن بنرا وی کہیں ڈٹھا ہے
ڈیکھن دے کیتے سکدی اَج تائیں بنے دی ما ہے
نہیں ڈسدا بنرا سِج اُتے خاکاں روا کے رونون

.....☆.....

جعفرؑ وطن تے آوے بارات ول ایں چن دی
ڈیکھن آ سِج سینیں ول دلبر حسن دی
ہر سال نہ ایویں سِج اُتے کل سینیں آ کے رونون

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1217}

بیٹھی رووے گل لا ویرن کون خود عونُ دی ما جڈاں رات ڈھلی
ہک بے دو ڈکھ کے روندے ہن ڈوہیں بھین بھرا جڈاں رات ڈھلی

.....☆.....

اَج تریجھی رات دیاں تسیاں دے ہے خیمے دے وچ حشر پپا
معصوم بتالی چا کاسے ہر خیمے آندن نیر وہا
اے منظر ڈکھ کے غازی کون بھل علم گیا جڈاں رات ڈھلی

.....☆.....

ہر چیز توں ودھ کے چنتے ہن اصحاب کون پردہ داراں دے
اُنوں مستورات کون چنتے ہن بنی ہاشم دے جزاراں دے
شہزادے جوڑن رو رو کے ہر سر دی ردا جڈاں رات ڈھلی

.....☆.....

ہر پتر جوان کون گل لا کے ہر امڑی نیر وہندی ہے
سمجھ آخری رات غریباں دی ہر ما گل پتر کون لیدی ہے
خود امڑی پاک دے رونون دی سزوی سین صد جڈاں رات ڈھلی

.....☆.....

نپ دامن ویر دا عونُ دی ما آکھے باہر ویر نہ ہنڑ جانویں
تیڈے خون دی دنیا پیاسی ہے باہر شبیر نہ ہنڑ جانویں
اے منظر ڈکھ کے روندہ ہے سلطانِ وفا جڈاں رات ڈھلی

.....☆.....

جعفر وں پونون او سینیں جیڑھیاں رات عاشور دی روندیاں ہن
گھوڑیاں دیاں ٹاپاں سز سز کے آ سین دے کولھ کھڑوندیاں ہن
عباس دے نام سڈیدی ہی کل آل عبا جڈاں رات ڈھلی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1218}

آہدی ہے رو کے ویرِ دی بھائیوالِ آج دی رات
نانا توں ڈکھ دھیاں دا آ حال آج دی رات
.....☆.....

نانا تہاڈی آل کون چنتے ردا دے ہن
حد توں زیادہ چنتے میکوں آج بھرا دے ہن
دھیاں دے ڈکھ آ کے کھلے وال آج دی رات
.....☆.....

عباس سر جھکا کے ویندا ہے نیر آج
رودا ہے ڈھاہیں مار کے اُجڑی دا ویر آج
آندن جاں چا کے جام یکے بال آج دی رات
.....☆.....

اے رات آخری ہے نظردی شبیرِ دی
روندی بیٹھی ہاں چم کے میں آج ڈاڑھی ویرِ دی
امڑی کوں آکھو رووے میڈے نال آج دی رات
.....☆.....

کل رات حال ساکوں بددا نظرِ دا ہے
ڈسدا ڈکھی کوں اپنا ہر ہک خیمہ ٹھردا ہے
مہماں ہے خیمیاں دی تیڈی آل آج دی رات
.....☆.....

جعفر دے سر دا سائیں ساڈے ڈکھ مکاوے ہا
اے درد کل مکا کے چا خوشیاں ڈکھاوے ہا
دنیا تے آ ونجے ساڈا لکھ پال آج دی رات

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1219}

آ بہہ وَنَج بھین دی چادر تے ، میں توں نہ ہو جدا توں
ایں آخری رات دا ہر لمحہ ، بھینیں کیتے بچا توں

.....☆.....

ایں رات دی قیمت پچھ تاں سہی بھینیں دے زخمی دل توں
ايندے ہر لمحے دل نہیں وِلناں بھینیں کون رَج کے مل توں
ایں رات دے بعد میں نکھر ویساں ، اپنے حسیں بھرا توں

.....☆.....

تدبیراں امت کریندی ہے ویرن تہڈے وسن دیاں
جیڑھیاں گالہیں لوگ کریندے ہن ویرن او نہیں کرن دیاں
شالا خیر دا وطنیں گھن جاناواں ، تھیواں سرخرو میں ما توں

.....☆.....

اَج رات کنوں بھرجائیاں کون احساس بیوگی دا
ہر سین کون ترٹدا ڈسدا ہے اَج مان زندگی دا
انہاں ڈکھیاں کون چوں پہراں وِچ ، بیوہ نہ ہنڑ بنڑا توں

.....☆.....

سڈ اپنے کولھ تسلیاں ڈے توں اپنے ہر حرم کون
نہیں کوئی مستور پچا سنگدی اتے شدید غم کون
اے صدمہ ڈاڈھا اوکھا ہے ، ویرن چا کر دعا توں

.....☆.....

جعفرؑ وس پوے دنیا تے سلطان کربلا دا
جیڑھا روندا ہا ڈکھ کے بھینیں دا پڑ درد ہر ارادہ
ہا آہدا بھین کون توں رو کے ، ویرن کون نہ رُوا توں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1220}

شبِ عاشور ڈیکھو ، شبِ عاشور ڈیکھو
نبیؐ جاہیاں دے وین آندن وچ دشت کربلا دے

.....☆.....

خیمیاں دے باہروں جدم چکر عباسؑ لیندائے
سینیں دے وین سز کے حسرت دے ہتھ ملیندائے
ہے دھیاں بھریا گھر ڈسدا ، اُنوں ویرٹھ اشتیاء دے

.....☆.....

بنری دی آ کے اکبرؑ ول ول ردا ہے چمدا
ہے سر جھکا کے روندی سر جاں بھرا ہے چمدا
ہے ڈسدا خون بنرے دا رنگ ہن جیڑھے حنا دے

.....☆.....

پتراں دی زندگی توں ہن نا امید سینیں
بھایاں توں صدقہ وارن مایوس تھی کے بھینیں
ہے روندی عونؑ دی امریؑ بہہ سامنے بھرا دے

.....☆.....

بھرجایاں دا رنڈیپا سجدا ہے آج ڈکھی کوں
تاگمھاں لہا کھڑی ہے بھایاں دی زندگی توں
ڈکھی آنسو پوچھیدی ہے رو رو فضلؑ دی ما دے

.....☆.....

معصوم ہن پیاسے سینیں سمہندیاں ہن
تسے جو سمہ نہیں سنگدے لوری سزہندیاں ہن
انوکھے امتحاں ڈسڈن ہر ما دی مامتا دے

.....☆.....

سجاد دی سراندی مظلوم آ کھڑوندائے
بھینیں دی ڈے کے پارت عابد دو ڈیکھ روندائے
آکھے عابد میکیوں چنن ہر سین دی ردا دے

.....☆.....

جعفر حسن دا جانی این شب دے غم بھلاوے
این رات وچ خوشی دی دستار پا کے آوے
تھیوے اعلان ڈکھ ٹلڈن درداں دے کبریا دے

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1221}

سنڑ کے آذان علیٰ اکبر دی آکھے نبیٰ دی دھی ہے
سنڑ ما اکبر دی بچڑے دی آذان اے آخری ہے

.....☆.....

ڈتے چھوڑ تیمم ہر بی بی سن کے آذان اکبر دی
کل سنیں کیتا انجہ گریہ جھنڑی چادر ہر ہک سر دی
ایویں ڈسدا ہا ہر بی بی کوں ، بیمار آ گئی ہے

.....☆.....

آکھے عون دی امڑی آج اکبر تیڈی بھین حصے دی ہوندی
آذان دے ہر ہک فقرے تے گل لگ ویرن دے روندی
لکھ شکر تھیا ناہی نال آئی ، ٹر ویندی آج ڈکھی ہے

.....☆.....

آ بنری گئی دروازے تے سن کے آذان بھرا دی
بنری دی کوک دے نال رلی اے کوک اکبر دی ما دی
آکھے ویر دے درد بھلا چھوڑی بنری کوں بیوگی ہے

.....☆.....

آذان دے وچ جڈاں اکبر نے ہمیشہ دی کوک سنجاتی
پیار دے ہجر نے ول کنڈی آ ویر دے جگر اچ پاتی
آذان دے وچ دی ہنجاں توں مس لاہندی تر تھئی ہے

.....☆.....

شالا پیچ پونویں توں امڑی کوں ہر سینّ دعا فرماوے
 شالا جیندا بھین کوں مل پونویں اے آکھ کے نیر وداوے
 ہر سینّ اپنے سر اطہر تے قرآن چائی کھڑی ہے

.....☆.....

جعفر ہمشکل پیغمبر دیاں ڈیکھے خوشیاں عونّ دی مائے
 ہنٹر سہرے ڈاڑھی لاہندے کوں چا پانون بھین بھرائے
 ہنٹر ما اکبرّ دی بچڑے دی ڈیکھے ولا خوشی ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1222}

جوانی دا تقاضہ ہے تیڈے ہوندے سنون اکبرؑ
نہیں پاسے موت دے ٹھہندا جواناں دا ٹرن اکبرؑ

.....☆.....

تیڈی سوہنٹریں جہیں تے زیب ڈیوے ہا سدا سہرا
ٹھرے ہا دل تیڈی امری دا جاں کھڑدوں سجا سہرا
مناسب ہا آندی بیمار آج پلوں بدھن اکبرؑ

.....☆.....

تیڈیاں نازک ہتھاں دے وچ اے چن تلوار نہیں ٹھہندی
تیڈی سوہنٹریں کلائی ہے تاں گانے دے سنون چاہندی
ڈیکھن پھوپھیاں ٹھرن اکھیاں توں ہنٹر بنرا تاں بنڑ اکبرؑ

.....☆.....

تیڈیاں اکھیاں انہاں ہنجواں توں ہن نا آشنا جانی
اگوں پھوپھیاں دے پلاکاں وچ کھڑائیں ہنجوں سجا جانی
توں آیائیں موت دی رخصت عجب رنگ وچ منکن اکبرؑ

.....☆.....

تیڈے ہونٹاں اُتے تاں موت دے الفاظ نہیں ڈھکدے
تیڈیاں پھوپھیاں دیاں اکھیاں توں ہنڑ آنسو ڈیکھ نہیں رُکدے
ایہو جہیں چن ہتھوں جگ تے ٹریندے نہیں سجن اکبرؑ

.....☆.....

میڈے وارث دی جعفرؑ لکھ خضر دی زندگی ہووے
علیؑ اکبر دی ہنڑ جگ تے نصیب اینکوں خوشی ہووے
ادا شادی دیاں کل رسماں آوے جگ تے کرن اکبرؑ

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1223}

سر چا سجدے توں ما اکبر دی تیڈا لعل آج سہرے پا آیائے
تھی سرخرو گئی ہیں آج وارث توں تیڈا بچڑا بنڑ نوشا آیائے

.....☆.....

تیکیوں سجدے کرن دا وقت بہوں ہے ملناں شام دیاں راہاں وچ
پیا یاد کریندائے لعل تیکیوں آج آخری دم دیاں ساہاں وچ
ہاوی حسرت پتر دی شادی دی تیڈا اکبر مہندی لا آیائے

.....☆.....

تیڈا پورہیا تھی منظور گیکائے ہے سجدہ شکر بجا تیڈا
پر اے وی سوچ جو ڈہدا پئے تیڈا مس لاہندا آج راہ تیڈا
کیا اوں بچڑے کوں نہ ملسیں جیڑھا تیڈے مان ودھا آیائے

.....☆.....

جل ڈیکھ توں زلفاں اکبر دیاں بڈ خون اچ زلف دا ہر خم گئے
جیڑھی پالاں بنہہ پی لاہندی ہئی اوں ریش اچ گرم لہو جم گئے
جل چم پیشانی بچڑے دی تیڈے کھیر دی لاج رکھا آیائے

.....☆.....

ونج سر پیسیں وچ جھولی دے کجھ دیر سکون تاں مل ویسی
جیڑھا پھل دی نوک دی زد وچ ہے ٹھرا او اکبر دا دل ویسی
تیڈے پیار دیاں کتیاں اُمیداں اکھیاں وچ لعل سجا آیائے

.....☆.....

جعفر سلطان زمانہ ہنڑ آ خوشیاں دا سامان کرن
تظہیر دیاں مالک سنیں وچ اے خوشیاں دا اعلان کرن
ڈکھاں درداں دی رت ختم تھی ہے علی اکبر بنڑ بڑا آیائے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1224}

ہے تھی گئی دید ضعیف اُنوں ہے کمر دے وِجِ خم آیا
جو اکبرؑ زین توں لہہ گئے
ہن گل وِجِ پچِ عمامے دے ٹرے جھک جھک سینؑ دا جایا

.....☆.....

میدان دے پاسے ٹردا ہے ہر قدم تے بہہ بہہ ویندا ہے
ہتھ مار زمین تے رو رو کے اکبرؑ دے نام سڈیندا ہے
اے حالت ڈیکھ کے فضلہؑ نے خیمے وِجِ آن ڈسایا

.....☆.....

تھی یکدم ریش سفید گئی ہے آخر ہے درد جوانی دا
مہمان ڈسیندائے لُحَلّے دا او حال ہے سینؑ دے جانی دا
اَجِ فدک دی مالک سینؑ دا ہے شبیرؑ نے درد اپنایا

.....☆.....

رو آکھے فضلہؑ عونؑ دی مآ توں ویر دی جل دلجوئی کر
ڈے آپ دلا سے ویرن کوں تدبیر بھرا دی کوئی کر
کیفیت ڈیکھ توں ویرن دی ہسی جگر کوں بہوں ڈکھ لایا

.....☆.....

ہر سینؑ خیام دی چوب دے نال ہے لا روندی پیشانی
کھڑی شکر کرے مآ اکبرؑ دی منظور تھئی ہے قربانی
سر سجدہ شکر اِچ رکھ آکھے میڈا تھی گئے کھیر سجایا

جعفرؑ وس پوے او امڑی جیڑھی روے کھڑ کے در تے
 اے پتر جوان دی موت جو ہئی نہیں چادر سین دے سر تے
 آکھے کجھ نوہی ڈسدا امڑی کوں ایں درد ہے مار مکایا

.....☆.....

www.khrooj.com

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1225}

اکبر دی بھین آکھے اصغر دی پاک ما کوں
میکوں معاف چا کراہے ہو گلہ جے کوئی تہاکوں

.....☆.....

تساں پیار جو ہا کیتا مانواں کنوں زیادہ
میکوں پیار بھل گیا ہا خود اپنی سکی ما دا
شاید غلط میں سمجھائے ممتا دی ایں عطا کوں

.....☆.....

امڑی سمجھ کے جو جو تکلیف ڈیندی رہی ہاں
انہاں اپنیاں کیتیاں دی معافی میں منگدی پئی ہاں
دل دل نپیندی رہی ہاں ہج کر کے میں ردا کوں

.....☆.....

ہج کیا رکھن کہیں تے جیڑھے یتیم ہونوں
قسمت اگر رُواوے کیوں نہ یتیم رونوں
فریاد کیا او ڈیون دنیا کوں یا خدا کوں

.....☆.....

کراں عذر خواہی کیوں گھبراندی میں کھڑی ہاں
انہاں ہج دیاں جھیریاں توں پچھتاندی میں کھڑی ہاں
جیڑھے شکوے کر کھڑی ہاں اپنا سمجھ بھرا کوں

.....☆.....

جعفر ایں سین کوں ہنڑ آ کے سخی وساوے
موبنچھاں مکاوے دل دیاں سارے سجن ملاوے
وسدا اے سین ڈیکھے سلطان کربلا کوں

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1226}

اٹھا کے نیزے پہ لائے شبیہ پیغمبرؐ
تو ماں پکاری کہ ہائے شبیہ پیغمبرؐ

.....☆.....

جگر میں دردِ جوانی کی موج اٹھتی تھی
کہ جو بھی دیکھنے آئے شبیہ پیغمبرؐ

.....☆.....

حسینؑ کہتے تھے میداں میں ہم ہی جائیں گے
کہ سوئے موت نہ جائے شبیہ پیغمبرؐ

.....☆.....

نہ قتل کرنے کو بڑھتے شقی ، یہ کہتے تھے
کوئی یہ کیسے مٹائے شبیہ پیغمبرؐ

.....☆.....

نقابیں اس لیے رہتی تھیں رُخ پہ اکبرؑ کے
کوئی نہ دیکھنے پائے شبیہ پیغمبرؐ

.....☆.....

حسینؑ کہتے تھے مٹی بہت ہے گرم اس پر
غریب کیسے سلائے شبیہ پیغمبرؐ

.....☆.....

دعا یہ جعفرؑ بیتاب کی ہے آنکھوں کی
جہاں پہ سچ کے پھر آئے شبیہ پیغمبرؐ

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1227}

اکبرؑ ہے کیوں جوانی میرے نوجوان سے روٹھی
آتی بہار کیوں ہے تیرے گلستاں سے روٹھی

.....☆.....

خط آ رہے تھے تیرے بیگی ہوئی میں تھیں
کیوں ہے خوشی کی دلہن میرے جانِ جاں سے روٹھی

.....☆.....

تیرے شباب پر کیوں ہے چھا گئی اُداسی
تیری مسکراہٹ اکبرؑ ہے تمہاری ماں سے روٹھی

.....☆.....

یہ بڑھاپا کٹ رہا تھا تیری دیکھ کر جوانی
کیوں تیری بہار اکبرؑ ہے میری خزاں سے روٹھی

.....☆.....

تیرے عقد کی تمنا میرے دل میں بس رہی تھی
یہ تمنا بھی ہے میرے دلِ ناتواں سے روٹھی

.....☆.....

جعفرؑ نبیؑ کی بیٹی آباد اس طرح ہو
من جائے ہر مسرت اسِ خنداں سے روٹھی

.....☆.....

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1228}

خبر نہ تھی علیٰ اکبر خوشی کو ترسیں گے
تمہارے ہونٹوں کی اک اک ہنسی کو ترسیں گے

.....☆.....

اے میرے چاند اُجالا تھا تو میرے گھر کا
تھا یہ علم تیری روشنی کو ترسیں گے

.....☆.....

اے میرے لعلؑ تو ہی زندگی تھا اس گھر کی
کسے خبر تھی تیری زندگی کو ترسیں گے

.....☆.....

نہ تھی بہار مقدر میں تیرے گلشن کے
تیرے چمن کو تیری ہر کلی کو ترسیں گے

.....☆.....

تمہارے چاند سے چہرے کی ہے قسم اکبرؑ
تمہارے چہرے کی ہم چاندنی کو ترسیں گے

.....☆.....

جب انتقام کا جعفرؑ زمانہ آئے گا
عدو دیں تو سدا موت ہی کو ترسیں گے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1229}

اکبر دی امری آکھ سینیں ذرا نجھا کے اکبر دی بیج ڈیکھو
کیوں سرخ ہے ڈسیندی کل ہم قریب آ کے اکبر دی بیج ڈیکھو

.....☆.....

بچڑے چڑھن جوانی مانواں سنون کرین
میں وانگ تاں نہ چن دی کوئی بیج وی تجسین
ایں بیج ہے سہائی مہندی لہو دی لا کے اکبر دی بیج ڈیکھو

.....☆.....

ڈکھیا کوں ونج کے آکھو پلوں بدھے بھرا دا
پلوں بدھائی ڈیسی سلطان کربلا دا
کنیں رنگ دے اے سکن ہن، سارے سنون ودھا کے اکبر دی بیج ڈیکھو

.....☆.....

بیٹا کربلا کوں آکھو بنڑے سبالا
معصومہ آ کے چاوے ویرن دا مہندی بالا
میں وی کھڑی ہاں بن ونج آج بیج کوں سجا کے اکبر دی بیج ڈیکھو

.....☆.....

پھلاں دے ہار پا کے بنرا ہے بنڑ کے آیا
سینے دے پھل کوں ڈیکھو وکھرا ہے رنگ بنزایا
ہس بیج کوں سہایا سگناں دے سہرے پا کے اکبر دی بیج ڈیکھو

.....☆.....

جعفر دی اے دعا ہے سہرا سجاوے اکبر
بنرا بنڑے دوبارہ بیج بنڑ کے آوے اکبر
اکبر دی بھین آکھ ول بیج کوں سجا کے اکبر دی بیج ڈیکھو

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1230}

آکھے حسینِ غازی سب کچھ بھلا کے سمہہ گئے
مظلوم دے بچن دیاں تانگھاں لہا کے سمہہ گئے

.....☆.....

وِج دشمنیاں دے چھوڑن غازی کون ناہی ٹھہندا
آج پردیاں دے صدے تنہا کھڑا ہاں سہندا
وِج دشمنیاں دے غازی بھینیں رُوا کے سمہہ گئے

.....☆.....

بہوں تڑ مریندا رہ گئے بخشہ نہیں میں اجازت
دل وِج ہے گھن کے ٹریا آج جنگ کرن دی حسرت
تھی نا اُمید آخر دریا تے آ کے سمہہ گئے

.....☆.....

ہکلاں کھڑا مرینداں نہیں کولھ میڈے آندا
تھکیا ہویا جو آہی عباس کئی ڈینہاں دا
دریا دی من تے سکھ دی مسند سجا کے سمہہ گئے

.....☆.....

سکھیا ہا جوش دے وِج ایسے سوال کرنے
کنیں کم دے ہن اے جیکر نہیں استعمال کرنے
اُنہاں بازواں کون آخر رو رو کٹا کے سمہہ گئے

.....☆.....

جعفرؑ او پاک غازی بدلے گھنے بھرا دے
برداشت توں وی ڈٹھے صدے جئیں بہوں زیادے
صبر و رضا دے وِج جو کل ڈکھ پچا کے سمہہ گئے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1231}

عبّاس رو کے آکھے خیمے ہٹا نہیں سنگدا
مجبور ہاں میں آقا
امت دی اے جسارت غازی پچا نہیں سنگدا

.....☆.....

حق مہر ہے اے دریا ملکہء دو جہاں دا
امت دا حکم مناں آقا نہیں مول ٹھہندا
خیمے نبی دی دھی دے اتھوں کوئی پٹا نہیں سنگدا

.....☆.....

خیمے پٹن دا آہدائیں یا حکم کیوں نہیں ڈیندا
میڈے شباب کول کیوں پابند ہیں کریندا
غیرت دے کل تقاضے غازی بھلا نہیں سنگدا

.....☆.....

کیوں خیمیاں دو ڈیکھن گستاخ تھی کے شامی
اے ڈکھ پچا نہیں سنگدی عبّاس دی غلامی
دل کول ہے جوش کھاندا ، تلوار چا نہیں سنگدا

.....☆.....

ایں چپ دے وچ ہے ڈسدا بے سود میڈا آنون
برداش دل نہیں کردا بھینیں کول اتھ رُوانون
ڈیو اذن تاں اسا کول اتھوں کوئی ہلا نہیں سنگدا

چپ توں اُٹھا کے فائدہ خیمے اے اَنج پٹیسن
 جے وس لگا تاں کل اے خیمے وی آ ٹھریں
 امت کوں میں اے جرأت ہرگز ڈیوا نہیں سنگدا

.....☆.....

جعفرؑ دا پاک وارث ہر دم وسے جہاں تے
 قربان کیتے بازو جنیں پردیاں دے ناں تے
 پردے دے ڈکھ ہے آہدا اَنج وی بھلا نہیں سنگدا

.....☆.....

www.khrooj.com

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1232}

دریا کے کنارے وہ علمدار کھڑے ہیں
کہتے ہیں سبھی حیدر کرار کھڑے ہیں

.....☆.....

سہ روز کے پیاسے بھی ہیں قدموں میں ہے پانی
اور چومتی ہے قدموں کو دریا کی روانی
کیا جانے یہ کیوں پانی سے بیزار کھڑے ہیں

.....☆.....

بچوں سے سبھی اہل حرم کہتے تھے بڑھ کر
جب تک ہے علم خیمہء سادات کے در پر
دروازے پہ یوں سمجھو وفادار کھڑے ہیں

.....☆.....

اُٹھتی ہوئی ہر موج قدم چوم رہی ہے
ٹھنڈک مجھے پانی کی تو محسوس ہوئی ہے
اس بات سے بھی شاہ سے شرمسار کھڑے ہیں

.....☆.....

تاریخ نے دیکھی یہ عجیب درد کی تصویر
ہیں اہل حرم چاروں طرف وسط میں شبیر
ہاتھوں پہ لئے غازی کی دستار کھڑے ہیں

.....☆.....

جعفرؑ یہ کوئی کہتا ہے افلاک سے ہر دم
لہرائے گا کونین پہ عباس کا پرچم
سلطانِ زمن عدل پہ تیار کھڑے ہیں

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1233}

خادم ہوں تمہارا میں نمک خوار ہوں آقا
خواہش ہے میری تیرا علمدار ہوں آقا
.....☆.....

وعدہ تھا میرا پانی یہ لے جانا تھا ہر حال
معصومہ سے حد درجہ شرمسار ہوں آقا
.....☆.....

آنکھوں سے لہو صاف کریں تیر نکالیں
میں تیری زیارت کا طلب گار ہوں آقا
.....☆.....

اے کاش تیرے بدلے میں ہر درد اٹھا لوں
دکھ حق ہے میرا ، قافلہ سالار ہوں آقا
.....☆.....

معصومہ سے کہہ دیں وہ مجھے معاف کریں گی
اس غم سے بصد دیدہ خونبار ہوں آقا
.....☆.....

جعفرؑ یہ سدا کہتا ہے سلطانِ زمن سے
تجھ سے تیری خوشیوں کا طلب گار ہوں آقا
.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1234}

سوچتا ہوں میں تیری لاش اٹھاؤں کیسے
لے کے عباس تجھے خیمے میں جاؤں کیسے
.....☆.....

جو سہارے پہ تیرے آئے تھے اس صحرا میں
اُن کو میں جا کے تیرا حال بتاؤں کیسے
.....☆.....

بازو عباس کے دیکھے جو قلم ، شاہ نے کہا
یہ تیرے ہاتھ میں بہنوں کو دکھاؤں کیسے
.....☆.....

میں ضعیف اور یہ عالم ہے میری غربت کا
اٹھ نہیں سکتے ہو بہنوں کو بلاؤں کیسے
.....☆.....

مادرِ فضل ہے بیتاب درِ خیمہ پر
یہ کہانی تیری ، بھوج کو سناؤں کیسے
.....☆.....

منتقم آج بھی جعفرؑ یہ صدا دیتے ہیں
ہائے عباس تیرا قتل بھلاؤں کیسے
.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1235}

بھینیں کوں سڈ کے آکھ سلطآن کربلا دا مظلوم کوں اجازت
واپس میں کوئے نہیں ولنڑاں رکھو آسرا خدا دا مظلوم کوں اجازت

.....☆.....

ممنون ہاں تہاڈا تساں ساتھ ہے نبھایا
ہاں شرمسار کیوں جو جنگلیں ہاں گھن کے آیا
سجاد ہے محافظ تطہیر دی ردا دا مظلوم کوں اجازت

.....☆.....

میڈی انتظار دے وچ امت دی ہر جفا ہے
میڈی تانگھ وچ مسلسل کل قوم اشقیاء ہے
ڈیکھن نصیب ہوی محشر کوں ول بھرا دا مظلوم کوں اجازت

.....☆.....

میدان دو میں وینداں مقصد بچانواں ہے
اسلام دا میں بیڑا کندھیاں تے لانواں ہے
ہے طلب گار ہر توں مظلوم آج دعا دا مظلوم کوں اجازت

.....☆.....

میڈا ہے سلام آخر واپس میں ول نہ آساں
محشر تائیں تہاڈا احسان مند راہساں
تساں ساتھ جو ڈتا ہے وچ ڈکھ دے بے نوا دا مظلوم کوں اجازت

.....☆.....

جعفر دا پاک وارث مظلوم کوں وساوے
وقت وداع دا صدمہ ہمیشہ کوں بھلاوے
جو بھین کوں ہا آہدا دامن پکڑ ردا دا مظلوم کوں اجازت

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1236}

بن میں کھڑا ہوا وہ سلطانِ کربلا ہے
ہاتھوں پہ اس کے دیکھو قرآنِ کربلا ہے

.....☆.....

پوچھو یہ شامیوں سے اصغرؑ کا جرم کیا ہے
پیاسہ یہ تین دن کا مہمانِ کربلا ہے

.....☆.....

پرکایا گلے پہ کھانا اور اس پہ مسکرانا
دیکھو یہی ہے منظر جو جانِ کربلا ہے

.....☆.....

اللہ کا تقدسِ معصومیت پہ چھایا
قدسی اسے ہیں کہتے ، یزدانِ کربلا ہے

.....☆.....

اب تک ہے دینِ حق کا نام و نشان باقی
شہیرؑ کا کرم ہے احسانِ کربلا ہے

.....☆.....

ہو انتقامِ جعفرؑ مظلومؑ نینوا کا
پہاں اسی دعا میں عنوانِ کربلا ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1237}

حال ڈے توں ذوالجناح واگاں کیویں ترڑا آیائیں
زین ڈھل گئی ہے میڈی بیکس کتھاں لہا آیائیں

.....☆.....

لحظہ گزریائے بن دے وچ اونڈیاں گونجریاں ہن تکبیراں
اونڈی جنگ ڈیکھن دروازے تے ہن آ گیاں کل ہمیشراں
چھپ گیا ہے فوج وچ اوکوں کتھاں پلھا آیائیں

.....☆.....

جڈاں آخری واریں ڈٹھا ہم او زین تے نہا بہہ سنگدا
جیرھا زین تے بہنڑ دے قابل نہا او کیویں خود لہہ سنگدا
کیویں آیائیں توں لہا کنیں جا اوکوں سمہا آیائیں

.....☆.....

جو پاک معصومہ بابے توں بک لحظہ وی ناہی وسدی
ہنڑ کافی دیر توں بابے دی اینکوں صورت پاک نہیں ڈسدی
ایں ڈکھی دا چھوڑ کے کنیں جا تے آسرا آیائیں

.....☆.....

کافی دیر توں نہیں پیا ڈسدا بھین کوں مان ڈکھی دا
رب جانے کیا حال ہوسی وچ دشمنان دے زخمی دا
سین دی دولت ڈسا بن وچ کیویں لٹا آیائیں

.....☆.....

جعفر ہنڑ او بھین ڈکھے آج شاہی پاک بھرا دی
ویر دے گھوڑے کوں رہی آہدی بن وچ جو شہزادی
مان توں ہمیشیر دا وچ بن دے کیویں ودھا آیائیں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1238}

آیائے ہسوار لہا پر درد آج شکل بنڑا اے ذوالجناح مظلوم دا
ہسوار کون آج کیوں ہے چھوڑ آیا تنہا اے ذوالجناح مظلوم دا
.....☆.....

ہن ظالم ظلم کریندے رہے ، مظلوم کون اے بچویندا رہے
مظلوم دی خاطر ہر صدمہ چپ کر برداشت کریندا رہے
رب جانڑے کنیں گالھوں ہے چھوڑ کے ول آیا اے ذوالجناح مظلوم دا
.....☆.....

ہئی چھوڑی زین جاں سید نے اے غش توں آپ جگیندا رہے
مظلوم دے چانون دی خاطر اے ول ول پاسہ لیددا رہے
مظلوم نہیں چڑھ سنگیا ، گئے دشمنان توں گھبرا اے ذوالجناح مظلوم دا
.....☆.....

مظلوم دے کئی پیغامن جو پچوانون خیمے آیا ہے
مظلوم دے زخمی بدن دا ایں آج سارا رنگ اپنایا ہے
مظلوم ہے حکم ڈتا ، اے پگ مظلوم دی چا اے ذوالجناح مظلوم دا
.....☆.....

مظلوم دیاں بھینیں کون آہدائے رکھو خاص خیال آج پردے دا
مظلوم کون ڈھیر رویندا ہے پر درد سوال آج پردے دا
اپنی پیشانی تے ، اے گالھ آیائے لکھوا اے ذوالجناح مظلوم دا
.....☆.....

وسے جعفر ہنڑ او شہزادی جیڑھی گل لا ویر دے گھوڑے کون
آکھے پرسہ ڈیوے ہر بی بی مظلوم شبیر دے گھوڑے کون
نہیں ساکنوں گھٹ مونجھا ، جیڑھی آیائے شکل بنڑا اے ذوالجناح مظلوم دا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1239}

میڈا پاک امام زمانہ ڈیکھیں وسدا پاک گھرانہ
ایسے ڈینہ ہن تہاڈی جد اطہر ہن جملہ ڈکھ اپنائے

.....☆.....

ہا موسم گرم تے جگ دشمن انوں موقع ہا سفران دا
ہن روندیاں سینیں مچھلاں وچ منہ ڈیکھ جواں پتراں دا
عباس تسلیاں دی خاطر محمل کئی وار کھڑائے

.....☆.....

جو ڈکھ اوں وقت ہا غازی کون ہے آج او حضور دے دل وچ
ڈکھ دل برداشت نہیں کر سنگدا غیور دا ایں مشکل وچ
تیڈے پاک جگر توں دور رہن اے کل ڈکھ درد دے سائے

.....☆.....

میڈا آقا کیوں ہر سال تیڈا اے درد ہے تھیندا تازہ
جد اطہر دا ہے نت ڈسدا پھلاں تے پاک جنازہ
شالا اے ڈکھ دل توں لہہ وچنی ہئی دل کوں بہوں مد لائے

.....☆.....

شالا مونجھ تہاڈی مک جاوے شالا ڈیکھو راج خوشی دے
ماحول محرم دا بدلے تھیوے وچ گھر پاک دے عیدے
تیڈیاں اکھیاں اشک نہ ول ڈیکھن تھیوے ختم اے دور عزائے

.....☆.....

ہووے خضر دی زندگی وارث دی جعفر دی دعا ہے آقا
تیڈیاں خوشیاں ڈیکھے عون دی ما فریاد ایہا ہے آقا
ہنر بابا فضل دا بدلے دی تلوار جلال توں چائے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1240}

اے تعزیرِ حسرت سینِ دی ہے ناہی گل جئیں ویر کوں لایا
 ٹری چپ کر کے
 آہی حسرت قبر بنڑانوں دی ناہی موقع امت ڈیوایا

.....☆.....

رہی آہدی ہک ہک ظالم کوں میکوں ویر دی قبر بنڑانوں ڈیو
 پھلاں دی جگہ تے نذرانے اَج ہنجواں نال چڑھانوں ڈیو
 ایہو درد جگر کوں کھاندا ہا ناہی ویر ڈکھی دفنایا

.....☆.....

رہی آہدی رو رو مقتل وچ میکوں لاش بھرا دی چانوں ڈیو
 تابوت بنڑا کے ویرن دا میکوں ویر دا میت سہانوں ڈیو
 ہتھ لانوں دی کیتی بہوں کوشش مجبوریاں روک کھڑایا

.....☆.....

اے سینِ دے دل دی حسرت ہئی تابوت تاں ویر دا چندی میں
 اَج پھلاں موتیاں نال اینکوں کل سینیں توں سچویندی میں
 رہیاں دل دیاں دل وچ جئیں ویلے جگ ادب دے نال اُٹھایا

.....☆.....

ایں حسرت دی تکمیل کیتے اے تعزیرے پاک سچیدے ہن
 تطہیر دے پردہ دار یکے ایندے وچ شامل آ تھیدے ہن
 جیڑھی سینِ کوں ظالم امت نے ہا تھی گستاخ اُٹھایا

رہی ویر کوں ٹردے وقت آہدی آئی ہاں ویرن صرف دعا کیتے
سنورین تعزیے نت تیڈے نہیں بھین تاں سنون ادا کیتے
در اصل دعا اوں سین دی ہے جیکوں لاش توں امت ٹرایا

.....☆.....

جعفرؑ وس پوے عون دی ما جیڑھی ویر کوں نہ ڈے کفن سنگی
رہی منگدی اجازت امت توں پر لاش کوں نہ کر دفن سنگی
جیندے ہونشاں تے پابندیاں ہن ، نہا نام بھرا دا آیا

.....☆.....

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1241}

کہتا ہے شمر خیمے آلِ عبا کے لوٹو
اسباب سارے بڑھ کر شہِ کربلا کے لوٹو

.....☆.....

معصوم بچیوں کے دُر بھی وصول کر لو
تازہ یتیم ہیں یہ سب کو رُلا کے لوٹو

.....☆.....

عابد پہ غش ہے طاری سادانیاں ہیں روتی
کیوں رحم کھا رہے ہو ، خیموں میں جا کے لوٹو

.....☆.....

ممتا کی ماری مائیں بچوں کو نہ پائیں
اصغرؑ کا ننھا جھولا ماں کو دکھا کے لوٹو

.....☆.....

اسلام جل رہا ہے ، توحید رو رہی ہے
اللہ کو یاد کر کے ، سب کچھ بھلا کے لوٹو

.....☆.....

ان ظالموں سے جعفرؑ ہو انتقام جو تھے
اک دوسرے سے کہتے بیتِ خدا کو لوٹو

.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1242}

کہتی ہے فضہؑ لوگو جو کچھ پڑا ہے لے لو
خیموں میں جس قدر بھی ساماں رکھا ہے لے لو

.....☆.....

لیکن قدم نہ رکھو تم خانہء خدا میں
پیشک ہمارے سر کی جو بھی ردا ہے لے لو

.....☆.....

عابد کا اک مصلیٰ اور بسترِ مرض ہے
جو پاس ہے ہمارے مالِ خدا ہے لے لو

.....☆.....

تطہیر کے یہ پردے لیکن نہ تم گراؤ
زیور بھی تم سے کہتی آلِ عبا ہے لے لو

.....☆.....

معصومہ کہہ رہی ہے میری بالیاں ہیں حاضر
اندر قدم نہ رکھو جو بھی روا ہے لے لو

.....☆.....

جعفرؑ وہ شہزادی آباد ہو جو سب سے
کہتی تھی اور کیا دیں ، جو کچھ دیا ہے لے لو

.....☆.....

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1243}

تطہیر کے خیموں پر چھائی باطل کی گھٹا جب شام ڈھلی
نکلی تطہیر کے خیموں سے کل آلِ عبا جب شام ڈھلی

.....☆.....

عاشور کا سورج ڈھلتے ہی مردوں کے مصائب ختم ہوئے
اور مستورات کے دردوں کا آغاز ہوا جب شام ڈھلی

.....☆.....

تھا تڑکے بنی کے ہاتھوں پر ، دوپہر کو لاش پہ دولہا کے
چہرے پہ شفق کے لہرایا وہی رنگ حنا جب شام ڈھلی

.....☆.....

دن بھر رہی حسرت سینوں میں جب وقت ملا تو شامیوں نے
عباس کا صدقہ لے ہی لیا جو کچھ بھی تھا جب شام ڈھلی

.....☆.....

گو سارا دن یہ چلتی رہی ، سائے خیموں کے باقی تھے
سادات نے خیمے چھوڑ دیئے چلی گرم ہوا جب شام ڈھلی

.....☆.....

جعفر گھر اس شہزادی کا آباد ہو جس کے خیموں سے
عباس کے نام کی آتی تھی پر درد صدا جب شام ڈھلی

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1244}

خیموں کو تم بچانے عباس اب تو آؤ
غم سے ہمیں چھڑانے عباس اب تو آؤ

.....☆.....

دن بھی ابھی ہے باقی ظالم کھڑے ہیں در پر
کیا سوچ کر نہ جانے ، عباس اب تو آؤ

.....☆.....

بچے بلک رہے ہیں پیاسے ہیں تین دن کے
پانی انہیں پلانے عباس اب تو آؤ

.....☆.....

خیموں کا رنگ دیکھو اک دم بدل رہا ہے
سجاد کو جگانے عباس اب تو آؤ

.....☆.....

جانا ہمیں کہاں ہے یہ بھی خبر نہیں ہے
بہنوں کو یہ بتانے عباس اب تو آؤ

.....☆.....

جعفرؑ زمانہ سارا دیتا ہے اب صدائیں
ظلم و ستم مٹانے عباس اب تو آؤ

.....☆.....

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1245}

کرو ہر ستم اے لوگو ساڈا آسرا جو کوئے نہیں
پردے بنڑانوں آلا غازی بھرا جو کوئے نہیں

.....☆.....

ظلموں دی آخر حد ہے کرو ظلم ہر پچیسوں
تساں ظلم کوں ودھیسو اساں صبر کوں ودھیسوں
ساڈے صبر ایزدی دی کوئی انتہا جو کوئے نہیں

.....☆.....

عابد دا وس نہیں گدا پردے تاں کوئی بنڑاوے
جبریل کوں آج آکھو آ کے قناتاں لاوے
ساڈا آسرا ہا غازی او با وفا جو کوئے نہیں

.....☆.....

ظلم و ستم دا دریا ہے جوش تے نظر دا
اللہ دیاں عظمتاں دا رُخ تے ساڈے ہے پردہ
پردہ ساڈا ہے قائم ، توڑے بھرا جو کوئے نہیں

.....☆.....

درد و الم دا دریا آج جتنے جوش کھاوے
پردیاں دے نال ساڈے کمسن توڑے لڑھاوے
سہنڑاں ہے پور میڈے ، ساڈا ناخدا جو کوئے نہیں

.....☆.....

جعفرؑ ساڈی دعا ہے ، ہنڑ تاں اثر عطا ہو
پورا جہاں تے ساڈے وارث دا مدعا ہو
اے دعا سنڑیجے جلدی ساڈی ہی دعا جو کوئے نہیں

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1246}

ہے وسدا باغ لٹا بیٹھی میڈی سین دی دھی کربل وچ
نسی اکبر قاسم نظر آندے کرے دید جاں مارو تھل وچ

.....☆.....

آج شام غریباں وچ ایندی امداد کون نہیں کوئی آیا
بڑی مشکل نال سجاد کون ہس آج ٹھرن کنوں بچوایا
بے وارثاں وانگوں روندی ہے پا باہیں پتر دے گل وچ

.....☆.....

رو رو دستار تیبی دی بیمار کون ہے بدھویندی
سجاد اُتے غش طاری پئی ہے پورے سنون کریندی
ہس خون بھرا دا نظر آندا دستار دے ہک ہک ول وچ

.....☆.....

آج ویر دے رُلے ہوئے بالاں دیاں ہے لاشاں گول چویندی
تعداد کنوں ہن گھٹ ڈسدے کجھ سوچ کے ہے بڈ ویندی
ودی لاشاں گزندی ہے رو رو کے ہنتر رات ڈھلے مقتل وچ

.....☆.....

تیراں اُتے نیزیاں دیاں انیاں مقتل وچ ڈیکھ کے رووے
ہر تیر دی نوک تے ویر دی رت محسوس ڈکھی کون ہووے
ہسی جگر اکبر دا نظر آندا ہر ہک برچھی دے پھل وچ

.....☆.....

جعفر ہنتر آوے وطن اُتے علی اکبر دی باراتے
ہنتر نال خوشی دے وطن ولن سادات دے مستوراتے
گوئے آواز ہنتر سہریاں دی بارات دے ہر محل وچ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1247}

اہل حرم نہ لاشِ عزیزاں پہ آسکے
دُکھ دردِ اقرباء کو نہ بن میں سنا سکے

.....☆.....

دل میں مچل کے درد کا ناسور بن گئے
آنسو جو پردہ دار نہ بن میں بہا سکے

.....☆.....

خیموں کی آگ رات ڈھلے کو تو بجھ گئی
تا عمرِ غم کی آگ نہ عابدِ بچھا سکے

.....☆.....

جو پشت پر تھے زخم وہی دیکھتے تھے لوگ
گھاؤ جگر کے پر نہ کسی کو دکھا سکے

.....☆.....

آنکھوں میں آنسوؤں کا سمندر رُکا رہا
کہتے تھے کاش کوئی یہ آنسو بہا سکے

.....☆.....

لاشوں سے تو اٹھایا گیا ظلم و جور سے
ماتم کی صف تو گھر سے نہ ظالم اٹھا سکے

.....☆.....

جعفرؑ اب اس دعا کی اجابت کا وقت ہے
اہل حرم دعا جو نہ ہونٹوں پہ لا سکے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1248}

اُٹھی اصغرؑ اپنی امڑی کوں گلِ آخری وار تاں لا
میں شامِ ویندی پیاں
بابے دے گل توں کڈھ باہیں میکوں زخمی گل چموا

.....☆.....

سمہ آ کے میڈی جھولی وِج تیکوں لوری لعلؑ سناواں
اگے لوری نال سمہیدی ہم اَج لوری نال جگانواں
ایہو لُحظہ ما دی جھولی ہئی میں توں چھیکڑی پیار کرا

.....☆.....

حیران ہاں تیڈی نندر اُتوں ایہو سوچ کے ہاں گھبراندی
جیندا ڈکھدا ہووے زخمِ اصغرؑ اوٹکوں بالکل نندر نہیں آندی
ذرا چھوڑ کے سینہ بابے دا میکوں گل دا زخم ڈکھا

.....☆.....

اگے میکوں ڈکھ کے لعلؑ ہانویں ہتھ پیار دے نال ودھیندا
ہانویں ہمک کے آندا جھولی وِج نہویں اَج او پیار ڈکھیندا
ہک واریں سکدی امڑی دو ہتھ پیار دے نال ودھا

.....☆.....

میڈی جیویں نھسی نھہ ویسی توں بابے نال گزاریں
میڈی کچھلی رات دی لولی کوں نہ توں میڈا لعلؑ وساریں
دل چاہندائے لوری اَج تیکوں گھناں آخری وار سنا

تیڈے دُو چولے ہن نال میڈے لا ہاں دے نال میں جیساں
 انہاں چولیاں کوں گل لا روساں جس وقت میں منجھی تھسیاں
 دل چاہندائے تیکوں جھولی وِچ گھناں آخری وار سمہا

.....☆.....

جعفرؑ او سینؑ اَج وس پوے جیڑھی آکھے نیر وہا کے
 تیڈی قبر کوں لوری آ ڈیساں میں شام توں واپس آ کے
 چا ما کوں آکھ خدا حافظ ، میڈا اصغرؑ اَج تنہا

.....☆.....

www.khrooj.com

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1249}

لوگو بازار میں ناموسِ نبی آتے ہیں
جو ہیں تطہیر کے مالک وہ سبھی آتے ہیں

.....☆.....

شہر دلہن کی طرح سے ہے سجانا لوگو
اور ہر اک چوک کو ہے سیج بنانا لوگو
ہیں لے کے عابد ، علیٰ قاسم کی بنی آتے ہیں

.....☆.....

دن کو جو تربت مادر پہ نہ جاتے تھے کبھی
پردے عباس سدا جن کے بناتے تھے کبھی
دیکھنے شام کی ہر ایک گلی آتے ہیں

.....☆.....

منتظر آل کے ، اسلام کے متوالے ہیں
ہم نے تعظیم کے انداز بدل ڈالے ہیں
دیکھنے عزت و تکریم نئی آتے ہیں

.....☆.....

عرش سے کم نہ ہے شام کی ہر ایک گلی
اپنے ہمراہ بصد شان لئے آلِ نبی
آج معراج پہ عباسِ علی آتے ہیں

.....☆.....

جعفرؑ اس دور کے ہر شمر سے یہ کہنا ہے
خاتمہ ظلم کا اب ہو کے یہاں رہنا ہے
بن کے مختار پھر اللہ کے ولی آتے ہیں

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1250}

سید مسافر آئے ہن
شمر اعلان کریندائے تے سمجھیندائے ، شام دے شہر اِج

.....☆.....

شام دیاں دیواراں کوں تساں پھلاں نال سجاؤ
استقبال دے کیتے سارے شہر اِج جشن مناؤ
دی تعظیم کرو سیداں دی ، چھاں پھلاں دی
شہر دے اندر کوشش نال سڈائے ہن

.....☆.....

اِج ہن وسدے عرش علی دے آ گئے وِج بازاراں
پردے لائے جبریل جو ہن کل ازل دیاں پردہ داراں
ڈیو تخفے بل احیا دے ، اِنما دے
وِج بازاراں پر ملکوت وِچھائے ہن

.....☆.....

اتنی بارش شہر اِج ہووے برقعے ہونون لالے
کئی گھنٹے تائیں روک گھنو تساں صدر بازار وِچالے
جھلے رَج کے مکان بھرا دی ، اِج شہزادی
ویر دا پرسہ ڈیون کوں منگوائے ہن

.....☆.....

پر دے ہا عبّاس جہاں دے ادب دے نال بنڑیندا
 ما دی قبر تے رات کوں بابا ہا جیکوں گھن ویندا
 آج کر قربان ردا کوں ، نال بھرا کوں
 تہوں آج اسماں سارے شہر سجائے ہن

.....☆.....

جعفرؑ کل تطہیر دے مالک وطن اُتے ول آنون
 اکبرؑ تے عبّاس جہاں تے اے اعلان کرانوں
 آج وطن تے نال خوشی دے ، سین دی دھی دے
 سارے پتراں خیر دے سہرے پائے ہن

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1251}

عبّاس شام توں کئی پردہ دار آئے ہن
بڑے اُداس بڑے سوگوار آئے ہن

.....☆.....

تہاڈا نام میں چپائے او سنڑ کے روندے ہن
میکوں یقیں ہے تیڈے رشتہ دار آئے ہن

.....☆.....

نشان کئی میکوں وِج گسِنیاں دے ڈسدے ہن
اے قید جیویں مسلسل گزار آئے ہن

.....☆.....

ٹرن دے نام تے بیمار خون روندنا ہے
عجیب رنگ دے اے تیڈے زوار آئے ہن

.....☆.....

انہاں دے وین جاں سنڑداں تاں دل ہے ہل ویندا
اکھیں توں خون دی گھن کے پھنوار آئے ہن

.....☆.....

حسن دے لعل دا اعلان اے ہووے جعفر
گھن انتقام کیتے ذوالفقار آئے ہن

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1252}

آ فضہ جھل بہہ عابد کوں ہی کرنی رسم ادا میں لعل کوں پگ بدھوانواں
ہک سال دے بعد آج اُجڑی کوں ہے موقع امت ڈتا میں لعل کوں پگ بدھوانواں

.....☆.....

توں کھول کے لٹ آج کربل دی میڈے ویر دی مسند چا فضہ
میڈیاں بھرجائیاں کوں نال رلا اُوبا مسند جلد سجا فضہ
اوں ٹھری ہوئی مسند تے فضہ بیمار کوں آن پلھا میں لعل کوں پگ بدھوانواں

.....☆.....

بابے دے ٹرن دے بعد ایہو دستور ہے پگ بدھویندے ہن
ہووے جیڈی غربت پتراں تے پوری اے رسم کریندے ہن
آ ڈیکھے شام دی ہر عورت ہک سال دے بعد ولا میں لعل کوں پگ بدھوانواں

.....☆.....

ڈاہویں دے ڈینہ مصروف ہامی ناہی لعل کوں پگ میں بدھوائی
اینڈی پگ تے اپنی پاک ردا ہک سال میسر نہیں آئی
میڈے سال دے سکدے سرتے ڈے توں فضہ آن ردا میں لعل کوں پگ بدھوانواں

.....☆.....

دستار ایہا میڈے ویرن نے آ وقت وداع دے پائی ہئی
دستار دی سرخی ڈیکھ کے بہوں میڈی روندی ہر بھرجائی ہئی
دستار اے خون آلودہ آج وچوں لٹ کربل دے چا میں لعل کوں پگ بدھوانواں

.....☆.....

آسی جعفر جسم حسن دا چنّ ول آسی جگ تے عون دی ما
آسی نال سجا کے پھلاں دے دستار خوشی دی خود دکھیا
سڈ آکھسی سورہ نظر کوں پڑھ کرے ہر ہک سینّ دعا میں لعل کوں پگ بدھوانواں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1253}

سنو ویر حسن کل شامی ہن ظلم کریندے رہ گئے رہی ما ڈہدی
تیڈے سوہنٹریں چن قاسم دے ہن سنون کریندے رہ گئے رہی ما ڈہدی

.....☆.....

تیڈی ویر وصیت من کے ہاسے قاسم کون پرنا
لو مہندی نال ہنجواں دے ہاسے ہر ہک سنون نبھایا
بے دردی نال او مہندی ہن لوگ لہیندے رہ گئے رہی ما ڈہدی

.....☆.....

جڈاں سارے سنون نبھا کے ستا بنرا سچ تے آ کے
تیڈی بیوہ نونہ قسمت تے بیٹھی روندی ہی گھنڈ لا کے
کل پردہ دار بنی کون گل آن کے لیندے رہ گئے رہی ما ڈہدی

.....☆.....

وچ غربت دے ہا ملیا بہوں تھوڑا ڈاج ڈکھی کون
تیڈی شان مطابق ناہی توڑے ڈاج ڈھیا بنری کون
اُوہو ڈاج جڈاں بنری دا ملعون ونڈیندے رہ گئے رہی ما ڈہدی

.....☆.....

ہاسی پھوپھیاں دی مجبوری انوں ویر ہاسی بیمارے
وس کہیں دا وی نہا لگدا ٹر سجن گئے ہن سارے
کل لوگ بنی دے زیور بے چنت لٹیندے رہ گئے رہی ما ڈہدی

.....☆.....

وسے جعفر ہنٹر او بنری چیندے ڈکھ بیمار کون کھا گئے
گھن رنگ مہندی دا آنسو اکھیاں تون باہر آ گئے
چیندی کل بارات کون شامی کل شہر پھیریندے رہ گئے رہی ما ڈہدی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1254}

اے ناناً ڈیکھ جسارت اے توں امت دی
میڈے پتر دے قتل دا شام دے وچ ہا ہر کوئی دعوے دار
.....☆.....

کوئی آہدا ہا میڈے تیر نے ہے مظلوم توں زین چھڑائی
ہس خون دا بک بھر چہرے تے چا مہندی خون دی لائی
بک لکھے بعد چا زین چھوڑی پتراں دے ماتہدار
.....☆.....

صالح بن وہب نے چم نیزہ ہا فخر دے نال ڈکھایا
آکھے ایندے وار نے سین دا چن ہا ادب دے نال لہایا
ہتھ رکھ پاسے تے ما وانگوں لتھائے عالم دا سردار
.....☆.....

انعام دی خاطر ودھ چڑھ کے ہن دعوے لوگ کریندے
تیڈے لخت جگر تے کیتے ہوئے ہن ظلم کھڑے گنڈویندے
ہر ظلم تے بے وس روندی ہئی میڈی ہر بک پردہ دار
.....☆.....

جڈاں اصغر دا سر پیش تھیا ظالم دربار وچالے
ہن سفر دی دھپ توں نظر آندے اوندے نازک رخ تے چھالے
میڈے نازک پھل دی غربت تے ہا روندنا کل دربار
.....☆.....

جعفر جڈاں آسی حسن دا چن آ تھیں جن سما لے
فریاد کریسی نانے کوں کل پاک رسول دی آ لے
ہن ساکوں لوگ پھریندے رہے کئی پہراں تائیں بازار

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1255}

سجاد کہہ رہے ہیں چلو کر بلا چلیں
 بابا کو دیکھنے کی تمنا جگا چلیں
☆.....

زنداں سے آج حکم رہائی ملا تو ہے
 لازم ہے آج مانند اہل عزا چلیں
☆.....

بابا سے عہد کر کے چلے تھے کہ آئیں گے
 کرنے ہم آج اپنا یہ وعدہ وفا چلیں
☆.....

عباس کا شکستہ علم بھی سجائیے
 لے کے علم کے سائے میں پھر قافلہ چلیں
☆.....

بابا کا سر ہے ساتھ تو شبیر ساتھ ہیں
 کشتی کو ساتھ لے کے نہ کیوں ناخدا چلیں
☆.....

خاتونِ کم جہیز کا سماں نہیں رہا
 پھر سے بنی کے واسطے لے کر حنا چلیں
☆.....

جعفر اب انتقام کی تلوار یوں چلے
 سر اڑ چلیں ، جدھر بھی کبھی اشقیاء چلیں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1256}

میں شام توں گھن آئی ہاں قاسم دی بنی ویرن
گھن درد رنڈپے دا ہئی شام گئی ویرن

.....☆.....

نہ ساہورے پیکے ہن کوئی در وی نسی ڈسدا
قاسم وی نسی ڈسدا اکبر وی نسی ڈسدا
تیڈی قبر تے ہے آ کے حیران کھڑی ویرن

.....☆.....

پچھ شام غریباں دے حالات توں بنری توں
پچھ ڈاج لٹیجن دے صدمات توں بنری توں
ہئی ویر دی نگری وچ کیویں اے لٹی ویرن

.....☆.....

لانوواں دے یکے کپڑے سگناں دے یکے زیور
وچ سنوناں دے ڈے گئی ہئی شادی دے یکے ترپور
گھونگھٹ دی ردا وی ہئی او پا کے ٹری ویرن

.....☆.....

تقدیر کوں آہدی ہے میڈا ڈاج ولا ڈے توں
میڈا ڈے سہاگ آ کے سرتاج ولا ڈے توں
ہنڑ قبر تے رکھ متھا روندی ہے بیٹھی ویرن

.....☆.....

ہتھ رکھ توں ایندے سر تے ہاں نال وی لا اینکوں
 ہسی درد رنڈپے دا ڈے پیار توں آ اینکوں
 کربل وی ناہی آندی امت دی ڈری ویرن

.....☆.....

جعفرؑ ول ایں بنری دیاں خوشیاں دے سکن ہونون
 شامل ایندی شادی وچ سلطآن زمن ہونون
 ڈیکھن ایندی ول چودی ڈولی تے وری ویرن

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1257}

ہنڑ آپ توں محل توں میگوں آن لہا غازی
دستور مطابق آج پردے وی ہنڑا غازی

.....☆.....

اے ٹھیک ہے آج میڈی غربت ہے لٹی گئی ہاں
ویرن میں غریب آ کے وچ سفران دے تھی گئی ہاں
میڈے ون دے ویلے چا کر یاد ذرا غازی

.....☆.....

ہر پاسے قات آ کے عباس تیں لائی ہئی
محل توں لہایا ہئی نعلین وی چائی ہئی
غربت تاں نہیں ڈہدے رشتے دے بھرا غازی

.....☆.....

آج ہک ہے میڈا عابد پھوپھیاں کوں لہیسی کیا
جیرہا کھڑ وی نہیں سنگدا پردے او ہنڑیسی کیا
ہے رُجھ گیا درداں وچ خود ڈیکھ توں آ غازی

.....☆.....

ہر پاسے ہاں میں ڈہدی قاسم ہے نہ اکبر ہے
احسان ہے خالق دا ، آج سرتے تاں چادر ہے
سامان ریکا گئی ہم ایں جاتے لٹا غازی

.....☆.....

ڈیکھے وسدا بھرانواں کوں جعفرؑ ول اے شہزادی
عباس کوں خوشیاں دا آ ڈیکھے ولا عادی
موجھا نہ کڈاہیں ہووے سلطانِ وفا غازی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1258}

چہلم کرن دے کیجے میڈی سین ہے آئی کھڑی
ہک سال بعد سر تے ہے چادر وی پائی کھڑی

.....☆.....

وسدی جو نای ویر توں لُحظہ کڈاپیں ڈکھی
ڈسدا نہیں ویر قبر تے تاہوں نبی دی دھی
دستار آج ہے ویر دی ہاں نال لائی کھڑی

.....☆.....

آہدی ہے ویر ڈیکھ میں آزاد تھی گیاں
ہن گو نشان ڈیکھ مگر خالی گسٹیاں
ہے بھین میڈے سوگ دے زیور لہائی کھڑی

.....☆.....

کر یاد ضرباں ویر دیاں ماتم کریندی ہے
ہر ضرب نال خون چا سر توں وہیندی ہے
ماتم دے خون نال ہے تربت سجائی کھڑی

.....☆.....

سارا لباس سین دا ڈسدائے لہو توں تر
ویرن دے غم دا ڈسدا ہے انجہ سین تے اثر
ساگی ہے اپنے ویر دا نقشہ بھڑائی کھڑی

.....☆.....

جعفر وں جہاں تے ول این سین دے بھرا
وسدا ڈیکھے این سین کوں سلطان کر بلا
دستار جو ہے ویر دی تربت تے چائی کھڑی

باسمِ لاکر

﴿نوحہ پاک﴾

{1259}

جاگ توں شبیرؑ ، جاگ توں شبیرؑ
ہمشیر کوں بھلا کے سمہ گئیں ڈکھی دا ویر

.....☆.....

پہلے میں جس دم ہم آندی ڈکھی کے چن ویر توں
بھین دی تعظیم کوں اٹھدا ہانویں شبیرؑ توں
تعظیم بھل گیا ہیں میکوں ڈکھی کے اسیر

.....☆.....

تیڈا رنگ جو کر بلا دے وچ آہی میڈا بھرا
تیڈے وانگوں شام وچ چن ویر میڈا حال ہا
ساڈے سرتے پھل رہ وسدے تیڈے بدن تے تیر

.....☆.....

میں جو نہیں بک سال آئی بھانویں ہیں میں توں خفا
معذرت چاہندی ہاں ویرن موقع نہیں امت ڈتا
گھن کے سفارش آئی ہاں ، اکھیاں دے جوڑ نیر

.....☆.....

نال گھن آیا ہانویں ساکوں اتھاں چن ویر توں
کاہیں ول ونجناں نوہی تھیندا ڈکھی ہمشیر توں
کیوں ونجاں وطن تے بن وچ سمہا کے ویر

.....☆.....

جعفرؑ ہنڑ آباد ہووے سینؑ دا لخت جگر
ڈکھیے ول اے سینؑ وطن دے اُتے آباد گھر
ہنڑ تخت کوں سہاوے کونینؑ دا امیرؑ

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1260}

ہئی بھین اٹھارہاں بھائیاں دی کھڑی روندی ہے اَج تنہا مقدر اُجڑی دا
اینکوں مان بہوں ہا بھائیاں دا ہسی ٹر گئے پاک بھرا مقدر اُجڑی دا

.....☆.....

ہک وقت ہا غازی جھک جھک کے نعلین ہا ایندی چیندا
لہہ کھڑی ہے اَج اے محل توں نسی کوئی تعظیم کریندا
ڈٹی ہر شے صدقہ دین دا خود من رب دی پاک رضا مقدر اُجڑی دا

.....☆.....

اینڈے بخت امن دے موسم ہن ناہی صحن دے وِچ ٹر ڈھدی
سن حکم ٹرن دا اَج منہ ہے بیمار دا ٹر ٹر ڈھدی
اَج بھائیاں اپنے شہر دے وِچ ڈٹائے بھین کوں آپ ٹرا مقدر اُجڑی دا

.....☆.....

ہک او رت ہئی وِچ پتراں دے ہس نبھدے جھٹ خوشیاں دے
پر رونق صحن دے وِچ اینڈے ہن انوی چن مسکاندے
ہس ناز بہوں علی اکبر تے گئی ہے اوندی موت مکا مقدر اُجڑی دا

.....☆.....

اوندی شادی دیاں تجویزاں دے ہئی جاگدیں خواب سچیدی
نت بخت دے تحت تے نونہاں کوں ہئی مہندی سگن دی لیدی
اینڈی قسمت دے انہاں خواہاں کوں گئی نظر نفاق دی کھا مقدر اُجڑی دا

.....☆.....

جعفر ایں سین کوں پتراں دی ہووے جلد نصیب خوشی ہے
ڈکھاں درداں دے وِچ گزر گئی جیں سین دی کل زندگی ہے
جیندے کفن دے وِچ وی اکھیاں توں رہے وسدے نیر سدا مقدر اُجڑی دا

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1261}

بازار دیاں تھکیاں بھینیں کوں نہ غازی ویر ٹرا اساں نہیں ٹر سنگدے
میڈی ہر مستور ایں قابل نہیں ہن تیڈے حکم بجا اساں نہیں ٹر سنگدے

.....☆.....

ہاں جسم ٹرن دا ناں چینی میڈا عابد غش کر ویندا ہے
چوڈھاں سو میل دا رت روندنا نہ اپنے شہر روا اساں نہیں ٹر سنگدے

.....☆.....

ایں ٹردا ڈٹھائے پھوپھیاں کوں وچ شام والے بازاراں دے
ایندی پاک جوانی کوں غازی گئے ڈکھ بازار دا کھا اساں نہیں ٹر سنگدے

.....☆.....

میکیوں ٹرن کنوں انکار نہیں ذرا حالت ڈکھ توں عابد دی
کھڑا خون وپندائے اکھیاں توں گل پتر بیمار کوں لا اساں نہیں ٹر سنگدے

.....☆.....

میں پیدل جیکر ٹر پوساں میڈا لعل نہ درد چچا سنگسی
وچوں بھرے ہوئے گھر دے میں کھڑی ہاں ایہو کہو پتر بچا اساں نہیں ٹر سنگدے

.....☆.....

جعفر سے جگ تے او بی بی جیڑھی رو عباس کوں آہدی ہی
ایں گالھ کوں نہ محسوس کریں میڈا قدر شناس بھرا اساں نہیں ٹر سنگدے

.....☆.....

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1262}

معافی توں بیٹھا منگدائیں ساڈا سارا گھر لٹا کے
منگدا ہیں کیویں معافی اتنے ستم و سہا کے

.....☆.....

تیکوں شرم نہیں آندا آج گالھ اے کریندیں
ہر ظلم توں زیادہ ول اے ستم و سیندیں
معافی دا نام گھندائیں اگوں تخت دے کھڑا کے

.....☆.....

میں معاف چا کریساں اکبر میکوں ولا ڈے
واپس جے کر ہیں سنگدا ہمشیر کوں بھرا ڈے
معافی توں کیویں منگدائیں دربار وچ سدا کے

.....☆.....

پتراں دے باجھ کیویں واپس وطن تے ویساں
یثرب دیاں وسدیاں کوں کیا منہ میں وچ ڈھکیساں
جیون ہے کوڑ ڈسدا سوہنڑیں بھرا ٹرا کے

.....☆.....

واقف نوہیں توں ظالم ہمیشیر دے جگر توں
جھک گئی کمر ہے میڈی صدمات دے اثر توں
روساں کفن دے وچ میں اے ڈکھ جگر کوں لا کے

.....☆.....

جعفر دا پاک وارث ہک ڈینہ جہاں تے آسی
کل انتقام گھنسی کوئی ڈکھ وی ڈکھ نہ راہسی
مُل پیسی کل ڈکھاں دا تخت عدل سجا کے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1263}

دیرِ اے احسان لا جلدی میکیوں ملا باباً
چھوڑ کے روندا میکیوں ہے کنتے ٹر گیا بابا

.....☆.....

تھوڑی دیر ہے گزری میکیوں آن کے ہس گل لایا
مدت بعد ہے جھولی وچ میکیوں پیار دے نال سمہایا
بابا کن گیا ہے چھوڑ کے جھولی وچوں اٹھا بابا

.....☆.....

ساری رات میں بابے کول رہیاں رو رو یاد کریندی
خاک تے ناہی نندر آندی رہیاں ہردم نیر وپندی
بابا پا کے جھولی وچ میکیوں آپ گئے سمہا بابا

.....☆.....

خواب دے وچ بہوں پیار دے نال بنے ڈتیاں ڈھیر تسلیاں
روندے رہے ہن کافی دیر او چم ہونٹاں دیاں کلیاں
بابا حال سارا شام دا چکھدا رہیائے سدا بابا

.....☆.....

جیڑھے ویلے بابے پاک ہے آ میکیوں گل لایا
میں بازار دی ہر ہک ضرب دا ہے ہر زخم ڈکھایا
بابا زخم چمدا رہے میکیوں سینے دے نال لا بابا

.....☆.....

جعفرؑ فضل دے بابے دی او لاڈلی آج وں پووے
جیڑھی وچ زندان دے گھن کے ناں بابے دا رووے
بابا رو کے آہدی ہئی جیڑھی میکیوں ملن توں آ بابا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1264}

آکھے عابد ویر کوں کلبا چھوڑ سفر وِچ میڈی بھین ہے ٹر گئی
لگائے زخمِ نواں اے دلِ مجبور جگر وِچ میڈی بھین ہے ٹر گئی

.....☆.....

جے وطن تے ہوندا میں ایندا سئے رنگ دا میت سہیندا
خود ڈاڈی پاک دے وانگ ایندا سونہراں تابوت بنڑیندا
مجبور ہے عابدِ ظالم شامِ شہر وِچ میڈی بھین ہے ٹر گئی

.....☆.....

زندہ دے ہک ہک گوشے وِچ بیٹھی روندی ہر مستورے
تجھیر آتے تکلفین دے ہن سارے اسباب ادھورے
آج غربت ہم ہے جگ تارک نظر وِچ میڈی بھین ہے ٹر گئی

.....☆.....

حیران ہاں کلبا ویر ایندا کیویں تدفین کریسی
اتھاں لسی کون جنازے وِچ کون آن کے مونڈھا ڈیسی
بیٹھا روندائے کلبا خاک روا کے سر وِچ میڈی بھین ہے ٹر گئی

.....☆.....

سجاد کوں ہر شے بھل گئی ہے ایں گالھ توں ہے گھبرایا
آج غربت وِچ بیمار تے ہے اے وزن نواں ہک آیا
بازار دے زخمِ سجا کے سر اطہر وِچ میڈی بھین ہے ٹر گئی

.....☆.....

جعفر شہیر دے سینے تے ہی جو نت ناز کریندی
جیدی رحلت رہی وِچ سفران دے سجاد دے درد ودھیدی
ہا آہدا جیڑھا اٹھدائے درد جگر وِچ میڈی بھین ہے ٹر گئی

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1265}

زندان وِچ معصومہ آرام نہیں کریندی
پھوپھیاں کوں گل ہے لا کے بابے دے ناں سڈیندی

.....☆.....

سمہندیں زمین تے جاں پاسہ ڈکھی ولاوے
سنگلاخ اے زمیں کل نازک بدن ڈکھاوے
سینے سمہن دی عادی بابے کوں ہے گولیندی

.....☆.....

چچھدی ہے پاک ما توں میڈا بابا کن گیا ہے
ہن پاسے میڈے ڈکھدے درداں دی انتہا ہے
زندان دیاں سلاخاں نپ نیر ہے وہیندی

.....☆.....

بک بک کوں رو کے آکھے بابا میکوں سڈا ڈیو
تساں شامیاں کوں آکھو اصغر میکوں ولا ڈیو
اپنے صغیر کوں ول لوری ہاں میں سڈیندی

.....☆.....

آہدی ہے جاں ہاں سمہندی بازارِ شام ڈسدن
کہیں ویلے خواب دے وِچ ٹھردے خیام ڈسدن
ڈر کے ہاں میں اٹھیندی ایہا گالھ ہے رُویندی

.....☆.....

جعفر حسن دا جانی گھنے انتقام آ کے
ابدی خوشی چا ڈیوے دستار سر سجا کے
اصغر دی بھین آج تائیں ایہا تانگھ ہے تنگھیندی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1266}

معصومہ نیر وہندی ہے آج نپ زندان دے در کون
دروازے تے کھڑی سڈ مارے رو رو کے ویر اصغر کون

.....☆.....

ہے آہدی اصغر امڑی دی نوہی جھولی آن سہائی
ناہویں لحظہ وسدا تون جئیں تون او بھین نوہی یاد آئی
تیڈے رُخ ڈیکھن دی تاگھ سدا ہے بھین دی پاک نظر کون

.....☆.....

میڈا بھین دا دل ہے چن اصغر میں کیویں ویر بھلاناو
توڑے تون لکھ وار بھلا ، کیویں میں پیار کنوں ہتھ چاناو
تیڈی یاد دے وچ کھڑی روندی ہاں آج ویرن پکڑ جگر کون

.....☆.....

تیڈی لوری سزدی ہاں امڑی تون بہہ نال ہاں میں دہریندی
جیویں تون ہونویں میڈی جھولی وچ ایویں ہاں محسوس کریندی
تیکوں یاد کریندی ہاں میں ایویں ، بیمار جیویں اکبر کون

.....☆.....

آ ڈیکھ تون تنگ زندان دے وچ ہاں اوکھے جھٹ گزرنیدی
کر یاد میں وسدا گھر اپنا ہاں ہردم نیر وہندی
سن وین میڈے بیمار بھرا ہی چمدا آن کے سر کون

.....☆.....

جعفر ہنڑ بھین علی اصغر دی ڈیکھے خوشیاں ویر دیاں آ کے
جیرھی آہدی ہی زندان دیاں دیواراں کون گل لا کے
ول پٹنگھے نال سجانواں میں ایں مدت دے سکدے گھر کون

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1267}

تابوتِ وِج پے عابدِ ہمیشہ کوں سمہیندا
میلے کفن کوں ڈہدائے ہنجوں دی ہے وہیندا

.....☆.....

اصغرِ دی جیویں تربتِ شیرِ ہی بنڑائی
چھوٹی جھیں لاش آہی تربت دے وِج سمہائی
سجادِ آج اونویں پے سارے سنون کریندا

.....☆.....

تابوتِ وِج سمہا کے بند کفن کھولیدائے
چہرے توں لڑ کفن دے رو رو پیا ہٹیدائے
منہ آخری آ ڈیکھو پھوپھیاں کوں ہے سڈیندا

.....☆.....

چہرے دیاں زردیاں ہک درداں دی داستاں ہن
رُخسار تے نظر دے کئی بے محل نشاں ہن
جھک کے ہر ہک نشاں تے کئی وار بوسے ڈیندا

.....☆.....

درداں دی ہک کہانی آج گوش پے سنڑیندن
دُر لہہ وِج دے صدمے سجاد کوں رُویندن
ہر زخم مندمل ہے پھوپھیاں کوں سڈ ڈکھیندا

.....☆.....

جعفرِ علی دیاں جائیاں سارے اے ڈکھ بھلانوں
ہنڑ خیر نال سارے واپس وطن تے آنوں
ڈیکھن این سین کوں دل پینگھا خود آ جھلیندا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1268}

ہمشیر دا میت اَج عابد کوں وِچ سفر دے چانوناں آ گیا ہے
اُنوں باقر دا سن چھوٹا ہے تہوں سین دا چن گھبرا گیا ہے

.....☆.....

گھن پانی بارہاں ڈینہاں دا ہمشیر کوں غسل ڈیوا بیٹھائے
توڑے چولا ڈاڈھا میلا ہا پر بھین دا کفن بٹرا بیٹھائے
رب جائزے کیوں اے صدمہ عابد دا جگر پچا گیا ہے

.....☆.....

ہے پور یکا مستوراں دا کنیں آن کے میت چوانوناں ہے
پیو پتراں رل کے غربت وِچ اَج بھین کوں دفن کرانوناں ہے
کیوں پھوپھیاں گھن کے نال ٹراں ایہو درد غریب کوں کھا گیا ہے

.....☆.....

میکوں لنگھڑاں پوسی چا میت ول شام والے بازار وچوں
اَج کرنا پوسی گزر میکوں ول ایں قوم اشرا وچوں
کیوں لنگھساں میں ہر چوک وچوں ایہو ڈکھ ول خون رُوا گیا ہے

.....☆.....

اگے نہیں بھلدا بازار وچوں مستوراں نال گزر آنوں
ول ظالم شام دے شہر وچوں نہیں ٹھہندا پھوپھیاں گھن جانواں
چا میت گزرناں شہر وچوں سجاد دے درد ودھا گیا ہے

.....☆.....

جعفر سجاد دے جگر اُتوں ہنڑ زخم مٹن بازاراں دے
رہے خون رُویندے زندگی بھر ارمان جیکوں نرواراں دے
جیوہا آخری وقت وی آہدا ہا ایہو ڈکھ بیمار کوں کھا گیا ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1269}

اُتوں خاک دے میت معصومہ دا کیوں آن کے چایا ہوسی ، بیمار بھرا
چا خاک اُتوں وِچ جھولی دے کیوں آپ سمہایا ہوسی ، بیمار بھرا
.....☆.....

مجبور سمجھ شہزادی کوں جیڑھے امت پوائے ہوسن
زندان دے وِچ کیوں او زیور میڈی سین ہنڈھائے ہوسن
معصوم دے بدن توں ہر زیور کیوں آپ لہایا ہوسی
.....☆.....

جیڑھی بابے پاک دے سینے تے ہی نت آرام کریندی
زندان دے وِچ رہی ٹیاں تے بہوں اوکھے جھٹ گزیندی
اوندا تھی بے وارث ٹر وِجناں کیوں آپ پچایا ہوسی
.....☆.....

ہوسی روندنا ڈیکھ کے گسٹیاں تے کئی خاص نشان ڈکھی دے
ڈٹھے ہوسن عابد زخم وی کئی وقت آخر بھین اُجڑی دے
ہر زخم تے اپنیاں اکھیاں توں بہوں خون وسایا ہوسی
.....☆.....

ڈٹھی ہوسی عابد خاک اُتے جسم تصویر امڑی دی
دھندلا گئی ہوسی امن دے وِچ تصویر رسول دی دھی دی
ہا آخر ویر دا دل آ کے ہاں نال چا لایا ہوسی
.....☆.....

جعفر ہنڑ اوں معصومہ کوں ڈیکھے خوش مظلوم بھرائے
جیندے ڈیکھ کے ڈکھ ہوسی شام دے وِچ گیا سین دا چن گھرائے
رب جائڑے بھین کوں غربت وِچ کیوں دن کرایا ہوسی

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1270}

کوئی بھین کیوں ویر دا اے ڈکھ پچا ونجے
جیکر بھرا کون موت جوانی دی آ ونجے

.....☆.....

جینیں بھین دی نظر ہووے جیندے شباب تے
ڈکھے خزاں امید دے کھلدے گلاب تے
کیوں خزاں اوں بھین دے دل تے نہ چھا ونجے

.....☆.....

شادی دی تانگھ وچ جیرھی سہرے پوا رکھے
ویرن دی لاش سامنے تقدیر آ رکھے
اے ڈکھ کیوں نہ بھین دی زندگی کون کھا ونجے

.....☆.....

شادی دے پھل او کیوں سجاوے آ لاش تے
سہرے خوشی دے کیوں او پاوے آ لاش تے
جیندی ہر ہک امید دا موسم وھا ونجے

.....☆.....

دم تھئے اباہلے جینیں ویلے اکبر دی بھین دے
الفاظ ہن اے آخری ساہاں دے وین دے
اکبر کون کوئی ونج آکھے آ سہرے چھا ونجے

.....☆.....

جعفر دی اے دعا ہے ون بھین تے بھرا
مانڑے شباب جگ تے جوانی دا کبریا
پلوں بدھا کے بھین دے کل ڈکھ مکا ونجے

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{1271}

ہم آہدی اکبر ویر تیکوں خود سہرے سکن دے پیساں میں
کیا سوچیا ہم تے کیا تھی گئے
دل چاہندا ہا تیڈیاں خوشیاں دی آ سوہنٹری تیج سچساں میں

.....☆.....

بچپن توں تیڈی شادی دیاں میں دل وچ تانگھاں لائیاں ہن
کل چیزاں تیڈیاں وریاں دیاں میں حسرت نال منگائیاں ہن
ہم دل وچ حسرت چن اکبر چن ویر دیاں وریاں چپساں میں

.....☆.....

تیڈے سہرے دے ہر ہک پھل کوں پڑھ سورہ نظر میں پویا ہا
آنر ڈٹھا چنتا پھل پوندیں محسوس ڈکھی کوں ہويا ہا
اے خبر ناہم اُوہے پھل اکبر چن ویر دی لاش تے پیساں میں

.....☆.....

تیڈی موت نے اکبر اُجڑی دیاں کر خوشیاں کوں ویران ڈتائے
تیڈی شادی دی امید میکوں کل زندگی دا ارمان ڈتائے
ناہی خبر تیڈے پھل سہریاں دے تربت تے آن چڑھیاں میں

.....☆.....

تیڈے بعد اکبر میڈی زندگی دی نہیں باقی رہ گئی کوئی حسرت
ہک خواہش باقی موت دی ہے نہیں پوری کیتی اے قسمت
ہم سوچیا تیڈے سائے تے زندگی دے جھٹ گزریاں میں

جعفرؑ اوں بھین دی حسرت دی تکمیل خوشی دے نال تھیوے
 جیڑھی آہدی ہئی میں وانگ اتھاں نہ کہیں ہمیشہ دا حال تھیوے
 ہامی خواہش ویر دیاں خوشیاں دے خود کل ہم سنون کریساں میں

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1272}

صدمہ بھرا دی موت دا کیوں ڈکھی بھلا سنگے
پتھر دا دل وی اوکھ ہے ایں درد کوں پچا سنگے
.....☆.....

ویرن دے وعدیاں اُتے آج توڑیں اعتبار ہم
سن بیٹھی ہاں ہے ٹر گیا پر دل کوں انتظار ہم
بمشیر اپنے ویر دیاں تاگھیاں کیوں لہا سنگے
.....☆.....

میکوں وی انتظار ہے ، کل گھر کوں انتظار ہے
ویڑھے کوں انتظار ہے ، ہر در کوں انتظار ہے
ممکن نہیں انتظار اے دست قضا مٹا سنگے
.....☆.....

شادی دی میکوں تاگھ ہئی سہرے کیتے تیار ہن
پھل توڑے خشک تھی گئین پر محو انتظار ہن
اپنے نصیب تے اے پھل نہجوں وی نہیں وھا سنگے
.....☆.....

توڑے جو دم لباں تے ہے ہی تاگھ آج وی ویر دی
رستہ ہے انتظار دا ہر سیڑھ واہندے نیر دی
حق بھین کیا ایں درد دا رو رو کے کر ادا سنگے
.....☆.....

جعفرؑ ڈکھاں دے ملک دی ملکہ دا ٹھر جگر ونجے
ویرن دے سہرے ڈکھ کے دل ہنڑ ڈکھی دا ٹھر ونجے
ایسی خوشی نصیب ہو ول ڈکھ کوئی نہ آ سنگے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1273}

وقت آخر دے میڈا چن اکبر میکوں یاد کریندا ہوسی
ہتھ رکھ برچھی دے زخم اُتے بہوں نیر وہیندا ہوسی
.....☆.....

ہوسی اُچھل کے واہندا زخم کنوں جڈاں خون اکبر دے سینے دا
تھئی لاہندی مس رنگین ہوسی رنگ ہوسی سرخ پسینے دا
رب جانڑے بابا ڈاڑھی توں کیویں خون پوگھیندا ہوسی
.....☆.....

چا آئے ہوسن وچ خیمے دے جینیں ویلے پتر جواں کوں
میڈا پچھدا ہوسی رہ رہ کے ول ول یکیاں پھوپھیاں توں
میکوں پک ہے آخری ساہاں تک میڈی تانگھ تنگھیندا ہوسی
.....☆.....

ڈتے ہوسن جاں ہتھ اکھیاں تے وقت آخر عون دی مائے
ہتھ سمجھ کے میڈے ویر ہوسن کئی وار اکھیاں تے لائے
گل لانون کیتے اُجڑی کوں کئی وار سڈیندا ہوسی
.....☆.....

میڈے گل لانون دی حسرت وچ ہوسی باہیں کھول کے کرلاندا
ہوسی خون نکلدا سینے توں ہوسی روندنا میڈا مس لاہندا
سینے دے زخم توں ہتھ جس دم میڈے کیتے چیندا ہوسی
.....☆.....

جعفر میڈے وارث دی امڑی ول شاد پسر کوں ڈیکھے
سر خوشیاں دا او تاج ڈیکھے ، خوش نور نظر کوں ڈیکھے
جیڑھی آہدی ہے غیبت وچ کیویں چن وقت نبھیندا ہوسی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1274}

جیویں ڈھلیا ہا زین توں چن اکبر وَنَج اَدب دے نال لہیندی جے میں ہوندی
جھل گھندی نازک باہیں تے سر ہاں دے نال چا لیدی جے میں ہوندی

.....☆.....

جھل سینے ظلم دا پھل جس دم ہاسی سڈیا پاک پدر کوں
ہئی گرم زمین جو کربل دی میڈی لوڑ ہئی بہوں اکبر کوں
اُتھاں پیار دے نال علی اکبر دا وَنَج سر جھولی وَنَج پیندی جے میں ہوندی

.....☆.....

رہیا اوکھا چیندا اکبر کوں میڈا بابا وَنَج کربل دے
ہا روندا وانگ غریباں دے چم رُخ برچھی دے پھل دے
اُتھاں بابے نال میں رو رو کے خود پتر جوان چویندی جے میں ہوندی

.....☆.....

وَچ خیمے دے پھل برچھی دا ہا چھکیا سین دے جانی
تھی لُحَلے بعد نموش گئی میڈی ویر دی پاک جوانی
ڈکھ اے منظر نال اکبر دے میڈی روح پرواز کریندی جے میں ہوندی

.....☆.....

ہتھ ڈے اکبر دیاں اکھیاں تے کیتیاں بند اکھیاں کل سنیں
نہیں ٹردے ویر توں چیندیاں اکھ کونین دیاں مونجھیاں بھینیں
ارمان ایہو ہے جگر دے وَچ ، اُتھاں ویر دا میت سہیندی جے میں ہوندی

.....☆.....

جعفر پیار مدینہ دے کل درد مکاوے اکبر
جیڑھی اَج تائیں آہدی ہے سینے دا میکوں زخم چماوے اکبر
خود ویر دے زخمی سینے تے کربل وَچ مرہم لیدی جے میں ہوندی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1275}

بعد تیڈے ویرِ میکوں ہر غمی راس آ گئی ہے
دُکھ نصیب اچ آ گئین تے بیکسی راس آ گئی ہے

.....☆.....

جھک کے ٹردی ہاں جیویں پھل جھل کے توں جھکیا ہانویں
ہتھ جگر تے رکھ جیویں توں زین تے رُکیا ہانویں
میکوں اوں حالت دے رنگ وچ زندگی راس آ گئی ہے

.....☆.....

ہے تیڈے زخمی جگر وانگوں میڈا زخمی جگر
بچنے دے وچ ہے خم کھا گئی میڈی ویرن کمر
ہنڑاے واس ہنواں دی ، حالت درد دی راس آ گئی ہے

.....☆.....

تیڈی جو حالت آہی کربل دے وچ وقت اخیر
ہے اوبا حالت میڈی آ ڈکھ توں اُجڑی دا ویر
وانگ تیڈے میکوں رحلت دی گھڑی راس آ گئی ہے

.....☆.....

وقت آخر جیویں تیکوں راس نہیں آیا وطن
تیڈے وانگوں میں وی وطنان توں ہے دل چایا دے چن
میں لٹی کوں بعد تیڈے شام وی راس آ گئی ہے

.....☆.....

شام دے ماحول توں جعفر ہے نت آندی صدا
شام وچ گل بھین کوں لانوں میڈا اکبر توں آ
کیا تیکوں میڈی جدائی دی گھڑی راس آ گئی ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1276}

میڈے سرتے توں جے ہوندوں خود ریش وی چمبندوں میں مونجھ وچ نہ ٹردی
سر پا کے میڈا جھولی کجھ پیار چا کریندوں میں مونجھ وچ نہ ٹردی

.....☆.....

ظالم اے شہر شامے تیڈی وی ہے جدائی
وقت اخیر قسمت تیڈی شکل نہیں ڈکھائی
ہوندوں جے توں سراندی اکھیاں تے ہتھ تاں ڈیندوں

.....☆.....

ہم تانگھ ڈھیر تانگھی درداں ہنڑ آ مکھایے
جیون توں تھک پئی ہاں وقت اخیر آیے
ارمان ہم ڈکھی دے ہتھ پیر توں بنڑیندوں

.....☆.....

عابد دے نال باقر تابوت کوں چوہی
رب جانڑے ہور کیکوں چانوں کیتے سڈیسی
جیکر میڈے میت کوں موٹھا توں ویر ڈیندوں

.....☆.....

عابد ہے ڈاڈھا مونجھا اے ڈکھ کیوں پچھپی
اوکھیں تے بھانویں سوکھیں میکوں دفن کر لسی
وچ قبر دے جے میکوں تلقین توں سنڑیندوں

.....☆.....

جعفر او شہزادی شادی ڈکھے بھرا دی
ویرن دے بعد جیڑھی تھئی ہئی ڈکھاں دی عادی
ہئی ویر کوں جو آہدی توں شکل چا ڈکھیندوں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1277}

ہر قدم تے عون دی پاک امڑی تیکوں فرض نبھانوں پوسی
ہے بہوں مظلوم اے ویر میڈا ایندا دل پرچانوں پوسی
.....☆.....

ما بنڑ کے ایندے نال رہیں ڈیویں پیار توں نت امڑی دا
ہئی تریہہ شبیر کوں بہوں لگدی ہوی نازک لعل ڈکھی دا
شبیر کوں پیاس توں ہر صورت ہر حال بچانوں پوسی
.....☆.....

ہک ڈینہ ہوسی چھٹ وطن ویسی تیڈے ایس مظلوم بھرا توں
توں ساتھ ڈیویں ہر مشکل وچ بنڑ کے مظلوم دی ما توں
تیکوں ویر دی سنگت وچ ہر ہک ڈکھ درد اٹھانوں پوسی
.....☆.....

وچ کربل دے توں ڈاہ راتیں کریں ویرن دی دلجوئی
ہوسی کلہا اے ڈینہ ڈاہویں ہوسی دشمن اٹھ ہر کوئی
مظلوم دے پیاسے بالاں کوں تیکوں آپ رہانوں پوسی
.....☆.....

کر ہر کوشش وچ کربل دے مظلوم دی نسل بچانویں
ہووے ادکھا جے مظلوم دا چن تو ہر ہک چارا لانویں
وچوں ٹھردے خیمیاں دے تیکوں بیمار کوں چانوں پوسی
.....☆.....

ہنڑ دھیاں پتراں نال وسے جعفر او سین دی جانی
رہی آہدی جیڑھی دھیاں کوں ہوے رات ڈکھاں دی آئی
ہر بھین کوں ویر دے مقصد کوں خود توڑ چڑھانوں پوسی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1278}

ہک ڈینہ ہوسی آسی درداں وِچ کل پاک رسول دی آل میں نال ہوساں
تیں ویر دے درداں دا بنڑنائے اے عون دی ما بھائیواں میں نال ہوساں

.....☆.....

تیڈا ویرن وطن چھڑیسی وِچ درداں کوں گل لیسے
تیکوں جوڑی ڈیونی پوسی اے سر قربان کرے
وِچ کرب و بلا دی نگری دے ڈھل ویسا بخت اقبال میں نال ہوساں

.....☆.....

مجبور ہوسیں توں بن وِچ ہوسی چن تیڈا گرہن وِچ
اُنوں گرم زمین نظری اُنوں زخم غریب دے تن وِچ
پھل ویر دی لاش توں دور کریں مجبور ہتھاں دے نال میں نال ہوساں

.....☆.....

تیڈی نبھسی نت درداں وِچ ہوسی خاک سچی والاں وِچ
بے وارث تھی کے روسیں کئی شہراں دے سفران وِچ
وِچ شام والے بازاراں دے جڈاں ٹسیں کج کے وال میں نال ہوساں

.....☆.....

میڈے وانگ ویسیں درباریں بہوں صبر دے نال گزاریں
برداش کریں کل صدے دم ڈیویں دم نہ ماریں
تیڈے نام چولین جمعیاں وِچ کریں صبر ڈکھی ہر حال میں نال ہوساں

.....☆.....

جعفر ایں سین کوں دھیاں دی ہووے جلد نصیب خوشی ہے
جیرھی سر چم آکھے دھیاں دے رت ون دی گزر گئی ہے
ہر قدم تے میڈی لائق دھی رکھیں ویر دا خاص خیال میں نال ہوساں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1279}

اکھیاں توں کھول امڑی بند کفن ہٹا کے دھیاں کوں ڈکھ روندنا
درداں دی انتہا ہے چادر سروں ودھا کے دھیاں کوں ڈکھ روندنا
.....☆.....

مانواں دا سایہ ڈھلدائے جسم دھیاں دے سر توں
ہنجواں دے نال آندائے لڑھ کے لہو جگر توں
بالکل پیٹیاں والی آج تاں شکل بنڑا کے دھیاں کوں ڈکھ روندنا
.....☆.....

رو رو کے آہدیاں ہن تابوت کوں نہ چاؤ
ایں آخری وداع دے لمحات نہ مکاؤ
بابے کوں ونج کے آکھو گل پاک ما کوں لا کے دھیاں کوں ڈکھ روندنا
.....☆.....

امڑی دے سائے اساں ڈو چار ڈینہ نبھائے ہن
ساڈے نصیب صدمے بے وقت اے ڈکھائے ہن
اماں توں کھول اکھیاں آج خاک سر روا کے دھیاں کوں ڈکھ روندنا
.....☆.....

وقت اخیر ساکوں ہک وار گل تاں لاؤ
باہیں ودھا کے ساکوں جھولی دے وچ تاں پاؤ
مانواں تاں ساہندیاں نہیں سرتوں ردا لہا کے دھیاں کوں ڈکھ روندنا
.....☆.....

جعفرؑ ون اے سینیںؑ ول سائے پاک ما دے
ہن آہدیاں جو ما کوں ڈکھ آ گئیں زیادے
اوکھی ہے اے جدائی آج ہتھ اکھیں تے لا کے دھیاں کوں ڈکھ روندنا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1280}

اے اوں سین دا تابوت ہے جیکوں ظالم امت ستایا ہے
جیکوں بابے پاک دے ٹرن سیتی امت ڈینہ رات رُوایا ہے

.....☆.....

بابا کونین دا مالک ہا اے سین ہئی تھی مظلوم گئی
بابے دی وراثت امت لٹی تھی ورثے توں محروم گئی
خود بابے دے دربار وچوں چا خالی امت ولایا ہے

.....☆.....

جیکوں حق ڈیون دے عیوض امت گھر لٹن دی ہئی تدبیر کیتی
لایاں طاق دیاں ضرباں پہلو تے ہئی سین دی انجہ توقیر کیتی
ڈٹی خاک کوں زینت سین جڈاں خود دھیاں آن اٹھایا ہے

.....☆.....

ہئی روندی اپنے بابے کوں پابندیاں امت نے لایاں ہن
آ ہٹکیا در تے رونون توں رہیاں ڈھدیاں سین دیاں جایاں ہن
وَنج باہروں شہر دے سین میڈی خود بیت الحزن بنڑایا ہے

.....☆.....

حیدے پاک جنازے وچ شامل بابے دی رعایا ناہی ہوئی
ادھ رات کوں لاش چویندی رہی رہیا غش وچ سمہدا ہر کوئی
حیدری پاک مزار دا نوں جاہ تے وارث نے نشان بنڑایا ہے

.....☆.....

جعفر ایں سین دے بچڑے دا ہنڑ کل کونین تے راج ہوئی
ڈکھ درد مکلیسی ایں گھر دے اوندے سر خوشیاں دا تاج ہوئی
خود آن و سیتی ڈاڈی کوں مظلومہ سین دا جایا ہے

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1281}

جھل گھن تلوار ظالم ، ہنڑ کر نہ وار ظالم
سجدہ نماز دا ہے ، ہئی روزہ دار ظالم

.....☆.....

ایندی ضعیفی اُتے اتنا نہیں ظلم ٹھہندا
سیدّی حالت تے کیوں تیکوں نہیں رحم آندا
ڈسدی ہے زہر آلودہ تیغاں دی دھار ظالم

.....☆.....

ڈکھ ڈھیر اگے ڈٹھن دکھیا دیاں پاک جائیاں
ایندے سہارے اے ہن کونے دے شہر آئیاں
لٹ نہ پردیس دے وچ بابے دا پیار ظالم

.....☆.....

ڈاڑھی سفید اے نہیں دھیاں دی اے ردا ہے
لائق صلوات دے اے ہر خم دستار دا ہے
تھیوے نہ ٹکڑے ٹکڑے ایندی دستار ظالم

.....☆.....

دھیاں دا مان اے ہے کھینیں دی شان اے ہے
نونہاں دا شرم و حیا ہے پتراں دی جان اے ہے
سفریں نہ وال کھولن کل پردہ دار ظالم

.....☆.....

جعفر آباد ہووے دھیاں دے نال آقا
خوشیاں دے راج ماڑے جگ دا لچال آقا
کیتے حنائی جیندے قدسی رُخسار ظالم

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1282}

قد قتل دے سن آوزے سینؑ بہوں گھبرا گئی ہے
پہلی واریں در مسجد تے عونؑ دی امڑی آ گئی ہے

.....☆.....

رو رو آہدی ہے دائی کوں کوئی آج پردہ کرواے ہا
زخمی سر آج بابے دا وَنَج اُجڑی جھولی پاوے ہا
بے وس تے مجبور کھڑی ہاں نتھ پردے دی کھا گئی ہے

.....☆.....

نہیں نعلین دا ہوش رہیا کھڑی در مسجد تے روندی ہے
خیر دی شالا خبر سزتیجے ، آکھ کے اے رو پوندی ہے
سن کے کوک عبّاس دی سرتوں ڈھل آج پاک ردا گئی ہے

.....☆.....

رو رو آہدی ہے دائی کوں وَنَج آکھ توں میڈیاں بھائیاں کوں
آنوں ڈیو ہک لحظہ کولھوں پیو دے موت رُلائیاں کوں
ڈھاہ شبیرؑ دے رونون دی ہمیشیر دا جگر بلا گئی ہے

.....☆.....

غازی پاک دی امڑی سر دی چادر آن جڑیندی ہے
گل لیدی ہے ہر دھی کوں میڈی سینؑ تسلیاں ڈیندی ہے
بابے دا غم ، ما دی شفقت ، سینؑ دا درد ودھا گئی ہے

.....☆.....

جعفرؑ وس پونون اے سینیںؑ جو ڈو وار ہن کونے آئیاں
ڈوجھی وار دے استقبال بھلائیاں بابے پاک دیاں شاہیاں
فضلؑ دا بابا کنیں ڈینہ سزسی تھی خوش عونؑ دی ما گئی ہے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1283}

جبریل دے اے تاج لہانوں دی رات ہے
حسینؑ کوں یتیم بنڑانوں دی رات ہے

.....☆.....

ایں رات کوفیاں اُتے محشر پیا تھیا
زخمی شقی دی ضرب توں وجہہ خدا تھیا
سینیں دے سر دے وال کھلانوں دی رات ہے

.....☆.....

ظالم دی ضرب نال شہ دوسرا جھڑے
سجدے دی جاتے پیچ عمائے دے آ جھڑے
سینیں دے سر اے خاک روانوں دی رات ہے

.....☆.....

محراب نہیں نظر دا ہے اے خون دا تلا
تردا ودا ہے خون دے وچ جسم مرتضیٰ
زخمی پرتے پتراں دے آنوں دی رات ہے

.....☆.....

مسجد دے در تے سین دیاں جائیاں ہن آ گیاں
ہن زردیاں وی سینیں دے چہرے تے چھا گیاں
آج در تے کھڑ کے نیر وہانوں دی رات ہے

.....☆.....

جعفرؑ توں کر دعا جو وسے سین دا چن
آوے بہار گھن کے ہنٹریں عسکریٰ دا چن
آقا توں آج اے عرض منانوں دی رات ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1284}

آج در اطہر تے کوئی کوئی نہ کرن عیادت آوے
 نہیں دل عبّاس دا سہندا
 کیوں جو آخری رات ہے بابے دی متاں سین آج نیر و باوے
☆.....

آج مسند پاک دے چوگردوں بیٹھی روندی ہر مستورے
 کوئی وین سنڑے مستوراں دے نہیں غیرت کول منظورے
 آ غیر سنڑن ، جے عون دی ما آج بابے نال الاوے
☆.....

آج کفن ہٹا کے ہر پچری چھے کئی واریں رُخسارے
 دھیما جیہاں وین کریندی ہے رو ڈیندن پردہ دارے
 آواز غریب دیاں بھینیں دی جے غیر دے کن تائیں جاوے
☆.....

نہیں دل سہندا دروازے تے مخلوق ہووے بہوں ساری
 کوئی شخص سنڑے دروازے تے میڈی بھین دی گریہ زاری
 ہک ہک کول نپ دروازے تے شبیر ودا سمجھاوے
☆.....

ہک ہک کول آج دروازے توں کھڑا غازی ہے ہٹکیدا
 گل لا کے روندائے ہک ہک کول گل لا کے ہے سمجھیدا
 گستاخی ہے اے وین سنڑن ، اے آکھ کے نیر و باوے
☆.....

جعفر عبّاس دے جگر اُتوں اے داغ لہن درداں دے
 جیڑھا روندنا ہا وچ کوفے دے سن کے کراٹ حرماں دے
 نہ اُچے وین کرے کوئی ، ہر سین کول رو فرماوے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1285}

آج عباس دے وین سزویندن وچ کونے دیاں گلیاں دے
کوفہ ہلدائے سزو کراٹ تے وین بتول دیاں پلپاں دے

.....☆.....

پاک امیر دی پیشانی تے خون دی سرخی چھائی ہے
رُخساراں تے موت دا پنگھر اکھیاں رم جھم لائی ہے
سر اطہر تے صاف نظردن داغ امت دے بھلیاں دے

.....☆.....

زخمی سر آج پاک حسن بابے دا جھولی پائی بیٹھائے
ٹھنڈے ٹھنڈے ہتھ شبیر وی چم اکھیاں تے لائی بیٹھائے
غازی ہے رُخسار رلیندا نال کریم دیاں تلیاں دے

.....☆.....

مومن روندن در اطہر تے صحن اچ ہے کہرام پپا
آخری دم مظلوم دے ڈسدن آہدن سین دے پاک بھرا
شبم توں رُخسارے تر ہن چمن رسول دیاں کلیاں دے

.....☆.....

بابے دے چہرے دی رنگت پل پل پئی بدلیندی ہے
پئی مظلوم دیاں پاک دھیاں دی کل کائنات لٹیندی ہے
کچھ وی خیال نہیں آج سینیں کوں سر دیاں چادراں ڈھلیاں دے

.....☆.....

آج تائیں غازی پاک دے دل وچ بدلے دی سک راہندی ہے
حسن دے چن دی تاگھ دے وچ مایوس طبیعت راہندی ہے
اے جہیں درد کڈاں مک سنگدن جعفر نال تسلیاں دے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1286}

نہیں اے تابوتِ حیدرؑ دا دھیاں دا آسرا اے ہے
ماحول نہیں اے کونے دا گویا پہلی کرب و بلا اے ہے

.....☆.....

جنیں زخمی سر تے پٹیاں ہے بدھیندی رہی علیؑ جانی
ہے جنیں سر پاک تے مرہم وی لیندی رہی علیؑ جانی
نہیں سر زخمی اے حیدرؑ دا گویا پاسہ سینؑ دا اے ہے

.....☆.....

ایں سر دے زخم کوں ڈیکھو ہے چشمہ خون دا جاری
حسنؑ دا اے دہن ڈسدائے تے کیفیت ہے او ساری
چوڈھاں دے درد دا مظہر ہے نہ کلہا شیر خدا اے ہے

.....☆.....

کفن دی ایں سفیدی تے ہے سرخی خون دی چھائی
اے سرخی ڈیکھ کے آہدی ہے رو رو کے علیؑ جانی
جیڑھی خون کونوں ہے تر ڈسدی دھیاں دی پاک ردا اے ہے

.....☆.....

عمامہ خون توں تھی تر لہو وچ جو ہا لڑھ جلیا
حیدرا ہر پچ تھی ٹکڑے لہو دی دھار وچ کھلیا
در اصل اے علم عباسؑ دا ہے جیڑھا خون دے نال حنا اے ہے

.....☆.....

نہیں اے حیدر دے رُخ انور تے سیڑھاں خون دیاں جاری
 اے ہے شبیر دے چہرے اُتے درداں دی گل کاری
 تر ڈاڑھی خاک تے خون توں ہے گویا سین دا پاک بھرا اے ہے

.....☆.....

ساڈے وارث دی جعفر خضر توں ودھ زندگی ہووے
 کڈاہیں مونجھا نہ رُخ تھیوے ہمیشہ دی خوشی ہووے
 ہے آس تے مان غریباں دا کونین دی پاک بقا اے ہے

.....☆.....

www.khrooj.com

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1287}

سجاد کوں ہمیشہ بازار شام ڈسڈن
روندے یتیم ڈسڈن کھلدے عوام ڈسڈن

.....☆.....

آہدا ہا جیڑھے پاسے بھر کے نظر کرینداں
منظر عجیب ڈسڈن ہنجوں سدا وہینداں
ڈسڈن دربار وچ چویندے پھوپھیاں دے نام ڈسڈن

.....☆.....

نو سو سنہری کرسی بیٹھا ہر ہک شقی ہے
با پردہ پا برہنہ بنت نبی دی دھی ہے
ڈسڈن محفل شراییاں دی چلدے وی جام ڈسڈن

.....☆.....

بابے دے سر وی ڈسڈی غربت دی انتہا ہے
عرش علی تے ڈسدا درداں دا کبریا ہے
ڈسڈن کل اشقیاء کریندے سائیں دا سلام ڈسڈن

.....☆.....

شام غریباں ہردم ڈسڈی ہے سر تے آندی
حالت سدا ہے ڈسڈی ڈکھیاں دے کارواں دی
ڈسڈن پردے لٹیندے ڈسڈن ٹھردے خیام ڈسڈن

.....☆.....

جعفر ملے تسلی عابد دی زندگی کوں
وطن اُتے اے ڈکھے وسدا ول ہر ڈکھی کوں
ڈسڈن امت کنوں گھنیندے ول انتقام ڈسڈن

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1288}

ہنڑ عالیہ سین دے درداں دی کرو رسم ادا بازار دے وِچ
کیویں آئے ہن وانگ غریباں دے ڈوہیں بھین بھرا بازار دے وِچ

.....☆.....

کرو ماتم ایسا شہر دے وِچ میڈی سین دے ویر دی غربت دا
ہووے سر دے زخم کنوں جاری آج خون شبیر دی غربت دا
ایویں ویر دے ماتم دی لائی ہئی میڈی سین حنا بازار دے وِچ

.....☆.....

بازار دی ہر دیوار اُتے مظلوم دی عظمت لکھ چھوڑو
مظلوم دی فتح دے نغمے او شانِ جلالت لکھ چھوڑو
جیڑھی شامیاں توں منوائی ہئی خود عون دی ما بازار دے وِچ

.....☆.....

کر یاد امت دے وسدے پھل بیا وین او پردہ داراں دے
چوں پہراں وِچ جہاں بدل ڈتے رنگ شام دیاں دیواراں دے
کرو ایسا ماتم ہو جاوے ہک حشر پیا بازار دے وِچ

.....☆.....

سجاد دی کنڈ دیاں ضرباں دی تصویر چھکو تساں ایں رنگ دی
ہر ماتم دار دی پشت کنوں رہے سرخی شفق سدا متگدی
کرو انجہ ماتم حیداراں کوں کرے سین دعا بازار دے وِچ

.....☆.....

تھئی اے جہیں بارش پھلاں دی ہر سینّ دی چادر لال تھئی
 جڈاں زخمی شام دے چوکاں وِچ ہئی ویرن دی بھائیوال تھئی
 چھوڑیا نوک سناں کوں کئی واریں سلطآن وفا بازار دے وِچ

.....☆.....

آوے جعفرّ دا سردار ہنٹریں گھنے بدلے پردہ داراں دے
 وسے ویرٹھا عونّ دی امڑی دا دل شاد ہونون جباراں دے
 رو رو کے دعا فرمیدی رہی ہر سینّ ایہا بازار دے وِچ

.....☆.....

باسمِ اللہ کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1289}

ہر فرد یا حسینؑ کی ایسی صدا کرے
ہل ہل کے قصرِ ظلم بھی ماتم پپا کرے

.....☆.....

سینے پہ ضرب ہاتھ کی اس شان سے پڑے
بنتِ رسولؐ حلقے میں سب کو دعا کرے

.....☆.....

اس طرح احتجاج کرو ظلم و جور پر
کوئی یزید پھر نہ کسی پر جفا کرے

.....☆.....

سینے پہ یوں لہو کے چراغوں کو ربط دو
نہ حوصلہ بجانے کا کوئی ہوا کرے

.....☆.....

مظلومیت کو شانِ جلالت عطا کرو
جو بیکسوں کو حاملِ شانِ خدا کرے

.....☆.....

مظلومیت میں پیدا کرو تم گر اتحاد
باطل تمہیں مٹانے کا کیوں حوصلہ کرے

.....☆.....

جعفرؑ ولیؑ عصر کا جلدی خروج ہو
لازم ہے ہر بشر کو یہی اک دعا کرے

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1290}

آواز دے رہا ہے زمانہ حسینؑ کو
لازم ہے ایک بار پھر آنا حسینؑ کو
.....☆.....

پھر سر اٹھا رہی ہیں یزیدی خباثیں
اب وقت کہہ رہا ہے بلانا حسینؑ کو
.....☆.....

اس دور میں تو قومیں ہیں کہتی بیک زباں
کافر وہی ہے جس نے نہ مانا حسینؑ کو
.....☆.....

نوکِ سناں پہ دیکھ کے کہتے تھے ظالمیں
پھر دوش پر اٹھائے ہے نانا حسینؑ کو
.....☆.....

ہر دور کے ستم کی زباں نے ہے یہ کہا
اے اہل فکر بھول نہ جانا حسینؑ کو
.....☆.....

زعمِ یزیدیت کو ہے اب بھی یہ اعتراف
ممکن نہ تھا کبھی بھی جھکانا حسینؑ کو
.....☆.....

جعفرؑ ہر اک شتی سے کہیں گے یہ منتقم
اب تو کرو وہ یاد ستانا حسینؑ کو

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1291}

اسلام کے پجاری وحدت کو لوٹتے ہیں
کلمہ بھی پڑھ رہے ہیں عترت کو لوٹتے ہیں

.....☆.....

خیموں کے تھے نہ پردے تھا وہ غلافِ کعبہ
خیموں کے رو کے کرتی امت طوافِ کعبہ
کعبہ کے پاسباں خود قدرت کو لوٹتے ہیں

.....☆.....

بن میں نماز کو جو خود قتل کر چکے ہیں
اسلام کی حدوں سے آگے گزر چکے ہیں
قرآن بغل میں لے کر قرأت کو لوٹتے ہیں

.....☆.....

بنتِ نبیؐ کا مغزلِ سجادؑ کا مصلیٰ
بچوں کے چند کپڑے اصغرؑ کا سرخ جھولا
بے رحم بیکسوں کی غربت کو لوٹتے ہیں

.....☆.....

خیموں کے ساتھ جلتے قرآن بھی رو رہے ہیں
چہرے ہیں مسکراتے ، ایماں بھی رو رہے ہیں
کعبہ جلا کے اس کی حرمت کو لوٹتے ہیں

.....☆.....

جعفرؑ یہ دیکھتے ہیں اب بھی شہِ زمانہ
کرب و بلا میں جاری یہ ظلم کا فسانہ
اب تک شقی خدا کی عظمت کو لوٹتے ہیں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1292}

حسینؑ تجھ کو جہاں والے پھر صدا دیں گے
تجھے خراج عقیدت بھی بر ملا دیں گے

.....☆.....

تمہارا درد مٹانے سے مٹ نہیں سکتا
رہے گا یاد انہیں جو تمہیں بھلا دیں گے

.....☆.....

کسی غریب پہ دنیا میں جب ستم ہوگا
تو لوگ تیرے مصائب کو گنگنا دیں گے

.....☆.....

تمہارے خون کا نشان جب کوئی مٹائے گا
ہم اپنی چھاتی سے کچھ اور خون بہا دیں گے

.....☆.....

تمام قومیں تجھے انقلاب کہتی ہیں
تجھے اصول کا کعبہ سبھی بنا دیں گے

.....☆.....

بتا دو سب کو یہ جعفرؑ کہ منتقم آ کر
وجودِ ظلم کو کونین سے مٹا دیں گے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1293}

تمہارے نام کا پرچم بنا کے دم لیں گے
بشر کو خواب سے اک دن جگا کے دم لیں گے

.....☆.....

تمہارے ذکر کو قرآن سے کم نہیں سمجھے
یہ زندگی اسی راہ میں لٹا کے دم لیں گے

.....☆.....

لگا سکا ہے کوئی آنسوؤں پہ پابندی
ان آنسوؤں ہی سے محشر اٹھا کے دم لیں گے

.....☆.....

تمہارے غازی کا پرچم بلند رہنا ہے
مٹانے والوں کو ہم بھی مٹا کے دم لیں گے

.....☆.....

پکارتی ہے تیرے درس کو پھر آزادی
تمہارے درس کی آذاں سنا کے دم لیں گے

.....☆.....

تمہارے خون کی ہر بوند کی قسم اک دن
تمام جبر کے قرضے چکا کے دم لیں گے

.....☆.....

ولی العصر نے جعفرؑ جہاں پہ آنا ہے
جو ظلم و جور کی گردن اڑا کے دم لیں گے

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1294}

یہ کون اپنے لہو میں نہائے جاتا ہے
روہ حیات جہاں کو دکھائے جاتا ہے
.....☆.....

زبان خنجر قاتل دراز ہے لیکن
یہ اپنی بات جہاں کو سنائے جاتا ہے
.....☆.....

جوان بیٹے کی میت پہ بھی نہیں رویا
یہ صبر کر کے جہاں کو رُلائے جاتا ہے
.....☆.....

ہے آنکھیں موت کی آنکھوں میں ڈال کر ہنتا
اور خضر اپنے لہو کو بنائے جاتا ہے
.....☆.....

خود اس کے قدموں میں سستا رہی ہے روح حرم
یہ اپنے قدموں میں عالم جھکائے جاتا ہے
.....☆.....

کھڑا ہوا ہے بڑے ناز سے یہ تیروں میں
اور زخم روح ستم پر لگائے جاتا ہے
.....☆.....

نہ روئے خون ، جو جعفرؑ حجابِ غیبت میں
ہیں صدیاں بیتی پر آنسو بہائے جاتا ہے

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1295}

وہ کون ہوتا رہا سرفراز تیروں میں
خدا سے جاری تھا راز و نیاز تیروں میں
.....☆.....

خدا کی ذات سے بھی ختم کر دیا کس نے
عبودیت کا جو تھا امتیاز ، تیروں میں
.....☆.....

خدا کو اپنی بزرگی پہ رشک آتا تھا
کچھ اس طرح سے ادا کی نماز تیروں میں
.....☆.....

دعائے خیر سدا کھیلتی تھی ہونٹوں پر
نہ آیا پھر بھی کرم سے وہ باز تیروں میں
.....☆.....

خدا کی ذات کو حیرت میں ڈال رکھا تھا
عبودیت پہ رہا جس کو ناز تیروں میں
.....☆.....

وہ اُس کی ذات میں کھویا ہوا تھا اِس درجہ
تھا اپنی ذات سے بھی بے نیاز تیروں میں
.....☆.....

خیالِ خام ہے جعفرؑ زمانے والوں کا
ملی ہے ظلم کو عمر دراز تیروں میں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1296}

لاکھوں یزید آئیں ماتم نہ رُک سکے گا
چلتا رہے گا ہر دم یہ کارواں ہمارا

.....☆.....

یونہی زنجیر چلیں گے یونہی یہ خون بہیں گے
ہمیشہ زندہ جذبے یونہی نوے بھی پڑھیں گے
ہمارا لہو سے بچتا رہے گا ، یہ گلستاں ہمارا

.....☆.....

علیٰ اکبر کے مصائب ہمارے زخم پڑھیں گے
عزاداری کیلئے ہم جوانی وقف کریں گے
ہمارا نچھاور خون کرے گا ، ہر نوجواں ہمارا

.....☆.....

جلوس اور تعزیے اپنی روش میں چلتے رہیں گے
اور ان سے جلنے والے ہمیشہ جلتے رہیں گے
علم نت اونچا رہے گا ، ملی نشاں ہمارا

.....☆.....

ہمارے ساتھ رہیں گی نبیؐ زادی کی دعائیں
حفاظت کرنے ہماری فرشتے کیسے نہ آئیں
نگہباں جب ہے ازل سے ، صاحب الزماں ہمارا

.....☆.....

جہاں کے ظلم و ستم کو مٹانے والے ہی ہیں
کہ اپنے مہدیؑ دیں کو بلانے والے ہی ہیں
کہ اک دن ہو گا جعفرؑ ، سارا جہاں ہمارا

نوحہ جات 1989ء
کل نوے 131

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1297}

چن ڈٹھا سین دیاں جائیاں
ہے فلک تے سرخی طاری ، ڈر ڈاڈھی عون دی ما گئی

.....☆.....

چن بدل دے نال کھڑا ہے آج ایسی شکل بنڑا کے
کھڑا ہو جیویں کوئی ظالم خنجر مظلوم تے چا کے
اے ڈکھ کے ہر چہرے تے ہے زردی موت دی چھا گئی

.....☆.....

چن چڑھیائے فلک تے آج تاں دردیلی شکل بنڑا کے
مظلوم کھڑا ہو جیویں اگوں تیغ دے کمر جھکا کے
اے ڈکھ کے عون دی ما دی ڈھل سر توں پاک ردا گئی

.....☆.....

وچ شفق دے شکل ایں چن دی ایں نظر ہے جگ کوں آندی
جیویں خون دے ہک دریا وچ ہووے بیڑی کجھ ڈکھیاں دی
جیویں کہیں مظلوم دی کشتی ہے وچ منجھار دے آ گئی

.....☆.....

ایں چن کوں ڈکھ کے سینیں منہ ڈھدیاں ہن پتراں دا
منظر آج کرب و بلا دا ہے صاف نظارے آندا
اے شام ہے شام غریباں سینیں کوں یاد ڈیوا گئی

.....☆.....

جعفر ایں چن وچ و سنائے خود حسن دے چن دنیا تے
گھر وسی عون دی ما دا دھم ہوسی ارض و سما تے
اعلان تھیبسی دنیا تے ہے رت خوشیاں دی آ گئی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1298}

میں تیڈی تانگھ تنگھیاں توں ویرن دیر نہ لائویں توں ویرن دیر نہ لائویں
میں تیڈی راہ تے اکبرؑ ہمیشہ دید رکھیاں توں ویرن دیر نہ لائویں

.....☆.....

اے تیڈے نقش قدم ہن میڈی غربت دا سہارا
انہاں کوں چم چم کے میں کریاں ویر گزارا
انہاں تے رکھ رُخسارے میں سارا وقت نبھیاں

.....☆.....

بجن سارے ٹر ویرن اے ویڑھا کھانوں آسی
نہ ڈیسی کوئی وی دلا سے تے بھر رُوانوں آسی
میں تیڈے ہجر دی چھاں تے تیکوں بہہ یاد کریاں

.....☆.....

تیڈے آج ٹرن توں اکبرؑ ہے دل وچ ہول اٹھیندا
توں شاید ول نہ ویرن میکوں محسوس ہے تھیندا
خدا نت خیر گزارے ہمیشہ صدقے ڈیاں

.....☆.....

ہجر دا ہر ہک لمحہ بہوں دشوار ہے ہوندا
تیڈے ایں ہجر اچ اکبرؑ میڈا دل راہسی روندنا
توں جے تاںیں ول نہ آسین میں روندیں جھٹ گزریاں

.....☆.....

وسے جعفرؑ او بی بی جو دامن پکڑ بھرا دا
رہی آہدی جلدی آنویں اے آسرا میں دکھیا دا
تیڈے قدام کوں چم کے تیکوں میں روز سڈیاں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1299}

میکوں محسوس ہے تھیدا تیں اکبر کوئے نہیں ولناں
ہے بچھا دل بھینیں دا تیں اکبر کوئے نہیں ولناں

.....☆.....

تیڈے آج ٹرن تے دل وچ بہوں وسواس اٹھیندن
اے ہجر فراق دے لمحے میکوں بے انت ڈسیندن
جیویں آج توں پیا ٹردائیں ہے میکوں ویر ڈسیندا

.....☆.....

توں ٹردائیں ودھ ویندی ہے میڈیاں ہنجاں دی روانی
ہے چند گھڑیاں دی نظردی تیڈی مہمان جوانی
میں کیویں تیکوں ٹوراں ، نظردائے وطن تے حیددا

.....☆.....

توں آہدائیں شادی دے وچ تیکوں ہمشیر سڈیاں
میکوں ہے ایویں ڈسدا میں ہردم تاگھ تنگھیاں
ڈسیندائے وس کے اکبر میکوں آج بدل اکھیں دا

.....☆.....

تیڈی مس لاہندی اکبر ہے میڈا جگر بلیدی
ہک اَن ڈٹھے چنتے توں نہیں دامن بھین چھڑیندی
جڈاں محسوس اے تھیوے ، نہیں ویرن سفر ٹریندا

.....☆.....

وسے جعفر او بی بی جیڑھی گل ویر کوں لا کے
نہ وَنچ توں ویر سفر وچ ڈکھی دے درد ودھا کے
تیڈے آج ٹرن توں اکبر ہے دل وچ ہول اٹھیندا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1300}

جے ساتھ رہیا زندگی دا میڈی بھین نہ رو میں ولساں
اعتبار توں کر وعدے تے کھڑا آہدائے لعل علیٰ دا میڈی بھین نہ رو میں ولساں

.....☆.....

جڈاں ویر سفر دو ٹردن نہیں نیر وہیندیاں بھینیں
کھل ہس کے سفر دے پاسے ہن ویر ٹریندیاں بھینیں
ہے زندگی شرط گواہے ، اے روضہ پاک نبیؐ دا

.....☆.....

میڈی شادی دا ڈھنگ ہوسی جیکر دوران سفر دے
پلوں تیں توں آن بدھیاں میڈی بھین وچ اپنے گھر دے
یا میں تیکوں گھن ویساں ہوسی موقع جاں شادی دا

.....☆.....

وچ سفر دے خطرے ہوندن کوئی اُچ جھک جے بنڑ ویسی
تیڈے بابے دا بنڑ صدقہ اکبرؑ سر نذر گنڑ ویسی
پر امن سفر جے گزرے کھڑا آہدائی ویر ڈکھی دا

.....☆.....

اے ہجر فراق دے لمحے نہیں ساری زندگی رہنٹریں
اے ہجر کڈاہیں تاں مکسی کڈاں مکسی اللہ جانٹریں
خود لاہندی مس چوانون آساں گھن کے دور خوشی دا

.....☆.....

ملے جعفرؑ بھین بھرا کوں بدھے پلوں بھین بھرا دا
رہیا ٹردے وقت جو آہدا چم دامن پاک ردا دا
کر صاف اکھیں ہے وعدہ تیڈے ویر ہممشکل نبیؐ دا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1301}

ہنٹر بھین اکبر دی در توں کھڑی ڈہدی ہے کنڈ سجزاں دی نال آج حسرت دے
پئے ویندن سجن تہامی ہے وسدی واس اکھیاں دی نال آج حسرت دے

.....☆.....

ہس بہوں امید جو گھن ویسی میکوں نال مسافر بھائی
ہنٹر نال وچن دیاں کل تاگھاں کھڑی ہے بیمار لہائی
ہنٹر ٹردا ڈکھ کے محملاں کوں ہے کونج وانگوں کرلاندی

.....☆.....

امڑی دے محل دے پاسے ہے رو رو نظر کریندی
نسی کوئی آہدا جل نال ساڈے این درد توں ہے بہہ ویندی
کھڑی ڈہدی ہے ٹردی آج در توں عماری کل پھوپھیاں دی

.....☆.....

بابے دیاں اکھیاں وچ ہنچوں نہیں دل برداشت کریندا
جڈاں روندنا ڈکھ کے بچڑی کوں مظلوم ہے نیر ویندا
بے ساختہ اٹھدی ہے جگر وچوں اُجڑی دے ہوک ڈکھاں دی

.....☆.....

ہے روکناں چاہندی سجزاں کوں لیکن نہیں روک سنگیددا
اُنوں قافلہ اے این سفر وچوں نہیں ولدا مول ڈسیندا
تھی کے مایوس سوچیندی ہے کئی گال سمجھ نہیں آندی

.....☆.....

جعفر ہنٹر آوے وطن اُتے بارات علی اکبر دی
ڈکھے ہر ہک رسم ادا تھیندی میڈی سین اپنے دلبر دی
جیندی آج تائیں شام دی نگری توں آواز ایہا ہے آندی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1302}

تیار ہے عونُ دی مآ ، کھڑے روندن عونُ و محمدُ
اَج گھر دے وِچ تنہا ، کھڑے روندن عونُ و محمدُ

.....☆.....

جینیں پاسے امڑی ٹردی ہے پچھوں پاک امڑی دے ویندن
چپ کر کے ڈہدن امڑی دو دل گل ہک بے کوں لیندن
نہیں امڑی پیار کیتا ، کھڑے روندن عونُ و محمدُ

.....☆.....

ہن آہدے ویر دے درداں وِچ اَج پاک امڑی رُجھ گئے ہن
نہیں پیار کرن دی اَج فرصت مصروف اتنے اَج تھتے ہن
اَج پیار دی تانگھ لہا ، کھڑے روندن عونُ و محمدُ

.....☆.....

عبداللہ پاک نے فرمایا جیڑھے لعل کھٹن چپ کرتے
اے لعل تیڈے نہیں کجھ لگدے ہتھ رکھ روندن جو سرتے
گل ہک ہک وار تاں لا ، کھڑے روندن عونُ و محمدُ

.....☆.....

کھڑے روندن وانگ تیتماں دے نوہے ڈٹھا نظر اٹھا کے
تیڈے پچھوں پچھوں ٹردے ہن اُمیداں پیار دیاں لا کے
کر پیار تے ڈیکھ ذرا ، کھڑے روندن عونُ و محمدُ

.....☆.....

جعفر ہنڑ سین دی جوڑی کوں ڈیکھوں وسدا نال امڑی دے
جیڑھی جوڑی کوں ڈٹھا روندنا خود وِچ گھر دے لعل علی دے
ڈٹھا سین دے پاک بھرا ، کھڑے روندن عونُ و محمدُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1303}

فارغِ نمہی ڈکھاں توں میڈے لعلُ کیا کراں مجبور ہاں عونُ و محمدُ
روندی ہاں ڈکھ ویر دا میں حال کیا کراں مجبور ہاں عونُ و محمدُ

.....☆.....

میڈے ویر دی سفر تیاری ہے تہاڈی امڑی دی لاچاری ہے
میکوں پیار کرن دی فرصت نہیں میڈے دل تے اداسی طاری ہے
کئی گالھ پیار دی میں کہیں نال کیا کراں مجبور ہاں عونُ و محمدُ

.....☆.....

جے وس لگدا گھن ویندی میں سفران وچ پیار ودھیندی میں
شبیئرُ دا صدقہ جوڑ کے اے جوڑی قربان کریندی میں
لیکن نہیں راضی بھین دا لچال کیا کراں مجبور ہاں عونُ و محمدُ

.....☆.....

اے میڈے پیار دا سرمایا ہوے امڑی تے آج وقت آیا
میں رُجھ گئی ہاں ویر دے درداں وچ نمہی تہوں سڈ پیار توں گل لایا
قربانے میڈا ویر توں کل مال کیا کراں مجبور ہاں عونُ و محمدُ

.....☆.....

دھیاں دے نال الایا نہیں کوئی حرف زباں تے آیا نہیں
متاں ویر میڈا محسوس کرے میں جوڑی کوں گل لایا نہیں
درداں دی میں ہاں ویر دی بھائیوال کیا کراں مجبور ہاں عونُ و محمدُ

.....☆.....

آوے جعفرُ دا سلطان سخی وس پووے جگ تے آلِ نبیُ
ہنڑ وس پووے جیڑھی پتراں کوں رہی آہدی رو رو سینُ دی دھی
تیار ہے سفر دو کی آلِ کیا کراں مجبور ہاں عونُ و محمدُ

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1304}

ہے کہیں مجبوری سیداًں دی پئے ٹردن وقت عشاء دے
کیوں وین آج سنڑیندن غازی دی پاک ما دے
.....☆.....

کہرام ہے شہر مدینے وچ ہے سین دی تیاری
خود غازی ہے تیار کیتی ہر سین دی عماری
وطنوں پئے کوچ تھیندن آج بھین تے بھرا دے
.....☆.....

جہاں ازل دیاں پردہ داراں دا سورج کیتا حیائے
ہن انہاں کوں محمل قسمت نے پہلی دفعہ ڈکھائے
دیرن سوار کردن دامن پکڑ ردا دے
.....☆.....

جیڑھے نال تیار ہن سفران دو مایوس ہن نظر دے
جیڑھے باقی رہے ہن گھر دے وچ ہن او بھی وین کردے
پر درد اے سفر ہے ہن درد بہوں زیادے
.....☆.....

کوئی دھیاں چھوڑ کے نہیں ٹردا کلہیں ایویں سفر دو
اکبر دی بھین بیمار وی ہے ڈہدی کھڑی ہے در دو
نہیں نال گھن وچن دے مظلوم دے ارادے
.....☆.....

جعفر اے گھر آباد ہونون آوے حسن دا جانی
کل بھینیں ڈیکھن ول جگ تے شبیر دی جوانی
سائے ون اے بھینیں عباس با وفا دے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1305}

ہے موسم گرمی دا شبیر کیوں تیارے
رُخ وٹایا ہے سارے زمانے ، اُنوں تپہیر دا کاروانے
حالات کنوں گھبرائی ہوئی ہر ازل دی پردہ دارے

.....☆.....

اے او سینیئیں ہن جہاں تے صلوات ہے خالق پڑھدا
انہاں سینیئیں دی تعظیم کنوں نہیں سورج فلک تے چڑھدا
ہنڑ خدا جانے مجبوری کیا ہے ، سارا گھر تھی تیار آج کھڑا ہے
کھڑی بھین اکبر دی روندی ہے آج ڈکھ کے جندرے مارے

.....☆.....

عباس آدائے انہاں سینیئیں دا نہیں ٹھیک سفر دو جانوں
نہیں دل ساہندا انہاں سینیئیں دی نعلین دا باہر آنوں
ڈکھ انداز کل کارواں دا ، ڈکھ سینیئیں کوں آج باہر آندا
ہے جگر تے ہتھ رکھ بہہ روندنا عباس علم بردارے

.....☆.....

نانے دی مزار تے اے سینیئیں ہن آندیاں رات دے ویلے
بھویندے آہن چراغ یکے خود بابا پاک سویلے
گھر دی ہر ہک روایت بھلا کے ، ساریاں بھینیں کوں خود نال لا کے
پیا وطن توں کوچ کریندائے کیوں میڈی سین دا نور البصارے

.....☆.....

ساکوں اے حالات ڈریندے ہن گستاخ یکی دنیائے
 محفوظ رہے شالا ہر ڈکھ توں میڈی سین دی پاک ردائے
 میکوں امت دے تپور ڈریندن ، کل ردائیں دے چنتے رویندن
 محفوظ رہے شالا ہر ڈکھ توں میڈی سین دی ورشہ دارے

.....☆.....

جعفرؑ وس پونون ہنڑ غازی عباس دے سائے بھینیں
 جیڑھا آہدا ہا بہوں نازک ہن تطہیر دیاں پلایا سینیں
 گرم ڈاڈھی جہاں دی ہوا ہے ، دھیاں بھریا اے کل قافلہ ہے
 نہیں دل چاہندا کوئی سین ڈیکھے کوئی شہر یا کوئی دربارے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1306}

میڈے سفر اں دا سنگتی ہے عابد کوئی میڈے لعل کون سڈ کے آوے
اونکوں آکھو جو ہنڑ او پھوپھی کون آپ محل اُتے آ چڑھاوے

.....☆.....

پاک ویرن ادب نال میکیوں اَج تاں ہسوار توڑے کریسو
ٹھیک ہے کربلا تائیں مسلسل میڈے پردے بھرا کل بنڑیسو
میڈے پردے بنڑاوے اوہو اَج جیڑھا سارے سفر وِچ بنڑاوے

.....☆.....

کربلا تائیں تاں ہے ساتھ ہر دا بعد عاشور دے کیا کریاں
کیڑھا محل تے میکیوں چڑھسی کوئی نہ آسی میں توڑے سڈیاں
میڈا عابد ہے میڈا سہارا او سفر وِچ چڑھاوے لہاوے

.....☆.....

کربلا توں ہے میں شام وِجناں پور گھن کے اے سادانیاں دا
ہر کون ہسوار میں خود کریاں ہوسی موقع پریشانیاں دا
میکیوں محل تے عابد چڑھسی ، او میکیوں اُٹھ تے چڑھنا سکھاوے

.....☆.....

پاک عصمت دے گلشن دیاں کلیاں دشت وِجرا دے وِچ جاں اے کھلسن
اَج تاں محل تے عماریاں ہن کل اے ملسن یا شاید نہ ملسن
اُٹھ تے بہناں اے عابد سکھسی میکیوں اَج تاں اے اُٹھ تے پلھاوے

.....☆.....

ہے دعا نت اے جعفر کریندا میڈا وارث سلامت ہمیشہ
شالا وسدا رہس پاک ویڑھا ڈکھے ازلی مسرت ہمیشہ
پاک سنیں کون ول آ وطن تے میڈا وارث دوبارہ وساوے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1307}

اکبرؑ دی بھین آکھے تکلیف کوئی نہ ڈیاں
میکوں نال نیوہ بابا ہس کے میں ڈکھ نبھیاں

.....☆.....

وچ جھماں دے میڈی جیکر جگہ نہ تھیسے
سفریں دے وچ میں بابا پیدل سفر کریاں

.....☆.....

اکبرؑ دے بعد میڈا زندہ رہن ہے مشکل
میڈی زندگی ہے اکبرؑ اکبرؑ دے نال ویاں

.....☆.....

فضہؑ دے نال رہ کے میں نوکری کریاں
جینیں جاہ قیام ہوسی اصغرؑ کوں چا کھڈیاں

.....☆.....

بکھ تس دا میں کریاں شکوہ نہ کوئی سفر وچ
اکبرؑ کوں ڈیکھ اپنی بکھ تس میں بہہ لہیاں

.....☆.....

جعفرؑ دا پاک وارث آسی جڈاں جہاں تے
اپنے بھرا کوں خود میں سہرا سکن دا پیساں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1308}

لکھاں عزتاں نال آج محل تے پئی چڑھدی عون دی مائے
چے آ ہسوار کریندے ہن آج بھین کون پاک بھرائے

.....☆.....

بنی ہاشم دے جاراں کون عباس کھڑا سمجھاوے
ہے لازم پردہ داراں دے پردے ہر شخص بڑاوے
ہوے پردہ قیمتی زندگی تون ہر ویلے یاد رکھاہے

.....☆.....

تلوار ہے ہتھ وچ عابد دے پئے چکر قنات دے لیندا
کوئی شخص نہ گھر تون باہر آوے ہے خود اعلان کریندا
آج ڈاڈے پاک امیر دے ہن عابد کل رنگ اپنائے

.....☆.....

مسلم دے لعل اسباب یکے در پاک تون باہر ایندن
خود اکبر قاسم اٹھاں تے سامان کھڑے بدھویندن
اے منظر ڈیکھ کے سین دے چن کئی واریں نیر وہائے

.....☆.....

آیا گھن اکبر جڈاں پھوپھیاں کون کونین دی دھڑکن رُک گئی
شبیر کنوں چھٹ کرسی گئی عباس دی گردن جھک گئی
آوے قداماں دے وچ لپٹیدی ہر سین دی پاک ردائے

.....☆.....

ہنر جعفر وطن تے کل سینیں سن آن عباس دی چھاں تے
ہر لمحہ خیر تے خوشیاں دا نبھے سینیں دا وطن تے
نت بھین بھرا آباد رہن غازی عباس دے سائے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1309}

کیوں عید ہے آئی وِجِ سفرِاں دے مسلمِ دیاں جائیاں تے
ہن ٹر گئے سجن سفر تے ، ہے دیدِ مسلسل در تے

.....☆.....

ہن پچھدیاں سڈ کے غازی کون کیا ویر ساڈے ول آسن
کیا عید کریسن نال ساڈے یا وِجِ کوفے دے راہسن
بھائیاں دیاں تاگھاں لا کے ، ہن روندیاں در تے آ کے

.....☆.....

ہے روندی امری جوڑی دی چا چولے چن پتراں دے
ہے چمدی ہک ہک چولے کون پر لعلِ نظر نہیں آندے
ہے دھیاں کون گل لیدی ، ہے رَجِ رَجِ پیار کریندی

.....☆.....

میڈی سین دیاں دھیاں رو آکھن ہن خواب ڈراکے آندے
دریا دے کنارے تے ڈسدن ساکوں رنگ اوکھے بھائیاں دے
تن ڈسدے ہن دریا وِجِ ، سر ہن مصروف دعا وِجِ

.....☆.....

انہاں خواباں دی تعبیر پچھن ڈوہیں بھینیں سین دے چن تون
رو آکھن ساڈے ویر ایویں کیا راہسن دور وطن تون
ہے کھاندا جگر ہلاوے ، رب خیر دی خبر سناوے

.....☆.....

جعفر جگ تے انہاں بھینیں دی ہووے پوری ہر امیدے
نت پاک بھرانواں دے رلے اے ڈیکھن راج خوشی دے
ہر آس پچے ڈکھیاں دی ، نت ہووے عید انہاں دی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1310}

مسلم ہائے مسلم ، مسلم ہائے مسلم
آج کوفے شہر دیاں گلیاں وچ ہے وین کہیں دا آندا

.....☆.....

بک ماڑی تے مظلوم کھڑائے اپنا سر پاک جھکائی
مظلوم بھرا دی نصرت وچ سرشار کھڑائے آج بھائی
پیا وچ پردیس دے تڑدا ہے آج ساتھ اے پو پتراں دا

.....☆.....

ہے فدک دی مالک سین کھڑی آج غم دے وین کریندی
ہے آہدی پتر دی اے حالت ہے میڈا جگر ہلیدی
نہ مارو جگ پردیسی کول ہے مان ایہو دھیاں دا

.....☆.....

تلوار چلن دے منظر تے روندائے حسنین دا نانا
ماڑی تے جسم تڑپدا ہے سر خاک دی طرف روانہ
پپی کون آ جھولی وچ اینکوں اے سوچ ہے دل گھبراندا

.....☆.....

دنیا تے مسافراں نال نہیں اے جہیں بے ریتی تھیدی
کھڑے کوفی آہدن دھرتی تے ہے بے سر لاش ڈسیندی
حسین دی امڑی روندی ہے اندازہ کر زخماں دا

.....☆.....

جعفر گھر پاک اے مسلم دا ڈیکھے وسدا سین دی جانی
وسے نال ہمیشہ پتراں دے اے عالیہ سین دا بھائی
پاوے حسن دا دلبر مل آ کے سخی مسلم دے صبراں دا

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1311}

مسلم دے لعل آج بیٹھے ہن تلواریں صاف کریندے جو اے عاشور دی شب ہے
کل بدلہ گھنڑائے بابے دا ہک بے کوں ہن سمجھیندے جو اے عاشور دی شب ہے

.....☆.....

بیٹھیاں بھینیں ڈیکھن بھائیاں دے چہرے دا جوش جلالے
ہن گالھ کریندے جوش دے وچ آج ویر ہک بے دے نالے
ہن موت کیتے تیار بیٹھے ، ہن چہرے صاف ڈسیندے

.....☆.....

آ پاک امڑی کوں آہدے ہن آج پیار دی سدھر لہا گھن
کل ملن دا موقع نہیں ملناں گل آج ہر پتر کوں لا گھن
بہوں حسرت نال آج امڑی توں ہن پیار بیٹھے کرویندے

.....☆.....

ہن آہدے بدلہ بابے دا اساں گھنڑائے قوم جفا توں
ساڈے پیار کرن دی سدھر اماں گھن آج دی رات لہا توں
ہن ما دی جھولی وچ بچڑے آج سر رکھ کے سمہہ ویندے

.....☆.....

ہر بھین دی چم کے پیشانی ہر ویر بیٹھا گل لاوے
ڈیکھ ہنجوں بھین دیاں اکھیاں وچ ہر ویر دا دل گھبراوے
نہیں ہنجواں رُکدیاں بھینیں دیاں ، ہن ویر تسلیاں ڈیندے

.....☆.....

آوے حسن دا جانی مسلم دے اے لعل وں دنیا تے
جیڑھے آکھن اوکھا وقت آگے وچ بن دے بھین بھراتے
ہے جذبہ دل وچ نصرت دا ہن تیغ کوں دل چیندے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1312}

آؤ عون و محمدؐ جیوو ، میڈے عون و محمدؐ جیوو
آقا و پاک صدقہ ہے زندگی تہاڈی

.....☆.....

تساں کل دے ڈینہ ہے کرنا میڈے کھیر کون سجایا
ایں ڈینہ کیے تہاکوں میں کھیر ہا پلایا
تہاڈی تہاڈی کم آوے ہر تون پہلے اے کسنی تہاڈی

.....☆.....

ہر ما دا دل ہے چاہندا پتراں کون سہرے پاوے
خوشیاں دے اہتمام اچ نونہاں کون گھن کے آوے
کل موت نال شادی گئی ہے گزری تہاڈی

.....☆.....

میں وی تہاڈی بنری کل موت کون بڑیاں
بنریاں دے وانگ بہہ کے ہر لاش کون سچیاں
میں وی تاں چن ہے کرنی آخر خوشی تہاڈی

.....☆.....

چاہندی ہاں ہر تون پہلے جوڑی دی لاش آوے
آقا تون وار زندگی خود پیار آ کر اوے
آوے ہر تون پہلے آقا چا لاش وی تہاڈی

.....☆.....

جعفرؑ او پاک امڑی جوڑی دی ڈکھے شادی
جوڑی کون ہی جو آہدی مرضی ہے مامتا دی
پھل بڑ کے مسکراوے کھلدی کلی تہاڈی

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1313}

تیڈے کھیر دا ویلا اصغرؑ میکیوں نندروں آن جگہیسی
تیڈا ڈیکھ کے خالی پینگھا میڈی ممتا وین کرہیسی

.....☆.....

ہتھ مار کے آسے پاسے تیکوں ستیں لعلؑ گولیاں
ایویں بے خبری وچ تیکوں تھی پر امید سڈیاں
ہر رات سڈیندیں تیکوں تیڈی امری وقت نبھیسے

.....☆.....

تیڈی پیاس جڈاں یاد آسی میکیوں جھلسی پانی پیون
جڈاں خشک زباں یاد آسی میڈا اوکھ تھی ویسی جیون
چا جام پانی دا اصغرؑ تیکوں امری روز گولیسے

.....☆.....

تیڈا ٹرن دے ویلے ڈیکھن میڈے دل تے نقش کھڑا ہے
اوں وقت دا جوڑ تصور میڈی روندی نت ممتا ہے
وچ قبر دے وی اے منظر اصغرؑ ڈینہ رات روہیسی

.....☆.....

ہر رات میں کئی کئی واریں پینگھے وچ جھاتیاں پیساں
تیکوں ستا سمجھ کے اصغرؑ تیڈا پینگھا روز جھلیساں
تیڈے ملن دی حسرت اصغرؑ میکیوں چین کرن نہ ڈیسے

.....☆.....

ڈیکھے جعفرؑ اے پاک امری خوشیاں آج لخت جگر دیاں
ہن درد ودھیندیاں یاداں میڈی سینؑ دے چن اصغرؑ دیاں
ہے آہدی یاد توں آسیں تیڈی امری نیر وہیسے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1314}

اصغرُ تیڈا تصور میڈی زندگی تے چھا گئے
تیڈا پیاس توں او رونون میڈی ہر خوشی تے چھا گئے

.....☆.....

پانی اگر میں پیواں تیڈی پیاس ہتھ نپندی
میں ڈیکھ ٹھنڈا پانی ہاں سرد آہ بھریندی
تیڈا تریبہ توں زرد چہرہ میڈی بیکسی تے چھا گئے

.....☆.....

ہر گالھ وچ توں میکوں ہردم ہیں یاد آندا
میڈے خیال وچ توں ہردم ہیں مسکراندا
ڈکھ بنڑ اے مسکرانوں قسمت میڈی تے چھا گئے

.....☆.....

سرتاج دے ٹرن دا میں درد وی اٹھایائے
ایں گھر دے نال رشتہ تیڈے ٹرن مکایائے
صدمہ تیڈے ٹرن دا میڈی بیوگی تے چھا گئے

.....☆.....

اکھیاں دا نور کن گئیں ڈسدا ہے جگ اندھارا
میڈی بیوگی دی کشتی اصغرُ ہے بے سہارا
طوفان درد و غم دا یکدم ڈکھی تے چھا گئے

.....☆.....

جعفرُ اے پاک امڑی چن کوں سناوے لوری
ہنڑ تاں نہ ایں ڈکھی کوں جگ تے رُواوے لوری
پچڑے دا ڈکھ ایں ما دے دل دی کلی تے چھا گئے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1315}

سرتاج میں ڈکھی دا اپنا اے لعل گھن توں
اصغر امان میڈی میں توں سنبھال گھن توں

.....☆.....

ایں گھر دے وچ ہن آ کے میڈے نصیب جاگے
بزمیم میں نونہہ علی دی ملیا جڈاں سہاگے
سکھ دا توں رازداں ہیں ، درداں دا حال گھن توں

.....☆.....

میں ہاں کنیر میڈی شکوہ کرن دی جا نہیں
اولاد ہوندائے سانگا ، سانگے بھنن روا نہیں
ہر شے دا توں ہیں مالک اپنا اے مال گھن توں

.....☆.....

بک دھی تے بک اے پچڑا میڈی ذات دی عطا ہی
تیڈا کرم ہا وارث ، لہنڑاں ڈکھی نے کیا ہی
گھندا جو ہیں توں اصغر ، دختر وی نال گھن توں

.....☆.....

اے تاں اونویں ہن آقا میڈی ذات دی امانت
میڈی زندگی ہے حاضر ہووی اگر ضرورت
میڈی زندگی وی گھن چا ، من اے سوال گھن توں

.....☆.....

جعفر او پاک امڑی پچڑے کوں سہرے پاوے
وارث کوں رہی جو آہدی ڈکھی کیا تیکوں ڈساوے
نازک ہے میڈا اصغر کر کے خیال گھن توں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1316}

تیڈی پیاس اُتوں اصغرُ ہمیشہ فدا ہووے
کوئی ویر نہ بچپن وچ بھینڑیں توں خفا ہووے

.....☆.....

پینگھا میں جھولیندی ہاں لوری دی سزیندی ہاں
پانی ہے وس امت دے کھڑی نیر وہندی ہاں
تدبیر ڈسا اصغرُ تیڈے پانی دی کیا ہووے

.....☆.....

حسرت ہئی میڈے دل وچ تیڈی پاک جوانی دی
رفار ڈسیندی ہے ہنجواں دی روانی دی
گدا ہے ہنڑیں جیویں چن ویر جدا ہووے

.....☆.....

تیڈا وقت نزع ڈسدا درداں دا سمندر ہے
نہویں بھین کوں توں پچدا اُجڑی دا مقدر ہے
قسمت اے ہوسی میڈی کیا کہیں تے گلہ ہووے

.....☆.....

ہنڑ راج کرے جگ تے میڈی سین دا جانی ہے
دنیا تے تھیوے ظاہر ہنڑ شانِ ربانی ہے
مرکوز سجدِ کل جعفرُ دا خدا ہووے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1317}

میکوں ڈاڈھی سخت ضرورت ہے میکوں اصغر لعل ولا ڈے
نہی مقصد دی تکمیل تھیدی وچوں پینگھے دے چن چا ڈے

.....☆.....

اینکوں وچ میدان دے گھن ویساں وحدت دا بھرم رکھانوں
میں ونجنائے ایندا پیاس زدہ رُخ امت کوں ڈکھلانوں
پیا وینداں رب دے دشمنان وچ میکوں چن اصغر سنورا ڈے

.....☆.....

ہر ما دے دل وچ جو ہوندن ارمان او پورے کر گھن
ناممکن ہے تکمیل مگر کجھ سنون ادھورے کر گھن
تیڈی آس دا جگ ہا چن اصغر میکوں بنرا آپ بنرا ڈے

.....☆.....

تیڈیاں منتاں پوریاں تھی ویسن کجھ رسماں آپ نبھا گھن
اینکوں مہندی لیسے امت مگر بے سنون کر آپ ادا گھن
ایں کسمن کوں توں جوڑ بناں میکوں قاسم وانگ سجا ڈے

.....☆.....

ایندے سنون سگن دا زندگی بھر ارمان نہ دل وچ راہوے
معصومہ کوں چا آکھ توڑے ایندا پلوں بدھن تاں آوے
چند گھڑیاں وچ تاں نکل ویسن توڑے کجھ ارمان تہاڈے

.....☆.....

جعفر ڈیکھے آج اے معصومہ اصغر دی پاک جوانی
خود سہریاں نال سجاوے آج چن ویرن دی پیشانی
آکھے ما اصغر دی جاگ چین آج ستے بھاگ اساڈے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1318}

اے بادِ صبا چل آہستہ میڈا نورِ نظرِ سمہہ گئے
توڑے اصغرؑ ڈاڈھا پیاسہ ہا چپ کر کے مگر سمہہ گئے
.....☆.....

اگے لوری میڈی سسڑدا ہا تاں نندر ہئی اینکوں آندی
اَج سمہہ گئے گرم زمین اُتے این گالھ توں ہاں گھبراندی
شاید گستاخِ زمانے دے ماحول توں ڈر سمہہ گئے
.....☆.....

اگے پینگھے دے وچ سمہندا ہا ہم نازاں نال سمہیدی
ہا گرمی توں گھبرا ویندا ہم خود پانی چھنڈکیندی
اَج لو تے دھپ دی گرمی توں بے خوف و خطر سمہہ گئے
.....☆.....

ذرا ہولے چل اے بادِ صبا تھیوے بے آرام نہ اصغرؑ
ہے پلپلا لکھاں نازاں وچ شبیرؑ دا کسمن دلبر
نہیں ٹھہندا بے آرام کرن میڈا لعلؑ اگر سمہہ گئے
.....☆.....

میڈی مجبوری توں واقف ہا ہے جانڑدا ڈکھ پیو ما دے
ترائے راتیں تے ترائے ڈینہ ڈٹھن ڈکھ این معصوم زیادے
اَج بلدی ریت کوں شاید اپنا اے سمجھ کے گھر سمہہ گئے
.....☆.....

جعفرؑ اوں ما دی ہر حسرت ہووے پوری وچ دنیا دے
ڈٹھا لعلؑ کوں گرم زمین تے جنیں تھئے جگر دے درد زیادے
ہئی آہدی ما کوں چھوڑ کے اَج میڈا لختِ جگر سمہہ گئے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1319}

وزن توں ڈیکھ پھل دا نظر اصغر تے کر کے
توں کر احساسِ ظالم نگاہِ مضطر تے کر کے

.....☆.....

ایہو جہیں کمناں تے ستم اتنا روا نہیں
ایندی امری کوں ظالم سرِ میداں روا نہیں
کھڑی ڈہدی ہے اُجڑی ردا اُج سر تے کر کے

.....☆.....

ہے اے پھلاں توں نازک نہیں اتنا ظلم ٹھہندا
بڑی مشکل دے نال اے کھڑائے لو بن دی ساہندا
کھڑائے شبیر چھاں اُج ایندے پیکر تے کر کے

.....☆.....

توں ڈیندائیں تیر کوں چھک جگر امری دا ہلدائے
ہے کنڈا عرش یکدم جاں رُخِ اصغر بدلدائے
توں رُک وَنَج ایں ستم توں نظر منظر تے کر کے

.....☆.....

ستم کمسن تے کر کے تیڈے ہتھ آونائے کیا
اے ہے معصومِ اصغر نہ کر توں ظلم ایڈا
اجھک وَنَج ظلم توں ہنڑ نظر محشر تے کر کے

.....☆.....

آسی جعفر دا وارث کیے بدلے گھنیں
اے سارے ظلم ، کلہم شقیں توں چکھیں
کیویں بچو اے ظالم ستم ایں گھر تے کر کے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1320}

رب جانڑے کیوں آج اصغرؑ پیو دے ہتھاں تے چپ ہے
ہے خون گل توں جاری لیکن زباں تے چپ ہے

.....☆.....

کسمن سمجھ کے شاید پانی امت پلایائے
بجھ گئی ہے پیاس شاید اج تہوں سکون آیائے
رودنا ہا رات ساری پر آج لباں تے چپ ہے

.....☆.....

بچڑے کوں چا کے سیدؑ کھڑا حمد آج کریندائے
ہے زرد چہرہ ڈہدا ہنہوں کھڑا وپندائے
رب جانڑے کیڑھی گالھوں کل نیمیاں تے چپ ہے

.....☆.....

کیوں تر ویندا ہے تھیندا بے شیر وچ لہو دے
شامل ہے کیوں نظر دا کجھ کھیر وچ لہو دے
ایں ظلم تے نجانے کیوں آسماں تے چپ ہے

.....☆.....

کسمن پیائے تڑپدا ماتم ہے کل سما تے
ہے مختلف تاثر کل قوم اشقیاء تے
طاری ہے کجھ تے گریہ ، طاری کنھاں تے چپ ہے

.....☆.....

حیران ہاں میں جعفرؑ ظلم اپنی حد مکا گئے
کیوں جگر خدا دا اتنے ستم پچا گئے
تلوارِ انتقام ہر آہ و نغاں تے چپ ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1321}

کھڑی نال علیٰ اکبر دے قاسم دی بنی رووے
کھڑی اپنے مقدر تے شبیر دی دھی رووے

.....☆.....

آتے سیج دے بکھریا آج سرتاج دا تن ڈسدائے
پوشاک وی شادی دی بنرے دا کفن ڈسدائے
شادی دی اگٹھی کوں خود چم کے کھڑی رووے

.....☆.....

ہر ٹکڑے کوں ہے چینی ہے درد سوا تھیندا
بہوں غور کریندی ہے سرتاج نہیں سنجویندا
کیا سوچ کے رب جانڑے امت دی لٹی رووے

.....☆.....

آکھے علیٰ اکبر کوں میڈے بھاگ دا ڈینہ ڈھل پئے
کنیں گالھوں خدا جانڑے سرتاج میڈا رُس گئے
تدیر منانوں دی سوچے تے بیٹھی رووے

.....☆.....

آہدی ہے میڈا وارث کنتے اے ڈکھی جاوے
کوئی پاسہ نمہی سجھدا دل درد توں گھبراوے
غم میں تے کھڑا کھلدائے ، اُجڑی تے خوشی رووے

.....☆.....

جعفرؑ دل ایں بنریٰ دیاں خوشیاں دا سبدھ ہووے
ایندا جشن مسرت آج کونین توں ودھ ہووے
ہنڑ تاں نہ خزاں دیدہ عصمت دی کلی رووے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1322}

روندی ہے عونُ دی ما مہندی تیار کر کے
وسدائے اکھیں دا بدلا مہندی تیار کر کے

.....☆.....

آہدی ہے کیویں وَنَج کے رسماں ادا کریساں
مہندی دا تھال وَنَج کے فضہ کون کیویں ڈیساں
سوچے کھڑی اے دکھیا مہندی تیار کر کے

.....☆.....

بھینیں کون سڈ کے آکھے ویندا ہے ڈینہ گزردا
بنری دی ما کون آکھو چارا نہیں کوئی نظر دا
بنری کون آپ وَنَج لا مہندی تیار کر کے

.....☆.....

قسمت ڈتا ہے موقع رسماں کرو ادا ہنٹر
مہندی دے نال وَنَج کے بنری دے ہتھ سجا ہنٹر
جلدی بنی دو گھن آ مہندی تیار کر کے

.....☆.....

تیکوں ہے بدشگونی ایں وقت کیوں ڈریندی
بنرے دی ما تاں ہرگز احساس نہیں کریندی
خود اپنی بیوگی دا مہندی تیار کر کے

.....☆.....

جعفر حسن دا جانی قاسم کون سہرا پاوے
بنرا بڑا کے چن کون مہندی سگن دی لاوے
آوے خود عونُ دی ما مہندی تیار کر کے

باموللا کرئ

﴿نوحه پاک﴾

{1323}

سہرا بنے دے رُخ تے ہے سر تے قضا دا سایہ ہے
سنون سکُن دا ویلا ہے سین دا چن گھبرایا ہے

.....☆.....

پاک بنی دے ہتھاں تے مہندی ناز کریندی ہے
رنگ مہندی دا خون دا ہے ایہا گالھ ڈریندی ہے
مہندی دے رنگ کوں آج گویا چمڑہ رنڈیا آیا ہے

.....☆.....

قسمت وین کریندی ہے بیج تے پھل مسکاندے ہن
کوئی وی رسم مکمل نہیں وین امری دے آندے ہن
بیج کوں آپ شہادت نے گویا آن سجایا ہے

.....☆.....

نال پئی بہوں حسرت دے ڈولی پاک چویندی ہے
رخصتی ویلے پاک بنی بہوں مایوس ڈسیندی ہے
مونڈھا سین دی ڈولی کوں آن رنڈپے لایا ہے

.....☆.....

ہر پھل جسم سہرے دا چمدا کھر پیشانی ہے
نکھر کے کھلدی بنرے دی آج نوخیز جوانی ہے
گویا موت نے خود سہرا بنرے کوں بدھوایا ہے

.....☆.....

جعفر آوے سین دا چن آ کے سجاوے بنرے کوں
نال بنی دے بیج اُتے آ کے پلھاوے بنرے کوں
مانڑے بیج زمانے تے پاک حسن دا جایا ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1324}

سہرا جے ہووے سر تے سر تے قضا نہ ہووے
خالق ستم کہیں تے اتنا بڑا نہ ہووے

.....☆.....

مہندی لگے ہتھیاں کون نت راس آوے مہندی
خوشیاں دے نال ہر کوئی ہردم ہنڈھاوے مہندی
آلودہ بیوگی توں رنگِ حنا نہ ہووے

.....☆.....

سک کر کے جیڑھی امڑی پتراں کون سہرے پاوے
شادی دے ویلے کہیں دے سر تے قضا نہ آوے
مایوس کہیں بنے دی کوئی بیوہ ما نہ ہووے

.....☆.....

خطبہ ہووے نکاح دا ، سارے سگن نبھانوں
شادی دے بعد فوراً تلقین پڑھ سنانوں
اے رسم کہیں بنی دے در تے ادا نہ ہووے

.....☆.....

قاسم دی پاک امڑی سہرا بنے کون پایا
تابوت وانگوں اُجڑی ول سچ کون چوایا
کہیں ما دے دل تے ایسا محشر پپا نہ ہووے

.....☆.....

جعفر بنے دی امڑی ہے اے دعا کریندی
میں ول توڑے بنے دی اے سچ چا سچیندی
ول میں توں میڈا قاسم ہرگز جدا نہ ہووے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1325}

رہی حسرت سچ سجانوں دی میڈے دل وچ تیرہاں سال وے میڈا چن قاسم
درداں وچ سچ سجانوں دا ملیاے موقع قسمت نال وے میڈا چن قاسم

.....☆.....

میں ہک ہک پھل کوں چینی ہاں درداں دے نال آ کے
ہر برگ کوں بیٹھی دھوندی ہاں ہنجوں وہا وہا کے
کیوں سچ سچے ایں موقعے تے ذرا کر ہاں آپ خیال

.....☆.....

ایں سچ اُتے گھنڈ بنری دا ابدی سہاگ چاوے
کوئی بدسنونی انہاں رسماں کوں ڈیکھن نہ مول آوے
رب جائزے کیوں آج سچ اُتے میڈے کھل کھل ویندن وال

.....☆.....

میڈی نونہ دے پاک سہاگ اُتے میلی نظر نہ پووے
جیرھی ڈکھاں نال سجائی ہم خوشیاں دی سچ ہووے
میڈا سچ سچیدیں دل کنبدائے ایں دل کوں آپ سنبھال

.....☆.....

ہم لکھ خوشیاں ایں سچ اُتے آ نونہ حسن دی بہسی
جڈاں ڈیکھساں ہسدا بنری کوں صدیاں دی مونجھ لہسی
میکوں آن مبارکاں خود ڈیسی آج ویرن دی بھائیواں

.....☆.....

جعفرؑ ایں ما دی حسرت ہئی ول سچ اے سچجے
اے لختِ جگر کوں چاہندی ہے سہرا ولا بدھیجے
ہے آہدی شالا سچ سچے تیڈی لکھاں خوشیاں نال

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1326}

قاسم میں تیڈی بنری دے ہنڑ وین نمہی سن سنگدا
کیویں دھی کوں میں پرچانواں ، کیویں گل بنری کوں لانواں
میں اپنی بیوہ بچڑی دے ہنڑ وین نمہی سن سنگدا

.....☆.....

ٹ پتر ونجن تاں پیو ما کوں احساس نہیں اتنا تھیدا
دھیاں دا رنڈیا پتراں دی ہے موت توں ڈھیر ڈسندا
رنگ ڈکھ کے پاک بنی دا ، ہی دل وچ درد اٹھیدا
کھڑا روناں میں ایں اجڑی دے ہنڑ وین نمہی سن سنگدا

.....☆.....

وچ زندگی دے محسوس تھیائے آج پہلی وار بڈھیا
اکبر دی موت توں بنری دا ہی ڈسدا سخت رنڈیا
کوئی کھلیا ڈسدا در نہیں ، جیندا پیکا ساہورا گھر نہیں
نمہی دل سہہ سنگدا میں دھی دے ہنڑ وین نمہی سن سنگدا

.....☆.....

میں ڈکھ نہیں سنگدا خیمے وچ آج بیوہ دھی کوں رونا
کیوں جو مہندی لگیاں ہتھاں کوں نہیں ماتم ہرگز سوہندا
وچ مانگ دے خاک رلا کے ، بیٹھی روندی ہے گھونگھٹ چا کے
اے درد ہن قاسم بیوگی دے ہنڑ وین نمہی سن سنگدا

.....☆.....

دھیاں دا درد شریفاں توں برداش نہیں اصلوں تھیدا
 میڈے کولھوں مک الفاظ گنہین پچھاں کیوں حال بنی دا
 حیدا بخت تے بھاگ لٹی گئے ، سکھ سیت سہاگ لٹی گئے
 وچ لانواں دے ایں وس پئی دے ہنڑ وین نمہی سن سنگدا

.....☆.....

وسے جعفرؑ او مظلومؑ جیڑھا آکھے چم سہرے دیاں لڑیاں
 اٹھی بزا اپنے خیمے جل ہنی پھوپھیاں روندیاں کھڑیاں
 آج کل ہم آلِ عبا کوں ، ڈے آپ تسلیاں ما کوں
 ایوں میں بیوہ بھرجائی دے ہنڑ وین نمہی سن سنگدا

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1327}

توں ہولے ہولے ٹر تاسم قرآن شریف دے سائے
رہی سر قرآن دی چھاں ہردم نت ہونوئی بخت سوائے
.....☆.....

تیڈا تخت سجایائے بھینیں نے ڈے تخت کوں زینت آ کے
اے تخت سہاگ دا نت مانڑیں ڈپوے ہر مستور دعائے
.....☆.....

ہے حسرت ہوندی بھینیں دی کجھ لاگ بھرا توں گھنوں
بہہ تخت تے کل ہم بھینیں کوں کر لاگ توں آپ عطاءے
.....☆.....

جڈاں بھسی تخت تے حسن دا چن لکھ صدقے ڈین بھینیں
شالا خوشیاں وچ مسکاندا رہیں ، ہن آہدے کل ہمسائے
.....☆.....

بنری دے بخت دا چڑھدا ڈینہ نہ حشر دے ڈینہ تائیں ڈھلے
کل خوشیاں تیڈی بیج دے نت آ کرن سجود ادائے
.....☆.....

بنری دی مانگ دا سوہنڑاں پھل نت دور خزاں توں راہوے
کہیں بدسنوئی دی خبر کوئی نہ محشر تائیں گھر آئے
.....☆.....

جعفر ہنڑ حسن دے جانی دا اساں ڈیکھوں تخت خوشی دا
میڈا وارث پاک سلامت رہے خود آن کے تخت سجائے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1328}

آل نبیؐ کوں ہووے بنت نبیؐ دا کانڈھا
 آج ہے حسن دے چن دی وکھری خوشی دا کانڈھا
☆.....

موسم نہیں کانڈھیاں دا ، رسماں وی ہن ضروری
 بنرے دی ما ہے ڈیندی آج بے وی دا کانڈھا
☆.....

آ کے شریک تھیوے ہر ہک رسولؐ زادی
 جاگے دی رات دا ہے اے میں ڈکھی دا کانڈھا
☆.....

کانڈھی کھڑے اے آہن بنری دی اپنی قسمت
 بارات کوں نظر دائے اے بیوگی دا کانڈھا
☆.....

قاسم کوں ہے یتیمی اپنی کھڑی رویندی
 آہدائے اے میکوں ڈسدائے اپنی غمی دا کانڈھا
☆.....

کل رشتہ دار آ کے شادی کوں زیب ڈیون
 ہووے ہر ہک ڈکھی کوں جگ دی لٹی دا کانڈھا
☆.....

جعفرؑ دا پاک وارث آسی جڈاں جہاں تے
 ڈیسی ولا جہاں کوں چن دی خوشی دا کانڈھا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1329}

میں سرتے تھال مہندی دا آئیاں رو کے چا قاسم
لوا امڑی کنوں مہندی کرا رسماں ادا قاسم
.....☆.....

ہوندائے دستور پیو بنرے دا ایں موقعے تے آباہندائے
میں ہنڑ بابے کون بہوں سڈیائے تون اُمیدیاں لہا قاسم
.....☆.....

تون اپنی بیوہ امڑی کون سمجھ امڑی اتے بابا
سمجھ کے پاک بابا ما کنوں مہندی لوا قاسم
.....☆.....

بیٹھے کانڈھی یکے صلوات پڑھدے ہن تے روندے ہن
تون ایں موقعے تے رو رو کے نہ بھینیں کون رُوا قاسم
.....☆.....

زری دا آج دوپٹہ سرتے بہوں سوہنڑاں کھڑا لگدائی
تون پاک امڑی کنوں ہتھاں تے ہنڑ مہندی سجا قاسم
.....☆.....

وطن ہوندا تاں میں لعل و جواہر دا وسیندی مینہ
اتھاں ہنجوں سمجھ موتی ، بیٹھی آہدی ہی ما قاسم
.....☆.....

تیڈی شادی اے ول تھیبسی آسی جعفر دا سائیں جدم
اے ہن درداں بھریاں رسماں تون ہنڑ نمہدی نبھا قاسم

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1330}

آج چا کے گھڑولی ویرن دی کھڑی سے سے نیر دہانواں میں
محل دے دوپٹے نال اینکوں کج نظراں توں بچوانواں میں
.....☆.....

پانی جو گھڑولی دا ہوندائے اوندے نال لہیدی ہے مہندی
ہے خالی گھڑولی پانی توں کیوں مہندی آپ لہانواں میں
.....☆.....

نال ہنجواں دے ہاسے لوئی مہندی کیوں جو پانی تے پابندیاں ہن
ہنٹر سوچ رہیاں نال ہنجواں دے ویرن دے پیر دھوانواں میں
.....☆.....

جڈاں بھین گھڑولی چندی ہے لکھاں آساں دل وچ ہوندیاں ہن
میکوں پانی دی دی آس نہیں کیا خالی گھڑولی چانواں میں
.....☆.....

جیویں پھوپھیاں ہنجواں نال ہے آج لوئی مہندی بنرے قاسم دی
دل چاہندائے میں نال ہنجواں دے خود بھر کے گھڑولی آنواں میں
.....☆.....

ہنجوں دے پانی نال اسان آج مہندی لہیسوں بنرے دی
ہنجواں دا پانی سوکھائے پر بدسنونی توں گھبرانواں میں
.....☆.....

آسی جعفر دا سردار جڈاں میں پاک گھڑولی دل چسپاں
دل چاہندا ہے ہک وار ولا ایں رسم دی سدھر لہانواں میں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1331}

دلہن دے گھر آج بھین تیڈی ہے پاک وری چا آئی
نہیں موقع وریاں چانون دا ہے ایں گالھوں گھبرائی

.....☆.....

ذرا ڈکھ تان سہی دروازے تے بڑی دیاں بھینیں آ کے
گھن دل وچ کتنیاں امیداں ہے آن کے جھمی لائی

.....☆.....

ہک وطن نہیں بیا ہے غربت کیا وچ جھمی دے پانواں
او دھیاں پاک حسین دیاں ہن آتے میں ہاں حسن دی جانی

.....☆.....

میں شان مطابق جھمی وچ رب جانڑے کیا کیا پیندی
آج دور وطن توں رب ساکوں تیڈی شادی ہے ڈکھلائی

.....☆.....

ہک پتر ہے میڈا چن باقر منظور کرن جے سینیں
میں پتر سوا کجھ نہیں پھردی تہوں لعل کوں ہاں گھن آئی

.....☆.....

جعفر ایں سین دا ویر ولا پاوے سہرے سر خوشیاں دے
وجے پاک حسن دے در تے ہنڑ شالا خوشیاں دی شہنائی

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1332}

کل ہم سجن آ ڈیکھو بنی دا گھنڈ چویندا
بنرے دی پاک امری ڈہدی ہے منہ بنی دا
.....☆.....

صلوٰۃ سارے پڑھ کے ہنڑ سامنے آ باہوو
آج بیوہ ما دی نونہہ دا گھونگھٹ پیائے اُٹھیندا
.....☆.....

صدقے دے نال ویلاں سارے سجن اُتارن
لیکن نہ جاڑے کیوں ہے رنگ غیر آج اکھیں دا
.....☆.....

چہرہ بنی دا زردے بیا تریہہ توں ہونٹ خشک ہن
بنی ہے ڈاڈھی پیاسی محسوس ہے اے تھیندا
.....☆.....

گھونگھٹ دے وچ اے بنی روندی ہے بیٹھی ایویں
جیویں اینلوں رنڈیا سرتے ہے آج ڈسیندا
.....☆.....

روندی ہے کانڈھ ایویں بنی دا ڈیکھ چہرہ
جیویں کفن ہٹا کے منہ آخری ڈکھیندا
.....☆.....

جعفر دا پاک وارث ابدی ڈکھاوے خوشیاں
کل کانڈھیاں دے لب تے فقرہ ہے اے سنڑیندا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1333}

آکھے باقر دی پاک امڑی کیویں وریاں اے چانواں میں
دُکھاں توں ویلھ نہیں ڈسدی کیویں رسماں نبھانواں میں

.....☆.....

وری ہے رسم خوشیاں دی اِتھاں درداں دے سائے ہن
اِتھاں آج کانڈھیاں وانگوں شتی جگ جوڑ آئے ہن
سوچیندی ہاں کیویں خوشیاں دے اے لمحے بچانواں میں

.....☆.....

وری چانوں کوں چا کھڑساں مگر چنتے سوا ہوسن
کیویں تقدیر دے سائے تے اے رسماں ادا ہوسن
میکیوں چنتا ہے ویرن دا وری کیا گھن کے جانواں میں

.....☆.....

وری او بھین کیا چھسی جیکوں پک ہے لٹی ویسی
وری دا اے یکا سامان وی تقسیم تھی ویسی
وری چا کے تے روندی ہوئی کیویں بنری دو آنواں میں

.....☆.....

وری کوں سامنے رکھ کے بیٹھی روندی ہاں قسمت کوں
بھرا مہمانے لُحَلے دا تے وِسی ول قیامت کوں
وری چانواں یا گل آخر دا وَنج ویرن کوں لانواں میں

.....☆.....

آوے جعفر دا ہنڑ وارث شالا ابدی خوشی گھن کے
آوے سہرے دی ہر مرچھی کلی دی تازگی گھن کے
بھرا دی ول وری چانواں آتے خوشیاں منانواں میں

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{1334}

ذرا گھوڑیاں کوں روکو بنے کوں چا گھناں میں
امڑی دا دل ہے قاسم چن کوں بچا گھناں میں

.....☆.....

سہرے سجا کے بنرا میدان وچ ہا آیا
اوکھا تے بھانویں سوکھا امت چا ہے لہایا
چاہندا ہے دل انیری گل چن کوں لا گھناں میں

.....☆.....

نازک بدن ہے ایندا پھلاں کنوں زیادہ
گستاخ آج نظر دائے ایں فوج دا ارادہ
پامال ہو نہ جاوے ورنج کے چوا گھناں میں

.....☆.....

بنری وی منتظر ہس ، ہے بیج انتظار ایچ
لیکن بنے دا آنون میڈے نہیں اختیار ایچ
نہیں وقت ، حال کجھ تاں چن کوں سنا گھناں میں

.....☆.....

جعفر سے جہاں تے مظلوم کر بلا دا
جیردھا ہا رو کے آہدا میڈا ہے اے ارادہ
ہتھ پیر تاں بنے دے توڑے بنرا گھناں میں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1335}

پتراں دی موت توں ہوندائے پیو ما کوں درد سوا دھیاں دے رنڈپے دا
آکھے قاسم کوں میڈی سین دا جن دُکھ ڈیندائے کمر جھکا دھیاں دے رنڈپے دا

.....☆.....

تیڈی موت دے صدے چن قاسم ہے جگر میڈا ازمایا
تیکوں علم ہے پیوہ دھی کوں میں نہیں ہنڑ تائیں ونج پرچایا
پیو ما دے جگر توں پچھ قاسم ویندا غم ہے جگر کوں کھا

.....☆.....

نہیں سمجھ آندی کیویں ونج کے میں بنری کوں خبر سناواں
نہیں لہدے کئی الفاظ میکوں کیا بچڑی کوں پرچاواں
پیو ما دی حیاتی چن قاسم ہے ویندا درد مکا

.....☆.....

میں ڈکھ نہیں سنگدا بچڑی دی ہنڑ بیوگی دے اندازے
کھڑا چپ کر کے میں سزودا ہاں اوندے رونون دی آوازے
کیویں پیو ما ڈیکھن ونج منظر میکوں بنرا آپ ڈسا

.....☆.....

میں سوچ رہیاں کنیں رنگ وچ میں دھی لاش تے گھن کے آنواں
جے گھن آنواں تاں میں کیویں اے لاش تیڈی ڈکھلاواں
بہوں ہوندائے درد شریفاں کوں میڈا قاسم سوچ ذرا

.....☆.....

وسے جعفر او مظلوم جیڑھا آکھے چم کے لاش بنے دی
ذرا ڈکھ تاں سہی نہیں خشک تھئی اجاں پاک بنی دی مہندی
پیو ما دے درد ودھا ڈیندائے ہتھاں تے رنگ حنا

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1336}

ہے روندا کرب و بلا پھلاں دے برگاں تے
ہے چھا گئی خاکِ شفا پھلاں دے برگاں تے

.....☆.....

جیڑھے عونؑ دی ما ہن پوتے او پھل سارے کلا گئے
لو گرم جو ہی کربل دی ہن سہرے رنگ بدلا گئے
گئی ہے زردی موت دی چھا پھلاں دے برگاں تے

.....☆.....

ہن پھوپھیاں مہندیاں لویاں چا لکھ احسان اکھیاں دے
نہا پانی پیون جوگا لوی مہندی نال ہنجواں دے
پر چھا گیا رنگ حنا پھلاں دے برگاں تے

.....☆.....

آ سچ ڈھٹی جاں سینیں ہن درد انگیز نظارے
تہہ نپ کے جاں گھن آئے ، غش کر گئی درد دے مارے
کر دید بنے دی ما پھلاں دے برگاں تے

.....☆.....

ہئی سچ تیار بنے دی ہن بکھرے ٹکڑے سارے
ہن پھل سب خون آلودہ ہر پھل ہا پارے پارے
رہے روندے بھین بھرا پھلاں دے برگاں تے

.....☆.....

آوے جعفرؑ حسنؑ دا جانی ول سچ سچے دوبارہ
کل سنون ادا ول تھیون مکے غم بنری دا سارا
وسے خوشیاں دا بدل سدا پھلاں دے برگاں تے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1337}

چھدی ہے بنری لاش تے ہنڑ کیا سنون ادا کراں
کیویں کراں میں وین آج آندا ہے شرم کیا کراں

.....☆.....

سرتاج توں ڈسا میکیوں کتھاں بیوگی نبھانواں میں
کیا بہہ تیڈی مزار تے کل زندگی نبھانواں میں
یا بہہ تیڈی مزار تے نت موت دی دعا کراں ، کیا کراں

.....☆.....

سنڑدی پیاں جو قافلہ ہے شام دو تیار آج
تھیندی تیار ڈسدی نہیں بنرا تیڈی مزار آج
کیویں سفر میں شام دا بنرا تیڈے سوا کراں ، کیا کراں

.....☆.....

میڈے سہاگ کوں نظر رب جانڑے کیندی کھا گئی ہے
دلہن بٹرن دے نال ہی سر بیوگی دی آ گئی ہے
کیویں نال بیوگی دے میں کل زندگی نبھا کراں ، کیا کراں

.....☆.....

گھر پیکا ہا یا ساہورا ویران کر ڈتائے قضا
پاسہ کوئی ڈسیندا نہیں مجبور ہاں بے انتہا
تیڈے کفن دے واسطے کیا پیش میں ردا کراں ، کیا کراں

.....☆.....

گھر پیکا ہے نہ ساہورا آج زندگی وی بار ہے
 اوکھا سفر ہے شام دا ظالم اگوں بازار ہے
 کیویں اے پر خطر سفر لاناواں دے وِچ ادا کراں ، کیا کراں

.....☆.....

جعفرؑ اوں بنریؑ پاک کوں تھیوے خوشی نصیب ہے
 آہدی ہئی جیڑھی لاش تے قسمت میڈی عجیب ہے
 غم ہے مگر میں شرم توں ماتم کیویں پیا کریں ، کیا کراں

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1338}

بنرے دی لاش دے اُتے روندی بنی ہے آ کھڑی
کل رساں بیوگی دیاں بنری ہے کر ادا کھڑی
.....☆.....

پیاں چوڑیاں سہاگ دیاں ترٹیاں ہن اَج زمین تے
قطرے لہو دے ڈسدے ہن بنری دی آستین تے
زخمی بنی اُباہل توں ہے گسٹیاں کرا کھڑی
.....☆.....

جوڑا سہاگ دا بنی تبدیل ہے کرا کے آئی
بنرے دی لاش دے اُتے سہوہ دا لباس پا کے آئی
کالے لباس کوں ڈکھی ہے بیج تے سہا کھڑی
.....☆.....

شادی دی مندری بیج تے بنری ہے خود لہائی بیٹھی
مہندی دا رنگ خون دی سرخی دے وِج رلائی بیٹھی
بنرے دے خون کوں ہے خود مہندی نما سجا کھڑی
.....☆.....

روندی ہے ڈکھ بیج تے ٹکڑے بنے دے اَج ڈکھی
بکھری ہوئی ڈسیندی ہے دلہن کوں اپنی بیوگی
اَج بیوگی دے کل سنون بنری ہے خود نبھا کھڑی
.....☆.....

جعفر سے او پاک ما ڈٹھا جئیں چن زمین تے
لیکن ہا سر تاں طور تے ، سہرے وی ہن جبین تے
ہئی سہریاں کوں طور تے چمدی گرم ہوا کھڑی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1339}

شب عاشور ہے اے ، شب عاشور ہے اے
حالات درد و غم دے ہر سین کوں رویندن
.....☆.....

ہے نیمیاں دا چنتا عباس با وفا کوں
احساس ہے ڈیویندا اپنے ہر ہک بھرا کوں
غازی دے ویر سن کے ہنجوں کھڑے وہیندن
.....☆.....

پتراں کوں پا کے جھولی ہر سین پیار کردی
آج جھولیاں دی رونق مہمان ہے نظردی
مانواں کوں پاک پچڑے بیٹھے تسلیاں ڈیندن
.....☆.....

ہر سین رو کے آکھے اے رات آخری ہے
مہمان لکھے پل دی پتراں دی زندگی ہے
تیور امت شقی دے ہر سین کوں ڈیندن
.....☆.....

شبیر چم کے روندائے ہر سین دی ردا کوں
بھینیں وی ڈیکھ رونون مظلوم کربلا کوں
ہک بے کوں بھین بھائی ڈیکھن دی سک لہیندن
.....☆.....

جعفر سے جہاں تے مظلوم کربلا دا
آہدا ہا جیڑھا چم کے چہرہ ہر ہک بھرا دا
مہمان آج دی شب ہو ، آثار اے ڈیندن

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1340}

رُک وَنَجْ اے رات ویر کوں گل بھین لا گھنے
کچھ وقت نال ویر دے اُجڑی نبھا گھنے

.....☆.....

اکبر کوں جھولی پا کے کریندی ہے پیار ما
کیتائے اٹھارہاں سال تائیں انتظار ما
امڑی توں لاہندی مس تاں آج اکبر چما گھنے

.....☆.....

قاسم دی پاک امڑی سچیدی ہے لعل کوں
آج الوداعی پیار کریندی ہے لعل کوں
چاہندی ہے سین لعل کوں بنرا بنرا گھنے

.....☆.....

لب خشک آج معصومہ دے چمدا ہے باوفا
کسں کوں پیار بیٹھا کریندائے بے انتہا
غازی توں پیار آج تاں معصومہ کرا گھنے

.....☆.....

اصغر کوں لوری بیٹھی سزیندی ہے پاک ما
آج آخری ہے رات ہے درداں دی انتہا
چاہندی ہے چن کوں لوری تاں اُجڑی سنا گھنے

.....☆.....

جعفر وطن تے ویر کوں وسدا ڈکھے ڈکھی
بھائیاں دے نال خوش ہووے آقا دی پاک دھی
بدلے دے سدھر ہنڑ میڈا غازی لہا گھنے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1341}

ڈکھاں دی رات ہے اے
مظلوم کربلا دا آج تعزیہ اٹھاؤ

.....☆.....

ارمان رہیا نت عابد کون نہا پیو دی لاش سہا ستکیا
نہا کولھوں بہہ کے رو ستکیا نہا لاش توں پتھر ہٹا ستکیا
عابد دی نیابت وچ بہہ کے ہنجوں دی سدھر لہاؤ

.....☆.....

مظلوم دی پگ دا وارث وی نہا خود تابوت بنڑا ستکیا
جیویں وارثاں دا دستور ہوندائے نہا مونڈھا لاش کون لا ستکیا
سجاد دی طرفوں تعزیے کون آج مونڈھا آن کے لاؤ

.....☆.....

حیدیاں بھینیں دی مجبوری ہئی پھل لاش توں ناہن ہٹا ستکیاں
پھل قبر تے لوگ چڑھیدے ہن او ناہن قبر بنڑا ستکیاں
انہاں حسرتاں دی تکمیل کیے آج تعزیہ پاک سجاؤ

.....☆.....

حیدیاں بھینیں گھن بھرجایاں کون نہ لاش بھرتے آ ستکیاں
دستور مطابق ویرن دی او ناہن لاش سہا ستکیاں
انہاں بھینیں دے آج ویرن دا تساں تعزیہ پاک سہاؤ

.....☆.....

جعفر مظلوم دا لخت جگر گھنے بدلے آج جد اطہر دے
حیدے وارث لاش تے چند آنسو برساون تے ناہن پھر دے
اوندا ویڑھا جلد آباد ہووے ایہا کرن دعا سب آؤ

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1342}

ڈاہویں دی رات ہے تے غریباں دا کارواں
ہے دشمنان دا ویڑھ تے ہن سین دیاں دھیاں

.....☆.....

آہدی ہے رو کے ویر دی بھائیواں کن ونجاں
گھن کے تیڈے صغیر یکے بال کن ونجاں
سادانیاں دے پور کون گھن نال کن ونجاں
پاسہ کوئی نہیں سجھدا تے مجبور تھی گیاں

.....☆.....

چنتا ہے میکوں بہوں تیڈا چن ویر کن ونجاں
کوئی تاں ڈساوے بھین کون تدیر کن ونجاں
تیکوں بچا کے جگ توں میں شبیر کن ونجاں
پچ پونویں شالا بھینیں کون بیٹھی دعا کراں

.....☆.....

میکوں ڈسا توں ویر علمدار کن ونجاں
ڈسدے ہو سارے موت دو تیار کن ونجاں
بھینیں کون سجھدائے شام دا بازار کن ونجاں
ہک وار چم توں ویر ، مسافر دیاں گسٹیاں

.....☆.....

میکوں یقیں ہے کل اے میڈا ویر ٹر ویسی
 بھینیں کوں کلہا چھوڑ کے شبیر ٹر ویسی
 مجبور تھی کے شام دو ہمیشہ ٹر ویسی
 رات آخری پیار دیاں سدھراں لہا گھناں

.....☆.....

اکبر دی لاہندی مس وی سویرے رنگی ویسی
 اصغر دا پاک پینگھا وی آباد تھی ویسی
 غازی دے بعد ساڈی ردا وی لٹی ویسی
 شبیر تیڈے بعد ہے جیون ساڈا کیہاں

.....☆.....

جعفر ہے سارا پور کریندا ایہا دعا
 وارث دی زندگی ہووے لکھ خضر توں سوا
 ہر دم سکھی رہے اے غریباں دا آسرا
 راہوے اساڈے سر اُتے ایندے کرم دی چھاں

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1343}

اللہ دے حوالے خدا حافظ

.....☆.....

آکھے سینِ میکوں ڈسدی ہے رات آخری اللہ دے حوالے خدا حافظ
 ہی سبھڑاں دے نال ملاقات آخری اللہ دے حوالے خدا حافظ
 آہی وسدا اے ویڑھا میں اُجڑی دا اللہ دے حوالے خدا حافظ
 دھیاں بھریا ہے گھر میڈی امڑی دا اللہ دے حوالے خدا حافظ
 ہنڑ وطنان دی آس میں مکائی بیٹھی ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 میں تانگھ سارے گھر دی لہائی بیٹھی ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ

اللہ دے حوالے خدا حافظ

.....☆.....

میڈے غازمی دی جوانی مہمان اُج دی اللہ دے حوالے خدا حافظ
 پاک بابے دی نشانی مہمان اُج دی اللہ دے حوالے خدا حافظ
 اے یقین ہے کل ٹر ویسی چن غازمی اللہ دے حوالے خدا حافظ
 اے ہے غازمی دیاں پہریاں دی رات آخری اللہ دے حوالے خدا حافظ
 چم ویر دیاں گیسواں کول آکھ آئی ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 میں تاں غازمی دیاں بازواں کول آکھ آئی ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ

اللہ دے حوالے خدا حافظ

.....☆.....

میں تاں جوڑی کوں اے گالھ آکھن آئی بیٹھی ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 تہا کوں صدقہ بھرا دا میں بنڑائی بیٹھی ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 ڈا جنگ دے وی سارے میں سکھائی بیٹھی ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 تہاڈی زندگی کنوں میں ہتھ چائی بیٹھی ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 تساں خون دیاں لہراں وچ آج ترنائے اللہ دے حوالے خدا حافظ
 تساں کھیر وی سجایا میڈا آج کرنائے اللہ دے حوالے خدا حافظ

اللہ دے حوالے خدا حافظ
☆.....

اے اٹھدی جوانی میڈے دلبر دی اللہ دے حوالے خدا حافظ
 مس لاہندی میڈے سوہنڑیں علی اکبر دی اللہ دے حوالے خدا حافظ
 گل آخری تاں اُجڑی کوں لاگھنیں ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 سینہ اپنا تاں میں کنوں چما گھنیں ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 میڈا لعل آج اتھاں تیڈی بھین ہووے ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 گل آخری وی لاوے ہا تے کھڑ رووے ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ

اللہ دے حوالے خدا حافظ
☆.....

بچ پوسی میڈا ویر اے امید کوئے نہیں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 ویسی وطنیں شبیر اے امید کوئے نہیں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 ہر آس تیڈی زندگی دی مک گئی ہے اللہ دے حوالے خدا حافظ
 ہنڑ بدلی دُکھاں دی سر دُھک گئی ہے اللہ دے حوالے خدا حافظ
 ہن خون دیاں ویر تلواراں تسیاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 ہن ظالماں دیاں تیغاں دیاں دھاراں تسیاں اللہ دے حوالے خدا حافظ

اللہ دے حوالے خدا حافظ

ہر خیمے وچ میں تاں کئی وار گئی ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 منہ چم ہر ویر دا میں آکھ آئی ہاں اللہ دے حوالے خدا حافظ
 ڈینہ چڑھنائے تے تساں منہ موڑ ونبنائے اللہ دے حوالے خدا حافظ
 تساں ڈکھیاں کوں ڈکھاں وچ چھوڑ ونبنائے اللہ دے حوالے خدا حافظ

اللہ دے حوالے خدا حافظ

.....☆.....

اے سہاگ اے بھاگ میڈی بچڑی دا اللہ دے حوالے خدا حافظ
 سرتاج میڈی لکھے دی ایں بنری دا اللہ دے حوالے خدا حافظ
 کل سچ میڈی لگنی ہے بن دے وچ اللہ دے حوالے خدا حافظ
 لکھاں پھل سجے ہونوڑیں نی تن دے وچ اللہ دے حوالے خدا حافظ
 توڑے بنری تاں وٹنیں پچا گھنیں ہا اللہ دے حوالے خدا حافظ
 توں رنڈپے کنوں اینکوں تاں بچا گھنیں ہا اللہ دے حوالے خدا حافظ

اللہ دے حوالے خدا حافظ

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1344}

میکوں آخری وار دا گل لا گھن اے وقت ولا نہ ملسی
ایہا رات غنیمت سمجھ ڈکھی ول رات ایہا نہ ملسی

.....☆.....

ایہا چادر توں چموا میکوں تطہیر دا ہئی سرمای
میڈے ٹرن دے بعد ہک سال تیکوں ایہا پاک ردا نہ ملسی

.....☆.....

جیڑھے گل تے بوسے ڈیونے نی او گل تے بوسے ڈے گھن
انہاں چوں پہراں دے بعد تیکوں ول پاک بھرا نہ ملسی

.....☆.....

توں گسناں آج چموا میں توں آزاد اے آج دی شب ہن
آزادی ول انہاں ہتھاں کوں ہک سال ذرا نہ ملسی

.....☆.....

آج ما بنڑ کے کر پیار میکوں میڈے دل وچ اے حسرت ہے
تیکوں کل مظلوم دے بدن اُتے کئی چن دی جا نہ ملسی

.....☆.....

جعفر وں پووے عون دی ما جیکوں آہدا ہا چن ویرن
کل ملن دی فرصت ویرن کوں تیکوں عون دی ما نہ ملسی

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1345}

میڈا اَج لعل آ گئے ، میڈا اَج لعل آ گئے
وچوں میدان دے ڈیکھو مہندی سکن دی لا کے

.....☆.....

ہئی آس میڈے دل دی چڑھی جڈاں جوانی
پپی سگن دے سہرے احمد دی اے نشانی
اٹھارہاں سال دی حسرت لچھے دے وچ ودھا کے

.....☆.....

نتاں میں ہن اے نیاں جنیں ڈینہ سگن کریساں
گھن کے نجف میں چن کوں ڈاڈے دے کولھ ویساں
کراں منت کیویں پوری سارے سکن نبھا کے

.....☆.....

فضہ کوں ونج کے آکھو ہنڑ سیج کوں سجاوے
اکبر کوں سیج تے اَج بنرا بنرا سمہاوے
ڈسو کل کانڈھیاں کوں ہنڑ سہرا سکن دا پا کے

.....☆.....

رب جانڑیں کنیں ایں چن کوں مہندی دا ڈا سکھایائے
چھاتی تے پاک ڈاڑھی رنگیں کرا کے آیائے
کیوں اَج سینے تے رب جانڑے مقنعے دا پھل سجا کے

.....☆.....

جعفر او پاک امڑی اکبر کوں سہرے پاوے
جیرھی لاش دی سراندی ہنجوں بیٹھی وھاوے
آکھے ڈکھیا کوں ونج آکھو درداں دے جگ بنڑا کے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1346}

اکبرؑ توں میکوں شکل ڈکھانوں دے کیتے آ
گل بھین کوں ہک وار تاں لانوں دے کیتے آ

.....☆.....

کل رساں بیاں بھینیں ادا کیتیاں ہوسن
سکناں دے ویلے خوشیاں وی آ کیتیاں ہوسن
پلوں توڑے اُجڑی توں بدھانوں دے کیتے آ

.....☆.....

وچ ہجر دے جیوں دا نمھی بار چویندا
ہر وقت ہمی آخری ہنڑ وقت ڈسیندا
ہمشیر دے ہتھ پیر بزانوں دے کیتے آ

.....☆.....

پھل سہرے دے ہوسن تیڈے رُخسار کوں چمدے
مس لاہندی دے پھٹدے ہوئے گلزار کوں چمدے
ہمشیر کوں سہرا تاں چمانوں دے کیتے آ

.....☆.....

وچ شادی دے بھینیں کوں میڈا ویر سڈیندائے
وچ خوشیاں دے شامل یکے سبھڑاں کوں کریندائے
شادی دا توڑے حال سانوں دے کیتے آ

.....☆.....

جعفرؑ ہے دعا منگدی ایہا سین دی جانی
چن حسنؑ دا ہنڑ آ کے ملا توں میکوں بھائی
توں ہجر دے صدمات بھلانوں دے کیتے آ

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1347}

ہمی رُجھ گئی پتر دے سگناں وچ نمھی خیمے دا اَنج در ڈسدا
گم تھی اکھیاں دا نور گئیے کیوں جو اَنج نہیں نورِ نظر ڈسدا
.....☆.....

ہمی سنڑیا اکبر آ گیا ہے اوندی لاہندی مس میں چنی ہے
رب جائزے میڈے دل کوں کیوں ہر وال ہے خون اِچ تر ڈسدا
.....☆.....

ہمی ما دا دل محسوس تھیدائے میڈے جگر دے وچ لگ زخم گئیے
میکوں پھل دی نوک دی زد وچ ہے اَنج لعل دا پاک جگر ڈسدا
.....☆.....

میں پتر کوں سہرا پانوناں ہا ہے تھی گئی دید ضعیف میڈی
کیوں پہنچی ہتھ میں اُجڑی دا ہمی طور تے پتر دا سر ڈسدا
.....☆.....

میڈا آسرا ہا بکو چن اکبر او دی بن کربل وچ چھوڑ گئیے
اوں ہک دے ٹرن دے نال میکوں ویران ہے سارا گھر ڈسدا
.....☆.....

آوے جعفر دا سردار سخی گھنے بدلہ آن جوانی دا
میکوں ہر دم سینہ اکبر دا ہے تازے خون توں تر ڈسدا
.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1348}

پا سر جھولی وچ بچرے دا بیٹھی رووے ما اکبر دی
مس لاہندی آج چن بچرے دی تر خون دے نال نظردی

.....☆.....

پیا خون نکلدائے سینے توں ہے سرخ جوان دی چھاتی
اے منظر ڈیکھ کے مانواں دی تھی ویندی ہے ختم حیاتی
منہ ڈیکھ کے سرخ علی اکبر دا ہے سین دے رخ تے زردی

.....☆.....

اے پتر سڈن دی حسرت وچ رہی ہے سکدی زندگی ساری
نہیں اکبر ما کوں ما سڈیا ہس لوہندیں عمر گزاری
محسوس کرے متاں عون دی ما ، ہے پتر سڈن توں ڈردی

.....☆.....

آج پتر دی لاش تے چپ کر کے ہے روندی نال حسرت دے
ہے آہدی لعل کوں چن بچرا واہ جوڑ جڑن قسمت دے
تیڈی پیشانی تے رکھن کیے چند پھل وی ما نہیں پھردی

.....☆.....

ہمشیر کوں ملن دی سک باقی ہے وچ اکھیاں دے رہ گئی
ہن کھلیاں اکھیاں اکبر دیاں ہے تانگھ اکھیں وچ بہہ گئی
آج تانگھ اچ ہر مایوس گھری پی ہے ڈاڈھی سخت گزردی

.....☆.....

جعفر ہنڑ سین دا چن ماڑے نت پاک شباب جہاں تے
رہے وسدی نت بھین اکبر دی ایندے پاک شباب دی چھاں تے
کیوں جو دنیا تے کہیں بھین کوں نہیں چن ویر دی موت وسردی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1349}

اکبر دی ما جوان دی میت تے آ تاں سہی
 ہک وار نال پتر دے آ کے آلا تاں سہی

.....☆.....

آہدی ہانویں سگن میں کریاں ایں لعل دے
 ڈو چار پھل توں لاش تے آ کے چڑھا تاں سہی

.....☆.....

مہندی سچی جوان دے ہتھاں تے ڈیکھ توں
 اکبر نہ سہی توں لاش کوں بڑا بڑا تاں سہی

.....☆.....

ایندی سراندی آ کے توں ہنجوں دے ہار پو
 کہیں شے دے نال لاش توں چن دی سجا تاں سہی

.....☆.....

کھارے چڑھن دا وقت نہیں تقدیر نے ڈتا
 سہرے نہ سہی توں وین آ چن کوں سنا تاں سہی

.....☆.....

کر اپنا سر خضاب ہادی دل دی آرزو
 سینے توں ہتھ آ مہندی دے کیتے اٹھا تاں سہی

.....☆.....

جعفر حسن دا لعل آکھے آ ایں سین کوں
 اکبر کوں آ کے سین توں سہرا بدھا تاں سہی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1350}

بھینیں دا جگر ساہندائے اے درد کڈاں اکبرؑ
تیڈی موت دا ونج کیوں خیمے میں ڈساں اکبرؑ

.....☆.....

معصومہ کھڑی در تے تیڈے نام سڈیندی ہے
تیڈے لہن دا سن اکبرؑ کھڑی نیر وہیندی ہے
کیوں خیمے دے ونج تیکوں ایویں گھن کے ونجاں اکبرؑ

.....☆.....

تیڈے پیو دی ضعیفی کوں تقدیر ہے ازمایا
تیڈی سچ دی جا لاشہ ہے خاک تے ڈکھلایا
میڈے سر دے اُتوں ڈھل گئی ہے بخت دی چھاں اکبرؑ

.....☆.....

تیڈی سوہنٹریں جوانی کوں ہن سنون سگن ٹھہندے
سہرے دا تقاضہ ہن تیڈے لعل اے خط لاہندے
منگے خوشیاں جوانی دی خاموش زباں اکبرؑ

.....☆.....

تیڈی شادی دیاں رکھ آساں جیڑھیاں وطن توں ہن آئیاں
تیڈی موت دا سن اکبرؑ ہن ڈاڈھیاں گھبرائیاں
انہاں کوں تیڈا لاشہ کیوں پیش کراں اکبرؑ

.....☆.....

جعفرؑ ہے دعا منگدا وسے سین دا گھر جلدی
پھوپھیاں کوں ڈیکھے وسدا اے نورِ نظر جلدی
کل سینیں ڈیکھن جگ تے ول اپنا جواں اکبرؑ

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1351}

کنیں جاہ تے لتھائے اکبر اتنا تاں ڈساؤ لوگو
ہمشکل پیغمبر تائیں ہتھ نپ کے پچاؤ لوگو

.....☆.....

ہئی ٹیک ضعیفی دی اے لخت جگر میڈا
ہم آس بڈھپے دی اے نورِ نظر میڈا
ہے کیوں ستا بن وچ میکوں جل کے ڈکھاؤ لوگو

.....☆.....

ایندی شادی دے سنوناں دی ہوے آس مکا چھوڑی
بے وقت جوانی دی ہوے شمع بجھا چھوڑی
کوئی خبر سناؤ چن دی میکوں ہنڑ نہ رُواؤ لوگو

.....☆.....

چڑھنا با ایں چن کھارے گئے زین توں لہہ بن وچ
دھرتی تے گولیدیا ہاں ہتھ مار کے بہہ بن وچ
لہدا نمی چن اکبر میکوں پتر ملاؤ لوگو

.....☆.....

وقت آخری اکبر دے ہتھ پیر بنڑانواں میں
ہوسی وقت نزع طاری گل پتر کوں لانواں میں
کیوں زین ہسی چھوڑی کوئی حال سناؤ لوگو

.....☆.....

جعفر او سخی ڈیکھے خوش دل علی اکبر کوں
رو رو کے رہیا چیندا بن وچ جیڑھا دلبر کوں
بک بک کوں ہا جو آہدا آؤ لاش چواؤ لوگو

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1352}

وردِ زباں شباب کی پھر داستاں نہیں
اکبرؑ کا ذکر ہے بھی اور آنسو رواں نہیں

.....☆.....

اُس کی نمازِ صبح کو بے شک قضا سمجھ
اکبرؑ کی جس کے کانوں میں صوتِ اذان نہیں

.....☆.....

جس پر حسینؑ چل کے گئے کہنیوں کے بل
کربل میں کوئی دوسرا ایسا جواں نہیں

.....☆.....

روتے ہیں قتل گاہ میں اکبرؑ کو کس لیے
موجب نبیؐ کی یاد ہے نوکِ سناں نہیں

.....☆.....

جعفرؑ ہو انتقام اب اس کے شباب کا
جز اس دعا کے اور کوئی آہ و فغاں نہیں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1353}

علم کوں چا کے وفا دا پیکر عجیب جنگ آج کریندا آندائے
جو تیر آندن جھلیندا آندائے مگر مشک کوں بچیندا آندائے

.....☆.....

بھرا دے معصوم تے ڈٹھس مشک کوں بھر کے وی پیاسہ آیائے
مشک کوں خیمے پچا گھناں میں غریب چارے تاں لیندا آندائے

.....☆.....

ہے پیاس اصغر دی یاد آندی تاں نیر اکھیاں دے وچ مچلدن
ڈے صدقہ اصغر دے پانی کیتے ہنجوں دا مینہ آج وسیندا آندائے

.....☆.....

جے کوئی مشک دو ہے تیر آندا تاں اپنے سینے تے اے جھلیندا
تے آج معصوم دے پانی کیتے اے خون اپنا وہیندا آندائے

.....☆.....

ڈوہیں چا بازو نثار کیتن مشک دا تسمہ دہن دے وچ ہے
خدا سلامت مشک پچاوے اے ترو تاں غازی مریندا آندائے

.....☆.....

دعا ہے جعفر کریندا ہر دم میں ڈیکھاں اکھیں دے نال منظر
اے سارے ظلم و ستم دے قرضے فضل دا بابا چکیندا آندائے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1354}

عبّاسِ چم کے روندائے ہر ہک اداس سر دیاں مہمان چادران
سینیں دے پاک سر تے غازی کون ہن نظردیاں مہمان چادران

.....☆.....

حسرت دے نال ڈہدائے عبّاس ہر ردا کون
آہدائے نہیں اذن ڈیندا شبیر با وفا کون
گلدائے جیویں جو ہونون ہر سر تے ڈو پہر دیاں مہمان چادران

.....☆.....

ہن دل کون بہوں ڈریندے امت دے آج ارادے
آج ڈیکھ صبر ساڈا گستاخ ہن زیادے
حالت ایہا جے رہ گئی لھلھے دیاں ہن این گھر دیاں مہمان چادران

.....☆.....

ہتھ مل کے میں جاں ٹرساں امت ستم و سبسی
ہر پھر دا ظلم آ کے امت شتی کر لسی
محسوس ایویں تھیندائے کجھ وقت تائیں ہن ہر دیاں مہمان چادران

.....☆.....

جعفر دا پاک والی این ظلم تے ہے روندنا
خونِ جگر وی جاری پکاں کنوں ہے ہوندنا
سینیں دے پاک سر دیاں بالکل نہیں و سردیاں مہمان چادران

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1355}

میڈا عبّاس نہ ونج ، میڈا عبّاس نہ ونج
بھینیں دا سہارا توں ہیں میڈا مان بھرا وی توں ہیں

.....☆.....

توں کیا ٹرسیں ساڈیاں نظراں وچ ویسی اُجڑ اے دنیا ساری
تیڈی زندگی نال ہے وابستہ بھینیں دی پردہ داری
ہیں پردہ توں کل سینیں دا آتے پاک ردا وی توں ہیں

.....☆.....

تیڈے علم دا سایہ جے توڑیں راہسی نیمیاں تے لہراندا
میکوں پک ہے نیڑے نیمیاں دے کوئی شخص نہیں ہرگز آندا
انہاں بے وس پردہ داراں دے ہر ڈکھ دا بچا وی توں ہیں

.....☆.....

تیں ٹرن دا جو ہے ناں چایا ہر سین ہے نیر ویندی
معصومہ روندی ہے چا اصغر ہے عون دی ما بڈ ویندی
انہاں سفران وچ کل بھینیں دے درداں دی دوا وی توں ہیں

.....☆.....

جے ویندائیں تاں توں وطنان تے اے بھینیں کل پچوا چا
محفوظ ردا کر بھینیں دی اتنا احسان توں لا چا
پردے دا محافظ سفران وچ ہر آن رہیا وی توں ہیں

.....☆.....

جعفر اوں فضل دے بابے کوں ہووے جنگ دا اذن عطائے
جیدیاں ہنجواں ڈکھ کے کئی واریں ہن آقا نیر وہائے
ہن آہدے غازی دنیا تے جرات دا خدا وی توں ہیں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1356}

میکوں نہ روک ہنڑ آقا ذرا تلوار چانوں ڈے
میں ہاں کرار دا جایا اے دنیا کوں ڈسانوں ڈے

.....☆.....

تیڈے خیمیاں دو کہیں گستاخ دی آج کیوں نظر اٹھے
نہیں تھوڑی گالھ جو غازی اینکوں برداش کر اٹھے
انہاں گستاخ اکھیاں کوں ذرا ہنڑ تاں جھکانوں ڈے

.....☆.....

کیڈے بے باک تھی کے آج شقی پردے دا ناں چیندن
میں ہاں مجبور تے ظالم جگر غازی دا ازمیندن
انہاں تے موت دی بجلی میکوں بنڑ کے توں جانوں ڈے

.....☆.....

قیامت تائیں نہ کوئی ظالم ولا دھرتی توں آکھ چھسی
اجازت ڈے تیڈا غازی سبق جگ کوں سکھا ڈیسی
علیٰ دے شیر کوں اپنے توں کجھ جوہر ڈکھانوں ڈے

.....☆.....

فجر توں میں کھڑا سزوداں جو گالھیں اے کریندے ہن
میڈی مجبور غیرت کوں اے ہردم آزمیندے ہن
میکوں انہاں دی گردن دا لہو ریت اچ رلانوں ڈے

.....☆.....

ہے جعفرؑ پاک غازی دی ہمیشہ اے صدا آندی
میڈی تلوار کوں سینیں توں آج تائیں ہے حیا آندی
حسنؑ دا لعل جلدی آ میکوں سدھراں لہانوں ڈے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1357}

چیندائے لاش عباس دی چیندائے
چا نہیں سنگدا پیو اکبر دا رو رو کے بڈ ویندائے
.....☆.....

بک پاسوں ہے لاش کون چیندا بے پاسوں جھنڑ جاوے
چا دھرتی توں ہر بک ٹکڑا چم اکھیاں تے لاوے
کوئی نہیں لاش چوانون والا سوچ کے نیر ویندائے
.....☆.....

لاش کون چانون لازم ہے اے سوچ کے نیر وھاوے
آہدائے غازی ویر تیڈی کیویں خیمے لاش پچاوے
سین دا چن مایوسی وچ اکبر دے نام سڈیندائے
.....☆.....

خیمے وچ گھن جانون دی کوئی صورت نظر نہیں آندی
چیندائے تاں ترتیب کوئی نہیں جسم اطہر دی راہندی
لاش کون رکھ کے دھرتی تے ول گل عباس کون لیندائے
.....☆.....

لاش کون رکھ کے ٹر پوندائے ول ڈہدا ہے لو چلدی
آہدائے گرم زمین ہے اے پئی ہے ریت دے وچ بھاہ بلدی
فوراً ما دی چادر دی چھاں لاش تے آن بنڑیندائے
.....☆.....

جعفر ایں عباس دے دل وچ پردے دا ارمانے
اکھیں ڈہدیں ٹردے ڈٹھن غازی پتر جوانے
ایں گالھوں افسوس دے ہتھ آج تائیں عباس ملیندائے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1358}

بے آس نبیؐ جائی وچ دشت دے تھی گئی ہے
 جیدی آس تے آئی ہئی او آس لٹی گئی ہے

.....☆.....

ہس ناز جنیں ویرن تے ہنڑ زین توں او لہہ گئے
 شبیرؑ کمر نپ کے دھرتی دے اُتے بہہ گئے
 سینیں دے مقدر وچ ہنڑ شام لکھی گئی ہے

.....☆.....

عباس دے چا بازو ملعون ودے کھلدن
 ہک بے کون ڈکھیندے ہن ہک بے کون ودے ملدن
 بے آس کھڑے آہدن تھی سین دی دھی گئی ہے

.....☆.....

ما فضل دی روندی ہے قسمت نے رُوایا ہے
 میکوں سفر دے وچ بیوہ تقدیر بنڑایا ہے
 ہر سین دے چہرے دی رنگت وی وٹی گئی ہے

.....☆.....

دریا دے کنارے تے عباس سخی سمہہ گئے
 جوڑ اپنا نجف وکھرا خود ساگی علیؑ سمہہ گئے
 چھاں بخت دی سینیں دے ہنڑ سر توں ڈھلی گئی ہے

.....☆.....

جعفرؑ میڈے غازی دے بدلے دی مٹے حسرت
 اظہار پذیر ہووے توحید دی آج قدرت
 خاموشی دے وچ مدت ہنڑ کافی کٹی گئی ہے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1359}

میڈا زور کمر دا ٹر گئے اوندی لاش میں کیوں چانواں
ہے باقی ہک سجاد میڈا کیوں میں اونکوں سڈ آنواں

.....☆.....

انجہ زخمی لاش عباس دی ہے نہیں آج چانوں دے ڈا دی
اوندے زخمی بدن تے پھلاں دی تھئی ہے برسات زیادہ
ہے بند بند وکھرا غازی دا کیوں سڈ کے لاش چوانواں

.....☆.....

ہر ظالم اپنے ظلم دی رہے اوندے تن تے پیاس بھیندا
گھن ہتھ وچ تھے ہر ظالم رہے ظلم دی سدھر لہیندا
اے حالت غازی ویر دی میں کیوں بھینیں کوں ڈکھانواں

.....☆.....

نہیں بوسے جوگی جاہ باقی میڈے ویر دے پاک بدن تے
ہک زخم دے وچ سے ڈسدے ہن میوں زخم غریب دے تن تے
متاں فضل دی ما کر کوچ ونجے کیوں ویر خیمے گھن آنواں

.....☆.....

انوں علم تے مشک شکستہ ہے ، تر خون کنوں ہن گیسو
بیا اصغر توں قربان کیتن میڈے ویر چا اپنے بازو
ایہو حال کیوں میں بھینیں کوں ونج خیمے وچ سنوانواں

.....☆.....

جعفر عباس دے جگر دے وچ ہن غیرت دے طوفانے
ہے آہدا میڈے دل دے وچ راہسی پتراں دا ارمانے
جے تائیں نہ تیغ چلانوں دی میں رَج کے سدھر لہانواں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1360}

آ عونُ دی پاک امریٰ تیڈا پاک بھرا آ گئے
میڈے نال وفا کر کے سلطانِ وفا آ گئے

.....☆.....

کوئی بال وی پانی دا ہنڑ نام نہ ول چاوے
معصومہ وی اتھ آ کے ہنڑ پیاس نہ جتلاوے
وچ پانی دے آج اپنا اے خون رلا آ گئے

.....☆.....

مسلم دیاں دھیاں کوں آکھو لاش تے آ رونون
آج بابا سمجھ اینکوں سر خاک رلا رونون
جگ درد و مصائب دے عباس بنڑا آ گئے

.....☆.....

اے لاش نہیں غازی دی بھینیں دا مقدر ہے
بکھری ہوئی دھرتی تے اے سین دی چادر ہے
تھی بن دے وچوں ٹکڑے بھینیں دی ردا آ گئے

.....☆.....

کئی وار ہے میں سڈیا میڈے نال بولیندا نہیں
آج اپنے مصائب دے حالات سنویندا نہیں
شاید اینکوں وچ ڈکھ دے یک لخت مزا آ گئے

.....☆.....

اعلان ہووے جعفر گھر سین دا وسدا ہے
بدلے دا امر گھن کے غازی کھڑا ہسدا ہے
ارمان کڈھن اپنے عباس ولا آ گئے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1361}

آندی پئی ہے صدا ، ناصر ہے کوئی میڈا
امداد کرے مضطر دی میں گھوڑے توں نہیں لہہ سنگدا

.....☆.....

طاقت دی نہیں بدن وچ عبّاس کون سڈیندا
مایوس تھی کے ہر توں ہنجواں کھڑا وہیندا
ایں خون ہے میڈیاں اکھیاں وچ ہک آنسو دی نہیں وہہ سنگدا

.....☆.....

پہلے جو ہم میں لاہندا عبّاس ہا لہیندا
آ کے قریب اکبر خود کوچ ہا نپیندا
آج زین توں لہڑاں مشکل ہے پر زین تے وی نہاں بہہ سنگدا

.....☆.....

غازی دی لاش دھپ تے برداشت آج نہیں تھیندی
بابے دی پاک صورت زخمی پئی ہے ڈسیندی
میکوں غازی نال بلھاوے کوئی نمہی دور بھرا توں رہ سنگدا

.....☆.....

خیمیاں دے پاسے پئے ہن ظالم قدم ودھیندے
آ کے عبّاس اکبر خیمے نہیں بچیندے
میڈے ڈھیریں خیمے امت لٹے اے گالھ شیر نہیں سہہ سنگدا

.....☆.....

جعفر دا پاک وارث گھن انتقام آ کے
گھن ڈاڈیاں دے بدلے تلوار کون اٹھا کے
تھیوے بدلے وچ تاخیر ذرا ، کوئی پھردیں سجن نہیں سہہ سنگدا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1362}

دوشِ نبیٰ دا زیب ہے ، زخمی ہے زین تے
تازہ ہے زخمِ ڈسدا سیدِ دی جبین تے

.....☆.....

بدلا ظلم دا تیراں دی بارش وسیندا ہے
غسل اپنے خون نال مسافر کریندا ہے
تے انوں خون بھجے گھوڑے توں ترمائے زمین تے

.....☆.....

زخمی شدید ڈسدا ہے پہلو غریب دا
پھلاں توں پر ڈسیندا ہے بازو غریب دا
تے سرخی لہو دی تازہ تھئی ہے آستین تے

.....☆.....

تھوں ہے چھدی واگ تاں اوکھا سنہلدا ہے
معلوم تھیدائے زین توں شبیر ڈھلدا ہے
تے ہک زلزلہ نظر دا ہے عرش برین تے

.....☆.....

حالت ہے درد ناک ، ہے زخماں دی انتہا
بیکس ہے پاک پتراں دیاں لاشاں دے وچ کھڑا
تے اے حال ڈیکھ گریہ ہے کل ظالمین تے

.....☆.....

جعفر جہاں تے آسی این بیکس دا دلربا
مظلوم جد دا گھنسی زمانے توں خوں بہا
تے آسی خوشی دی لہر یکے عالمین تے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1363}

آکھے کھڑی معصومہ بابے دے کولھ آ کے ، بابا جواب ڈے
آج بے نیاز بیٹھائیں سر پاک کون جھکا کے ، بابا جواب ڈے
.....☆.....

آئی ہاں تہاڈے کولھوں مشکل دے نال بابا
انہاں میڈیاں مشکلاں دا کر کے خیال بابا
ہک وار ڈیکھو توڑے اکھیاں ذرا اٹھا کے ، بابا جواب ڈے
.....☆.....

حسرت ہامی اے دل وچ تہاڈے نال میں ایساں
تھ نپ کے میں تہاڈا خیمے دے وچ پچھیاں
رو رو کے ہاں سڈیندی خاں سریں روا کے ، بابا جواب ڈے
.....☆.....

میں ہاں تیڈی معصومہ سینے توڑے سمہا نہیں
انجہ بے نیاز تھی کے لیکن میکوں رُوا نہیں
ہک وار پیار کر توں سینے دے نال لا کے ، بابا جواب ڈے
.....☆.....

خیمے دے در تے تیکوں بھینیں سڈیندیاں ہن
ہاں نال لا بنی کو ہنجوں وپندیاں ہن
منت ہاں میں کریندی ، جھولی دے وچ بلھا کے ، بابا جواب ڈے
.....☆.....

جعفر ہنڑ او معصومہ ڈیکھے خوشی پدر دی
تصویر جیکوں پیو دی تر خون توں نظردی
رو آکھے ہولے ہولے مونڈھے کتوں ہلا کے ، بابا جواب ڈے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1364}

تیکوں بابا سنانوں میں کیوں خیمے توں آئی ہاں
رہیاں تیکوں سڈیندی ، رہیاں میں بہوں گولیندی

.....☆.....

تیڈا پچھدی رہیاں ہر توں مگر کوئی نہا ڈسیندا
میڈی این کمسنی تے ہا ستم ہر کوئی کریندا
اے دنیا بے حیا ہے ، ستم دی انتہا ہے

.....☆.....

میں ہک ظالم توں پچھیا ہا میڈا بابا کتھاں ہے
جواب اوں جو ڈتائے اوندہ کھڑا ہنٹر تائیں نشاں ہے
اوندو ڈہدی ہاں رہ گئی ، ہامی دھرتی تے بہہ گئی

.....☆.....

تیڈے گولن دے وچ بابا میڈے دُر ہن لٹی گئے
دُراں دے نال ہن رُخسار وی اَج سرخ تھی گئے
آیاں دُر میں لہوا کے ، ملن دی تاگھ لا کے

.....☆.....

میکوں بابا توں گل لا کے توڑے کجھ پیار کر چا
بلھا جھولی دے وچ ہنٹر توں پیار ہک وار کر چا
توں سینے تے سمہا نہیں ، مگر نظراں چرا نہیں

.....☆.....

آوے جعفر دا وارث ہنٹر گھنے بدلے جہاں توں
کرے آزاد گھر اطہر کوں ہنٹر آ کے ڈکھاں توں
ملے معصومہ آ کے ، تے گل بابے کوں لا کے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1365}

نہ ضرباں لا ظالم
کھڑی رو رو آکھے معصومہ میڈے بابے پاک دے سرتے

.....☆.....

دھیاں دے سامنے نہیں اتنا ستم وسیندا
کسمن دھیاں دے ڈہدیں والد نہیں مریندا
جیڑھی ضرب توں لیندائیں لگدی ہے او میڈے پاک جگر تے

.....☆.....

ہئی واسطہ خدا دا اے میڈا آسرا ہے
اللہ گواہ ہے ساڈی کشتی دا ناخدا ہے
ایندیاں سکیاں بھینیں روندیاں ہن کر غور ذرا توں در تے

.....☆.....

منت پئی ہاں کریندی چارہ میں کیڑھا لانواں
آکھیں تاں جوڑ میلا قرآن چا کے آنواں
رہے سایہ ایندا حشر تائیں نت سین دے وسدے گھر تے

.....☆.....

پتراں دی موت اینکوں پہلے ہے چا مکایا
خنجر تلے وی ایں نہیں ایں درد کوں بھلایا
توں ضرباں لیندائیں دید ایندی ہے ہردم چن اکبر تے

.....☆.....

جعفر ہنڑ اے معصومہ وسے پدر دے سائے
رہی نال کھڑ کے ڈہدی بدلے ستم دے چھائے
جیڑھی ہولے ہولے آہدی ہئی ظالم دے ظلم توں ڈر تے

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1366}

گھوڑے دے اُتوں بھینیں ڈٹھا ویر کوں لاہندا
آہدی ہے جگر بھین دا اے درد نہیں ساہندا

.....☆.....

ہے زخماں کنوں چورتے ترائے ڈینہ دا ہے پیاسہ
دریا وی پیائے سامنے شبیر دے واہندا

.....☆.....

ڈھل زین توں جلیائے اجاں دھرتی تے نہیں آیا
مظلوم کوں ملیا ہویا منبر ہے پھلاں دا

.....☆.....

ہر زخم کنوں خون دی ہک سیڑھ ہے جاری
ہمشیر کوں اندازہ ہے ویرن دے ڈکھاں دا

.....☆.....

مینہ تیراں دا وسدائے تے تڑپدا ہے مسافر
امداد کیٹے جاڑے کیوں عباس نہیں آندا

.....☆.....

جعفر آوے ہنڑ لعل حسن پاک دا جگ تے
بدلہ گھنے مظلوم دے ڈکھاں تے غماں دا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1367}

رونون دی ہاں میں سکدی ہم درد بہوں زیادے
کوئی آ مکاڑ ڈیوے
بھرجائیاں نال آئی ہاں پر سے جھلن بھرا دے

.....☆.....

دیرن دی لاش تے میں ہر شے لٹا کے گئی ہم
اپنی یتیم دھی کوں خود نال چا کے گئی ہم
ہانے لاش توں اٹھایا میکوں نال بہوں جفا دے

.....☆.....

اکبر دی لاش دھپ تے بن وچ نظر ہی آندی
کچھ دیر رو نہ سنگیم بچڑے دی بہہ سراندی
اے جہیں جوان ہوندن کیا انجہ ٹرن دے ڈا دے

.....☆.....

قاسم دے پاک سہرے مقتل دے وچ پئے ہن
سگناں دے پھل تمامی پامال تھی چکے ہن
چہرے دے برگ سارے سرخ ہن مثل حنا دے

.....☆.....

ہئی درد ناک منظر تیاں دے ماشکی دا
زخمی ہا پر ہی ڈسدی ہاں تے مشک دریدہ
ڈیکھن دے حال ناہن اُسدِم فضل دی ما دے

میڈے ڈو پاک بچڑے انجہ کر وفا سته ہن
 امڑی دے پیار دیاں کل تاگھاں لہا سته ہن
 لہدے ناہن میں گولین کر پیار دے ارادے

.....☆.....

جوڑی دے منہ چمن دی وِچ دل دے آرزو ہئی
 لاشاں نہ جانڑے کتھ ہن بن وِچ فقط لہو ہئی
 سنورا کے ہامی ٹورے صدقے جو ہم بھرا دے

.....☆.....

جعفرؑ او شہزادی ہردم وسے جہاں تے
 وسدی رہے ہمیشہ غازی دی پاک چھاں تے
 آہدی ہے جیڑھی آج دی کر کے بھرا کون یادے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1368}

ڈیون مکاڑ آئے ہیں پر سے توں جھل بھرا دے
میڈی سین جھل مکاڑاں
بھائیاں دے بعد ڈٹھن تساں درد بہوں زیادے

.....☆.....

رونون دی گھن کے حسرت ہانویں لاش تے توں آئی
پھلاں دے وچ آ ڈٹھو اپنا غریب بھائی
پھل دی ہٹا نہ سنگیوں ، لاشے اتوں بھرا دے

.....☆.....

اکبر سمہا نہ سنگیوں دھپ توں اٹھا کے چھاں تے
سر جھولی پا نہ سنگیوں کیوں جو ہا سر سناں تے
مس لاہندے چن نہیں ہوندے اے جہیں ڈکھاں دے ڈا دے

.....☆.....

قاسم دے تن دے ٹکڑے بکھرے پئے ہن زمیں تے
ریت ایچ ہن او نظر دے سہرے جو ہن جہیں تے
غلطان ہن لہو وچ سہرے مثل حنا دے

.....☆.....

بازو نثار کر کے عباس سمہ گیا ہا
باقی وی جسم اودا تقسیم تھی چکا ہا
جو بچ گیا ہا اوں تے پھل ہن سچے وفا دے

جوڑی گولیندی رہیوں جوڑی نظر نہ آئیو
 کہیں جاتے او ستے ہن اتنا نہ کہیں ڈسایو
 اے حال ڈکھ تہیڈا روندہ رہیا سجآدے

.....☆.....

جعفرؑ دعا کریندائے عصمت دی شاہزادی
 ڈیکھیں توں ول ایں جگ تے شاہی سخی بھرا دی
 جیندی لاش ڈکھ دھپ تے تہاڈے ڈکھ تھئے زیادے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1369}

تھاڈی جھلن مکانز میں آئی ہاں ہائے غریب کربلا
میں ڈاڈھی درد ستائی ہاں ہائے غریب کربلا

.....☆.....

میڈا ویڑھا سوہنڑاں وسدا ہا
خوش ہر کوئی وسدا رسدا ہا

.....☆.....

میڈے جگ ہن سوہنڑیاں بھائیاں دے
ہن بخت میڈیاں بھرجائیاں دے

.....☆.....

شیرِ دی ہا میڈا پاک بھرا
ہا بھین دے سر دی پاک ردا

.....☆.....

یک لخت خزاں ہنڑ آ گئی ہے
ساکوں نظر نفاق دی کھا گئی ہے

.....☆.....

کربل وچ باغ لٹا کھڑیاں
غازی جیہاں ویر ٹرا کھڑیاں

.....☆.....

میں اکبر لعل ونجا کھڑیاں
مس لاہندے کون پرنا کھڑیاں

.....☆.....

صدقہ ڈوہیں پتر گنزا کھڑیاں
اُتوں زین دے ویر لوہا کھڑیاں

کئی کسمن بال ونجا کھڑیاں
کئی لاشاں کون میں چا کھڑیاں

.....☆.....

میں کردی شکر ادا کھڑیاں
سجاد کون تاں بچوا کھڑیاں

.....☆.....

بنری دا ڈاج لٹا کھڑیاں
سجاد کون پگ بدھوا کھڑیاں

.....☆.....

ہنٹر کرن دعائیں آ کھڑیاں
کردی ہر وقت دعا کھڑیاں

.....☆.....

میڈے بارہویں لعل دا راج ہووے
میڈی نونہہ دا واپس ڈاج ہووے

.....☆.....

ہنٹر باب اجابت کھل پووے
ساڈے پردے پاک دا مل پووے

.....☆.....

ڈیکھاں وسدا اپنے ویر کون میں
خوش ڈیکھاں ول شبنیر کون میں

.....☆.....

ہنٹر جعفر دا سردار آوے
ساڈے گھر وچ پاک بہار آوے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1370}

ڈسا اے شامِ غریباں جو ساڈا کیا بچ گئے
ساڈی غریبی دا ہنڑ کیڑھا آسرا بچ گئے

.....☆.....

خیام ڈکھ اساڈے دھواں دھواں ڈسدن
تے ٹر گیاں دے تاں قدماں دے گم نشاں ڈسدن
نگاہ کر ہاں میڈا ہنڑ کیڑھا بھرا بچ گئے

.....☆.....

تمام ظلم میں چپ کر کے اُج بھا آئی ہاں
تے ٹھردے نیچے وچوں ہک بیمار چا آئی ہاں
تے کون پتراں وچوں ہنڑ ایندے سوا بچ گئے

.....☆.....

میڈی یتیم دے ڈو دُر وی ہن تاں لہہ گئے ہن
جو قطرے خون دے وہنڑیں آہن او وہہ گئے ہن
تے ترکہ گھر دا توں خود ڈکھ ہنڑ کیڑھا بچ گئے

.....☆.....

جو لعل وطاناں اُتوں نال چا کے آئے ہاسے
تمام جھولیاں اپنیاں سجا کے آئے ہاسے
اُنہاں وچوں توں ڈسا کیڑھا ماہ لقا بچ گئے

.....☆.....

کریندائے عرض اے جعفر اے سین دا جایا
کہیں دے وارثاں بدلے کنوں نہیں ہتھ جایا
میڈا کریم تیڈے گھر دا خوں بہا بچ گئے

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1371}

شبیّر کنوں بھینؑ بہوں دور کھڑی ہے
کنیں گالھوں خدا جانے مجبور کھڑی ہے

.....☆.....

دل چاہندائے لاش دے کولھ آنواں پر آ نہیں سنگدی
ہے چاہندی ویر کوں گل لانواں گل لا نہیں سنگدی
ہے گھن نال غریباں دا یکا پور کھڑی ہے

.....☆.....

منہ ڈیکھناں چاہندی ہے ویرن دا نسی نظر اے آندا
وچ پھلاں دے ہے سینؑ دا چنؑ دل نہیں اے ساہندا
من رب دی رضا ہر ڈکھی مستور کھڑی ہے

.....☆.....

ہے آہدی مہلت مل پوندی گل میں لا گھندی
اُتوں ویر دے زخمی سینے دے اصغرؑ چا گھندی
ہے ہنڑ رب دی رضا کر ڈکھی منظور کھڑی ہے

.....☆.....

جیڑھے پھل شبیّرؑ دے تن تے ہن ایندے دل دے وچ ہن
جو زخم نفیس بدن تے ہن ایندے دل دے وچ ہن
اے ویر وانگوں زخماں کنوں چور کھڑی ہے

.....☆.....

جعفرؑ دا وارث ہنڑ آ کے گھر وسدا ڈیکھے
وچ ویرھے پاک دے سینیںؑ کوں خود ہسدا ڈیکھے
اَج سینؑ ڈیکھے خوش اَتے مسرور کھڑی ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1372}

خیمے نبیٰ دی دھی دے ظلم اِج وِڑھی گئے ہن
غازی دے تہہ دے لائے ہوئے خیمے ٹھری گئے ہن

.....☆.....

سینیں نے سارے گھر دے سامان چا ڈتے ہن
اپنے ہتھیں تمام زبور لہا ڈتے ہن
سارے تبرکات اِج تقسیم تھی گئے ہن

.....☆.....

باقی خیام ہن تاں امت چا ہن ٹھرائے
ہنٹ پر دیاں دی حافظ ہک ذات کبریائے
پردے تاں راہِ حق وِچ یکدم وِٹدی گئے ہن

.....☆.....

فَاتِحِ شام توڑے ہر شے لٹا کھڑی ہے
خوش ہے جو توڑے اپنا عابد بچا کھڑی ہے
اِج پوریھے کل ڈکھی دے کجھ تاں بچی گئے ہن

.....☆.....

بنریٰ دا ڈاج ظالم لٹ کے وِٹا کھڑے ہن
شادی دے سارے کانڈھی ہر شے لٹا کھڑے ہن
زبور بنیٰ دے ڈھدیں سارے لٹی گئے ہن

.....☆.....

جعفرؑ دا پاک وارث اعلان کر جہاں تے
چھا گئے خوشی دا بدلہ ڈکھیاں دے کارواں تے
ڈکھ درد پاک گھر دے سارے کٹی گئے ہن

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1373}

ہنڑ جاگ میڈا عابد حالات بدل گئے نی
ڈینہ ڈھلن سیتی پردے ساڈے سر اُتوں ڈھل گئے نی

.....☆.....

سورج ساڈی قسمت دا سہہ ظلم و ستم لہہ گئے
یک لخت اندھارا آ ساڈے سر دے اُتے بہہ گئے
خوشیاں دے چراغ عابد وچ شام دے بل گئے نی

.....☆.....

ساڈے خیمے لٹیجن دے آثار ڈسیندے ہن
پے باہروں قاتاں دے شامی جمع تھیندے ہن
جیڑھے نعرے مریندے ہن دل سینیں دے بل گئے نی

.....☆.....

خیمے جاں ٹھرن پوسن کنیں پاسے اسماں ویسوں
جئیں پاسے اسماں ویسوں رستہ نہ کنھاؤں پیسوں
گستاخ یکے آ کے در خیمے دے مل گئے نی

.....☆.....

ہے شمر کھڑا آہدا خیمے اے لٹو جلدی
تھی چادران سینیں توں گستاخ گھنو جلدی
کئی تیر مصیبت دے ساڈے دل اُتے چل گئے نی

.....☆.....

جعفرؑ دا سخی ہنڑ تاں حد ظلم دی مک گئی ہے
کونین عدواں دے دروازے تے جھک گئی ہے
غیراں دے رلانویں ہنڑ کل اپنے وی رل گئے نی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1374}

ڈینہ لہن تائیں سادات تے رہے ہر شامی ظلم وسیندا
ہنڑ ہر کوئی اپنیاں خیمیاں وچ پئے سکھ دی نندر کریندا

.....☆.....

ہن بکھرے ہوئے انوں مقتل وچ گل نبوی پاک چن دے
عباس تے اکبر تے قاسم ہن ڈسدے باجھ کفن دے
بہڑ کوئی وارث انہاں لاشاں کوں نہیں آن کے آج دفنیدا

.....☆.....

آرام پذیر ہے آج غازی چپ کر کے من دریا تے
ہن مشک دے ٹکڑے نال پئے انوں علم پیائے ہی جاتے
رب جائے آج عباس کیوں نہیں علم زمین توں چنیدا

.....☆.....

انوں دور بٹے دے نال پٹھن سادات دے مستوراتے
ہن مانواں پٹھیاں جھولیاں وچ آج کسن لعل لکاتے
نہیں لہدے لفظ تسلی دے ، آ خوف ہے بال رہنیدا

.....☆.....

ہر سین کوں ڈسدا مقتل وچ پتراں دا پاک بدن ہے
کئی حصیاں وچ تقسیم تھیا ہر لعل دا زخمی تن ہے
دل تڑپدا ہے گل لانون کوں ، ڈر ظلم دا وچن نہیں ڈیندا

.....☆.....

جعفر وارث انہاں ڈکھیاں دا شالا جگ تے جلدی آوے
گھنے بدلہ وسدے ویڑھے دا گھر ول خود آن وساوے
ہر ناحق خون ہے وارث کوں بہوں حسرت نال سڈیندا

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1375}

دنیا تے ٹر گیاں کوں کوئی شخص نہیں ستیندا
اے کون ہے جو لاشاں بن وِج ودائے لٹیندا

.....☆.....

انہاں اللہ راسیاں دے وارثُ قریب پیٹھن
مجبور تھی کے تر تر ڈہدے غریب پیٹھن
در دا غلام تھی کے آج ظلم پئے کریندا

.....☆.....

مظلوم دے ہتھاں تے جمال دی نظر ہے
انگشتری تے دیدے ہر شے توں بے خبر ہے
جگ توں نرالے رنگ وِج مندری بیٹھائے لہیندا

.....☆.....

انگشتری ہے لہہ گئی لیکن لہو توں لالے
انگلی وی ہے نظردی انگشتری دے نالے
انگلی کنوں انگٹھی بیٹھائے جدا کریندا

.....☆.....

اپنے اٹھاں دی اُجرت پہلے اے گھن چکا ہا
مظلوم کربلا توں لہنزاں ایں کجھ وی نہ ہا
حیرت ہے آج اے کیڑھے بیٹھا ہے ڈکھ مریندا

.....☆.....

جعفر دا پاک وارثُ جسدِ جہاں تے آسی
انگشتری اے پا کے منبر تے آ کے باہسی
کیوں جو کوئی دشمنوں کوں کہیں وقت نہیں بھلیندا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1376}

تساں سر فدا چا کیتائے میں گھر لٹا کھڑی ہاں
اج بن دیوچ میں سارے ویرن ٹرا کھڑی ہاں

.....☆.....

تھاڈی بے کفن زمیں تے ہر لاش آج پئی ہے
تھاڈی بھین چھوڑ خیمے وچ بن دے آ گئی ہے
غازی دے بعد اپنے خیمے ٹھرا کھڑی ہاں

.....☆.....

معراج تے تھاکوں حاصل بلندیاں ہن
انوں شہر شام دو خود ساڈیاں تیریاں ہن
مقتل دے وچ وداع دے کیتے میں آ کھڑی ہاں

.....☆.....

صحرا دی گرد اڈ کے لاشاں تے پئی ہے پوندی
لیکن ہے بھین تیڈی آج دور کھڑ کے روندی
ایں خاک توں وی گھٹ میں قسمت بنڑا کھڑی ہاں

.....☆.....

معصومہ تیڈے کیتے بے چین تے حزیں ہے
ہاں نال لائی کھڑی ہاں اکھیاں تے آستیں ہے
کیوں ڈیواں تسلی کیا شے بچا کھڑی ہاں

.....☆.....

جعفر او سین ڈیکھے پتراں دی ول جوانی
اکبر کوں رہی جو آبدی ڈیکھے ہنڑ توں میڈا جانی
کیوں ڈیکھے میں بنی کوں ہاں نال لا کھڑی ہاں

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1377}

قرآن دیاں تفسیراں جسم باجھ غلاف دے آئیاں
ہن بازار وچالے ، ظالم لوگ سمالے
رل مل امت شقی نے ہر تے زیراں زبراں لائیاں
.....☆.....

کہیں آیت تے ڈس دے ہن کل خون دے نقطے ہر کوں
ہر آیت تطہیر کنوں رنگین چا کیتا سر کوں
شام دے کل بدمعاشاں ، ٹلیاں ڈیکھ نماشاں
سمجھ ثواب ہر سورۃ تے صلواتاں آن وسائیاں
.....☆.....

تھئے سورۃ یسین توں جاری قطرے بل احیا دے
شام دیاں دیواراں دے ہن تھی گئے رنگ حنا دے
شفق زمین تے چھا گئی ، ہر آیت گھبرا گئی
چھوٹیاں سورتاں جسم جھڑپیاں کہیں نہ آن کے چائیاں
.....☆.....

انا انزلنا تے جسم تھئی بارش رحمت دی
دیواراں تے سرخی تھئی قرآن دی ہر سورۃ دی
بدل ظلم دے ڈھک گئے ، قدم سما دے رُک گئے
جھڑ پی سین تان آن اٹھایا سین کوں کل بھرجائیاں
.....☆.....

ڈیکھ تلاوت کردا سارے شہر دے بدمعاشاں کوں
 خود ناطق قرآن چا کیتا بند اپنیاں اکھیاں کوں
 نوک سنان تے چڑھ کے ، سورۃ کہف کوں پڑھ کے
 صبر خداوندی دیاں جھلکاں عالم کوں ڈکھلایاں

.....☆.....

جعفرؑ اے بازار دے صدے حسنؑ دا لعلؑ بھلاوے
 ہر ڈاڈی دے بدلے گھن کے دل دی سدھر لہاوے
 چچھے قوم شقی توں ، ہر ظالم ازلی توں
 کیویں ہاوے سینؑ دیاں جائیاں نوں نوں میل ٹرائیاں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1378}

کوفیو اے شامیو ! پئی ہاں میں آج وطن تے ویندی
تساں ظلم و ستم دی ہر حسرت آج ول مٹا گھنو

.....☆.....

آج گھن کے میں بھرجائیاں کوں وچوں شہر دے آن گزرنائے
کرے بیشک ظلم او شام دے وچ جے ظلم اجاں کہیں کرنائے
جے پھل برسانوناں چاہندے ہو بے شک وسا گھنو

.....☆.....

میں ویر دی خاطر صبر کیتن اجاں بہوں تائیں صبر کریاں
کرو ظلم غریب دیاں بھینیں تے میں ہر ہک ظلم پچھیاں
ساکوں باب السعد تے ہک واری آج ول کھڑا گھنو

.....☆.....

آج ول خطبے بازار دے وچ کھڑ اُم المصائب ڈیسی
میڈی ہر مستور دی چادر جے آج رنگ تبدیل کریسی
میڈے عزم دے وچ نہ فرق آسی ول آزما گھنو

.....☆.....

مظلومیت دی چادر ہے توحید پسند فرمائی
آج فیصلہ ہے حق باطل دا کھڑی آہدی ہے سین دی جائی
اساں ظلم و ستم توں نہیں ڈردے ، سدھراں لہا گھنو

.....☆.....

تساں اتنے ظلم وسائے ہن کیڑھا ظلم ہے جو نہیں تھیا
 ڈٹھن اتنے ڈکھ ہنڑ ڈکھاں دا احساس نہیں باقی رہیا
 اساں ون دے قابل نہیں رہے گئے ڈکھ بے ودھا گھنو

.....☆.....

آسی جعفر حسن دا لخت جگر ساڈے مکسن اے ڈکھ سارے
 دل پتراں نال آباد ہوسن اے لٹے ہوئے پردہ دارے
 تساں اُجڑ کے دل کدی نہیں وسناں قسماں چوا گھنو

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1379}

آکھے جابر و نوح کے غازی کون آج شام دے امن نبھا کے
 بھین آ گئی ہی
 اتھوں با پردہ ہی شام گئی آج سرتے چادر پا کے
☆.....

میڈے دل وچ جو اندازہ ہا میکیوں پور اتھوں گھٹ ڈسدا ہے
 ترونجا محل سزودا ہم ، ہنتر ترائے محل بچوا کے
☆.....

تیڈا میں پیغام سنایا ہے لہ کھڑی ہے اٹھ توں عون دی ما
 تہاڈی کرن زواری شام وچوں بھرجائیاں نال رلا کے
☆.....

ہر سین دی جھولی خالی ہے معصوم نہ جانے کن گئے ہن
 ہے ڈسدا شام دے راہاں وچ کل کمن بال سمہا کے
☆.....

دستور ہے جیویں بھینیں دا ویر استقبال کریندے ہن
 اٹھی غازی بھین دے کولھوں جل تیڈے ملن دیاں آساں لا کے
☆.....

میں محملاں دے وچ غور کیتائے معصومہ سین وی نہیں ڈسدی
 معلوم تھیندائے زنداں دے وچ تیڈی کمن سین ٹکا کے
☆.....

جعفر جڈاں آسی وطن اتے بارات یکی علی اکبر دی
 دل آکھی عون دی ما غازی ! خود پتر کون سہرے پا کے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1380}

شیر دے سر کوں شام دے وچ آکھے رو اصغر دی ما سرتاج توں ہنڑتاں راضی ہیں
میڈی سانگ دے سانگے آئی ہامی ہنڑ کھڑی ہاں قید نبھا سرتاج توں ہنڑتاں راضی ہیں

.....☆.....

میڈے پاک سہاگ کوں بن دے وچ اوتوں زین دے امت لہایائے
میڈی بیوگی دا عنوان بنڑا تیڈا سر جگ طور تے چایائے
ہئی راند ڈکھی دی لولی دی جیڑھی کھڑی ہاں آپ ونجا

.....☆.....

تیڈے سر دی سانگ تے شہر دے وچ ہئی بارش سخت نظر دی
پھل وسدے ڈکھ کے بھل گئی ہے میکوں موت علیٰ اصغر دی
میں ہر ڈکھ کر برداشت آئی ہاں جیویں حکم جو تیڈا ہا

.....☆.....

نہی سمجھ آندی تقدیر میڈی میڈے نال اے کیا چا کیتائے
ہئی چھیکڑی سانگا دھی تیڈی او دی شام جدا چا کیتائے
تیڈی ذات گواہ ہے میں اُجڑی کھڑی ہاں ہر چیز لٹا

.....☆.....

دستور مطابق بیوگی دی کر رسم ہنڑ آپ ادا توں
میڈی مانگ دے وچ زندان دی خاک چا وارث آپ رلا توں
ہر چیز توں فارغ تھی کھڑی ہاں پیاں وطن ویندی تنہا

.....☆.....

جعفر او سین علیٰ اصغر کوں ہنڑ لوری آن سزادے
جیڑھی چا کے سر شیر دا خود بیٹھی دل دے درد وندادے
آکھے کل ہم دعوے امت ڈتن بے دردی نال مکا

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{1381}

پا سر بھرا دا جھولی آہدی ہے عون دی ما بہوں تائیں خاموش رہی ہاں
رج رج کے تیکوں روساں موقع دی آج ہے ملیا بہوں تائیں خاموش رہی ہاں
.....☆.....

مقتل دے وچ ڈٹھا ہم تیڈی لاش کوں دھپاں تے
میڈا جگر ہئی پھٹدا پہرے جو ہن زباں تے
آج کھل کے تیکوں روساں روکے جو توڑے دنیا
.....☆.....

کر کے سجن سمالے ماتم تیڈا کریساں
پگ بنہہ کے تیکوں عابد پرے میں بہہ جھلیساں
تیڈی موت کوں سوپسی دنیا توں ودھ کے دکھیا
.....☆.....

اکبر دی ما دے دل تے صدمہ ہا بیوگی دا
اُنوں پتر دی جوانی ڈکھ لایائے زندگی دا
رونون دی سک لہیساں ہک ہک سجن کوں گل لا
.....☆.....

بھرجائیاں پرے ڈیون آج ویر کیتے آ کے
ڈیواں میں پرے ہر کوں سر ویر دا ڈکھا کے
ڈیکھے زمانہ سارا پرے جھلاں بھرا دا
.....☆.....

جعفر جڈاں جہاں تے آقا دی ہوسی شاہی
غازی کوں اذن ڈیسی دشمن دی کر تباہی
تلوار چا عدو تے کھل کے فضل دا بابا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1382}

میڈا وسدا اے سوہنڑاں چن ہا میڈا عباس چوڈی دا چن ہا
توں فضہ یاد کر ، کیوں وسدی ہامی وطن تے پتراں نال میں

.....☆.....

میڈے چالھی گھر دی رونق توں ہی جنت وی شرمندی
ہی صحن اچ کھیڈدے لعلان دی آواز مسلسل آندی
توں فضہ یاد کر ، کیوں عید ہم گھندی بھائیاں توں ہر سال میں

.....☆.....

ہا نونہاں پتراں بھریا گھر ، ہا ڈکھ کے دل ٹھر ویندا
میڈیاں بھرجائیاں دے بخت سہاگ تے جگ ہا رشک کریندا
توں فضہ یاد کر ، ہم ڈہدی آوج تے گھر دا بخت اقبال میں

.....☆.....

جڈاں صحن دے وچ رل باہندے ہن جگ جوڑ بھرا خوشیاں دے
اُنوں رونق بنڑ کے ہسدے ہوئے ہن مس لاہندے آ باہندے
توں فضہ یاد کر ، ہم ویڑھے دی ایں رونق وچ بھائیوال میں

.....☆.....

عباس اُنوں معصومہ کوں ہا جھولی وچ پا باہندا
اُنوں جھولی وچ میڈا مس لاہندا ہا نکھڑی کوں چا باہندا
توں فضہ یاد کر ، ہم ڈہدی پیار تے الفت دے کل حال میں

.....☆.....

میڈا ویرن بعد نماز دے ہا جڈاں وِچ ویڑھے دے آندا
 میں پڑھدی ہم صلوات او ہا میڈا سر چم کے مسکاندا
 توں فضہ یاد کر ، کچھے گھندی ہامی خیر دے حال احوال میں

.....☆.....

وسے جعفر ہنڑ او شہزادی جیڑھی سارا چمن لٹا کے
 ہئی آہدی رو کے فضہ کول جیڑھی شام دے امن نبھا کے
 توں فضہ یاد کر ، کیویں کھولے ہامی ویر دی لاش تے وال میں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1383}

کچے وسدی ہامی وطن اُتے نہا کوئی وسدا میں جیہاں
ہئی وسدی بارش خوشیاں دی میڈے گھر تے راتیں ڈیہناں

.....☆.....

جڈاں نال بھرانواں دے میڈا شبیر ہا صحن اِج آندا
میں ریش تے بوسے ڈیندی ہم ہا چھدا سر بہناں دا
ایں کربل دے میدان دے وِج میں یکدم اُجڑ گئی ہاں

.....☆.....

ہر پاسے ویر گولیندی ہاں ہنڑ ویر نظر نہیں آندے
میکوں بکھرے ڈسدن صحن دے وِج ہنڑ لاشے چن پتراں دے
میڈا گھر دا گھر لٹ امت گھدائے ہنڑ جھولی چھنڈک کھڑی ہاں

.....☆.....

اگے غازی ویر دو ڈہدی ہم ہن ڈکھ سارے بھل ویندے
اِج ہر دے نام سڈیندی ہاں میکوں ویر جواب نہیں ڈیندے
نمھی وسن دی رہ گئی وطنوں تے ایں رنگ وِج میں اُجڑی ہاں

.....☆.....

میڈے اکھیں ڈہدیں دھرتی تے ہا چن اکبر تڑپاندا
پا ہتھ برچھی وِج ڈہدا ہا منہ رو رو کے پھوپھیاں دا
اے ڈیکھن بعد زمانے تے میڈا رہ گئے جیون کیکھاں

.....☆.....

جعفر دے سر دا سائیں آسی میں ول جگ تے وس پوساں
میں کل کونین توں ودھ وسساں آباد جڈاں میں ہوساں
شالا جلدی آوے لعل میڈا ہر وقت دعا منگدی ہاں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1384}

پچھیا محتارِ حسین کنوں تیں کیڑھا ظلم وسایا ہا
ملعون آکھے میں گھوڑے توں علی اکبر لعل لہایا ہا

.....☆.....

اونکوں ظلم دے نال لہایا ہم جیکوں بابے ہا ہسوار کیتا
میں کر کے نشانہ سینے دا ہا اے جیہاں ظلم دا وار کیتا
شبیر دا سوہنڑاں مس لاہندا جھک زین دی کوچ تے آیا ہا

.....☆.....

اکبر دا زین تے جھکناں ہا انوں چھٹ کرسی شبیر توں گئی
انوں چوب قنات دی چھٹ یکدم مظلوم دی ہر ہمیشہ توں گئی
دستار جھنڑی علی اکبر دی کونین تے سکتہ چھایا ہا

.....☆.....

میں نیزے کوں جاں چھک ماری ترٹیا پھل برچھی دا سینے وچ
ہا موت دا پنکھر چہرے تے تھیا شامل خون پسینے وچ
گھوڑے دے گل وچ پا باہیں غش کر گیا سین دا جایا ہا

.....☆.....

ہا گھوڑا بھجدا فوجاں وچ ہر شامی ظلم وسیندا ہا
پیا وسدا ہا مینہ تلواریں دا ودا ہک مظلوم جھلیدا ہا
جھنڑیا زین توں جیکوں پردیاں وچ پھوپھیاں پروان چڑھایا ہا

.....☆.....

اکبرؑ دی لاش تے بن دے وچ جڈاں سینؑ دا نور البصار آیا
 جھڑیا ڈکھ کے پتر کوں دھرتی تے کچھے ٹر ارکاں دے بھار آیا
 میں ڈس نہیں سنگدا اکبرؑ کوں کیوں گل شبیرؑ نے لایا ہا

.....☆.....

جعفرؑ ہنڑ ہر اوں ظالم توں گھنے بدلے سینؑ دا جانی ہے
 جہاں ظلم دے نال مکائی ہی اکبرؑ دی پاک جوانی ہے
 جہاں پتر دی لاش توں سینیںؑ کوں بے دردی نال اٹھایا ہا

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1385}

فضہ کوئی میڈے ویر کون وَنَج کے ڈساوے ہا
میکوں عباس اٹھ توں لہانوں تاں آوے ہا
.....☆.....

شاید اُجڑ گیاں تہوں بھائیاں بھلا ڈتائے
ورنہ عباس آن کے پردے بنڑاوے ہا
.....☆.....

میکوں ہے لٹیا شام غریباں تے شام نے
محمل توں ورنہ خود میکوں اکبر لہاوے ہا
.....☆.....

بھائیاں ٹرن دا حکم سنایے غریب کون
وسدی ہوندی تاں کون میکوں آج ٹراوے ہا
.....☆.....

سکدی ودی ہاں پتراں دے ڈیکھن کیتے وی میں
اکبر کون آکھو آ میکوں ڈاڑھی چماوے ہا
.....☆.....

جعفر ہمیشہ سین کریندی ہے اے دعا
آ کے حسن دا لعل ساڈے گھر وساوے ہا
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1386}

میکوں ایہو جیہاں شام وسایائے میں وسن دے قابل رہی نہیں
ڈکھ ایہو جیہاں جگر کوں لایائے میں وسن دے قابل رہی نہیں

.....☆.....

انصاف کرو جئیں بھین دی خود نعلین آ غازی چاوے
او پیر پیادی شہر دے وچ خود جھلن مکاٹراں آوے
ایا امت میکوں پرچایائے میں وسن دے قابل رہی نہیں

.....☆.....

جیدے جگر دے وچ علی اکبر دی ہووے برچھی نت موجودے
اول امری جگ تے کیا وسنائے نت وہندن نیر لہو دے
میکوں ایہو جیہاں امت رُویائے میں وسن دے قابل رہی نہیں

.....☆.....

ڈکھ درد مصائب اُجڑی دے ہن جگر دے وچ گھر کر گئے
ساڈے وسن دا موسم نال خیام دے وچ کربل دے ٹھر گئے
غم راس میکوں انجہ آئیے میں وسن دے قابل رہی نہیں

.....☆.....

نروار گھنے بدمعاش کوئی جیکوں اٹھ اٹھ پیر کھراتے
کیا او تطہیر دی شہزادی ہے وس سنگدی دنیا تے
دربار جو ظلم ڈکھایائے میں وسن دے قابل رہی نہیں

.....☆.....

جعفرؑ او سینؑ آج وس پووے جیڑھی کرب و بلا وچ آ کے
بیٹھی حال سناوے سفران دے گل ویر دی قبر کوں لا کے
آکھے امت او حال بڑھایائے میں وسن دے قابل رہی نہیں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1387}

جیکوں ویرن چا رُوانون او نہ کیویں رووے
 حیددی عزت چا بھلانون او نہ کیویں رووے

.....☆.....

جیکوں نون میل مسلسل ہو ٹرایا غیراں
 با ردا جیکوں ہو بازار ڈکھایا غیراں
 ویر ای اونکوں چا ٹرانون او نہ کیویں رووے

.....☆.....

چوڈہاں سو میل سفر کر کے ملن آئی ہئی
 باقی ماندہ وی رلا نال سجن آئی ہئی
 بھائی اونکوں چا کھڑانون او نہ کیویں رووے

.....☆.....

جئیں تے صلوات سدا اُجڑی دا ہر ویر پڑھے
 حبسی اللہ حیددے ہر قدم تے شبیر پڑھے
 جے اوندو ویر نہ آنون او نہ کیویں رووے

.....☆.....

جئیں بھرانواں دے کیتے صدے اُٹھائے ہونون
 ٹر کے بازار دے وچ خطبے سنزائے ہونون
 گل اونکوں ویر نہ لانون او نہ کیویں رووے

.....☆.....

جعفر اوس سین کون آباد کرے سین دا چن
 جئیں گرم ریت تے ڈٹھا آہی چن ویر دا تن
 حیددے ڈکھ ویر اُٹھانون او نہ کیویں رووے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1388}

میں وانگ بازاراں وچ میڈا ویر نہ کوئی جاوے
شالا نہ شریفاں تے اے وقت کڈاہیں آوے

.....☆.....

ساکوں رَج کے مکاڑ امت ہر موڑ تے ڈیندی ہئی
ہر بھین تیڈی ویرن چپ کر کے جھلیدی ہئی
کیا حال تیکوں اُجڑی ہر چوک دا ستر واوے

.....☆.....

ساڈے ونجن کنوں پہلے بازار سجائے گئے ہن
چھتاں تے تماشائی بہوں پہلے چڑھائے گئے ہن
حال اے ہا جو ہر بی بی اے ڈیکھ کے گھبراوے

.....☆.....

انوں پور کوں میں گھن کے بازار دے وچ آئی ہاں
انوں پھلاں دا مینہ لہہ پئے ڈٹھائے میڈو بھرجائیاں
انوں چنتا ہا بالاں دا ، انوں پردے دا غم کھاوے

.....☆.....

ہر سین کھڑو گئی ہئی لگ نال دیواراں دے
تھیوں شروع تھی گئے ہن رنگ لال دیواراں دے
غیور میڈا پچڑا ناں شرم توں سر چاوے

.....☆.....

ساڈا نال بازاراں دے کوئی جوڑ نہا ویرن
 عابد دے کیتے اوکھا اے صدمہ وی ہا ویرن
 غیرت توں لہو اکھیوں عابد کھڑا برساوے

.....☆.....

جعفرؑ دا سخی وارث بدلے دی مٹا حسرت
 عباس دے دل دی آج خود آ کے لہا حسرت
 سلطانِ وفا غازی ہنڑ درداں توں ہتھ چاوے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1389}

اٹھی اکبرؑ توں جل نال میڈے تیکوں نکھڑی بھینؑ ملیساں میں
اوندے ہجر دا صدمہ مک ویسی تیکوں وطن جڈاں گھن ویساں میں
.....☆.....

تیڈے باجھ وطن تے چن اکبرؑ تیڈی امڑی وَنج کے کیا کرنائے
نمھی سمجھ آندی تیڈی بھین کوں وَنج تیڈا کیویں حال سنڑیساں میں
.....☆.....

تیڈا پیار اوندہ سرمایہ ہے تیڈی سن کے شہادت ٹر ویسی
بیار کوں تیڈی برچھی دی کیویں چن تفصیل ڈھسیساں میں
.....☆.....

میکوں آ کے جسدِ گل لیسے پھٹ جگر ویسی میڈی بچڑی دا
تیڈی خون آلودہ مندری تے دستار جڈاں ڈکھلیساں میں
.....☆.....

ہادی آکھیا میڈی اے مندری میڈی بھین دے پیش کراہے چا
تیڈی مندری ڈکھ کے ٹر ویسی ، کیویں ڈوجھا درد چکھساں میں
.....☆.....

کوئی چیز وی ٹر گئے بھائیاں دی بھینیں کوں بجن ڈکھیندے نہیں
تیڈا خون آلود لباس کیویں تیڈی بھین کوں لعلؑ ڈکھساں میں
.....☆.....

جعفرؑ اے بھین علیؑ اکبر دی ، کرے شادی ول ایں ویرن دی
آکھے بابا وی آج آ ڈکھے کیویں ویر دے سگن کریساں میں

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1390}

اُٹھی اکبرؑ تیڈی امڑی حسرت دے نال آئی ہے
میکوں اکبرؑ آ کے ملسی کر کے خیال آئی ہے

.....☆.....

پچھ آ کے حال ما توں آئی ہے امن نبھا کے
وچوں شام دے آج آئی ہے دستار تیڈی چا کے
تیکوں ڈیون آج اے امڑی درداں دے حال آئی ہے

.....☆.....

میکوں ہے رو کے آہدی جرأت کیوں کراں میں
اکبرؑ کوں پتر اپنا ہک وار سڈ گھناں میں
گھن اجازت میں توں اکبرؑ کرن اے سوال آئی ہے

.....☆.....

زندان وچ اے تیڈی تربت ہی چا بنڑیندی
ہر روز اوں قبر تے اے وال ہی کھلیندی
تیڈی تربت تے آج اکبرؑ کھولن اے وال آئی ہے

.....☆.....

ہک پل وی شام دے وچ ناہی نندر اینکوں آندی
ہک بیوگی دا ڈکھ ہا اُتوں موت ہی جواں دی
سال پورا رہی لوہندی تیڈی سک تے لعل آئی ہے

.....☆.....

جعفرؑ حسنؑ دا جانی اعلان اے کریسی
اکبرؑ دے سر تے سہرے امڑی ولا سچسی
جگ تے خوشیاں کیتے رل کے احمدؑ دی آل آئی ہے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1391}

میں ویر میڈی جاگیر دے وِج ہے مگدی قبر دی جا نہیں میں ہاں شام دی مسافر
میڈی کرن زواری آئی ہاں کوئی بچ تے کوئی گلہ نہیں میں ہاں شام دی مسافر

.....☆.....

پندھ کر کے شام دا میں آئی ہاں کرن سلاے
اپنا میڈا مقدر میڈا وطن تاں شامے
میڈی اوکھی سوکھی نبھ ویسی شکوہ کرن روا نہیں

.....☆.....

جوڑی تاں میڈی ویرن نوکر ہئی تیڈے در دی
انہاں کوں وی ڈتی نہیں تیں جاہ اتھاں قبر دی
کیا بچ دے جھیرے لاناں میں دعویٰ جو کوئی ریہا نہیں

.....☆.....

کیا تھی پوے ہا ویرن جوڑی میڈی کوں جیکر
ترت دی جاہ چا ڈیندوں اکبر دے جائز نوکر
اتھوں بارہاں میل ہن دور ستے آکھن وی کجھ بجا نہیں

.....☆.....

شالا نصیب ہووی جاگیر کربلا دی
نت رنگ ہونون زیادے عزت ہووی زیادی
ڈینہ رات مسافر بھینیں دی ایندے سوا دعا نہیں

.....☆.....

جعفر سے او بی بی آکھے جیڑھی بھرا کوں
میں تھک پئی ہاں ڈاڈھی ویرن نہ ہنڑ ٹرا توں
میڈی روندیں گزری ہے شام دے وِج اُجڑی کوں آج روا نہیں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1392}

کیوں وطن تے ویرن ویساں میں باجھ بھرانواں دے
کیا کہیں کوں منہ ڈکھلیساں میں باجھ بھرانواں دے

.....☆.....

میں توں پچھسن عورتاں وطن اُتے ہانویں گھن گئی نال بھرا کوں
میڈا شرم کنوں سر جھک ویسی ڈس رستہ عونّ دی ما کوں
کیوں ورن دے اہر کریاں میں باجھ بھرانواں دے

.....☆.....

جہاں وطن تے ساکوں ڈٹھا ہانت وسدا نال خوشی دے
اے رنگ کیوں برداشت کریسن پاک علیّ دی دھی دے
کیوں گھر دے طاق کھلیساں میں باجھ بھرانواں دے

.....☆.....

میکوں شرم آسی کیوں اُم العباس کوں ونج کے میں گل لیاں
او پچھسن میں توں غازی دا کیا ویر جواب میں ڈیاں
کیوں امڑی کوں پرچیاں میں باجھ بھرانواں دے

.....☆.....

حیدے ایہو جہیں ٹر نوں ویر ونجن ہر لاش تھیوے پامالے
اوندا وطن ورن دا کوئی حق نہیں ڈیکھے بھین جے اکھیاں نالے
کیوں اوکھے جھٹ گزریاں میں باجھ بھرانواں دے

.....☆.....

آسی جعفر جسد حسنّ دا چنّ وچ شام دے کولھ ڈکھی دے
خوشخبری سن کے وین آسن وچ شام دے سینّ دی دھی دے
نہ ورن دا نام ہنڑ چیاں میں باجھ بھرانواں دے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1393}

کوئی وَنَج عَبَّاسِ کوں آکھے تیڈی بھین رہا تھی گئی ہے
آج شام دے امن توں فارغ ہنڑ عوں دی ما تھی گئی ہے

.....☆.....

زنداں دا در آج کھل گئے زیور سجاد دے لہہ گئے
ڈٹھا سر اطہر بابے دا سجاد زمین تے بہہ گئے
وِج شام دے ظلم و ستم دی ہر رسم ادا تھی گئی ہے

.....☆.....

جے قید ہے چھٹی کہیں دی دستور ہوندائے سجزاں دا
زنداں دے دروازے تے پھل سجن ہے ہر گھن آندا
نہیں سین کوں آج کوئی ڈسدا مایوس ولا تھی گئی ہے

.....☆.....

ہے عابد کوں رو آہدی جے اکبر جیندا ہوندا
گھن نال یکے سجزاں کوں آج در تے آن کھڑوندا
ایں تانگھ دے وِج ڈینہ لہہ گئے ہنڑ لعل عشاء تھی گئی ہے

.....☆.....

عباس تے اکبر آ کے آج بھین دے درد و نڈاؤ
گل لاؤو تے پرچاؤو گھن وطن اُتے خود آؤ
تر ڈیکھو نال ہنجاں دے اُجڑی دی ردا تھی گئی ہے

.....☆.....

جعفر ول آسی جگ تے عباس دی مرشد زادی
نت وسی نال بھرا دے کونین دی اے شہزادی
اعلان تھیبسی دنیا تے خوش عوں دی ما تھی گئی ہے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1394}

بازار کیتائے ویرن اُجڑی دا جگر زخمی
امت دا کفن ڈے کے میڈے دل کوں نہ کر زخمی

.....☆.....

میڈے توں ایں چولے کوں چا کفن بنڑا میڈا
ہمی سفران دا اے ساتھی نت راہسی گواہ میڈا
کیوں جو ایں ڈٹھائے میڈا وچ شہر دے سر زخمی

.....☆.....

چین ویر میں جاں اپنے بابے دے اگوں ویساں
زخماں دی گواہی وچ چولا ایہو ڈکھلیساں
میں آکھساں ہے ایویں کل سین دا گھر زخمی

.....☆.....

میڈے خون دے قطرے ہن خود جذب ایندے اندر
نت یاد ڈیویندا ہے بازار دے کل منظر
تھیندا ایں ڈٹھائے میکوں خود شام و سحر زخمی

.....☆.....

میڈے جسم دے زخماں دی تعداد توں واقف ہے
وچ سفران دے ہر میڈی فریاد توں واقف ہے
مظلوم توڑے ڈیکھے اے نورِ نظر زخمی

.....☆.....

جعفر ہر اوں ظالم توں ہنڑ بدلہ گھنیجے ہا
عادل دی حکومت ہو اتنا تاں پچھیجے ہا
سینیں کوں ہاوے کیتا کیوں بارہاں پھر زخمی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1395}

میڈا ویر سلام ہووی
کیا ہے اجازت بھین کوں گل میں قبر کوں لا گھناں

.....☆.....

ڈٹائے حکم ٹرن دا آج غازی بھر جائیاں نال رلا ٹرساں
توڑے بہہ کے نمازاں پڑھدی ہاں تہاڈے حکم تے ویر ولا ٹرساں
میں آج ترتیب تاں شام والی ہر سین کوں ڈسا گھناں

.....☆.....

میکوں ٹرن دا عادی شام کیتائے کوئی ٹرن کنوں انکار نہیں
سن حکم سجاد ہے رت روندی میں آہدی ہاں اے بازار نہیں
اے سن کے عابد غش کر گئے میں لعل کوں جگا گھناں

.....☆.....

تیڈی قبر تے آ کے چن ویرن بازار دے حال سنانو نے ہن
جیڑھے زخم لگن مستوراں کوں ہر ویر کوں آن ڈکھانو نے ہن
ہے بہتر حال سنانون توں عابد دی کنڈ ڈکھا گھناں

.....☆.....

تیڈی پڑھن زیارت لازم ہے میں کھڑ کے ویر نہیں پڑھ سنگدی
بازار تھکایائے اُجڑی کوں میں بہنو دی مہلت ہاں منگدی
میں پڑھ کے زیارت چاہندی ہاں ڈکھ درد وی سنا گھناں

.....☆.....

جعفر او سین آج وس پوے جو آکھے پردہ داراں کوں
ہے نامکن ساکوں سجن ملن گل لیسوں پاک مزاراں کوں
آمین آکھو میں ون دی ہنڑ کر ویر کوں دعا گھناں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1396}

بھین آئی ہے شام توں باپردہ لہہ سرتے چادر پا کے
آکھے جابر ونج کے غازی کون لہہ شام دے امن نبھا کے

.....☆.....

میڈے دل وچ جو اندازہ ہا میکوں پور اتھوں گھٹ ڈسدا ہے
ستونجھا حمل سزدا ہم ہنڑ ترائے حمل بچوا کے

.....☆.....

تیڈا میں پیغام سنزایا ہے لہہ کھڑی ہے اٹھ توں عون دی ما
تیڈی کرن زواری شام وچوں بھرجائیاں نال رلا کے

.....☆.....

ہر سین دی جھولی خالی ہے معصوم نہ جانڑے کن گئے ہن
ہے ڈسدا شام دے راہاں وچ کئی کمن بال سمہا کے

.....☆.....

دستور ہے جیویں بھینڑیں دا ویر استقبال کریندے ہن
اٹھی غازی بھین دے کولہوں جل تیڈے ملنڑ دیاں آساں لا کے

.....☆.....

میں محملاں دے وچ غور کیتائے معصوم سین وی نہیں ڈسدی
معلوم تھیندائے زندان دیوچ تیڈی کمن بھین ٹکا کے

.....☆.....

جعفر جڈاں آسی وطن اتے بارات یکی علی اکبر دی
خود آکھی عون دی ما غازی خود پتر کون سہرے پا کے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1397}

میکوں موت بھرا دی نہیں بھل سنگدی ، ہائے اکبر
میڈے سوہنٹریں ویر کوں خاک اتوں کنیں آن کے چایا ہوسی
.....☆.....

جڈاں خیمے وچ گھن آئے ہوسن میڈیاں بھینیں وال کھلائے ہوسن
اوندی زندگی پاک بچانوں دے باجے بہوں چارے لائے ہوسن
میڈے زخمی ویر کوں ما میڈی ہاں نال چا لایا ہوسی
.....☆.....

ایویں آہن شام کوں لٹ پئی ہئی ہا پاک شباب لیج گیا
میڈے ویر اکبر دی شادی دا ہا سب سامان ونڈج گیا
میڈے ویر دی پگ تے سہرا ہا ، کنیں آن بدھایا ہوسی
.....☆.....

میکوں کئی گھنٹے نہا ہوش آیا انوں جھنڈا ویر نظر دا ہا
میکوں آن دَسائے نے ٹر گیا ہے جیٹھا بخت تہاڈے گھر دا ہا
کیوں پڑھ صلواتاں ظالماں نے چن ویر لہایا ہوسی
.....☆.....

اوندا آخری ویلھا سخت ہوسی میں ہوندم لاش سہانواں ہا
متھے دا پسینہ پونجھاں ہا ، ٹھر جگر ویندا بٹوانواں ہا
ایویں آہن ہتھ رکھ سینے تے کہیں زخم لکایا ہوسی
.....☆.....

جعفر وں پونوں بھین بھرا وچ خوشیاں دے گزران ہووے
بدھے پلوں ویر دا بھین اُجڑی آج شادی دا سامان ہووے
ایں حسرت وچ بھین اکبر دی کیوں وقت نبھایا ہوسی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1398}

آؤ بسم اللہ بھینیں لکھ وار آکھاں جی آئیاں کوں
اساں نہیں احسان لہا سنگدے تساں سرخرو کیتائے بھائیاں کوں
.....☆.....

آؤ شام دے حال سناؤ ساکوں کیویں گزری وچ درباراں دے
کیا دین مکمل کر آئے ہو پڑھ خطبے وچ درباراں دے
رنگ چہریاں دا تبدیلے ، ہن قدم ڈسیندے نیلے
.....☆.....

جبریل قات آ لائی ہوسی ہاوے مالک جو تطہیر دیاں
ہوسی امت استقبال کیتا ہاوے دھیاں پاک امیر دیاں
جگ ہوسن ظلم وسائے ، تہاڈے جگر ہوسن زخمائے
.....☆.....

تہاکوں شام دیاں عورتاں نے آ کے ہوسی ویراں کیتے پرچایا
ڈتے ہوسن پر سے پتراں دے ہوسی ہر کوئی سن کے ٹر آیا
پر ہوسن کل بازارے ، ہوسی روندنا خون پیہارے
.....☆.....

بہوں سارا پور ہا نال تہاڈے بہوں تھوڑا نال رلا آئے ہو
میڈی دھی معصوم دے نال یکے کیا کمسن بال ٹکا آئے ہو
کیا سفر توں ہن گھبرا گئے ، یا کمسن ہن کم آ گئے
.....☆.....

جعفر وں پووے عون دی ما جمیں اوکھے سفر پسند کیتے
بازاراں وچ خطبات پڑھے چا ویر دے شان بلند کیتے
جڈاں آ گئی کولھ بھرا دے آکھیا مالک کرب و بلا دے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1399}

اے ویر محمدؐ حنفیہ ساڈا بخت لٹیدا ڈیکھیں ہا
عاشور دی شام کوں بھینیں تے توں ظلم وسیندا ڈیکھیں ہا

.....☆.....

میڈے ویر دے زین توں ڈھلن سیتی ہک ظلم دی بدلی چھا گئی ہئی
میکوں پرسہ ڈیوں در توڑیں کل فوج یزید دی آ گئی ہئی
اوں ویلے توں رنگ نیمیاں دا تبدیل وی تھیندا ڈیکھیں ہا

.....☆.....

اُنہاں ٹھردیاں نیمیاں وچ کلہا ہئی رہ گیا ہک بیمار میڈا
وچ ڈکھ دے مکمل ساتھ ڈتا ہا ہر ہک پردہ دار میڈا
سجاد کوں توں وچوں نیمیاں دے رو کے چویندا ڈیکھیں ہا

.....☆.....

سامان اساڈا کل لٹ کے آپس وچ لوگ ونڈیندے ہن
رب جانڑے کیوں ساڈی غربت دی ہر گالھ تے طتر کریندے ہن
وچ شامیاں دے توں بنری دا خود ڈاج ونڈیندا ڈیکھیں ہا

.....☆.....

اساں رات یارہی دی بالاں دیاں ونج گول کے لاشاں چائیاں ہن
وچوں کئی لاشاں ہن دھیاں دیاں جیڑھیاں کر کوشش دفنائیاں ہن
پھٹ جگر ویندا اُنہاں لاشاں کوں جے خود دفنیدا ڈیکھیں ہا

.....☆.....

جعفرؑ نت حسن دے جانی کوں خود ملکہء شام سڈیندی ہے
ہے آہدی شام غریباں دی ساکوں ہردم یاد رُویندی ہے
میڈا لعل توں بیوہ بنری دا اُتھاں ڈاج گزیندا ڈیکھیں ہا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1400}

غازی کوں وَج کے آکھو اے دل بیقرار ہے میڈی اصغرؑ باجھوں نہیں مھدی
زندانِ وَج دُکھی کوں سدا انتظار ہے میڈی اصغرؑ باجھوں نہیں مھدی
.....☆.....

میں پکڑ سلاخاں روندی ہاں نت در تے آن کھڑندی ہاں
کھڑی رہندی ہاں فجر توں شام تائیں توڑے میں ڈاڈھی تھک پوندی ہاں
کتنا بھرا دے نال میں اُجڑی دا پیار ہے میڈی اصغرؑ باجھوں نہیں مھدی
.....☆.....

میڈی امری نیر وہندی ہے اصغرؑ دے نام سڈیندی ہے
چا چولے ویر علیؑ اصغر دے بہہ لوری کوں دہریندی ہے
پانی دُکھاں دا ہنڑتاں میڈے سرتوں تار ہے میڈی اصغرؑ باجھوں نہیں مھدی
.....☆.....

نہیں پینگھا دُسدا اصغرؑ دا اُنوں رونوں توں ہے دل ڈردا
میں ویر دا پینگھا دُٹھا ہا خود شام غریباں وَج ٹھردا
زندانِ وَج بنڑائی میں بھرا دی مزار ہے میڈی اصغرؑ باجھوں نہیں مھدی
.....☆.....

میڈے کولھوں ویر دے چولے ہن او وی کربل وَج لٹوا آئی ہم
ہن ڈھیر نشانیاں ویرن دیاں جیڑھیاں دیگر کوں کھسوا آئی ہم
زندانِ وَج دُکھی دی بہوں اوکھی گزار ہے میڈی اصغرؑ باجھوں نہیں مھدی
.....☆.....

جعفرؑ آج توڑیں شام دے وَج معصومؑ ہے روز دعا کردی
شالا ویر ملے میں اُجڑی کوں میڈی لحظہ ویر توں نہیں سردی
آج تائیں میڈے سرتے جدائی دا بار ہے میڈی اصغرؑ باجھوں نہیں مھدی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1401}

توڑے زندانِ وِج میکیوں ملن بابا تاں آوے ہا
جو میں سکدی ہاں مدت دی توڑے گل آ کے لاوے ہا

.....☆.....

میکیوں پھوپھیاں ڈسایا ہے تیڈا بابا سفر ٹر گئے
میکیوں محسوس تھیندا ہے او شاید اپنے گھر ٹر گئے
خدا جانے او کن ٹر گئے کوئی میکیوں ڈساوے ہا

.....☆.....

ناہی امید اے میکیوں ایویں بابا بھلا ڈیسی
میں ناہم جاڑدی الفت دا میکیوں اے صلہ ڈیسی
گلے شکوے لکھاں کردی شکل جے آ ڈکھاوے ہا

.....☆.....

میں ورنج عابد توں پچھیا ہے سفر گئے کیا نہیں ولدے
سفر جو ٹر ورنجن واپس او اپنی جا نہیں ولدے
جے ول سنگدا میڈا بابا نہ اتنی دیر لاوے ہا

.....☆.....

ودی سمہدی ہاں ٹیاں تے کوئی آج آ کے چیندا نہیں
ہے جم گئی خاک وِج سر دے وِج کوئی سر وی دھویندا نہیں
میڈا بابا جے ہووے ہا میڈا سر تاں ڈھواوے ہا

.....☆.....

میں ہاں کونین دی مالک ڈسیندی اللہ راسی ہاں
 جیویں ڈاہویں دی رات ہامی اُونویں میں اَنج دی پیاسی ہاں
 نمہی آہدی چھڑا قیداں توڑے پانی پلاوے ہا

.....☆.....

دعا جعفر کریندا ہے وسے او سین دی جائی
 جیڑھی زندان وِچ آکھے ہے جیون اوکھ چن بھائی
 کوئی بابے کون وَنچ آکھے امن ساڈے چھڑاوے ہا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1402}

اصغرُ دی بھین سدا زندان دے وِچ کھڑ رووے
وطنِ دی تانگھ لہا زندان دے وِچ کھڑ رووے

.....☆.....

جینیں ویلے سورج چڑھدا ہے دیوار دی چھاں گھن باہوے
جڈاں چھاں دیوار دی ختم ہووے بیمار دو ڈہدی راہوے
لگے جسم گرم ہوا زندان دے وِچ کھڑ رووے

.....☆.....

ہر سین سڈے معصومہ کوں نہ وِچ جھولی وِچ باہوے
ہووے جتنی گرم زمین مگر اُتے دھرتی دے بہہ راہوے
ہر سجن توں تھی تنہا زندان دے وِچ کھڑ رووے

.....☆.....

تطہیر دیاں زلفاں دا سایہ کل پردہ دار بیڑانوں
معصوم اکٹھے کر سارے سائے تے آن بلہانوں
اے ڈیکھ اصغرُ دی ما زندان دے وِچ کھڑ رووے

.....☆.....

گھر وِچن دی حسرت دل وِچ ہے امید نظر نہیں آندی
جھنڈ کیندن در تے آ شامی ہے ظلم کنوں گھبرانندی
سر چندس پاک بھرا زندان دے وِچ کھڑ رووے

.....☆.....

زندان دے در توں لنگھدا ہے کوئی بال جڈاں مسکاندا
 ہے وسدا ویلھا کمسن کوں زندان دے وِچ یاد آندا
 ول ناں عباس دا چا زندان دے وِچ کھڑ رووے

.....☆.....

جعفرؑ وس پووے او بی بی جنیں امن ڈٹھے بے ریتے
 نت در زندان تے روندی ہئی جو بابے پاک دے کیتے
 جیڑھی وس دی آس مکا زندان دے وِچ کھڑ رووے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1403}

میڈی معصوم نہ رو ، میڈی معصوم نہ رو
اے ٹھیک ہے تیں بہوں ظلم ڈٹھن نہیں ڈکھیاں کوں نندر آندی
.....☆.....

ہانویں عادی پیو دے سینے دی زندان دی سخت زمینے
اے سوچ تاں سہی ہیں شام دے وچ نہویں وسدی وطن مدینے
کر یاد نہ وسدے ویلے کوں تھی عادی ہنڑ ٹیاں دی
.....☆.....

توں ڈکھ تان سہی جڈاں روندی ہیں زندان ہلاوے کھاندائے
ہے روندی امری اصغر دی غش ہن سجاد کوں آندے
سجاد دا خون ودھیدی ہے ایہا تہاڈی کوک ڈکھاں دی
.....☆.....

ہوی حاضر جھولی پھوپھیاں دی ہنڑ درد ودھا نہیں ساڈے
زندان اچ سینہ بابے دا میڈی پجڑی پاک بھلا ڈے
چپ کر کے سمہ پو خاک اُتے ایہا گالھ چا من پھوپھیاں دی
.....☆.....

ہن تیرہاں ضرباں خود ڈٹھیاں تیں چلدیاں پیو دے سرتے
ول کیوں بابے دے ولن دی توں ہیں تانگھ تنگھیدی درتے
نہیں ٹر گئے ولدے ول واپس ہنڑ تانگھ لہا سجڑاں دی
.....☆.....

بک ڈینہ ہوی آسی جعفر دا سردار ساڈے ڈکھ ٹلسن
تیڈے بابے پاک دے نال ولا کل ویر وی تیڈے ولن
ہنڑ منگ دعا آوے دنیا تے شالا جلدی رت خوشیاں دی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1404}

میڈی بھین اوا آج ٹر گئی ہے جیڑھی نال بیمار دے روندی ہئی
جیڑھی پھلاں دی برسات دے وچ بہہ وچ بازار دے روندی ہئی

.....☆.....

میکوں یاد کھڑائے جڈاں کوٹھیاں توں تساں آن کے پھل برسائے ہن
ہن زخمی پردہ دار میڈے کئی زخم ڈکھی کوں آئے ہن
کھڑا ڈہدا ہم اے سر نپ کے لگ نال دیوار دے روندی ہئی

.....☆.....

او ظالم تیڈے تخت اگوں جنیں کھڑ کے وقت نبھایا ہا
ہئی منگدی اجازت باہون دی تیکوں ظالم ترس نہ آیا ہا
بہوں تھک پئی ہئی رکھ ہتھ سرتے جیڑھی وچ نروار دے روندی ہئی

.....☆.....

مظلوم دے سر کوں تخت اُتے جیڑھی ڈکھ کے نیر ویندی ہئی
ہئی ٹر پوندی سر چمن کیتے دل خوف کنوں کھڑ ویندی ہئی
جیڑھی سرتے تھیندے ڈکھ ستم وچ ادھ دربار دے روندی ہئی

.....☆.....

جعفرؑ بک ڈینہ اساں وس پوسوں ساڈا بارہواں دلبر آ ویسی
دل ملن ایں بھین کوں شام دے وچ ایندا چن علیؑ اصغر آ ویسی
آ چکھی کیوں بھین میڈی وچ شام بازار دے روندی ہئی

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1405}

تاہوت بھین دا ہے تے عابد بیمار ہے
لازم وی ہے گزرناں تے ظالم بازار ہے

.....☆.....

کہیں کوں نہیں شرم آندا جو موٹھا ڈیوا گھنے
معصوم دا جنازہ کوئی آ کے چوا گھنے
ڈہدا ہے سارا شہر تے روندنا لاچار ہے

.....☆.....

موٹھے تے بیلچے ہے تے پنجوں وہیندا ہے
گلیاں دے موڑ آندا مسافر کھیندا ہے
رنگین ڈسڈی شہر دی ہر ہک دیوار ہے

.....☆.....

میکوں ہئی آہدی ویر تکھے ٹور کارواں
دیواراں نال لگ کے کھڑین سین دیاں دھیان
ہے سرخ ہر لباس تے اوکھی گزار ہے

.....☆.....

پابند ہم میں بھین کوں چا وی نہ سنکيا ہم
پھلاں کنوں ڈکھی کوں بچا وی نہ سنکيا ہم
آج ول اوہو ہے شہر اوہا پردہ دار ہے

.....☆.....

جعفر اے سین ڈکھے خوشی اپنے ویر دی
شاہی ڈکھے جہاں تے اے بابے شبیر دی
وچ سین دے چمن دے ہنڑ آوے بہار ہے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1406}

توں شام دی زمیں ہیں ، اے ناز دی پٹی ہے
رکھیں خیال ایندا شبیر دی اے دھی ہے

.....☆.....

اے قبر ڈیکھ اینکوں تکلیف کوئی نہ ہووے
زنداں سمجھ کے تیکوں این جا ڈکھی نہ رووے
شہراں دے وچ اے پہلے بابے کوں بہوں رُنی ہے

.....☆.....

زخماں توں چور سارا نازک ایندا بدن ہے
جاہ جاہ توں سرخ ڈسدا تہوں سین دا کفن ہے
بازار وچ مکاڑ این بابے دی بہوں جھلی ہے

.....☆.....

اے قبر ڈیویں اینکوں الفت دا ہر قرینہ
آوے نہ یاد اینکوں بابے دا پاک سینہ
ڈیویں پیار مامتا دے امت دی اے ڈری ہے

.....☆.....

شبیر دی امانت کرداں تیڈے حوالے
امری دی کل ہے دولت رکھیں سدا خیالے
ہئی شہنشاہ دی بچری توڑے لٹی گئی ہے

.....☆.....

جعفر حسن دا جانی این سین کوں وساوے
غم بھل وچن تمامی اتنی خوشی ڈکھاوے
ہنڑ تائیں این شہزادی تکلیف بہوں ڈکھی ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1407}

میکوں ویر دا حال سنا فضہ کیوں ٹریا سین دا جایا ہی
کیوں ٹردے ویلے بھینیں کوں میڈے ویرن آ گل لایا ہی

.....☆.....

معصومہ توں میڈے چن اکبر میڈے پاروں ریش چجائی ہوی
جڈاں چمیا ہوی معصومہ میڈی یاد اکبر کوں آئی ہوی
میکوں ڈس اوں ویلے چن اکبر کیا ناں اُجڑی دا جایا ہی

.....☆.....

آج ہوندی جیکر معصومہ میکوں سارے حال سنڑاوے ہا
میڈے ویر دے پاروں روز میکوں کئی واریں آ گل لاوے ہا
ایویں بول ڈکھاوے ہا چن اکبر جیویں آخری وقت الایا ہی

.....☆.....

میکوں پک ہے ٹردا ڈکھ اکبر غش کر گئی ہوی عون دی ما
کیوں جو سال اٹھارہاں پردیاں وچ لکھاں نازاں نال انہاں پالیا ہا
اے ڈکھ کے حالت پھوپھیاں دی کیا اکبر واپس آیا ہی

.....☆.....

میکوں ڈسیائے پھوپھیاں اکبر دے سینے دے وچ پھل لکیا ہا
پھل چھکن دے وچ مصروف رہے بہوں دیر تائیں ڈوہیں بھین بھرا
کیا پھل اکبر دے سینے توں چھک ستکيا سین دا جایا ہی

.....☆.....

جعفر مظلوم تے بے وارث کیا خوشیاں توں محروم راہسن
ایویں درداں وچ گزران ہوی کیا حشر تائیں مظلوم راہسن
کیا ازل دے ڈینہ مظلوماں دا رب فیصلہ اے فرمایا ہی؟

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1408}

توں سنہ اَج بھین اکبر دی کیوں اکبر سدھایا ہا
اُتوں گھوڑے دے امت نے بہوں اوکھا لہایا ہا

.....☆.....

جھنڈی دستار اکبر دی اُنوں شبیر وی جھنڈیا
علی اکبر دے وانگوں خود ڈکھی دا ویر وی جھنڈیا
تیڈے بابے دا ہتھ نپ کے خود آ فضہ اُٹھایا ہا

.....☆.....

گیا چانوں جڈاں بن وِج سخی شبیر اکبر کوں
نہیں کونین بھل سنگدی اوں درد انگیز منظر کوں
جیویں شبیر گل وِج کے علی اکبر کوں لایا ہا

.....☆.....

جگر وِج پھل ہا برچھی دا زباں تے نام ہا تیڈا
ہا آہدا بھین آ ڈہدی ڈکھاں دا حال اَج میڈا
تیڈے بابے نے سر جھولی علی اکبر دا پایا ہا

.....☆.....

کیتی کوشش نہ سینے توں او برچھی باہر آندی ہئی
اُنوں اکبر دی پاک امڑی وی روندی بہہ سراندی ہئی
رلے پھل دے جگر اکبر دا دی کجھ باہر آیا ہا

.....☆.....

دعا منگدائے سدا جعفر جو اے ہمیشہ وس پووے
رلے ایں بھین دے ہنڑ او ڈکھی دا ویر وس پووے
جیندا دھرتی اُتوں بابے عمامہ آ کے چایا ہا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1409}

ذرا ڈیکھ ہاں فضہ چن اکبر کھڑا میڈے نام سڈیندا ہے
میکوں آہدائے آ وَنَج کولھ میڈے کھڑا پیار دے نال الیندا ہے

.....☆.....

بہوں مونجھا ڈسدائے ویر میڈا چہرے تے اداسی چھائی ہے
اکھیں وَج ہنجوں جڑیاں ہن وَج ریش دے خاک روائی ہے
جیویں ملن دی کافی سک ہووِس ایویں میں کن نظر کریندا ہے

.....☆.....

میکوں آہدائے ہجر دی دنیا کوں ہنڑ چھوڑ کے میڈو آ ڈکھیا
میں سکدا ہاں گل لانون کوں سر پاک وی آن چما ڈکھیا
رب جاڑے کتنی حسرت ہس کھڑا ہنجوں ویر وہیندا ہے

.....☆.....

میں ویندی ہاں اپنے ویرن دو میں مدت دی سدھرائی ہاں
میڈی ویر دے باجھوں نہیں نبھدی میں ویر دی ہجر ستائی ہاں
ذرا ڈیکھ تاں سہی میڈیاں اکھیاں تے پیا اکبر آج تھہ ڈیندا ہے

.....☆.....

میڈے تھہ تے پیر بنڑا فضہ میڈی ویر دو آج تیاری ہے
میکوں اکبر گھنن جو آ گیا ہے میں ویندی ہاں ہنڑ لاچاری ہے
آج بہہ کے سراندی ویر میکوں لیسین بیٹھا سنڑویندا ہے

.....☆.....

جعفر اکبر دی بھین دے نت اے وین مزار توں آندے ہن
آ مل وَنَج اکبر ویر میکوں اے نت دے وَچھوڑے کھاندے ہن
تیڈا ہجر فراق اے چن ویرن بند کفن دے کھول رُویندا ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1410}

آج ڈوجھی بھین علیٰ عابد دی پئی شامِ اِچ کوچ کریندی ہے
آج بھین کنوں علیٰ عابد کوں تقدیر پئی نکھڑیندی ہے

.....☆.....

اگے معصومہ دا شام دے وِچ سجاد نے درد اٹھایا ہا
بڑی مشکل نال معصومہ کوں اتھاں غسل تے کفن ڈیوایا ہا
آج ڈوجھی بھین دی رحلت پئی سجاد کوں خون رویندی ہے

.....☆.....

اکبر دی بھین دا آج عابد وِچ جھولی دے سر پائی بیٹھائے
اُنوں وقت نزع دا طاری ہے اے ہتھ تے پیر بڑائی بیٹھائے
بند اکھیاں ہن توڑے اُجڑی دیاں اکبر دے نام سڈیندی ہے

.....☆.....

ہک درد ہے بھین دی رحلت دا بیا ڈسدا ملک پرایا ہے
ہک مسئلہ غسل و کفن دا ہے بہوں مونجھا سین دا جایا ہے
جڈاں عابد روندائے عون دی ما خود آ کے تسلیاں ڈیندی ہے

.....☆.....

ہے عابد آہدا ویر اکبر ! تساں کلہا ویر کوں کر گئے ہو
میں رہ گیاں درد دیاں موجاں وِچ تساں بحر شہادت تر گئے ہو
میں رہ گیاں کلہا درداں وِچ نت قسمت درد ڈکھیندی ہے

.....☆.....

میڈے نال لوہا اَج قبر دے وِچ ہمیشہ دا میت چن اکبر
 بہوں ملن دی تاںگھ ہمیشہ کوں ہئی توں جلدی آ ہنڑ دیر نہ کر
 وِچ کفن دے ڈیکھ اَج بھین تیڈی پئی تیڈی تاںگھ تنگھیندی ہے

.....☆.....

جعفرؑ وس پونون بھین بھرا وِچ خوشیاں دے گزران ہووے
 بدھے پلوں ویر دا بھین اُجڑی اَج شادی دا سامان ہووے
 ایں حسرت وِچ بھین اکبر دی وِچ شام دے جھٹ گزریندی ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1411}

کوئی وَنَج کے میڈے ویر کوں اتنا ڈساوے ہا
وقت اخیر بھین دے سرتے تاں آوے ہا
.....☆.....

ہجر و فراق میڈی کمر کوں جھکا ڈتائے
بچپن دے وِجِ ضعیفی دا تحفہ بھرا ڈتائے
ہا ہنڑ سر تاں توڑے بھین دا جھولی آ پاوے ہا
.....☆.....

ڈو چار ساہ اخیرى بچائی پئی ہاں میں
لیکن ملن دی تاگھ وی لائی پئی ہاں میں
ہا قسمت میکوں چا ہنڑ میڈا ویرن ملاوے ہا
.....☆.....

آندا جے ویر موت وی آسان تھی ویندی
جند میڈی اپنے ویر توں قربان تھی ویندی
ہا جدم سرائندی بہہ کے او قرآں سناوے ہا
.....☆.....

ویرن دے نقش پاتے گزاری ہے زندگی
قد میں اوندے گزردے اے ساہ میڈے آخری
ہا حسرت میڈی اے آج توڑے خالق مٹاوے ہا
.....☆.....

جعفر حسن دا لعل سے ہنڑ جہاں تے
خوشیاں دی گونج گونجے یکے آسماں تے
ہا پلوں خود اپنی بھین توں اکبر بدھاوے ہا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1412}

دربار دے وچ گئی ہاں ہر وعدہ وفا تھی گئے
آج اجر رسالت دا امت توں ادا تھی گئے

.....☆.....

چپ کر کے رہی ہاں سنڑوی گستاخ الیدے ہن
میڈے سامنے بابے تے الزام وی لیندے ہن
حیرت توں سوچیندی ہاں امت کوں اے کیا تھی گئے

.....☆.....

بابے دے ٹرن میڈے کل مان مکا چھوٹن
امت نے میڈے صدمے آج این توں ودھا چھوٹن
آج بابے دی رحلت دا ڈکھ تازہ ولا تھی گئے

.....☆.....

اے فدک نہیں جیڑھا امت توں کھسا آئی ہاں
ایویں سمجھو میں ہر خیمہ دیگر کوں لٹا آئی ہاں
تیڈے شام دے سفران دا آغاز جو ہا تھی گئے

.....☆.....

آج شام غریباں دی بنیاد رکھی گئی ہے
بس آج توں ردا گویا دھیاں دی لٹی گئی ہے
وچ بن دے شہید آج توں تیڈا پاک بھرا تھی گئے

.....☆.....

جعفرؑ ڈکھاں دردان وچ نت آلِ عبا رہی ہے
خالق دی مشیت وی خاموش سدا رہی ہے
این چپ دے اندھارے وچ ہر ظلم ادا تھی گئے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1413}

رہیائے جے تائیں سایہ بابے دا ہامی عرش دی میں شہزادی
میں جگ توں چنگی وسدی ہم ہی ڈینہ ڈینہ عزت زیادہ
.....☆.....

ہم ویندی بابے پاک دو میں او ہن تعظیم کریندے
سر توں دستار لہیندے ہن ہاں نال وی ہن چا لیندے
بابے دے سائے میں رہی ہاں اے جہیں تعظیم دی عادی
.....☆.....

اٹھی کھڑدے ہن او ڈیکھ میکوں ہن اپنے نال بلہیندے
ہن ول ول چچھدے حال میڈا ہن ہتھ اکھیاں تے لیندے
میں بچپن وچ پا کھڑدی ہم دستار رسول خدا دی
.....☆.....

میکوں مونجھا ڈیکھ کے بابے کوں ہر گالھ آہی بھل ویندی
میڈا سر چم کے انجہ روندے ہن ہی ریش اطہر پُرس ویندی
میں وسدے جگ وچ اُجڑ گیاں واہ قسمت میں دکھیا دی
.....☆.....

حق منکن گیاں دربار دے وچ تعظیم وی میڈی تھی نہیں
گستاخیاں ڈُھین میں جگ تے ہنڑ رہن دے قابل رہی نہیں
میکوں وسن دے قابل نہیں رکھیا ایں حالت جور جفا دی
.....☆.....

جعفر اے دعائیں منگدی ہاں آوے جگ تے لعل دکھی دا
گھنے بدلہ آ کے دشمنوں توں میڈا بچڑا پاک امری دا
میں وی آن کے ڈیکھاں دنیا تے ول شاہی بھین بھرا دی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1414}

دربارِ وِج میں ڈٹھن آثارِ کربلا دے
پے گنیں میکوں چنتے اُجڑی میڈے بھرا دے

.....☆.....

شبیرؑ دا توں رکھیں ہردم خیال اُجڑی
ہر حال تیں ہے رہناں ویرن دے نال اُجڑی
اُج ابنِ سعد وانگوں امت دے ہن ارادے

.....☆.....

امت دے چہریاں تے رنگِ یزید چھا گئے
ابنِ زیاد بنڑ کے ہر شخص در تے آ گئے
اُج بے نیام ڈٹھن خنجر میں ہر جفا دے

.....☆.....

امت دی ہر زباں وِج تلوار دی دھک ہئی
شمشیرِ شمر دی ہر لُحَلے دے وِج چک ہئی
پے گنیں میکوں چنتے شبیرؑ دے زیادے

.....☆.....

شامِ غریباں دے اُج در تے آہن نظارے
خیمے ٹھرن دے منظرِ ڈٹھن میں کھڑ کے سارے
ہن بے نقاب ہو گئے دشمنِ تیڈی ردا دے

.....☆.....

جعفرؑ حسنؑ دا جانی ساڈے آ گھر وِسیسی
بدلے تمام گھنسی ڈکھ دردِ کلِ مکلیسی
گھر تاں آباد تھیں کلِ آلِ مصطفیٰ دے

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1415}

ذرا تابوت رکھ چھوڑو دھیاں امڑی کوں گل لانون
ڈیکھن منہ آخری آ کے ڈکھاں دے حال سنووانون

.....☆.....

تھینن ول حشر کوں میلے جدائی سرتے آ گئی ہے
انیری وار گل لانون اے حسرت دل کوں کھا گئی ہے
دھیاں دی آس ودھ گئی ہے ، اکھیں دی واس ودھ گئی ہے

.....☆.....

انہاں نے پاک جھولی وچ سکھاں دی رت گزاری ہے
نہ ول ملسی ایہا جھولی تہوں غم سرتے طاری ہے
جیکر امڑی کوں گل لیدی ، دھیاں دی سدھر لہہ ویندی ہے

.....☆.....

آکھے رو رو کے امڑی کوں علیٰ جانی خدا حافظ
قیامت کوں ولا ملسوں نبیٰ جانی خدا حافظ
جیویں نبھسی نبھا گھنساں ، ہر آندے ڈکھ پچا گھنساں

.....☆.....

میکوں اتنا ڈساؤ اماں کیویں بازار ویساں میں
کیویں دربار وچ کھڑ کے ایں چادر کوں پچساں میں
جے پردے کوں پچا گھنساں ، میں ہر صدمہ اٹھا گھنساں

.....☆.....

سوچیندا ہے سدا جعفر ستم دی انتہا کیوں ہے؟
کھڑائے کھل کھیڈا دشمن اُنوں خود چپ خدا کیوں ہے؟
جہاں دا آسرا کوئے نہیں ، اُنہاں دا کیا خدا کوئے نہیں؟

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1416}

آکھے عوں دی امڑی بابے کوں کوئی ظلم نہ آج تھیندا جے میں وی کولھ ہوندی
ایویں زخمی ظلم دیاں ضرباں توں نہ تھیندوں آج تنہا جے میں وی کولھ ہوندی

.....☆.....

بے چنتے تھی کے آج ظالم ہن کلہا سمجھ مریندے رہے
تیڈی پاک ضعیفی کوں ظالم بے دردی نال لٹیندے رہے
جھل گھندی آندیاں تیغاں کوں پا سرتے پاک ردا

.....☆.....

بیا وس نہ لگدا جے میڈا آسر جھولی وچ پیندی میں
تیڈے رُخساراں توں رو رو کے توڑے خون تاں صاف کریندی میں
تیڈی ریش سفید نہ خون کنوں تھیندی ایں رنگ نال حنا

.....☆.....

جے ظالم ظلم تے جڑ ویندے سرتے قرآن میں چانواں ہا
تیکوں پاک نماز دے پڑھدیاں تائیں ہر حالت وچ بچوانواں ہا
بے وس تھیندی تاں سڈ گھندم اپنا عباس بھرا

.....☆.....

تیڈے سر دے زخم تے پاک ردا دیاں پٹیاں آن بدھیندی میں
جیویں جھنوں دا موقع آیا ہا ، لا ہاں دے نال جھلیندی میں
آرام دے نال آغوش دے وچ خود گھندی آپ سمہا

.....☆.....

جعفر اوں سین کوں خوشیاں دا ملے موقع ول دوبارہ آج
جیڑھی آہدی ہی چم ریش اطہر اے آل دا پاک سہارا آج
بہ پٹیاں بنہدی زخم اُتے خود سر جھولی وچ پا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1417}

عبّاس دے ہتھ وچ بھینیں دے ہتھ ڈے کے شاہ فرمایا انہاں دی پارت ہووی
بہوں پردہ دار ہنی اے بھینیں ہووی سارا ملک پرایا انہاں دی پارت ہووی

.....☆.....

میں تاں ما دی قبر تے دھیاں کوں ہم راتیں گھن کے ویندا
ہم ول وی ڈردا پردے توں ہامی آپ چراغ بھھیندا
انہاں شرماں والیاں بھھینیں دا ہووی پردہ کل سرمایا

.....☆.....

میڈی غیرت دا توں ماڑ ہیں چن غیور بھرا ڈکھیاں دا
تیڈی زندگی وچ میکوں ڈسدا پئے ہک وقت انوکھا آندا
نوبی و سناں بھین دے پردے توں ، رہیں بٹڑ پردے دا سایہ

.....☆.....

خالق نہ پھراوے دشمن کوں وس لگدے ظلم کریسن
اے پردے لٹن توں نہ ٹلسن خیمے وی آن ٹھریسن
انہاں بھھینیں دا ہر پہلو توں ہوویں ضامن سین دا جایا

.....☆.....

ہن غلط ارادے دشمن دے نہ بالکل ترس کریسن
جے اے پھر پئے تاں باپردہ آ کل بازار پھرین
اے پاک امیر دی کل غیرت ! ہووی بہوں گستاخ رعایا

.....☆.....

جعفرؑ وس پووی او غازی جیندی قسمت تے ڈکھ چھا گئے
افسوس ہے انہاں سینیں کوں بازار وی ڈکھنے آ گئے
جہاں سینیں دے ہتھ غازی کوں ہا ڈے کے پیو فرمایا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1418}

نپ دامن نجف دے والی دا آواز آیا دھیاں دا توں بابا باہر نہ ونج
جو بھین بھرانواں خواب ڈٹھن ہے دل ڈاڈھا گھبراندا توں بابا باہر نہ ونج

.....☆.....

ساکوں ڈھلدا ڈسدائے آج سر توں تیڈے پاک کرم دا سایہ
جیڑھے تیور آج دی رات دے ہن ہے دل ساڈا گھبرایا
کرو گھر وچ آپ نماز ادا دل ڈردائے بہوں ڈکھیاں دا

.....☆.....

اے ریش سفید آج خواب دے وچ ہم ڈٹھی سرخ حنائی
ہم ڈٹھا سر توں ریش تائیں ہوئے خون دی مہندی لائی
رہے سایہ میڈا دھیاں تے ، ہا وین امری دا آندا

.....☆.....

محسوس اے دل کوں تھیندا ہے کوئی آنوناں آج طوفانے
تیڈی پاک ضعیفی ڈسدی ہے چند گھڑیاں دی مہانے
تہاڈیاں گلھیں توں ساکوں ڈسدا ہے آج عرش بلاوے کھاندا

.....☆.....

ہاسے تیڈی آس تے بابا سائیں اساں وچ کوفے دے آئیاں
ہے چھدا ڈسدا ساتھ تیڈا ہائیں ایں گلھوں گھبرائیاں
ہوندی اوکھی گزار ہے دھیاں دی جھٹ گزر ویندائے پتراں دا

.....☆.....

جعفر شہزادیاں عصمت دیاں دل شاد ہونون دنیا تے
جیڑھیاں گل لا رُنیاں بابے کوں انوی رمضان دی راتے
ہن آہیاں ساڈے ڈکھ وچ کوئی بھائیوال نظر نہیں آندا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1419}

بابا اکھیاں کھولو ، آج دھیاں نال لاؤ
رہی ہاں سکدی میں گل لانون کوں میکوں آج توڑے گل لاؤ

.....☆.....

ارمان اے راہسی حشر تائیں تہاڑے نال کلام کرن دا
نہیں شرم و حیا نے وقت ڈتا میکوں آن سلام کرن دا
میکوں آخری واریں پیار کرو ایہو کرم توڑے فرماؤ

.....☆.....

جڈاں آندے ہاوے گھر دے وچ ہامی آپ توں میں شرمندی
ہم پاک امڑی دی کنڈ دا گھن کے میں اولہا آ باہندی
آج چاہندی ہاں چمو سر میڈا اتے اپنی ریش چماؤ

.....☆.....

جڈاں چاہندے ہاوے پیار کرن میں ہم مجبور حیا وچ
آج میں چاہندی ہاں پیار کرو تساں ہو پابند رضا وچ
ہم گلہ اپنی قسمت تے نہ میکوں ڈھیر رواؤ

.....☆.....

ذرا ڈیکھو تہاکوں ہر دھی آج کیوں بیٹھی ہے پیار کریندی
منہ رکھ ٹھنڈے رُخساراں تے ہے رو رو کے بڈ ویندی
آج صبر دی خود تلقین کرو ہر روندی سین رھاؤ

.....☆.....

جعفر ہنڑ جگ تے وس پووے ہر عصمت دی شہزادی
جیردھیاں رو رو کے بیٹھیاں چمدیاں ہن جیردھی ریش ہی مثل حنا دی
ہن آہدیاں بابا دھیاں توں نہ کرم دا ہنڑ ہتھ چاؤ

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1420}

نانے دی مزار توں ویرن دا شبیرؑ جنازہ چائی آندائے
اے دفن دے کیسے آیا ہا کیوں گھر دی طرف دلائی آندائے

.....☆.....

اَج قبر نبیؐ دے چوگردوں کہاں مجمعِ غیرِ ڈسیندا ہے
حیدرؑ دا شیرِ عباسِ سخی محسوسِ جلالِ اِج تھیندا ہے
رب جاڑے شکلِ غریباں دی کیوں اَج شبیرؑ بنڑائی آندائے

.....☆.....

مظلوم زمانے توں ودھ کے اَج آقاؐ پاکِ حسنِ ڈسدائے
نہیں سمجھ آندی کیوں سرخ یکا مظلوم دا پاکِ کفنِ ڈسدائے
اَج کیڑھی چیز دے نال کفنِ سیدِ رنگین کرائی آندائے

.....☆.....

پھل گھن کے جوہ جفائیں دے آئی ہے امتِ استقبالِ کیتے
گھن ستر پھل ہے آئی امتِ میڈی سین دے سوہنڑیں لعلِ کیتے
اَج ویر دی لاش تے کے جہیں پھل سیدِ مظلوم چڑھائی آندائے

.....☆.....

پھل وسدے ڈیکھ کے ویرن تے ہے در تے روندی عونِ دی ما
پھل جسم دا بوسہ گھندے ہن رنگِ کفن دا ہے تبدیل تھیا
شبیرؑ کریندا شکر آندائے توڑے ویر دی لاش بچائی آندائے

.....☆.....

آوے جعفرؑ حسنِ دا لختِ جگر کل ظلم و ستم اے مکِ جانوں
کل ہند صفتِ ملعونان دے سر بدل قضا دے ڈھکِ جانوں
ڈیکھے گھر سارا اَج حسنِ دا چن سہرا پاکِ سجائی آندائے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1421}

کیندا ہے اے جنازہ شبیرؑ چا کے روندائے
امت دے ڈیکھ تیر اَج سر جھکا کے روندائے

.....☆.....

آبدائے نہ پھل وساؤ اے ہے نبیؑ دا جایا
نانے توں قبر دی جاہ ٹر کے منگن ہا آیا
امت کوں ویر دے کل صدے ڈسا کے روندائے

.....☆.....

گھن کے جاں گھر جنازہ واپس شبیرؑ آیا
بھینیں نے آ کے پچھیا کیا تھئے علیؑ دا جایا
بھینیں کوں واقعات اَج سیدؑ سنڑا کے روندائے

.....☆.....

ہر بھین کوں ڈسیندائے ہن پھل امت وساؤ
مسموم دے بدن تے ہن اتنے زخم آئے
زخمی کفن بھرا دا ہر کوں ڈکھا کے روندائے

.....☆.....

ستر ہے تیر ڈسدا مسمومؑ دے بدن تے
سرخی وی ہے نظردی مظلومؑ دے کفن تے
ہر پھل کوں چا کے چمدائے اکھیاں تے لا کے روندائے

.....☆.....

جعفرؑ جہاں دا والیؑ گھر پاک آ وساؤ
ہنڑ تاں حسنؑ دا جانیؑ خوشیاں دا تاج پاؤ
غیبت دے وچ کیوں اَج تائیں ڈکھ ہاں کوں لا کے روندائے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1422}

ملی خبر اے سین کوں شام دے وچ پیا ہنٹر بیمار سڈیندا ہئی
ہنٹر آخری وقت سجاد دا ہئی پیا بچڑا یاد کریندا ہئی

.....☆.....

آج حسن دے وانگوں بستر تے مدت دا آزاری تڑپاندائے
تھی ٹکڑے ٹکڑے جگر اطہر پیا پاک دہن توں باہر آندائے
کل جگر دے ٹکڑے چن باقر بیٹھا طشت اچ آپ جھلیندا ہئی

.....☆.....

ہے رو رو آہدا باقر کوں آج اُم المصاب ہووے ہا
بابے دا ذکر سناوے ہا میڈے نال او بہہ کے رووے ہا
سر چم کے اپنیاں دھیاں کوں بازار دے حال سنڑیندا ہئی

.....☆.....

ودھ ویندی ہس رت اکھیاں توں جڈاں ناں چیندائے بازاراں دا
غش آ ویندائے جڈاں ناں چیندائے نوں گھٹے دے نرواراں دا
ہائے پردہ آکھ کے بڈ ویندائے پیا اکھیوں خون وہیندا ہئی

.....☆.....

جل عون دی امڑی بچڑے دا آج سر جھولی وچ پا بی بی
ہے بہوں غیور اے لعل تیڈا ونج پیار دے نال رہا بی بی
جیندے جگر کوں کھا بازار گمین پیا جگ توں کوچ کریندا ہئی

.....☆.....

جعفر ہنٹر ڈیکھے سین میڈی ایں پتر بیمار دیاں ول خوشیاں
سجاد وی ڈیکھے دنیا تے ہر پردہ دار دیاں ول خوشیاں
ملے خبر اے سین کوں شام دے وچ پیا بچڑا تاج سچیندا ہئی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1423}

کوئی شام دی ملکہ کوں وَنَج کے وَج شام دے خبر سناوے ہا
سجّاد کوں ہے مل زہر گئی توڑے کرن عیادت آوے ہا

.....☆.....

چوڈہاں سو میل دے سفران دا پیا سنگتی کوچ کریندا ہی
اگے خون ہا وہندا اکھیاں توں اَنج دہن توں خون وہیندا ہی
آ اُمّ المصائب پچوے دا اَنج سر جھولی وَج پاوے ہا

.....☆.....

اینکوں چالھی سال رُویا ہے تہاڈے وَنجن دُکھی بازاراں وَج
ہے روندنا خون جو ڈیکھ چکائے تہاڈے پردے اے درباراں وَج
ہے آہدا اَنج تاں عوں دی ما میڈے ہتھ تے پیر بڑاوے ہا

.....☆.....

جیویں روندنا ہا بازار دے وَج اونویں رت اکھیاں توں جاری ہے
جم خون گئیائے ایندیاں پکلاں وَج توڑے وقت نزع دا طاری ہے
تھی درد توڑے کجھ کم ویندا ہاں نال جو سین آ لاوے ہا

.....☆.....

جڈاں غش توں ہے بیدار تھیندا ہر پاسے نظر کریندا ہے
تے خون دی جسم آندی ہے پھوپھیاں دے نام سڈیندا ہے
توڑے عوں دی امڑی ہک واریں ایں توں گسناں آن چھاوے ہا

.....☆.....

جعفر دی دعا منظور ہوندی وس پوندے بھین بھرا جگ تے
سجّاد کوں وسدا وطن اُتے آ ڈہدی عوں دی ما جگ تے
میڈیاں سینیں دا ٹھر جگر ویندا جڈاں عابد تاج سجاوے ہا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1424}

والد ہے جیندا ٹردا اوہو میت سوہیندا ہے
تاہوت او بابے دا خود آ کے چویندا ہے

.....☆.....

میڈی سین دا بچوا نہیں تاہوت سہا ستکیا
بابے کوں سچی قائم گل آ کے نہیں لا ستکیا
آج اپنے مقدر تے بیٹھا نیر وہیندا ہے

.....☆.....

دل چاہندا ہے منہ ڈیکھاں ونج بابے کوں گل لاناواں
آج حال تیتیہی دا بابے کوں وی ڈکھاناواں
امڑی نہیں ونجن ڈیندی ، رخ جگ دا ڈریندا ہے

.....☆.....

آہدی ہے میڈا کمسن دشمن جگ اے سارا ہے
ڈس تیڈے سوا میڈا بیا کیڑھا سہارا ہے
روندی ہے جڈاں امڑی گل آن کے لیندا ہے

.....☆.....

آہدا ہے جنازہ خود بابے دا پڑھیاں میں
تدفین کنوں پہلے گل بابے کوں لیاں میں
کمسن دا تقاضا اے امڑی کوں رویندا ہے

.....☆.....

جعفر اے سچی آ کے بابے دے دے سائے
کئی صدیاں دے ڈکھ ڈٹھن دنیا تے نبی جائے
حق ایندا ہے خوشیاں تے دل ہر دا منیندا ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{1425}

ماتمِ مظلومِ دا ، اے ہے ، ماتمِ مظلومِ دا
جیڑھا لختِ جگر ہا رسولِ دا ، ظلمِ جنیں تے تمامی وسائے گنہگار

.....☆.....

غازی دے دردِ جیدی کمر کوں جھکا ڈتا
اکبرِ دی موتِ جنیں تے بڈھپا وسا ڈتا
چار پہراں دے وچ جنیں غریب توں
سوہنٹریں پتراں دے لاشے چوائے گنہگار

.....☆.....

نازک بدن ہا جیندا ہر ہک تیر دے اگوں
کلہا رہیا مریندا جو ہمیشہ دے اگوں
کیتی نصرت نہ کہیں جنیں غریب دی
جیکوں پھلاں دے سہرے پوائے گنہگار

.....☆.....

بھینیں کوں جیدی لاش تے رونوں نہ کہیں ڈتا
یارہاں دے ڈینہ کوں بھینیں دے ڈھدیں ستم تھیا
انوں معراج تے سر سوار ہا
انوں لاشے تے گھوڑے بھجائے گنہگار

.....☆.....

منبر تے چیدے سر کوں ڈٹھا آن کے دھیاں
 دھیاں دے ڈہدیں سر اُتے گستاخیاں تھیاں
 چیدے دندانِ اقدس تے بر ملا
 حر بے ظلماں دے کل آزمائے گنہگار

.....☆.....

جعفرؑ ساڈے کریمؑ دا ہو انتقام ہنڑ
 تلوارِ انتقام ہووے بے نیام ہنڑ
 کیوں جو کربل دے وچ بے نوا اُتے
 ظلم سارے جہاں دے ڈھہرائے گنہگار

.....☆.....

بامولاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{1426}

قوموں کے انقلاب کی منزل حسینؑ ہے
ہر انقلابِ عصر میں داخل حسینؑ ہے

.....☆.....

منکر حسینیت کا مسلمان ہے کس طرح
اسلام کے مزاج میں شامل حسینؑ ہے

.....☆.....

ما قبل اشکبار ہیں ، ما بعد اشکبار
چودہ کی انجمن میں بھی کامل حسینؑ ہے

.....☆.....

دیکھے کوئی حدیث کساء کے نزول کو
خود پختن کی رونق محفل حسینؑ ہے

.....☆.....

ہر تیر پڑ رہا ہے یہ قلب رسولؐ پر
در اصل مصطفیٰؐ کا یہی دل حسینؑ ہے

.....☆.....

وہ اور ہیں ہے جن کی طلب جنت بریں
جعفرؑ کی ہر دعا کا تو حاصل حسینؑ ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{1427}

اونچا رہے ہر دم علم غازی علمبردار کا
یہ ہے نشان کونین پر عباس کے کردار کا

.....☆.....

پہلی محرم کا ہمیشہ چاند ہے چڑھتا رہا
افلاک پر نقشہ لیے عباس کی تلوار کا

.....☆.....

قصر یزیدیت کی دیواریں دراڑیں کیوں نہ لیں
سینے پہ دیتا ہے دھک ہر ہاتھ ماتھار کا

.....☆.....

ماتم سے گھبراتے ہیں کیوں اب تک یزیدی نظریے
نوحوں میں بھی اک درس ہے عباس کے افکار کا

.....☆.....

سینے عزاداروں کے ماتم کی وجہ سے سرخ ہیں
پر کیوں یزیدیت کا اب کالا ہے رنگ رُخسار کا

.....☆.....

جعفرؑ نہ جانے کس لیے تشنہ ہے ان کا انتقام
اُترا نہیں اکسیر مرہم کیوں جگر افکار کا

.....☆.....

یا مولا کریم عجل اللہ فرجک و صلوات اللہ علیک

القائم ویلفیئر ٹرسٹ (رجسٹرڈ) کراچی کی مطبوعات

تالیفات و تصنیفات

السید مخدوم المخادیم محمد جعفر الزمان نقوی البخاری

- (1) انتصارِ مظلوم [اردو مسدس نظمیں]
- (2) عرفانِ حجت [شہنشاہ معظم کے اسم حجت عجل اللہ فرجہ الشریف کی شرح پر چودہ خطبات]
- (3) کنٹھا المعروف قلندر نامہ [فقر کے موضوع پہ سرائیکی مسدس]
- (4) عصمت السیدات [سیدزادی کا کسی غیر سید سے عقد ہرگز جائز نہیں ہے، اس کے متعلق ناقابل تردید دلائل، ثبوت اور حقائق]
- (5) گستاخیاں [سادات عظام کے موضوع پہ اصلاحی نظمیں]
- (6) طریق الممتظرین [حقوق امام زمانہ عجل اللہ فرجہ الشریف اور فرانس مومنین پر ایک جامع کتاب]
- (7) دعائے تعجیل فرج
- (8) امتیاز العالین عن انواع العالمین
- (9) معدن العصمت فی سیرت ام القائم الحجۃ صلوٰۃ اللہ علیہا
- (10) اسرار العبدیات یعنی عملی روحانیت
- (11) افکار الممتظرین [غوامض الہیات پر خطبات]
- (12) The Last Reformer of the World
- [دنیا کے تمام مذاہب میں آخری دور میں ایک آنے والی ذات کا تصور]
- (13) باادب بامراد
- (14) عرفانیہ [مدحیہ اردو نظموں قطعات و رباعیات کا مجموعہ]
- (15) شرح دعائے عہد
- (16) انتصار و ولایت عصر [کر بلانے ہمیں انصار سازی کا کیا درس دیا ہے؟]

- (17) مجالس المنتظرین فی مقتل المظلومین پانچ جلدیں، اُردو، سرائیکی
[محققانہ مجالس، ایک تاریخ، ایک جغرافیہ، ایک روضہ نگاری جو ہزاروں کتابوں سے بے نیاز کر دیں]
- (18) نخب المعرفۃ فی اسماء القائم تین جلدیں [امام زمانہ عجل اللہ فرجہ الشریف کے اسماء مبارکہ پر خطبات]
(19) دین نصرت
- (20) مصباح شیعیت [شیعیت کے اصول و فروع پر جامع کتاب]
(21) وحدانیت مطلقہ [امام زمانہ عجل اللہ فرجہ الشریف کے بارے میں مولانا امیر المؤمنین کے چالیس فرامین]
(22) کرچیاں [اردو قطعات، رباعیات، سلام]
(23) کشکول [السید محمد و محمد باقر الزمان نقوی البخاری المعروف بہ سائیں کاسرائیکی مجموعہ کلام]
- (24) کاروان ادعیہ [بارگاہ امام عصرؑ میں استغاثے اور دعاؤں کا مجموعہ]
(25) موعود الرسلؑ [دنیا کے تمام مذاہب میں آخری دور میں ایک آنے والی ذات کا تصور]
(26) محسنین اسلام [عقدِ محسنہ اسلام صلوات اللہ علیہا کے موضوع پر جامع کتاب]
(27) داغ ماتم [فنِ نوحہ نگاری 6 جلدیں]
(28) عرفانِ امامت
(29) ہیلاں [سرائیکی مسدس]
(30) صحیفہ نصرت [اردو مسدس نظمیں]
(31) کنوزِ قصائد [قصائد پاک و عارفانہ کلام]
(32) لذتِ درد [سرائیکی ڈوہڑے]
(33) زرپاے اقوال و آریٹیکلز
(34) آہیں غزلیات
(35) دیکھتے احساس اردو نظمیں
(36) گوہرِ روحانیاں روحانیت پہننی خطبات
(37) زمانِ پامسٹری ہاتھ کی لکیریں، علم قیافہ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَّعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

مصنف ادیم نقوی

- (38) محسن عالم
 (39) اہل البیتؑ
 (40) خونِ ناحق
 (41) مشعلِ نور
 (42) ہل من ناصر ینصرنا
 (43) جاہلیت کی موت
 (44) مدح اولیاء
 (45) راہِ ارم
 (46) مجالس الصادقین
 (47) الحسینؑ والبرکاء

مصنف ابوالفارق واسطی

- (48) تعلیم الاسلام
 (49) جامع الانوار
 (50) انوار الایقان

مصنف ابو منصور

- (51) القرآن..... مترجم
 (52) تعلیم بذریعہ ادعیاء معصومینؑ
 (53) عرفان
 (54) حقائق و اسرار
 (55) دعائے ابو حمزہ ثمالی

(56) امت منقاد

(57) جادہ منزل

(58) نشانِ منزل

(59) ”سرِ خودی“ (علامہ اقبال کے اشعار کی تشریح)

مصنف شبیر بلگرامی

(60) سورۃ فجر اور کر بلا

(61) نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اور قرآن حکیم کے متعلق غیر مسلم مشاہیر کی آراء

(62) غم حسینؑ اور تزکیہ نفس

(63) مکتوبِ غم

Grief Purifies The Self (64)

Beacon Light (65)

(ادیم نقوی کی الہامی نظم ”مشعل نور“ کا انگریزی ترجمہ)

Glories of Belief (66)

(ادیم نقوی کی معرکتہ الآراء کتاب ”انوار ایقان“ کا انگریزی ترجمہ)

The First Word of Islam (67)

(ادیم نقوی کی کتاب ”اسلام کا پہلا کلمہ“)

مصنفہ عذرا مسعود

(68) رموز

مصنف حکیم سید محمود گیلانی

(69) ایللی علیہ السلام

مترجم لیفٹیننٹ کرنل (ر) مظفر علی ہمدانی

(70) ”پھر حضرت علی آئے“ یہ ترجمہ ہے ڈی۔ ایف۔ کرا کا کی کتاب Then Came Hazrat Ali کے دو ابواب 19، 21 کا ہے اور اسی مصنف کے ایک مضمون کا بھی جو بمبئی کے انگریزی جریدے ”کرنٹ“ 23 ستمبر 1976ء کی اشاعت میں ”علیؑ کے روضہ نجف میں آج بھی معجزے ہوتے ہیں“ کی سرخی کے تحت شائع ہوا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ بِقَائِمِهِمْ
عَجِّلْ اللّٰهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفِ وَّ صَلِّوْا ثَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَّ عَلٰى اٰلِهِ اَجْمَعِيْنَ